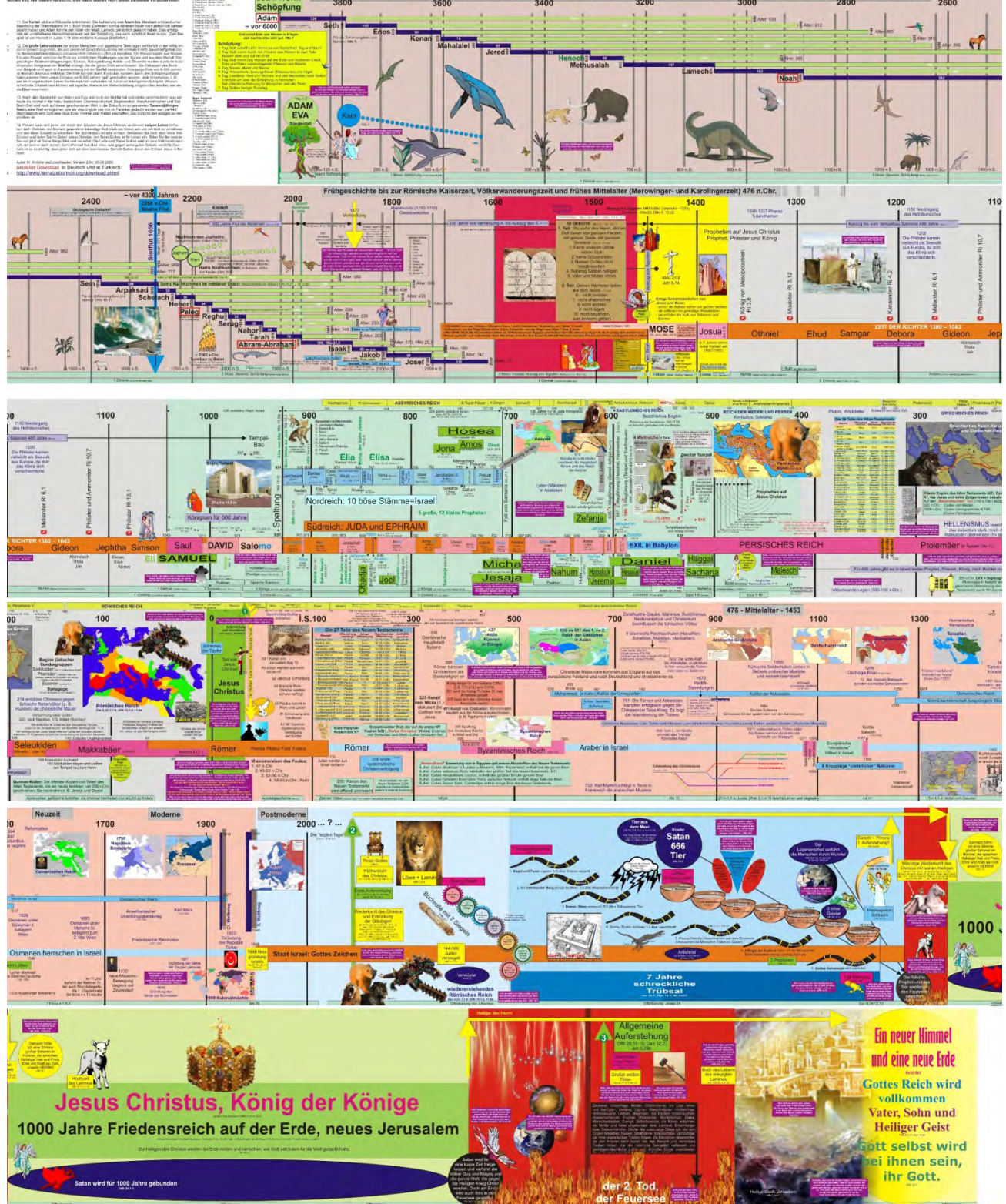

Tarihi Sohbetler 1-50

bel: die Heilsgeschichte Gottes mit der Welt
 sehen von 99 Jahren vor Christus bis zum Ende der Welt

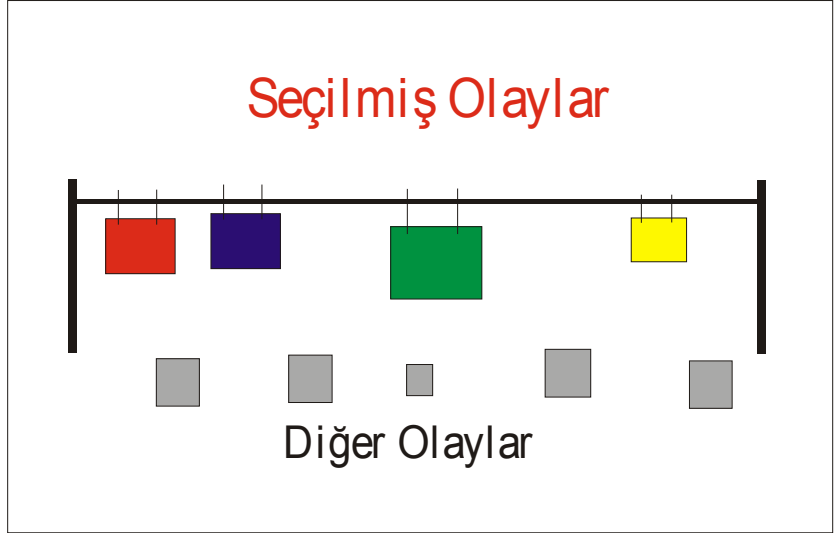

TARİHİ SOHBETLER No: 1

Kutsal Kitap tanıtılıyor

Kutsal Kitap'a yani Tevrat, Zebur ve Diğer Peygamberlerin yazıları ile İncil'e çok farklı bir şekilde yaklaşacağız. Dünyanın başlangıcından başlayıp temel şeylere bakacağız ve bunların Kutsal Kitap'a hangi anlamda bağlanmış olduğunu göreceğiz. Yani Kutsal Kitap'taki kronoloji ya da zamana göre gerçekleşen olaylara bakacağız. Ne zaman ne oldu neden oldu? Büyük bir bulmaca gibi yavaş yavaş her parça kendine ait olan yerini bulacak. Sonunda Kutsal Kitap'ın resmi mükemmel bir şekilde önümüzde belirecek.

Kutsal Kitap'a kronolojik bir şekilde bakmak için bir **çamaşır ipi** asalım. Bütün okuduğumuz olayların bu çamaşır ipinin üzerinde belli bir yeri var. İp bir zaman şeridi ya da zaman hattıdır.

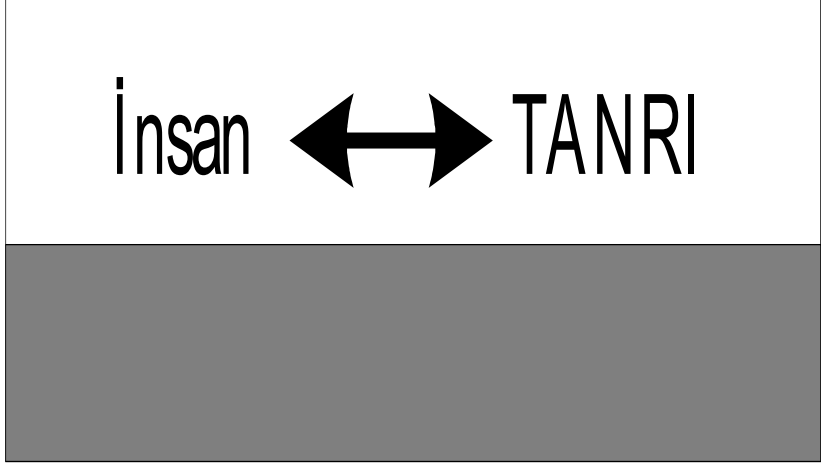
İlk olarak Kutsal Kitap'ın başlangıcına bakacağız. Musa'nın birinci kitabı Kutsal Kitap'ın temelidir. Örnek vereyim. Bir **bina inşa edecekseniz**. İlk önce temelini atarsınız. Sonra adım adım bu temel üzerinde devam edeceksiniz. Bu temel iyi atılmamışsa bütün bina değerini kaybeder.

Sağlam temelle uğraşmamız gerekiyor. Ayrıntılı bir noktaya girerseniz cevap için belki biraz beklemeniz gerekebilir. Önce temel önemli.

Bundan dolayı hiç bir Pazartesi randevusunu kaçırmayınız. Kaçırdığınız bir toplantı konuyu takip açısından size biraz güçlük çıkarabilir.

Kutsal Kitap'ın içeriği çok zengindir ve bundan dolayı biz sadece **en önemli uç noktalarına** bakıyoruz.

Herkes en önemli noktaları anlasın diye uğraşalım. Kutsal Kitap zamana (kronolojiye) göre yazılmıştır. **Zaman şeridinde** olaylar var ve bazıları daha sonraki dönemde daha ayrıntılı olarak anlatılıyorlar.

Gerçekleri daha iyi anlamak için daha sonraki döneme ait olaylara yardımcı olması bakımından bakacağız.

Karıştırmayalım.

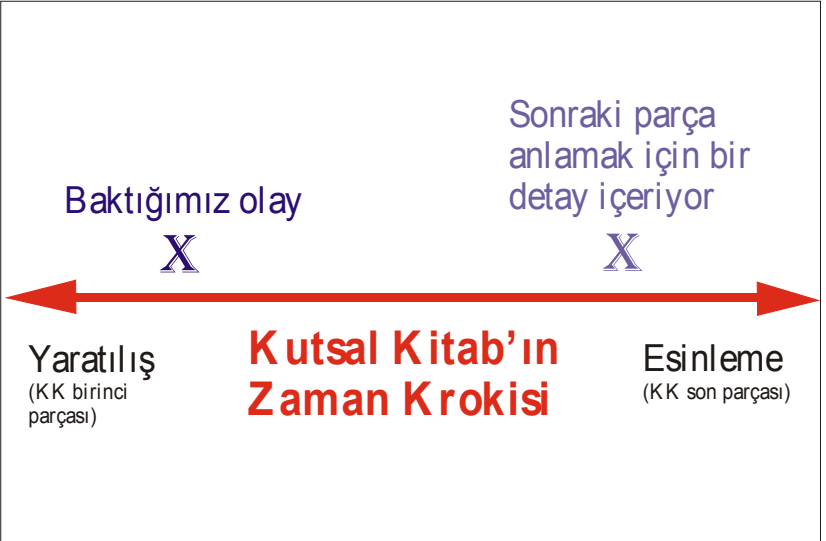
Kutsal Kitapımızdaki şu üç noktayı karıştırırsak zor olur:

- İlk günahın sonra ortaya çıkan sorunlardan kurtulmak için Tanrı ne yaptı?
- İnsanların üzerinde egemenlik süren günahın. Tanrı bizi bu günahın kurtarmak için ne yaptı?
- Bizi, günahın çıkan bütün sorunlardan kurtarmak için Tanrı ne yapacak?

İyi bir temel atmak için biz sadece birinci noktaya bakacağız. Bu üç noktayı birbirine karıştıranlar çok değişik tarikatlar oluşturuyor ve böylece yanlışlar da çok oluyor.

Kutsal Kitap'ı açalım, bakalım:

- İçindekiler
- Eski Ahit (Eski Antlaşma) Tevrat, Zebur ve diğer peygamberlerin yazıları
- Yeni Ahit (Yeni Antlaşma) İncil
- Bölüm (Bap) ve Ayet No.
- Dipnotlar ve diğer yardımcı bölümler

Kutsal Kitap Tanrı'nın Sözüdür. Yardımcı notları insanlar eklediler. Benim en sevdiğim kitap. Ne kadar okursam daha da okumak isterim. Onu hergün okumak istiyorum. Çünkü Tanrı'nın kim olduğunu görebiliyorum ve onu daha iyi anlayabilirim.

2. Tim 3,16; sayfa 467 okuyalım: Yazı Tanrı tarafından esinlenmiş.

Tanrı insanlarla konuştu: duyulabilecek şekilde, vizyonlarla, mesajını düşüncelerine koydu, mesajını peygamberlere verdi.

2. Petrus 1,20f; sayfa 523

Kutsal Kitap bir insanın düşüncesi değil Tanrı'nın Sözüdür. Tanrı Kutsal Kitap'ı 1600 yılda 40 kişiyi kullanarak yazdırdı.

Baştan sona kadar Kutsal Kitap bir dökümdür. Neden? Bir tek yazar olduğu için: Tanrı.

Örnek: Diyelim ki bir trafik kazası oldu. Birkaç kişi de bu olaya tanık oldu. Bir tek kaza olayı hakkında çok değişik tanıklıklar verebilirler.

Fakat Kutsal Kitap birçok kişi tarafından yazıldı ve bu kişiler çok değişik kültürlerden geldiler. Yine de bir birlik, bir döküm, bir mesaj.

Tek bir açıklama olur: Yazar Tanrı kendisidir.

Bir tek kişi hariç (Luka) Tanrı sadece Yahudileri ve İsrail halkını Sözü'nü kaydetmek için kullandı.

İşaya 43,10: Tanrı, benim tanıklarımınız

Resim 6: dünya,

Tanrı, bütün dünyaya ulaşmak için **bir halkı kullandı.**

İşaya 45,22: bütün dünyanın uçları bana gelsinler

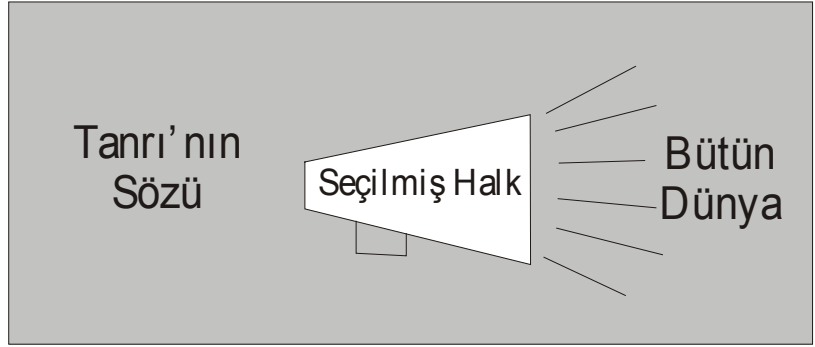
İsrail halkı dünyaya bir Tanrı hoparlörü gibidir.

Tanrı'nın sözü bu halk tarafından doğru bir şekilde muhafaza edildi ve bize orijinal yazıldığı gibi ulaştı. Yahudiler Kutsal Yazılar'ı uzmanca kopyalamışlardır. Bir kitaptaki bütün harfler sayılarak en ortadaki harfin belirlenmesi

gerekiyordu. Aynı şekilde kelimeler de sayıldı ve en ortadaki kelime belirlendi v.s.

Kutsal Kitap hep elle yazılmasına rağmen ondan eski metin o kadar çok var ki başka bir Kitapın bu kadar çok metni yok. Bütün eski metinleri toplandı ve kıyaslandığı zaman fark yok. Sadece küçük bir noktada değişiklik olabilir. Onlar zaten bellidir ve hangisinin orijinal metine ait olup olmadığı biliniyor. Büyük bir fark zaten getirmiyorlar.

(Örneğin: Qumran-Tomarları)

Kutsal Kitap Türkçe'mize nasıl ulaştı?

İlk metinler rulo şeklinde deri ve papirüs kağıdı üzerinde bize ulaştı. İncil'in son bölümleri mektup şeklinde imanlı topluluklara yazıldı. Ve bir topluluk öbürüne mektubun bir kopyasını iletir. Kullanılan dil İbranice, Aramice ve Grekçeydi. Tarih boyunca insanlar Kutsal Kitabı değişik dillere tercüme ettiler.

Kutsal Kitap net ve çok detaylı tarihi bilgileri de veriyor: yerler, kültür gelenekleri, adları ve başka sayılar hakkında bilgi veriyor. Arkeoloji ve diğer tarihi kitaplar bu bilgileri doğruluyorlar.

Normal bir ders kitabının yeni bilgiler katarak güncelleştirilmesi gerekiyor, fakat Kutsal Kitap değiştirilmez çünkü gücü her şeye yeten, her şeyi bilen Tanrı kendisi onu yazdırdı:

Mezmun 119: 89

İbraniler 4,12 okuyalım.

Tanrı bize Kendi Sözü'yle hitap eder. O'nun Sözü gerçekleri ve içimizi gösteriyor. Birçok yüklerimiz var: iş, aile, çocuk ve eğitim zamanımızı istiyor. Televizyon, sinema, video ve bilgisayar var. Neden Kutsal Kitapla uğraşayım ki? Çünkü tek Tanrı Kutsal Kitap aracılığıyla bizimle irtibat kurmak istiyor. Tanrı nasıl biri ve ne yaptığını sadece orada görebiliyoruz. Tanrı bizim onu okumamızı istiyor.

Adresimiz: Kutsal Kitap Bilgilendirme Merkezi, Postfach 41 01 61,
D-44271 Dortmund, Germany-Almanya

Internet: www.TevratZeburIncil.org

E-posta: mektup@TevratZeburIncil.org

Tel ve SMS: Almanya: 0049-(0)69-93 993 555

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA - ANKET

Soruları:

1. Tanrı kendi sözünü kaydetmek için sadece herhangi bir kişi görevlendirdi?
2. Bu kişiler nasıl adlandırıldılar?
3. Bu kişiler hep aynı zamanda yaşadılar mı?
4. Onların kimliği neydi?
5. Bu sözleri Türkçe olarak ya da Almanca olarak kaydettiler mi?
6. Kutsal Kitabın yazarı kimdir?
7. Neden Kutsal Kitabı okuyalım?

TARİHİ SOHBETLER No: 2

Yaratılış 1,1: Yalnız Tanrı var

Giriş

Şu konular işleyeceğiz: Allah (Tanrı) kimdir? Nasıldır? Onu nasıl tanıyabiliriz?

Kutsal Kitap'ın ana konusu Allah'ın kendisidir. Allah kendi mesajını bize bununla veriyor. Kutsal Kitap gerçek ve tarihi bir kitaptır – Bununla tarihi Allah'ın gözüyle öğreniyoruz: Kutsal Kitap O'NUN Tarihidir!

Allah hakkında öğreneceklerimiz direk Allah'tan geliyor. Allah'ın sözü O'nun hakkında ne diyor. Neden Allah bize kendi kendisi hakkında bilgi veriyor? Neden? Çünkü bizim O'nu tanımamızı istiyor.

Yeremya 9,22f: Beni tanımakla gurur duyun

yer.9:23 RAB şöyle diyor: "Bilge kişi bilgeliğiyle, Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin. 24 Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğumu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övünen.

- Allah ne kadar büyük?
- Ne kadar yapıyor?
- O'nun başlangıcı nedir?
- Nereden geliyor?
- Neye ihtiyacı var?
- Allah'ın sözüne bakalım Allah bu sorulara nasıl cevap veriyor.

Allah Sonsuzdur .

Allah'ın bize verdiği ilk sözleri şunlardır:

Yaratılış 1,1 *Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.*

- Allah bu sözleri bize verdi ki, kendisinin her şeyin başlangıcı olduğunu bilelim.
- Gördüğümüz her şey, görmediğimiz fakat var olan her şeyin başlangıcı Allah'tır, kendisi hariç.
- Başlangıçtan önce ne evren vardı ne de dünya; ne melekler vardı ne de Şeytan; ne bitki, ne hayvan ne de insan. Bu tür şeylerin belli bir başlangıcı var.

Allah her şeyden önce vardı. Geçmişte vardı, bugün var ve sonsuza dek O var olacak. Bir cetvel yapalım. Burada Allah ve insanlar hakkında bazı bilgiler toplayacağız:

Allah	İnsan
ALLAH'ın başlangıcı ve sonu yok	İNSAN doğuyor ve ölüyor

Mezmun 90,2 *Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.*

Allah her zaman vardı. Başlangıcı yok, yaratılmamış, her zaman yaşayan, her zaman aynı hiç değişmedi ve değişmeyecek, O sona ermeyecek.

Allah'ın Üçlü Birliği

Allah ebediyen tek Tanrıdır. Başka biri yok. Fakat **Yaratılış 1,26**'ya bakalım: *Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi.* Bugün bu ayeti açıklamayacağız. İlerde onu yapmak için zamanımız var. Şimdi sadece cümlelerin neden çoğul kurulduğuna bakacağız.

Yaratılış 1,1 İbranice dilinde bile Allah için çoğul bir ifade kullanılıyor. Allah'ın Sözü'nü incelerken göreceğiz ki Allah'ın varlığında üç kişiliği var. Bunlar kim? Matta 28,19'da onların adları veriliyor: (Allah Baba, Allah Oğul, Allah Kutsal Ruh; Üçlü birliğe kanıt veren diğer ayetler (1.Mo 1.2.26; 3,22; Röm 8,26.34; 2.Kor 13,13; Eph 1,17; 2,13.18; Heb 9,14; Joh 1,1-3)

ALLAH kendinden çoğul olarak bahsediyor. Bunu anlamıyoruz sadece hayran kalıyoruz. Böyle bir şey nasıl olabilir, fakat oluyor. Allah bizden çok daha büyüktür.

ALLAH kendinden çoğul olarak bahsediyor	İNSAN'da sadece bir kişilik olur
---	----------------------------------

Kutsal Kitap'ı okuduğumuzda Allah'ın çoğul bir ifadeyi neden kullandığı hakkında bilgi edineceğiz. Şimdilik anlıyoruz ki Allah tek bir Allah'tır fakat onun birden fazla kişilikleri var. Mantıklı mı? Hayır! Bazı şeyleri hiç anlamayacağız çünkü Allah düşünebileceğimizden çok daha büyüktür. Sadece metinde ne yazarsa ifade edebiliriz. Üçlü Birlik Allah'ın büyüklüğünü gösteriyor.

Allah Bağımsız

Allah her şeyden önce var olduğundan dolayı O'nun varlığını sürdürmek için hiç bir ihtiyacı yoktur. Dünya, güneş, ay, yıldızlar ve evren yaratılmadan önce yalnız Allah vardı. O yaşamak için ne toprak istiyor ne de hava, ne yiyecek ne de içmek için su, ne güneş ne de görmek için ışık, ne yoruluyor ne de başka bir enerji kaynağı lazım.

ALLAH'ın hiç bir şeye ihtiyacı yok	İNSAN'ın yemek, içmek hava, uyku, ışık, korunma v.s. ihtiyaçları var
------------------------------------	--

Yeşaya 40,28: *Bilmiyor musun, duymadın mı? Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan, ne yorulur ne de zayıflar, Onun bilgisi kavranamaz.* Allah'ın hiç kimseye ihtiyacı yoktur. Her şeyi biliyor ve hiç bir şey onun önünde gizli değil.

Mezmun 147,5: *Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı.*

Romalı 11,33f

ALLAH her şeyi bilir	İNSAN öğrenmesi gerekir
----------------------	-------------------------

Bizim taraf nasıl? Babasız annesiz doğabilir miydik? Bebek olarak onlar olmadan yaşayabilir miydik. Eğitimsiz delikanlı olur muyduk?

Bedenimize bakalım. Yemeksiz, susuz ne kadar dayanabiliriz? Oksijensiz ne kadar durabiliriz? Kaç gün uykusuz ayakta kalabiliriz? Bu konularda tamamen sınırlıyız. Fakat Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur.

Allah Ruh

Allah'ın maddi bir bedeni olmadığı için bu dünyaya ihtiyacı yoktur. Fakat bizim yaşayabilmemiz için bu dünya lazımdır.

Yuh 4,24: 'Tanrı Ruh'tur' der.

Allah, insan, hayvan, kuş ya da sürüngen gibi etten ve kemikten değildir. Allah'ın böyle maddi bir bedeni olmadığı için bedene bağlı maddesel ihtiyaçları da yok.

ALLAH ruhtur ve maddi bir bedeni yoktur	İNSAN'ın maddi bir bedeni var
---	-------------------------------

Böyle bir varlığı, yani böyle bir güce sahip olan fakat buna rağmen maddi bir bedeni olmayan bir varlığı biz anlayamayız ki. Fakat bizim için bu önemlidir: Allah Ruhtur! O sadece bir GÜÇ falan değildir. Hayır Allah Ruhtur ve Onun bir çoğulluğu var (Üçlü Birlik). Onların hepsinin bir aklı, bir kişiliği, isteği ve hissileri vardır. O tek Allah'tır ve O'nun Sözü'nü bize Kendisi verdi. Onunla tanışmamızı istiyor. Fakat bizim aklımız çok sınırlıdır. Bizim maddi bedenimiz de bizi sınırlıyor. Fakat Allah'ın böyle sınırları yoktur.

Allah Her Anda Her Yerde

Allah nerede?

Her şey olmadan O neredeydi? O'nu göremiyoruz ve O'nun nerede olduğunu bilemiyoruz. Ancak bunu kendisi bize açıklarsa anlayabiliriz.

Kutsal Kitap'ın bize öğrettiği gibi O her anda her yerededir. Fakat O her şeyin içinde de değil. O yaratıcıdır ve yarattığı işlerden çok farklıdır. Allah her şeyden üstündür ve yarattığı evrenden çok daha büyüktür.

Yer 23,23f *Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB, yer.23:24 "Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?" diyor RAB, "Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB.*

Örnek vereyim. Bazen acelemiz var. O zaman aynı anda iki yerde olmak istiyoruz. Fakat onu olamıyoruz. Geç kalıyoruz v.s.

Küçük bir çocuk bir gün bu gerçeği şöyle ifade etti: 'Allah o kadar büyük ki O hiç bir yere gitmek zorunda değil.'

ALLAH her yerde, her anda vardır	İNSAN sadece bir anda bir yerde olabiliyor
----------------------------------	--

Sadece Allah ve tek Allah her anda her yerde olabiliyor. Başka hiç kimse yok. Allah her yerde olduğu için biz ondan uzaklaşabilir miyiz? (Satan kann nur an einer Stelle zu einer Zeit sein, aber er hat viele Dämonen, die ihm helfen).

Mezmun 139,7-12 *Nereye gidebilirim senin Ruhundan, Nereye kaçabilirim huzurundan? zeb.139:8 Göklere çıksam, oradasın, Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın. zeb.139:9 Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam, zeb.139:10 Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni. zeb.139:11 Desem ki: "Karanlık beni kaplasın,*

Çevremdeki aydınlık geceye dönsün." zeb.139:12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir senin için.

Allah Egemen

Allah anlayışımızdan çok daha büyüktür (krokisi göstermek).
Başlangıcı ve sonu olmayan birini anlayamayız.
Bir tek Allah'ın çoğulunu anlayamayız.
Hiç ihtiyacı olmayan birini anlayamayız.
Ruh olan birini göremeyiz.
Her zaman her yerde olmanın nasıl bir şey olduğunu bilemeyiz.

Yer 10,6 *Senin gibisi yok, ya RAB, Sen büyüksün, Adın da büyüktür gücün sayesinde.*

Kabul etmemiz gerekir ki O bizden ve her şeyden daha büyük bir varlıktır. Egemen ve hükümdar O'dur: her şey kontrol altında tutuyor ve en yüce olan varlık O'dur. Mezmur 83,18: *Senin adın RABdir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.*
Yşa 45,5: 5 'Yahve Benim, başkası yok, Benden başka Tanrı yok.'

ALLAH her şeyden daha büyük ve daha önemli; O her şeyin yöneticisidir	İNSAN Allah'ın yönetimini kabul etmeli ve O'nun sözünü dinlemelidir
---	---

Sadece Allah Başlangıçtan Anlatabilir

Başlangıçta sadece Allah vardı!

ALLAH her şeyden önce vardır	İNSAN her şeyden önce yoktu
------------------------------	-----------------------------

O, başlangıçsız olarak ne olduysa biliyor ve her şeyin nasıl oluşturulduğunu iyi biliyor. Bundan dolayı Kutsal Kitap başlangıçta her şeyin nasıl oluşturulduğunu anlatıyor.
Allah bizim hayal gücümüzü çok aşıyor. O her şeyi aşıyor. O egemendir. Sadece O başlangıçsızdır. O sonsuzdur. Kadir ve tek Allah çoğuldan bahsediyor ve onu başlangıçtan itibaren ifade ediyor. O'nun hiç bir ihtiyacı yok. O'nun bedensel ihtiyaçları yok çünkü Ruhtur. Her anda her yerde O vardır. O her şeyden üstündür ve kudreti inanılmaz. Sadece Allah bize başlangıçtan haber verebiliyor. Çünkü daha önce başka kimse yoktu. Ve ilerdeki haftalarda O bize başlangıçta ne olduğunu anlatacak. Çünkü O zaman var olan tek O'ydu.

Allah

İnsan

ALLAH'ın başlangıcı ve sonu yok	İNSAN doğuyor ve ölüyor
ALLAH kendinden çoğul olarak bahsediyor	İNSAN'da sadece bir kişilik olur
ALLAH'ın hiç bir şeye ihtiyacı yok	İNSAN'ın yemek, içmek hava, uyku, ışık, koruma v.s. ihtiyaçları var
ALLAH her şeyi bilir	İNSAN öğrenmesi gerekir
ALLAH ruhtur ve maddi bir bedeni yoktur	İNSAN'nın maddi bir bedeni var
ALLAH her yerde, her anda vardır	İNSAN sadece bir anda bir yerde olabiliyor
ALLAH her şeyden daha büyük ve daha önemli; O her şeyin yöneticisidir	İNSAN Allah'ın yönetimini kabul etmeli ve O'nun sözünü dinlemelidir
ALLAH her şeyden önce vardır	İNSAN her şeyden önce yoktu

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 2

Soruları:

1. Allah'ın olmadığı hiç bir zaman var mıydı?
2. Allah yaşaması için ne lazım?
3. Allah'ın bir bedeni var mı?
4. Kaç Allah var?
5. Allah'ın çoğuldan bahsetmesi ne ifade ediyor?
6. Bu dünyada ya da uzayda, evrende çok uzak olan bir yerde Allah mevcut olmayabilir mi?
7. Allah'ın egemen olmasından ne anlam çıkartıyorsunuz?

TARİHİ SOHBETLER No: 3

Tanrı ruhsal varlıkları yaratıyor, fakat Luzifer isyan ediyor.

Giriş

Geçen hafta Allah'ın şeytandan çok daha güçlü olduğuna değinmiştik. Fakat bu konuyu ayrıntılı olarak incelemedik. Bunu bugün biraz daha detaylı yapalım. Melekler nereden geliyorlar? Şeytan nereden geliyor? Kötü ruhlar (cinler) nereden geliyorlar?

Ruhsal varlıklar hakkında konuşacağız. Onları tam olarak anlamak için Kutsal Kitap'ın birçok ayetlerine ve onların bağlamlarına bakılması gerekir. Fakat sayısız ayetlere bakmak için zamanımız dar. Konumuzu konuşurken kafamızda belki bazı sorular oluşuyor. Bütün oluşan sorulara belki cevap veremeyeceğiz fakat ilerdeki sohbet akşamlarımızda bazı sorularımız cevaplanacaktır.

Allah'ın Sözü, ruhsal varlıklar hakkında ne bilmemiz gerekiyorsa bize anlatıyor. Bu temel öğretilere bakalım.

Allah bütün ruhsal varlıkları da yarattı.

Başlangıçta Allah ruhsal varlıkları yarattı. Kutsal Kitap onları şöyle adlandırıyor:

Ruhlar, Melekler, Keruv (cık 25,18), Seraflar (yea.6:2), Göksel Ordular, Ruhsal Ordular, Yönetimler, Egemenlikler, (karanlık dünyanın) Güçler, Hükümranlıklar, Sabah yıldızları, İlahi varlıklar

Bu kelimelerin anlamını kavramak için sözcüklerin geçen her bağlamını iyice okumak gerekiyor.

Bütün bu ruhsal varlıklar dünyayı yaratmadan önce yaratıldılar. (eyu.38:4 "Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle. eyu.38:5 Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun! Kim çekti ipi üzerine? eyu.38:6 Neyin üstüne yapıldı temelleri? Kim koydu köşe taşını, eyu.38:7 Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken, İlahi varlıklar sevinçle çığırırken?)

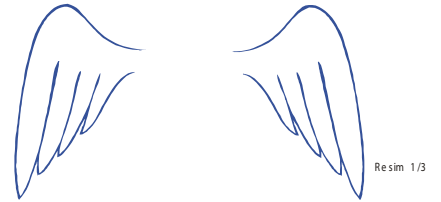
- Başlangıçtan önce ruhsal varlıklardan bir tanesi bile yoktu.
- Allah onlara yaşam verdi.
- Allah onlara yaşam vermeseydi onların yaşamı olmazdı.

Okuyalım: Yuhanna 1,3

Nehemya 9,6: „Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin en yüce katlarını, bütün yıldızları, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.”

Allah bütün ruhsal varlıklardan daha büyüktür.

- Allah onlardan önce vardı, sonsuzlukta tek O vardı
- Allah onları yarattı
- Allah onlara yaşam verdi

Allah ruhsal varlıkları yaratırken onlara maddi bir bedeni vermedi.

- Ruhsal varlıklar oldukları için etleri, kanları yok ve bundan dolayı rahat ve serbest hareket edebilirler.
- Fakat ruhsal varlıklar Allah gibi her anda her yerde olamazlar. Bunu sadece Allah yapabilir. Ruhsal varlıklar bir anda sadece bir yerde olabilirler.
- Ruhsal varlıkların maddi bir bedeni olmamasına rağmen, bize kendi kendilerini bir insan ya da başka bir bedende gösterebilirler.

Ruhsal Varlıklar Allah'a hizmet etmek için yaratıldılar.

Ruhsal varlıklar Allah'ı sevmek ve hizmet etmek için yaratıldılar.

- Başlangıçta bütün ruhsal varlıklar Allah'ın melekleriydiler.
- Melek kelimesi hizmetçi ya da haberci demektir.
- Bütün melekler Allah'a aittiler, çünkü hepsini O yarattı.
- Allah'ın emirlerini yerine getirmek için yaratıldılar.

Misal vereyim:

Sen kendine bir ev yaparsan yaptığın ev kime ait? Malzeme, yer, hepsi seninse yasal olan sahip sensin. Üstelik de her şeyi sen yaptın.

Bu evi sen yaptığın için senin olduğu gibi Allah'ın yarattığı her şey ona Yasal bir hakkı var. Allah bu ruhsal varlıklara hayat verdi. Ona tapınsınlar hizmet etsinler diye yaratıldılar. Bundan dolayı onların hepsi Allah'a ait.

Re sim 2/3

Allah, Ruhsal Varlıkları mükemmel yarattı.

Allah Ruhsal Varlıkları yaratırken bir hata yapmadı, onları mükemmel yarattı. Onları iyi yarattı. Kötü ya da çirkin olarak yaratmadı.

- Allah kötü bir şey yaratmaz, çünkü bu onun karakterine ve sıfatlarına aykırıdır: Allah kutsaldır! Kötülük yapmaz ve yaratmaz.
- Allah'ın bütün düşündükleri, konuştukları ve yaptıkları hepsi mükemmel güzel ve iyidir. (Yar 1,31; Hez 28,15)

Re sim 4/3

Ruhsal Varlıklar çok zeki ve güçle olarak yaratıldılar.

Allah bu ruhsal varlıkları yaratırken onlara büyük zeka ve güç verdi.

Mezmurlar 103,20 *zeb.103:20 RABbe övgüler sunun, ey sizler, Onun melekleri, Onun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!* *zeb.103:21 RABbe övgüler sunun, ey sizler, Onun bütün göksel orduları, İsteğini yerine getiren kulları!*

- Melekler çok akıllılar, fakat Allah gibi her şeyi bilemiyorlar.
- Melekler bizden daha güçlüler. Allah'ın meleklerle olağanüstü güçler verdiğini ve onları işlerinde kullandığını Kutsal Kitap anlatıyor. Fakat Allah gibi değil.
- Allah / Tanrı bütün ruhsal varlıklardan daha akıllı ve çok daha güçlüdür. Bunu unutmamalıyız.
- Allah her şeyden üstün ve her şeyden bağımsız olarak hareket edebilir. Filmlerde, kitaplarda başka yerlerde gördüğümüz şeylerden çok daha büyüktür.

Ruhsal Varlıkların sayısı sayılamaz

Allah o kadar çok ruhsal varlıkları yarattı ki bizim onları saymamız mümkün değildir.

Okuyalım: Esinleme 5,11

Allah bu kadar çok iyi, güçlü ve akıllı ruhsal varlıkları nasıl yaratabildi?

- O her şeye gücü yeten RAB'dir
- Allah ne isterse onu yapabilir.
-

Ruhsal Varlıklar gökte yaşıyorlar

Bütün ruhsal varlıklar başlangıçta Allah'la birlikte gökte yaşadılar.

Gök nerede? Onu bilmiyoruz. Gök bu dünyada kesinlikle yok! Fakat gerçek bir yerdir ve bu gerçek yer üzerine Kutsal Kitapta defalarca tanıklık ediliyor.

Gök Allah'ın mekanı. Allah her anda her yerde olmasına rağmen gök onun mekanıdır. Mezmurlar 11,4: *RAB kutsal tapınağındadır, Onun tahtı göklerde, Bütün insanları görür, Herkesi sınar.* Kutsal Kitap, göğün süper ve mükemmel bir yer olduğunu söylüyor. Başka böyle güzel bir yer hiç yok.

Gökte Allah'ın önünde Şeytan'ın başlangıçtaki durumu

Allah melekleri yaratırken hepsini aynı şekilde yaratmadı. Bazılarını daha güzel, bazılarını daha akıllı, bazılarını da daha zeki yarattı.

En büyük ve kudretli olana İbranice'de 'Helel', ya da Luzifer (Latinçe), ya da Hilalun (Arabça), yani Parlak Yıldız (*yea.14:12 Ey parlak yıldız, seherin oğlu, Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, Nasıl da yere yıkıldın! Luka 10,18 İsa Şeytanın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördü*), denildi.

- Allah Luzifer'e gökte büyük bir yer verdi.
- Ona büyük bir otorite ve bütün melekler üzerinde büyük bir kudret verildi.
- Hez 28,14 ona şöyle deniliyor: 'Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak Seni oraya yerleştirdim. Tanrının kutsal dağındaydın, Yanan taşlar arasında dolaştın.'

Bütün yaratılış gibi o da kusursuz yaratıldı.

- 'Yaratıldığı günden, Sende kötülük bulunana dek Yollarında kusursuzdun.'

Luzifer'in isyanı

Allah, melekler arasında en büyük yer Luzifer'e ayırdığı için Luzifer'in O'nu sevmesi ve O'na itaat etmesi gerekiyordu. Fakat biraz zaman geçtikten sonra Luzifer güzelliğinden, yerinden ve akıllılığından dolayı kibirli oldu. Hez 28:17 '*Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Görkeminden ötürü Bilgeliğini bozdun. Böylece seni yere attım....*'

Başka bir ayet bize Luzifer'in tutumunu gösteriyor: İşaya 14:13f '*İçinden "Göklere çıkacağım" dedin, "Tahtımı Tanrının yıldızlarından daha yükseğe koyacağım Safonun doruğunda, İlahların toplandığı dağda oturacağım. yea.14:14 Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesiyle eşit kılacağım."*

Yani Luzifer en yüce olan gibi olmak istedi.

- Luzifer, Allah'ın yerine kendi yöneticisi olma kararına vardı.
- İlk kötülük yapan Luzifer'di (Kötülük Allah'ın isteğinden başka bir şey istemek demektir)

Kendimize belki şunu soruyoruz: 'Luzifer hatasız olarak yaratıldığı için nasıl isyan etsin ki?

- Kutsal Kitap bize bu konuda net bir cevap vermiyor. Fakat Allah itaat ve isyan etmek için her zaman izin verdiğini bildiriyor.
- Tekrar İşaya 14,13.14'e bakalım: 'İçinden "Göklere çıkacağım" dedin, "Tahtımı Tanrının yıldızlarından daha yükseğe koyacağım Safonun doruğunda, İlahların toplandığı dağda oturacağım. yea.14:14 Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesiyle eşit kılacağım." Yani BEN BEN BEN.
- Luzifer'in isyanı onun kararıydı, bunu isteyerek yaptı.
- Bir örnek vereyim: Bir kişi sana karşı çok nazik ve her konuda sana yardım ediyor ve seni sevdiğini bildiriyor. Çok güzel değil mi? Fakat bir gün bir şey keşfediyorsun. Bu kişi başka bir kişi tarafından zorlanarak bu tutumu gösteriyor. Başka bir kişi ona bu sözleri zorla söyletiyor: 'Seni canım gibi seviyorum!' Bu sözler senin için hiç bir şey ifade etmiyorlar artık, tersine hakaret oluyorlar.
- Allah yarattığı varlıkları programlamıyor. Onun varlıkları robot değiller ki. O, çok önemli kararlar verebilmeleri için yetki veriyor, itaat etmek ya da itaat etmemek için.

Başka melekler Luzifer'in peşinden gittiler

Çok melekler Luzifer'in yönetiminde onu izliyorlar (Mt 8,30; Ef 6,12; 2.Pe 2,4). Onlar da Allah'a isyan ediyorlar. Bu fazla girmeyeceğiz, fakat tek bir ayete yine de bakalım: **Mt 25,41**

Allah, Luzifer'in ve diğer ruhsal varlıkların düşündüklerini ve ne planladıklarını biliyordu.

Tekrar İşaya 14,13.14'e bakalım: 'İçinden "Göklere çıkacağım" dedin, "Tahtımı Tanrının yıldızlarından daha yükseğe koyacağım Safonun doruğunda, İlahların toplandığı dağda oturacağım. yea.14:14 Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesiyle eşit kılacağım."

Allah bütün ruhları yarattı ve onların düşüncelerini ve planlarını da biliyor.

- Allah Luzifer'in kibirli olacağını biliyordu ve Allah'ın yerine geçmeyi planladığını da biliyordu.
- Allah sadece Luzifer'in değil bütün isyancı meleklerin planlarını da biliyordu.

Hiç bir şey Allah'ın gözünden gizli tutulamaz.

- Allah'a sürpriz yapılamaz
- Bir şey olmadan önce onu biliyor
- Bir düşünce aklımızdan geçmeden önce Allah ne düşüneceğimizi biliyor
- O her yerde
- O her şeyi görüyor
- O her şeyi biliyor
- **İbraniler 4,13** okuyalım

(Allah, Luzifer'i ve onun izleyicilerini, hizmet yerinden kovuyor)

Düşün. Allah Luzifer'e yer vermeye razı olur mu? Allah'ın reaksiyonunu tahmin edebilir misin? Biri bizim devlet yönetimimizi almaya çalışırsa hemen büyük çapta savunma teşkilatları harekete geçerler. Bizim devlet yönetimimiz güçlüyse Allah ne kadar daha güçlüdür!

Allah'tan daha akıllı biri olabilir mi? Allah'tan daha güçlü biri olabilir mi? O her zaman vardı. Kendi kudretiyle yaşıyor. İhtiyacı olmayan tek varlık O'dur. Başlangıçtan önce O vardı. Bütün ruhlara O yaşam verdi.

Allah Luzifer'e izin vermedi.

- Hiç kimse Allah'ın yerine geçemez.
- O tek ve gerçek Tanrı'dır.

Allah, büyük bir gazapla Luzifer'i meleklerin komutanlığından kovdu. Allah Luzifer'i izleyen diğer melekleri de gökteki yetki koltuklarından kovdu. Allah'ın düşünceleri ve hareketleri hep iyidir.

- Allah'ın düşüncelerin ve hareketlerin karşı girişime geçen O'nun gözünde artık kabul edilmez ve O'nun dostluğunu kaybeder.
- Allah, Luzifer'e ve diğer kötü ruhlara gökte daha önce kaldıkları yerlerine dönmelerine artık izin vermiyor.

Resim 8/3

Başlangıçta söylediğim gibi bunları anlamak kolay değil ve birçok ayete bakarak bu sonuca varıyor insan. Fakat Kutsal Kitap Luzifer yani Şeytan'ın ve izleyicilerinin bu dünyadaki hareketlerini kaydetti. Artık onlara Allah'ın hizmetçileri denilmiyor. Tersine Allah'a karşı devamlı isyandalar. Eyyüp 1,6f ve 2,1,2 bize şunu gösteriyor: Şeytan'ın hala Allah'ın önüne çıkma izni var, fakat orada artık yaşama izni yoktur. Mt 25,41 Şeytan'ın ve onun kötü ruhlarının cezasını gösteriyor.

Allah Luzifer'e ve onun izleyicilerine ateş gölünü hazırlıyor (Zaman çizgisi)

Allah korkunç bir yer hazırladı orada sonsuz acılar olacak. Oranın adı: Ateş gölü.

- Luzifer ve diğer kötü ruhlar oraya atılacak. Orada onların cezası infaz edilecek.
- Allah itaatsizliği kabul etmez ve kendisine karşı çıkanlar orada cezalandırılacaklar.
- **Mt 25,41** bunu söylüyor.
- Esinleme 20,10: Dünyanın sonunda Şeytan ateş gölüne atılacak ve orada gece gündüz acı çekecek sonsuza dek.

Luzifer ve onun ruhları Allah'tan nefret ediyorlar

Luzifer ve onun ruhları Allah'tan ve bütün iyi şeylerden ve Allah'ın sevdiği şeylerden nefret ediyorlar. Allah onları işten kovduğu andan itibaren Luzifer ve kötü ruhlar Allah'a ve onun hareketlerine karşı savaşıyorlar.

Luzifer'e artık Luzifer değil Şeytan deniliyor. Şeytan ne demek? Düşman, Karşı çıkan, muhalif demek.

Onu izleyen kötü ruhlara artık cinler, şeytani ruhlar deniliyor. Şeytan artık Allah'ın düşmanıdır.

- Gece gündüz Şeytan Allah'a karşı savaşıyor ve Allah'ı durdurmaya çalışıyor.
- Kötü ruhlar Şeytan'a yardım ediyorlar.

Şeytan ve kötü ruhlar artık gökte değil

Onlar artık bütün dünya genelinde aktiviteleri var. Eyüp 1 ve 2 Allah ve Şeytan arasında gecen bir konuşmadır. Ey 2,2 *RAB Şeytana, "Nereden geliyorsun?" dedi. Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıt verdi.*

Kutsal Kitap'ta, Şeytan'ın dünyadaki hareketlerini ifade eden başka yerler de var.

Sonraki akşamlarımızda bu aktiviteden başka nelerin var olduğunu öğreneceğiz.

Son

Allah her şeyin yaratıcısıdır görünen ve görünmeyen şeylerin sahibi. Allah her şeyden daha büyüktür mükemmeldir ve kutsaldır. O bütün yaratıklardan daha büyüktür: Allah meleklerden üstündür, Şeytan ve onun kötü ruhlarından daha büyüktür. Bunu hatırlamalıyız.

Başlangıçta ne olduğunu sadece Tanrı bize söyleyebiliyor.

Bir sonraki akşamımızda Kutsal Kitap'tan fiziksel yani maddi yaratılışın nasıl olduğunu öğreneceğiz: yani dünya, evren nasıl yaratıldı. Allah, kendi yarattığı evren hakkında bize ne söylerse önemlidir. Unutmayın başlangıçtan önce sadece Allah vardı.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 3

Soruları:

1. Her şey olmadan önce kim vardı?
2. Ruhsal varlıklar nereden geldiler?
3. Allah ruhsal varlıkları etten ve kandan mı yarattı?
4. Allah bütün ruhları iyi mi yarattı yoksa bazılarını iyi bazılarını kötü mü yarattı?
5. Allah ruhları neden yarattı?
6. Kaç ruh var?
7. Ruhsal varlıklar yaratıldıktan sonra nerede yaşadılar?
8. En akıllı en güzel olan melek kimdi?
9. Allah Luzifer'e hangi işi verdi?
10. Luzifer ne yaptı?
11. Luzifer'in isyanına kimler katıldı?
12. Allah, Luzifer ve kötü ruhların ne planladıklarını biliyor muydu?
13. Allah ne yaptı?
14. Allah'ın görmediği, bilmediği, duymadığı bir şey var mı?
15. Luzifer ve kötü ruhlar için ne hazırlandı?
16. Şeytan'ın adı ne anlama gelmektedir?
17. Şeytan kime karşıdır?

TARİHİ SOHBETLER No: 4

Yaratılış 1,1-8: Tanrı dünyayı ve gökleri yaratıyor

Giriş

Dünyanın başlangıcının nasıl olduğunu açıklamaya çalışan birçok teori ile karşı karşıyayız.

- Birçok varsayım var
- Yaşamın başlangıcı için birçok düşünceler var.

Geçen hafta da söylediğim gibi mutlaka bazı sorular kafalarımızda oluşacak.

- İnsanların ürettiği bütün teorileri tartışmak için zamanımız yetmeyecek.
- Fakat buna rağmen bu konuda bir sürü yardımcı kitap var. Maalesef çoğu Almanca

Biz burada, Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta bu konuda ne söylediğini öğrenmeye çalışacağız. Kutsal Kitap'ın ilk bölümünde yani Yaratılış'ta (Musa'nın birinci kitabında) ifade edilen gerçekler bütün Kutsal Kitap'ın 66 bölümünde de desteklenmektedir.

- Tanrı burada ifade ettiği gerçekleri bir gün bile iptal etmedi.
- Musa'nın birinci kitabı çok çok eski. Fakat İncil'deki ayetlerde bile yaratılış gerçekleri doğrulanıyorlar.

Yaratılış kitabı mistik yani gerçek olmayan bir kitap olarak eleştirildi.

- Fakat yeni bilim ve Arkeoloji Yaratılış kitabını birçok ince detaylarda artık destekliyor. Örneğin Kutsal Kitap'ta geçen ve o zaman yaşamış olan insanların adları ve şehir adları v.s. artık biliniyor ve gerçek oldukları kanıtlanmış durumda.
- Sonraki haftalarda bu kanıtlanmış konulardan birkaç tanesine bakacağız.

Tanrı bize Kutsal Kitap'ta ne söylerse önemlidir ve biz onu dinlersek çok iyi olur.

- Kutsal Kitap mistik ve hayali bir kitap değildir.
- Kutsal Kitap tarihi olarak doğrudur.

Bugün Tanrı'nın başlangıç hakkındaki sözlerine bakacağız.

- Tanrı'nın ruhsal varlıklar yarattığını daha önce duyduk.
- Şimdi fiziksel ve maddi evreni nasıl yarattığını öğreneceğiz.

Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.

Yaratılış 1,1: *Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.*

Musa'nın ilk kitabı Yaratılış olarak adlandırıldı çünkü yaratılış ile ilgilidir.

- Bütün şeylerin bir başlangıcı var
- Başlangıçtan önce hiç bir şey yoktu sadece Tanrı vardı
- Tanrı göğü ve yeri neyle yarattı?

İbranice yani eski Yahudi dilinde 'yaratmak' kelimesi hiç bir şey olmadan bir şeyi yaratmak, yani yoktan var etmek demektir. Yani sıfırdan hiç malzeme kullanmadan bir şey yaratmak.

- **Düşünelim:** Bir ev yapmak istersek bize ne lazım? Bir kek yapmak için ne lazım? Biz bir şey yapmak istersek malzemesiz yapabilir miyiz?

Okuyalım: İbraniler 11,3

- Tanrı bu dünyayı yaratırken hiç bir şey olmamasına rağmen bunu yaratabildi.
- Sadece Tanrı hiçten yaratabilir.

Tanrı göğü ve yeri hiçten nasıl yaratabildi?

- Kutsal Kitap bize şu tanıklığı veriyor: Tanrı için her şey mümkün. O her şeye gücü yeten RAB'dir

Yeremya 32,17: *"Ya Rab Yahve! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın. Yapamayacağın hiçbir şey yok.*

- Tanrı'nın kudreti ve gücü bizim hayal gücümüzü kat kat aşmaktadır.
- Tanrı'dan daha güçlü kim olabilir ki? Melekler mi? Şeytan mı? Kötü ruhlar mı?
- Ondan daha güçlü kimse yok! Sadece Tanrı her şeye kadir olandır.

Tanrı dünyayı ve yeri nasıl yaratacağını biliyordu?

Kıyaslayalım:

- Bizim kabiliyetlerimizi kazanmamız için önce onları öğrenmemiz gerekiyor
- Bilgi ve anlayışımız doğuştan yok
- Çoğumuz bilgiyi okulda öğrendik
- Öğrenmemiz hiç bir zaman bitmiyor
- Öğrenmemiz hata yaparak deneyerek beşikten mümkün olmaktadır.
- Günlük yaşam okulunda her şeyi yavaş yavaş öğreniyoruz.
- Bazı özel şeyleri üretmek için çok özel eğitilmiş kişiler lazım. Bu tür şeyleri herkes yapamaz.
- Hala öğreniyoruz ve çok çok bilmediğimiz şeyler var

Tanrı'ya öğretecek birisi gerekiyor muydu?

- Başlangıçta Tanrı'ya öğretecek birisi var mıydı?
- Tanrı göğü ve yeri yaratırken hiç bir ihtiyacı yoktu.

Tanrı'nın anlamayacağı ya da bilmeyeceği hiç bir konu yoktur.

Okuyalım: Romalılar 11,33.34

Dünyanın yaratılışı Yar 1,2

yar.1:2 *Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrının Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.*

Dünya boştu ve yer şekilleri yoktu.

- Göreceğiz ki Tanrı dünyayı nasıl şekillendiriyor.
- Tanrı'nın dünyayı neyle ve nasıl dolduracağını göreceğiz.

Dünya karanlıklarla kaplıydı.

Işıksız ve karanlık bir dünyayı hayal edin. Karanlık bir mağaraya hiç girdiniz mi? Karanlık o kadar yoğun ki tutulacak hale geliyor. Şimdi böyle bir karanlığı her yerde hayal edin.

Dünya suyla kaplıydı.

- Hiç kuru toprak yoktu.
- Su bütün dünyayı istisnasız kapatmıştı.
- Dünyada hiç bir yerde yaşam yoktu.

Tanrı her şeyi yaratmaya hazırdı.

Her şeye gücü yeten RAB inanılmaz gücüyle hareket etmeye hazırdı.

- Kutsal Kitap şöyle diyor: Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.
- Dalgalanmak kelimesi de süzülme ya da uçmak demektir.
- Tanrı'nın Sözü inanılmaz bir yaratma gücüne sahiptir. Bununla Tanrı her şeyi yürüttü.
- Sadece Tanrı her şeyin, her enerjinin kaynağıdır.
- Tanrı'nın kendisi, O'nun Ruhu suların üzerinde inanılmaz bir güçle bütün şeyleri yaratmak için titreşiyordu, dalgalanıyordu, süzülüyordu ve uçuyordu.
- Tanrı kendisi, Kutsal Ruhu ve başka birisi yaratılış eserinde beraber çalıştılar her şeyi beraber yarattı, tek Allah
- Tek Tanrı daha önce okuduğumuz gibi sadece bir kişiliğe sahip değildi. Burada bir ipucu vereyim. Tek Tanrı üç değişik kişiliğe sahip: iki tanesi burada: Tanrı Baba, Tanrı Ruh ...
- Tanrı'nın korkutucu kudretini anlayamayacağımız kadar Tanrı'nın birliğini de anlayamayız.

İlk günde ışığı yarattı.

Yaratılış 1,3-5: *Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. yar.1:4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. yar.1:5 Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.*

Sadece Tanrı ışığı yaratabildi. Bir söz söyleyerek onu yarattı!

- Düşünelim: Sadece bir kelime kullanarak ışık yaratabilseydik ne güzel olurdu değil mi! Fakat böyle olmuyor. Tersine biz ışığa tamamen teslim olduk. Işıktan bağımsız olarak yaşayamıyoruz. Bu ışık Tanrı tarafından başlangıçta yaratıldı.
- Güneşin günün ışığını ya da ayın ışığını ya da yıldızların ışıklarını görünce ya da elektrik ışığını açınca ya da kibrit yakarken ya da mum yakarken hatırlayalım ki Tanrı onu hiçten yarattı. Sadece O onu yapabildi büyük kudretiyle ve inanılmaz aklı ile ışığı hiçten yarattı.
- Bilim adamları ışığın yapısını çok seviyorlar. Herkes ışığın sonuçlarından faydalaniyor. Fakat sadece Tanrı ışığın tam yapısını anlayabiliyor. Çünkü onu yaratan Tanrı'dır.

Yaratılış.1:4 *Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.*

Tanrı'nın yarattığı ışık iyiydi.

- Tanrı bir şeyi yarattıktan sonra onun iyi olduğunu söylediğinin farkına varacağız.
- **Kıyaslayalım:** Biz insan olarak mükemmel bir şey yaratmaya gücümüz yok!
 - İnsanların yapabildiği şeyler büyük emeklerle kullanılır hale gelebilirlerse de devamlı tamirata ihtiyaçları var. Yıpranıyorlar ve parçaların değişmesi gerekiyor ve sonra belki

daha iyi bir şey icat edilecek ve eskisi atılacak Eskilerini sadece müzelerde görmemiz mümkündür.

- Biz bir şeyi yaparsak her zaman daha güzelleştirilir ve güncelleştirilir. Düzeltilmeye ihtiyaçları var.
- Örneğin: en son model arabalar bile zehirli egzoz gazları dışarı atıyor. İnsanın yaptığı bütün işler hatalı. Fakat Tanrı'nın yarattığı işler mükemmel çünkü:
 - Tanrı mükemmel
 - Tanrı hatasız
 - Başka sözcüklerle Tanrı kutsaldır.

Mezmurlar 18,30: *Tanrının yolu kusursuzdur*

İşaya 6,3: *"Her Şeye Egemen RAB Kutsal, kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor."*

Yaratılış 1:5 *Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.*

Tanrı ışığı ve karanlığı birbirinden ayırdı (bu arada Tanrı sadece ışığı yarattı güneşi değil!).

- Işığa gündüz adını verdi
- Karanlığa gece adını verdi
- Dünyanın başlangıcının İLK GÜNÜ oldu!

İkinci günde: gök kubbeyi yarattı

Yaratılış1:6-8 *Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. yar.1:7 Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. yar.1:8 Tanrı kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu. İkinci günde Tanrı hava ve atmosferi yarattı.*

- Tanrı, dünyanın suyundan bu kubbenin üzerine ince bir su tabakası koydu
- Bunu iyice bilmemiz gerekiyor, çünkü daha sonraki haftalarda bu su tabakası önemli bir rol oynayacak.
- Burada da görüyoruz ki: Tanrı sadece konuşuyor ve gök kubbeyi oluşturuyor.
- Düşünelim: Gökyüzüne bakalım. Sadece atmosferin bir parçasını görebiliyoruz. Fakat Tanrı bir söz söyledi ve bütün atmosfer oluştu ve mükemmeldi.

Özet:

Tanrı'nın yaratma bildirgesi birçok insani teoriler gibi değişmedi.

- Tanrı başlangıçtan önce vardı
- Tanrı rakipsiz yaratıcıdır ve sadece O bütün şeyleri nasıl yarattığını bilebiliyor.
- Tanrı bütün Kutsal Kitap'ta tasdik ediyor ki her şeyi kendi sözüyle kendisi yarattı.

Daha sonra ki çalışmalarda şunu göreceğiz: Tanrı bütün güçlerden daha da egemen, daha da büyük ve daha da güçlüdür.

Hiç bir şey O'nun için zor değil.

- Tanrı bütün enerjinin kaynağıdır ve bütün maddeleri O yarattı.
- Tanrı her şeyi hiçten yarattı

İlk iki yaratma gününe baktık. Kalan yaratma günlerine sonraki toplantımızda bakacağız.

- Bu hafta bugün konuştuğumuz şeyleri düşünün.

- Tanrı hayal edebileceğimizden çok daha büyüktür, fakat O'nu daha iyi anlamamız için, O kendi sözünü Kutsal Kitabı bize verdi.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 4

Soruları:

1. Başlangıçta göğü ve yeri kim yarattı?
2. Tanrı neyi kullanarak göğü ve yeri yarattı?
3. Tanrı bu dünyayı nasıl yaratabildi?
4. Tanrı göğü ve yeri nasıl yaratacağını biliyor muydu?
5. Biri Tanrı'ya her şeyi yaratırken yardımcı oldu mu?
6. Tanrı'nın dışında biri her şeyi biliyor mu?
7. Dünya insanlar için oturma yeri haline getirilmeden önce dünyanın durumu nasıldı?
8. Tanrı her şeyi nasıl yarattı?

TARİHİ SOHBETLER No: 5

Yaratılış 1,9-25: Tanrı dünyayı ve gökleri yaratıyor: bölüm 2

Bugün ne yapacağız?

3.-6.inci yaratma gününde: Tanrı toprak ve denizleri ve yaşayan varlıkları yaratıyor.

Geçmiş akşamlarımızda Tanrı'nın yaratma işinin bir parçasını gördük. Bu bir teori değil, bu gerçektir. Tanrı rakipsiz olan tek yaratıcıdır. O Kadir, her şeyi bilen ve kendi kudretiyle yaşayabilen ve kutsal hatasız olan Tanrı'dır.

İlk ve ikinci yaratma gününe baktık. Tanrı'nın sırf bir sözyle ışığı yarattığını gördük. Ve atmosferle suyun arasında bir duvar oluşturduğunu duyduk.

Üçüncü günde: kuru toprak, denizler ve bitkiler yaratılıyor

Yaratılış 1,9-13

Okuyalım: **Yaratılış 1,9-10:** *'Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın ve kuru toprak görünsün" diye buyurdu ve öyle oldu. yar.1:10 Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.*

Tanrı suyu denizde topladı ve kuru toprak oluşturdu.

Düşünelim: Sel ve büyük deniz dalgalarının neler yapabileceklerini televizyondan biliyoruz. Hangi insan onlara karşı bir şey yapabilir ki. Bu su güçlerine karşı kim kalkabilir veya onları durdurabilir. Siz düşünün. Sadece birkaç sel değil bütün dünya sularını bir yere getirmek için ne büyük bir kudret ve güç gerektiğini hayal etmeye çalışın. İnanılmaz bir güç gerekiyor. Ve onu bir günde yaptı Tanrı. Her şeye gücü yeten Tanrı onu yaptı. Sadece O dünyanın etrafını bir anda kuşatabildi ve bu sulara toplansınlar diye emredebildi.

Okuyalım: **Zebur 95:5** *Deniz Onundur, çünkü O yarattı, Karaya da Onun elleri biçim verdi.*

Tanrı bütün bitkileri ve ağaçları yarattı.

- Sadece Tanrı hiçten bitkileri yaratabildi.
- Bu boş bir iddia değil. Bugünkü bilim bitkilerin içinde oluşan kimyasal ve yapı sırlarını çözmek istiyor, fakat hala çok az şey biliyoruz. Örnek: Fotosentez olayını insan bugüne kadar tam çözemedi ve hayran kalıyor. Tanrı sonsuz bilgiye sahip olduğu için bu bitki örtüsünü yaratabildi ve bütün bitki cinslerinin hepsini bu büyük sistemin içine yerleştirdi.

Tanrı bitkilerin tohumlarına emretti ve onlar aynı orjinal bitkiden üretebiliyorlar.

- Bir çam ağacı bir meşe ağacını üretmiyor.
- Bazen biz bir şey üretiyoruz hoşumuza gidiyor fakat zamanla yıpranıyor ve bozuluyor. Aynı şeyi üretmek için tekrar sıfırdan başlamak zorundayız. Fakat Tanrı bitkileri yaratırken bütün bitkilere tohum üretme özelliği de verdi. Tamamen aynı bitkiyi tekrar üretebilirler. Tanrı yaşam verici ve yaşamın koruyucusudur.
- Bugünkü bitkiler taaa Tanrı'nın başlangıçta yarattığı bitkilerden gelmektedir.

Neden Tanrı çiçek, ağaç ve bitkileri yarattı? Onlar Tanrı'ya gerekli mi? – Hayır, Tanrı'nın hiç birine ihtiyacı yoktur. Tanrı bitkileri ve ağaçları daha sonra yaratmak istediği insan için yarattı.

Tanrı bitkileri bizim ihtiyaçlarımızı karşılamak için yarattı.

- Beslenebilmemiz için

- Bize gerekli oksijen üretilmesi için
- Odun ihtiyacımız için ve
- Bir sürü başka ihtiyaçlarımız karşılamak için yarattı.

Tanrı bitkileri onlardan hoşlanmamız için yarattı. O'nun sevgisinden hoşlanalım diye.

8. O kadar çok renk, şekil, tat ve kokuları var ki hoşlanmamız için hazırlanmışlar. Sırf gıda için olsaydı bir kaç cins yeterli olurdu.
9. Tanrı her şeyi siyah beyaz yaratabilirdi. Fakat buna karşın her şeyi renkli yaptı. Daha sonra yaratacağı insan gözü bunların farkına varsın ve onlardan hoşlansın diye.
10. Her şeyi tatsız yaratabilirdi, fakat Tanrı bizim alabilmemiz için değişik tatlarda yarattı.
11. Kokuları da aynı yaptı.
12. Yaratılmış dünyamız bize her gün yaratıcımızı hatırlatacaktı ve onun bize karşı beslediği ve kanıtladığı büyük sevgisini gösterecekti.
13. Dünyamız da sadece yaşamamız için gerekli işleri yapmadı, hayır gerekli olmayan ve sadece zevkimiz için bir sürü şeyler yarattı. Süper bir Tanrı'mız var!

Tanrı bir düzen Tanrısı olduğunu bitkiler de kanıtlamış usta bir yapıcıdır.

- Bir çiçeğe bakalım. Her çiçeğin özel bir cinsi ve deseni var. Bu deseni karşılaştırarak hangi çiçeğin hangi çiçek cinsine ait olduğunu tesbit edebiliriz. Her çiçek bir tohum tanesinden çıkıyor. Tohumun içinde özel nitelikler var. Bu nitelikler çiçeğin kokusu, yapısını ve tadını belirtiyor. Bir çiçeğe mikroskopla bakarsak çok daha fazla özelliklerinin farkına varabiliriz. Tanrı usta bir yaratıcıdır.
- Bir **avuç konfeti**, yani kağıt parçalarını elimizden yere düşürürsek ne olur? Süper bir desen oluşuyor mu? Özel bir desen oluşuyorsa da tam aynı deseni tekrar oluşturamayız. Fakat konfeti teker teker istediğimiz deseni yapmak için düzenli olarak koyarsak onu tekrar tekrar oluşturabiliriz. Bu resim tesadüfen oluşmuyor, çünkü resimin yaratıcısı biziz. Her zaman her yerde ve doğadaki her şeyde dünyanın yaratıcısı kendi varlığını ispatlıyor.
- Bir **arabayı** düşünersek onun bir mühendis tarafından yapıldığını biliyoruz. Fakat çiçeklere ve bitkilere bakınca onların da usta bir mühendis tarafından yapıldığını bilelim. Onları biri yaptı ve onları süper yaptı. Onu tebrik ediyoruz. Bunlar tesadüfen olmadılar. Tanrı her şeyi hazırladı ve yarattı.

Tanrı'nın yarattığı ve bütün yaptıkları iyiydi, güzeldi ve mükemmeldi.

- Ne diken ne de yabani otlar vardı.
- Bir tane meyve bile zehirli değildi.
- Sebze ve meyvelerin hastalıkları yoktu ve çürüme mahkumiyetleri yoktu.

Başlangıçta her şey mükemmeldi, çünkü Tanrı mükemel ve yaptığı her şeyde tamdı.

Dördüncü günde: Güneşi, ayı ve yıldızları yarattı:

Yaratılış 1,14-19

Evrenin büyüklüğünü düşünelim.

- Son yıllarda insan oğlu evren hakkında önceki insanların tarihinden daha fazlasını öğrendi. Teleskoplar ve uzaya bakan kulaklar radyo dalgalarını dinliyorlar, büyük tesisler, uzay gemileri ve roketler Rusların ve Amerikalıların uzay istasyonları son yılların ürünleri. İnsan 30 yıldan

fazladır aya yolculuk yapıyor. Uydular dünyamızın etrafında dairelerini çiziyor. En uzak yerlere ulaşmaya çalışıyorlar ve şaşırtıcı bilgileri topluyorlar.

- Fakat buna rağmen şunu kabul etmemiz gerekiyor ki: Güneş sistemimiz hakkında çok az şey biliyoruz. Galaksiler ve sonu bulunmayan saman yolu hakkındaki bilgilerimiz sıfır denecek kadar az.
- Evrenin derinliği hakkında topladığımız rakamlar ise hiç denecek kadar az. Onu bilmiyoruz. Örneğin ışığın hızı saniyede 300.000 kilometre olmasına rağmen güneş sisteminin dışındaki en yakın yıldızlardan ışık bize birkaç yıl sonra ancak gelebiliyor. Göremediğimiz trilyarca yıldızlar da var.

Tanrı bu şeyler hakkında ne diyor bakalım.

Yaratılış 1:14-19 okuyalım: *yar.1:15 Tanrı şöyle buyurdu: "Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereyim." Ve öyle oldu. yar.1:16 Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. yar.1:17 yar.1:18 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. yar.1:19 Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.*

- Tanrı buyurdu güneş, ay ve yıldızlar oluşuverdiler.
- Sadece her şeye gücü yeten Tanrı bu derinlikleri yaratabildi.
- İşaya 44,24 *Her şeyi yaratan, Gökleri yalnız başına geren, Yeryüzünü tek başına seren,*
- Bitkilerde olduğu gibi, uzayı yaratmasında da Tanrı'nın eserini görebiliyoruz.
- Düşünelim: Birkaç yüz yıl önce insanlar, dünyanın güneşin etrafında döndüğünü öğrendiler. Sonra farkına vardılar ki, dünyanın dışında da bir sürü gezegen güneşin etrafında dönüyor. Daha güçlü teleskopları yaptıktan sonra, başka galaksileri buldular.
- Fakat 20inci yüz yılda insanlar artık bizimkine benzeyen başka güneş sistemlerini de izliyorlar. O kadar çok bilmediklerimiz var ki aklımız yetmiyor. Güçlü mikroskoplar daha önce düşündüğümüz en küçük parçanın atom olmadığını gösteriyor. Daha küçük parçalar da varmış. Onlar nükleus adlı küçük bir çekirdek üzerinde daireler çiziyorlar. Yani büyük güneş sistemlerinin yapısı en küçük materiye parçalarında da varmış. - Bu nasıl olur? Sadece tek bir cevap var. Aynı mühendis onları yapmış. O en küçük parçalarla başlayıp en büyük şeylere kadar bir planla yapmış. Her şeyde Tanrı'nın damgası var.

Sonsuzluğa benzeyen uzayın sadece küçücük bir parçasını anlayabiliriz. Fakat Tanrı her şeyi anlayabilir, çünkü O her şeyi yarattı. Tanrı o kadar çok yerlere yani trilyonlarca ışık yıllarından daha uzak olan yerlere nasıl ulaşabildi ve onları yaratabildi?

Yeremya 23,23.24 *Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB, yer.23:24 "Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?" diyor RAB, "Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB.*

- Uzaklıklar Tanrı için bir engel olmuyorlar.
- Tanrı her yerdedir.
- Uzayın derinliğini hayal bile edemeyiz ki, Tanrı'nın büyüklüğünü nasıl anlayalım?

Tanrı bütün uzayda var olmasına rağmen, uzay, Tanrı demek değildir.

- Tanrı her şeyde ve her şeyin Tanrı olduğu Kutsal Kitap'a aykırıdır
- Sadece tek bir Tanrı var, birçok Tanrı yok.

- Kutsal Kitap evrenin ve evrenin parçaları Tanrı'nın eseridir diyor, fakat evrenin Tanrı'nın bir parçası olduğunu söylemiyor.

Yeremya 10,12 okuyalım. *Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Akıyla gökleri yayan RABdir.*

- Tanrı'nın inanılmaz bilgi ve akıllılığı evrende sergileniyor.
- Düşünelim: **bilim adamları denemeler** yaparak ve araştırarak fen kurallarını tesbit ettiler. Bunların bütün evrende geçerli olduğunu söylüyorlar. Bütün maddi şeylerin bu kuralların altında hareket ettiklerini söylüyorlar. Bu kuralları bilerek insan artık büyük şeyleri yapabildi: uçak, uzay gemileri v.s. Fakat bu keşifler sadece daha önce yaratılmış olan kuralların farkına varmaktır. Tanrı o kuralları kurdu ve başlangıçta evrenin düzenini O koydu.

Ne Tanrı, ne de O'nun koyduğu evren kuralları değişiyor.

İnanılmaz bir olay. Bir takım fizik kuralları bütün evreni en küçük parçacıktan en büyük galaksiye kadar yönetiyorlar. Bir mühendis sadece bu kurallara uyayarak ve onlara bağlı kalarak bir araba ya da bir uzay gemisi yapabiliyor. Fakat bu kurallar sadece yüksek eğitilmiş mühendisler görmüyor. Biz de onları görebiliyoruz.

Yaşamında tek bir günde güneş doğmadı mı, batmadı mı? Belki bulutlar güneşi kapattılar. Ona rağmen güneş eskisi gibi devam ediyor ve dünya dönüyor. Ve ayımız aynı. Takvimler ve gelgit (Gezeiten)- olaylarına yıllar öncesinden hazırlanabiliyoruz. Çünkü dünyanın ayın ve güneşin nerede olacağı biliniyor. Bunlar tesaddüf değil, Tanrı kendisi bunları böyle ayarlamış planlamış.

Okuyayım **Mezmurlar 104,19**: *Mevsimleri göstereceğin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.*

Tanrı bize düzenlenmiş bu dünyayı, günleri, geceleri ve yılları planlanmış bir şekilde verdi.

- Bir uzay gemisinin uzaya kalkması çok ilginç, çünkü bir devletin çok para ve çok gayret harcaması gerekiyor. Fakat Tanrı'nın bilgisini düşünün. Bu kadar yaratıcı güç, bu kadar akıl ve bu kadar ustalık. Tanrı konuştu ve bütün evrenimiz oluştu.

Okuyayım: **Zebur 19:2** *Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir. zeb.19:3 Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz. zeb.19:4 Ama sözleri yeryüzünü dolaşır, Söyledikleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.*

Bu sözleri dinlememiz gerekiyor. Çünkü Tanrı'dan bize bir haber bu!

Tanrı'nın dördüncü günde yarattığı her şey iyiydi. Çünkü O tam mükemmel ve hatasız. Tanrı kendi yarattığı her şeyden memnundu.

Beşinci günde: Tanrı sudaki hayat ve gökyüzündeki kuşları yaratıyor.

Okuyalım: **Yaratılış 1:20** *Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun" diye buyurdu. yar.1:21 Tanrı büyük deniz canavarlarını, sulara kaynaşan bütün canlıları ve uçan varlıkları türlerine göre yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. yar.1:22 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı. yar.1:23 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.*

Bir anda suyu ve havayı dolduran güzelliği düşünün.

- Tanrı bitkiyi nasıl yarattıysa aynı şekilde çok zengin balık ve kuş çinslerini yarattı. Çok renkli ve çok şekilli.
- Denize ve bilinmeyen bölgelere ne kadar derin girersek o kadar çok yeni canlılar keşfedeceğiz (Televizyonda bilim adamlarının tahminine göre sadece bütün türlerin belki yüzde 40'ını biliyoruz)
- Neden Tanrı bu kadar çok cins yarattı?
 - Bize olan sevgisini göstermek için,
 - Bize kendi kudretini ve aklını göstermek için

Tanrı bu muhteşem şeyleri kendi kudretiyle ve anlayışıyla yarattı.

- Biz tek bir serçe yaratabilir miyiz? Belki bir model yapabiliriz. Fakat yaşayan gerçek ve canlı bir serçe bile yaratamayız. Fakat Tanrı bunu yapabiliyor. Küçük serçeleri ve diğer bütün hayvanları yarattı.
- En basit canlıları Tanrı yarattı ve onları bile bizim yapmamız imkansız (Klon yapabiliriz, bunların çoğu ölüyor ve yaşayanların ne olacağı belli değil, fakat bu bile yeni yaratmak demek değildir).
- Bakterilere en basit canlılar deniliyor. Fakat çok küçük olmasına rağmen daha iyi bakarsak tam bir miniyatür sanayi ve binlerce iyi çalışan makina parçaları ile döşenmiş bir sanayi bölgesi. Bunların bir tanesi bile trilyonlarca atomlardan oluşuyor. Bu insanlar tarafından yapılan en büyük ve en iyi makinaları geride bırakıyor.

Altıncı gün: Hayvanlar yaratılıyor.

Okuyalım: **Yaratılış 1:24** Tanrı, "Yeryüzü türlü türlü canlı yaratıklar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler türetsin" diye buyurdu. Ve öyle oldu. yar.1:25 Tanrı türlü türlü yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

Tanrı hayvanları inanılmaz bir cins zenginliğiyle yarattı.

- Birkaç hayvanı günlük hayatımızdan tanıyoruz.
- Bazılarını sadece hayvanat bahçesinden tanıyoruz.
- En küçük hayvanlarda bile Tanrı'nın damgasını görebiliyoruz.

Tanrı hayvanları özel niteliklerle yarattı. Ve her cins sadece kendi cinsini üretebiliyor.

- Köpeklerin köpek yavruları var
- İneklerin kuzuları değil, danaları var v.s.

Sadece Tanrı hayvanları yaratabildi. İnsan hiç bir zaman hayvanları hiçten yaratmadı ve yaratamaz da.

Bütün yaşayan hayvanları yarattıktan sonra her şeyin iyi olduğunu görüyoruz. Çünkü Tanrı'nın bütün yaptıkları iyidir. Çünkü Tanrı mükemmel. Ondan dolayı onun yarattıkları da mükemmeldi.

Özet:

Her gün Tanrı'nın kanıtlarıyla karşı karşıyayız.

- Tanrı'nın varlığı
- Tanrı'nın her şeyi kapsayan gücü ve akli
- Tanrı'nın sevgisi
- Tanrı'nın düzen isteği
- Tanrı'nın kutsallığı, yani mükemmelliği

Yaratılışa bakarsak Tanrı hakkında çok şeyler öğrenebiliyoruz. Fakat Tanrı ve Onun yarattıklarını derin anlamak için Kutsal Kitap'taki Tanrı'nın sözlerini dinlemek gerekiyor.

- **İbraniler 11,3** okuyalım
- Tanrı Kutsal Kitap'ta bize bu evrenin nasıl başladığını öğretiyor.
- Tanrı sözünün evren hakkında başka ne söylediğini daha sonraki akşamlarımızda duyacağız.

Kitap tavsiyesi: Kutsal Kitap, bilim ve yaratılış, Yazar: Henry M.Morris

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 5

Soruları:

Sohbet Soruları:

1. Nasıl oldu ki dünyayı kaplayan deniz suları Tanrı'nın sözüne uyarak geri çekildiler ve orada kalıyorlar?
2. Neden Tanrı her şeyi bu kadar güzel yarattı, bize su ve diğer yiyecekleri yememiz için verdi?
3. Tanrı yarattığı şeyleri nasıl değerlendiriyor?
4. Tanrı hepsini nasıl mükemmel yaratabildi?
5. Tanrı bu kadar derin bir uzay nasıl yaratabildi?
6. Neden Tanrı güneşi her gün doğup batacak şekilde yarattı? Ayı ve yıldızları her yıl aynı düzeni izleyecek şekilde yarattı?
7. Bilim adamları ve mühendisler hangi prensipleri kullanarak bir yere varabiliyorlar? Hangi prensiplere dayanarak araştırmaları ve hipotezleri yapabiliyorlar?

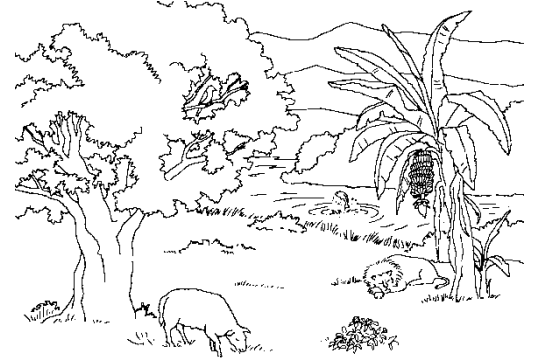
TARİHİ SOHBETLER No: 6

Yaratılış 1,26-31; 2,7: Tanrı insanı yaratıyor.

Bugün ne yapacağız?

Bugün ki sohbetimizde yaratılışın en önemli noktasına geldik.

- Tanrı sırf kendi sözünü kullanarak göğü ve yeri yarattı.
- Işığı yarattı
- Gök kubbesini, yerdeki suları ve kuru toprağı ve denizleri yarattı
- Güneşi, ayı ve yıldızları yarattı
- Denizi ve havayı bir çok hayvanlarla doldurdu
- Bütün hayvanları O yarattı
- Tanrı bunları kendisi için yaratmadı. Tanrı'nın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur.
- O zaman Tanrı bunları neden yarattı?

Dünyamız insanlar için yaratıldı.

Tanrı egemen ve hükümdar olduğu için ve kendi onuru ve şerefi için bu şaşırtıcı derecede güzel evreni ve dünyayı yarattı.

Tanrı bize karşı beslediği sevgisinden, korumasından ve nezaketinden dolayı bütün bunları yarattı. Bizler, O'nun son yaratma işi olduk. Her şeyi bizim için mükemmel hazırladı.

Okuyalım: İşaya 45,18: *yea.45:18 Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde yaşanmasın diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB -Tanrı Odur- şöyle diyor: "Yahve Benim, başkası yok.*

İnsanların ihtiyaçlarını karşılamak için her şey mevcuttu.

- **Kıyaslayalım:** Bir çift, ilk bebeklerini beklerken durum nasıl? İlk olarak büyük sevinçle çocuğa güzelce bir oda hazırlıyorlar. Anne, çocuk doğmadan önce her şeyin hazır olmasını istiyor. Bebek doğduktan sonra anne, sevgisiyle bu odada onun bütün ihtiyaçlarını karşılamak için rahat olacak.
- Tanrı aynı şekilde insanlar için bir yer hazırladı.

Tanrı'nın insanları kendi benzeyişine göre yaratma planı.

Okuyalım: Yaratılış 1,26: *yar.1:26 Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun."*

Sizce Tanrı bu ayette kiminle konuşuyor, kime hitap ediyor? : Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi.

- Burada Tanrı kendisiyle konuşuyor ve çoğul kelimesi kullanıyor. Burada bir sır var ve onu sonra daha da iyi anlayacağız. Tanrı Baba, Tanrı Kutsal Ruh'la ve Tanrı olan İsa Mesih'le (Tanrı'nın Oğluyla [toplum buna açıksa şimdi de bunu diyebiliriz]) konuşuyor. Burada Üçlülüğün konuşmasına tanık oluyoruz.
- Baba, Oğul ve Kutsal Ruh planları hakkında konuşuyor. Onların planı insanı, Tanrı'nın benzeyişine göre yaratmaktı.

Kıyaslayalım: Zor bir işe başlamak istersek, diyelim bir ev inşa etmek istersek önce plan yapılır ve çok detaylı krokiler çizilir v.b. - Tam aynısını Tanrı yaptı. O ilk insanın nasıl olacağını önceden planladı.

Tanrı egemendir. Her şeyin nasıl olacağına tek O karar verdi.

- Tanrı, daha önceden yaratmış olduğu ruhsal varlıkların, güneşin, ayın, yıldızların ve diğer şeylerin nasıl olacağına karar verdiği gibi, insanların nasıl olacağına da karar verdi.
- Yalnız Tanrı bu kararı verdi, hiç kimseye sormadı.
- Tanrı daha büyük ve her şeyden daha önemlidir.
- İnsan, Tanrı'nın yaratma işinin en önemli parçasıydı ve bu nedenle onu kendisine benzer yarattı.

Tanrı, insanı kendi suretinde yarattı:

- İnsan, Tanrı'yı tanısin ve onunla irtibat kursun diye
- insan, Tanrı'nın yansıması olsun ve onunla Tanrı yüceltilsin diye

İnsanın Tanrı'nın benzeyişinde yaratılması ne demek?

Tanrı suretinde ne demek?

- Tanrı bizim maddi bedenimizi kastetmiyor.
- Çünkü Tanrı Ruh'tur. Tanrı'nın et ve kemikten oluşan bir bedeni yoktur.
- (Bundan dolayı Tanrı'yı bir insan heykel yapmakla insan yanılıyor.)
- Tanrı insanın görünmeyen tabiatını kastediyor.
- Kutsal Kitap'ta bu görünmeyen insan tabiatına 'can' ve 'insan ruhu' deniyor.
- İnsan'ın görünen bedeni, bu görünmeyen can ve ruh için bir konuta benzer yaratıldı.

Tanrı, insanın görünmeyen varlığını Tanrı'ya benzer bir akıl, benzer bir irade ve benzer duygularla yarattı.

Tanrı insanlarla irtibata giriyor.

İnsanın aklını yani zihnini düşünelim.

Tanrı'nın zihni olduğu için insanlara da bir zihin vermek istedi çünkü böylece O'nun farkına varabilirler ve onunla bir ilişkiye girebilirler.

- Tanrı insanlarla konuşmak istedi ve insan da onunla konuşabilsin diye yaratıldı.
- Tanrı insanlara kendisini bildirmek istedi. Sadece konuşulan bir sözcükle değil yazılan Kutsal Kitap'la da bize hitap ediyor.
- İnsan bu dünyada büyük görevler için hazır olacaktı.
- Tabi ki Tanrı hayvanlara da bir zihin verdi. Fakat bir hayvanın zihni ile bir insanın zihnini kıyaslayamayız. Çok farklıdır. Evcil ve insan tarafından kullanılan hayvanlar güzel bir dost

olabilirler: örneğin oynamak için, bazı işleri halletmek için: köpek, at, öküz v.s. Fakat bir hayvan bizimle konuşamaz ve bizim düşüncelerimizi paylaşmaz ve insan gibi karar veremez. Bir hayvan insan gibi ölçemez ve dille ya da yazılı olarak irtibat kurmaz.

Tanrı bize bir zihin verdi. Böylece Tanrı gibi düşünebilecek ve karar verebilecektik. Bu bir insanın Tanrı kadar akıllı ve aynı ölçüde karar verebilecek halde olduğunu ifade etmez.

- **Kıyaslayalım:** Çocuklarımız. Onlar bizim gibi çok şey biliyorlar mı? Tabi ki bilmiyorlar. Fakat bizim gibi bir akılları olduğu için onlara bir takım şeyleri öğretebiliriz. Değil mi?
- Dünyanın en akıllı kişisi Tanrı'ya nispeten sadece küçük bir çocuk kalıyor. Bütün insanlar hep beraber aynıdır. Fakat Tanrı insanlara aklını verdiği için insan O'nun sözünü duyabiliyor ve Tanrı'nın söylediğini yapabiliyor. Bu Tanrı'nın insanlar için önemli bir planıydı. Tanrı insanlara zihin verdi ki O'nunla konuşabilsinler, güzel bir ilişki içinde O'ndan hoşlansınlar ve Tanrı'nın vereceği görevleri yapabilsinler.

İnsanın duygularını ve hislerini bir düşünelim

Düşünelim: Düşüncelerimizde duygularımıza genellikle olumsuz bakıyoruz. Bazen duygusal kişileri sevmiyoruz. Fakat duygularımız çok önemlidir ve bize yardım ediyorlar.

Kutsal Kitap bize Tanrı'nın duygularını gösteriyor. Gerçekten Tanrı'nın duyguları vardır! Tanrı çok hassas ve insanın durumunu anlayan birisidir. Bazen çok yumuşak, ince duygulu ve nazik davranıyor. Ama bazen de Tanrı, haksızlıklar karşısında öfke duyuyor.

Tanrı'yı örnek alarak duyguların iyi olduğunu görebiliyoruz. Tanrı üzölmeyi ve coşkuyu hissedebiliyor. Tanrı'da hisler var olduğu için bunları insana da vermek istedi.

Kıyaslayalım: Aramızdaki çocuk sahibi olanlara soruyorum şimdi. Onları seviyorsunuz değil mi? Fakat onların da size karşı sevgi beslemesini istiyorsunuz, değil mi? EVET! Bütün ana-babalar çocuklarının da onları sevmesini istiyorlar.

Tanrı için de durum aynıdır. Tanrı insanı sevdi, fakat O'nu da sevsin diye duyguları yarattı. Bundan dolayı Tanrı insana duygu imkanı verdi.

İstek, arzu, irade konusuna geelim: O bize karar verme imkanını veriyor.

Tanrı'nın aklından ve duygularından başka O'nun bir arzusu ve isteği de vardır. Tanrı bir şeye karşı ya da bir şey için karar verebilir. Bundan dolayı Tanrı insanları da aynı imkanla yaratmak istedi.

Kıyaslayalım: Sabahleyin uyandıktan sonra ne giyinmek istediğimiz hakkında karar veriyoruz. Kahvaltıda ne yiyeceğimize de karar veriyoruz. İşe gitmek için araba ya da treni kullanmak için karar veriyoruz.

Giydiğimiz kıyafetler bizim için karar veriyor mu ya da bizimle tartışıyor mu? Gıdamız bize ne zaman onu yememiz gerektiğini söyler mi? Arabamız nereye gitmemiz gerektiğine karar verebilir mi? Hayır. Karar veren biziz ve çok konularda biz karar veriyoruz.

Tanrı insanları karar veremeyecek halde (daha önceki cansız şeyler gibi) yaratabilirdi. Tanrı isteseydi insanları Tanrı'nın emirlerine uyan mahkum birer robot gibi yaratabilirdi.

Güneş, ay ve yıldızlar tam böyle yaratıldılar. Her gün, her ay ve her yıl tam aynı şeyleri yapmak zorundalar. Fakat Tanrı insanları böyle istemedi. Tanrı'nın bir iradesi var. Ne yapmak istediğine karar verir; ve Tanrı, kendisinde olduğu gibi karar verme kabiliyetini insanlara da vermek istedi.

Tanrı insanlara karar verme kabiliyeti verdi, O'nu sevmek ve itaat etme kabiliyeti de verdi. Bu kararları insan kendine özgü olan aklıyla verebilir; çünkü Tanrı'nın insanı sevdiğini ve O'nun güvenilir ve kudretli olduğunu bilecekti.

Kıyaslayalım: Çocuklar anne-babaların sevgisini ve onların doğru karar verdiklerini biliyorlarsa onlara daha kolay itaat ederler, değil mi?

Tanrı'nın planı şuydu: Tanrı'ya güvenebilen, onunla güzel bir ilişki kurabilen, Tanrı'nın gücüne ve kudretine hayran kalabilen insanlar yaratmak. İnsan bunu gördükten sonra özgürce Tanrı'ya ve Yaratıcıya güvenmelidir.

Özet: İnsana bir akıl verildi, insanın Tanrı'nın söylediklerini duyabilmesi, anlayabilmesi ve üzerinde derin düşünebilmesi için. Böylece insan Tanrı'nın gerçek varlığını iyice anlasın ve sonra kendisi de Tanrı'ya hitap etsin. - İnsana duygular verildi. Bu duygularla insan sevgiyle ve bağlılıkla kendi kendini Tanrı'ya verebilecekti. - İnsana bir arzu verildi. Bununla insan Tanrı'nın planlarını yerine getirebilecekti. Fakat bunu robot olarak değil Tanrı'yı dinlemiş, O'nu sevmiş ve özgür kararıyla O'na itaat etmiş olarak yapabilecekti.

- Tanrı, insanları O'nun işlerini dünyada yapabilsinler diye onları kendi suretine göre yarattı.
- Tanrı, evrende seçkin ve en parlak onuru insanlara verdi.
- İnsan Tanrı'nın temsilcisi olacaktı.
- İnsan bu dünyadaki işlerle ilgilenecekti ve bütün hayvanların, kuşların ve balıkların üzerinde egemenlik sürecekti.
- Tanrı insanlara akıl, duygular ve irade verdi. Bunlarla Tanrı'nın isteğini tam olarak yerine getirebilecektiler. Bu Tanrı'yı da, insanları da çok mutlu edecekti.

Adem'in yaratılışı

Okuyalım: *yar.1:27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. yar.2:7 RAB Tanrı Ademi topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.*

Tanrı ilk erkeği ve hanımını yarattı.

- Tanrı ilk olarak erkeği yarattı ve erkek yaşarken ilk günde ona bir eş yarattı.
 - Kutsal Kitap sonraki bölümde Hava'nın yaratılışı hakkında daha fazla bilgi verdiği için başka bir sohbet akşamı bu konu hakkında konuşacağız. Bugün sadece Kutsal Kitap'ın ilk erkeğin yaratılışı hakkında ne demek istediğini öğreneceğiz.
- Tanrı ilk insana 'Adem' dedi. Onun anlamı 'erkek'ti.
- Fakat Tanrı insanın bedenini yarattıktan sonra bu insan hâlâ cansızdı. Can yoktu.
 - İnsanın bedeninin her parçası vardı, fakat daha ölüydü.
 - İnsanın bedeni daha yaşamıyordu çünkü onun en önemli parçası yani Tanrı'ya benzer yaratılmış olan canı, insan bedenine daha girmemişti.
 - Ancak Tanrı insan bedenine yaşam soluğunu üfledikten sonra insan yaşayan bir varlık oldu ve Tanrı'yı tanıyabilen, O'nu sevebilen ve O'na itaat edebilen bir varlık oluştu.
- Sadece Tanrı insanlara yaşamı verebildi.

- Ne güneş, ne ay, ne yıldızlar, ne kuşlar, ne de hayvanlar, ne de balıklar, ne Tanrı'nın melekleri, ne başka bir insan, ne de Şeytan, ne de Şeytan'ın güçlü varlıkları insana bu yaşamı verebildiler. Onların böyle bir kabiliyeti yoktur.
- Bütün varlıklar Tanrı'dan yaşam aldılar ve onlar başka varlıklara bu yaşamı veremezler.
- Tanrı bütün varlıklardan çok farklı ve bütün evrenden daha büyüktür.
- **Kıyaslayalım:** Hepimiz elektriğe bağlıyız. Bir ampul elektriğe bağlanmamışsa, şalteri çevirmedikçe ışık vermez. Fakat sadece bizim özel yaşamımızda değil, dükkanlar ve bütün sanayi bu elektriğe dayanıyor. Elektrik kesilirse bizim günlük yaşamımızda çok alışmış olduğumuz şeyler duracaklar. Bu faydalı makineler elektriksiz bir işe yaramazlar. – Elektrik santrallerinin elektriği ürettiği gibi Tanrı'da bütün yaşamın kaynağıdır. Bütün var olan şeyler yaşamı Tanrı'dan almışlar ve O'na tamamen bağımlıdır.
- Tanrı ilk insanın burnuna üflediği andan itibaren onun yaşamı vardı.
 - İlk insan hava almaya başladı ve O sağlıklı ve güçlü bir insandı. Hastalık ve ölüm dünyada henüz yoktu!

Adem ilk insandı ve dünyanın toprağından yaratılmış tek insandı.

Okuyalım: yar.2:7 *RAB Tanrı Ademi topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.*

Tanrı sadece bir insanı topraktan yarattı ve onun eşi bu insandan yaratıldı. Sonra Tanrı insanlara çocuklar yapsınlar ve bütün dünyayı doldursunlar diye buyruk verdi.

Adem bütün milletlerin atasıdır.

- O ırk, kültür ve vatana bakmaksızın bütün insanların atasıdır.
- Adem senin atandır.
- Adem benim atamdır.
- Adem bütün insanların atasıdır.
- Hepimiz bu ilk insandan kaynaklandık.
- O bütün insan ırkının başlangıcıydı.

İnsanın dünyanın yöneticisi olarak atanması

Okuyalım: yar.1:28 *Onları kutsadı ve, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. yar.1:29 İşte yeryüzünde tohum veren her otu ve tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. yar.1:30 Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere - soluk alıp veren bütün hayvanlara - yiyecek olarak yeşil otları veriyorum." Ve öyle oldu.*

Tanrı insanlara dünyayı ve dünyadaki bütün varlıklar ile ilgili sorumluluğu verdi. Tanrı insana bu sorumluluğu vermeyi özlemle bekliyordu.

Kıyaslayalım: Çok varlıklı, çok dükkanlara sahip bir insanı düşünelim. Kendi oğlunu çok seviyor ve ondan çok hoşlanıyor. Bir gün bütün varlığının idaresini oğluna vermeye karar veriyor. Fakat Baba biliyor ki bu büyük sorumluluğu taşıyabilmesi için önce oğluna bir sürü ipuçları ve yardım vermek zorundadır. Baba oğluna bunları öğretmeye razıdır. Oğlu artık bu işi kendisi üstleneceği için Baba da çok mutlu. Onunla oturmak ve her karar hakkında konuşmak için hazır ve bütün ayrıntıları

anlatmaya razıdır. – Tanrı ilk yarattığı insandan çok hoşlandı. Tanrı, Tanrı'nın elçisi olan Adem'e ne yapmak gerektiğini anlattı.

Tanrı dünyanın sorumluluğunu kime vermek istediği konusunda özgürce karar verdi.

- Dünyayı meleklerle vermedi
 - Dünyayı Şeytan'a ve onu izleyen ruhsal varlıklara, cinlere vermedi
- Neden sadece Tanrı dünyayı, dünyanın bitkilerinin ve hayvanlarının kontrolünü insanlara verebildi? – Çünkü her şeyi Tanrı yarattı.

Okuyalım: zeb.24:1 *RABbindir yeryüzü ve içindekiler, Dünya ve üzerinde yaşayanlar*
Bu nedenle Tanrı onu kime vermek istiyorsa verir.

Okuyalım: tal.29:11 *Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, Zafer ve görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir. Krallık senindir, ya RAB! Sen her şeyden yücesin.*

Kıyaslayalım: Zengin adam kendi oğluna bütün sorumluluğu verdi. Adam, oğlunun dışında hiç kimseye bu sorumluluğu vermek istemedi çünkü bu onun babasal hakkıydı. Oğlunun dışında babanın varlığını idare etmek için başka hiç kimsenin hakkı yoktur. – Tanrı her şeyi yarattı. Her şey ona ait ve O'nundur. Yarattığı dünyayı kime vereceği yalnız O'nun kararıdır. Ve O, onu insana verdi. Tanrı mükemmel ve kararlarında tamamen özgürdür.

Bu kararıyla Tanrı insana ne üstün ve özel bir vazife ve seviye verdi? Bu sorumluluğu vermekle birlikte Tanrı insanlara çok özel bir hak ve onur verdi.

Okuyalım: zeb.8:4 *Soruyorum kendi kendime: "İnsan ne ki, onu göz önüne alalım, İnsan soyu ne ki, ona ilgi duyasın?"* zeb.8:5 *Nerdeyse bir tanrı yaptın onu, Başına şan şeref tacı koydun.* zeb.8:6 *Ellerinin eserlerine onu egemen kıldın, Her şeyi ayaklarının altına serdin* zeb.8:7 *Davarları, sığırları, Yabanıl hayvanları,* zeb.8:8 *Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.* zeb.8:9 *Ya Rab Yahve, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!*

Tanrı'nın bütün yaratılışı iyiydi.

Okuyalım: yar.1:31 *Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.*

Tanrı mükemmel olduğu için O'nun yarattığı bütün varlıklar da çok iyiydi, güzeldi ve doğruydı.

- Başlangıçta hayvanlar insana zarar vermezlerdi.
- Ne insan ne de hayvan yem ya da yiyecek bulmak için öldürmek zorunda kalmadılar.
- Diken ve yabani ot bugün olduğu gibi yoktu.

Özet:

Tanrı egemendir.

Yalnız O büyük yaratıcımızdır. Bundan dolayı her şey O'na aittir.

İlk insanı topraktan yarattı.

İnsan Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldı.

- Ona akıl verdi.
- Tanrı'yı sevmek için duygular verdi.

- Tanrı'ya itaat etmek için ona istek verdi.
Adem bütün insanların atasıydı ve ilk insandı.
Tanrı insanın sahibi olarak ona bu dünyayı yönetmek için sorumluluk verdi.
Gelecek haftaki sohbetimizde Tanrı ve O'nun Adem'e karşı sevgisinden konuşacağız.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 6

Soruları:

Sohbet Soruları:

1. Tanrı kimin için dünyayı yarattı?
2. Yaratılışın içinde, hayvanların ve insanların arasındaki büyük fark nedir?
3. Tanrı'nın insanı kendi suretine göre yaratması ne demek?
4. Tanrı başlangıçta kaç erkek kaç hanım yarattı?.
5. İlk atamız kimdir?
6. Tanrı Adem'e neyin sorumluluğunu verdi?
7. Neden Şeytan ve O'nun cinlerinin bu dünyada ki her şeyi kontrol etmek için hakkı yoktur?
8. Başlangıçta dünyadaki yaşam nasıldı?

Yaratılış 2,1-9.16.17: Tanrı Adem'i Aden Bahçesine koyuyor.

Bugün ne yapacağız

Kaç defa bir işe başlayıp onu bitiremediniz?

Belki aramızdaki herkes bu sözleri hatırlıyordur: *'Bir işe başladım, fakat bir nedenle onu bitiremedim.'*

Belki net bir şey hatırlıyorsunuzdur. Neden bunu bitiremediniz?

- belki düşüncenizi değiştirdiğiniz için
- belki artık hoşunuza gitmediği için
- belki iş, düşündüğünüz kadar kolay olmadığı için
- belki çok daha fazla iş çıktığı için
- belki başka bir olay çıktığı için
- belki zamanınız yetmediği için
- belki paranız yetmediği için
- v.b.

Tanrı farklıdır. O planlarından hiç vazgeçmez. Başladığı işi de bitirir. Bir anda kararını da değiştirmiyor, birden bire farklı düşünmüyor ve başka şeylerle uğraşmıyor.

Tanrı ne işe başlarsa onu bitiriyor.

Okuyalım: Yaratılış 2,1: *Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı.*

Biz fikirlerimizi ve amaçlarımızı değiştiriyoruz. Fakat Tanrı böyle değildir. Tanrı planlarını ve kanaatlerini değiştirmez. Şeytan bile Tanrı'yı durduramaz. Tanrı her şeyden daha üstündür. Aklına ne koyarsa onu yapar. Her zaman bunu yapar. Bundan dolayı Tanrı'ya güvenebiliriz. Bize bir söz verirse bu sözünden dönmez onu yerine getirir.

Okuyalım: zeb.33:11 *Ama RABbin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaktan kuşağa geçer.*

Yedinci günde Tanrı yaptığı işten dinlendi.

Okuyalım: yar.2:2-3 *Tanrı yapmakta olduğu işi yedinci gün bitirdi. O gün işi bırakıp dinlendi.*

yar.2:3 *Yedinci günü kutsalı. Onu kutsal bir gün olarak ayırdı. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.*

Tanrı her şeyi yaratmak için ne kadar zaman harcadı? - Sadece altı gün! (24 saat bir gün: Yar 1,5.8.13.18.23.31)

Kıyaslayalım: Bir ev yapmak için ne kadar zaman lazım? Eğitilmiş bir inşaatçı bile bayağı uzun bir süre uğraşmak zorundadır. Önce bütün malzemelerin getirilmesi gerekiyor. Ustalara işlerinin gösterilmesi gerekiyor. İş yapmak, bitirmek ve sonunda işin kontrol edilmesi gerekiyor. Sonra ev hazır.

Fakat şimdi Tanrı'nın yaptığı bütün evreni düşünün, üstelik onu 6 günde bitirdi. Tanrı'dan daha güçlü bir varlık yoktur. O, her şeye yeten Rab'dir. Ne yapmak isterse onu yapar.

Tanrı bütün planlarını altı günde yaptı ve bitirdi. Böylece yedinci günde artık iş kalmadı ve o günde dinlendi.

- Tanrı bu zor işi bitirdikten sonra yorulmuş ve bitkin miydi?

- Kıyaslama yapalım: Zor bir iş gününden sonra evimizi ne kadar çok özleyeceğiz. Nihayet dinlenebiliriz. İşlerimiz bazen çok yorucu olur. Fakat bu Tanrı'nın bir hafta içerisinde yaptığı büyük işten nispeten ufak bir şey!
- Tanrı yorgunluktan dolayı mı dinlendi? O, milyarlarca yıldız, güneşi ve ayı yarattı. Dünyayı ve dünyadaki özel işleri de yarattığını unutmamalıyız. Tanrı: 'Yorgunum' dedi ve 'Bugün tam bir dinlenme günüm olacak tekrar kuvvet toplamalıyım' dedi diye düşünebilir misiniz?
- Hayır tam tersi! Tanrı yorgunluğu ve bitkinliği bilmiyor. O'nun dinlenmeye ve uykuya ihtiyaç duyan maddi bir bedeni yoktur. Tanrı Ruh'tur. O, her zaman aynı değişmez bir gerçektir. Bugün ve dünyayı yaratırken de tam aynı kişiliğe sahiptir. Tanrı hiç bir zaman değişmeyecektir.

Okuyalım: yea.(İşaya) 40:28 *Bilmiyor musun, duymadın mı? Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan, ne yorulur ne de zayıflar, O'nun bilgisi kavranamaz.*

- **Kıyaslama yapalım:** Çok önemli bir işi bittirdikten hemen sonra bir adım geriye gidip yaptığımız işe bakmıyor muyuz? Başardığımız işe iyice bakmaktan hoşlanıyoruz. Güçsüz kalmamıza rağmen çok güzel olduğu için bitirdiğimiz işe bir şey eklemeyiz. Bir şeyi güzelleştiririz ki böylece ona güzelce bakabilelim.
- Tanrı yaratılış hakkında böyle düşündü. Yaratılıştan çok memnundu.

Tanrı her şeyi altı günde yarattı ve bitirdi. Bundan dolayı yedinci günde çalışma yerine dinlendi. Tanrı yaratma işinden sonra dinlendi, çünkü yapacak bir iş kalmadı. Her şey mükemmeldi ve ekleyecek ya da düzeltecek hiç bir şey kalmadı.

Dünyayı yağmur değil çiy (şebnem) suladı.

Okuyalım: yar.2:4-6 *Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, yar.2:5 yeryüzünde yabancı bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. yar.2:6 Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu.*

Bu ayetlerle daha derin konuşmamızdan önce Tanrı kendisi için hangi adı kullandığına bakalım.

- Kutsal Kitap'ın 'Tevrat'ın ilk bölümünde Tanrı kendisini nasıl adlandırıyor? 'Tanrı' diyor. Bu en büyük ve her şeyi yapabilen yaratıcı anlamındadır.
- Fakat buradaki ikinci bölümde kullanılan ad farklı: 'Rab'! Bu ad Tanrı'nın bütün yaratılıştan bağımsız olan, sonsuz olan ve değişmeyen özelliği demektir.
- Kutsal Kitap bu ayetlerden itibaren Tanrı'yı sadece Rab kelimesiyle ya da Rab Tanrı kelimeleri ile adlandırıyor.

Bu ayetler başlangıç hakkında ilginç şeyler ortaya çıkartıyor.

- Yaratılıştan hemen sonra Tanrı dünyayı yağmurla sulatmıyordu.
- Buna karşın Tanrı dünyayı topraktan çıkan çille sulatıyordu (insan ilk yağmuru Nuh'un tufanında görecekti).

Tanrı kendisi bir bahçe diyor.

Okuyalım: yar.2:7 *RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluşunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. yar.2:8 RAB Tanrı doğuda, Adende bir bahçe dikti. Yarattığı Ademi oraya koydu.*

Tanrı Adem'i o kadar çok sevdi ki ona muhteşem bir bahçe hazırladı. Adem'in sağlıklı bir yaşam sürmesi için gereken bütün bitkiler bu bahçede mevcuttu.

- **Kıyaslama yapalım:** Kimin için çok özel bir şey hazırlıyoruz? Bir hanım kendi ailesi için çok güzel ve uğraş gereken bir yemek hazırlıyor, çünkü kendi ailesini seviyor. Bir koca eşi için saatlerce marangoz işiyle uğraşıyor çünkü eşini seviyor. Küçük bir çocuk bile annesi ve babası

için saatlerce güzel bir hediye hazırlıyor. Neden? Onları sevdiği için. Tanrı Adem'i çok sevdiği için ona çok olağanüstü bir bahçe hazırladı.

- Dünyadaki en güzel parklar ve hayvanat bahçeleri, Tanrı'nın bahçesiyle kıyaslanırsa birer hiç olarak kalırlar.

Tanrı Adem'i bahçeye koyuyor.

Okuyalım: yar.2:8 *RAB Tanrı doğuda, Adende bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu.*

Tanrı bahçeyi bitirir bitirmez Adem'i aldı ve bahçeye yerleştirdi.

- Tanrı Adem'e orada yaşamak isteyip istemediğini önceden sormadı.
- Tanrı Adem'i sadece aldı ve Aden (Eden) adlı bir bahçeye koydu. (Bazı bilim adamları Eden yani bugünkü İran veya Türkiye'nin doğusunda olduğunu düşünüyorlar, fakat birçok bilim adamları Nuh'un tufanından sonraki insanların, bazı büyük nehirlerle bu adları taktıklarını bunların aynı nehirler olmadığını düşünüyorlar).
- Tanrı Adem'e demiyor ki: 'Adem, sana güzel bir bahçe diktim. Çok süper bir yer onu görmelisin. Orada yaşamak istiyor musun?' Tanrı Adem'e Aden'i bir yerleşim yeri olarak göstermedi. Tanrı yaptığı insanı alıp bahçeye yerleştirdi.
- Tanrı bunu nasıl yapabilir?
- Tanrı insanı yarattı ve ondan dolayı onu nereye koymak isterse oraya koyabilir. Bu O'nun hakkıdır. Ve insana ne söylemek isterse onu emredebilir.
- Düşünelim: Dünyada bazı yerlerde insanlar ne kullanıyorlarsa önce kendileri üretmişlerdir. Bundan dolayı yaptığı şeyin asıl sahibi çok kolay tesbit edilebilir. Biri: 'Bu kısa kürek kime ait?' diye sorarsa cevabını hemen alır ve küreği üreten kişinin adını verirler. Bu kişi onu üretti ve ona ait. Onunla ne yapmak isterse onu yapar.
- **Kıyaslama yapalım:** Bizim kültürümüzde artık neyin kime ait olduğu o kadar belli değil. Ama aşağı yukarı bu prensipler hala geçerlidir. Bir sebze bahçesini hazırlarsak komşularımız bize haber vermeden bahçemize girebilir mi ve bütün sebzeleri toplayabilir mi? Tabi ki, hayır! Bahçe bizimdir. Biz onu hazırladık ve bundan dolayı onunla ne yapmak istersek kararı bize aittir.
 - o Biri evimize gelip bütün eşyalarımızı alıp götürebilir mi? Bunu yapmak için hakkı var mı? Hayır. Bunu yapan bir hırsızdır, çünkü hepsi bize aittir.
 - o Bir insan başka bir insana şunu diyebilir mi: '*Ben kendime bir ev yaptım. Şimdi artık senin bu evde oturman gerekiyor ve benim bahçeme bakmaya mahkumsun*'? Bir adam bunu eşine ve çocuklarına söyleyebilir, çünkü onlar bir ailedir. Ama başka insanlardan bunu isteyemez.
 - o Durum Adem'e gelince nasıldı? Tanrı'nın Adem'i alıp bahçeye yerleştirme hakkı var mıydı? Adem kime aitti? Tanrı'ya aitti, çünkü onu yapan Tanrı'ydı.
- Her şey Tanrı'ya aittir.
 - o Bizimle ve yarattığı her şeyle, ne yapmak isterse onu yapabilir, çünkü bu O'nun hakkıdır.
 - o Ne yapmamızı isterse onu emredebilir.
 - o Tanrı Adem'i yarattığı için O, Tanrı'ya aittir.
 - o Tanrı en üst makamdır. Tanrı'nın üstünde hiç kimse yoktur.

Tanrı Adem'e bahçeyle ilgilensin diye bir emir verdi. Fakat Adem'in işi zor değildi çünkü her şey mükemmeldi. Bunu hatırlıyoruz, değil mi?

- Yabani ot yoktu.
- Salyangoz, tırtıl ve böcekler meyveden ve sebzeden yemiyorlardı.
- **Düşünelim:** Aden'deki yaşamın nasıl olduğunu bugün hayal edemeyiz. Yabani ot ve haşarat olmayan bir bahçeyi düşünebilir misiniz? Misal: Tanrı'dan direk emirlerini alabiliyoruz ve bütün

dünyanın bakımıyla bizi görevlendiriyor. Tanrı'nın Adem'e karşı beslediği sevgiyi biraz daha iyi anladık mı şimdi?

- Tanrı dünyayı çok güzel yarattı. Dünyayı hikmetiyle ayın ve güneşin arasına yerleştirdi. İnanılmaz bir bitki ve hayvan zenginliğiyle onu doldurdu. Sadece yaşanması gerekenle doldurmadı. Bollukla onu doldurdu. Bu Yaratıcı'nın sevgisini gösteriyor. Birkaç bitki ve hayvan insan için yeterliydi. Fakat Tanrı bildiğimizden çok fazla renkleri, yapıları, sesleri, tatları ve kokuları dünyaya döktü. Adem her bakımdan inanılmaz hoş bir ortamda yaşıyordu.
- Belki 'Bugünkü dünyamızdan çok farklı' diye düşünüyorsunuz. Evet, o zaman dünyamız çok farklıydı. Korkunç değişimin nasıl oluştuğunu Kutsal Kitap bize anlatıyor. Sonraki akşamlarda bunları inceleyeceğiz.
- Fakat şimdilik Tanrı'yı ve O'nun değişmezliğini görmemiz yeterlidir. zeb.18:30 Tanrının yolu kusursuzdur. Tanrı her şeyi mükemmel ve sevgiyle yapar. Doğruyu ve gerekeni yaptığına güvenebiliriz. zeb.145:17 RAB bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir.

Yaşam ağacı ve iyiyle kötüyü bilme ağacı

Okuyalım: yar.2:9 *Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacı ile iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.*

Tanrı bahçenin ortasına iki özel ağacı dikti: Yaşam ağacı ve iyiyle kötüyü bilme ağacı.

Tanrı Adem'in yaşam kaynağıydı.

- Tanrı Adem için en iyiyi istedi.
- Adem her konuda Tanrı'ya bağlıydı.
- Tanrı Adem'e her seçiminde, her kararında yardımcı olmak ve onu yönetmek istedi.

Okuyalım: Yar.2:16-17 *Ve ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, yar.2:17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün."*

Tanrı Adem'e besbelli yönergeleri verdi:

- Tanrı Adem'i bahçeye koyarken Adem'i bilgisiz bırakmadı. Yani Adem kendi kendisi ne karar versin diye yalnız değildi. Yapması yada yapmaması gereken şeyler hakkında da habersiz değildi.
- Tanrı Adem'le konuştu ve hangi şeyleri yapmaması gerektiğini ona açıkça söyledi. Tanrı'nın emirlerini dinlemeyince kesinlikle ölecekti.

Tanrı bize belli yönergeleri veriyor:

- Tanrı bugün aynı Tanrı'dır.
- Doğru ve yanlış olanı keşfetmeyi bize bırakmadı.
- Tanrı Kutsal Kitabı bize verdi. Böylece O'nu hoşnut edeni ve O'nu üzeni bilebiliriz.

Tanrı Adem'e emir verdi:

- Tanrı sayısız ağaç dikti. Bu ağaçlar Adem'e yiyecek verdiler ve bahçeyi güzelleştirdiler.
- Sadece tek bir ağaçtan yemesi yasaktı.
- İyiyle kötüyü bilme ağacından yememesi gerekiyordu. (Jak 1,13-15)

Tanrı Adem için en iyisini biliyordu.

- Adem'in yaratılışından itibaren Tanrı Adem için iyi olanı yaptı.
- Tanrı, Adem'e lazım olanın ne olduğuna karar verip onu bahçeye koydu.
- Adem kötü veya çirkin olanı bilmiyordu, çünkü Tanrı ona sadece güzel ve iyi olanı verdi.

Adem'in Tanrı'ya itaat edip etmeyeceğinin fırsatı oluştu.

- Adem özgür kararıyla Tanrı'ya itaat edebilirdi. Tanrı'nın iyi olduğunu ve kendisi için iyi olanı istediğine güvenerek doğru karar verebilirdi. Çoğu ağaçlardan yiyebileceği, fakat tek bir ağaçtan yememesi isteğinin iyi bir istek olduğuna güvenebilirdi.

- Yaşam ağacından yiyebilirdi ve sonsuza dek yaşayabilirdi.
- Fakat Adem itaatsizlik yaparak iyiyle kötüyü bilme ağacından yerse bunu tek bir sebepten yapar: Bu Adem'in Tanrı'dan özerk ve bağımsız olmak istediğini gösteriyor.
- Yediği andan itibaren sadece iyi olanı değil, fakat kötü olanı da bilecekti.
- Tanrı'ya başvurma yerine kendi kendine karar verecek.

İtaatsizliğin sonucu:

- Tanrı'ya itaat etmezse, Tanrı'dan özerk olmak isterse ölüm ve Tanrı'dan ayrılma getirecekti.

Tanrı'ya karşı itaatsizlik kesin ölüm getirir.

Okuyalım: yar.2:17 *"Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."*

Tanrı Adem'i uyardı: *'Şu ağaçtan yer yemez hemen ölürsün.'*

- Bu ana kadar Adem sadece iyi şeylerle karşı karşıya kaldı. Çünkü Tanrı Adem'e baktı.
- Fakat şimdi Tanrı Adem'i çok net uyarıyor. Yasak meyveyi yemekle Tanrı'dan özerk olacak ve itaatsizlik yaparak gerçekten kötünün ne olduğunu öğrenecekti.
- **Adem hemen ölecekti.**
- **Kıyaslama yapalım:** Uyarılarımız bazen net değildir, fakat Tanrı'nın uyarısı besbelliydi. Yanlış anlama mümkün değildi: *'ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.'*

Tanrı ne demek istiyordu?

1. Tanrı'dan ayrılma – bir ilişkinin ölümü

- Adem Tanrı'dan ayrılacaktı.
- **Kıyaslama** yapalım: Şeytan ve onun melekleri günah işlerken ne olduğunu hatırlıyor musun?
- Tanrı'nın sevgisinden ve dostluğundan uzaklaştırıldılar.
- Şeytan ve onu izleyen melekler Tanrı'ya isyan ettikleri için artık Tanrı'nın dostları değildiler. (İşaya 14,13-15; Ezekeyel 28,14-17; 2 Petrus 2,4)
- Tanrı'dan uzaklaştırıldılar.
- Gökteki yerlerinden kovuldular ve Tanrı onlar için korkunç bir yer hazırladı. Bir gün oraya sürgün edilecekler. (Esi 20,10)
- **Kıyaslama** yapalım: İki dost bir kavga yüzünden ayrılırlarsa ve tekrar barışmazlarsa artık beraber zaman geçirirler mi? Beraber hoş sohbet yaparlar mı? Beraber balık tutmaya çıkarlar mı? Hayır! Anlaşmazlık her zaman ayırım getiriyor. İnsan kendisine karşı onlarla beraber olmak istemiyor.
- Tanrı Adem'i uyardı. İtaatsizlik yaparsa artık Tanrı'nın dostu olmayacaktı. Adem tıpkı Şeytan'ın olduğu gibi artık Tanrı'nın düşmanı olacaktı. Adem Tanrı'nın sevgisinden ve dostluğundan uzaklaştırılacaktı.
- Adem yasak meyveden yerse kendisinin bir parçası yani Tanrı'ya benzer parçası Tanrı'dan uzaklaşacaktı. Bu parça Tanrı'yı bilebiliyor, sevebiliyor, itaat edebiliyor ve bu parça Tanrı'dan ayrılacaktı.

2. Bedenden ayırma – fiziki bir ölüm

- Tanrı, Adem meyveden yer yemez fiziki bir ölüm geçireceğini söylemedi.
 - Tanrı aynı günde Tanrı'dan ve yaşam kaynağından ayrılacağını belirtmek istedi.
 - Bundan dolayı fiziksel olarak da ölecekti.
- Buraya bir dal getirdim. Bir dalı ağaçtan koparırsam dala ne olacak? Dal kopar kopmaz öldü mü? Yapraklar birkaç gün daha yeşil kalıyor ve dal hiç bir değişim göstermiyor. Ama dal ağaçtan kesildiğinden yaşam için gerekli şeyleri artık bulamıyor. Yaşam kaynağından koptuğu için birkaç hafta sonra tamamen kurumuş ve sert olacak. Aynısı Adem'e olacaktı. Adem yasak meyveden yedikten sonra anında Tanrı'dan kopacaktı. Yaşam verenden ve yaşamı sağlayandan kopacaktı. Sonunda fiziksel bir ölümle de karşı karşıya gelecekti.

- **Açıklayalım:** Bir insan ölürse fiziksel bünyeden kopar. Ruh ve can, yani görünmeyen insan varlığı bedenden ayrıldığı için beden ölüyor.
- Adem yaratıldığında yaşam yoktu. Bünyesi ölü bir insana benziyordu. Tanrı Adem'in burnuna üflediği an, can ve ruh aldı. Her insana özgü bir can ve ruh var.
- **Kıyaslama** yapayım: Komşumuzu ziyaret etmek istersek onun evine gidiyoruz. Fakat başka bir şehre taşınırlarsa artık eski evlerini terk ederler ve artık orada yaşamazlar. Eski evlerinden ayrılmışlardır. Birisi onlar hakkında soru sorsaydı şu cevabı verecektik: 'Başka bir şehre taşındılar. Eski evlerinde artık oturmuyorlar.'
- Bir insan ölürse aynısı oluyor. Kendi can'ı ve ruh'u evinden yani bedeninden ayrılıyor.
- **Bir daha:** Adem iyiyle kötüyü bilme ağacından yerse kendisine yaşam veren Tanrı'dan ayrılacaktı. Tanrı bunu Adem'e açıkladı. Adem artık Tanrı'nın sevgisinden hoşlanmayacaktı. Sonunda da Adem'in fiziki bedeni de ölecekti (canı bünyesinden ayrılacaktı).

3. Ateş gölünde sonsuz ayrılma – Tanrı'nın, Adem için planladığı güzel sevinçlerin ölümü.

- Adem itaatsizliği sonucu sadece fiziksel bir ölüme değil sonunda hiç hoş olmayan ateş gölüne de atılacaktı.
- Bu Tanrı tarafından Şeytan ve onu izleyen ruhsal varlıklar için hazırlanmış, korkunç cezalara uğrayacakları yerdir.
- Adem, Tanrı'ya karşı yaptığı itaatsizlik kararıyla Şeytan'ın olduğu gibi aynı ödülü aynı sonucu alacaktı. Fakat bunu yapmasa Tanrı'yla beraber bütün hoş şeylerden tad alacaktı.
- Kaçış yolu olmayacak. Kimse Tanrı'dan kaçamaz.
- Adem'in cezası sonsuz olacaktı. (geçici bir cehennem değil).

Özet olarak şuna bakalım:

Günahın sonucu ölümdür

1. Tanrı'dan ayrılma
2. Bedenden ve canından ayrılma
3. Ateş gölünde Tanrı'dan sonsuz ayrılma

Tanrı'nın mevkisi ve Adem üzerindeki otorite

Tanrı egemendir. Adem'e ne emretmek isterse onu yapar.

- Tanrı Adem'i yarattı ve ona yaşam verdi.
- Adem Tanrı'ya aittir.
- **Kıyaslama** yapayım: Bir insan ne yaparsa kendisine aittir. Bir kek yaparsa, bir kitaplık yaparsa kişinin kendisine aittir. Onunla ne yapmak isterse onu yapabilir.
- Tanrı Adem'e emir vermekte haklıdır, çünkü Adem Tanrı'ya aittir.

Tanrı Adem'e ne yapması gerektiğini söyledi, çünkü Tanrı insanı sevdi.

- Tanrı Adem'in sevgisini ve dostluğunu yaşamak istedi.
- Tanrı Adem için en iyisini aradı.

Tanrı Adem'e ne yapması gerektiğini söylemekte haklıydı, çünkü Tanrı her şeyi biliyor.

- Tanrı, Adem için neyin iyi olduğunu biliyor.
- Tanrı Adem'den çok daha akıllıydı; Tanrı'nın zekası her şeyin üstündedir.
- Tanrı, Adem iyiyle kötüyü bilme ağacından yerse ne olacağını biliyordu. Tanrı'dan ayrılmak zorunda kalacağını biliyordu.

- Kıyaslama yapayım: Tanrı bugün iyi olanı biliyor. O gerçeği biliyor. Tanrı bize Kutsal Kitab'ı verdi. Böylece biz de gerçeği öğreneceğiz. Tanrı'nın sözünü iyice dinlemekle iyi ediyoruz, çünkü O bizim her şeyi bilen Yaraticımızdır.

Özet:

Okuyalım: zeb.119:73 *Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.*

Ve ozd.1:7 RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.

Bu korku cinsi, kötülük korkusundan farklıdır. Daha doğrusu gerçek Tanrı'ya karşı bir hassasiyet duygusu, derin bir saygı ve hürmet tutumu.

- Tanrı herşeyin yöneticisidir.
- Tanrı bizim yaratıcımızdır.
- Tanrı her şeyi bilir ve her şeye gücü yeten Rab'dır.
- Tanrı kutsal ve doğru olandır. Günahın sonucu olarak mutlaka ölüme izin verecek ve ölümü talep edecek.

Şimdiye kadar Tanrı hakkında öğrendiğimiz şeyleri hatırlayalım.

- Sadece O sonsuzluktan sonsuzluğa kadar yaşayabilir. Tanrı, her şey olmadan önce vardı.
- Her şeyi yoktan oluşturdu.
- O, her şeyi yapabilecek güçtedir ve O'nun hikmeti her şeyi kat kat aşıyor ve O, değişmez bir karaktere sahiptir.
- Tanrı insanı yarattı ki, Tanrı'nın egemenliğinin altında yaşasın diye.

Böyle kudretli ve inanılmaz bir güce sahip olan kişiye karşı saygımız olmazsa aptal olmalıyız. Tanrı bizimle konuşmak istiyor ve ondan dolayı kendi sözünü bize verdi.

Gelecek akşamda Tanrı'nın ilk kadını nasıl yarattığını öğreneceğiz.

Tanrı'nın kim olduğunu bilirsek bu yaşamı gerçekten anlayacağız. O, bize doğru cevapları verinceye kadar beklemeliyiz. O'nun tek isteği sözünü okumamız ve onu tanımamızdır.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 7

Soruları:

Sohbet Soruları:

1. Tanrı bir şeyi bitirmeden bırakıyor mu?
2. Neden Tanrı bitirilmemiş bir iş bırakmıyor?
3. Neden Tanrı yedinci günde dinlendi?
4. Başlangıçta Tanrı bitkileri yağmurla suladı mı?
5. Tanrı Aden bahçesini kimin için hazırladı?
6. Tanrı, Adem'e sormaksızın bahçeye koyma hakkını nereden aldı?
7. Bütün şeyler, ruhsal varlıklar ve insanlar kime ait?
8. Adem kaç tane ağaçtan meyve yiyebiliyordu?
9. Yaşam ağacını kim bahçeye dikmişti?
10. Tanrı'nın emirlerine göre Adem'in hangi ağaçtan yememesi gerekiyordu?
11. Adem bu yasak ağaçtan yerse ne olacaktı?
12. Tanrı, Adem'e mutlaka ölürsün' ifadesiyle neleri kastetti? Doğru seçenekleri işaretleyiniz:
 - ☐ Tanrı'dan ayrılma, bedenın ölmesi ve cehennemde cezalandırılması
 - ☐ Adem'i eşinden ayıracığını söyledi
 - ☐ Yalnızca bedenın ölmesi

Yaratılış 2,18-25: Tanrı Havva'yı yaratıyor.

Bugün ne yapacağız? Tanrı havayı yaratıyor.

Evlilik hakkında bir sürü düşünceler ve uygulamalar var.

- Bazı kişiler, evliliği iki kişinin beraber yaşaması için bir test gibi görüyorlar. Beraber anlaşılmazlarsa tekrar ayrılabilirler gibi.
- Bazı kişiler, evliliğin artık eski bir tören olduğunu düşünüyorlar ve onu istemiyorlar.
- Fakat Kutsal Kitap evlilik hakkında ne diyor?
- Tanrı'nın, evliliği başlangıçta koyduğunu biliyor muydunuz?
- Yaratılış ikinci bölüm bugünkü evlilik törenlerinde kullanılan ayetleri içeriyor. Tanrı erkeğin ve kadının görevleri hakkında ne söylüyor?

Tanrı, Adem'e ona yardım edebilen ve bir dost olan kadının gerektiğine karar veriyor.

Okuyalım: yaratılış 2:18 „Sonra, "Ademin yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım."

Adem tek başına yaşamasın diye Tanrı karar verdi.

- Tanrı Adem'i yarattı ve onun için neyin iyi olduğunu biliyordu.
- Tanrı Adem'e ne istediğini ya da hangisini tercih edeceğini sormadı.
- Tanrı Adem için bir kadın yapmaya karar verdi.

Tanrı Adem'i sevdi ve Adem'in mutluluğunun tam olmasını istedi.

- Tanrı, Adem tek başına olunca mutlu olmayacağını biliyordu.
- Tanrı Adem'i sevdiği ve onun için en iyisini istediğinden ona bir kadın yaratmaya karar verdi.

Tanrı, bizim ihtiyaçlarımızı çok önceden biliyor ve bu sıkıntılara karşı durmak için en iyi yolu biliyor.

- Tanrı, Adem'in karısını, Adem'i yarattığı anda yaratmadı ve aynı şekilde de yaratmadı.
- Tanrı Havva'yı tam zamanında yarattı ve Adem'in ihtiyaçlarını karşılamak için gereken şekilde yarattı.

Tanrı, Adem'e bütün hayvanları bir ad taksın diye gösteriyor.

Okuyalım: yar.2:19-20 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların, hepsini topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Ademe getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

Tanrı Adem'i bütün hayvanların yöneticisi olarak görevlendirdi ve bundan dolayı onlara ad takmak hakkını da verdi. Tanrı Adem'e bütün hayvanları gösterdi ve Adem onlara birer ad taktı. Adları takmak için düşünce ve akıl gerekiyor. Bu insanın yapabileceği bir şeydi.

Adem için uygun bir yardımcı bulunmadı.

Okuyalım tekrar: yar.2:20 Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

Tanrı insanı hayvandan çok farklı yarattı.

- İnsan Tanrı'nın benzeşişine göre yaratıldı. Böylece o Tanrı'yı bilebiliyordu, sevebiliyordu ve itaat edebiliyordu.
- Hayvanın yaşam tarzı ve yapabilme imkanı insandan çok farklı.
- İnsan gibi kabiliyetleri yoktur.

Adem'in birisiyle konuşması gerekiyordu ve kendisi gibi kabiliyetleri olan birisiyle irtibat kurması gerekiyordu.

- Hiç bir hayvan Adem için bunu yapamadı.
- Kendi gibi, kişilik sahibi biri daha gerekiyordu.

İnsan böyle kendisine benzeyen birisini bulmak için hiç bir şey yapamadı.

- Ne melek, ne Şeytan, ne de başka kötü ruhlar insan için böyle bir yardımcı yaratamadılar.
- Sadece Tanrı, Adem için böyle bir eşi yaratabildi.

Tanrı Adem'in bir eşi olması gerektiğini biliyordu ve onu sevdiği için onun tek başına yaşamasını istemedi.

Tanrı, Havva'yı Adem'in kaburgasından yarattı.

Okuyalım: Yaradılış 2:21-22 *RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi.*

Sadece Tanrı onu yapabildi.

- O her şeyi biliyor
- Ne isterse onu yapar.

Tanrı ilk hanımı bir hediye olarak insana verdi.

- **Kıyaslama yapalım:** Birisi bizi çok seviyorsa ve özel bir hediye verirse ona çok titizce bakmaz mıyız? Evet! Bu hediye bizim için çok değerli olurdu, çünkü hediye, hediye verenin sevgisini ve düşüncelerini bize hatırlatıyor. Tanrı Adem'e bir eş verdi, ona bakmasını ve onu sevmesini bekliyordu.
- **Düşünelim:** Bütün hayvanlar çok ilginçti ve Adem onların hepsini gördü ve adlandırdı. Ama Tanrı'nın ona verdiği hediyeye yani hanımına bakarken onun coşkusunu düşünün. O, Adem gibiydi ve Tanrı onu Adem gibi topraktan yaratmadı. Tanrı onu Adem'in bir parçasından, onun kaburgasından yarattı. Bu Adem'e çok yakındı ve Tanrı ona da Adem'de olduğu gibi akıl, hisler ve karar verme kabiliyeti verdi. Kadın bu özellikler aracılığı ile Adem'le ve Tanrı'yla ilişki kurabildi.

Evlilik Tanrı'nın bir kuruluşudur.

Okuyalım: yar.2:23-24 *Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir" dedi, "Ona kadın denilecek, çünkü o adamdan alındı." Bu nedenle adam anasını babasını bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi tek beden olacak.*

Tanrı Adem için tek bir kadın yarattı. Onunla evlenecekti onunla yaşayacaktı ve onunla ortak çocukları olacaktı.

- 1,28: "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun"
- Bu Adem için Tanrı'nın emriydi.

- Düşünelim: Tanrı her ne yarattıysa mükemmel olduğu için bu hanımın güzelliğinin nasıl olduğunu tahmin edebiliriz. Ve Tanrı onu çok uygun bir yardımcı olarak yarattı (2,20). Evlilik, Adem ve Havva için Tanrı'nın mükemmel planıydı.
- Havva, Adem için Tanrı'nın hediyesiydi ve onun bütün ihtiyaçlarını karşılayacaktı.
- Tanrı ne düşünürse, ne yaparsa mükemmeldir. Onun düşünceleri, sözleri ve işleri kesinlikle kötü olmazlar.
- „Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneçlik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.“ Yakup 1,17. Tanrı insana evliliği verdiği için evlilik iyidir.

Adem ve Havva çıplak olduklarını bilmiyorlardı ve utanmıyorlardı.

Okuyalım: yar.2:25 *Adem de, karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.*

RESİM 4: Adem ve Havva

Özet:

Adem ve Havva için yaşam mükemmeldi.

- Tanrı onlar için ne gerekiyordu ise verdi.
- Tanrı onları güzelliklerle ve bollukla kuşattı. Onların ihtiyaçlarından çok fazlasını verdi.
- Birbirleriyle ve Tanrı'yla irtibatları vardı ve konuşuyorlardı.
- Yaratılışın yöneticisi olarak atandılar.
- Bir karar verebilmeleri için Tanrı onlara öğüt vermek ve yardımcı olmak üzere onlarla birlikteydi.
- Onların işi zor ya da ağır değildi.
- Hiç bir hastalık yoktu.

Sonra ne oldu?

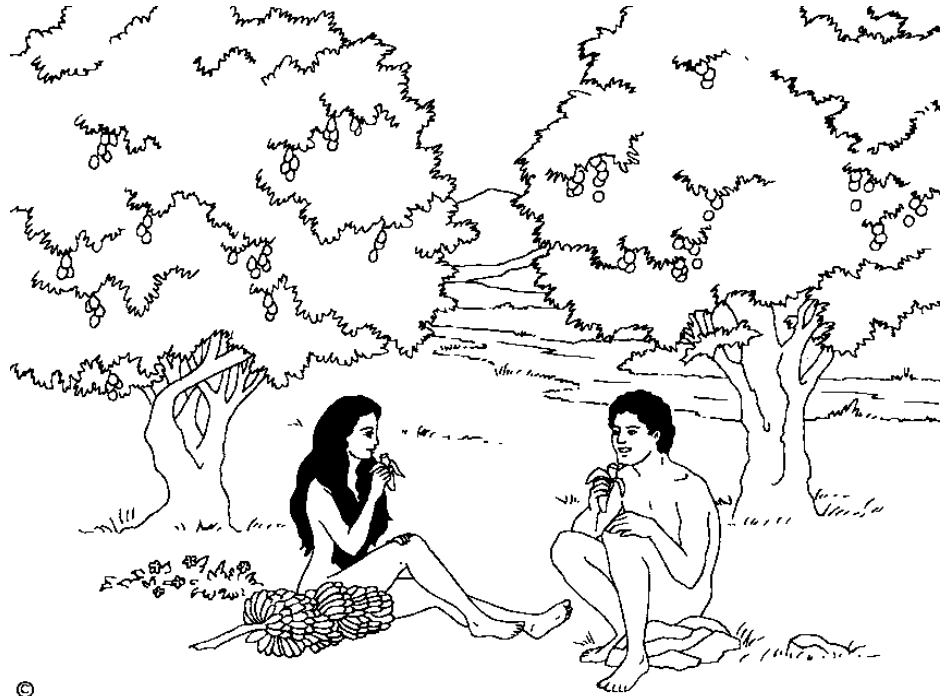
- Bu güzelliği ve barışı bozan olayların insan yaşamına nasıl girdiğini sonra öğreneceğiz.

Fakat Tanrı'nın Sözü değişmedi.

- Adem ve Havva evlendikten sonra binlerce yıl geçti, fakat Tanrı, evlilik hakkındaki düşüncelerini değiştirmede. Evlilik hala çok değerli bir şeydir.

Gelecek toplantımızda bütün duyduklarımızı tekrar gözden geçireceğiz:

- Geri bakmak çok güzel bir fırsat, çünkü böylece duyduklarımızı daha da pekiştirebiliriz; yanlış anlaşılmalara düzeltiriz ve bazı şeylere ikinci defa baktığımızda daha iyi anlayabiliriz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 8

Soruları:

Sohbet Soruları:

1. Adem'e bir yoldaş gerektiğine kim karar verdi?
2. Neden Tanrı Adem için bir kadın hazırlamaya karar verdi?
3. Adem'e sormadan Tanrı buna karar verebiliyor muydu?
4. Tanrı ilk kadını nasıl yarattı?
5. Tanrı Havva'yı kaburgadan nasıl yaratabildi?
6. Adem'e ve Havva'ya çocuklar olsun diye kim emretti?

Yaratılış 1; 2: Ders 1-8 tekrarlama

Bugün ne yapacağız? Yaptığımız konulara bakacağız ve bazı cevaplar bulacağız.

İlk insanlarla olan, yani Adem ve Havva ile olan gelişmelere bakmadan önce geriye bakalım: Kutsal Kitap, Tanrı, Şeytan ve yaratılmış olan ilk insan Adem ve Havva'ya bakalım ve bu konular hakkındaki öğrendiklerimizi sınavalım.

TS 9

Kutsal Kitap

1. Kutsal Kitap'ın yazarı kimdir?
2. Tanrı Kutsal Kitap'ı kime yazdırdı?
3. Kutsal Kitap kimin için yazıldı?
4. Yazıldıktan sonra Kutsal Kitap'ta değişim oldu mu?
5. Kutsal Kitap'ı yazdırmak kaç yıl sürdü?
6. Neden Tanrı bize bu Kutsal Kitap'ı verdi?

Tanrı

1. Tanrı'nın egemen olmasını kendi sözleriyle tarif edin.

2. Tanrı'nın fiziksel bir bedeni var mıdır?
3. Tanrı'nın olmadığı bir zaman var mıydı?
4. Tanrı değişiyor mu veya ölebiliyor mu?
5. Bizim yiyecek, su, hava, dünya ve güneşe ihtiyacımız var. Tanrı'nın neye ihtiyacı var?
6. O zaman Tanrı neyle yaşıyor?
7. Tanrı nerede?

8. Kaç tane Tanrı var?.
9. Tek Tanrı'nın üç kişiliği kimlerdir?
10. Tanrı dünyayı ve gökleri neyle yarattı?
11. Tanrı her şeyi nasıl yarattı?
12. Tanrı dünyayı ve gökleri nasıl yaratabildi?
13. Tanrı, yaratılış hakkında ne diyor?
14. Tanrı her şeyi nasıl mükemmel yaratabildi?
15. Neden Tanrı bu kadar çok tür ve güzellikleri yarattı? Neden insana bu kadar çok iyi şeyleri verdi? Bu gerçek bize Tanrı hakkında ne öğretiyor?
16. Tanrı güneşi, ayı ve yıldızları her zaman aynı yönde dönüş yapsınlar diye yarattı. Bu gerçek bize Tanrı hakkında ne öğretiyor?.
17. Bilim adamları ve teknisyenler fen kuralları hakkında konuştukları zaman, aslında kimin kuralları hakkında konuşuyorlar?
18. Tanrı neden bütün şeylerin hakiki sahibi oluyor?
19. Tanrı bizim O'na itaat etmemizin hakkını nereden aldı?
20. 'Her şey tesadüfen olmuştur' kanaatine Yaratılışın ilk iki bölümü nasıl cevap veriyor?
21. Yaygın olan evrim teorisinin sayesinde insan oluşuvarmesine Yaratılışın ilk iki bölümü nasıl cevap veriyor?
22. Doğa ve Kutsal Kitab'a bakarak dünyamız evrim yerine yaratılıştan oluştuğuna dair birkaç örneği söyleyebilir misiniz.
23. Tanrı, yaratılış ve doğada kendisi hakkında bize birçok bilgileri veriyor. – Her gün O'nun yarattığı harikaları görüyoruz. Bizden çok daha büyük olan birisinin bunu yaptığını kabul etmeliyiz. Tanrı'nın Sözüne bakarak Tanrı'nın karakteri hakkında birçok şeyi öğrendik. Tanrı'nın karakterindeki hangi yönler size çok ilginç geldi?

Şeytan

1. Ruhsal varlıklar nereden geliyorlar?
2. Tanrı ruhsal varlıkları, yani melekleri et ve kemiklerle mi yarattı?
3. Tanrı bütün ruhsal varlıkları iyi mi yarattı ya da birkaçını iyi birkaçını kötümü?
4. Neden Tanrı ruhsal varlıkları yarattı?
5. Ruhsal yaratıklar yaratıldıktan sonra nerede yaşıyorlardı?
6. Tanrı'nın olduğu gibi ruhsal varlıklar ve meleklerde dünyada her an her yerde olabilirler mi?
7. Tanrı'nın yarattığı en güzel ve en akıllı melek kimdi?
8. Tanrı Luzifer'e hangi mevkiyi verdi?
9. Luzifer'in kime itaat ve hizmet etmesi gerekiyordu?
10. Luzifer neye karar verdi?
11. Tanrı'ya karşı isyanında Luzifer'i kim izledi?
12. Tanrı ne yaptı?
13. Luzifer'in yeni adı artık nedir ve bu ad ne demek?
14. Tanrı, Şeytan ve onun kötü ruhları, cinler için nereyi hazırladı?
15. Şeytan kime karşı savaşıyor?

İnsan

1. Yaratılışta insan ve hayvanlar arasındaki büyük fark neydi?
2. Tanrı'nın insanı kendi suretine göre yaratması ne demektir?
3. Tanrı insanı yarattığı zaman iyi ya da kötü müydü?
4. Tanrı insanı yarattıktan sonra ona ne üzerinde hakimiyet verdi?

5. Tanrı Adem'i yarattıktan sonra nereye koydu?
6. Tanrı hangi çok önemli iki ağacı bahçesine dikti?
7. Adem'in, Tanrı emrine göre hangi ağaçtan yememesi gerekiyordu?
8. İnsan, Tanrı'ya itaat etmeyerek bu iyiyle kötüyü bilme ağacından yerse ne olacaktı?
9. Tanrı, Adem'e mutlaka ölürsün' ifadesiyle neleri kastetti? Doğru seçenekleri işaretleyiniz:
- ☐ Tanrı'dan ayrılma, bedenin ölmesi ve cehennemde cezalandırılması
 - ☐ Adem'i eşinden ayıracağını söyledi
 - ☐ Yalnızca bedenin ölmesi
10. Tanrı, Adem'i Aden bahçesine koyduktan sonra Adem için kimi yarattı?
11. Neden Tanrı Havva'yı yarattı?
12. Tanrı Havva'yı yarattıktan sonra Havva'nın görevi neydi?
13. Tanrı ile konuşabilen tek kişi Adem miydi?
14. Tanrı ve insan hakkında öğrendiklerimize göre aşağıdakilerinden doğru ifadeleri seçiniz:
- ☐ Beni ne sevindirirse o helaldir. $\leftrightarrow$ Sonsuza dek sevindiren sadece Rab İsa'dır, fakat şimdi bizi aldatan gerçek sevinçten uzaklaştıran günah çok var.
 - ☐ Hiç kimseye karşı sorumlu ve hesap vermek zorunda değilim. $\leftrightarrow$ Yaratıcı hesap soracak.
 - ☐ Kendi yaşamımla ne yapmak istersem onu yapabilirim. Bu yaşam benimdir. $\leftrightarrow$ Yaşamın yaratıcıya aittir.

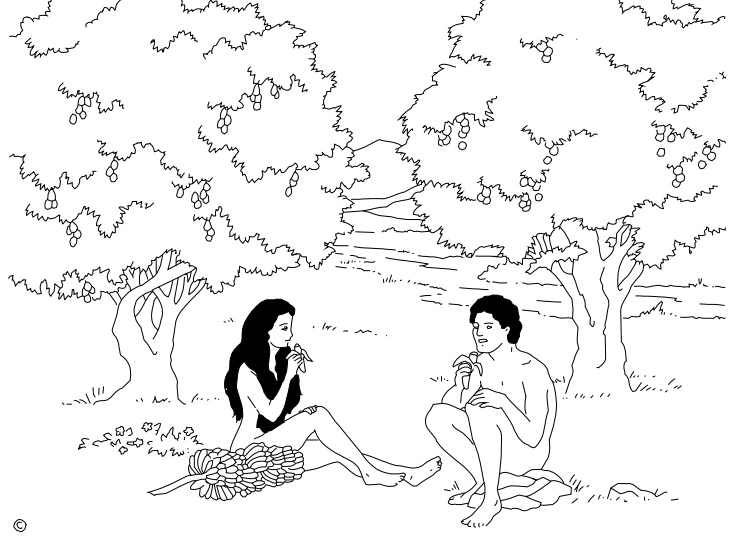
Yaratılış 3,1-8: Adem ve Havva itaat etmiyorlar.

Bugün okuyacağımız Kutsal Kitap ayetleri en önemli ayetlerdendir. Bütün insanlığın ilk tarihini çok derinden etkileyen bir olaya bakacağız. Fakat bu olayın öncesindeki gerçekleri iyice anlamalıyız. Bundan dolayı geçen hafta geriye baktık ve her şeyi tekrar gözden geçirdik.

Aden bahçesindeki yaşam

Adem ve havva için bahçedeki yaşam çok iyi ve rahattı, çünkü her şey mükemmeldi.

8. Onlara gereken her şey vardı.
9. Tanrı onların dostuydu ve O onları seviyordu. Onlar çok mutluydular.
10. Tanrı Adem'e bütün yaratılışın sorumluluğunu verdi.
 - a. Hastalık, haşarat ve yabani ot olmadığı için Adem'in işi çok rahattı.
 - b. Yardım ve yolu bulmak için sadece Tanrı'ya sormak yeterliydi. Tanrı ona her şeyi anlattı ve nasıl hareket etmesi gerektiğini söyledi.
11. Tanrı Adem ve Havva'ya yiyecek için bitki, bol sebze ve meyve çeşitleri verdi.
12. Parasal sorunları yoktu, çünkü para daha yoktu. İhtiyaçları olduğunda onu hemen karşılayabildiler.
13. Adem ve Havva Tanrı'yla irtibatlıydılar ve kendi aralarında da irtibatlıydılar.
 - a. Günahlı olmadıkları için kendi aralarında ve Tanrı'yla aralarındaki irtibatlarında sorun yoktu ve yanlış anlaşılmalarda da yoktu.
 - b. Aralarında kavga ve sözlü tartışmalar da yoktu. Hiç bir kötülük yapmadılar. Mükemmeldiler.
14. Tanrı'yla ve kendi aralarındaki dostluklarında ve birliklerinde mükemmeldiler.

İnsan ↔ TANRI

- Fakat Tanrı'nın ve insanların en büyük düşmanı, Şeytan neredeydi?
- Şeytan, Tanrı'nın insanlara verdiği uyarıyı yani iyiyle kötüyü bilme ağacından yememesi gerektiğini biliyordu.
- Şeytan Tanrı'dan nefret ettiği için Tanrı'nın yarattığı Adem'i ve Havva'yı mahvetmek istiyordu.
- Ondan dolayı Şeytan Havva'yı aldatmayı planlıyordu.

Şeytan kendini gizlemek ve aldatmak için yılanı kullanıyor.

Okuyalım: yar.3:1 *RAB Tanrının yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı ylandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi?" diye sordu.*

Havva'ya hitap eden sırf bir yılan değildi.

- Şeytan yılanı girdi ve onu kılıf olarak kullandı.
- Havva'yı aldatmak için kendisi yılanı girdi ve sahte tavır takındı.
- Yılan bütün hayvanlardan daha kurnazdı.

Şeytan ikiye bölünmüş bir aldatıcıdır

- Havva'ya, konuşan Şeytan ona kendisini göstermedi.
- Kutsal Kitap'ı okuyarak bu gerçeği daha da belirgin bir şekilde anlayabiliriz: Şeytan bir aldatıcıdır ve kötü niyetlidir.

Şeytan yalan ürettiğini biliyor. Yuhanna 8,44 Şeytan'ın bir katil ve yalancı olduğunu söylüyor. Onun adı aldatıcı ve davacı demektir.

Tam bunu yapmaya çalışıyor.

- İyi olanı faydasız ve kötü olarak göstermek istiyor.
- Kötü olanı güzel olarak göstermek istiyor.
- Tanrı'nın yalancı olduğunu göstermek istiyor ancak buna rağmen kendisi Tanrı'nın gerçeği söylediğini biliyor.

Okuyalım: 2.Kor 11,14

Şeytan bunu tam yaptı: Bir yılanın kılıfına girip Havva'yı aldattı. Bu ana kadar hayvanlar Adem'e ve Havva'ya bir tehlike oluşturmamıştı ve kendi aralarında da birbirlerine bir tehlike oluşturmamışlardı. Bundan dolayı Havva yılanı korkmadı.

Şeytan hâlâ insanları aldatıyor.

Şeytan'ın gerekçesi ve aldatıcı taktikleri değişmediler. Hâlâ insanları aldatmaya çalışıp onları mahvetmek istiyor.

Bugün belki Havva'da olduğu gibi bir yılanı kullanmıyor, fakat insanı ayartabileceği her imkandan ve taktikten faydalaniyor.

- Şeytan sık sık insanlara direkmen yalan olan düşünceleri fısıldıyor.
- Şeytan insanlarla konuşurken kendisi olduğunu açıklamıyor ve onların bunu bilmesini istemiyor.
- Şeytan istiyor ki insanlar: 'Ben bunu düşündüm, kendi kafamdan çıktı' diye emin olsunlar.
- Fakat gerçek olan şudur: Şeytan insanlara bu düşünceleri veriyor.
- Açıklayayım: Şeytan sadece bir anda bir yerde olur demedik mi? Fakat hatırlayalım ki Şeytan'ı izleyen ve Tanrı'ya isyan eden bir sürü melek var. Tanrı Şeytan ve onu izleyen melekleri gökteki mevkilerinden aldı. Bu isyancı melekler ya da cinler diyelim dünyayı geziyorlar ve insanlara karşı Şeytan'a yardım ediyorlar. Şeytan, bu kötü ruhları kullanarak insanların kafalarında yalancı düşünceleri üretiyor.

Tanrı'nın Sözü'nü dinlerken bile Şeytan size hitap ediyor.

- Belki size şu düşüncüyü veriyor: 'Neden Kutsal Kitap'a inanayım ki?'
- Şeytan istiyor ki hiçkimse Tanrı'yla tanışmasın, O'na güvenmesin ve inanmasın.
- Şeytan Tanrı'dan nefret ediyor, Tanrı'nın Sözü'nden, yani Kutsal Kitap'tan nefret ediyor. Kutsal Kitap'ın doğru olduğunu biliyor ve buna rağmen ondan nefret ediyor.

Bazen Şeytan bize yalanlarını benimsetmek için **başka insanları kullanıyor.**

- Bu kişiler Şeytan'a özellikle uyuyorlar ya da Havva'da olduğu gibi kendi kendilerine Şeytan'ın kurbanı olmuşlardır.
- Bu kişileri izleyelim diye Şeytan onları bize çok tatlı ve iyi gösterebilir, fakat yolları ölüme doğru gidiyor.
 - Şeytan, onların yolunu izlemezsek büyük bir şeyi kaçırmış olacağız diye bizi inandırmaya çalışıyor.
 - Şeytan, yanlış öğretmenleri veya yanlış yolda olan kalabalığı izleyen dostlarımıza gerçeği söylemenin onları kaybetmekten daha önemli olmadığını bizi inandırmaya çalışıyor.

Ya da Şeytan **kendi kibrimiz aracılığı ile bizimle konuşuyor:**

- Belki büyük alkış ve kalabalık olan bir ortama gitmek istemiyoruz, belki herkes gibi düşünmüyoruz. Belki farklıyız ve bir şekilde herkesten farklı bir özelliğimiz var.
- Şeytan, bazı insanları üstün zeka ve üstün kabiliyetleriyle Tanrı'dan özerk ve kendi düşündükleri doğruymuş gibi oldukları düşüncesiyle aldattı (Hümanizm).

Son yıllarda Satanizm hakkında haberlerde birçok şeyler duyduk.

- Fakat çoğu insan bu tür belli şeytani işlerden nefret ediyorlar ve böyle açık ve kötü şeylere yaklaşmıyorlar.
- Fakat birçok insan karışık işlerle uğraşıyorlar. Bu karışık işlerin merkezi yine de güzelce bakarsak aynı şeytani işlerdir. Merkezi Şeytandır.

Bundan dolayı **dikkatli olalım:**

- Yaşamın merkezi olan Tanrı'dan başka bir yerde bu aranır ve başka bir şeye böylece tapınılırsa.
- Kötülüğü büyötmek isteyen onu iyi diye göstermek isteyen, kötü olan bir şeye rahatlık, güzellik ve çekicilik vermek isteyen.
- Oyunlarda, müzikte, filmde ve diğer eğlencelerde şiddeti, intikamı, katilliğı, yalanı, kirli konuşmaları ve ahlaksızlığı ululamak ve göklere çıkarmak isteyen.
- Tanrı'nın varlığını ve Kutsal Kitap'ı aşağılamak isteyen.

Bu tür şeylerin tümü Şeytan'dan kaynaklanırlar. Bu şeyler ne kadar saf, popüler, zararsız görünüp halkın hoşuna gitse de Şeytan onların arkasındadır.

Şeytan Havva'yı ayarttı ve aldattı

Okuyalım: yar.3:1 *RAB Tanrının yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi?" diye sordu.*

Neden Şeytan Havva'ya bu soruyu sordu?

- Doğru cevabı biliyordu.
- Tanrı'nın Sözü'nü beğenmiyordu ve ona dikkat etmiyordu.
- Havva'yı aldatmak için onu ayarttı.
- Tanrı'nın Sözü'nden şüphelenmeyi ekti – bu insanın yüreğine Şeytan'ın öncelikle kullandığı bir stratejidir.

Tanrı insanlarla konuşuyor

Okuyalım: yar.3:2-3 *Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın yoksa ölürsünüz dedi."*

Şeytan başarılıdır. Başlangıçta Havva'nın dikkatini çekebildi. Havva'nın cevabı Tanrı'nın söylediklerine uymadı.

- Tanrı meyveye dokunmaması gerektiğini söylemedi.
- Tanrı onu yemememesi gerektiğini söyledi.

Tanrı'nın emri hem Adem hem de Havva için geçerliydi.

- Tanrı bu emri ilk önce Adem'e verdi.
- Adem Havva'ya bu emri anlatmış olmalı.
- Tanrı bu emri Havva'ya özellikle anlatmadığı halde, Havva için geçerliydi.
- Tanrı Adem'e ne dediyse Havva'ya da demiş oldu.
- Düşünelim: Kutsal Kitap'taki sözler binlerce yıl önce yaşamış olan kişilere söylendiler, fakat buna rağmen bugün Tanrı'nın Sözü olarak bize de hitap ederler. Tanrı her insana ayrı ve değişik bir söz vermedi. O'nun mesajı bütün insanlar için aynıdır – ırk, millet, erkek, kadın ve çocuk ayırt etmeden aynı söz. Tanrı insanlara kendi sözüyle hitap ediyorsa aynı sözüyle sana ve bana da hitap eder.

Okuyalım: yar.3:4-5 *Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."*

Burada Şeytan Tanrı'nın yalancı olduğunu açıkça söylüyor.

Şeytan burada sadece şüphe ekmiyor, Tanrı'nın **gerçeği söylediğini inkâr** ediyor – bu onun en sevdiği başka bir stratejisidir.

Gerçek yalancı, Şeytan'ın kendisidir.

- Şeytan, Tanrı'nın Adem'e emrettiği gerçeklerin zıttını söylüyor.
- Şeytan, 'Tanrı gerçeği söylemedi' diyerek Tanrı'yı suçluyor.
- Düşünelim: Tanrı dedi ki: "İyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." Tanrı, Adem'in ve Havva'nın yaşam veren Tanrı'dan ayrılacaklarını demek istedi. Tanrı dedi ki: „kesinlikle ölürsün“. Şeytan dedi ki "Kesinlikle ölmezsiniz". Şeytan yalan söyledi.

Şeytan'ın yalanının arkasında ne vardı?

- Şeytan Tanrı'nın otoritesine karşı kalktı.
- Şeytan, Tanrı gibi olmak istediğinde günah işledi.
- Tanrı'ya artık itaat etmek istemiyordu.
- Tanrı'dan özerk olup kendi yaşamını kendi eline almak istedi.
- Şeytan tam da aynı şeye Havva'yı ikna etmeye çalışıyor. Yani Tanrı'ya karşı isyan etsin.
- Şeytan ona şunu teklif etti: Meyveden yesin ki alacağı iyilik ve kötülük hakkındaki bilgilerin sayesinde Tanrı gibi olsun.
- Şeytan, artık Tanrı lazım değil, yani iyiliği ve kötülüğü kendisi bilecek diye Havva'yı ikna etmeye çalıştı.

Fakat gerçek farklı görünüyor:

- Tanrı insanı kendi düşüncesi ve fikirleriyle yalnız yaşasın diye yaratmadı.
- Tanrı bizi kendi sözüyle yönetilelim diye yarattı.

- Biz ne düşünssek, başka insanlar ne düşünürlerse, Şeytan ve onun kötü ruhları ne derlerse hiç önemli değil.
- Tek önemli olan şey Tanrı'nın söyledikleridir.

Havva yiyip meyveyi Adem'e de verdi

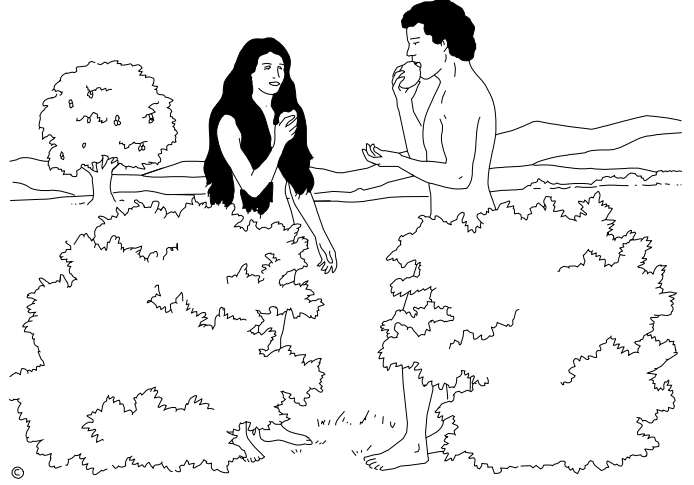
Okuyalım: yar.3:6 *Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgeliği kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi. Kocasısı da yedi.*

Şeytan Havva'yı aldattı ve ona güven verdi.

- O Şeytan'nın gerçeği söylediğine inandı.
- Tanrı gibi hikmetli olabileceğini gerçekten düşündü.

Adem Tanrı'nın ne dediğini bilmesine rağmen, yani meyveden yememesi gerektiğini bilmesine rağmen, Tanrı'nın emrini bilinçli olarak reddetti.

- Adem Tanrı'ya olan güvencesini geri çekti.
 - Adem özerk olmak istedi.
 - Kötü ve iyinin ne olduğuna kendisi karar vermek istedi.
 - İlk yeri Tanrı'ya vermek yerine, Adem kendi kendisini ilk yerine koydu.
 - Adem kendi kendisini yönetmek istiyordu ve artık ne yapmak isterse onu yapmak istedi.

Tanrı'nın Adem üzerindeki hakimiyeti doğru muydu?

- Evet, çünkü Rab onun yaratıcısıydı.
- Adem'in neyi varsa Tanrı'dan geldi.

Tanrı'nın ne yapmamız gerektiğini söylebilme hakkında var mı?

Evet, çünkü elimizde ne varsa zaten Tanrı'dan aldık. O bize yaşamımızı verdi.

Adem'in ve Havva'nın günahı onları Tanrı'dan uzaklaştırdı

Okuyalım: yar.3:7-8 *İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar. Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrının sesini duydular. Ondan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.*

Tanrı onlara iyiyle kötüyü bilme ağacından yerlerse ne olacağını söyledi?

- Yer yemez yere düşüp ölmediler.
- Onlar hala çok aktif ve hareketliyidiler.
- Yapraklardan kendilerine önlük yaptılar.
- Bu Tanrı Sözü'nün doğru çıkmadığını ifade ediyor mu?
- Sonunda Şeytan haklı mı çıktı?

Hayır! Yer yemez Tanrı'dan ayrıldılar.

- Tanrı ne derse onu yapar.
- Tanrı değişmez.

- Tanrı, kendi sözlerini çiğneyen itaatsizliğin cezasını unutmaz.

Neden günahları onları Tanrı'dan ayırdı?

Okuyalım: İşaya yea 59:2 ***Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü Onun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz.***

- Tanrı kutsal ve adaletli olduğu için O'nun emirlerine karşı gelenlerle dostluğu sürmez.
 - Tanrı bütün kötü ve yalan olan şeylerden nefret ediyor (Şeytan'ın sevdiklerinden) ve emirlerine karşı gelenlerin hepsini ölümle cezalandırıyor.
 - Romalılar 6,23 şöyle diyor: 'Çünkü günahın ücreti ölümdür...'
- Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik yaptıkları için artık O'nun dostluğundan koptular.
- Onlar ile Tanrı arasındaki ilişki koptu ve bir anda öldü.

- Tanrı'yla artık uyum içinde değildiler.
- Onlar kendi kendilerini Şeytan'ın yanına, yani Tanrı'nın baş düşmanının yanına koydular ve onlar da artık Tanrı'nın düşmanı oldular.
- Açıklayayım: Misal söylüyorum, dostlarımızdan biri bizden ayrıldı, bizimle artık konuşmak istemiyor ve artık baş düşmanımızla, yani bizden nefret edenle, bizi öldürmek isteyenle işbirliği yapmak istiyor. Ne kadar kötü bir şey değil mi? Yakın bir dostumuz artık bizim düşmanımız olursa ve biz bunun farkına vardığımız anda vay halimize; ne kadar acı verir değil mi?
- Karşılaştırayım: Adem ve Havva Tanrı'nın dostluğundan ayrılmak istediğinde aynı şey oldu. Şeytan'a güvenmeye kalktıkları zaman tam da aynı şey oldu. Şeytan Tanrı'nın baş düşmanıdır ve Adem ve Havva Tanrı'dan ayrılıp Şeytan'ı izledikleri anda Tanrı'nın düşmanı oldular.

Kırılmış dalı gösterme zamanı:

Bir dal ağaçtan, yani hayat veren kaynağından koparıldığı anda ölmüyor. Ölüm olayı günler sürebiliyor. Fakat zamanla yeşil olan yapraklar kahve rengine dönüp kuruyorlar – tamamen ölüyorlar.

Aynı gelişme Adem ve Havva ile oldu. Tanrı'ya itaat etmedikleri anda ölüm onların bedeninde hemen belirgin olmadı. Hala nefes alıyorlardı ve hareket ediyorlardı. Fakat Tanrı'nın gözünde ölmüşlerdi. Onların, Tanrı'nın benzeyişine göre yaratılmış özelliği öldü, yani Tanrı'yı tanıma, O'nu sevmek ve O'na itaat etme özelliği, O'na itaatsizlik yaparak öldü. Tanrı'dan koptular. Şimdi Tanrı'dan uzaklaştırıldılar ve artık O'nun düşmanları oldular. Sonunda onların bedenleri de ölecekti Şeytan ve kötü ruhlar için hazırlanmış olan yerde Şeytan'la beraber işkence görecektiler.

Tanrı'dan ayrılan nitelikler

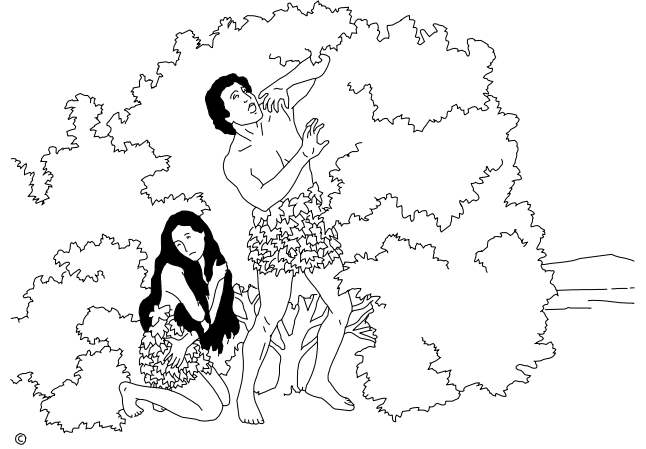
- İlk önce Adem ve Havva'nın kendi bedenlerine karşı tutumları değişti.
 - Tanrı'ya isyan etmeden önce de çıplaktılar, fakat utanmadılar çünkü utancı bilmiyorlardı.
 - Şimdi Tanrı'dan uzaklaştılar ve onların düşünceleri artık Tanrı'nın etkisinden altında değildi.

- Onların düşünceleri artık kötüydü ve kendi bedenlerine karşı tutumları da değişmişti.
- Çıplak bedenlerinden utandılar.
- İkincisi kendi ihtiyaçlarını kendi kendilerine karşılamaya çalıştılar.
 - Tanrı'dan kopmadan önce Tanrı'dan her şeyi beklediler.
 - Fakat şimdi tek başlarına bu ihtiyaçlarını karşılamaya çalıştılar.
 - Yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar
 - Artık ihtiyaçlarını karşılamak için Tanrı'ya güvenmediler. İhtiyaçlarını karşılama konusunda O'na güvenmediler.
 - Tanrı'dan özerk olarak yaşamayı denediler.
 - Kendilerini yapraklarla örttükten sonra Tanrı olanları anlamayacak diye düşünmüş olabilirler.

- Fakat Tanrı dışsal görünümle aldanmaz.
- Düşünelim: Adem ve Havva'da olduğu gibi, yani kıyafetleriyle Tanrı tarafından kabul edilsinler diye bugünde insanlar Tanrı'nın gözünde dışsal görünüşle kabul edilebilecek hale gelmeye çalışıyorlar ve bunun mümkün olduğunu sanıyorlar. Birkaç örnek:
- Bir kilisenin mensubu olarak Tanrı onları kabul etsin.
- İyi bir çocuk eğitimi ve terbiye aldıkları için.
- İyi ve yasalara uymaya çalışan bir devlet vatandaşı olarak.
- Hayırsever kuruluşlarda faaliyet göstererek.
- Samuel'in birinci kitabında şöyle bir ayet yazılıdır: sal 16:7 ... Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.

Adem ve Havva sadece kendi çıplaklarını gizlemeye çalışmadılar. Tanrı onlara doğru geldiği zaman Ondan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.

Karşılaştırayım: Dostlarınızı çok seviyorsunuz ve onları ziyaret etmekten de çok hoşlanıyorsunuz. Tanrı Adem'i ve Havva'yı çok seviyordu ve bu nedenle günün sonunda konuşmak için onları ziyaret etmeye geliyor.

Onlar Tanrı'dan ayrılmadan önce O'nu seviyorlardı ve O'nunla konuşmayı da seviyorlardı. Fakat itaatsizlikten sonra Adem ve Havva gizlendiler. Tanrı'ya karşı olan tutumları değişti. Tanrı'ya karşı yaptıkları itaatsizlik sonucunda artık O'nun dostları değildiler. Adem ve Havva yaratıldıktan sonra Tanrı gibi zihniyetleri vardı. Fakat şimdi bu artık böyle değildi. Artık Şeytan'ın zihniyeti vardı onlarda. Tanrı'yı artık anlamadılar ve tanımadılar. Tanrı'yı sevmедiler ve Şeytan'ın egemenliğinin altındalardı. Şeytan'ın tarafındaydılar.

Karşılaştırayım: Küçük çocuklar itaatsizlik yaptıktan sonra baba ve annelerinin yanında olmak isterler mi? Onların gözlerine bakabiliyorlar mı? İtaatsizlik yaptıkları kişinin yanında olmak isterler mi?

Günah – Tanrı’yı karşı yapılan itaatsizlik – korku yaratır ve Tanrı’dan uzaklaşma isteğini de yaratır.

- Tanrı Adem’i ve Havva’yı yarattıktan sonra hiç korkuları yoktu. Korkunun ne olduğunu da bilmezlerdi.
 - a. Dünyada hiç bir şeyden korkmak gerekmiyordu.
 - b. Tanrı onları seven kuvvetli bir dosttu.
 - c. Hiç bir hayvan onlara zarar vermedi.
 - d. Bütün dünya güzeldi ve iyiydi.
 - e. Hastalık ve ölüm yoktu.
- Tanrı’ya karşı itaatsizlik yüzünden bugün dünyamızdan korkuyoruz ve korkmalıyız.
 - f. Adem ve Havva Tanrı’ya itaat etmedikleri andan itibaren bütün insanların kalplerinde dehşet verici bir korku var.
 - g. Belki korkularımızdan kolay kolay bahsetmeyebiliriz. Fakat hepimizin korkuları var.
 - i. Hastalıktan
 - ii. Ölümden
 - iii. Parasal bir iflastan
 - iv. Düşmanlarımızın faaliyetlerinden
 - v. Savaştan
 - h. Gazete okursak ve haberleri dinlersek bu belli olur. Biz korkunun egemen olduğu bir dünyada yaşıyoruz.
 - i. Su gerçekten içilebilir mi?
 - ii. Barış konuşmaları ne olacak?
 - iii. Borsadaki kur nasıl?
 - iv. Daha şahsi olarak gelecek aydaki faturalarımızı ödeyebilecek miyiz?
 - v. Kanser gibi bir hastalık bizim ailemizi vuracak mı?
 - vi. Oyun parkı çocuklarımız için yeterince güvenli mi?

Adem ve Havva'nın yaratıldıkları zamanda bu tür soruların hiç olmadığını biliyor muyuz?

- Sizce Adem’in ve Havva’nın Tanrı’dan korkmaları doğru muydu?
 - a. Tanrı onları itaatsizlik yaptıkları için cezalandıracak mıydı?
 - b. Ya da Tanrı bir sürü insan gibi sadece boş bir tehdit mi yaptı?
 - i. **Karşılaştırayım:** Haberlerde çok sayıda tehditler duyuyoruz, fakat çoğu gerçekleşmiyor. Bazı politikacılar bir sürü savaş tehditleri saçıyorlar, fakat onları nadiren yerine getiriyorlar.
 - ii. **Karşılaştırayım:** Şahsi bir seviyede belki bazı baba ve anneleri tanıyoruz ki çocuklara şunu diyorlar: ‘Bunu tekrar yaparsan sana göstereceğim! Doktor iğneyle gelecek.’ v.b. Fakat çocukları hala itaat etmezlerse de bir şey olmuyor.
- Tanrı bunun gibi mi hareket ediyor? Ne düşünüyorsunuz? Tanrı, Şeytan ve melekler isyan edince sadece tehdit mi etti? Hayır! Tehdit ettiği şeyi yerine getirdi. Bizim olmadığımız gibi Tanrı söylediklerini yapar. Tanrı sadıktır ve sözüne sadık kalır, değişmez, sarsılmaz ve vaat ettiği şeyleri de unutmaz.
- Adem ve Havva günahın sonucundan uyarıldılar mı?
 - c. Evet! Tanrı onları net bir şekilde uyardı.

- d. Tanrı onlara sevecen bir Baba gibi baktı, fakat aynı zamanda onlara itaatsizliğin vahim sonuçlarını da gösterdi.
- e. Şeytan onları uzaktan kumandayla yönetmedi. Günah işlemek onların ve yalnız onların kararıydı.

Adem ve Havva Tanrı'nın emirlerine karşı tutumları nasıl olmalıydı?

- O'nu sevdikleri için O'na itaat etmeleri gerekiyordu.
- İtaatsizliğin cezasından çekinerek de O'na itaat etmek gerekiyordu.
- Fakat Adem ve Havva Tanrı'nın bakımını ve ciddi uyarılarını hiçe saydılar.

Şimdi Adem ve Havva'nın Tanrı'dan korkmak için gerçekten bir sebepleri vardı.

Neden? Yaratıcıya itaatsizlik yaptıkları için.

- Tanrı'ya her konuda bağlıdılar.
- Nefeslerini ve bedenlerini bile Tanrı'dan aldılar.
- Onlar var olan her şeylerini Tanrı'dan aldılar, fakat buna rağmen isteyerek Tanrı'nın emrine uymadılar.
- Tanrı, emirlerine karşı gelenleri her zaman cezalandıracaktır.

Adem ve Havva Tanrı'dan saklanabildiler mi?

- Hayır! Tanrı Adem'i ve Havva'yı ağaçların arasına gizlendikleri anda gördü.
- İnsan Tanrı'dan bir yöntem veya bir metodla saklanabilir mi?
- Hiç Tanrı olmayan bir yere gidebilir miyiz?
- Karanlık ya da aydınlık Tanrı'yı engilemez.

Okuyalım: yer.23:23-24 *Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB, "Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?" diyor RAB, "Yeri göğü doldurmuyor muyum?" diyor RAB.*

- Karşılaştırayım: İnsanlar kötü bir şey yaptıkları zaman onu kimsenin tanıklığı olmadan yapmaya çalışıyorlar. Kimse onları görmesin. Karanlıkta çok kötü şeyler oluyor. Fakat Tanrı her şeyi görüyor, işitiyor ve biliyor. O'nun gözünden hiç bir şey saklanmaz. Tanrı, doğuşumuzdan itibaren söylediklerimizi, yaptıklarımızı, düşündüklerimizi, her şeyi duyuyor ve görüyor.

Özet:

Okuduğumuz rapor sadece bir erkek, bir kadın ve bir yılan hakkındaki masal değildir.

- İnsanlar ve Tanrı arasındaki ayrılmanın feci ve trajik raporudur.
- Adem ve Havva günahlarından dolayı Tanrı'dan uzaklaştırıldılar.
- Tanrı'nın söylediği gibi bir anda uzaklaştırıldılar.

Bu akşam öğrendiğimiz önemli konu da şuydu: Tanrı her zaman gerçeği anlatıyor.

- O'nun sözü gerçektir.
- Söylediklerini her zaman yapar.

Şeytan, Tanrı'nın her zaman doğruyu söylemekte olmadığını öne süren bir yalancıdır ve katildir.

- Şeytan Adem ve Havva'ya itaat etmezlerse ölmeyecekler bilakis Tanrı gibi olacaklar diye söz verdi.
- Şeytan Adem'e ve Havva'ya yalan söyledi, onları denedi ve aldattı, çünkü Şeytan onların ölümünü istedi.

Dikkat! Şeytan bugün aynı kişidir.

- Şeytan'ın kişiliğini kolay kolay fark edemeyiz. Yani bazı yerlerde gösterildiği gibi boynuzlu ve kırmızı paltolu biri değildir.

- O bir aldatıcıdır, canlarımızın düşmanıdır.
- Şeytan, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemememiz için her fırsatı değerlendirecek ve her şeyi deneyecektir.
- Şeytan, Tanrı'nın Sözü'nü dinlememizi istemiyor. Tanrı'dan sonsuza dek ayrılmamızı istiyor.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 10

Sorular :

1. Şeytan Havva'yı aldattığı anda açık açık kendisinin kim olduğunu ona gösterdi mi?
2. Şeytan kendisini saklamak için neyi kullandı?
3. Tanrı, Adem'i uyardı. İyiyle kötüyü bilme ağacından yerse ölecekti. Fakat Şeytan Havva'ya ölmeyeceklerini söyledi. Şeytan Tanrı'yı nasıl gösteriyor?
4. Şeytan Havva'ya ne vaat verdi?
5. Bugün Şeytan hâlâ insanları aldatmaya çalışıyor mu?
6. Şeytan bugün insanlara nasıl hitap ediyor, ne kullanıyor? İşaretleyin:
 - ☐ Şeytan ve kötü ruhlar büyü, muska ve benzeri şeyleri kullanarak insanları etkiliyor ve felç haline getiriyor
 - ☐ Şeytan ve kötü ruhlar yok, fakat arabaların hızla gitmesi v.s. şeytanidir
 - ☐ Şeytan ve kötü ruhlar direkt insanların düşüncelerine hitap edebiliyorlar ve başka insanlarla insanlara hitap ediyorlar.
7. Şeytan bizim Tanrı'nın Sözünü dinlememizi istiyor mu?
8. Şeytan neden insanların Tanrı'nın Sözünü dinlememesini ve O'na inanmamasını istiyor? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü Şeytan aslında bu kadar kötü değil, insanların iyiliğini arıyor.
 - ☐ Çünkü Şeytan, Tanrı'dan ve bütün insanlardan da nefret ediyor ve onları kendisi için hazırlanmış olan sonsuz ateşe götürmek istiyor.

☐ Şeytan şunu biliyor: bir insan Tanrı'ya inanırsa artık kötü bir şey yapmaz.

9. Tanrı, yasak ağaçtan yerlerse Adem'e ve Havva'ya öleceklerini söyledi. Şeytan ölmeyeceklerini söyledi. Kim doğruyu söyledi?

10. Şeytan çok güçlüdür. Adem'in ve Havva'nın günah işlemesi sadece O'nun suçu muydu?

11. Adem ve Havva iyiyle kötüyü bilme ağacından yedikleri anda yere düşüp ölmediler. Tanrı itaatsizliklerinden dolayı öleceklerini söyledi. Ne demek istedi? İşaretleyin:

- ☐ Aniden yaşamın kaynağından koparılacaktılar. Tanrı'yla olan ilişkileri de hemen sona erecekti. İtaatsizliğinden dolayı insanın bedeni de sonunda ölecekti. İnsanın bedeni, canı ve ruhu Tanrı'dan koparak Şeytan ve cinler için hazırlanan yere gidecekti.
- ☐ Tanrı onların belki ölebileceklerini kastetti.
- ☐ Zaten herkes ölecek ve Tanrı insanlara bunu söylemek istedi.

12. Adem ve Havva çıplak olduklarını bildikleri anda ne yaptılar? Ne kullanarak onu yaptılar?

13. Adem ve Havva, Tanrı onları görmek istediği anda ne yaptılar? Neden bunu yaptılar?

14. İnsan Tanrı'dan saklanabilir mi?

Yaratılış 3,9-20: Vaat ve Lanet

Giriş:

Yaratılış kitabı bize Tanrı hakkında çok bilgi veriyor.

- Burada Tanrı hakkında birkaç masal öğrenmiyoruz. Tanrı hakkında şunu öğreniyoruz:
 - f. Tanrı'nın nasıl olduğunu
 - g. Tanrı'nın ne yaptığını
 - h. Tanrı'nın insanlarla nasıl hareket ettiğini
- Adem ve Havva'nın günahına karşı Tanrı'nın kararını iyice anlayalım ve ona dikkat edelim. Unutmayalım ki:
 - i. Tanrı onları yarattı – onları kendi suretinde yarattı ve kendi yüceliğini göstermek için.
 - j. Onlar Tanrı'nın mülküydü.
 - k. Tanrı onları seviyordu.
 - l. Onlara ihtiyacı olan her şeyi verdi.
 - m. Onları itaatsizliğin sonucunda neler olacağına dair uyardı.
 - n. İtaat etmek veya etmemek için karar vermeleri gerekiyordu.

Tanrı Adem'i çağırdı.

Okuyalım: yar.3:9 *RAB Tanrı Ademe, "Nerdesin?" diye seslendi.*

Adem ve Havva Tanrı'yla önceden olduğu gibi konuşmaya gelmedikleri için Tanrı onları çağırdı: 'Adem neredesin?'

- Neden Tanrı onu çağırdı?
 - a. Tanrı onların nerede saklandıklarını bilmiyor muydu?
 - b. Tanrı her yerde aynı anda değil mi?
 - c. Onların saklandıkları yerde de değil miydi?
 - d. Onları her zaman göremiyor muydu?
- Evet, Tanrı onları saklandıkları yerde görüyordu.
- O zaman Tanrı neden Adem'i çağırdı?
 - e. Tanrı Adem'i çağırdı, çünkü günahın cezasını vermeyi karar vermesine rağmen Adem'i ve Havva'yı hala seviyordu.
 - f. Tanrı, kendisine değil, Şeytan'a uymalarının yanlış olduğunu görmelerini için ve Tanrı'nın haklı olduğunu görmeleri için bir fırsat vermek istiyordu.
 - g. Tanrı, kendisinin gerçeği söylediğini öğrenmeleri için onlara fırsat verdi.

Tanrı değişmedi; bugün hala çağırıyor. Belki Adem gibi O'nun sesini duymayabilmemize rağmen bizi çağırıyor.

- Tanrı bugünlerde nasıl çağırıyor?
 - Tanrı, bizim etrafımızdaki her şeyle bizi çağırıyor.
 - **Açıklayalım:** Her gün Tanrı'nın sesi bizi şöyle çağırıyor: *'Beni dinle. Ben her şeyin yaratıcısıyım. Tek gerçek Tanrı benim. Ben her şeyi biliyorum. Ben sınırsız güçteyim. Bak, senin için neler yaptım. Seni seviyorum. Senin için hazırladığım yiyeceklere bak. Seni seviyorum. Sana verdiğim yaşama bak. Seni seviyorum. Beni dinle, beni ara.'*
 - Dünyadaki bütün şeylere ve gökteki sonsuzluğa bakarsak ve onlar hakkında düşünürsek Tanrı'nın bizi çağırdığını hatırlayalım. O'nu dinlememizi istiyor.

Okuyalım: zeb.19:1 *Gökler Tanrının görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta. Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir. Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz.*

- Tanrı bizi çağırıyor ki O'nu tanıyalım.
 - a. Yaratılışın görkemi, çokluğu ve derinliği bizi düşündürmek istiyor.
 - i. İnsan'dan daha büyük, kudretli, daha akıllı ve daha güçlü bir varlık var.
 - ii. O'nu tanımalıyız!!!!
- Fakat Tanrı sadece yaratılmış olan şeylerle bize hitap etmiyor; kendi sözüyle de bizi çağırıyor.
 - b. Kutsal Kitap O'nun bize verdiği mesajdır.
 - i. Tanrı'nın Sözü'nün elimizde olması çok büyük bir hediyedir. Onu daha önce söyledik. Hatırlıyor musunuz?
 - ii. O'nun sözünü görmemezlikten gelirse çok vahim bir duruma gireriz.
 - iii. Tanrı'nın mesajını anlamak ve O'na inanmanın senin ve benim için ne kadar önemli olduğunu şimdi anlıyor muyuz?
 - c. Tanrı, kendi sözünü yüzyıllarca sapasağlam bir şekilde koruduğunu konuştuğumuzu hatırlıyor musunuz?
 - i. O'nu korudu, çünkü bu yüz yılda insanlar O'nu tanısınlar diye.
 - ii. Sen O'nu tanıyacaksın diye
 - iii. Ben O'nu tanıyayım diye.

Adem ve Havva Tanrı'dan saklanmaya çalışıyorlar.

Okuyalım: yar.3:10 *Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi.*

Adem ve Havva Tanrı'nın emrine uymadıkları için O'ndan korktular.

- **Kıyaslayalım:** Çocuklar, anne babalarının yasakladıkları şeyleri yapmak isterlerse onların etrafında olmamasına dikkat ediyorlar. Fakat onlar anne babalarının geldiklerini duyunca yakalanmamak için saklanıyorlar. İtaatsizlik yaptıktan sonra çocuk utanıyor ve anne babaya yakın olmak istemiyor. Tıpkı çocuklarda olduğu gibi Adem ve Havva da Tanrı'dan utanıyorlardı ve saklanıyorlardı.

Adem ve Havva'nın korkmalarının sebebi vardı.

- Ne yaptıklarını biliyorlardı.
- Tanrı itaatsizliğin sonucunu daha önce onlara söyleyerek uyarmıştı.

Tanrı Adem'i sorguladı.

Okuyalım: yar.3:11 *RAB Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"*

Tanrı'nın Adem'e ve Havva'ya sormasının sebebi, onlar fikirlerini değiştirerek, tövbe edip Tanrı gibi düşünüp yanlış hareket ettiklerini kabul etsinler.

- Tanrı Adem'i yarattığı için onu sorgulama hakkı ve otoritesi vardı.
 - a. Tanrı Adem'i yarattı ve Havva'yı Adem'in kaburgasından yarattı.
 - b. İkisi Tanrı'nın mülkiyetiydiler.
 - c. Tanrı onları yarattı ki, onlar Tanrı'yı sevsinler, O'na itaat etsinler ve O'nun adını yüceltsinler.

- i. İşıya peygamber şöyle diyor: yea.43:7 *Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim, Adımla çağrılan herkesi, Evet, oluşturduğum herkesi getirin diyeceğim.*
- d. Tanrı hepimize de yaşam verdi.
- e. Elçilerin İşleri 17,25: *'Herkesi yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi...'*
 - i. O bizim gerçek sahibimizdir.
 - ii. Adem ve Havva yaptıkları için O'na hesap vermek zorunda kaldılar. Biz de aynı şekilde yaptığımız işler için, söylediklerimiz için ve düşündüklerimiz için bile hesap vermek zorunda olacağız.

Okuyalım: İbraniler 4,13

- Bu ayet Adem'in ve Havva'nın durumunu ifade ediyor, fakat bizimkini de ifade ediyor.
 - a. Tanrı her şeyi görüyor.
 - b. Her şey için hesap vereceğiz.

Adem ve Havva günahını aktarmaya çalışıyor.

Okuyalım: yar.3:12-13 *Adem, "Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı. RAB Tanrı kadına, "Nedir bu yaptığın?" diye sordu. Kadın, "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi.*

Adem günahını kadına aktardı. Havva ise yılanı suçladı.

Fakat Tanrı neler olduğunu zaten biliyordu. O'nun bilmediği bir şey yoktur.

- **Kıyaslama yapalım:** Bir insan yanlış bir hareketle yakalandığı zaman genellikle başka insanları suçlamaya çalışıyor. Bazen suç işleyen kişi, suçsuz bir kişiyi suçladığı için, suçsuz olan cezalandırılıyor.
- Adem ve Havva'nın yaptıkları gibi başkalarını suçlamaya kalkabiliriz; fakat Tanrı her şeyi biliyor ve başkalarını da suçladığımız zaman bizi cezasız bırakmayacaktır.
- Delikanlı ve yaşlı, erkek ve kadın kendi yaptıkları günahların sonucunu görmemek için çok uğraşıyor. Bizim dünyamızda suç işleyen kişiler cezalandırılmamak için inanılmaz paraları veriyorlar.
- Maalesef akıllı avukatlar, rüşveti kabul eden hakimler ve alt üst edilmiş bir ceza kanunu doğruluğa yardım etmiyor. Birkaç savcı kendilerini satabilirler, bazı hakimler akıllı olmayabilirler ve aldatılıyorlar veya dürüst olmayabilirler. Fakat Tanrı değişmedi. Geçmişte olan mahkemedeki haksızlıklar, Tanrı'nın yargı gününde yakalanacaklar. Tanrı'nın yargıları sabit ve değişmiyor. O kutsaldır, mükemmeldir ve doğrudur. O her şeyi biliyor ve önceden söylediklerini mutlaka yapar.

Yılanı hazırlanmış Tanrı'nın laneti.

Okuyalım: yar.3:14 *Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı, "Bu yaptığından ötürü bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın" dedi, "Karnın üzerinde sürünecek ve yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.*

Tanrı yılanı lanetliyor, çünkü Şeytan'a uydu ve ona yardımcı oldu.

- Yılan'ın, Havva'yı aldatmak için Şeytan tarafından kullanılmadan önceki yapısının nasıl olduğunu Tanrı söylemiyor. Fakat karnı üzerinde sürüklenmediğini öğreniyoruz.
- Fakat artık karnı üzerinde sürünmek zorunda kalacağını ve toprak yiyeceğini söyledi.

Tanrı, Şeytan'ın yılanı kullanarak Havva'yı aldatmak için ona seslendiğini biliyordu.

- Tanrı her şeyi biliyor. Şeytanın ve onun kötü ruhlarının düşündüklerini ve planladıklarını da biliyor.
- Tanrı'nın önünde saklanamazlar.

Tanrı, Şeytan'ı ve onun izleyicilerini yaptıkları bütün kötülükler ve inanılmaz itaatsizlikleri için cezalandıracaktır.

Kadın soyunun vaadi .

Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlikten sonra ve Şeytan'ın öğüdüne uyduktan sonra Tanrı'dan koptular ve Şeytan'ın egemenliğine girdiler.

- Artık Tanrı'nın çocukları değildiler.
- Artık Şeytan'ın çocukları oldular.

Şeytan artık bu dünyanın yöneticiydi.

- Bu noktada Şeytan Tanrı'yı yendiğini ve tüm dünyanın artık kendi kontrolünde olduğunu ve bütün insanlar üzerinde hakimiyet süreceğini düşünmüş olabilir.
- Bu Şeytan'ın hedefiydi.

Fakat Tanrı'yı yenebilecek kimse yok.

- Tanrı her şeyi yaratandır.

Tanrı bir kurtarıcı göndereceğini vaat etti. O, Şeytan'ı yenecek ve bütün insanlığı onun karanlık yöneticiliğinden kurtaracak güçtedir.

Okuyalım: yar.3:15 *Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim.*

Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın."

- Tanrı, kurtarıcının bir kadının çocuğu olacağını vaat verdi.
 - a. Gördünüz mü? Tanrı burada çoğul kullanmıyor. Yani bebeğin sadece Havva'nın olacağını söylüyor. Yani ikisinden değil. Bakire işaretidir bu.
 - b. Erkeğin burada bir rol oynadığı söylenmiyor.
- 'Başını ezecek' diye okuduk. Bu büyük bir kudretin yöneticiliğinin ve otoritesinin ezilmesi demektir.
 - c. Bir baş ezilirse geri kalan beden yaşamda kalamaz.
 - d. Fakat onu ezenin yaralanmasına rağmen, O yaşayacaktır.
- **Açıklayayım:** Bu kurtarıcı, dünyanın yöneticisi olan ve bütün kötü güçlerin üzerinde hakimiyeti süren Şeytan'a karşı savaşacak ve onu yenecektir. Şeytan, bu kurtarıcıya karşı savaşacak ve O'nu yaralayacak, fakat O'na galip gelemeyecek. Bu vaat edilen kişi Şeytan'ı mahvedecek ve bütün insanları Şeytan'ın kuvvetinden kurtaracak. Artık bu insanlar Tanrı'yla uyuma dönebilecek.

Yaratılış 1 ve 2'de Tanrı hakkında bir sürü şeyler öğrendik.

- O'nun bütün şeyler başlamadan önce var olduğunu biliyoruz.
- O sonsuzdur.
- O'nun başlangıcı olmadığını biliyoruz.
- O'nun yarattığı güzelliklere bakarak şunu öğrendik: O her şeyi yaratabilecek güçtedir.
- O her zaman her yerdedir.
- O sevecen ve merhametli biridir.
- Fakat O'nun kutsal ve doğru olduğunu da öğrendik. O'na itaat etmeyenlere ve kendisine karşı savaşanlara mutlaka ceza vereceğini biliyoruz.
- Fakat şimdi Tanrı'nın merhametli ve şefkatli olduğunu göreceğiz:

Okuyalım: zeb.145:8 *RAB lütfekar ve sevecendir, tez öfkelenmez, sevgisi engindir.*

Lütuf ve sevecen çok güzel sözcüklerdir. Lütuf iyilik demektir. Fakat inayet merhamet demektir.

Bir kişi dedi ki:

- İneyet ve merhamet şu demektir: Tanrı insanlara hak etmedikleri halde güzel şeyleri veriyor.
- Lütuf bize hak ettiğimiz cezaları vermemek demektir.
- **Açıklayalım:** Hepimiz gördük ki Tanrı her zaman günah işleyen insanı cezalandırıyor. Fakat sevecen Tanrı söz verdi ki, özel bir yol açacak ve bu bir kurtarıcı sayesinde olacak ve bütün insanlar onun sayesinde hak ettikleri cezalardan kurtulabilecekler. Tanrı isteseydi Adem ve Havva'nın ölmesini bekleyebilirdi ve sonsuz acılara teslim edebilirdi. Bunu hak ettiler. Fakat onun yerine onlara bir kurtarıcıyı vaat etti. Bu kurtarıcı onları Şeytan'ın düzeninden ve egemenliğinden kurtarıp Tanrı'ya tekrar teslim edecek. Tanrı merhametli ve lütufla dolu bir Tanrı'dır.
- **Düşünelim:** Bir oğul babasının yasakladığına rağmen babasının arabasıyla yola çıkıyor. Fakat genç adam direksiyonun kontrolünü kaybederek ağır yaralanıyor. Babası kazayı haber alır almaz oğlunu görmek için hastaneye koşuyor. Oğlu utanıp babasının gözüne bile bakmak istemiyor. Babasının gazabını hak ettiğini iyi biliyor.
 - a. Fakat gazabını göstermek yerine baba sadece oğlunun ihtiyaçlarını düşünüyor. Oğluna merhameti ve lütfu gösteriyor. Baba oğlunun itaatsizliğini cezalandırması gerektiğini bilmesine rağmen, Baba oğlunun iyileşmesi için uğraşıyor ve yardım ediyor. Baba oğluna hak ettiğini vermeyip yardım için gerekeni yapmakla ona merhamet gösterdi.
- **Kıyaslama** yapalım: Tanrı, en merhametli, en sevecen, en iyi dünyasal babadan çok daha merhametlidir. Tanrı Adem ve Havva'yı yarattıktan sonra ihtiyaçlarını karşılamak için her şeyi verdi. Tanrı onlara bu kadar çok güzel şeyleri vermek zorunda değildi; fakat şefkatli, merhametli ve sevecen bir Tanrı olduğu için bunu yaptı. Adem ve Havva Tanrı'ya karşı isyan ettikleri zaman Tanrı'nın gazabını hak ettiler. Fakat Tanrı ne yaptı? Onları hemen sonsuz cehennem ateşine gönderdi mi? Hayır! Merhametli ve lütuflar olduğu için onlara bir kurtarıcı vaat etti. O, onları hak ettikleri cezadan kurtaracaktı.
- Tanrı'nın lütfu ve merhametinden bahsetmek istersek genellikle insanların yaptığı kötü şeylere bakarak bunu daha iyi anlıyoruz.
 - a. Tanrı'nın sevgisi bütün yaratılışta belli oluyor.
 - b. Fakat en güzel şekilde Tanrı'nın merhameti ve lütfu, insanların kendilerini seven Tanrı'ya karşı isyan ettikten sonra belli oluyor.

Kadın üzerindeki Tanrı laneti

Okuyalım: yar.3:16 *RAB Tanrı kadına, "Çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim" dedi, "Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, seni o yönetecek."*

Havva'nın Tanrı'ya karşı yaptığı isyanın sonucu neydi?

- Havva ve gelecekte olan bütün anneler çocuk doğururken acı çekeceklerdi.
- Bundan sonra artık Havva kocasının egemenliği altında, onun sözüne uymak durumunda olan birisi olacaktı.

Adam ve toprak üzerindeki Tanrı laneti

Okuyalım: yar.3:17-19 *RAB Tanrı Adem'e, "Karının sözünü dinlediğin ve sana, meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi, "Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın, toprak sana diken ve çalı verecek, yaban otu yiyeceksin. Yaratılmış olduğun toprağa dönünceye dek ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin."*

Adem, Tanrı'nın söylediklerine itaat etmek yerine akılsızca Havva'yı dinledi.

- Adem Tanrı'nın söylediklerini biliyordu.
- Fakat o Tanrı'nın isteğine değil, Havva'nın teklifine uymak istedi.
- Şeytan, bizi Tanrı'nın yerine kendisine inandırmak için ne kadar akıllı hareket ediyor!
- Kıyaslama yapalım: Kendi ailelerimiz bile Tanrı'ya itaat etmek ve ona güvenmek için bir engel olabilirler. Şeytan, Havva'yı aldatmak için bir hayvanı, yani yılanı kullandı. Fakat Havva'yı da Adem Tanrı'ya itaat etmesin diye kullandı. Doğruluğu bilmelerine rağmen ne Adem, ne de Havva doğru karar vermedi.

Biz insan olarak insanların yerine Tanrı'ya güvenmemiz gerekiyor. Daha önce gördüğümüz gibi Şeytan insanları kullanarak bize yalan söylüyor. Bu yalanları çok çekici göstermek gayretiyle bunu yapıyor.

İlk akşamımızda Kutsal Kitap'ımızın güvenilirliği hakkında konuştuğumuzu hatırlıyorsunuz. Bu sözü, Tanrı'yı daha iyi anlayabilmemiz ve doğru olanı bilmemiz ve bizim için yazdığını hep aklımızda olsun. Havva Şeytan'ın Tanrı'dan daha akıllı olduğunu tespit etmek istedi. Ve Adem yaşamını kendisinin yönetmek istediğine karar verdi. Adem ve Havva'nın yanlış hareketlerinin sonucuna bakarsak bize yeterince uyarı oluyor, değil mi? Ondan dolayı Kutsal Kitap'ı iyice okuyalım ve anlayalım. Tanrı kendi sözüyle bize ne derse öğrenelim ve ona inanalım.

Adem ve Havva Şeytan'ı dinleyerek Tanrı'ya bakmayarak Şeytan'ın tuzağına düştüler. Bundan dolayı o andan itibaren toprak da lanetlendi.

- **Kıyaslama yapalım:** Adem günah işlemekten önce Aden bahçesinin sorumluluğunu taşıyordu.
 - Adem çaba göstermeden her şey büyüyordu.
 - Yabani ot ve haşarat yoktu.
- Fakat Adem günah işlediği andan itibaren Tanrı toprağı lanetledi.
 - Yabani ot hızlı büyümeye başladı
 - Adem'in işi zor olmaya başladı.

Onların günahları sadece kendilerini etkilemedi, çok güzel olan muhteşem Aden bahçesini de etkiledi. İyice bakarsak bu dünyadaki bütün kötü olan şeyler sadece Tanrı'ya karşı yapılan itaatsizliğin yüzünden oluyor.

- Şeytan ve onun melekleri Tanrı'ya itaat etmediler ve şimdi bütün dünyayı geziyorlar.
- İnsan itaat etmediği zaman günah bütün yaratılışı etkiledi.

Neden insanın itaatsizliği bütün yaratılışı ve dünyayı etkilesin ki?

- Tanrı dünyayı insanlar için yarattı.
 - 14. Tanrı insanı sevdiği için ona ihtiyacı olan her şeyi verdi.
 - 15. Tanrı insanı sevdiği için ona sadece gerekeni vermedi. Hayır. Gerekli olmayan şeyleri de çok güzel şeyler ve bolluklu olarak verdi.
- İnsan Tanrı'nın sevgisini reddetti.
- Bunun sonucu olarak artık insan da mükemmel bir ortamda yaşamıyor.

Biz hala bu lanet altında olan bir dünyada yaşıyoruz.

- Devamlı hastalıklarla, ağrılarla, zayıflıklarla, doğum sancılarıyla, ağır işlerle, zor hava şartlarıyla, zararlı haşaratlarla yabani otlarla, kaygılarla, üzüntüyle ve ölümle savaşıyoruz.

- Adem ve Havva günah işlemeden önce bunların hiç birisi yoktu.
 - i. Tanrı onlara mükemmel ve hatasız bir ortam verdi. Tanrı onlarla her zaman sonsuza dek uyum içinde beraber olmak istedi.
 - j. Fakat insan Tanrı'ya karşı isyan etmeye karar verdi. Bu isyan, bugün çektiğimiz korkunç sonuçları ortaya çıkarttı.

Tanrı'nın daha önce söylediği gibi Adem'in bedeni öldü.

- Tanrı Adem'i topraktan yarattı.
- Adem günah işlediği için bedeni ölecek ve toz olacağını söyledi.

Tanrı, Adem'i ve Havva'yı yarattığı zaman onların ölmesini planlamadı.

- Fakat itaatsizlikleri için Adem ve Havva artık öleceklerdi.
- Günahın cezası ölümdür. –
 - a. Sadece bedensel ölüm değil,
 - b. Tanrı'dan ayrılmak ve ateş gölünde sonsuza dek çekilecek ceza.

Adem ve Havva bütün insanların babası ve annesidir.

Okuyalım: yar.3:20 *Adem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların anasıydı.*

İnsanların çok değişik ten ve cilt renkleri olmasına rağmen hepsi bir anne-babadan geliyorlar: Havva ve Adem'den (Kromozomların DNA bilgilere göre insanların hepsi aynı, sadece %3? değişiklik var).

Elçilerin İşleri'nde 17,25: *'Tanrı, tüm ulusları bir tek insandan türetti ...'*

- Havva ilk kadındır ve bütün insanlığın anasıdır.
- Adem ise hepimizin babasıdır.

Adem, Tanrı'ya itaat etmediği için Tanrı'dan koptu.

- Adem'in günahı Tanrı'yla olan mükemmel ilişkisini bozdu ve mükemmel yaratılmış olan dünyayı da bozdu.
- O'nun günahı bir dert zincirlemesini başlattı.

Adem günahından dolayı ölecekti ve onun çocukları da ölecekti.

Okuyalım: Rom 5,12

Bu dünyadaki bütün insanların ölmesi gerekiyor, çünkü onlar Adem'in çocuklarıdır.

Özet:

Şeytan Adem ve Havva'yı uzaktan kumandayla yönetmedi.

- Adem ve Havva Tanrı'nın söylediklerini iyi biliyordu.
- Fakat buna rağmen Tanrı'yı saymadılar.

Tanrı'nın Adem'e ve Havva'ya verdiği inanılmaz sevgisini düşünersek

- Tanrı iyi, güzel ve faydalı olan her şeyi yarattı.
- Tanrı onlara yaşam ve soluk verdi.
- Onların sevecen Tanrı'sıydı ve her şeyi onlarla paylaştı ve onlara ne gerektiğini söyledi.

Tanrı'nın gözünde, Adem'in ve Havva'nın günahlarının ve günahlarımızın çirkin yüzünü düşünelim.

Fakat aynı zamanda Tanrı'nın inanılması zor fakat gerçek olan merhametini ve lütfunu düşünelim. O bize bir kurtarıcının vaadini verdi!

Tanrı'nın sevgisi bizi şaşırtıyor.

Tanrı'nın sevgisinin ışığında bizim günahlarımız ne kadar üzücü bir şeydir!

Günah vahim sonuçları getirdi.

- Her gün günahın sonuçlarıyla yaşıyoruz.
- Kutsal Kitap bu yaşam sorunlarımızın başlangıcını gösterdi.
- Ve bu kitap bize kutsal ve adil olan bir Tanrı'yı tanıtıyor. Her adımda dürüst, gerçeği seven ve mükemmel hareket eden bir Tanrı'dır bu.

Bir sonraki akşamda merhametli olan Tanrı'nın Adem ve Havva için ne hazırladığını öğreneceğiz.

Lütfen yoklama kağıtlarını doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 11

Soruları:

1. Tanrı Adem'i çağırdı, acaba onların nerede olduklarını bilmiyor muydu?
2. Tanrı'dan bir kimse saklanabiliyor mu?
3. Tanrı, Adem'i çağırmak ve ondan hesap sormak hakkını nereden aldı?
İşaretleyin:
 - a. Tanrı Adem'in yaratıcısıydı. Adem ve Havva Tanrı'nındılar. Tanrı Adem'i O'nu sevmesi ve O'na itaat etmesi için yarattı.
 - b. Adem ve Havva Tanrı'ya borçlu oldular ve borçlarını ödedikten sonra artık özgür olup ona hesap vermek zorunda olmayacaklar.
 - c. Tanrı insanlarla daha önce bir antlaşma yaparak onlara kendisine ait olan bahçede yaşamaları için izin verdi ve insanlar bu antlaşmayı çiğneyince Tanrı'nın onlardan hesap sorma hakkı doğdu.
4. Tanrı herkesten itaat talep etmek hakkını nereden aldı?
5. Yılan üzerindeki Tanrı laneti neydi?
6. Şeytan ve onun melekleri Tanrı'dan bir şey gizleyebilirler mi?
7. Tanrı kimi göndermeyi söz verdi?
8. Bu kurtarıcı nasıl gelecekti?
9. Bakirenin oğlu ne yapmaya gelecekti?
10. Tanrı neden insanlar için bir kurtarıcı gönderecekti?
11. Adem ve Havva Tanrı'nın sevgisini ve kurtarıcı vaadini hak ettiler mi?
12. Başka bir kişiye merhamet, inayet ve lütfün anlamını nasıl açıklayacaksın?
13. Neden ilk tarihi sohbetlerde Tanrı'nın merhameti ve lütfünü ele almadık?

14. Adem ve Havva'nın günah işlemekten önce ve sonrasını şu konularda kıyaslayın. Doğru olanı işaretleyin:

- a. **Tanrı ile ilişkide:** Tanrı'nın dostlarıydılar. Şimdi O'nun düşmanındırlar. Tanrı'nın iktidarı altındaydılar. Şimdi Şeytan'ın iktidarı altındalar. Tanrı'yla sonsuza dek yaşama hakları vardı. Şimdi sonsuz bir ateş gölü ve oradaki cezalarla karşı karşıyalar ve Tanrı'dan sonsuza dek uzaktalar.
Başka insanlarla ilişkide: Havva Adem için bir yardımcı ve onun yanında bütün dünyanın yöneticisi olarak yaratıldı. Fakat şimdi Adem'in onun üzerinde hakimiyeti sürecekti.
Günlük yaşamda: Adem'in işi hafif ve güzeldi. Şimdi onun işi zordu, çünkü yabancı ot ve haşarat vardı. Adem ve Havva'nın hiç acıları yoktu. Şimdi Havva'nın doğum sancıları olacaktı ve ikisi de acı, hastalık ve ölüme teslim oldular.
- b. **Tanrı ile ilişkide:** Şeytan'ın Adem ve Havva'nın önünde eğilmesi gerekiyordu, fakat Şeytan onu yapmadı ve bundan dolayı insanlar üzerinde egemenlik sürüyor.
Başka insanlarla ilişkide: Bazı halklar daha kabiliyetli oldukları için diğer halkları yönetmesi lazım
Günlük yaşamda: Kadın daha aşağıda yaratıldığı için erkek onun üzerinde egemenlik sürüyor.
- c. **Tanrı ile ilişkide:** Adem ve Havva önce çok mükemmel yaratıldıkları için Tanrı'ya doğru bir şekilde tapınıyorlardı. Günah işledikten sonra Aden Bahcesinden kovuldular, fakat Tanrı affedicidir ve onların günahlarını affetti. Günah işlemezlerse artık bir problemleri yok.
Başka insanlarla ilişkide: Adem Tanrı'nın yerine dünyanın yöneticisi oldu. Daha önce sadece Aden Bahçesinin yöneticisydi.
Günlük yaşamda: Daha önce Adem ve Havva'nın hastalıkları yoktu, fakat yasak meyveyi yedikten sonra hastalandılar ve iyileşmeleri için şifalı bitkiler lazım. Bu bitkiler için devamlı savaş çıkıyor.

15. Adem ve Havva üzerindeki Tanrı gazabını günümüzde nerelerde görebiliyorsunuz?

16. İnsanlığın ilk anne-babası kimdi?

17. Neden bütün insanlar ölüyor?

Yaratılış 3,21-24; 4,1.2: ilk kurban, kıyafet; Kayin ve Habil'in doğuşu

Giriş:

Tarihçiler bize, geçmiş olaylar hakkındaki bilgimizin, bugünkü zaman için bize anlayış sağladığını söylüyorlar. Kutsal Kitap tarihsel açıdan da doğrudur. Yaratılış kitabının üçüncü bölümünde yazılan gerçekler tüm insanlığı etkiledi. Bugün yaşayan insanları da etkiledi, nihayet seni ve beni de etkiledi.

Tanrı, bu gerçekleri kendi kitabında yazdırdı ki hepimiz onları okumamız ve anlamamız için. Tanrı, bu olayları bize anlatıyor, çünkü O'nu tanımamızı istiyor.

Okumamıza devam ederken Tanrı'nın bu gelişmelerde nasıl hareket ettiğine iyice bakalım.

Tanrı, Adem ve Havva'nın kendi kendileri için hazırladıkları kıyafeti kabul etmiyor.

Okuyalım: yar.3:21 *RAB Tanrı Ademle karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.*

Adem ve Havva çıplaklıklarını örtmek için ne yaptıklarını tekrar **okuyalım:** yar.3:7 *İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.*

- Kendilerine yapraklardan önlük yaptılar.
- Tanrı'ya itaat etmedikleri için çıplak oldular ve bunun için Tanrı'nın onları çıplak olarak görmesinden utandılar.

Fakat Tanrı onların kendi kendilerine hazırladıkları kıyafeti kabul etmedi. Neden?

- Tanrı onların kendilerini, Tanrı'nın gözünde kabul ettirmek için hiç ama hiç bir şeyi yapamayacaklarını göstermek istedi.
- Tanrı, insani düşünce üzerinde inşaa edilmiş olan hiç bir şeyi kabul etmeyecektir.
- Tanrı, sadece kendi kendine hazırlanmış olanı ve O'nun yoluna göre uygun olanı kabul eder.
- Hiç bir insan kendi yaptıkları yüzünden veya sevabı sayesinde Tanrı tarafından kabul edilmeyecek.

İnsanlar her zaman olduğu gibi kendi yaptıkları ile bugün de Tanrı'nın kabulünü istiyorlar. Tıpkı Adem ve Havva'da olduğu gibi kendi günahlarını örtmek istiyorlar.

- **Örnek:** Bazı insanlar düşünüyor ki yanlış hareketlerini kapatmak için camiye ya da kiliseye gitmek ya da çok sayıda iyi işler yapmak lazım.
- Hepinizin aklında şimdi başka örnekler uyanıyor. Günahlarımızı kapatmak için 'help yourself', yani 'kendin hallet' gibi işlerimizi hatırlayalım. Tanrı, işlerimizin içyüzünü anlıyor ve onları kabul etmiyor. Oysa Tanrı'ya gelip O'nun bizi kabul etmek için olan yolunu öğrenmemiz gerekiyor. Kendi başardığımız işler ne olursa olsun onları kesinlikle reddedecek. Haberimiz olsun. Ne kadar derin, akıllı ve dini uğraş olursa olsun; ne kadar gayret göstersek bile günahlarımızı asla örtmez Tanrı onları görmez ve hak ettiğimiz ölüm cezasının kaldırılmasına yetmez.

Tanrı hayvanları öldürdü.

İlk ölüm günahın sayesinde dünyaya girdi.

- Tanrı hayvanları öldürdü.
 - o Hayvanların kanı akıtıldı.
 - o Sonra Tanrı hayvanların derilerini aldı.
- Adem ve Havva onu yapmadılar. Tanrı hayvanları öldürüp derilerini yüzdü.

- Adem ve Havva'nın aracılığıyla günah dünyaya girdi ve Tanrı onların itaatsizliği yüzünden dünyamıza ölüm girdiğini hatırladı. (İşaya 61,10)

Tanrı, Adem ve Havva'ya kıyafet verdi.

Neden Tanrı hayvanları öldürsün ki?

Adem ve Havva suçlu oldular ve onları kıyafetle örtmek için.

- Tanrı hayvanları öldürüp onların derilerini kullanıp onlara kıyafet yaptı.
- Tanrı bunu Adem ve Havva hak etmemelerine rağmen yaptı.

Onlara Tanrı gözünde kabul edilecek kıyafetleri sadece Tanrı yapabildi.

Tanrı Adem ve Havva'yı giydirdi.

Tanrı Adem ve Havva'ya bu deri kıyafetlerini giydirdi.

- Onlara kıyafet verip giymelerini emretmedi.
- Tanrı'nın kendisi onlara kendi hazırlamış olduğu kıyafetleri giydirdi.

Tanrı Adem ve Havva'yı Aden bahçesinden ve böylece hayat ağacından kovdu.

Okuyalım: yar.3:22-23 *Sonra şöyle dedi: "Adem iyiyle kötüyü bilmekle **bizlerden** biri gibi oldu. Şimdi yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli." Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.*

Tanrı, yani göksel Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı bunu söyledi.

- Adem ve Havva hakkında konuştular.
- Adem ve Havva ilk yaratıldığında ne çirkinliği ne de kötüyü bilmediler.
- Onlar sadece iyi olanı bildiler.
 - o Tanrı onlara ne verdiyse iyiydi.
 - o Tanrı onlara ne söylediye iyiydi.

- Fakat Yaratıcıya karşı isyan ettikleri için artık kötü olanı da biliyorlardı.

Şeytan Havva'yı aldattı. İyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesinin yemek için uygun olduğunu düşündü.

Fakat Adem ve Havva bu meyveden yedikten sonra:

- Utanç ve korkuyla dolduruldu.
- Bütün şeylerin sadece iyi değil bazı şeylerin de kötü olduğunu gördüler.

Adem ve Havva'nın Tanrı'ya itaat etmesi gerekiyordu.

- Tanrı neyin iyi neyin kötü olduğunu iyi biliyor.
- Adem ve Havva hangi şeylerin kötü ya da iyi olduğunu öğrenmek için test yapmak yerine Tanrı'nın iyi ve kötü şeyler hakkındaki kararına güvenmeliydiler.

Tanrı onlara yiyecek için her türlü iyi şeyi verdi. – Yaşam ağacından yemelerine bile izin verdi.

Fakat onun yerine Tanrı'yı hiçe saydılar ve iyiyle kötüyü bilme ağacından yediler. Bu Tanrı tarafından yasaklanmış olan tek ağaçtan yediler.

Tanrı'ya itaat etmedikleri için yaşam ağacından yemelerini engelledi.

- **Düşünelim:** ayet 23 *Sonra şöyle dedi: "Adem iyiyle kötüyü bilmekle **bizlerden** biri gibi oldu. Şimdi yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli."*

Aslında Tanrı merhametli olduğu için bunu yaptı. Neden?

- Tanrı insanları sonsuza dek günahlı olmalarına izin vermedi. Düşünün ki bütün binlerce yıl içerisinde yaşayan kötü insanlar bugün de hala yaşasaydılar dünyamız nasıl görünürdü?
 - Tanrı insanları Aden bahçesinden kovdu. Böylece insan yaşam ağacına artık yaklaşamadı.
- Günahın sonucu ve ödülü olan ölüm kaçınılmaz oldu.

Tanrı'dan uzaklaştırıldıkları için de fiziksel ölüm artık başladı.

Bundan dolayı Tanrı, Adem ve Havva'yı ve bizim baba-annemizi bu hayat ağacından uzaklaştırdı.

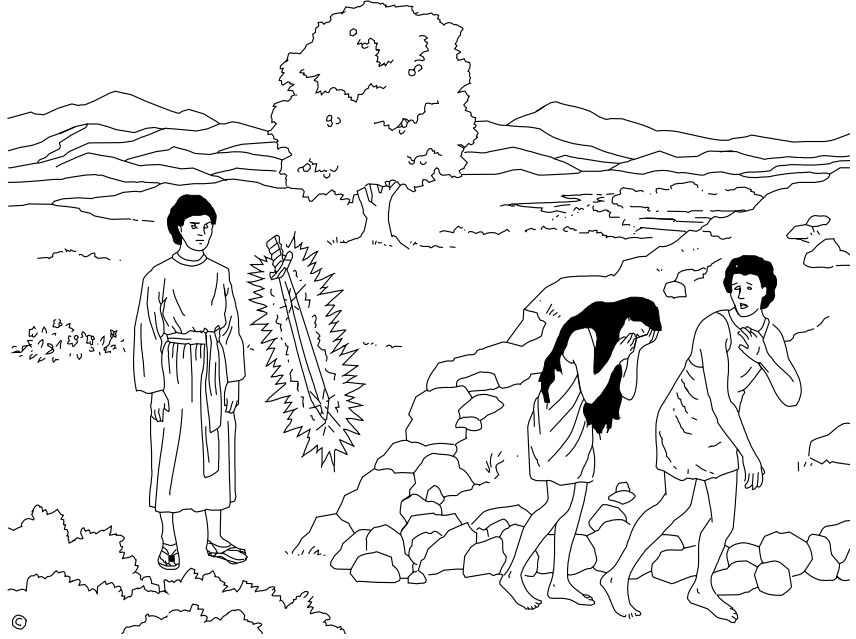
- Tanrı onları daha önce bahçeye koydu ve özellikle bu hayat ağacından yemelerine izin verdi.
 - Fakat günah işledikten sonra Tanrı onları bahçeden kovdu, bu hayat ağacından da yememeleri için.
 - **Kıyaslama yapalım:** Şeytan günah işledikten sonra Tanrı onu muhteşem göksel mevkisinden aldı. Şimdi Tanrı Adem ve Havva'yı Aden bahçesinden kovdu, çünkü O günden nefret ediyor. Tanrı hiç kimseye öğüt için başvurmadı; O bütün evrenin başıdır.
 - Hiç kimse Tanrı'ya karşı savaşım kazanamaz.
 - Hiç kimse O'nu kurnazlığıyla aldatamaz.
- Tanrı, verdiği emirlerine karşı olan itaatsizlikten nefret ediyor ve itaatsizlik yapan hiç kimsenin kendisiyle beraber yaşamasına izin vermez.

Tanrı, yaşam ağacının yolunu engellemek için Keruvlar ve alevli bir kılıç yerleştirdi.

Okuyalım: yar.3:24 *Onu kovdu yaşam ağacının yolunu denetlemek için Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.*

Tanrı, bahçenin doğusuna iyi olan melekler, Keruvlar deniliyor, ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi. Bu kılıç her yana dönebilen ve her giriş yolunu kapatabilen, Adem ve Havva'nın yaşam ağacına dönmelerini sağlıyordu.

- Eğer dönseydiler iyi olan melekler onları görüp ve alevli kılıçtan öldürülecektiler.
 - Artık bu Aden bahçesine dönüş yolu yoktur.
 - Tanrı'nın onları Aden bahçesinden kovması geçici değil, sonsuza dek.
 - Onların yaşam ağacından yemeleri için artık bir yol yoktu.
- Şimdi onlar yaşlanıp ölecektiler.

Tanrı yaşamın kaynağıdır.

Okuyalım: yar.4:1 *Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayın'ı doğurdu. "RABbin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi.*

Havva, Tanrı'nın yaşam kaynağı olduğunu bildiği için bunu söyledi.

- Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve ona yaşam nefesini üfledi.
- Tanrı Havva'yı Adem'in kaburgasından yarattı.
- Her insan Tanrı'dan yaşam aldı.
- Siz de yaşamınızı Tanrı'dan aldınız.
- zeb.100:3 Bilin ki RAB Tanrıdır. Bizi yaratan Odur, biz de Onunuz,

Kain ve Habil Aden bahçenin dışında doğdular.

Okuyalım: yar.4:2 *Daha sonra Kayinin kardeşi Habili doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi. Adem ve Havva Tanrı'ya karşı günah işledikleri için Aden bahçesinden ve hayat ağacından kovuldular.*

- Kain ve Habil'in anne babası bahçenin dışında yaşadıkları için onlar da bahçenin dışında doğdular. Hayat ağacından uzak doğdular.
- Onların babası Adem günahkar olduğu için onlar da günahkar olarak doğdular.
 - o Adem günah işlemeseydi Kain ve Habil Tanrı'yı anlayabileceklerdi, O'nu sevebileceklerdi ve O'na itaat edebileceklerdi.
 - o Onun yerine Şeytan'ın egemenliğinde doğdular.

Tanrı, Adem ve Havva'yı yaratırken onları kendi gözünde bile mükemmel yarattı. Onları sevdi ve onları kabul ediyordu.

- O'na itaat etseydiler sürekli Aden bahçesinde yaşayacaklardı ve hayat ağacından yiyebileceklerdi.
- Onların çocukları da mükemmel olurdu ve onlar da bahçede doğacaklardı.
- Tanrı onları da sevecekti ve onları tamamen kabul edecekti.

Fakat Adem'in günahından dolayı Kain ve Habil günahkar olarak doğdular, Tanrı'dan uzak ve bahçenin dışında, yaşam ağacından kopmuş bir halde yaşıyorlardı.

Adem sadece Kain ve Habil'in babası değil bütün insanlığın babasıydı.

- Adem senin atandır!
 - Adem benim atamdır!
 - Adem bütün insanların atasıdır!
- Adem Tanrı'ya itaat etmediği için O'ndan uzaklaştırıldı ve bütün sonraki insanlar artık günahkar olarak doğarlar ve Tanrı'dan uzak ve Şeytan'ın egemenliğinin altındadırlar.

Tekrar resim:

- **Açıklayayım:** Günaha yatkınlığıyla doğmamızı hiç hoşumuza gitmiyor. Fakat çocuklarımızı düşünelim. Küçük bir çocuğa baktığımızda onu hiç bencil gördünüz mü? Çocuklarımız bencildirler. Çocuklarımıza başkalarıyla paylaşmayı ve başkalarına dikkat etmesinin öğretilmesi gerekiyor. Çocuklar itaat huyuyla dünyaya gelmiyorlar; terbiye edilmesi gerekiyor. Bir çocuktan şunu duydunuz mu: 'Evet', 'Hayır' kelimesinden önce söylüyor mu? Ya da anne babası ne derse yapan yani söyledikleri anda bunu yapan bir çocuk var mı hiç? Hayır! Çocuklar bencil (bazıları çok daha bencil) ve önce anne-babasının Tanrı'nın otoritesine itaat etmeyi öğrenmesi gerekiyor.
- Bu aldığımız miras ve çevre gelişmemizi çok etkiliyor. Birçok yönden taa Adem'e kadar ana babalarımızın sonucuyuz. Sadece genetik ana babalarımızın özellikleri, kültürü ve davranışları değil, günaha yatkınlığın mirasını da aldık; günahın çizgisini her kuşakta, her nesilde taa Adem'e kadar izleyebiliriz.

Tanrı her insana yaşam veriyor. Doğrudur. Fakat O'nunla dostluk ve uyum içerisinde doğmuyoruz.

Tekrar resim:

- Şeytan Tanrı'nın yerine geçti.
 - o Ne demek bu?
 - o Bu demektir ki, Kain ve Habil'de olduğu gibi biz de Tanrı'yı anlayamayız, O'nu sevemeyiz, O'na itaat edemeyiz artık.
 - o Doğuşumuzdan itibaren Şeytan'ın kontrolü altındayız.
 - o Günahkar doğuşumuzu kabul etmeliyiz.
 - o Tanrı'dan uzak doğduk, Şeytan'nın egemenliği altında bütün insanların olduğu gibi biz de Tanrı'dan uzakta yaşıyoruz.

Fakat aynı zamanda Tanrı, günahkar olmamıza rağmen, bize yaşam verdiğini unutmamalıyız.

- Bütün yaşam O'ndan geliyor.
- Bütün yaşam O'na aittir.
- O her şeyi ve herkesi yarattı.
- Kıyaslama yapalım: Bazı insanlar hepimizin Tanrı'nın çocukları olduğumuzu sanıyorlar. Bu çok hoş bir düşüncedir, bize çok sevimli ve çok iyi gelebilir. Bu düşünce bazen, Tanrı'nın bizi geri çevirmeyeceği için kullanılıyor.
- Fakat bu düşünce şekli tamamen Kutsal Kitab'a aykırıdır. Evet, Tanrı bizi yarattı. Fakat burada okuduğumuz gibi Adem'in günahı hepimizi Tanrı'dan uzaklaştırdı ve Şeytan'ın egemenliğine kovdu. Bundan dolayı artık Tanrı'nın çocukları değil, Şeytan'ın kontrolü altındayız, Tanrı'dan uzak olarak doğduk.

Özet:

Kutsal Kitap'ta okuduğumuz şeyler tarihi gerçeklerdir.

- Adem ve Havva gerçek insandı ve yaşamışlardır. Biz onların soyundan gelen şahısları.
- Tanrı onların adları ve yaşamış oldukları olaylar İncil'de de doğrulanıyor.
- Adem ve Havva'nın günahı hepimize bulaştı.

Tanrı bu gerçekleri kaydetti ki, O'nu tanıyalım.

Tanrı değişmedi. O her şeyi görüyor, yaptıklarımızın hepsini biliyor.

- Tanrı'dan saklanacak hiç bir yerimiz yoktur.
- Tanrı'yı aldatmak için fırsatımız olmayacak.
- Karanlık veya aydınlık Tanrı için fark etmiyor.
- Hiç bir saniye için bizi gözden kaybetmez.
- Bütün aklımızdan geçenleri bile ve düşüncelerimizi de biliyor.

Sonraki Tarihi Sohbetimizde Tanrı'nın, Adem ve Havva'nın çocukları ile nasıl hareket ettiğini öğreneceğiz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 12

Soruları:

1. Neden Tanrı, Adem ve Havva'nın kendileri için hazırlamış oldukları kıyafeti kabul etmiyor?
2. Bir kişi güzel giysiler giyinmiş olursa ya da başka güzel bir şeyi yaparsa Tanrı'nın gözünde kendini kabul ettirebilir mi?
3. İnsan kendini Tanrı'ya kabul ettirmek için neler yapıyor? Birkaç şeyi söyleyin.
4. İnsani düşüncelere dayalı isteklerimizi Tanrı kabul eder mi?
5. Adem ve Havva'yı, Tanrı'ya kabul ettiren kişi kimdir?
6. Neden Tanrı hayvanları öldürüp Adem ve Havva için kıyafet yaptı?
7. Neden Tanrı onlara kıyafet yaptı?
8. Ne açıdan Adem ve Havva iyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesinden yedikten sonra Tanrı gibi oldular?
9. Neden Tanrı onları Aden Bahçesinden kovdu?
10. Tanrı onların dönmesini nasıl engelledi?
11. Birisi Tanrı'yı aldatabilir mi?
12. Kim kişilere yaşam veriyor?
13. Kain ve Habil nerede doğdular?
14. Neden Kain ve Habil günahkar olarak ve Tanrı'dan uzak doğdular?
15. Neden hepimiz günahkar ve Tanrı'dan uzak doğduk?

Yaratılış 4,3-16.25: Kayin ve Habil

Giriş:

Bir soru sormak istiyorum: Günah ne kadar ciddidir?

Bir kişi Tanrı'ya iman etmezse ve itaatsizliğe karar verirse ne olur?

- Ne diyorsunuz? 'Bu o kişinin kararıdır. Bunu yapmak isterse yapsın' mı diyorsunuz?
- Bir kişinin günahı başkalarını da etkiler mi?

Bir insan kendi günahlarını istediği gibi halledebilir mi?

Bir insan istediği yoldan Tanrı'yı bulabilir mi, O'na yaklaşabilir mi?

Tanrı, dürüst bir yaklaşımımızı kabul etmez mi?

Tanrı'nın bu sorulara nasıl cevap verdiğine hep beraber bakalım. Adem ve Havva'nın çocukları, Kayin ve Habil'e ve onların çocuklarına bakarak cevabımızı bulacağız.

Tanrı, O'na tapındıkları zaman nasıl gelmeleri gerektiğini onlara anlattı.

Adem ve Havva, Kayin ve Habil istedikleri gibi Tanrı'ya yaklaşamadılar çünkü:

- Onlar artık günahkarlardı ve Tanrı günden nefret ediyor.
- Tanrı'dan artık uzaklaştırıldılar.
- Günah'ın cezası ölümdü.
- Kendi günahlarına karşılık Tanrı'ya kefareti için hiç bir şey getiremediler.

Fakat Tanrı onlara kendisine yaklaşabilmeleri için bir yol hazırladı.

- Bu insanların yolu değildi.
- Tanrı bu yolu seçti.
- Başka hiç bir kimse insanlar için bu yolu hazırlamadı. Tanrı onlara bu yolu hazırladı ve onlara karşı beslediği sevgisini kanıtladı.

Tanrı, Adem ve Havva'ya O'na yaklaşabilmeleri için ne gerektiğini anlatmış. Adem ve Havva bu bilgiyi çocuklarına, yani Kayin ve Habil'e söylemiş. Daha sonra bu konu hakkında ayrıntılı olarak konuşacağız.

Tanrı onlara şu şeyleri söylemiş:

- O'na yaklaşmak isterlerse bir kuzu ya da bir koyun kurban olarak getirmek zorundadırlar.
- Bu hayvanı keserken kanının mutlaka yere dökülmesi gerekiyordu.
-

Bu hayvanın kanı insanların günahları için kefareti olarak yetmiyordu. Neden Tanrı onlara bu hayvanları kesilmeleri için emir verdi?

- Çünkü Tanrı onlara, günahın cezasının ölüm olduğunu hatırlatmak istedi.
- Tanrı onları kurtarmazsa, öleceklerini ve sonsuz azaba gireceklerini hatırlatmak istedi.
- Kendilerini günahkar olarak görmeleri ve sadece Tanrı'nın onları sonsuz cezadan kurtarabileceğini ve böylece Tanrı'ya güvenlerini belirtmek için Tanrı'nın emrettiğine göre bir kurban kesmelerini istedi.
- Açıklayayım: Sohbetlerimizin başlangıcında Kutsal Kitab'ın sadece ana konularına değinmek istediğimi söyledim. Muhteşem olan olay şudur: Bu ana konuları Kutsal Kitab'ın her bölümünde bulabiliriz. Tanrı'nın kutsal ve adil olduğu ve günah'ın cezası olarak mutlaka ölüm istediği ana

konulardan sadece ikisidir. Aynı şekilde Kutsal Kitap günah için kan dökülmesi gerektiğini söylüyor.

Hep beraber Musa'nın üçüncü kitabından: **lev. 17:11'i okuyalım:** 'Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahattan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır.'

Tanrı onlara, güvenle ve imanla O'na gelirlerse ve hayvanların kanını sunarlarsa onları kabul edeceğini ve günahlarını bağışlayacağına söz verdi.

Okuyalım: İbraniler 9,22: 'Nitekim Kutsal Yasa'ya göre, hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.'

Burada bu prensibi açıklayan sadece iki örnek okuduk. Bunu Kutsal Kitap'ın başka birçok yerinde bulabiliriz. Kan kurbanı, Tanrı'nın insanları günahattan, Şeytan'dan ve ölümden kurtarmak için kurtuluş planıydı.

Tanrı'ya kurban vermek için Kayın ve Habil, ikisi geldi.

Okuyalım: yar.4:3-5 *Günler geçti. Bir gün Kayın toprağın ürünlerinden RABbe sunu getirdi. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habili ve sunusunu kabul etti. Kayını ve sunusunu ise reddetti. Kayın çok öfkeleni, suratını astı.*

Kayın ve Habil, ikisi de Tanrı'nın varlığına inandılar ve O'na bir şey sunmak için geldiler.

Düşünelim: Kayın ve Habil bize iki dindar adamı hatırlatıyor. Kendi düşündükleri gibi Tanrı'ya yaklaşmak ve O'na kendi istedikleri gibi tapınmak isteyenleri ve diğeri ise Tanrı'nın gösterdiği gibi O'na ibadet etmek isteyenleri bize hatırlatıyor.

Sadece Tanrı'ya iman etmek ve O'na kendi gözümüzde iyi olan bir şeyi vermekle O'nun rızasını kazanamayız. Kutsal Kitap bize Yakup bölümünde Yak. 2, 19 şunu diyor: 'Sen, Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar!' Fakat Tanrı'ya inanmak Şeytan'ın cinlerini Tanrı'nın gözünde kabul edilmiş hale getiremiyor ki. Kayın ve Habil ile olup bitenleri şimdi göreceğiz.

Tanrı Habil'in kurbanını kabul ediyor.

Okuyalım: yar.4:4 *Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habili ve sunusunu kabul etti.*

Habil Tanrı'ya hayvanlardan özellikle koyunu getirdi.

- İlk doğan bir kuzuydu.
- Habil bu kuzuyu keserken onun kanı yere döküldü ve onun yağlarını Tanrı'ya ateşte tamamen sundu.

Neden Habil Tanrı'ya bunu verdi?

- Çünkü Tanrı'nın yargısını, yani kendisinin günahkar olduğunu ve sadece Tanrı'nın onu sonsuz cezadan kurtarabileceğini kabul etti.
- Çünkü Tanrı'nın daha Aden bahçesinde babasına ve annesine verdiği vaadine inandığı için.
 - o Tanrı bir kurtarıcı göndereceğine söz verdi.
 - o Tanrı, Şeytan'ı mahvedeceğine ve insanları Şeytan'ın gücünden kurtaracağına söz verdi.

Tanrı Habil'in kurbanından hoşlandı mı? Tanrı Habil'i kabul etti mi? Evet! Tanrı onun kurbanından tamamen memnundu ve Habil'i kabul etti.

Açıklayayım: Hayvanların kanı bizim günahlarımızın karşılığı olmaz. Onu bilelim. Tanrı Habil'in kuzusunu günahının kefareti olarak kabul etmiyordu. Günahın, günahkarın sonsuza dek Tanrı'dan uzak olmasıyla ödenmesi gerekiyor. Fakat Tanrı Habil'in günahını bağışladı ve onu kabul etti çünkü

o Tanrı'ya güvendi; kendisine güvenmedi, Tanrı'ya güvendi ve O'nun bir kurtarıcı göndereceği sözüne.

Tanrı Kayin'in sunusunu kabul etmedi.

Okuyalım: yar.4:5 *Kayin'i ve sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkелendi, suratını astı.*

Kayin diktiği bitkileri sunmak için Tanrı'ya getirdi. Fakat Tanrı ne Kayin'i ne de onun sunduğu şeyleri kabul etmedi.

Neden?

- Kayin'in diktiği ve sunmak istediği şeyler yeterli değil miydi?
- Tanrı toprakta yetişenleri sevmedi mi?
- Hayır, bu sebeplerden değil.
- Tanrı, Kayin Habil'den daha büyük bir günahkar olduğu için mi onu reddetti?
- Hayır, bu da reddetme sebebi değildi.
- İkisi, Kayin ve Habil günahkar olarak doğdular.

Tanrı'nın, Kayin ve onun sunusunu kabul etmeyişini, Habil ve onun sunusunu kabul edilişinin nedenini hepimiz anlamalıyız.

Açıklayayım: İbraniler mektubunda bunu açıklıyor. İbraniler 11 Tanrı'yı memnun etmek için iman ve güven olmadan olmaz. *'Habil'in Tanrı'ya daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu'* da yazıyor (İbr 11,4). Kayin'in imanı yoktu.

Ve Roma mektubu bize, imanlının her zaman Tanrı'nın Sözüne dayandığını anlatıyor. Romalılar 10,

17 imanin Tanrı'nın Sözü'nü dinleyerek oluştuğunu söylüyor.

Yani Tanrı'nın Sözü'nü dinlersek imanımız oluşuyor. Tanrı'ya başka herhangi bir yolla yaklaşmak, yani Tanrı'nın Sözü'nün dışında herhangi bir yolu deneyerek O'na yaklaşmak sadece bir varsayım ve sonunda günahdır. Tanrı, kendisine ayrı bir yolla yaklaşmak isteyenlerin hepsini reddedecektir. Tanrı, insandan kaynaklanmış dinsel görüşler ve dinler kabul etmez.

Bu gerçeklere dayanarak Habil'in imanının açıkça Tanrı'nın Sözüne dayandığını bilebiliriz. Bunu yapmak zorundaydı yoksa Tanrı onu kabul etmezdi.

Habil'in Tanrı'nın emrine göre hareket ettiğinin başka bir ipucu da Habil'in hareketleriydi. O Tanrı'ya özellikle hayvanın yağlarını da getirdi. Yüzlerce sene sonra Tanrı Yahudi halkına aynısını, yani kuzunun yağlarını yakmalarını emretti. Kuzunun yağlarını sunmasının sadece Habil'in

fikirlerinden kaynaklandığını düşünmek Tanrı Sözü'nün verdiği ipuçlarına karşı gelmek demektir. Tanrı, insanlardan kaynaklanan fikirleri ve kanaatleri kabul etmez.

Tanrı Kayın'ı ve sunusunu reddetti çünkü:

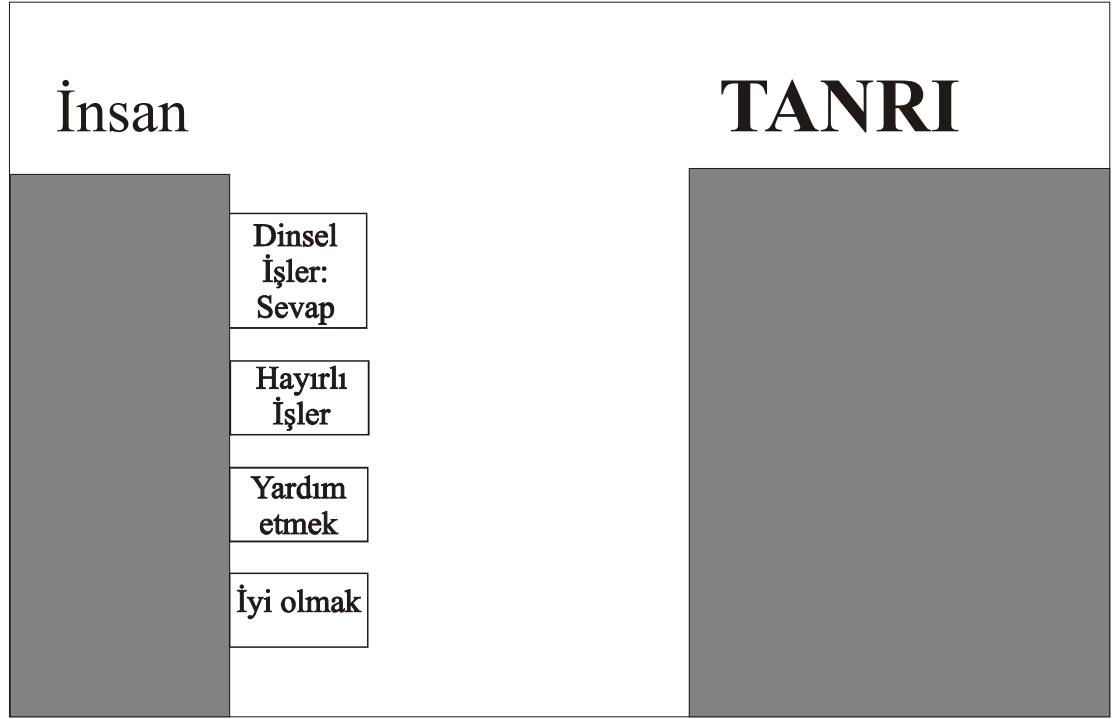
- Kayın Tanrı'nın gözünde günahkar olduğunu kabul etmedi.
- Kendi görüşlerine göre Tanrı'ya yaklaşmak istediğinden ve Tanrı'nın emrilerine göre davranmadığından dolayı.
- Kayın Tanrı'ya inanmadı ve güvenmedi.
- Tanrı'nın yoluna güvenmedi, oysa kendi yoluna güvendi.
- Bundan dolayı Tanrı onu reddetti.
- **Kıyaslayalım:** Tanrı'nın Adem ve Havva'nın kendi kendilerine hazırladığı kıyafetleri nasıl kabul etmediğini hatırlıyor musunuz? Neden Tanrı kendileri için hazırladıkları kıyafetleri kabul etmedi? Tanrı, kendi güçleriyle ve kendi gayretleriyle Tanrı'nın rızasını kazanamayacaklarını bilsinler diye. Tanrı'nın yoluyla bunun gerçekleşmesi gerekiyordu. Adem ve Havva'ya Tanrı gözünde kabul edilmiş kıyafetleri yapmak için hayvanların ölmesi ve onların kanının dökülmesi gerekiyordu.

Aynı şekilde Kayın ve Habil. Tanrı, onları kendisine güveninceye dek ve O'nun istediğine göre davranıncaya dek kabul etmeyecekti. Tanrı onları sadece bir koyunu getirir ve keserlerse, hayvanın kanı dökülürse kabul edecekti. Habil Tanrı'ya güvendi ve Tanrı'nın Yoluyla geldi. Bundan dolayı Tanrı onu kabul etti. Oysa Kayın kendi aklıyla ve kendi yoluyla Tanrı'ya yaklaştı ve Tanrı onu reddetti.

Tanrı hiç değişmedi. Bugün Tanrı eskisi gibidir. Tanrı bugün bize bir kurban kesmemizi emretmediği halde tek bir yolundan gelmemizi istiyor. Herkesin bu tek yoldan gelmesini bekliyor. Herkesi davet ediyor. Bizim de Tanrı'nın sağladığı Yolu'yla gelmemiz gerekiyor yoksa Kayın gibi reddedileceğiz.

(Tanrı kesinlikle bize bu tek yolu hazırladı. Yolu şudur: Kurtarıcı gönderecekti.)

- Benzetme yapayım: (kırılmış dalı göster): Bu dal daha önce kırıldı. Bir süre sonra öldü, çünkü yaşam veren ağaçtan uzaklaştırıldı. Bu ölmüş dalı tekrar ağaca takmaya kalkarsak yaşam tekrar bu dala girecek mi? Bu dalı ağaca tekrar iple bağlarsak tekrar yaşayacak mı? Yaprakları tekrar yeşerip dal verecek mi? Hayır bu dalı tekrar ağaca hayat geçebilecek bir şekilde bağlamak mümkün değildir. Ağaçtan kesildiği için dalı ağaca tekrar aşılayamayız.

- Birçok insan büyük gayretle yaşam veren kaynağa giden bir yol arıyor. Onların gayretleri belki çok dinsel olabilir: sevap işlerler, camiye veya kiliseye giderler, zekat verirler, bir sürü sevaplar işlerler. Tanrı'nın rızasını kazanmak için insanlar başka ne gibi şeyleri yapıyorlar?
- Hepimiz günahkar olarak doğduğumuz için yani Aden Bahçesinde olmadığımız için. Adem ve Havva günahlardan dolayı oradan kovulduğu için biz de yaşam kaynağından uzak doğduk, şimdiden bile ölmüş sayılırız. Tanrı'yla barışmak için, O'nun gönlünü kazanmak için yapacak hiç bir şeyimiz yoktur. Günah bizi Tanrı'dan uzaklaştırdı tıpkı kırılmış dal parçası gibi.
- **Kıyaslayalım:** Adem, Havva, Kayin ve Habil hepsi aynı durumdaydılar. Adem ve Havva Tanrı'ya itaat etmedikleri için Tanrı'dan uzaklaştırıldılar. Bundan dolayı Kayin ve Habil Aden bahçesinin dışında doğdular ve hemen Tanrı'dan koptular. Kendi kendilerini Tanrı'yla tekrar bir ilişkiye sokamadılar.

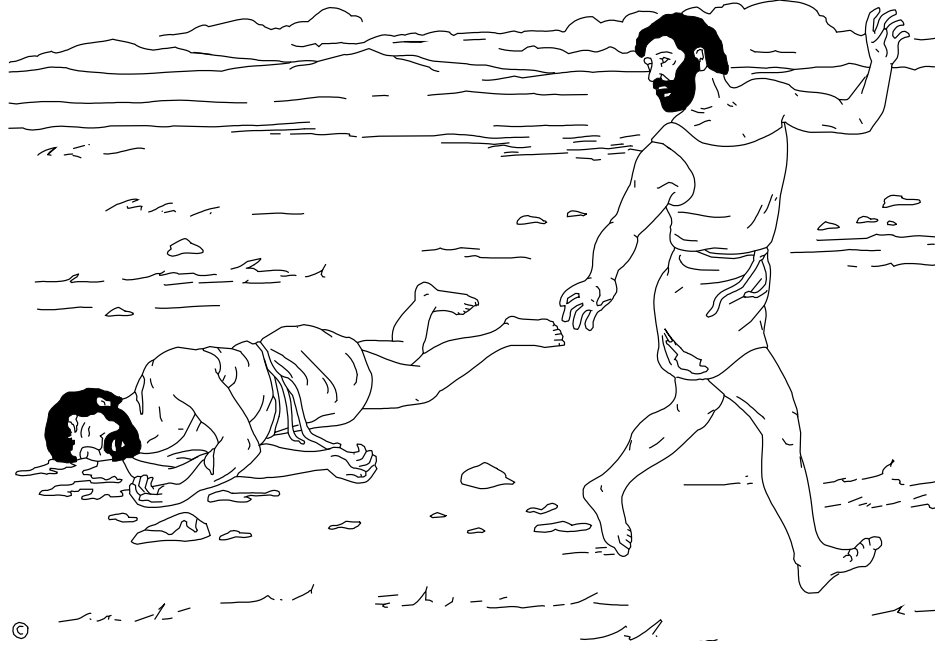
Adem ve Havva kıyafet yaparak ve onunla Tanrı'nın gözünde kabulü kazanmaya çalıştılar. Fakat Tanrı onları reddetti. Kayin kendi yoluyla Tanrı'ya yaklaşmaya çalıştı ve reddedildi. Sadece Tanrı, kendisine gelebilmeleri ve tekrar Tanrı'nın dostluğunu kazanabilmeleri için bir yol hazırlayabildi. Biz de Adem'in soyundanız. Adem'in yüzünden biz de Tanrı'dan uzak Aden Bahçesinden uzak günahkar olarak doğduk. Kendi kendimizi Tanrı'nın dostları haline getiremeyiz. Sadece Tanrı bir dönüş yolu hazırladı.

Tanrı öfkeli Kayin'le konuştu.

Okuyalım: yar.4:6-7 *RAB Kayine, "Niçin öfkelendin?" diye sordu, "Niçin surat astın? Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."*

Kayin Tanrı'yı dinlemek istemedi. Şeytan'ı dinledi tıpkı annesi ve babasının Aden bahçesinde yaptığı gibi.

Kıyaslayalım: Bugünlerde birçok insan Kayın gibidirler. Tanrı'yı dinlemek istemiyorlar ve bununla kendi kendilerini ve başkalarını yaralıyorlar. Bazen Tanrı'ya karşı işledikleri isyan Kayın'ın Habil'i katletmesi gibi şiddete yol açıyor. Bazen sonuç daha az şiddetli olur - bencil ve içlileşmiş davranışlar gibi olabilir. Fakat sonuç kendileri ve başkaları için vahimdir.

Kayın'ı ne ya da kim yönetti? Kayın kimi dinledi? Kayın'e kardeşini öldürme düşüncesini kim verdi? Şeytan!

- **Düşünelim:** Şeytan'ın hileleri hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musunuz? O bizi Kayın gibi hiç bir zaman davranmayacağımıza inandırmak istiyor. Bizi hiç bir zaman birini yaralamayacağımıza ve kesinlikle birini öldürmeyeceğimize inandırmak istiyor. Kayın'ın öfkesi ne kadar hızlı uyandı! Ve onu izleyen günah ve şiddeti düşünün.

İnsanların görmediği şeyi, günah yolunun sonunun ölüm olduğunu. Çirkin ve kasıtlı bir adam öldürme olsun ya da yavaş yavaş Tanrı'dan uzak gelişen bir yaşam olsun, ikisi de sonunda ölüme ve sonsuza dek Tanrı'dan uzak ateş gölüne erişiyor.

İlk başta Şeytan Kayın'ın annesini ve babasını öldürdü. Onlara: 'Kesinlikle ölmeyeceksiniz. İyi olacaksınız. Tanrı'yı dinlemeyin. Tanrı size sadece en güzel meyveleri vermek istemiyor' dedi. Fakat Şeytan, Adem ve Havva iyiyle kötüyü bilme ağacından yedikten sonra öleceklerini biliyordu. Onlara: 'Kesinlikle ölmeyeceksiniz' derken yalan söyledi. Şeytan Adem'in ve Havva'nın ölümünü istedi ve Kayın'ın Habil'i öldürmesini de istedi. Şeytan katildir.

Şeytan bütün insanlardan nefret ediyor ve yalan söyleyerek bizi kandırıp hepimizi kendisinin de gideceği yer olan ateş gölüne götürmek istiyor, yani sonsuz ceza yerine.

Yuhanna 8,44 ' de Kutsal Kitap Şeytan'a 'Katil' diyor.

Bugün de Şeytan, insanlara Tanrı'yı ve O'nun Sözü, Kutsal Kitab'ı dinlememelerini söylüyor ve onları ikna etmeye çalışıyor.

Kayın üzerindeki Tanrı yargısı.

Okuyalım: yar.4:9 *RAB Kayine, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu. Kayın, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi.*

Tanrı bu soruyu sorarken Kayın'ın Habil'i öldürdüğünü biliyordu.

- Tanrı, Kayın'ın Habil'i öldürdüğünü gördü.
- Tanrı her anda her yerde ve her şeyi biliyor.

Okuyalım: yar.4:10-15 *RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın. İşlediğin toprak bundan*

böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın." Kayin, "Cezam kaldıramayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi, "Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacağım. Yeryüzünde aylak dolaşacağım. Beni kim bulsa öldürecek." Bunun üzerine RAB, "Kim seni öldürürse, ondan yedi kez öç alınacaktır" dedi. Kimse Kayini bulup öldürmesin diye onun üzerine bir nişan koydu.

Tanrı her günahın karşılığını veriyor.

- Bir insana karşı işlenen günah aynı zamanda Tanrı'ya karşı bir günahtır. ('Kul Hakkı' yanlış bir öğretidir).
- Tanrı bütün insanların yaratıcısıdır. Bundan dolayı bir insan başka bir insana sözle ya da hareketle zarar verirse cezalandırılacak.
- **Kıyaslayalım:** Size, eşinize ya da çocuklarınıza ya da başka sevdiğiniz bir insana başka bir insan tarafından saldırılırsa rahat seyirci kalabilir misiniz? Tanrı bütün insanların yaratıcısıdır. O sadece Adem'e yaşam vermedi, hepimize yaşam verdi. Bu Tanrı'dan uzaklaşmış olan dünyaya doğmamıza rağmen hala O'nun malıyız. Günahkar olmamıza rağmen Tanrı bizimle ilgileniyor. En yaramaz ve bencil aile mensuplarımıza baktığımız gibi Tanrı da bizimle ilgileniyor. Haklı olarak biz Tanrı'ya aitiz.
- Bir hırsız müzik setinizi çalarsa bu alet artık hırsızın malı mı yoksa hala sizin malınız mı? Tabi ki hala müzik seti sizin malınızdır. Fakat hırsız malınızı bozarsa? Hala bu alet sizin malınızdır, değil mi?
- Şeytan bizi kandırarak Tanrı'dan uzaklaştırmasına rağmen, bütün insanlar hala Tanrı'ya aittir.
- Tanrı başkalarına zarar verenleri cezalandıracak, çünkü her insan Tanrı'nın malıdır. Bir saldırı bireysel kalmıyor, her zaman bir saldırı bütün insanlara hayat veren Tanrı'ya karşı da yapılmış olur.
- Bu Tanrı'nın hemen bütün kötü olanlardan öç alacağı anlamına gelmiyor. Fakat Tanrı hiçbir günahı cezasız bırakmaz. Günahın sonucu ölümdür. Tanrı başka bir ceza kabul etmez. Günahlarımıza kefaret için sevaplarımızı da kabul etmez. Her şeyi hayırlı bir iş için versek de onu kabul etmez. Tanrı her günahı sonunda cezalandıracak, çünkü insanların doğru olan sahibi kendisidir.

Okuyalım: yar.4:16 *Kayin RABbin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod topraklarına yerleşti.*

Kayin hala Tanrı'yı dinlemek istemiyordu. Tanrı'dan daha da uzaklaştı ve Şeytan'ın yolunu izledi. Kayin yaptığı kötülükten dönmek istemedi. Tanrı'ya ve günaha karşı tutumunu değiştirmek istemedi.

Kayin'in soyu maddesel şeylerle ilgilendi.

Kayin'in soyu Kayin'in örneğini izledi.

- Tanrı'yı düşünmediler, hatırlamadılar ve ilgilenmediler.
- Maddi ve bedensel şeylerle uğraştılar, kentler kurdular, hayvan sürüleri yaptılar, bir sürü çalışma ve müzik aletleri icat ettiler.
- Bu tür şeylerde yanlış bir şey yoktur. Yanlış olan şuydu: Bu tür şeylerle ilgilendiler ve Tanrı'yı unuttular. Onların yaşamında Tanrı'nın yeri yoktu.
- Bütün zamanlarını kendileri için harcadılar.
- Tanrı'yla ve onlara bildirmek için verdiği sözüyle ilgilenmediler.
- Şeytan'ın egemenliği altındaydılar.
- **Düşünelim:** Tanrı'ya karşı isyanı dünyaya ne getirdi? Adem ve Havva günah işledikten sonra bütün insanlar artık günahlı doğdular, Tanrı'dan uzak ve O'nun isteğini artık yapmadılar. İlk doğan Kayin ikinci olarak doğan Habil'i öldürdü. Kayin Tanrı'dan uzaklaştı ve O'nu dinlemek

- istemedi. Sonuç olarak Kayin'in bütün soyu, yani çocukları, torunları v.s. artık Tanrı'yla ilgilenmedi ve O'nun yolunu izlemedi. Tanrı'yı ve gerçeği bilmedikleri için ve gerçeği aramadıkları için günahlı yollarından devam ettiler. Şeytan ve O'nun yalanlarıyla yönetildiler.
- Bir anne ve baba Tanrı'dan uzaklaşırlarsa onların çocukları da büyük ihtimalle Tanrı'yı dinlemek istemezler. Biz sadece kendi kendimizden sorumlu değiliz, çocuklarımız için de sorumluyuz. Tanrı'nın Sözü'nü dinlemekle iyi ediyoruz. Ve çocuklarımıza böyle bir fırsat verince de iyi ediyoruz.

Tanrı Habil'in yerine Şit'i verdi.

Okuyalım: yar.4:25 *Adem karısıyla yine yattı. Havva bir oğlan doğurdu. "Tanrı Kayinin öldürdüğü Habilin yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit adını verdi.*

(Zaman Şeridinde yeri göster)

Kayin Habil'i öldürdükten sonra Tanrı Adem ve Havva'ya Habil'in yerine başka bir çocuk verdi: Şit. Eden Bahçesinde Tanrı Şeytan'a karşı galip gelen bir çocuğu olacağına söz verdi.

- Bu kişi Habil'in soyundan gelecekti.Çünkü Habil Tanrı'ya güvendi.
- Fakat Şeytan Kayin'i Habil'i öldürmesi için kandırdı.

Şeytan, Tanrı'nın bir kurtarıcı gönderme planını her konuda mahvetmeye çalıştı.

- **Düşünelim:** Bu Tanrı'nın planının sonu muydu? Artık bir kurtarıcı gönderemeyecek miydi? Hayır! Tanrı ne vaat ederse onu tamamlıyor, sözünden dönmez. O, Şeytan'ın düzenlerinden dolayı planından vazgeçmez. Tanrı, Habil'in yerine Adem ve Havva'ya bir oğul da verdi: Şit.

Şit de herkes de olduğu gibi Tanrı'dan uzak doğdu, fakat Habil gibi Tanrı'ya güvendi. Tanrı, dünyanın kurtarıcısının Şit'in soyundan geleceğine karar verdi.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 13

Soruları:

1. Neden Tanrı Habil ve onun sunusunu kabul etti? İşaretleyin:

- ☐ Habil'in kurbanı daha güzel bir koku verdi. Bundan dolayı Tanrı bunu kabul etti.
- ☐ Habil Kayın'ı rahatsız etmek istemediği için ve hep iyilik yaptığı için Tanrı onun sunusunu kabul etti.
- ☐ Habil Tanrı'ya hak verdi: günahlı olduğunu ve sadece Tanrı'nın onu günahından kurtarabileceğini kabul etti. Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğine inandı tıpkı Aden Bahçesinde söz verdiği gibi. Habil Tanrı'nın emrettiği gibi bir kuzuyu getirdi, onu öldürerek kanını döktü.

2. Neden Tanrı Kayın ve sunusunu kabul etmedi? İşaretleyin:

- ☐ Kayın Habil'i hep rahatsız ettiği ve ona hep kötülük yaptığı için Tanrı onun sunusunu kabul etmedi.
- ☐ Kendisi'nin günahkar olduğunu ve sadece Tanrı'nın onu kurtarabileceğini kabul etmedi. Kayın Tanrı'ya güvenmedi. Kayın Tanrı'nın Sözüne, Şeytan'ın işlerini bozacak ve bütün insanları kurtarabilecek kurtarıcıyı göndereceğine inanmadı. Kayın Tanrı'nın emrettiği kurbanı vermedi.
- ☐ Kayın'ın kurbanı çok güzel bir koku vermediği için kabul edilmedi.

3. Neden Tanrı Kayın'ı azarladı?

4. Kayın Tanrı'yla aynı düşüncede oldu mu?

5. Kayın ne yaptı?

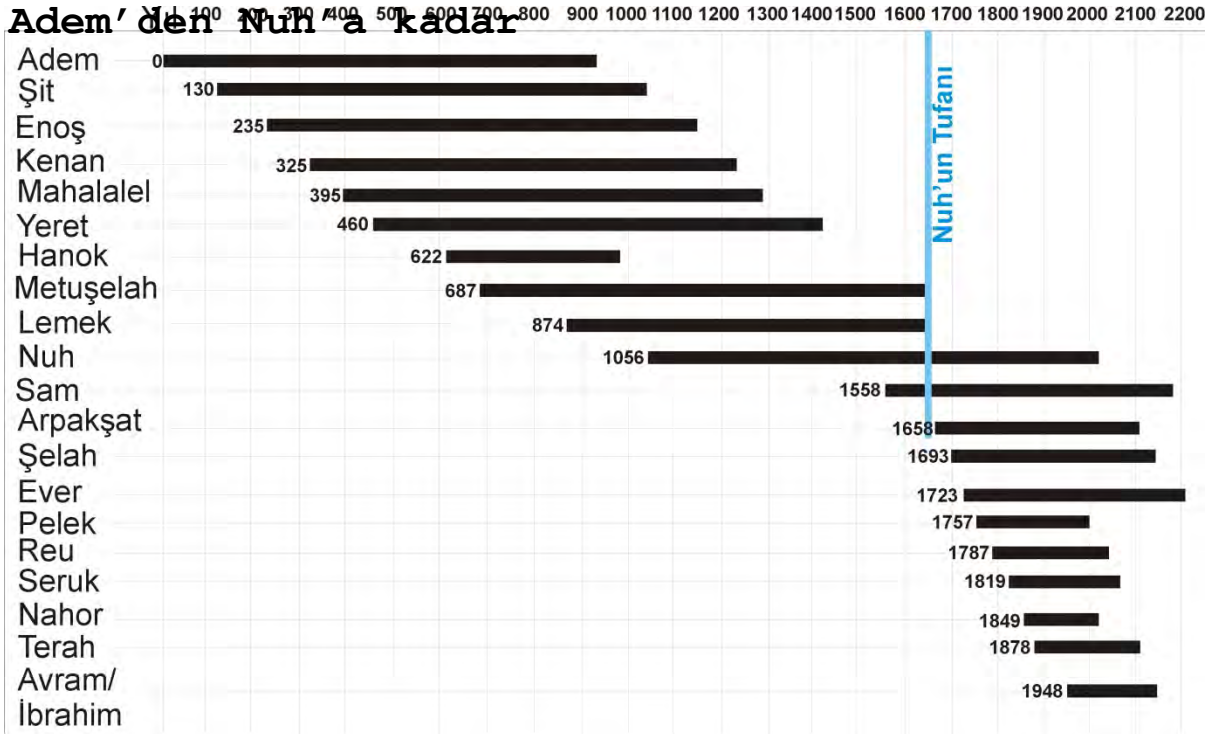
6. Tanrı, Kayın'ın ne yaptığını nasıl bildi?

7. Tanrı neden insanların başkalarına karşı işlemiş olduğu bütün kötü sözleri ve hareketleri cezalandıracak?
8. Tanrı, bir kişi başkalarına karşı kötölük yaptıktan sonra tekrar bu hatasını düzeltirse bu kişiyi bağışlayacak mı?
9. Kayın sonunda fikirlerini değiştirdi mi?
10. Kayın'ın örneği, ondan sonra gelen soyunu nasıl etkiledi?
11. İşlenmiş günahların karşılığında bir şeyi ödeyebilir miyiz?
12. Kayın'ın ve onun soyunun yaşamı nelerden ibaretti?
13. Neden Tanrı Adem ve Havva'ya Şit'i verdi? İşaretleyin:
- ☐ Tanrı onu Habil'in yerine verdi. Tanrı onun soyundan kurtarıcı gelsin diye verdi.
 - ☐ Çünkü Adem ve Havva Habil öldürüldükten sonra çok üzgündü.
 - ☐ Şit doğmasaydı insan ırkı sona ererdi.
14. İlk insanların yaşamlarından öğrenilecek konular nelerdir? Cevaplar değişik olabilir. İşaretleyin:
- ☐ Tanrı'ya inanmak ve itaat etmek istemeyen insanların çocukları ve soyları da Tanrı'yı reddediyorlar ve inanmıyorlar.

- ☐ Tanrı'ya inanmak ve itaat etmek istemeyen insanlar dünyasal şeylerle çok ilgileniyorlar ve artık Tanrı'yı tamamen düşüncelerinden siliyorlar.
- ☐ Tanrı, insanların günahlarını affetmek için mutlaka bir kuzu kesmeleri gerektiğini onlara öğretmek istiyor.
- ☐ Tanrı'ya inanmak ve itaat etmek isteyen insanların çocukları ve soyları da Tanrı'ya inanıyorlar ve itaat ediyorlar.
- ☐ Tanrı insanların günah işlemelerine çok fazla bakmıyor, çünkü sonraki nesillerin daha akıllı olacağını biliyor.
- ☐ Tanrı, kendisine itaat etmeyi reddedenleri çok ciddi bir şekilde cezalandıracak.
- ☐ Tanrı, kendisine inananlara karşı merhametlidir.

Yaratılış 6,3.5-22; 7,1-5.15-17.23: Nuh**Giriş:**

Geçen hafta günahın vahim ve ciddi sonuçlarına baktık: bir nesil sonraki nesile bu günahları ilettiler. Gördük ki, merhametli Tanrı, insanlara BİR kurtuluş yolu hazırladı. Artık bu yolu kullanarak insanlar Tanrı'ya tekrar kavuşabilirler. Kutsal Kitap tarihi gerçekleri doğru kaydetti. Zaman Şeridinin başlangıcına bir göz atalım.

Adem'den Nuh'a kadar on nesil yaşadı. Onlar Tanrı'ya inandılar ve Aden Bahçesinde vaat edilen kurtarıcıyı beklediler.

(Zaman Şeridinde göster: Nesiller: Adem, Şit, Enoş, Kenan, Mahalalel, Yeret, Hanok, Metuşelah, Lemek, Nuh).

Bugünkü Kutsal Kitap ayetleri Tanrı'nın Nuh ve onun oğullarına karşı verdiği merhameti ile ilgili. Bu olay Adem'in yaratılışından sonra aşağı yukarı 1500 yıl sonra gerçekleşti. Bunu beraber okurken unutmayalım ki bütün Kutsal Kitaplarda bu olayın gerçek bir olay olduğu yazılıdır ve bütün peygamberler bu olayın gerçekten olduğuna inanıyorlardı.

Büyümüş bir topluluk

Nuh'un ve oğulları Sam, Ham ve Yafet'in zamanında dünyada çok kişi yaşıyordu. (Bugünkü topluluk büyüme şartları altında 3 Milyon kişi olmuşlar). Fakat çoğu insanlar sadece isteklerine baktılar ve rahat bir yaşam sürmek istediler.

- Bu dünyanın ihtiyaçlarından etkilenmişlerdi: para, cinsellik, refah.
- Tanrı'nın isteklerini hiç düşünmediler bile.

Kutsal Ruh olan Tanrı insanlarla savaştı.

Tanrı insanların günahlarını gördü ve onlardan nefret etti. Fakat buna rağmen insanları sevdi. İnsanların tövbe etmesini istiyordu.

- Tutumlarını ve düşüncelerini değiştirmelerini istedi.
- Hatalı olduklarının farkına varmaları Tanrı'nın isteğiydi.
- Tanrı, kendisine inanmalarını istedi.

Kutsal Ruh olan Tanrı onları devamlı tövbeye çağırdı, vicdanlarına hitap etti, fakat insanlar onu dinlemediler.

Okuyalım: yar.6:3 RAB, "*Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür*" dedi, "*İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.*"

Tanrı onlara sonsuza dek devamlı hitap etmeyeceği konusunda uyardı.

- O'na karşı isyana devam ederseler, onları Şeytan'ı izlemeye teslim edecekti ve sonunda cezalandıracaktı.
- Tanrı onlara 120 yıl vereceğini söyledi.
- 120 yıl içerisinde tövbe etmezlerse ceza vereceğini söyledi.

İnsanın içinde savaş oluyor:

- Kutsal Ruh olan Tanrı bize hitap ediyor ve bizim dikkatimizi çekmeye çalışıyor. Kutsal Ruh, Kutsal Kitap ve insanlarla bize hitap ediyor: 'Tanrı'nın Sözü'nü dinleyin ve Tanrı'ya güvenin'.
- Fakat aynı zamanda Şeytan da bize hitap ettiği için içimiz bazen bir savaş alanına benziyor. Şeytan ve onun cinleri bize: 'Tanrı'nın mesajını *dinleme.*' diyor.

Fakat biz Tanrı'ya itaat etmemeye ve inanmamaya devam edersek bir zaman sonra artık Kutsal Ruh'un sesi bizi rahatsız etmeyecektir. O bize hitap etmeyecektir.

- O'nun sesi bizleri sonsuza dek Tanrı'ya güvenelim diye çağırmayacaktır.
- O'nun mesajına inanmamaya ve direnmeye devam edersek O'nun sesi gittikçe azalacaktır.
- Sonunda bizi kendi yolumuza bırakıyor.

İnsan, Tanrı'nın konuşmasını dinlemek istemiyorsa, Kutsal Kitap onun nasırlaşmış bir kalbi olduğunu söylüyor.

- İnsanın bu nasırlaşmış kalple sonsuz cezaya uğrayacağını ve Tanrı'dan sonsuza dek ayrı kalması gerektiğini bildiği için Tanrı üzülüyor.
- Tanrı Ezekiyel peygamberin kitabında 33,11: 'Onlara de ki: Varlığım hakkı için diyor Rab Yahve, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından *sevinç duyuyum. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz ...*'

Gittikçe kötülük daha beter oluyor

Okuyalım: yar.6:5.11 RAB baktı, *yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte. ... Tanrının gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.*

İnsanların çoğu Kayın'ın tanrısızlığını devam ettirdi.

- Her geçen gün daha da günahlı oldular.
- Tanrı'nın mesajına inanmadılar ve O'na ve O'nun merhametine güvenmediler.

Bu kişiler günahlı olarak doğdular, çünkü Adem'in soyundandılar. Günahlarını sevdiler ve Tanrı'yı onaylamadılar.

Karşılaştıralım: Sadece Nuh'un silsilesi Adem'in soyundan değildiler. Bugünkü yaşayan milletler de Adem'in soyundandır. Hepimiz Aden Bahçesi'nin dışında doğduk. Tanrı'dan kopuk, hepimiz günahkarız, çünkü Adem bizim babamızdır. Fakat insanlar günahı sevdikleri için de günah işliyorlar. Hiçkimse başka birisini bu konuda suçlayamaz. Adem'i, Şeytan'ı ya da Tanrı'yı suçlayamayız. Günah işlemek kendimizin özgür seçimidir. Kutsal Kitap okurken şunu

sormalıyız: Bu ayet ve bölüm benim yaşamımdaki ne ile ilgilidir? Burada yazıldığı gibi miyim? Aynısını ben de mi düşünüyorum?

Nuh'un zamanında insanların düşüncelerinde Tanrı hiç bir rol oynamadı.

- Tanrı'nın var olduğunu bilmelerine rağmen Tanrı'yı kabul etmek istemediler.
- Yaratılıştan Tanrı'nın eli besbelliydi. Fakat Tanrı'ya ne teşekkür ettiler ne de O'na inandılar.
- Tanrı onlara özel adamları kullanarak yani peygamberler vasıtasıyla hitap etti.
- Şit'in soyundan bir kişi olan Hanok böyle bir Tanrı peygamberiydi.
- Fakat şimdi Tanrı Nuh'la insanlara hitap etti. (2.Petrus 2,5'te ona 'doğruluk yolunu bildiren Nuh'u' deniyor.)
- İnsanların kötü tutumları için özürleri yoktur.
 - o Sadece Tanrı'ya isyan ettiler.
 - o Kötü tutkuları yaşadılar.

Ayet 5 bize: *'insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.'* diyor.

- Onların düşünceleri sadece materyal ve maddi şeylere yönelikti. Bedensel hayatları ile ilgileniyorlardı. Bencil, özerk, kendini beğenmiş kişiler olarak bir yaşam sürdüler. (Rom 1,18-32)
 - o Kibirli, bencil ve küstahtılar
 - o Başkalarının mallarını hırsıyla kıskandılar
 - o Herkesten nefret ediyorlardı
 - o Kavga, çekişme ve kötülük üretiyorlardı.
 - o Acımasız ve bazıları katildiler
 - o Birbirlerine vicdansızca yalan söylediler ve sözlerinde durmazlardı
 - o Dedikoducu olarak başkalarını aşağılıyorlardı.
 - o Şehvet onları tamamen tutsak etti ve doğal olmayan cinsel ilişkilere girdiler.
 - **Kıyaslayalım:** Bugün gazeteyi, radyo ya da televizyonu açarsak bu günah tufanına karşı kör olabiliriz. Kalplerimiz nasırlaşabilir. Yaratılıştaki insanın durumunun bugünkü çürümüş insanın dünyasına benzeyen bir ortam olduğunun farkına varıyoruz.

Tanrı inançsız dünyayı ve onların günahını görüyor.

Okuyalım: yar.6,5.12 *RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte... Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı. Tanrı bütün günahları gördü.*

- Belki insanlar birbirlerinden yalanları, zinaları, hırsızlıkları, ve öldürmeleri gizlemiş olabilirler.
- Fakat Tanrı'nın önünde hiç bir şey gizli kalmaz. O her şeyi görür.
 - o Tanrı her zaman her şeyi görüyor.
 - o Hiç kimse onun önünde gizlenemez.
 - o Tanrı her zaman her yerdedir.
 - o Düşüncelerimizi de görüyor ve gizli yapılan hareketleri de.
 - o Konuştuğumuz her sözü duyuyor ve kalbimizin durumunu da biliyor.

Tanrı, dünyayı bozmaya karar verdi.

Okuyalım: yar.6,6-7 *İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum."*

İnsanlar bu kadar bozulmuşlar ki Tanrı, Rab, bütün yaşamı dünyadan silmek istediğini söyledi.

- **Düşünelim:** Aden bahçesinde Tanrı Adem'e ve Havva'ya dedi ki. 'İtaat etmezseniz ölürsünüz. Benden kopacaksınız.' İtaat etmediler ve Tanrı'nın söylediği gibi öldüler. Tanrı, Kayın'e ve Habil'e

kendisine nasıl yaklaşılması gerektiğini anlattı. Bir kuzuyu öldürüp onun kanını dökmeleri gerekiyordu. Tanrı söylediklerini yapmalarını bekliyordu. Kain, kendi yoluyla Tanrı'ya yaklaşmak istediği için reddedildi. Şimdi Tanrı Nuh'un zamanında büyük bir tufanın aracılığıyla bütün yaşamı sileceğini söyledi. Daha önce bir damla yağmur yağmamasına rağmen yağmur yağdıracağını söyledi. Tanrı sözünü tutuyor mu? Bunlar sadece boş tehditlerden ibaret miydi? Biz kızgınlığımızda kaç defa bir kimseyi tehdit ettik, fakat bunu yatıştırdıktan sonra gerçekleştirmedik. Anne, baba olarak kaç defa çocuklarımıza ceza vereceğimizi söyledik, fakat onu vermedik? Tanrı insanlar gibi mi? Sadece boş sözle tehdit mi ediyor? Hayır! Tanrı söylediğini her zaman yapar.

Tanrı Nuh'a merhamet gösterdi.

Sevgisinden ve merhametinden dolayı Tanrı bir kişiyi mahvetmek istemiyordu.

Okuyalım: yar.6:8-10 *Ama Nuh RABbin gözündeki lütuf buldu. Nuhun öyküsü şuydu: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü. Üç oğlu vardı: Sam, Ham ve Yafet.*

Nuh günahkar olarak bütün Adem soyu gibi Şeytan'ın egemenliğinin altında doğdu.

- Nuh Tanrı'nın kurtarışını hak etmedi.
- Nuh da cezayı hak etti.

Fakat Nuh, Habil, Şit ve Hanok'un yaptığı gibi Tanrı'ya yaklaşırken kurbanların kanıyla yaklaştı (Yar. 8,20; Lev 17,11; İbr 9,22b).

- Nuh kendisine hitap eden Tanrı Sözlerine cevap verdi.
- Nuh tövbe edip Tanrı'ya güvendi ve Tanrı'nın yoluna döndü.
- Nuh, Tanrı'nın vaat ettiği kendisini kurtaracak kurtarıcının geleceğine inandı.

Tanrı lütfundan dolayı Nuh'u bağışladı ve onu kabul etti. Lütuf kelimesinin birçok anlamı vardır. Fakat burada bir açıklama koyayım:

Tanrı Nuh'a talimat verdi.

İnsanlar tamamen kötüleşip tutumlarını değiştirmedikleri ve Tanrı'ya dönmedikleri için Tanrı bütün dünyayı mahvetmeye karar verdi.

Fakat Nuh'un ailesi ne olacaktı?

Okuyalım: yar.6:13-21 *Tanrı Nuha, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onların yüzünden yeryüzü zorbalık doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap. Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacakPencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yapYeryüzüne tufanı ben göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her şey ölecekAma seninle antlaşmamı sürdüreceğim. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin. Sağ kalabilmeleri için, her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al. Türü çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler. Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola."*

Tanrı Nuh'a bütün dünyayı kapsayacak bir tufanı göndereceğini söyledi. Tanrı Nuh'a Tanrı'ya güvenenler için bir gemi yapması ve onun sayesinde kurtulacaklarına dair talimat verdi.

Bu geminin özenle ve tam Tanrı'nın isteğine göre yapılması gerekiyordu. (39.200 m³=522 hayvan kamyonu= 125.000 koyun için kalacak yer vardı. Her hayvanın ortalama büyüklüğü koyun

büyükülüğündedir. Geminin %60'ı sadece doluydu. Belki de büyük hayvanların yavruları gelmişlerdir. Tanrı dinazorları da yarattı. Onlar da gemideydiler belki yavru olarak. Tufandan önce dünyanın atmosferinin etrafında bir su-buharı tabakası vardı. Bu tabaka sera gibi bir atmosfer yarattı. Her zaman her yerde aynı derecede hava nemliliği vardı. Tufandan sonraki değişimlerden dolayı bu dinazorların nesli tükendi.)

Nuh Tanrı'nın talimatlarına uymak zorundaydı.

- Düşünelim: Tanrı sadece şunu demedi: 'Nuh, ben dünyayı yargılayacağım. Bir tufan göndereceğim ve sen bir gemi yapsan iyi edersin.' Tanrı Nuh'a en küçük ayrıntıya kadar her şeyin talimatını verdi.
- Kıyaslama yapalım: Adem ve Havva kıyafet yaparken aynısı oldu. Kendi kendilerine yaptıkları kıyafet Tanrı'nın gözünde kabul edilmemişti. Onların kıyafeti Tanrı'nın istediği gibi olmalıydı. Kayın ve Habil'in sunuları Tanrı'nın istediği şekilde olmalıydı. Aynı şekilde şimdi bu gemi Tanrı'nın istediği gibi olmalıydı.
-
- Tanrı bu geminin nasıl inşaa edilmesi gerektiğini biliyordu ve Nuh'a ayrıntılı talimatlar verdi.
- Düşünelim: Geminin görünüşünün tam olarak nasıl olduğunu bilemiyoruz. Fakat Tanrı ölçüleri kaydettirdi. Bunların bizim için bir manası var. İlginç olan şudur: geminin ölçüleri bugünkü okyanusda dolaşan büyük yük gemilerinin ölçüleridir. Tanrı evreni yarattı, fizik kurallarını da yarattı. Bir fizik kuralı yukarı doğru basınçtır. Tanrı için bu büyük gemiye uygun bir plan çıkartmak kolay bir işti! Bildiğimiz kadarıyla Nuh'un gemisinden sonra 20.yüz yıla kadar bu uzunlukta başka bir gemi inşaa edilmemiştir! Bu ilginç detaylar Kutsal Kitab'ın gerçek olduğu hakkında bize güven veriyor.
- Fakat bu geminin yapılışında bir detaya dikkatinizi çekmek istiyorum. Onu unutmamalıyız.
- Tanrı, Nuh'a geminin yan tarafında sadece tek bir kapı yapmasını istedi (tek kurtuluş).
 - o Nuh'un gemisine sadece tek bir giriş vardı.
 - o Tanrı'nın gazabından kurtulması gereken her insan ve her hayvan bu kapıdan girmek zorunda kaldı.
 - o Tanrı'nın gazabından kurtulmak için sadece **tek bir gemi ve onunda tek bir kapısı** vardı.

Nuh Tanrı'ya itaat ediyor.

Okuyalım: yar. 6,22 *Nuh Tanrının bütün buyruklarını yerine getirdi.*

Nuh Tanrı'ya güvendi.

- Tanrı'ya güvendi ve önceden bildirilmiş tufandan bütün ailesiyle birlikte kurtulması tamamen Tanrı'ya bağlıydı.
 - o Bunu aklımızda tutalım: O ana kadar bir damla yağmur yağmamıştı.
 - o O ana dek dünyanın toprağı topraktan yukarıya doğru çıkan çiy ile ıslandı ve sulandı.
 - o Hiç bir insan yağmuru görmedi ki.
- Fakat buna rağmen Nuh Tanrı'ya inandı ve itaat edip gemiyi tam Tanrı'nın istediği gibi yaptı.
- **Kıyaslayalım:** Ne Tanrı'yı ne de gökleri, ne de azap çekilen yeri yani cehennemi kendi gözleriyle görmedikleri için birçok insan buna inanmayı reddediyor. 'Sadece gördüğüme inanırım' parolasıyla yaşıyorlar. Buna rağmen Kutsal Kitap ne derse doğrudur. Nuh, daha önce bir damla yağmur görmemesine rağmen Tanrı'ya inandı.

Tanrı, Nuh'a ailesini, hayvanları ve kuşları gemiye koymasını söyledi.

Okuyalım: yar.7:1-5 *RAB Nuha, "Bütün ailenle birlikte gemiye bin" dedi, "Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. Yeryüzünde soyları tükenmesin diye yanına temiz sayılan hayvanlardan*

erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan ikişer çift, kuşlardan yedişer çift al. Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım." Nuh RABbin bütün buyruklarını yerine getirdi.

Nuh insanları gelecek yargıdan uyardı. Fakat insanlar Nuh'un sayesinde onlara iletilen Tanrı'nın Sözü'nü kabul etmediler.

- Onların vicdanlarına hitap eden ve Tanrı'nın uyarıları hakkında tanıklık eden Kutsal Ruh'a uymak istemediler.
- Tanrı'ya kendi günahlarından dolayı hak ettikleri ceza hakkında 'Evet, haklısın' demek istemediler.
- O'nun bir kurtarıcı göndereceği vaadine inanmak istemediler.
- Tanrı'nın, dünyayı mahvedecek güçte olan bir tufanla yargılayacağına inanmadılar.

Tanrı sabırla 120 yıl insanların tutumlarını değiştirmek için uzun bir tövbe zamanı verdi. Fakat daha uzun süre beklemek istemiyordu. Artık ceza vermenin zamanı geldi. (Yar. 5'e göre tufandan önceki insanların daha çok uzun bir ömrü vardı. Sümerlerin kralları hakkındaki yazılar da onların daha uzun ömürlü olduğunu söylüyorlar Mistik ve başka yanlışlarla dolu bir yazı olmasına rağmen bu gerçeği destekliyor. 120 yıl insanların normal bir yaşam ömrüydü. Tanrı onlara 120 yıl fikirlerini değiştirmeleri için zaman verdiğinden dolayı Tanrı'ya karşı onların özürü yoktu.)

Yağmur yağmadan önce Tanrı Nuh'a ailesini ve seçilmiş hayvanları bitirilmiş gemiye koymasını söyledi.

Nuh, Tanrı'nın dünyayı bozacağına inandı. Tanrı'nın sadece kendisini ve ailesini kurtaracağına inandı bundan dolayı Tanrı'nın isteğini yerine getirdi.

Tanrı, Nuh'u iyi bir yaşam sürdürdüğünden dolayı kurtarmadı. Tanrı, Nuh O'nu onayladığı ve O'na güvendiği için kurtardı.

Hepsi bir kapıdan girdiler.

Okuyalım: yar.7:15-16 *Soluk alan her tür canlı çifter çifter Nuhun yanına gelip gemiye bindi. Gemiye giren hayvanlar Tanrının Nuha buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuhun ardından kapıyı kapadı.*

Nuh ve onun ailesi Tanrı'nın emrine göre yapılmış olan kapıdan girdiler.

- Tufandan ve günaha karşı Tanrı'nın gazabından onları kurtarabilecek tek yoldu.
- Bütün hayvanlar da bu tek kapıdan gemiye girdiler.

Tanrı bu kapıyı kilitledi.

Okuyalım: yar.7:16 *Gemiye giren hayvanlar Tanrının Nuha buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuhun ardından kapıyı kapadı.*

Hepsi girdikten sonra Tanrı kapıyı kapadı.

- **Düşünelim:** '... ve RAB kapıyı kapadı.'! Bazen Kutsal Kitap'ta muhteşem şeyleri kaçırıyoruz. Tanrı burada ne demek istiyor? Tanrı kendisi Nuh'u, onun ailesini ve hayvanları emniyetli geminin içine sakladı.
- O andan itibaren Tanrı insanlara tutumlarını değiştirmeleri ve inanmaları için artık bir fırsat vermedi.
- Tanrı kapıyı kapadıktan sonra artık zaman doldu. Kapının önünde ağarlarsa ve feryat ederlerse de giremeyeceklerdi. Tanrı kapıyı kilitlediği için Nuh onlara giriş izni veremedi.
- Tanrı gemidekileri içeri aldığı için emniyette saklandılar.

- Geminin dışındakilerin Tanrı'nın gazabından kurtulmak için bir şansları yoktu, çünkü Tanrı onları dışarda bıraktı.
 - o **Kıyaslama yapalım:** Tanrı, Adem ve Havva'yı Aden bahçesinden kovduktan sonra onlar için bir dönüş yolu kaldı mı? Hayır, bir tek yol bile yoktu. Tanrı dünyayı cezalandıracağına karar verdikten sonra kaçıp kurtulmak için bir fırsat bırakmadı. Geç kaldılar.

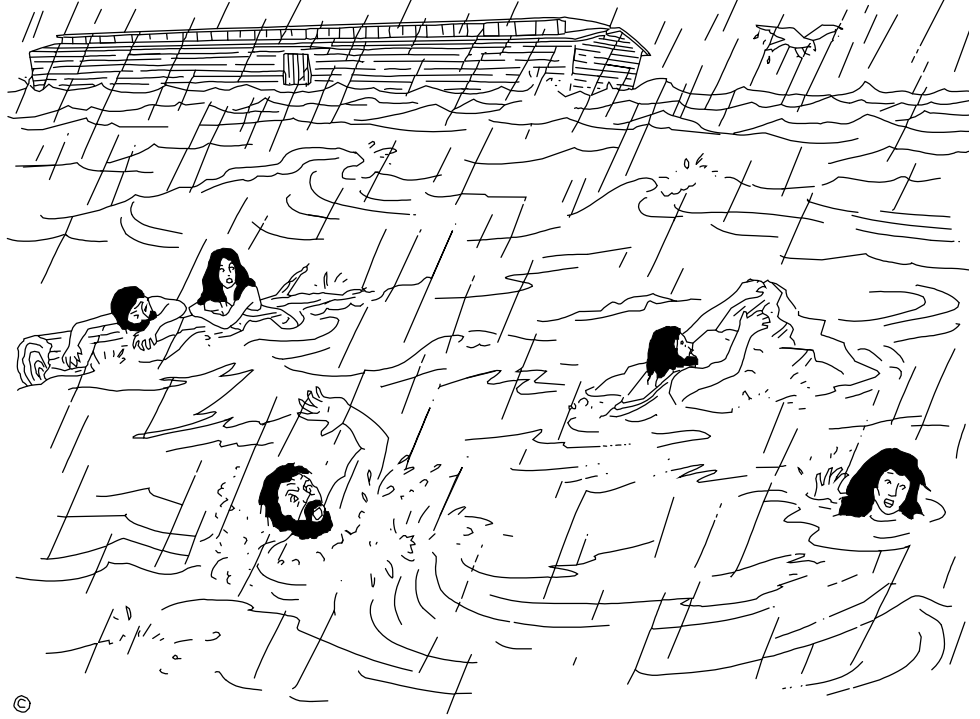
Tanrı Nuh'un gemisinde olmayanların hepsini ölüme teslim etti.

Okuyalım: yar.7:17.23 *Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı. RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuhla gemidekiler kaldı.*

Tanrı Nuh'un gemisinin kapısını kapadıktan sonra yağmurları gönderdi.

- Bütün dünya, yağmur, rüzgar, güneş, ay ve yıldızlar Tanrı'nın emri altındadırlar.
- Tanrı bunları yarattı ve onları kontrol ediyor.

Sular o kadar çoktu ki, bütün yeryüzünü kapattı, en yüksek dağları bile kapattı. (Bugünkü dağlar tufandan sonra oldular. Yani Himalaya dağlarını kapatmak zorunda değildi.)

Su nereden geldi?

- Tanrı dünyayı yaratırken onun nasıl bir yapısı olduğunu hatırlıyor musunuz?
 - o Dünya karanlıktı ve sular yeryüzünü kaplamıştı.
 - o İlk günde Tanrı ışığı yarattı.
 - o İkinci günde Tanrı havayı ve mavi gökyüzünü yarattı. Ve dünyanın yüzündeki suların büyük bir kısmını göklerin üzerine – belki çiğ olarak ya da bir buhar kemeri olarak - koydu. (yar.1:6 Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu.)
 - o Tanrı'nın bu dünyayı tufanla değiştirme zamanı gelince Tanrı gökteki su kubbesini yağmur olarak dünyaya yağdırdı.
 - o Bu normal bir yağmur değildi. Bir tufandı!
 - o Aynı zamanda sular yer altı su kaynaklarından da fişkırıyorlardı.
 - İlk başta büyük suların ve nehirlerin yer altındaki sulardan ve su depolarından kaynaklandıkları düşünülür.

- Tanrı belki depremle ya da volkanik hareketlerle dünyanın kapuğunu kırdı ve bu büyük sular yeryüzüne fıskırıyorlardı. (yar.8:2 Enginlerin kaynakları ve göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.)

Tanrı her şeyi yapabiliyor.

- Hiç bir şey onun için imkansız değil.
- Sadece O, gücü her şeye yetendir.

Tanrı 40 gün ve gece durmadan yağmur yağdırdı. Böylece sular en yüksek dağları bile örttü. Geminin dışındaki herkes Tanrı tarafından öldürüldü.

- Bütün insanlık Tanrı'ya güvenmeyi reddetti ve Tanrı herkesi sildi.
- Sadece Nuh ve ailesi kurtulabildi. Çünkü onlar Tanrı'ya inandılar ve gemiye bindiler.

Özet:

Tanrı insanlara karşı çok sabırlı.

Nuh'un zamanında Tanrı onların kötü yollarından dönmeleri için 120 yıl bekledi. Günahları için bir özürleri yoktu. Nuh onları defalarca uyarmasına rağmen Tanrı'yı dinlemek istemediler.

Fakat belli bir günde herkes günahlarının içerisinde, tanrısızlık içerisinde ve kötü yaşamlarından dolayı bir anda öldürüldüler. Gemide olmayan her erkek ve her kadın ve her çocuk tufanda boğuldu. Tanrı kutsaldır ve adildir. Tanrı bir sevgi Tanrısıdır. Fakat aynı zamanda günaha karşı büyük bir öfkesi olan bir Tanrı. Fakat Nuh ve ailesi Tanrı'ya güvendiler ve tufandan geminin içerisinde emniyetle kurtuldular.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 14

Soruları:

1. Nuh'un zamanındaki insanların tutumları neydi?
2. Bugünkü insanlarla Nuh'un zamanındaki insanlar arasında benzeyen konular var mı? Birkaç tane söyleyin.
3. Kim onların mantığına başvurup, tutumlarını değiştirmeye ve Tanrı'ya iman etmeye çağırdı?
4. Kim bugün insanlara Tanrı'nın Sözünü hatırlatıyor? Kim bu olayları ciddi bir şekilde onlara düşündürmek ve inandırmak istiyor?.
5. İnsanlar tövbe etmeyince Tanrı ne yaptı?
6. Nuh'un Tanrı tarafından verilen sonsuz cezadan kurtulması için bir hakkı var mıydı?
7. Neden Tanrı Nuh'u kurtarmaya karar verdi
8. Tanrı Nuh'un ne yapmasını bekliyordu?
9. Nuh gemiyi istediği gibi yapmak konusunda özgür müydü?
10. Nuh'un gemisinin hangi detaylarını hatırlamamız gerekiyor?
11. Nuh gemiyi Tanrı'nın talimatlarına göre yaptı mı?

12. Kurtuluş gemisini yaparken Nuh başka neler yaptı?
13. O zamanki insanlar yağmuru tecrübelerinden tanıyorlar mıydı?
14. İnsanlar Nuh'un söylediklerini kabul edip tutumlarını değıştirdiler mi?
15. Tanrı Nuh'un zamanında insanların tövbe etmeleri yani Tanrı'ya hak vermeleri ve O'nun Sözüne inanmaları için ne kadar bekledi?
16. Tanrı'nın yargısından kurtulmak için kurtulan insanlar gemiye nasıl bindiler?
17. Kapıyı kim kapattı?
18. Neden Tanrı kendisi kapıyı kapattı?
19. Tanrı, 'günahın ceza zamanı geldi' derse bir kurtuluş ya da kaçış yolu kalabilir mi?
20. Tanrı yüksek dağların bile suların altına gömülmesini nasıl sağladı?
21. Kurtuluş gemisinin dışında başkası kurtulabildi mi?
22. Kutsal Kitap, Nuh'un zamanındaki insanların çok akıllı ve yetenekli, fakat materyallığı ön plana çıkaran insanlar olduklarını söylüyor. Nuh'un çağdaşlarının her yönden kötülüğe bulaşmış ve bütün fikirlerinde tamamen kötü ve tanrısız oldukları biliniyor. Bu bize insanlığın evrimi, yani insanların gittikçe daha da ilerlediği hakkında ne öğretiyor?

Yaratılış 8,1-4.14-17; 9,1.2.12-15; 11,1-9: Nuh, Babil Kulesi**Giriş**

Kutsal Kitap bazen bizi hayrette bırakıyor. En önemli yaşam sorularımızın cevaplarını içeriyor. İnsanlığın tarihi derin bir şekilde açıklıyor ve nedenlerini bize anlatıyor. Örneğin siz bu dünyada o kadar çok dillerin konuşulmasının nedenini hiç sordunuz mu? Kutsal Kitap bu konuya da cevap veriyor. Bu sorunun cevabına birazdan bakacağız. Fakat ilk önce Nuh ve ailesinin sonunda ne olduğuna bakalım.

Tanrı Nuh'u ve Kurtuluş Gemisindekileri koruyor.

Okuyalım: yar.8:1-4. 14-17 *Sonra Tanrı Nuhu ve gemideki evcil ve yabani hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı. Enginlerin kaynakları ve göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi. Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı. Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat Dağlarına oturdu. ...*

İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tamamen kurumuştur. Tanrı Nuha, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi, "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Türesinler, verimli olsunlar ve yeryüzünde çoğalsınlar."

Tanrı, Nuh'u, ailesini ve hayvanları kurtuluş gemisinde korudu.

- Bir tanesi bile ölmedi.
- Tanrı onları anımsadı ve yağmuru dindirdi.
- Kuvvetli bir rüzgarı gönderdi. Böylece suyu topraktan kuruttu ve kuru toprak göründü.
- Tanrı rüzgarı ve yağmuru yönetiyor.

Tanrı değişmez ve hiç bir şeyi unutamaz.

- Tanrı Nuh'u ve gemidekileri unutmadı.
- Söylediklerini yapar.
- Onları kurtaracağını söyledi ve bunu yaptı.
- Geminin dışındakileri sileceğini söyledi ve bunu yaptı.

Belki birçok keşif seyahatlerinden haberdar olmuştunuzdur. Ağrı dağındaki Nuh'un gemisinin aramaları son yıllarda artmıştır. Çok ilginç şeyler bunlar. Belki bir gün Tanrı insanlara buzların altında Nuh'un gemisinin çıkartılmasına izin verecek. Fakat gemiyi bulup bulmadıkları, tufanın gerçek bir olay olduğuna bir ayrıcalık getiremiyor.

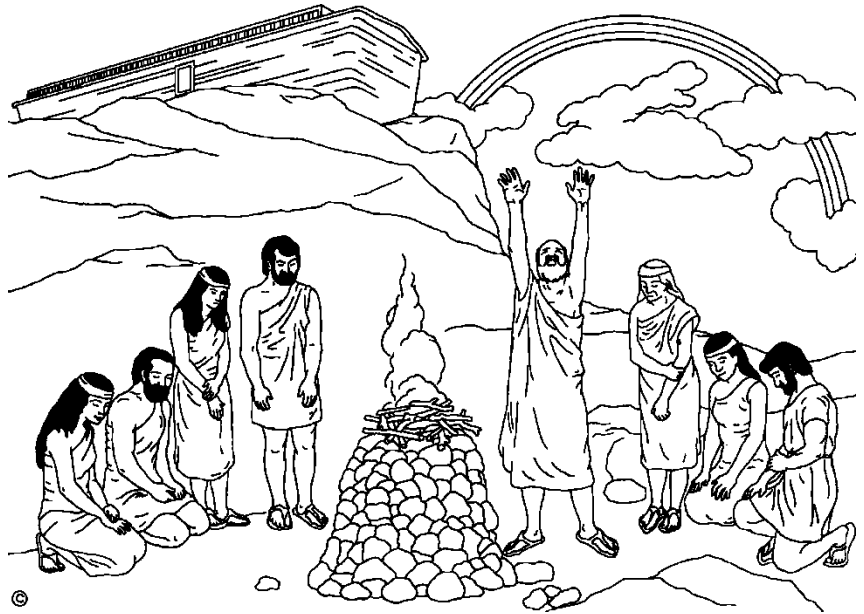
Birçok bilim adamı Kutsal Kitap'taki tufan anlatımlarının gerçek olduğuna inanıyorlar. Sayısız fosilleşmiş dinazorların kalıntılarının ve yok olmuş diğer hayvanların sebebinin tufan olduğuna inanıyorlar.

Tufan jeolojik toprak tabaklarına da iyi bir cevap veriyor. Daha önce bu tabakalara evrim teorisinde de cevap verilmeye çalışıldı. Kutsal Kitap'tan öğrendiğimiz şeyler bize gittikçe daha da bu olayların gerçek bir olgu olduğuna güven veriyor.

Tanrı Nuh'a emirlerini ve vaatlerini veriyor.

Okuyalım: yar.9:1-2 *Tanrı, Nuhu ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir."*

Tanrı, Nuh'a ve oğullarına, yani Sam, Ham ve Yafet'e hayvanların, kuşların ve balıkların üzerinde yetki verdi. Tıpkı Adem'e verildiği gibi.

- Dünya ve içindeki her şey Tanrı'ya aittir.
- Fakat Tanrı, insanlara bunları verdi ki, Tanrı'nın yerine insanlar bunları yönetsin diye.

Tanrı Nuh'a gökkuşağını yani alkımı verdi.

Okuyalım: yar.9:12-15 *Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: Yayımlı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayımlı bulutların arasında ne zaman görünse, sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.*

- Tanrı gökkuşağını, dünyayı tekrar böyle bir tufanla mahvetmeyeceğinin işareti olarak verdi.

Okuyalım: zeb.104:6-9 *Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu. Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi. Dağları aşır vadiilere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru. Bir sınır koydun önlerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.*

- Tufandan sonra binlerce yıl geçti.
- Tanrı sözünü tuttu.
- Gökte bir gökkuşağını görünce, Tanrı'nın tekrar dünyayı böyle bir tufanla mahvetmeyeceğinin işareti olarak görelim.
- Tanrı güvenilirliir.

Tanrı'nın millet listesi.

Yaratılış onuncu bölümde 'Milletlerin Listesi'e deniliyor. Çünkü Nuh'un oğullarının nesilleri burada sıralanmışlar. (Grafikte gösterin)

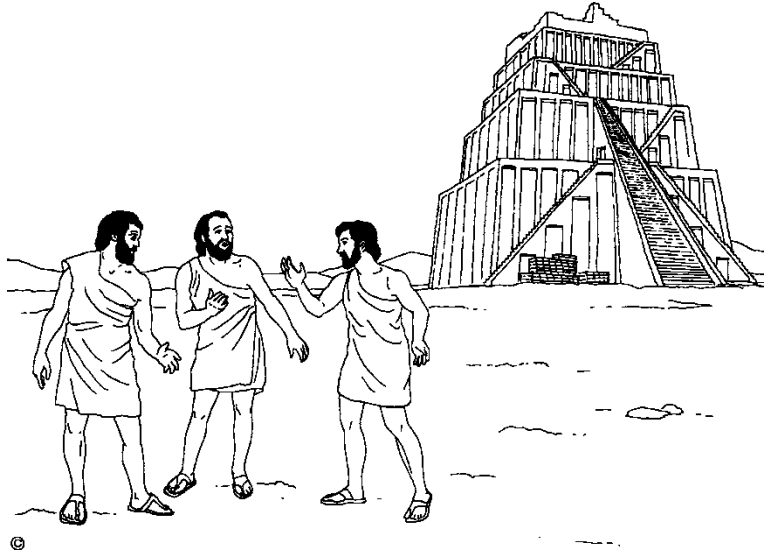
Bu bölümü iyice okumak için zamanımızın olmamasına rağmen bu kayıt ilginç bir dokümandır – titizlikle toplanmış bir listedir. Tanrı onu yaptı, çünkü bütün insanları ve her şeyi bilen O'dur. Bu Tanrısal kayıt eski kültürlerin ve eski mistik yazıların bambaşka bir yapısına sahiptir. İnsan kültürlerinden kalmış olan, gerçek Tanrı'yı tanımayan kayıtlar genellikle abartılı ve eksikliklerle doludur. Mısırlıların, Babillilerin ya da Greklerin olsun çok eksikler.

Adem bizim babamız olduğu gibi bizim nesilimiz de Nuh'un soyundan gelme, yani bu onuncu bölümde bizim nesilimizin kaynağını bulabiliriz.

Kibirli ve isyancı insanın tutumu.

Okuyalım: yar.11:1-4 *Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova buldular ve oraya yerleştiler. Birbirlerine, "Gelin tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. Sonra, "Kendimize bir kent kuralım" dediler, "Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız."*

Nuh'un, eşinin ve oğullarının ve onların eşlerinin tufandan kurtulmasından sonra yıllar geçti Dünyada tekrar çok insan yaşıyordu.

Nuh'un soyunun çoğu tufan ile Tanrı'nın korkutucu mahkemesi olduğunu unuttu. Tanrı'yı isteyerek görmemezlikten geldiler.

- Tanrı'nın onlar için ne istediğini düşünmeyi reddettiler.
- Tanrı'yı tanımak istemediler. O'na Habil, Şit ya da Nuh gibi güvenmek istemediler.

Şeytan'ın kontrolü altında oldular ve onun tutumu onların tutumu oldu.

- Büyük olmak istediler ve kendi kendilerini yüceltmek istediler.
- Tanrı'yı tanımakla ya da O'na tapınmakla ya da O'na ve O'nun Sözüne inanmakla ilgilenmediler.

Bu kişilerin arasında bizim nesillerimizin babaları da vardı.

- Tufandan haberleri vardı ve Tanrı'nın onların yaratıcısı olduğunu biliyorlardı.
 - o Tanrı'nın gücü her sabah ve her akşam yaradılıştaki görevlerini yapıyorlardı.
 - o Tanrı, dünyayı tekrar bir tufanla silmeyeceğinin sözünü tuttu. Gökkuşağı görünüyordu.
 - o Tanrı'ya inanmamakta hiç bir özürleri yoktu.
- Fakat onlar yaşamlarında Tanrı'ya hak ettiği mevkii vermediler ve O'na yaşam, sağlık, güneş, yağmur ve yiyecek için teşekkür etmediler (Ro 1,18-32).
- Tanrı hakkındaki bilinen gerçeği isteyerek ve bilinçli reddettiler. Ve onların düşünceleri gittikçe daha da kötü oldu ve aptallaştılar:
 - o İnsanlar heykeller ve resimler yapıp onlara tapındılar.
 - o Hayvanlara ve kuşlara tapındılar.
 - o Sonunda yılanlara ve başka sürüngenlere bile tapındılar.

Şeytan babalarımızı, Tanrı'ya ve O'nun isteğine karşı isyan etsinler diye yönetti.

- Şeytan, insanların sahte Tanrı'lara tapınmalarını istiyor.
- Birçok uluslar hala güneşe, aya, yıldızlara, kuşlara ve hayvanlara tapınıyor.
- **Düşünelim:** Bu insanlara bakarak çok kolay üstün de düşünebiliriz. Fakat Şeytan akıllıdır. Her kültürün zayıflıklarını biliyor ve hangi yalanların hangi kültürde kabul edici olduğunu biliyor. Bizim kültürümüzde böyle basit put perestliği bulamayabiliriz. Fakat gazetede ve dergilerde falları görebiliyoruz. Bazı insanları görebiliyoruz ki gittikçe daha da derin borçlara batıyorlar. Bütün enerji ve kuvvetlerini, insan ilişkilerini bile materyalistik dünyamızın baskısına uymak için kurban ediyorlar. Bazı insanlar görebiliyor ki, onlar bütün güçleri ve zamanlarını kendi kendilerini büyütmek ve yüceltmek için harcıyorlar. Tanrı'nın yeri nerededir? Tapınma, kalplerimizin teslimi, imkanlarımızın teslimi ve yaşamlarımızın teslimi ile ilgilidir. Tanrı, ama sadece Tanrı bizim tapınmamıza ve hayranlığımıza layıktır. Şeytan, neye tapınmamız ile ilgilenmiyor sadece gerçek Tanrı'ya tapınmamızı istemiyor.

Tanrı egemendir.

- O, ama sadece O Tanrı'dır.
- İşaya peygamber yea.42:8 *Ben Yahveyim, adım budur. Yüceliğimi bir başkasına, Övgülerimi putlara bırakmam.* diyor. Fakat Babil kulesini inşaat eden mühendisler Tanrı'yı düşünmediler.

Cetvelde Babil'i göster.

- Kutsal Kitap, yorumunda (Walvoord, John; Zuck, Roy: Das Alte Testament erklärt und ausgelegt, Stuttgart Hänssler 1995) bu kibirli ve put perest inşaatçıları hakkında bize bazı ipuçları daha veriyor: 'Babilde bulunan yazılı kayıtlara göre bu şehir, Tanrıcular tarafından göklere kadar inşaa edildiğini söylüyor. Ve bunun bir gurur kaynağı olduğunu kaydediyor. Kutsal Kitab'ın üçüncü ayetinde yazıldığı gibi *tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş*

yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. Bu putperest kayıtlarında da tuğlanın pişirmesinden bahsediyorlar. Her tuğlaya Babil'in tanrısı Merodach'ın adını yazmışlardır. İlk Zikkurat yani derece derece kule Babil'de inşaa edilmiş. Bu kulenin tepesi göğe kadar uzanmış (ayet 4). Bu yapay dağın en üstüne bir tapınak yapmışlar. Bu tapınak şehrin tapınma merkezi oldu. Babil insanları bu büyük bina için gurur duydular. Şehir onların şöhreti idi. Kimsenin onu yenemeyeceğine ve tanrısal bir şehir olduğuna inandılar (Babil=Tanrı'nın Kapısı demek).'

- Merodach tanrısı Baal tanrısının ikinci bir adıdır. Baal insanların kurduğu sahte tanrılardan biridir. Bu tanrıya gerçek olan Tanrı'nın yerine tapındılar. Baal tapınmalarını tarihe bakarsak hep kötü, çirkin, vahşi ve şehvetli geçiriyorlardı.

Haritada Fırat, Dicle ve Babil olan yerleri bulabiliriz.

- Fırat ve Dicle ovasında birçok uygarlığın kalıntıları bulundu. Başka şeylerle beraber kuleler ve binalar bulundu. Ve bazıları bize Babil'in ilk kulesini hatırlatıyorlar. Yapısının da kerpiçten tuğla ile ve ziftle yapıldığını gösteriyor. Tıpkı Kutsal Kitap'ta yazıldığı gibidirler.

İnsanlar bütün dünyaya dağılmamak için bu kuleyi inşaa etmek üzere toplanıyorlar.

Okuyalım: yar.11:4 *Sonra, "Kendimize bir kent kuralım" dediler, "Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız."*

Kimi düşündüler ki?

İnsanlar kendi kendilerini düşündüler! Onlar kendine güvenen, kibirli ve övüngeleli kişilerdi!

Kendi adlarının yerine Tanrı'nın adını yüceltmeliydiler. Fakat ayetin sonuna bakınız. İnsanların tutumlarında başka neler yanlış? Tanrı, Adem'e ve Nuh'a hangi emirleri verdi?

Okuyalım: yar.1:28 *Onları kutsadı ve, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.*

yar.9:1-2 *Tanrı, Nuhu ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi, "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin denetiminize verilmiştir.*

- Tanrı Adem'e ve Nuh'a çoğalmaları ve bütün hayvanlar, kuşlar ve balıklar üzerinde egemen olmalarını istedi. Ve bütün yeryüzünü doldurmalarını emretti.
- Tanrı çok iyi biliyordu ki hep beraber kaldıkları zaman Tanrı'yı ve O'nun isteğini çabuk unutacaklardı.
- Tanrı, bütün insanların tek bir yerde beraber ve sadece kendi fikirlerini izlemelerini istemedi.
- Tanrı insanı bütün dünyada Tanrı'nın isteğini yerine getirsin diye yarattı.
 - o Tanrı hepimizin yaratıcısı ve sahibimizdir. Yörelere, ırklarımıza ve dillerimize bakmaksızın bizim sahibimizdir.

Bu kişiler Nuh'a ve Adem'e verilen Tanrı emirlerini kasten reddettiler.

- Tanrı'nın buyurduğu gibi bütün dünyaya dağılmak istemediler.
- Tek bir yerde toplanıp büyük bir şehir ve yüksek bir kuleyi inşa etmeye başladılar.

Tanrı onları gördü.

Tanrı bu isyancı halkın aktiviteleriyle ilgilendi mi?

- Tanrı onları görebiliyor muydu?
- Onların fikirlerini ve planlarını biliyor muydu?
- Onların yaptıkları Tanrı'yı kaygılandırdı mı?

Okuyalım: yar.11:5 *RAB insanların yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağıya indi.*

Evet, Tanrı kendisini unutmalarına rağmen onlarla ilgileniyordu. Tanrı her yerde insanları görüyor.

Okuyalım: ozd.15:3 *RABbin gözü her yerde olanı görür, Kötüleri de iyileri de gözler.*

- Tanrı insanlarla ilgileniyor.
- Tanrı hepimiz hakkında her şeyi biliyor.
 - o Ne sen ne de ben bir şeyi onun önünde gizleyemeyiz.
 - o Geçmişte ne düşündüğümüzü, ne konuştuğumuzu, ne yaptığımızı biliyor.

O bizim yaratıcımızdır.

- Bütün insanları tanıyor.
- Kendi günahları içerisinde Tanrı'dan uzaklaşmış olanları da tanıyor.

Tanrı onları dağıtıyor.

Birisi Tanrı'ya karşı savaşıp galip gelebiliyor mu?

- Şeytan daha gökteyken Tanrı'ya karşı savaşmaya kalktı ve kaybetti.
- Şeytan'ı izleyen bütün melekler de Tanrı'ya karşı düzenlenen savaşı kaybettiler.
- Adem & Havva, Kayın ve Nuh'un çağdaşları Tanrı'ya karşı kaybettiler.
- Burada ne olduğunu düşünüyorsunuz? Şeytan ve insanlar kazandılar mı?

Hiç kimse Tanrı'ya karşı savaşıp kazanamaz. O herkesten daha güçlüdür. Şimdi Tanrı'nın bu durumu nasıl kontrol ettiğini göreceğiz.

Okuyalım: yar.11:6-9 *şöyle dedi: "Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar. Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki birbirlerini anlamasınlar." Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırdı ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıttı.*

- Başta konuştuklarımızı hatırlıyor musunuz? yar.1:26 *Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi,* Şimdi tekrar görüyoruz ki Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı burada ne yapacaklarını konuşuyorlar.
- Tanrı insanları değişik dillerde konuşturmaya başlattı.
- İnsanlar artık birbirleriyle anlaşamadıkları için aileler ayrıldılar ve değişik yörelere göç ettiler.
- Yüzyıllar içerisinde dünyanın diğer kıtalarına kadar gittiler.

İnsanların sadece belli bir bölgeye değil, bütün dünyaya yerleşmeleri Tanrı'nın asıl planıydı.

Düşünelim: Bazen milletlerin oluşması ve dillerin tarihsel gelişmeleri hakkında bir takım şeyler duyuyoruz. Bunlar sadece insani araştırmalara ve insanın bakış açısına göre yapılmışlardır. İnsanın gerçek kaynağını ve tarihini görmek istiyorsak Kutsal Kitab'a bakmamız gerekiyor. Bazı açıklamalar ve önemli ayrıntıları sadece Tanrı'nın verebileceğini bilmemiz gerekiyor. Tanrı'nın Sözü, buluşları ve arjeolojik kanıtları anlamak için bize sağlıklı bir çerçeve veriyor. Kutsal Kitab'ı kullanmaksızın insanın tarihini doğru bir şekilde sıralayamayız. Tanrı bu dünyanın yaratıcısıdır ve tarihin temel insanlığın olaylarını bu kitaba kaydetmiştir.

Tevratta, Musa'nın ilk kitabında, Yaratılış kitabında ilk ırkların ve dillerin nasıl oluştuğuna dair bilgi veriyor. Bizim babalarımızın dillerinin nasıl oluştuğunu gösteriyor. Bizim babalarımız da Babil kulesinin inşaatçılarıydı. Bu senin halkının dilin ve ailenin başlangıcıydı.

Babalarımız Tanrı'nın gerçeğini bilmelerine rağmen bunlara karşı isyan ettiler. Kendi düşüncelerini yani Şeytan'ın ve onun cinlerinin verdiği düşünceleri izlediler. Aranızda eski kültürleri araştıran varsa putperestliği ve onların sahte tanrılara inançlarını ve yaşamlarını nasıl yönettiğini bilirler. Çok basit ve primitif, fakat bazen çok yüksek gelişmiş olan kültürlerle de gerçek ve yaşayan Tanrı'dan uzaklaşmışlar. Onlar kendi günahlarını ve sahte tanrılarını izlemek için insansal yöneticilere itaat ediyorlardı.

Doğru olan ve yaşayan Tanrı'ya tapınan sadece çok az kişi kaldı. Topluluklar hep Tanrı'dan uzaklaştılar.

Özet:

Kutsal Kitap bize insan tarihini derin etkileyen bir olaya bakmaya izin veriyor. Daha fazlasını ve aynı zamanda Kutsal Kitap bize Tanrı'nın nasıl bir Tanrı olduğunu ve insanlarla nasıl ilgilendiğini gösteriyor.

Antik, yani ilk çağda yaşayan kişilerin hareketlerinde bugünkü uygarlığa benzeyen bir davranış olduğunu fark etmişsinizdir.

Hala bay ve bayanlar Tanrı'ya karşı isyan ediyorlar.

Fakat Tanrı değişmedi.

Tanrı herkesle ilgileniyor.

Her insanın yaşamında ne geçtiğini iyi biliyor.

Günahı hala yargılıyor.

Hala insanların Kendisine güvenmeleri için çağırıyor.

Lütfen bu yoklama kağıdını doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 15

Soruları:

1. Neden Tanrı Nuh'a ve oğullarına bütün hayvanların, kuşların ve balıkların üzerinde yetki verebildi?
2. Tanrı, dünyayı tekrar silmeyeceğinin işareti olarak ne verdi?
3. Tanrı tekrar dünyaya tufanı göndermeyeceğinin sözünü tuttu mu?
4. Tufandan sonraki nesiller Tanrı hakkında doğru bilgilere sahip miydiler?
5. Tufandan sonraki nesiller Tanrı hakkında doğru bilgilere nasıl sahip oldular?

İşaretleyin:

- ☐ Tanrı insanlara bir kitap verdi. Onda her şey yazılıydı.
 - ☐ Yaratıcı Tanrı hakkındaki gerçekler ve onun tufan yargısı nesilden nesile bildirildi. Ayrıca Tanrı'nın yarattığı şeylere bakarak O'nun sınırsız güce ve yüceliğe sahip olduğunu görebiliyorlardı. Güneş, ay, yıldızlar ve bütün dünyadaki her şey, Tanrı'nın gücü her şeye yeten bir yaratıcı olduğunu kanıtlıyordu. Gökte olan gökkuşağını yani Tanrı'nın işaretini görebiliyorlardı.
 - ☐ Tanrı insanlara hikmet ve anlayış verdi. Bunu kendiliklerinden biliyorlardı.
6. Nuh'un soyu Tanrı'ya tapındılar mı? O'nun söylediklerine razı oldular mı ve O'nun bir kurtarıcı göndereceğine inandılar mı?
 7. İnsanların çoğu ne yaptı? İşaretleyin:
 - ☐ İnsanlar artık daha akıllı davranıp Tanrı'ya itaat etmeye çalıştılar.
 - ☐ İnsanlar Tanrı'nın egemenliğini kurmakta başarılı oldular. Bu günümüzdeki Demokrasi yönetimidir.
 - ☐ Gerçeği kasten reddettiler ve Şeytan'ın yalanlarına uydular. İnsan, kuş, hayvan, balık ve sürüngen görünüşünde olan, kendi yaptıkları putlara taptılar. Ayrıca güneşe, aya ve yıldızlara da taptılar.
 8. Bu kişiler kimdi?

9. Neden Babil’de bir kule inşaa etmeye başladılar? İşaretleyin:

- ☐ Büyük bir binada daha rahat yaşamak ve gelen geçen yolculara bir işaret feneri olsun diye.
- ☐ Bütün dünyaya dağılmamak, kendilerine bir ad takmak ve meşhur olmak için.
- ☐ İlk tapınağı yapmak için.

10. Tanrı’nın planlarından haberdar mıydılar?

11. Tanrı insanların bütün sırlarını biliyor mu?

12. Tanrı ne yaptı?

13. Sonuç neydi?

14. İlk babalarımız dini görüşlerini nereden aldılar?

15. Babil çağdaşları gibi bugün de var olan insanların tutumlarından birkaçını sıralayın:

16. Çağdaşlarımız bugünlerde neye tapıyorlar?

Yaratılış 11,27-32; 12,1-5; 13,5-13: İbrahim'in Seçilmesi; Sodom ve Gomora

Giriş

Aramızda kaç kişi dedelerin dedelerinin adlarını biliyorlar? Çoğumuz dedelerimizin dedelerinin adlarını bile hatırlamıyoruz. Fakat bugün 4000 yıl önce yaşamış bir insandan bahsedeceğiz. Ve bu kişi hala bütün dünyada anılıyor: İbrahim.

O hala neden **anılıyor**?

- Çünkü Tanrı ona özel vaatlerini verdi.
- Çünkü kendisi Tanrı'ya inandı.

Avram (İbrahim) Sam'in soyundan geldi.

Nuh'un üç oğlu vardı: Sam, Ham ve Yafet. İbrahim yani daha önceki adıyla AVRAM Sam'ın soyundan geldi. AVRAM, Terah'ın oğlu, insanların Babil Kulesi yapmak istedikleri yere yakın oturuyordu.

Okuyalım: yar.11:27-30 *Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haranın babasıydı. Haranın Lut adlı bir oğlu oldu. Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildanilerin Ur Kentinde öldü. Avramla Nahor evlendiler. Avramın karısının adı Saray, Nahorunkinin adı Milkaydı. Milka Yiskanın babası Haranın kızıydı. Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.*

AVRAM ve SARAY'ın adlarının daha sonra değiştirileceğini göreceğiz.

İbrahim Saray'la evlendi, fakat onların çocukları olmamıştır.

- **Ekleme yapalım:** O günlerde çocuk sahibi olmamak büyük bir rezaletti. Çocuksuz bir çift ayıplanırdı. Erkek bir çocuk özellikle önemliydi, çünkü sadece o babasının adını taşıyabilirdi ve mirasçı olurdu.

Okuyalım: yar.11:31-32 *Terah, oğlu Avramı, Haranın oğlu olan torunu Lutu ve Avramın karısı olan gelini Sarayı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildanilerin kenti Ur'dan ayrıldılar. Harrana gidip oraya yerleştiler. Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harranda öldü.*

Avram'ın babası, Terah, Ur kentinden ayrılıp Harran'a gitti.

- Terah Avram'ı ve Saray'ı yanına alıp onları da oraya götürdü.
- Onlarla beraber torunu Lut'u da götürdüler, çünkü Lut'un ailesi Ur'da ölmüşlerdi.

Terah'ın asıl hedefi Kenan ülkesiydi (bugünkü Filistin), fakat sadece Harran'a kadar gelebildi. Orada öldü.

Tanrı Avram'ı çağırıp, ona ülkesini terk etmesini emretti.

Okuyalım: yar.12:1 *RAB Avramı, "Ülkeni, halkını, babanın evini bırak, sana göstereceğim topraklara git" dedi, (Elç İşl.'nde 7,2.3 Tanrı'nın Avram'ı daha Ur'dayken ve babasıyla Harran'a gitmeden önce Kenan ülkesine çağırdığını görebiliyoruz.)*

Tanrı Avram'a ülkesini bırakıp Kenan ülkesine gitmesini emretti.

Tanrı direk Avram'a hitap etti ve ne yapması gerektiğini direk söyledi. Çünkü o zamanlarda Kutsal Kitap daha yazılmamıştı.

- Tanrı bugünlerde böyle sesiyle bizimle konuşmuyor.
- Yazılmış olan Kutsal Kitap ayetleriyle bizimle konuşuyor.
- Tanrı'yı ve O'nun mesajını tanımak, anlamak için tek yol O'nun sözünü okumak ve duymak.

Mezopotamya'da, yani Avram'ın yaşadığı yerde insanlar putlara tapındılar.

- Yaratıcılarına itaat etmediler, O'na güvenmediler ve O'nu sevmедiler.
- Yeşua 24,2 bize Avram'ın babası Terah'in bir putperest olduğunu söylüyor.

Avram yani İbrahim de bir günahkar mıydı?

Evet, çünkü o da Adem'in soyundandı.

Fakat Avram Tanrı'ya güvendi.

- Tanrı'ya kendisi emrettiği gibi yaklaştı.
- Tanrı'ya ve vaatlerine güvendi.

Avram daha putperest insanların arasında yaşarken Tanrı planını gerçekleştiremedi.

- Kendi yöresinden ayrılmak zorundaydı.
- Tanrı'nın onu götürmek istediği ülkeye gitmek zorundaydı.

Tanrı'nın, Avram'a emretmek için hakkı vardı.

- Tanrı gücü her şeye yeten Rab'dir.
- Tanrı sınırsızdır.

Tanrı İbrahim için vaatlerini veriyor.

Nuh'un soyu, yani bizim babalarımız, isteyerek ve kasten Tanrı'dan ve gerçeğinden uzaklaştılar.

- Tanrı'nın, yani yaratıcının yerine, yaratılışa tapındılar.
- O'na karşı isyan edip Babil kulesini inşaa etmeye başladılar.

Günahlarına rağmen Tanrı insanları Şeytan'ın egemenliğinden ve sonsuz cezasından kurtarmak için planından vazgeçmedi.

- Hiç bir şey ve hiç kimse Tanrı'nın planlarından vazgeçmesini sağlayamaz.
- **Düşünelim:** Tanrı, yüzyıllarca sonra İşaya peygamber aracılığıyla, hala sahte Babil Tanrısı, Marduk'a tapınan kendi halkına ne söylediğini bir dinleyin: yea. 46:8-10 *"Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar, Adam olun, aklınızdan çıkarmayın! Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok. Sonu ta başlangıçtan, Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren, Tasarım gerçekleşecek, İstedğim her şeyi yapacağım diyen benim.*
 - o Tanrı ne söylerse onu yapar.
 - o Hiçkimse O'nu durduramaz, O'nun planlarının gerçekleşmesine karşı koyamaz.
- Tanrı'nın, Avram'ı seçmesi, kendi planının içerisinde insanları günahın köleliğinden kurtarmak için bir sonraki adımdı.

Tanrı, Avram'ın zamanında olduğu gibi bugün de aynı Tanrı'dır.

- Bugün de Tanrı seven, merhametli ve inayetli bir Tanrı'dır.
- İnsanları sonsuz cezalarından kurtarmak için planını unutmadı.
- Tanrı, herkesin Şeytan'ın gücünden ve günahından kurtulmasını istiyor.

Tanrı'nın Adem'e hangi vaatleri verdiğini **okuyalım:** yar.12:2 *"Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım. Bereket kaynağı olacaksın.*

- Avram'ın ve Saray'ın çocuklarının olmamasına rağmen Tanrı Avram'dan büyük bir halk çıkacağına sözünü verdi.
- Aynı zamanda Tanrı, Avram'ı koruyacağını ve bereketleyeceğini sözünü verdi. Böylece Avram ünlü bir kişi olacağını ve başka insanların onun sayesinde yardım alacaklarını söyledi.

Okuyalım: yar.12:3 *Seni kutsayanları kutsayacağım. Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki halkların hepsi Senin aracılığıyla kutsanacak."*

- Avram'a yardım edenlere Tanrı'nın kendisi yardım edeceğini sözünü verdi. Fakat Avram'a kötü muamele yapanlara da Tanrı'nın kendisi bela getireceğini sözünü verdi.
- Üçüncü ayetin sonuna özellikle bakalım: *Yeryüzündeki halkların hepsi Senin aracılığıyla kutsanacak.*
 - o Bu Avram'a verilen en büyük vaat idi. Çünkü bu vaat kurtarıcı ile ilgiliydi.
 - o Tanrı'nın, Aden Bahçesinde dünyaya gönderilecek ve Şeytan'ın egemenliğini mahvedecek bir kurtarıcıyı göndereceğini sözünü verdiğini hatırlıyor musunuz?
 - o Tanrı, bu kurtarıcının Avram'ın soyundan geleceğini söyledi.
 - o Dünyadaki bütün ailelerin Avram'ın soyundan gelen birisinin sayesinde bereketleneceğini söyledi.
 - o Bu vaat bütün insanlığı kapsıyor. Seni ve beni, senin aileni ve benim ailemi de kapsıyor.
 - o Tanrı, kurtarıcıyı bütün insanlar için ve bütün kıtalar için göndermek istedi.

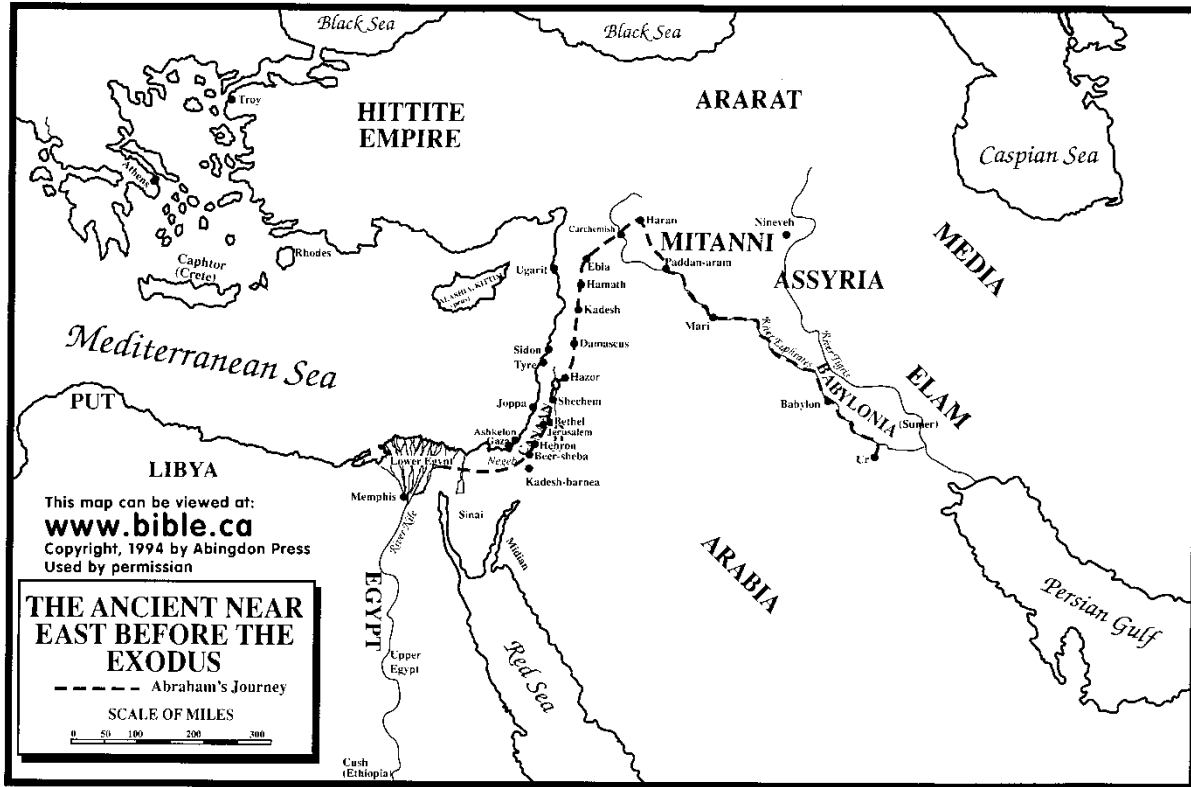
Avram Tanrı'ya itaat edip O'na inandı.

Avram'ın çevresi ve yaşam ortamı nasıldı?

- Unutmayalım ki, Avram günahlı ve putperest bir dünyada yaşadı ve kendi ailesinden de insanlar gerçek Tanrı'ya tapınmadılar.
- Avram'da Nuh'un zamanında olduğu gibi Tanrı'yı söven ve kötü iştahlarının peşinde giden insanların arasında yaşadı.
- Avram ve Saray çocuksuzdu.

Kötü ortam ve şartlar olmasına rağmen Avram Tanrı'nın vaatlerine güvendi.

- Avram, Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğine ve bu kurtarıcının kendi soyundan geleceğine inandı.
- Avram Nuh gibi Tanrı'nın Sözüne inandı ve ondan dolayı Tanrı'ya itaat etti.

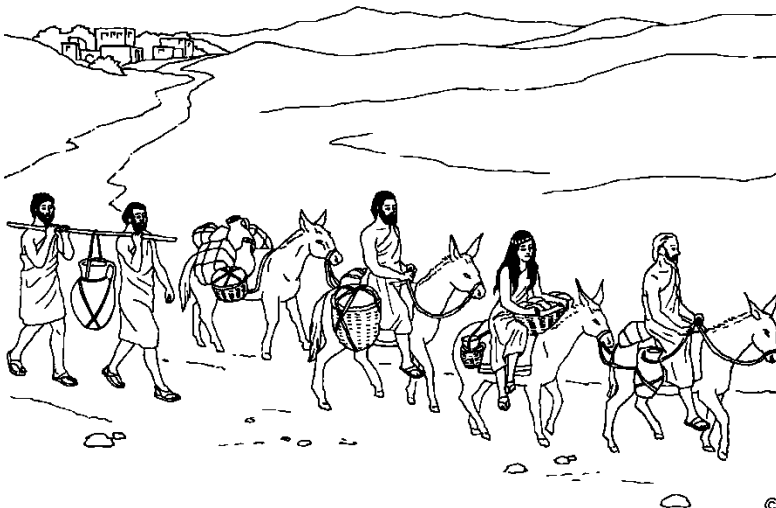
Okuyalım: yar.12:4-5 *Avram RABbin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Harrandan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı. Karısı Sarayı, yeğeni Lutu, Harranda kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.*

(Haritada Ur, Haran ve Kenan ülkesini bulup Avram'ın büyük ihtimalle katetmiş olduğu yola bakalım)

- **Düşünelim:** Kutsal Kitap ayetlerini okurken bu adamın gerçekten yaşadığını unutmayalım.

Avram tarihi ve gerçek bir kişidir. Bu kişi Tevrat, Zebur ve İncil'de defalarca geçiyor.

Ur, Mari, Elba ve diğer antik şehirlerde yapılan arkeolojik buluşlar, Kutsal Kitap'ta ifade edildiği (M.Ö. 2000) ayrıntılarla aynıdır. Son yıllarda o zamanki yolculuklar, alış veriş, evlilik, aile yapısı ve kullanılan adlar hakkında sayısız detaylar çıktı. Hepsi de Kutsal Kitap'ın ifadeleriyle uyum içerisindedirler.

- **Düşünelim:** Avram çok zengindi. Onun uşakları, çok sayıda

koyunları ve keçileri vardı. Bütün mallarını yanında götürdü. Böyle bir yolculuğun zorluklarını düşünmek zordur. Fakat Avram'ın kararı, Tanrı'ya itaat etmesi, bir fikirden ya

da macera olsun diye bir histen dolayı çıkmadı. Avram gitmeye karar verdi, çünkü O Tanrı'ya güvendi.

Kendinizi hazırlayıp bütün ailenizi ve bütün varlığınızı yanınızda götürüp bilmediğiniz bir ülkeye gitmeyi düşünebilir misiniz? Bunu sizin komşularınızın sövdüğü bir Tanrı'ya güvenip yapmak ister misiniz? Unutmayın Avram zengin ve saygıdeğer bir insandı. İnsanlar onu seyrediyorlardı.

Avram'ın ilk terkettiği şehir Kaldea'daki Ur'du. Ur bir alışveriş merkeziydi, büyük tapınaklarla ve taşlardan yapılmış sabit evlerle. Tıpkı Babil gibi. Ur'un kalıntıları bugün Irak'tadır.

Fakat Avram şimdi göçmen oldu ve çadırdı yaşamak zorundaydı.

Rahatsız edici durumuna ve sosyal baskı almasına rağmen Avram Tanrı'ya güvendi ve bütün ailesini, varlığını ve prestijini Tanrı'nın eline verdi. Avram, Tanrı'nın tamamen güvenilir olduğunu biliyordu.

Avram'ın yeğeni, Lut da, Arvam ve Saray'la gitti.

Lut da Tanrı'ya ve O'nun vaadine güvendi.

Tanrı Avram'ı sadıkça O'na vaat ettiği Kenan ülkesine götürdü.

Avram'ın ve Lut'un çobanlarının kavgası.

Okuyalım: yar.13:5-7 *Avramla birlikte göçen Lutun da davarları, sığırları, çadırları vardı. Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi yan yana yaşayamadılar. Avramın çobanlarıyla Lutun çobanları arasında kavga çıktı. O günlerde Kenanlılarla Perizliler de orada yaşıyorlardı.*

Lut, amcası Avram gibi zengindi.

İkisinin de çok koyunları ve keçileri vardı. Tabiki zaman geldi, kavga çıktı. Herkes kendi sürüsünün iyiliğine baktı. Otlak ve su artık yetmiyordu.

Avram'ın çözümü.

Avram Lut'a bir çözüm teklif ediyor.

Okuyalım: yar.13:8-9 *Avram Luta, "Biz akrabayız" dedi, "Bu yüzden aramızda da, çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın. Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim."*

Lut'un seçimi.

Okuyalım: yar.13:10-11 *Lut çevresine baktı. Şeria Ovasının tümü RABbin bahçesi gibiydi, Soara doğru giderken Mısır toprakları gibi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodomla Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi. Lut kendine Şeria Ovasının tümünü seçti ve doğuya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.*

Lut etrafına bakarak karar verdi. Kendi hayvanlarına en uygun yeri düşünerek yeşil olan ovayı seçti.

- Lut Tanrı'ya güvenmesine ve inanmasına rağmen bir şeyi düşünmedi: Bu karar kendisini ve ailesini nasıl etkileyecekti. Tanrı'yı bilmelerini ve O'nu hoşnut etmelerini nasıl etkileyecekti. İşte onu düşünmedi.
- Lut büyük ihtimalle, nasıl daha fazla kazanacağını planladı.
- Bu karar korkunç sonuçları ortaya getirdi.
- **Düşünelim:** Kayın'ın akılsız kararını, Tanrı'yı hiçe saymasını hatırlıyor musunuz? Bütün Kayın'ın soyu tufanda öldü. Hangi kararları verdiğimizize dikkat etmemiz lazım. Bizim uygarlığımız bizi devamlı sonu belli olmayan kararlar vermeye itiyor. Örneğin: 'Nasıl daha çok para kazanabilirim?', 'Ne satın alalım?', 'Bu akşam nereye gidelim?', 'Yarın ne yapacağız?', 'Tatile nereye gidelim?' gibi. Fakat asıl yaşam sorularımızı kendi kendimizi

çok nadir soruyoruz. Örneğin: ‘Tanrı’nın bizimle olan ilişkisi nasıldır?’, ‘Çocuklarımız Tanrı hakkında ne biliyorlar?’, ‘Tanrı kendi sözünde bizim için ne kaydetti?’, ‘Günahlarımızın cezası ne oluyor?’ gibi.

Okuyalım: ozd.14:12 *Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür.*

Bir insan Tanrı’nın Sözünden ayrılma kararı verirse sonsuza dek bu karara pişman olacak. Tanrı’yı reddedenler için hazırlanmış bir ceza yerinin var olduğunu düşünmek istemiyoruz. Şeytan bu konu hakkında düşünmemizi kesinlikle istemiyor! Uyusunlar diye. Fakat ateş gölü gerçek bir yerdir. Şeytan, bütün cinleri ve Tanrı’ya isyan edenler oraya gidecek ve sonsuza dek orada kalacaktır. Bütün dünya zenginlikleri elimize geçse de, oraya gitmek zorunda kalırsak, ne faydası var? Bu tür şeyler hakkında hiç kimse konuşmak istemiyor! Devamlı daha çok başarılı olmak için itiliyoruz ve Tanrı hakkında daha az düşünmek için teşvik ediyoruz. Fakat Tanrı kendi sözüyle çağırıyor – bize rica ediyor – Kendisini dinlememizi ve inanmamız için çağırıyor.

- **Kıyaslama yapalım:** Avram kırsal, taşlı, az verimli olan tepelerde ve dağlarda kaldı. Lut verimli toprakları olan ovaya indi. İnsani bir bakış açısından Avram bu toprak paylaşımında yenilen (kaybeden) oldu. Fakat Tanrı yüzeysel seviyenin altındaki bütün gerçeği biliyor.

Okuyalım: yar.13:12-13 *Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti. Sodom’a yakın bir yere çadır kurdu. Sodom halkı çok kötüydü. RABbe karşı büyük günahlar işliyorlardı.*

Ovada iki şehir vardı: Sodom ve Gomora.

- Bu şehirler çok kötüydü.
- Orada yaşayan halk Tanrı’yı ve kendileri için O’nun ne istediğini bilmek istemediler.
- Sadece kendi kendilerini ve yapılan yaramaz işlerini düşündüler

Tanrı hepsini biliyordu. Lut Tanrı’ya sorsaydı bunu ona söyleyebilirdi.

Fakat Lut kendine göre iyi olanı gözleriyle seçti. Acı bir karar verdi. Bu adım kendisini Tanrı’dan uzaklaştırdı ve onu tehlikeli, çok kötü bir yere götürdü.

Sodom ve Gomora’daki insanlar Tanrı hakkında düşünmek için çaba harcamamalarına rağmen, Tanrı onların yaptıklarını biliyordu.

- O onların yaratıcısıydı.
- Şeytan’ı izlemelerine rağmen, onlar hala Tanrı’nın mülküydüler.
- **Düşünelim:** İnsanların Tanrı’yı görmemezlikten gelmelerine rağmen ve O’nun sözünü dinlememelerine rağmen Tanrı onlar hakkında her şeyi biliyor. Tanrı’yı reddedip Şeytan’ı izlemeye karar verebiliyorlar. Fakat onlar hala Tanrı’nın mülküdürler. Tanrı onları yargılayacak. Tanrı onların kendisine dönüp tövbe etmek için yeterince zaman tanıdıktan sonra onları cezalandıracak.

Özet:

Lut bencil tutkularıyla karar verdi. Fakat Avram Tanrı’ya itaat etti, Tanrı’nın bütün vaatlerini yerine getireceğine güvendi. Bir sonraki toplantımızda Tanrı’nın bu iki insanın yaşamlarında nasıl işlediğini göreceğiz. Bugün Tanrı hakkında birkaç gerçeği öğrendik. Bunları düşünerek kendi yaşamımızı ve kararlarımızı tekrar gözden geçirelim.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 16

Sorular :

1. İnsanlar Tanrı'ya isyan ederek bir kule inşaat ettikleri için, Tanrı insanlara bir kurtarıcı gönderme planını iptal etti mi?
2. Bu kurtarıcının bu dünyada doğması için Tanrı ne yaptı?
3. Tanrı Avram'a ne dedi?
4. Tanrı Avram ve Saray'a başka bir ülkeye gitmeleri için buyruk verdiği zaman onların kaç tane çocuğu vardı?
5. Tanrı Avram'a ne söz verdi? İşaretleyin:
 - ☐ Tanrı, Avram'a büyük bir halk olacaklarını, onları koruyacağını ve bereketleyeceğine dair söz verdi. Ayrıca Tanrı, Avram'a yardım edenleri bereketleyeceğini ve O'na karşı kötülük yapanlara da bela getireceği sözünü verdi. Tanrı, bütün dünyadaki halkların, ırkların ve ailelerin Avram'ın soyundan büyük bir yardım alacakları sözünü verdi.
 - ☐ Tanrı Avram'a artık her yerde başarılı ve belasız bir yaşam sürebileceğine dair söz verdi.
 - ☐ Tanrı Avram'a bütün bilimsel buluşları halkının aracılığı ile dünyaya getireceğine söz verdi.
6. Avram'ın soyundan gelecek bu kişi kimdi?
7. Tanrı Avram'a direk sözle hitap etti. Fakat bugün Tanrı bizimle nasıl konuşuyor?
8. Tanrı Avram'ı günahkar olmadığı için mi seçti?
9. Avram Tanrı'ya tapınmak için O'na nasıl yaklaştı?
10. Tanrı Avram'a söz verdikten sonra Avram ne yaptı?
11. Habil, Şit, Hanok, Nuh ve Avram arasında hangi benzeyişleri görebiliyorsunuz?

12. Neden Lut, Avram'ı terk edip Sodom ve Gomora ovasına indi? İşaretleyin:

- ☐ Avram daha akıllı davranıp Lut'un kötü şehirlere inmesine izin verdi, çünkü onun kalıp kendi malına zarar vermesini istemiyordu.
- ☐ Lut Sodom ve Gomora'daki cinsel ahlaksızlıklara katılmak niyetindeydi.
- ☐ Avram'ın ve Lut'un çok hayvanları vardı. Mevcut otlaklar ve su kaynakları her ikisinin hayvanlarını beslemek için yeterli gelmiyordu. O nedenle Lut güzel sulanmış ve otlakları bol olan ovaya indi.

13. İnsanlar öldükten ve sonsuz cezaya girdikten sonra bütün zenginlikleriyle ne yapabilirler?

14. Sodom ve Gomora insanların kötü yaptıklarını kim gördü?

15. Tanrı'nın önünde düşünceler, sözler ve hareketler gizlenebilir mi?

Yaratılış 13,14-17; 15,5.6.13-16; 17,1-5.15-17; 18,20.21; 19,1-7.10-17.24-26:

Sodom ve Gomora'nın mahvetmesi

Giriş

Bugünkü okuduğumuz bölüm birkaç önemli sorulara cevap verecek.

Tanrı, hakikat ve doğruluğu nasıl anlıyor?

Bir kişi Tanrı'nın gözünde nasıl doğru olabilir?

İnsanlar ahlaksız bir yaşam sürmeye karar verirlerse Tanrı onların bu kararını onaylıyor mu?

Eşcinsellik ve homoseksüellik günah mıdır?

Kutsal Kitap bu sorulara net bir şekilde cevap veriyor.

Okuyacağımız gerçekler bize Nuh'un zamanındaki olayları hatırlatıyor.

Sonunda bizim çağdaşlarımıza da bugünlerde neler olduğunu anlayacağız.

Tanrı Avram'a (sonraki adı İbrahim olacak) vaatlerini tekrarlıyor.

Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra Tanrı tekrar Avram'la konuşuyor ve tekrar ona bütün Kenan ülkesini vereceği sözünü verdi.

Okuyalım: yar.13:14-17 *Lut Avramdan ayrıldıktan sonra, RAB Avrama, "Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak" dedi, "Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek. Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş."*

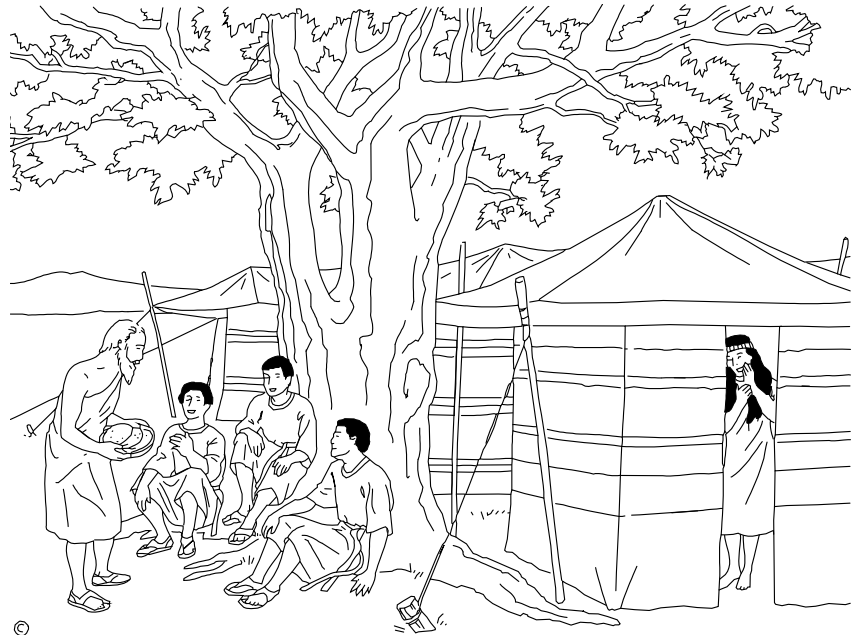
(Kenan ülkesini haritada göster.)

- **Kıyaslayalım:** Güzel ve bulutsuz bir gecede göklere bakarsak kaç yıldız sayabiliriz. Bir gece Tanrı Avram'ı çadırından çağırıyor. Ona yukara bakmasını emretti ve yıldızları saymasını söyledi.

Okuyalım: yar.15:5-6 *RAB Avramı dışarı çıkararak, "Göklere bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun onlar kadar çok olacak." Avram RABbe inandı. RAB bunu ona doğruluk saydı.*

Avram Tanrı'ya inandı.

- Tanrı'nın vaadini verdiği şey imkansız gibi görünüyordu.
- Avram ve Saray yaşlıydılar ve uzun zamandan beri evli olmalarına rağmen bir çocuk sahibi olamadılar.

- Fakat Avram Tanrı'ya güvendi, O onlara bir çocuk verebileceğine ve kendi soyundan vaat edilen kurtarıcının ortaya çıkartacağına inandı.

Avram Tanrı'ya inandığı için Tanrı onu hiç günah işlememiş gibi kabul etti.

- Avram bir günahkardı, fakat Tanrı'ya güvendiği için Tanrı ona mükemmel ve tamamen adil bir kişi gibi razı oldu.

Okuyalım: yar.15:6 *Avram RABbe inandı. RAB bunu ona doğruluk saydı.*

Doğruluk ne demek?

- Doğruluk doğru olmaktan geliyor.
- Tanrı bunu ona doğruluk saydı, yani Avram'ı doğru ve kabul edilecek bir durumda olduğunu gördü.

Fakat Avram günahkardı, tıpkı bizim gibi Adem'in bir çocuğuydu. Tanrı Avram'da ne buldu ki onu kabul etsin? Neden Tanrı Avram'ı, yani bir günahkarı kabul etsin ki?

Tek bir sebebi var. Rab Avram'ı tek bir sebepten kabul etti. **Çünkü Avram Tanrı'ya inandı, yani O'na güvendi.**

Avram
RAB'be inandı.
RAB bunu ona
doğruluk saydı.

Başka bir benzeyle Tanrı Avram'ın hesabına doğruluk havale etti. Avram'ın banka hesabı günahlardan dolayı kırmızı rakamlarla yazılmasına rağmen bunu yaptı.

Avram, Tanrı'nın ona verdiği doğruluk hediyesini aldığından dolayı Avram Tanrı'nın gözünde tamamen kabul edilme haline geldi.

Neden Tanrı Avram için bunu yaptı?

Çünkü Avram Tanrı'ya inandı, güvendi!

Avram, kendi kendini günahlarından kurtaramayacağını iyi biliyordu. Fakat Avram, Tanrı'nın kendisini günahattan, Şeytan'dan ve ölümden kurtarabilecek bir kurtarıcı göndereceğine **inandı**.

Okuyalım: yar.15:13-16 *RAB Avrama şöyle dedi: "Şunu iyi bil ki, soyun yabancı bir ülkede garipler gibi yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı göreceksin. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu ben cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığıyla ayrılacak. Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaşta ölüp gömüleceksin. Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorluların yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı."*

Tanrı, Avram'ın torunları doğmadan önce neler yaşayacaklarını biliyordu.

- **Kıyaslayalım:** Gelecek haftada, gelecek yılda ya da önümüzdeki on yıl içerisinde ne olacağını şimdiden söyleyebilir miyiz? Ya da bir veya iki yüz yıl sonra ne olacak? Tanrı dışında hiç kimse bu sorulara cevap vermez. Gelecek hakkında sadece O, her şeyi biliyor.

Okuyalım: yar.17:1-5 *Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrıyım" dedi, "Benim yolumda yürü, kusursuz ol. Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım." Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı, "Seninle yaptığım antlaşma şudur:" dedi, "Birçok ulusun babası olacaksın. Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım."*

Avram 99 yaşındayken RAB tekrar onunla konuştu.

- Tanrı Avram'ın adını İbrahim olarak değiştirdi. Çünkü ona birçok ulusların babası olacağını sözünü verdi.
- Avram'ın anlamı 'yükseltilmiş baba', fakat İbrahim'in anlamı şudur: 'birçok çocukların babası'.

Tanrı, İbrahim'e ve Sara'ya bir oğul vaat ediyor.

Okuyalım: yar.17:15-16 *Tanrı İbrahime, "Karin Saray'a gelince, ona artık Saray demeyeceksin" dedi, "Bundan böyle onun adı Sara olacak. Onu kutsayacağım ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım ve ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak."*

Tanrı Saray'ın adını da Sara olarak değiştirdi. Çünkü bugüne kadar çocuk sahibi olmamasına rağmen Tanrı ona bir oğul vaat etti.

- Saray'ın anlamı 'prensestir', fakat Sara'nın anlamı 'birçok ulusların anası' demektir.
- Sara milyonlarca kişilerin anası olacaktır.

Okuyalım: yar.17:17 *İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, "Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?" dedi, "Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?"*

İnsanın bakış açısı veya tıp açısından İbrahim ve Sara'nın bir çocuk sahibi olmaları olanaksızdı.

- İbrahim 100 yaşındaydı.
- Sara 90 yaşındaydı.
- Fakat Tanrı'nın vaadi insanın zayıflığına bağlı değildi.

Bu vaadi **Tanrı** verdi ve O gücü her şeye yeten RAB'dir.

Tanrı Sodom ve Gomora hakkında ne düşünüyor.

Şimdi dikkatimizi İbrahim'in yeğenine çevirmek istiyorum.

Okuyalım: (bütün 18. bölümü isterlerse) yar.18:20-21 *Sonra İbrahime, "Sodomla Gomora büyük suçlama altında" dedi, "Günahları çok ağır. Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Yapıp yapmadıklarını anlayacağım."* (Tanrı Kutsal Kitab'ın birkaç yerinde bir insanın şekliyle dünyaya geldi. Böyle bir görünüme **Teofani**' deniliyor. Tanrı Sodom'da olup bitenleri iyi biliyordu, fakat bir babanın oğluna dediği gibi: 'Birazdan odana geleceğim bakayım odan gerçekten söylendiği gibi kötü durumda mı yoksa değil mi?' diyebilir.)

(Haritada Sodom ve Gomora'nın bulunduğu tahmin edilen yeri göster.)

Tanrı bu iki bozulmuş şehrin yakınlarına geldi. O zaman çok insan olmasına rağmen, Tanrı Sodom ve Gomora'dakilerin yaptıklarını ve söylediklerini duydu.

Lut, bu iki bozulmuş şehire yaklaşımadan çok önce Tanrı onlardan hoşlanmadı.

- Bir süre Tanrı oradakilere karşı sabırlıydı, fakat şimdi onların günahlı tutumlarını artık taşımayacağına karar verdi.
- Tanrı'nın gazabından kurtulamadılar.
- **Kıyaslayalım:** Nuh'un zamanında Tanrı insanların tövbe etmesini beklediğini hatırlıyor musunuz? Ona rağmen sonunda günahlarının cezalandırıldığını gördük. O tarafsız ve adildir. Öğüt almak için hiç kimseye sormadı. Hiç kimse Tanrı'dan bir yere kaçamaz. Herkesin günahını görüyor ve onu cezalandıracaktır.

Tanrı'nın melekleri Sodom'a geliyorlar.

Okuyalım: yar.19:1-3 *İki melek akşamleyin Sodoma vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak, "Efendilerim" dedi, "Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın. Geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz." Melekler, "Olmaz" dediler, "Geceyi kentin meydanında geçireceğiz." Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler.*

Lut neredeydi?

- Daha önce şehrin yakınlarında oturuyordu.
- Fakat daha sonra şehrin içine taşındı ve kötü insanların arasında oturdu.

Misafirler kimlerdi ve neden geldiler?

- Tanrı'nın iki iyi melekleriydiler. Onlar Şeytan'ı izlemediler.
- Tanrı onları özel bir görevle göndermişti.

Tanrı bu melekleri Lut ve ailesini yakında olacak olaylardan uyarmak için gönderdi.

Tanrı, Lut'un Sodom ve Gomora halkının arasında yaşamasına rağmen O'na inandığını biliyordu. Tanrı her şeyi küçük detaylara kadar biliyor.

Kutsal Kitap bize Sodom'un günahlarına bakmamız gerektiğine işaret ediyor.

Okuyalım: hez.16:49-50 *"Kızkardeşin Sodomun günahı şuydu: Kendisi de kızları da gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksula yardım elini uzatmadılar. Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle, gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım.*

Bu insanlar gururluydular, iştahlarına doyamamışlar ve başkalarının problemlerini düşünmediler.

Sodumluların günaha yatkınlığı.

Okuyalım: yar.19:4-8 *Onlar yatmadan, kentin erkekleri, Sodomun her mahallesinden genç yaşlı kentin bütün erkekleri evi sardı. Luta seslenerek, "Bu gece sana gelen adamlar nerede?" diye sordular, "Getir onları da yatalım." Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı. "Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın" dedi,*

- **Düşünelim:** İğrenç bir bölüm bu. Fakat Tanrı onu kaydettirdi ki, biz onu okuyalım. Bir duralım ve düşünelim. Bizim uygarlığımız, Almanya, Türkiye bundan daha iyi midir? 'Sodomi' kelimesi Almanca'da hala kullanılıyor, çünkü bu günah hala içimizde işleniyor.
- Tanrı cinselliği çok özel olarak erkek ve kadın ilişkisi olsun diye tasarlayıp bize hediye etti. Aynı zamanda bu güzel hediye bizim çoğalmamızı sağladı. Fakat insan Tanrı'nın bu hediyesini bozdu. Doğal olmayan, çirkin, kontrol edilmeyen ve bencil tutkulara teslim etti, tıpkı Sodom'daki hastalık gibi. Bugünkü bütün topluluğumuz da bu korkutucu hastalıklarla bulaştırılmış haldedir, çünkü erkekler ve kadınlar kendileri için hazırlanan Tanrı planını reddettiler.
- Bu iğrenç tablo Lut'un daha iyi olan otlama yerini seçme kararına bambaşka bir ışık veriyor. Tanrı Lut'a melekleri göndermeseydi onun ne korkunç bir sonu olacaktı! Fakat Kutsal Kitap bize Lut'un Tanrı'ya güvendiğini söylüyor ve bundan dolayı Tanrı onu kurtardı.

Lut, eşi ve kızları Sodom'dan kurtuluyorlar.

Okuyalım: yar.19:10-17 *Ama içerdeki adamlar uzanıp Lutu evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar. Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı*

bulamaz oldu. İçerdeki iki adam Luta, "Senin burada başka kimin var?" diye sordular, "Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar. Çünkü biz burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu. Kenti yok etmek için bizi gönderdi." Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, "Hemen buradan uzaklaşın!" dedi, "Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere." Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar. Şafak sökerken melekler Luta, "Karını ve iki kızını al, hemen buradan uzaklaş" diye üstelediler, "Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun." Lut ağır davrandı. Ama RAB ona acıdı. Adamlar Lutun, karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar. Kentin dışına çıkınca, adamlardan biri Luta, "Kaç, canını kurtar, arkana bakma" dedi, "Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölüp gidersin."

Tanrı Lut, eşi ve kızlarını iyi oludukları için kurtarmadı.

- Lut Sodom'lulard a olduğu gibi kötü bir yaşam sürmedi, fakat o da günahkar olarak büyüdü ve günahkardı.
- Ona rağmen Lut kendisi günahkar olduğunu kabul etti ve Tanrı'nın lütfuna güvendi.
- Lut Adem'e ve İbrahim amcasına verilen gelecek kurtarcı vaadine inandı.

Tanrı'nın melekleri Sodom ve Gomora'yı mahvetmeden önce Lut'u şehirden götürdüler.

Tanrı O'na güvenenleri ve kendi günahlarını görenleri kurtarıyor.

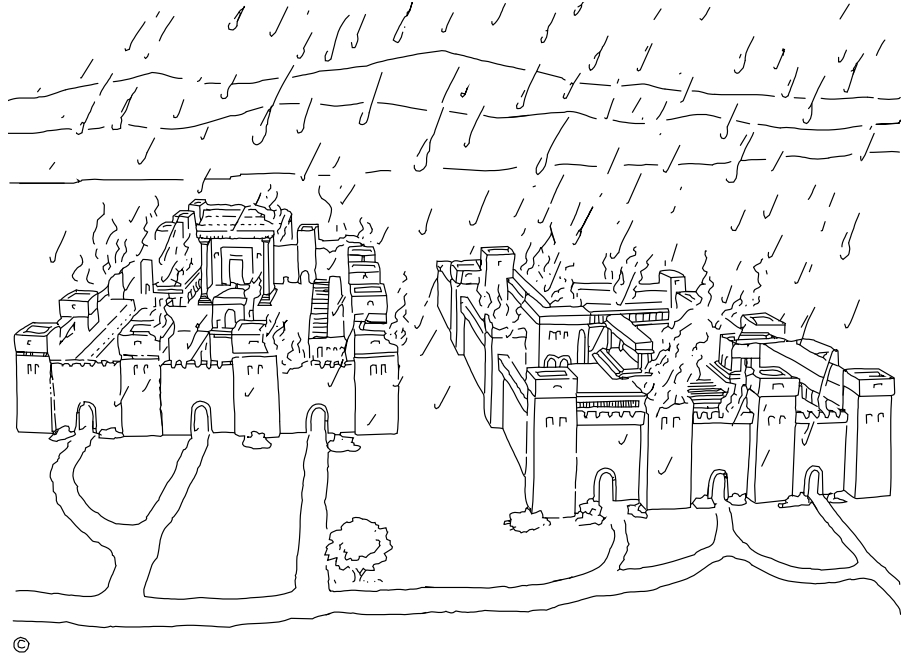
- Habil Tanrı'ya güvendi, O'na hak verdi ve Tanrı onu kabul etti. (İbr 11,4.7)
- Nuh Tanrı'ya hak verdi, O'na güvendi ve Tanrı onu tufandan kurtardı. (2.Pet 2,5)
- Lut Tanrı'ya hak verdi, O'na güvendi ve Tanrı onu Sodom'u mahvetmeden önce kurtardı. (2.Pet 2,7)

Tanrı Sodom ve Gomora'yı mahvediyor.

Okuyalım: yar.19:24-25

RAB Sodomla Gomoranın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti.

- Lut güvenli bir şekilde şehirden çıktıktan sonra Tanrı Sodom ve Gomora'yı sildi. Tanrı gınahtan nefret ediyor. Tıpkı Nuh'un zamanında

dünyayı bir tufanla mahvettiği gibi, Tanrı şimdi de bir ateşle bozulmuş insanları mahvetti.

2.Petrus 2,6'da 'Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Bununla, tanrısızların başına geleceklerden bir örnek verdi.' Söylüyor. Bu da tanrısız insanlığın geleceğinin bir örneğidir.

Tanrı bugün hala aynı Tanrı'dır.

- O hiç değişmedi.
- Hala günahları görüyor ve onlardan nefret ediyor.
- Hiç kimse onun yargısından kurtulamaz.

Lut'un eşi geriye bakıyor.

Okuyalım: yar.19:26 *Ancak*

Lutun peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.

Melekler Lut'u, eşini ve kızlarını Sodom'dan götürdükten sonra onlara bir şeyi emrettiler: geriye bakmamalarını ve dağlara kaçmalarını. Fakat Lut'un eşi Tanrı'ya itaat etmedi.

Tanrı Lut'un eşinin kalbinden gecenleri biliyordu.

- Lut'un eşi Kayin gibiydi.
- Tanrı'ya güvenmedi.

Tanrı onun geri bakacağını biliyordu.

- Sodom'daki yaşamlarını özlediğinden dolayı geriye baktı.
- Sodom'u terk etmek istemiyordu.

Tanrı'nın uyarısını dinlememesi akılsızlıktı, çünkü o geriye bakınca tuz kesildi.

- **Düşünelim:** Bir kişiye kızsak tehditler saçabiliyoruz. Ama kısa bir zamandan sonra tekrar bunları unutabiliyoruz. Fakat Tanrı sonradan unutaacağı bir ceza için tehdit etmiyor. Tanrı kendisine itaat edenlere bereketleme ve kendisini görmemezlikten gelenlere ceza verme vaadini tutuyor. Tanrı tamamen karşılığını almamış işlenen günahları unutmaz. Günahın cezası ölümdür. Bunu unutmayalım. Bu ceza sonsuza dek Tanrı'dan ayrı olarak ateş gölünde yaşamak, yani bu ölüm demektir.

Özet:

Düşünelim: Tanrı bütün insanlarla ilgileniyor. Milyonlarca insanın yaşamasına rağmen herkesi teker teker tanıyor ve ona bakıyor. Her yaşayan varlık O'nun gözünde önemlidir – serçeler bile. Dünyada milyonlarca serçe var olmasına rağmen Kutsal Kitap tanıklık veriyor ki, bir tanesi bile ölürse Tanrı bunu biliyor (Mat 10,29). Mezmurlar 50,11: *Dağlardaki bütün kuşları korurum, kırlardaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir* diyor.

Fakat biz Tanrı için serçelerden çok daha değerliyiz. Mezmurlar şunu diyor: zeb.139:1-4 *Ya RAB, sınavıp tanıdın beni. Oturup kalkışımı bilirsin, Niyetimi uzaktan anlarsın. Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, Bütün yaptıklarımın haberin var. Daha sözü ağzıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.*

Tanrı'nın hikmeti ne kadar büyüktür! Her şeyi bilen, gücü her şeye yeten RAB, herkesle **ilgileniyor** seninle de, benimle de! Tanrı, O'nun sözünü incelediğimizi görüyor ve O'nun isteği O'nun Sözüne güvenmemizdir.

Tanrı bizim dinlememizi ve inanmamızı istiyor. Sadece herkesle ilgilendiği için değil, fakat O'nun Sözüünü reddeden her insanı yargılayacağını biliyor.

Pek çok insan şöyle düşünüyorlar: 'Ben önemli değilim ki, Tanrı benimle nasıl ilgilensin?'. Bu doğru değil. Şu anda Mezmurlarda okuduğumuzu düşünün. Kuşlar bile Tanrı için o kadar önemlidirler ki her bir tanesini tanıyor! Ve Tanrı insanlarla daha çok ilgileniyor. O bizim hakkımızda her şeyi biliyor. SENİN hakkında da her şeyi biliyor!

Tanrı bizimle ilgileniyor ve kendisine inanmamızı istiyor. Ama aynı zamanda O adil, kutsal ve doğrudur ve O'nu reddeden kişiyi yargılayacaktır. Hiç bir insan Tanrı'nın gözetiminden kaçamıyor, hiç bir günah Tanrı'nın yargısından kaçamaz.

Tanrı İbrahim'in, Lut'un, Sodom ve Gomora'nın zamanında ki aynı Tanrı'dır.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 17

Sorular :

1. Lut Avram'ı terk ettikten sonra Tanrı Avram'a ne söyledi? İşaretleyin:
 - ☐ Tanrı Avram'a artık dünyanın sahibi olacağı sözünü verdi.
 - ☐ Tanrı Avram'a bütün Kenan ülkesini vereceğini ve çocuklarının sayısının yıldızların sayısı kadar çok olacaklarını söyledi. Kötü haber: Avram'ın soyunun başka bir ülkeye taşınacağını ve orada 400 yıl baskı göreceklerini, fakat bu zamandan sonra Tanrı'nın onları tekrar vaat edilen Kenan'a geri götüreceğini söyledi.
 - ☐ Tanrı Avram'a Lut'u korumasını emretti, çünkü Lut Sodom ve Gomora şehirlerinde ne olacağını biliyordu.
2. Tanrı Avram'a ve Saray'a yeni adlar verdi. Hangi isimler verildi?
3. Neden İbrahim ve Sara sadece bir Tanrı mucizesiyle çocuk sahibi olabildiler? İşaretleyin:
 - ☐ Sara çok güzel bir kadındı ve bundan dolayı Tanrı onu kısırlaştırdı. Artık sadece bir mucizeyle hamile kalabilirdi.
 - ☐ Sara'nın çocuk doğurma zamanı geçmişti. İkisi de çok yaşlıydılar. İbrahim 100 yaşındaydı ve Sara 90 yaşında.
 - ☐ Sara çocuk istemediği için Tanrı onu mucizeyle ikna edip kocasıyla bir çocuk yapmaya razı edebildi.
4. İlk insanı, ilk kadını ve onlara çocukları kim verdi?
5. Tanrı'nın yapmak istediği, fakat yapamadığı bir şey var mı?
6. Her insanın geleceğini kim biliyor?
7. Tanrı Sodom ve Gomora'nın kötüleştiklerini biliyor muydu?
8. İnsanlar Tanrı'yı görmemezlikten gelirlerse bunu saymayacak ve onlara ceza vermeyecek mi?

9. Tanrı neden Sodom ve Gomora'daki kötü insanları hemen cezalandırmıyor? Neden Tanrı bugün de günahlara hemen ceza vermiyor?
10. Tanrı sadece tehdit mi ediyor, fakat sonunda insanlara ceza vermiyor mu?
11. Tutumlarını değiştirmek için Tanrı'ya göre yeterince zaman tanıdıktan sonra onları cezalandırmak için kalkan Tanrı'yı, biri englebiliyor mu?
12. Neden Tanrı Lut'u, eşini ve kızlarını kurtarmak için melekleri gönderdi?
13. Neden Lut'un eşi bir tuz sütunu oldu?
14. Evlilik dışındaki cinsel ilişkilerin bugün tamamen doğru bir şey olduğu söyleniyor. Ülkemizdeki bütün yasalar dahi buna göre ayarlanmış durumdadır. Tanrı'nın onu kabul ettiğini düşünebilir misiniz?

Yaratılış 21,1-3; 22,1-19: Tanrı İshak'ı veriyor ve esirgiyor.

Giriş

Geçen defa İbrahim'in Tanrı'ya inandığını ve Tanrı'nın bunu ona doğruluk saydığını gördük.

- Bugün İbrahim'in yaşamında en büyük iman denemesine bakacağız.
- Fakat İbrahim'in imanından çok daha önemli olan şey İbrahim'in inandığı Tanrı'nın sadıklığıdır.

Tanrı bu anlatımın konusudur ve bütün Kutsal Kitab'ın konusudur.

Tanrı vaadini yerine getiriyor ve İbrahim'le Sara'a bir oğul veriyor.

İbrahim ve Sara çok yaşlı oldukları için çocuk sahibi olamayacaklarına rağmen Tanrı onlara bir oğul vaat etti.

- İbrahim o zaman 100 yaşındaydı ve Sara 90 yaşındaydı.
 - Sara, Tanrı'nın onlara bir oğlunuz olacak diye konuştuğu zaman güldü.
 - o Sara'nın bugüne kadar bir çocuğu olmadı.
 - o Yaşlarına göre bir çocuk doğurmasının imkansız olduğunu iyi biliyordu.
- Fakat Tanrı için hiç bir şey imkansız değildir.

Tanrı İbrahim'e ilk defa bir oğul vaat ettikten sonra birçok yıllar geçti, fakat Tanrı vaadini unutmadı.

- Tanrı fikirlerini değiştirmede.
- Sara'nın vaat edildiği gibi bir oğlu oldu.

İbrahim ve Sara ona İshak adını verdiler. (İsmail problemi: Yar 17,18 ve sonrası)

Okuyalım: yar.21:1-3 RAB verdiği söz uyarınca Saraya iyilik yaptı ve sözünü yerine getirdi. Sara hamile kaldı İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam Tanrının belirttiği zamanda ona bir oğlan doğurdu. İbrahim Saranın doğurduğu çocuğa İshak adını verdi.
(kronolojik cetvelde İshak'ı göster)

Her şeyin yaratıcısı olarak Tanrı İbrahim'e ve Sara'ya bir oğul verebildi.

- Tanrı her insana her yerde yaşam veriyor.
- Bizim babalarımızın babalarına da yaşam verdi.
- Hepimize ve çocuklarımıza da yaşam verdi.

Bu dünya ve içindeki bütün yaşam Tanrı'ya aittir.

- İbrahim ve Sara da Tanrı'ya aitler.
- Onların oğlu İshak da Tanrı'ya aittir.

Tanrı İbrahim'e oğlunu kurban etmesini buyurdu.

Yıllar geçti ve İshak genç bir adam oldu. (Yaşı belli değil, fakat yakmalık odunu taşıyabildi.)

Avram
RAB'be inandı.
RAB bunu ona
doğruluk saydı.

Babası ve annesi onu çok sevdi.

İbrahim, Tanrı'nın bütün vaatlerinin bu oğlunun ve onun soyunun sayesinde gerçekleşeceklerine inandı.

Fakat bir gün Tanrı İbrahim'e beklenmeyen ve çetin bir iş verdi.

Okuyalım: yar.22:1-2 *Daha sonra Tanrı İbrahimi sınadı. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi. Tanrı, "İshakı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun."*

İbrahim İshak'ı Tanrı'dan daha çok mu sevecek diye, Tanrı İbrahim'i sınadı.

Tanrı İbrahim'e oğlunu kurban etme emrinin hakkını nereden aldı?

- **Kıyaslayalım:** Bir komşunuz çocuklarınızla ya da malınızla ne yapmanız gerektiğinin size emrini verebiliyor mu? Hayır! Neden? Bu şeyler sizindir. Sizin malınızdır komşunuzun değildir.

Fakat İshak İbrahim'e ait değil miydi? İshak İbrahim'in oğlu değil miydi? İshak gerçekten İbrahim'in oğluydu, fakat ona yaşam veren kimdi? İshak'ı İbrahim'e ve Sara'ya veren kimdi? Tanrı! İshak Tanrı'ya aitti.

Tanrı bütün yaşayan varlıklara yaşam veriyor. Tanrı her şeyi yarattı. Bundan dolayı Tanrı'nın her şey üzerinde hakimiyeti de vardır.

İbrahim Tanrı'ya inandı ve güvendi.

Ne olduğunu düşünün!

- İbrahim için bu nasıl bir şok olmuştur!
- İnanılması zor bir sınavdı!
- Tanrı İshak ve vaadi hakkındaki fikri değiştirdi mi?
- Tanrı, İbrahim oğlunu öldürdükten sonra nasıl vaadini yerine getirebilecekti?
- Tanrı kurtarıcının artık İbrahim'in soyundan gelmeyeceğine mi karar verdi?

İbrahim bunu nasıl karşıladı?

- İshak'ı kurban etmesi gerektiğinin emrini aldıktan sonra İbrahim Tanrı'dan şüphelenmedi, O'nu sorgulamadı.
- Tanrı'nın söylediklerini kabul etti.

Nasıl böyle bir tepki verebildi?

Tanrı'ya güvendi, çünkü O'nu tanıyordu.

- Tanrı'nın yalan söylemediğini biliyordu.
- O biliyordu ki Tanrı önce vaadini verip de sonra fikrini değiştirmez.
- Tanrı verdiği sözüne bağlı kalacağını bildiği için İbrahim Tanrı'ya güvendi ve O'na inandı.

Bu görev bir insan için fazla çetin ve imkansız değil miydi?

- İbrahim senin ve benim gibi normal bir insandı.
- Bu iman sınavı çok çok çetindi ve imkansızdı.
- Fakat İbrahim bütün güvenini Tanrı'ya sundu.
- Emindi ki Tanrı kesinlikle bir hata yapmayacaktır.
- **Kıyaslayalım:** Sözünden dönmeyen bir insan düşünmek çok zordur. İsteklerimiz bazen iyidir, fakat onları hedefe kadar götüremiyoruz. Bazen sözlerimizi tutamıyoruz. Nedenler? Unutkanlık, bitkinlik ve başaramamak.

Tanrı farklıdır. İbrahim Tanrı hakkında bir şeyi keşfetti. Aramızda herkesin kendi kendine bu keşfi yapması gerekiyor: Tanrı hiç bir durumda hiç bir zaman başarısız değildir. Söz verdiğini yapabiliyor ve yapar. Tanrı bizden bunu istiyor: 'ONA GÜVENMEMİZİ'.

İbraniler 11,19: *İbrahim, Tanrı'nın, ölüleri bile diriltebileceğini düşündü...* Yani İbrahim, İshak'ı kurban edildikten sonra Tanrı'nın onu tekrar diriltebileceğine inandı.

- İnsan için bu imkansız olduğunu biliyordu.
- Fakat gücü her şeye yeten Tanrı'ya inanıyordu.
- **Kıyaslayalım:** İbrahim Adem ve Havva'dan farklıydı. Aden Bahçesindeyken Tanrı Adem'e ve Havva'ya iyiyle kötüyü bilme ağacından yememelerini buyurdu. Yedikleri günde öleceklerini söyledi. Fakat Şeytan Havva'yla konuşurken onu aldatarak kesinlikle ölmeyeceklerini söyledi, Adem ve Havva O'na inandılar. Tanrı'nın Sözü'nden şüphe duydular ve Tanrı'ya itaat etmediler. Fakat İbrahim bunu yapmadı. Tanrı'nın Sözü'nün doğru olduğuna inandı.

İbrahim Tanrı'ya inanıp güvendi ve hemen Tanrı'nın onu götürmek için söylediği yere gitmek için hazırlık yaptı.

Okuyalım: yar.22:3-5 *İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshakı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrının kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü. Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Oğlumla birlikte tapınmak için oraya gidip döneceğiz."*

İshak İbrahim'e soruyor ve o cevap veriyor.

Okuyalım: yar.22:6-7 *Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshaka yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahime, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıt verdi. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu.*

- Kendinizi İshak'ın yerine geçtiğinizi hayal edin.
- Şüphesiz defalarca kurban kesilmesini gördü.
- Sunu için yanlarına bir koyun almadıklarını anladı.
- İbrahim İshak'a Tanrı'nın emirlerini daha önce söylemedi.

Okuyalım: yar.22:8 *İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.*

İbrahim Tanrı'ya güvendi. Yapabileceğimiz en önemli görevimiz Tanrı'ya güvenmektir.

- Bir vaazı dinlemekle ya da Kutsal Kitab'ın sözlerini okumak bizi Şeytan'ın egemenliğinden koparamaz.
- Tanrı'nın Sözü'nü okumak ve Tanrı'ya güvenmek gerekiyor.
- **Kıyaslayalım:** Hasta olduğunuzu ve doktorun size bir ilaç yazdığını düşünün. Bu ilacın faydalarından size bahsederse, fakat siz onu içmezseniz ne faydası olurdu? Sırf dinlemek bize yardım etmez. Sadece dinlersek, fakat inanmayı reddedersek, Şeytan'ın Havva'ya karşı hareket ettiği gibi olacağız: Tanrı'nın bir yalancı olduğunu söylemiş oluyoruz. Tanrı, kendisine inanmayı reddeden kişileri hiç bir zaman kabul etmeyecek. Ona karşı Tanrı kendi Sözlerine inanan ve sadece O'na güvenenleri, tıpkı İbrahim'de olduğu gibi kabul edecek.

İbrahim İshak'ı bağlıyor.

Okuyalım: yar.22:9-10 *Tanrının kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshakı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.*

İshak için bir kurtuluş yoktu.

- Bağlandı ve sunağa konuldu.
- İbrahim oğlunu öldürmek için bıçağı eline aldı.
- Tanrı, İshak'ı öldürme emrini İbrahim'e verdi. İshak sunağa konulduktan sonra bir yere kaçamıyordu.
- **Kıyaslayalım:** Tanrı Nuh'un zamanında kurtuluş gemisinin kapısını kilitledikten sonrasına benzeyen bir durum. Nuh, ailesi ve bütün hayvanlar içeride emniyettediler. Fakat dışarıdaki insanlara hiç bir kurtuluş yoktu, çünkü Tanrı'ya güvenmediler ve dışarıda bırakıldılar.

Aynı şekilde Sodom ve Gomora'daki insanlar için Tanrı'nın gökten yağdırdığı ateşinden de kurtuluş yoktu. Lut'un eşi için de, Tanrı'ya itaat etmedikten sonra ve geriye dönüp Sodom'a baktıktan sonra bir kurtuluşu yoktu.

Tanrı Nuh'u ve ailesi tufandan kurtardı. Tanrı Lut'u ve kızlarını da, Sodom'u ve Gomora'yı mahveden ateşten kurtardı. Sadece Tanrı İshak'ı ölümden kurtarabildi.

Bir şekilde kendi kendimizi ölümden ve günahlarımızdan dolayı hak ettiğimiz sonsuz ateş cezasından kurtarabiliyor muyuz? Hayır! Kendimizi kurtarmak için imkanımız yoktur. Tanrı istisnasız her günahı cezalandıracak. Hiç kimse Tanrı'dan kaçamaz.

Tanrı ve sadece Tanrı bir kaçış yolu sağlayabiliyor. Tanrı'nın ne yaptığını biliyor musunuz? Kutsal Kitap ne söylüyor, hep beraber bakalım.

Tanrı bir koç seçip İshak'ın yerine geçmesini sağlıyor.

Okuyalım: yar.22:10-12 *Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. Ama RABbin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi. Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrıdan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."*

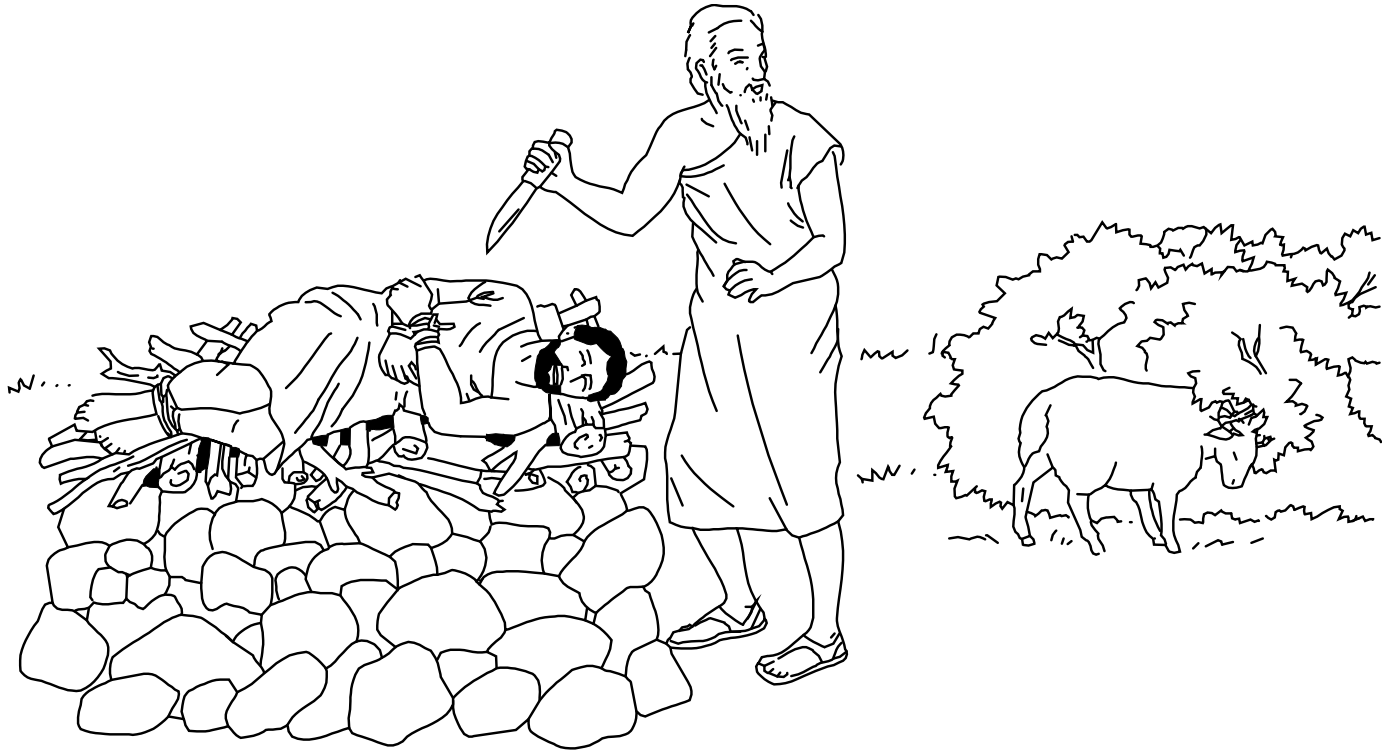
Tanrı İshak'ı kurtardı. Oğlunu öldürmemesi için İbrahim'e emir verdi.

Fakat Tanrı için başka uygun bir kurban olmadığı için İshak kurtulamadı.

- İbrahim ve İshak yanlarına uygun bir kurban getirmediler.
- Fakat Tanrı İshak'ın yerine başka bir kurban seçti.

Tanrı büyük lütfüyle İshak'ın yerine bir koç verdi.

Okuyalım: yar.22:13 *İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.*

©

Tanrı bu koçu boynuzlarıyla çalılara takılmasını sağladı.

- Koç, bedeninin boynuzdan başka bir üyesiyle çalılıklara takılmış olsaydı, kurtulmaya çalışınca kendi kendisini yaralayacaktı.
- Koç yaralı olsaydı Tanrı'nın gözünde kabul edilecek bir kurban olmazdı.
 - o Tanrı sadece sağlıklı, güçlü bir hayvanı kurban olarak kabul ediyor.
 - o Tanrı mükemmel olduğu için sadece mükemmelliği kabul ediyor. (Çık 12,5; Lev 22,17-22)

Tanrı kendisi İshak'ın yerine kabul edilecek bir kurban verdi.

Tanrı sadıktır.

- İbrahim'in karşısındaki sözünü tuttu.
- Tanrı, İshak'ın soyundan İbrahim'e çok büyük bir soy verecek.

İbrahim İshak'ı sunaktan indirdi ve onun yerine koçu koydu. Tanrı kendisi verdiği koçu İshak'ın yerine şimdi öldürebildi.

- İbrahim koçu öldürdü ve hayvanın tümü Tanrı için bir yakmalıktı.
- Koç İshak'ın yerine öldü.
- Koç İshak'ın vekiliydi.
- Tanrı İshak'ı kurtarmak için kendisi bir koç verip İshak'ın yerine koçu öldürüldü.

İbrahim Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğine inandı.

Okuyalım: yar.22:14-19 Oraya, "Yahve-Yire" adını verdi. "RABbin dağında sağlanacaktır" sözü bu yüzden bugüne kadar söylenmektedir. RABbin meleği ikinci kez göklerden İbrahime seslendi: "RAB diyor ki, kendi adıma ant içiyorum. Bunu yaptığın, biricik oğlunu esirgemediğin için seni fazlasıyla kutsayacağım soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin." Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şevaya gittiler. İbrahim Beer-Şevada kaldı.

İbrahim, Tanrı'nın bir koç verdiği yere 'Rab'bin dağında sağlanacaktır' diye bir ad verdi.

- Tanrı, İshak'ın yerine ölecek bir koç sağladı.
- İbrahim, Tanrı'nın insanları Şeytan'ın egemenliğinden ve günahlarının cezasından kurtaran bir kurtarıcı sağlayacağına inandı.

Özet:

İbrahim için bunun ne kadar zor bir görev olduğunu hayal bile edemeyiz. Fakat Tanrı İbrahim'in imanını nasıl ödüllendirdiğini görebiliyoruz. İshak'ı kurtarmak için Tanrı kendisi bir yol hazırladı. Kendisi İshak'ın yerine ölen ve kabul edilebilen bir kurban, bir koç sağladı.

Vaat edilen kurtarıcının soyu korundu.

Sadece tek bir seçeneğimiz var: Tanrı'nın vaatlerini yerine getireceğine inanabiliyoruz.

Tanrı güvencimize layıktır.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 18

Sorular :

1. Neden İbrahim ve Sara 100 ve 90 yaşında olmalarına rağmen onlara bir oğul vermeye Tanrı'nın imkânı vardı? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü Tanrı onlara başka bir gezegenden yani uzaydan bir oğul getirecekti.
 - ☐ Çünkü Tanrı her insana yaşam veriyor ve gücü her şeye yeten Tanrı'dır.
 - ☐ Aslında Tanrı onlara bir oğul vermeyi düşünmüyordu, bunu yalnız espi olsun diye söyledi.
2. Tanrı İbrahim'den, İshak'ı kurban etmesini isteme hakkını nereden aldı? İşaretleyin:
 - ☐ Ancak vahşi bir Tanrı bunu çirkin bir şekilde insanları ezerek yapar.
 - ☐ İbrahim Tanrı'ya borçluydu ve Tanrı hakkını bu şekilde geri alıyordu.
 - ☐ Tanrı bütün varlıkların yaratıcısıdır; bundan dolayı her şeyin sahibi O'dur.
3. İbrahim, Tanrı'nın İshak'ı büyük bir ulusun babası ve gelecek kurtarıcının babası yapması sözünü değiştirdiğini düşündü mü?
4. İbrahim Tanrı'nın ne yapacağını düşündü?
5. İbrahim İshak'ı bağlayıp sunağa koyduktan sonra, İshak için bir kaçma imkanı kaldı mı?
6. Kendi kendimizi günahların sonucundan yani, sonsuz cezadan kurtarabiliyor muyuz?
7. Kim Abraham'a hitap etti ve kim İshak'ı ölümden kurtardı?
8. Tanrı dışında herhangi biri İshak'ı ölümden kurtarabilecek miydi?
9. İshak'ın yerine geçecek kurbanı kim verdi?
10. Neden koç özellikle boynuzlarıyla çalılara takıldı?
11. İbrahim, Tanrı'nın koçu verdiği yere 'Rab'bin dağında sağlanacaktır' diye bir ad neden verdi?

**Yaratılış 25,19-21.25-27; 28,10-15; 29,1; 37,1-14.18-20.24.28; 39,1:
Tanrı Yakup'u seçip Esav'ı reddediyor (fakat yas 2,2-6). Yakup'un oğlu
Yusuf**

Giriş

Bugün İbrahim'in oğulları ile ilgi gerçekleri öğreneceğiz.

İshak Rebeka'yla evleniyor.

Okuyalım: yar.25:19-20 *İbrahim'in oğlu İshakın öyküsü: İshak Aramlı Lavanın kız kardeşi, Paddan-Aramlı Betuelin kızı Rebekayla evlendiğinde kırk yaşındaydı.*

Rebeka, İshak'ın eşi oldu. Rebeka, Tanrı İbrahim'i Kenan ülkesine çağırmadan önce olan ülkede doğmuştu.

(Haritada Mezopotamya'yı işaretlerle)

Tanrı İshak'ın yaşamını esirgedi. Tanrı İbrahim'e İshak'tan büyük bir soy çıkacağını ve sonunda söz verilen kurtarıcının da geleceğinin sözünü verdi.

Tanrı, Yakup ve Esav doğmadan önce onların geleceği hakkında her şeyi biliyordu.

Okuyalım: yar.25:21-23 *İshak karısı için RABbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshakın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, "Nedir bu başıma gelen?" diyerek RABbe danışmaya gitti. RAB onu şöyle yanıtladı: "Rahminde iki ulus var, Senden iki ayrı halk doğacak, Biri öbüründen güçlü olacak, Büyüğü küçüğüne hizmet edecek."*

Rebeka doğum yapmadan çok önce Tanrı bu iki bebeğin geleceğini biliyordu. Tanrı bizim geleceğimiz hakkında da her şeyi çoktan beri biliyor. Biz doğmadan önce bizim hakkımızda her şeyi biliyordu. O'nun önünde gizli hiç bir şey yoktur.

Yakup ve Esav doğuyorlar.

Okuyalım: yar.25:21.24-26 *İshak karısı için RABbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshakın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı. Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu. İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav koydular. Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakup adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.*

(Zaman şeridinde Yakup'u ve Esav'ı göster.)

Esav Tanrı'nın vaatlerini değerlendirmeyip onlara inanmadı.

Okuyalım: yar.25:27a *Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu.*

Esav kabiliyetli bir avcı oldu. Çoğu zaman yabani hayvanları ıssız arazide aramakla ve onları avlamakla geçirdi. Kurtarıcının vaadi aslında Esav'a geçecekti (İlk doğan hakkı: büyük miras v.b.).

- Esav İshak'ın ilk doğan oğluydu.
- Tanrı'nın dünyaya göndereceği kurtarıcı o zaman Esav'ın soyundan çıkacaktı.

Fakat Esav Tanrı'nın vaatleriyle ilgilenmedi.

- Esav'ın kendi yolunu izlemek istediğini ve sadece bu dünyada olan maddi şeylerle ilgilendiğini göreceğiz.
- Tanrı'nın ona vermek ve ona göstermek istediği şeylere değil, dünyasal şeylere dikkatini verdi.

Yakup Tanrı'nın vaatlerine önem verdi.

Okuyalım: yar.25:27b *Yakupsa hep çadırda oturan sakın bir adamdı.*

Yakup çadırında sakın yaşayıp evcil hayvanlarla ve koyunlarla uğraştı. Esav gibi değil Yakup Tanrı'nın vaatlerine büyük önem verdi ve onlarla ilgilendi.

Okuyalım: yar.25:28-34 *İshak Esavı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yedi. Rebeka ise Yakupu severdi. Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi. Yakupa, "Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim" dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi. Yakup, "Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver" diye karşılık verdi. Esav, "Baksana, açlıktan ölmek üzereyim" dedi, "İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?" Yakup, "Önce ant iç" dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakupa sattı. Yakup Esava ekmek ve mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsedi. Bu olay Esav'ın yaşamı hakkında bir gerçeği gösteriyor. Onun ilk ilgisi şimdiki zamanlaydı ve bu dünyada olan şeylerle idi. İlk doğan olarak, Esav babasının mirasından Yakup'un mirasının iki mislini alabilecekti. Babası öldükten sonra aile reisi o olacaktı. Tanrı'nın vaaadinin koruyucusu da olacaktı. Yani İbrahim ve İshak aracılığıyla iletilmiş olan Tanrı vaatleri ona da geçecekti. Böylece Esav kurtarıcının soyunun sonraki zincir halkası olacaktı. Fakat hepsini bir tas yemek yüzünden kaybetmeye razıydı. Biraz düşünmek bile istemedi bu gerçekler üzerinde.*

- **Düşünelim:** Tanrı'nın Sözü bizim için ne önem taşıyor? Bunu Esav gibi küçümsüyor muyuz ve sadece şu an için mi yaşıyoruz?

Esav Yakup'u öldürmek istiyor.

Esav ve Yakup arasındaki farklılıklar gittikçe daha büyük problemler yarattı. Sonunda Esav Yakup'u öldürmekle tehdit ediyor. Babası öldükten sonra Yakup'u öldürecekti.

Okuyalım: yar.27:41 *Babası Yakupu kutsadığı için Esav kardeşi Yakupa kin bağladı. "Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı" diye düşünüyordu, "O zaman kardeşim Yakupu öldürürüm."*

Yakup İbrahim'in ve Rebeka'nın memleketine dönüyor.

Rebeka, Yakup'un annesi, Esav'ın Yakup'u öldürme planından haberdar oldu. Bundan dolayı Rebeka oğluna kaçmayı önerdi.

Okuyalım: yar.27:42-44 *Büyük oğlu Esavın ne düşündüğü Rebekaya bildirildi. Rebeka küçük oğlu Yakupu çağırttı. Ona, "Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor" dedi, "Beni dinle, oğlum. Hemen Harrana, kardeşim Lavanın yanına kaç. Ağabeyinin öfkesi dininceye, sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını unuttuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?"*

Yakup annesinin önerisine uyup ailesini bırakıyor ve uzun bir yola çıkıyor. Mezopotamya'ya dönüyor yani dedesinin memleketine dönüyor.

(Mezopotamya'yı haritada işaretleyin)

Okuyalım: yar.28:10 *Yakup Beer-Şevadan ayrılarak Harrana doğru yola çıktı.*

Yakup'un rüyası.

Kenan ülkesinden Mezopotamya'ya uzun bir yoldu. Yakup yoldayken dağlarda gecelenmek zorunda kaldı.

Okuyalım: yar.28:11 *Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı.*

Bir gece, Yakup yeni uyumuşken Tanrı ona bir rüya verdi.

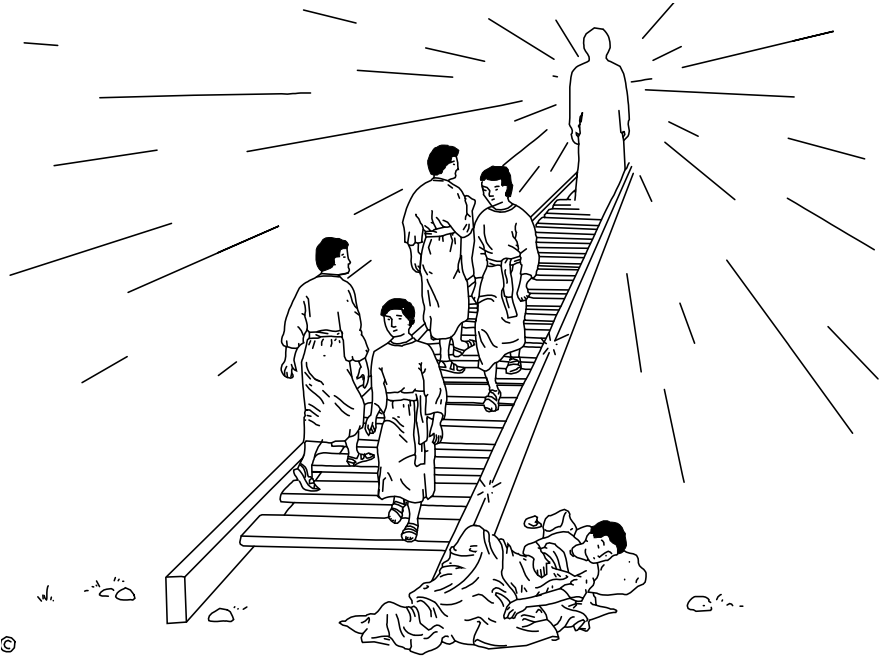
- O zaman daha Kutsal Kitap yoktu ve Tanrı, birçok yollar kullanarak örneğin rüya aracılığıyla insanlarla konuştu.

Okuyalım: yar.28:12 *Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrının melekleri merdivenden inip çıkıyorlardı.*

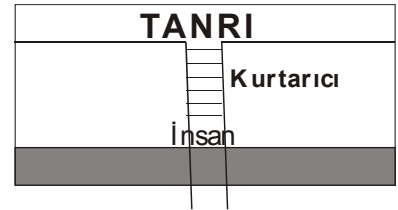
RESİM 20: Yakup merdiveni

Tanrı bu rüya sayesinde Yakup'a bir gerçeği anlattı. Gelecek kurtarıcının Tanrı ve insanlarla arasındaki boşluğu aşacağını gösterdi.

- Tanrı, kendisine dönen yolu yalnız kendisi hazırlayabiliyor.
- Bir insan Tanrı'yı hoşnut etmek için çok hayırlı işler bile yapmaya kalkarsa, gayretleri günah tarafından yaratılmış olan derin boşluğu yenemez (Yuh 14,6; 1Tim 2,5).
- **Kıyaslama yapalım:** Bu bize, Adem ve Havva'nın başlangıçta Tanrı'yla uyum içinde yaşadıklarını hatırlatıyor. Tanrı Adem ve Havva'yla yürüdü, beraber yaşadı. Onlar Tanrı'nın dostlarıydı. Fakat Tanrı'ya karşı yaptıkları itaatsizlik yüzünden onlar ve onların bütün soyu Tanrı'dan koptular, sen de dahilsin, ben de dahilim. Bu 'göklerin merdiveni' ya da Tanrı'ya yol kaldırılmıştı. İnsan için artık Tanrı'ya gidecek hiç bir yol yoktu. Sadece ve sadece Tanrı kendisi bir yolu hazırlarsa bir yol olur.

Fakat Tanrı bir kurtarıcı vereceğinin vaadini verdi. O Şeytan'ı yenip insanlar Tanrı'yla barıştıracak. Bu kurtarıcı Yakup'un gördüğü yerden göklere uzanan 'göklerin merdiveni' gibi olacak. Bu kurtarıcı sayesinde artık insanlar tekrar Tanrı'yla bir uyum içinde olacaklar.

İnsanlar Şeytan'ın yalanları ve Adam'ın itaatsizliği yüzünden Tanrı'dan uzaklaştırılmalarına rağmen, Tanrı bir kurtarıcı göndermeyi planladı. Bu kurtarıcı insanlar Tanrı'yla barışçıl ve birlik içinde yaşayabilecekleri sağlayacak.

Yakup da bizim gibi günahkardı.

- Merhametli olan Tanrı, Yakup'a Tanrı'ya sadece tek bir yolun gideceğini gösterdi.
- Bereketlerin sadece Tanrı'dan geleceğini ve Yakup'un Tanrı'ya güvenmesi gerektiğini gösterdi. Ayrıca kendi gücüne, kabiliyetlerine ve ortamı yöneltme (manipule edebilme) kabiliyetine güvenmemesi gerekiyordu.

Tanrı, İbrahim'e ve İshak'a verdiği vaatlere Yakup'la devam ediyor.

Okuyalım: yar.28:13-15 *RAB yanibaşında durup, "Atan İbrahimin, İshakın Tanrısı RAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar senin ve soyunun aracılığıyla kutsanacak. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım."*

Tanrı kendi planına göre hareket ediyor, kurtarıcıyı göndermeyi hazırlıyor.

- Tanrı, Aden Bahçesinde bu ilk vaat verdikten sonra birçok yüzyıllar geçti.
- Bu kurtarıcının babası ve Tanrı tarafından seçilen İbrahim ölmüştü.
- Fakat Tanrı planını unutmadı.

Tanrı Yakup'a onun soyunun birçok kişi olacağını sözünü verdi. Şimdi Yakup, dedesine ve babasına verilen vaadin kendisi için de geçerli olduğunu kesin biliyordu.

Okuyalım: yar.29:1 *Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı.*

Tanrı Yakup'a memleketine dönmeyi buyuruyor.

Yakup birçok yıl amcası için çalıştıktan sonra, Tanrı tekrar onunla konuştu. Kendi memleketine, Tanrı'nın dedesi İbrahim'e vaat ettiği Kenan ülkesine dönmesi için çağırdı.

Okuyalım: yar.31:13 *Ben Beyt-Elin Tanrısıyım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön."*

(Kenan ülkesini haritada göster.)

Yakup bu zaman içerisinde evlenmişti ve 12 oğlu oldu.

(Zaman şeridinde Yakup'un 12 oğulları göster)

Tanrı Yakup'u korudu, çünkü onun soyundan Tanrı'nın vaat ettiği kurtarıcı gelecekti. Tanrı Yakup'a yeni bir ad verdi. Bundan sonra ona İsrail denilecek.

Okuyalım: yar.32:28-29 *Adam, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek" dedi, "Çünkü Tanrıyla, insanlarla güreşip yendin." Yakup, "Lütfen adını söyler misin?" diye sordu. Ama adam, "Neden adımı soruyorsun?" dedi. Sonra Yakupu kutsadı.*

Özet:

Yakup için Tanrı'nın vaatleri önemliydi. Ve sonunda sadece Tanrı'nın bu vaatleri gerçekleştirebileceğini farkına vardı. Ve Tanrı'yı vaatlerini gerçekleştirmek için kendi kurnazlığımızla yardım etmemek gerekeceğinin farkına vardı.

Esav ilk olarak kendi ihtiyaçlarını karşılamak için yaşadı ve Tanrı'yla yaşamadı. Tanrı'yı yaşamına davet etmedi.

Kutsal Kitap bize Esav'ın geleceği hakkında fazla bir şey söylemiyor. Fakat onun soyu, yani Edom'luların (ad: yar.25:30) Yakup'un soyuna karşı devamlı savaştıklarını biliyoruz (say.20:18). Gelecek sohbetimizde Tanrı'nın çok özel bir şekilde Yakup'un oğullarıyla nasıl hareket ettiğini göreceğiz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 19

Sorular:

1. Tanrı, Yakup'un ve Esav'ın doğumundan önce, onların geleceği hakkında nasıl bilgi sahibi oldu?
2. Esav ve Yakup arasındaki farklılık neydi?
3. Tanrı, Aden Bahçesinde Adam'a ve Abraham'a verdiği kurtarıcı ile ilgili vaatlerini neden unutmadı?
4. Yakup, Tanrı'nın ona verdiği rüyada ne gördü?
5. Bu rüya ne anlama geliyor?
6. Tanrı Yakup'la bir rüyayla konuştu. Bugün Tanrı bizimle nasıl konuşuyor?
7. Yakup'un Mezopotamya'da birçok yıl yaşadktan sonra nereye gitmesi gerekiyordu?
8. Yakup'un kaç tane oğlu vardı?
9. Tanrı Yakup'a hangi yeni adı verdi?

**Yaratılış 39,20; 41,1-8.14-16.25-32.38-41; 42,1-3.6-8; 43,3-9.25-28; 46,5-7:
Tanrı Yusuf'u bereketliyor ve İsrail'i Mısır'a götürüyor.**

Giriş:

Gecen haftada gördüğümüze göre Yakup'un on iki oğlu vardı. Mezopotamya'dan döndükten sonra, Tanrı tarafından İbrahim'e verilen ülkeye, yani Kenan ülkesine döndüler. Fakat göreceğiz ki Tanrı'nın Yakup'la ve oğullarıyla özel planları vardı.

Yusuf, Yakup'un en çok sevdiği oğlu.

Okuyalım: yar.37:1-3 *Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı. Yakup soyunun öyküsü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpadan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı. İsrail Yusufu öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusufu uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.*

Yusuf babasına, kardeşlerinin yaptığı kötülükler hakkında haber verdi.

Yusuf'un büyük kardeşleri ondan nefret ettiler.

Okuyalım: yar.37:4 *Yusufun kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusufu tatlı söz söylemez oldular.*

Yusuf babasının en sevdiği oğlu olunca bütün kardeşleri ondan nefret ettiler.

- **Düşünelim:** Bütün insanlar Tanrı'dan uzak doğdukları için hepsinin kalpleri kötüdür kızgındırlar ve birbirlerinden nefret ediyorlar. Kalbinizde bazen nefret, kin veya başka kötü duygular hissettiniz mi? Hepimiz Tanrı'dan uzaklaştırıldık ve böyle doğduk. Kendimizi değiştirmek için hiçbir yol bulamıyoruz. Günahlı doğduğumuz için bu kötü ve günahlı şeyleri işliyoruz.

Yusuf'un rüyaları.

Okuyalım: yar.37:5-11 *Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler. Yusuf, "Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!" dedi, "Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler." Kardeşleri, "Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?" dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler. Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm" dedi, "Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler." Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: "Ne biçim düş bu?" dedi, "Ben, annen ve kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?" Kardeşleri Yusufu kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.*

Tanrı, Yusuf'un ailesiyle neler yaşayacaklarını biliyordu.

- Yusuf kendi kendisinin geleceğini bilmiyordu.
- Bu düşlerin nasıl gerçekleşeceklerini de bilmiyordu.
- Fakat Tanrı, Yusuf'un ailenin reisi ve yöneticisi olacağını kaydettirdi.

Tanrı geleceği biliyor.

Yusuf Mısır'a satılıyor.

Okuyalım: yar.37:12-14 *Bir gün Yusufun kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekeme gittiler. İsrail Yusuf'a, "Kardeşlerin Şekemde sürü güdüyorlar" dedi, "Gel seni de onların yanına göndereyim." Yusuf, "Hazırım" diye yanıtladı. Babası, "Git kardeşlerine ve sürüye bak" dedi, "Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir." Böylece onu Hevron Vadisinden gönderdi. Yusuf Şekeme vardı.*

yar.37:18-20 *Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular. Birbirlerine, "İşte düş hastası geliyor" dediler, "Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabani bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!"*

yar.37:24 *ve kendisini susuz, boş bir kuyuya attılar.*

yar.37:28 *Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusufu kuyudan çekip çıkardılar ve yirmi gümüşe İsmaililere sattılar. İsmaililer Yusufu Mısır'a götürdüler.*

yar.39:1 *İsmaililer Yusufu Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı.*

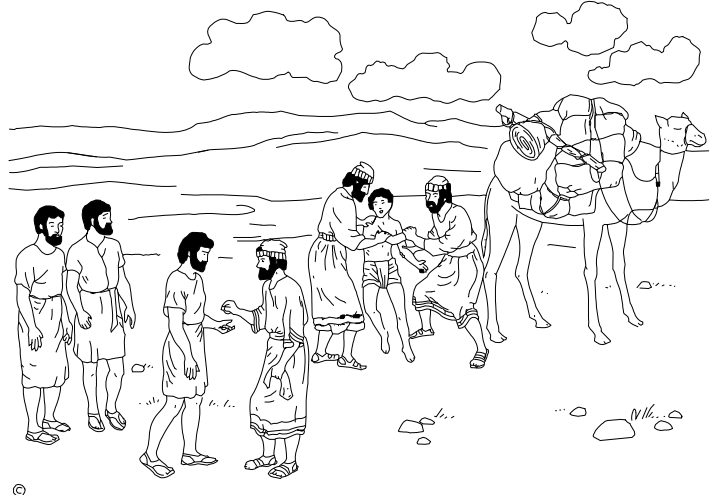
(Haritada Kenan'a, Midyan'a ve Mısır'a bakın)

Yusuf, Tanrı'nın ona aile reisliğinin vaadini verdikten sonra, Mısır'da köle oldu. Ailesinden ve memleketinden uzakta yaşamak zorunda kaldı.

Fakat Tanrı vaatlerini yerine getiriyor. Tanrı geleceği biliyor.

- Tanrı Yusuf'un geleceğini biliyordu.
- Tanrı bizim geleceğimizi de biliyor.

Yusuf kısa bir zaman için saygıdeğer bir mısırlının evinde bir köle olarak hizmet etti. Fakat sahibinin eşi onu haksız bir şekilde suçladıktan sonra zindana atıldı.

Yusuf zindana götürüldü.

Okuyalım: yar.39:20-21a *Yusufu yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken RAB onunla birlikteydi.*

Yusuf hala Tanrı'ya güveniyordu.

- Kardeşlerinin Yusuf'tan nefret etmelerine ve haksız bir şekilde suçlanmasına rağmen hala tek gerçek ve yaşayan Tanrı'ya güveniyordu.
- Kendisinin günahkar olduğunu biliyordu ve sadece Tanrı'nın merhametine dayanarak affedilebileceğini biliyordu.
- Tıpkı İbrahim, İshak ve Yakup gibi Tanrı'nın vaatlerine güvendi.

Bir kişi Tanrı'nın söylediklerine güveninceye dek Tanrı ondan hoşlanmaz.

Yapacağımız en büyük iş Tanrı'nın Sözü'nü doğru olduğunu kabul etmek ve Kutsal Kitap'ta ne yazarsa ona güvenmek.

Tanrı sadıktır; O hiç değişmez.

Tanrı Yusuf'u terk etmedi. Yusuf zindanda yaşamak zorundayken bile onu terk etmedi.

- Tanrı Yusuf'la ilgilendi, çünkü onunla muhteşem bir planı vardı.
- Yusuf zindandayken artık ailenin reisi olacağı mümkün olmayacaktı, fakat Tanrı değişmedi.
 - o Tanrı ne söz verirse onu her zaman yapar.
 - o Tanrı insan gibi değil, vaadini unutmaz ve yalan söyleyemez.

Firavun'un rüyaları.

Okuyalım: yar.41:1-8 *Tam iki yıl sonra Firavun bir düş gördü: Nil Irmağının kıyısında duruyordu. Irmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar. Sonra, yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında, öbür ineklerin yanında durdular. Çirkin ve cılız inekler, güzel ve semiz yedi ineği yiyince, Firavun uyandı. Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti. Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti. Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı ve düş gördüğünü anladı. Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbirisi Firavunun düşlerini yorumlayamadı.*

- **Düşünelim:** Geçmiş zamanlarda Tanrı düş ve rüyalarla insanlara hitap ederken, yani Firavun'a Mısır'ın geleceği hakkında bilgi verirken, Tanrı bugünlerde genellikle insanlarla böyle konuşmuyor. Neden? Tanrı geleceği artık bilmiyor mu? Tabi ki geleceği biliyor. O değişmedi. Gelecek olaylar hakkında hala her şeyi biliyor. Tanrı bugünlerde genellikle insanlarla konuşmazsa o zaman onlarla nasıl konuşuyor? Kendi sözüyle konuşuyor, Kutsal Kitap'ıyla konuşuyor. Bu kitapta bizim bilmemiz gereken her şeyi kaydettirdi.

Firavun, yani mısırlıların kralı, gerçek ve yaşayan Tanrı'yı tanımıyordu. Mısırlılar güneşe, aya, yıldızlara, hayvanlara ve Nil nehrine tapındılar.

(Haritada Nil nehrine bakın.)

Mısırlılar gerçek Tanrı'ya tapınmamalarına rağmen Tanrı Firavun'u ve onun ülkesini, kendi planlarını gerçekleştirmek için kullanmak istedi.

Okuyalım: ozd.21:1 *Kralın yüreği RABbin elindedir, Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir.* Tanrı bütün insanların ve bütün kavimlerin yöneticisidir. O'na tanımamalarına rağmen ve O'na tapınmamalarına rağmen yönetiyor.

- Kendi planlarının gerçekleşmesi için bütün varlıklar hakkında emir verebiliyor.
- Tanrı bağımsız ve egemendir.
- Bütün var olan şeylerin mutlak hükümdarı O'dur.
- **Kıyaslayalım:** Bir şey üretirsek o bizim olacak; malımıza ne olaksa biz karar verimiz.
 - o Kurabiyeleri fırında pişirirsek onlarla ne yapabiliriz? Yiyebiliriz, hediye edebiliriz, vermeyebiliriz, satabiliriz.
 - o Bir bina inşaat edersek biz karar veriyoruz: kiraya vereceğiz; daire olarak onları satarız, ya da başka birine verimiz.
 - o Tanrı bütün insanların yaratıcısıdır. O bize yaşam verdi ve yaşamlarımızın devam etmesini sağlıyor.
 - O bizi yarattığı için O'na aitiz.

- Bizimle ne yapmak isterse onu yapabiliyor.
- Tanrı adil olduğu için insanlara ne yaparsa da adil oluyor.
- Tanrı bir mısırlı Firavun'un yaşamıyla ve bir İsrail'li tutukluyla, seçtiği halkın çıkarı için çalışıyor.

Yusuf o zaman hala zindandaydı.

- Yusuf, daha zindandayken Tanrı'nın planlarının doğru olduğuna inandı.
- Yusuf, o zaman Tanrı'nın nasıl hareket edeceğini daha bilmezken Tanrı'ya güvendi ve Tanrı'nın en iyisini yapacağına kesin inandı.

Yusuf Firavun'un düşlerini yorumluyor.

Okuyalım: yar.41:14-16 *Firavun Yusufu çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra Firavunun huzuruna çıktı. Firavun Yusuf'a, "Bir düşün gördüm" dedi, "Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşün yorumlayabildiğini işittim." Yusuf, "Ben yorumlayamam" dedi, "Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır."*

yar.41:25-32 *Yusuf, "Efendim, iki düşün de aynı anlamı taşıyor" dedi, "Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş. Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor. Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başak ise yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir. "Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş. Mısırdaki yedi yıl bolluk olacak. Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak. Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak. Bu konuda iki kez düşünmenin anlamı, Tanrının kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor."*

Yusuf Firavun'un düşlerini yorumlayamaz, fakat Tanrı'nın ona bu yorumu vereceğine güvendi. Tanrı Yusuf'a, Firavun'un kendi ülkesine ne olacağını bilgi vermek için hikmet verdi.

Yusuf'a Firavun'dan sonraki ilk mevki verildi.

Okuyalım: yar.41:38-41 *Firavun görevlilerine, "Bu adam gibi Tanrı Ruhuna sahip birini bulabilir miyiz?" diye sordu. Sonra Yusuf'a, "Madem ki Tanrı sana bütün bunları açıkladı, senden daha akıllı ve bilgili bir adam yoktur" dedi, "Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan ötürü yalnız ben senin üzerinde olacağım. Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum."* Yusuf zor yaşam tecrübelerinden geçmek zorunda kalmasına rağmen, Tanrı hala her şeyi kontrol altında tuttu.

- Tanrı Yusuf'u unutmadı.
- Tanrı'nın ona gençliğinde verdiği düşleri yakında gerçekleştirecek.
- Tanrı'ya karşı hiç kimse direnemez.
- Zamanı gelince Tanrı Yusuf'u zindandan aldı ve inanılması zor yüksek bir mevkii verdi. Tıpkı ona gençliğinde gösterdiği gibi oldu.

Yusuf'un kardeşleri yiyecek için Mısır'a geliyorlar.

Okuyalım: yar.42:1-3 *Yakup, Mısırdaki buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, "Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?" dedi, "Mısırdaki buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz." Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler.*

yar.42:6-8 *Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar. Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert*

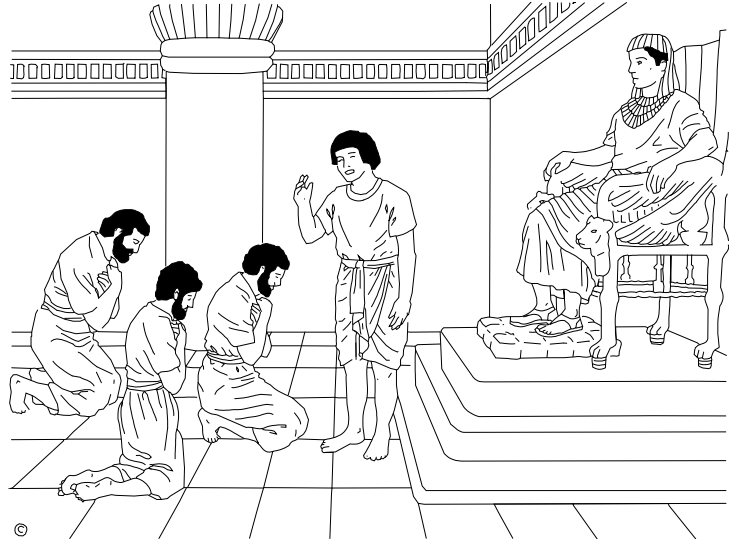
konuştu: "Nereden geliyorsunuz?" "Kenan ülkesinden" diye yanıtladılar, "Yiyecek satın almaya geldik." Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar.

Tanrı genç Yusuf'a gösterdiği düşlerin bilgilerini tekrar gerçekleştirdi.
Kardeşleri onun önünde kelime anlamında gerçekten diz çöktüler!

Yusuf kendisini onlara gösteriyor.

Okuyalım: yar.43:1-2 *Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti. Mısırdan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, "Yine gidin, bize biraz yiyecek alın" dedi.*

yar.45:3-9 *Yusuf kardeşlerine, "Ben Yusufum!" dedi, "Babam yaşıyor mu?" Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler. Yusuf, "Lütfen bana yaklaşın" dedi. Onlar yaklaşıncı Yusuf şöyle devam etti: "Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim. Beni buraya sattığınız için üzölmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi. Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecektir. Kimse çifti süremeyecek, ekin biçemeyecek. Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi. Beni buraya gönderen siz değölsiniz, Tanrıdır. Beni Firavunun baş danışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı. Hemen babamın yanına gidin ve ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin: Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.*

Yusuf kendi kendini kardeşlerine açıklarken ağladı.

Yusuf, kardeşlerinin kendisine yaptıklarına göre karşılık verme yerine Tanrı'nın bu durumu kontrol ettiğini ve onların çirkin hareketlerini iyiliğe dönüştürdüğünü açıklıyor.

İsrail Mısır'a taşınıyor.

Okuyalım: yar.45:25-28 *Yusufun kardeşleri Mısırdan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına döndüler. Ona, "Yusuf yaşıyor!" dediler, "Üstelik Mısırın yöneticisi olmuş." Babaları donup kaldı, onlara inanmadı. Yusufun kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusufun gönderdiği arabaları görünce, Yakupun keyfi yerine geldi. "Tamam!" dedi, "Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu görecekim."*

Tanrı her zaman ne olacağını biliyor ve sözünü her durumda tutuyor.

- Tanrı birçok yıl önce İbrahim'e yabancı bir ülkeye taşınacaklarını söyledi.
- Tanrı birçok yıl geçmesine rağmen söylediklerini gerçekleştirdi.
- Tanrı'nın Sözünde ne yazılırsa aynı şekilde gerçekleşecektir.

Yusuf'un yaşamında birkaç zor olaylar aslında Tanrı'nın vaadinin gerçekleştirmesine alet oldu. Yakup'un ya da İsrail'in soyu artık İsrail'in çocukları yad a İsraililer ya da İsrail denildi.

Özet:

Hala bugünlerde İsrail hakkında bir sürü haberler dinliyoruz. Tanrı bugünlerde de sözünü tutuyor. Hala gücü her şeye yeten Rab'dir. Kutsal Kitap sayesinde bugünlerde de insanları kendisine inanmasına çağırıyor.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 20

Sorular :

1. Yakup'un en sevdiği oğlu kimdi?
2. Yusuf'un ağabeyleri, babalarının onu herkesten daha çok sevmesini nasıl karşılıyorlar?
3. Yusuf hangi düşü gördü?
4. Bu düşleri hangi anlama geliyordu?
5. Yusuf'un geleceğini kim biliyordu ve bunu düşler sayesinde ona kim gösterdi?
6. Tanrı'nın bizim geleceğimiz hakkında ne kadar bilgisi var?
7. Yusuf'un büyük kardeşleri ona ne yaptılar?
8. Mısır'da Yusuf'a ne oldu?
9. Zindanda Yusuf 'la kim ilgilendi?
10. Neden Tanrı Yusuf'la ilgilendi? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü Yusuf, günahkar olmasına rağmen Tanrı'ya ve O'nun merhametine güvendi ve gelecek olan kurtarıcı ile ilgili Tanrı vaadine güvendi ve Tanrı'nın, Yusuf'un yaşamı için muhteşem bir planı vardı.
 - ☐ Tanrı birkaç yıl sonra Yusuf'tan kendisine büyük bir çıkar sağlamak istedi.
 - ☐ Yusuf'un adı Tanrı'nın hoşuna gidip Yusuf da günahsız olduğu için.
11. Firavun'un düşlerini yorumlamak için Yusuf'a kim hikmet verdi?
12. Firavun'un düşlerinin anlamı neydi?
13. Tanrı, kendisine inanmayan ve O'na tapınmayan ülkelerde de planlarını gerçekleştirebiliyor mu?

14. Tanrı, Yusuf'un gençliğinde verdiği vaatlerini nasıl gerçekleştirdi?

10. Neden Yakup ailesiyle birlikte Mısır'da yaşamak için oraya taşındı? İşaretleyin:

- ☐ Çünkü Yusuf, günahkâr olmasına rağmen Tanrı'ya ve O'nun merhametine güvendi ve gelecek olan kurtarıcı ile ilgili Tanrı vaadine güvendi ve Tanrı'nın, Yusuf'un yaşamı için muhteşem bir planı vardı.
- ☐ Tanrı birkaç yıl sonra Yusuf'tan kendisine büyük bir çıkar sağlamak istedi.
- ☐ Yusuf'un adı Tanrı'nın hoşuna gidip Yusuf da günahsız olduğu için.

15. İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un soyu artık nasıl çağrılacaktı?

16. Yusuf'un hareketlerini yönlendiren şey neydi?

Çıkış 1,6-11; 2,1-22; 3,1-20; 4,13-20.27-31:

Tanrı İsrail'i Mısır'da koruyor; Tanrı Musa'yı çağırıyor ve İsrail'i kurtarmak için onu koruyor.

Giriş:

Bugünkü okumamıza Musa'nın ikinci kitabında başlıyoruz: Eksodus kitabı.

- Eksodus Çıkış demektir.
- Bu kitap, Tanrı'nın kendi halkını, yani İsrailileri Mısır'dan nasıl götürdüğünü anlatıyor.

Bu ilginç kitabı okurken aklımızdaki şu gerçekleri unutmayalım:

1. Kutsal Kitap gerçekleri anlatan bir kitaptır ve kendisi gerçektir. Yaratılış ve Çıkış kitabındaki olaylar Kutsal Kitap'ta birçok yerde ele alınıyor. Bu kitapların detayları birçok arkeolojik buluşlarda doğrulandılar.

2. Tanrı'nın nasıl hareket ettiğini iyice bakalım. Bu kitapta Tanrı hakkında birçok gerçeği öğreneceğiz.

Bizim hareketlerimiz karakterimiz hakkında nasıl bilgi verirse aynı şekilde Tanrı'nın hareketleri de O'nun karakteri hakkında bilgi bize veriyor.

3. Tanrı, konuşacağımız olaylarında bugün de aynı Tanrı'dır. Tanrı değişmez.

Tanrı hala kutsaldır, gücü her şeye yetendir, her şeyi bilendir, sadıktır ve hükümdardır.

İsrail sayı ve refah bakımından çoğaldı.

Yusuf ve onun çağdaşları Mısır'da öldüler.

- Kıtık geçtikten sonra Yusuf, onun kardeşleri ve onların aileleri Yakup'un ölmesinden sonra da Mısır'da yaşamaya devam ettiler.
- Onlar, Tanrı'nın İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vaat edilen ülkeye dönmediler.
- Kutsal Kitap Yusuf ve onun çağdaşları Mısır'da öldüğünü söylüyor.

İsraililerin Mısır'a yerleşmesi ve Çıkış kitabının kayıtlarının üzerinden aşağı yukarı 350 yıl geçti.

Bu zaman içerisinde İsraililer hep Mısır'da yaşadılar.

(Zaman şeridinde Mısır'ı göster.)

Okuyalım: cik.1:6-7 *Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü. Ama soyları arttı türeyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taşıtı.*

İsrail çocukları Mısır'da büyüdüler.

- Çok hızlı çoğaldılar.
- Çok zengin oldular.
 - o Çok keçileri, koyunları ve inekleri vardı.
 - o Evcil hayvanlar için çok ot vardı.
- Firavun onlara iyi davrandı.

Fakat bu ortam yakında değişecekti.

Yeni Firavun'un kötü planları.

Okuyalım: cik.1:8-11 Derken Yusuf hakkında bilgisi olmayan biri Mısır Kralı oldu. Halkına, "Bakın, İsraililer sayıca bizden daha çok" dedi, "Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler." Böylece Mısırlılar İsraililerin başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsraililer Firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.

RESİM 24: İsrail oğullarının kölelik

Sizce Firavun'un kötü planlarının arkasında kim duruyordu?

Şeytan'dır; Şeytan Tanrı'dan ©

ve insanlardan nefret ediyor. Neden Şeytan'ın İsrail oğullarını öldürme hırsı vardı? Şeytan, Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğini ve o kurtarıcının insanları kendi egemenliğinden koparabileceğini biliyordu.

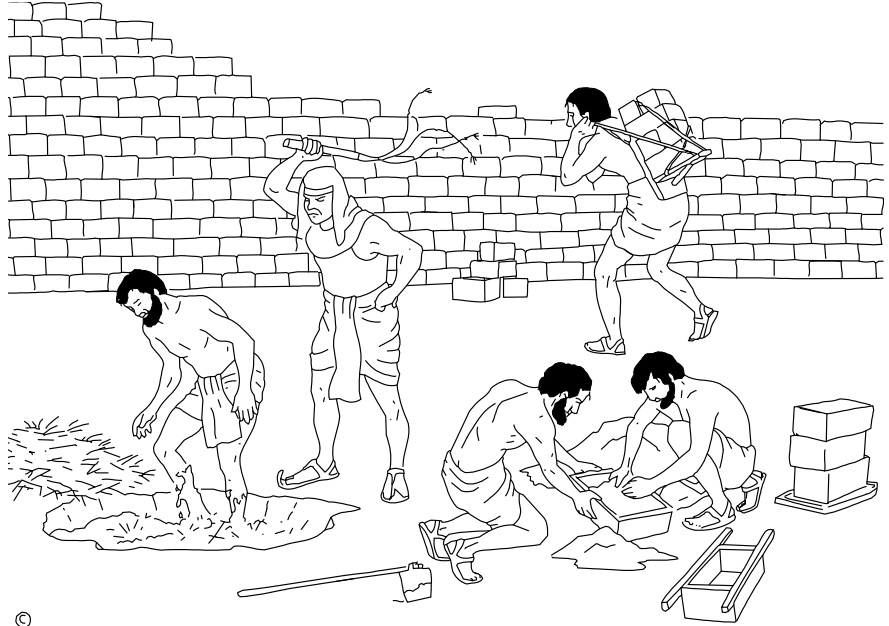
Bu kurtarıcının İsrail halkından vaat edildiğini ve onlardan geleceğini de biliyordu.

- Şeytan, İbrahim'in soyundan geleceğini biliyordu.
- Şeytan, Tanrı'nın kendi planlarını gerçekleştirmesi için uygun gördüğü halk olan İsrail Oğullarını öldürmek istedi.
- Şeytan, hiç kimsenin kendi egemenliğinden kopmasını ve Tanrı'nın adil cezasından kurtulmasını istemedi.

Musa'nın doğuşu ve annesinin planı.

(Zaman Şeridinde Musa'yı işaretle.)

Okuyalım: cik.2:1-4 Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi. Kadın gebe kaldı ve bir oğlan doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi. Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı. Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu. Çocuğun annesi ve babası küçük oğlunun korunması için Tanrı'ya güvendiler.

Musa Firavun'un kızı tarafından evlatlık edilir.

Okuyalım: cik.2:5 *O sırada Firavun'un kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Szaların arasındaki sepeti görünce, Firavun'un kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi.*

RESİM 25: Musa Firavun'un kızı tarafından kurtarılıyor.

Okuyalım: cik.2:6-10 *Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, "Bu bir İbrani çocuğu" dedi. Çocuğun ablası Firavun'un kızına, "Gidip bir İbrani sütünine çağırayım mı?" diye sordu, "Senin için bebeği emzirsin." Firavun'un kızı, "Olur" diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı. Firavun'un kızı kadına, "Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm" dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi. Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavun'un kızı çocuğu evlat edindi. "Onu sudan çıkardım" diyerek adını Musa koydu.*

Tanrı, Musa'nın cesaretli ablasını kullanarak, Firavun'un kızını bile Musa'yı korumak için kullandı! Tanrı, Musa'yı emzirmek için onu tekrar kendi annesine teslim ettirdi. Büyünce Firavun'un kızına tekrar verilecekti. Tanrı, İsrailileri kölelikten kurtarmak için Musa'yı kullanmak istedi.

- Tanrı, Musa için Firavun'un evinin her yerden çok daha güvenli bir yer olduğunu biliyordu.
- Musa orada gelecekte halka liderlik görevi için birçok şey öğrenecekti.
- **Not:** O zamanlar Mısırlı tarihçiler, Mısırlı yöneticilerin çocuklarının okuma yazmada, idare ve savaşma bilimlerinde eğitim gördüklerini kaydediyorlar. Bundan dolayı Musa'nın Firavun'un evinde büyürken bu alanlarda da eğitim görülebileceğini tahmin edebiliriz.

Tanrı, Yusuf'un yaşamında olduğu gibi, burada da olumsuz bir durumu kullanarak kendi hedeflerine ulaşabiliyor ve olumsuz şeyleri kendi halkının çıkarı için kullanabiliyor.

Tanrı Şeytan'dan daha güçlüdür. O her şeyden üstündür.

- Hiç kimse ve hiçbir şey Tanrı'nın planlarını gerçekleştirmesi için O'na karşı koyamaz.
- Olumsuz görünen ortamları da Tanrı'yı durduramazlar. Tanrı bu durumları kullanarak O'na güvenenlere iyilik yapmak için galip geliyor.
- Tanrı bütün hikmetin sahibidir.
 - o O'na güvenebiliriz.
 - o İsrail halkına, daha kölelikte hizmet ederken yardım etti. Aynı şekilde seninle de ilgileniyor.

Tanrı'nın Sözü'nü anlamayı öğrenmeliyiz. Böylece bizi Şeytanın pençesinden kurtarmak için ve kendisine geri götürmesi için neler yaptığını görebiliyoruz.

Musa büyüdü.

Okuyalım: cik.2:11-22 *Musa büyüdüktan sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlının bir İbraniyi dövdüğünü gördü. Çevresine göz gezdirdi kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi. Ertesi gün gittiğinde, iki İbraninin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, "Niçin kardeşini dövüyorsun?" diye sordu. Adam, "Kim seni başımıza kâhya atadı?" diye yanıtladı, "Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?" O zaman Musa korkarak, "Bu iş ortaya çıkmış!" diye düşündü. Firavun olayı duyunca Musayı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında oturuyordu ki,*

Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalıkları dolduruyorlardı. Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Ne var ki, Musa kızların yardımına koştu, hayvanlarını suvardı. Sonra kızlar babaları Reuelin yanına döndüler. Reuel, "Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu. Kızlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı" diye yanıtladılar, "Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi." Babaları, "Nerede o?" diye sordu, "Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın." Musa Reuelin yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sipporayı onunla evlendirdi. Sippora bir oğlan doğurdu. Musa, "Garibim bu yabancı diyarda" diyerek çocuğa Gerşom adını verdi.

Firavun İsrailileri köleliğe mahkûm etti.

- Kaçamadılar.
- Musa onlara yardım etmeye çalıştı, fakat başarısızdı.
- Bu halkı hiç kimse sapık Mısırlı yöneticilerinden kurtaramazdı.
- Sadece Tanrı onlara yardım edebiliyordu.
- **Kıyaslayalım:** Tıpkı İsraililerin Mısır'da tutsak olduğu gibi biz de, bizim babalarımız ve çocuklarımız da Şeytan'ın tutukluları gibi doğdular. Kendimizi ondan kurtaramayız. Hiçbir insan bu ortamdan bizi kurtaramaz. Sadece Tanrı bizi Şeytan'ın boyunduruğundan kurtarabiliyor.

Musa yanan bir çalılığı görüyor.

Okuyalım: cik.3:1-3 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitronun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrının dağına, Horeve vardı. RABbin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı çalı yanıyor, ama tükenmiyor. "Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!"

RESİM 25: yanan çalılık

Çok normal bir çalılıktı; fakat yanmasına rağmen tükenmedi. Ateş onu tükendirmede, çünkü Tanrı çalılıktaydı.

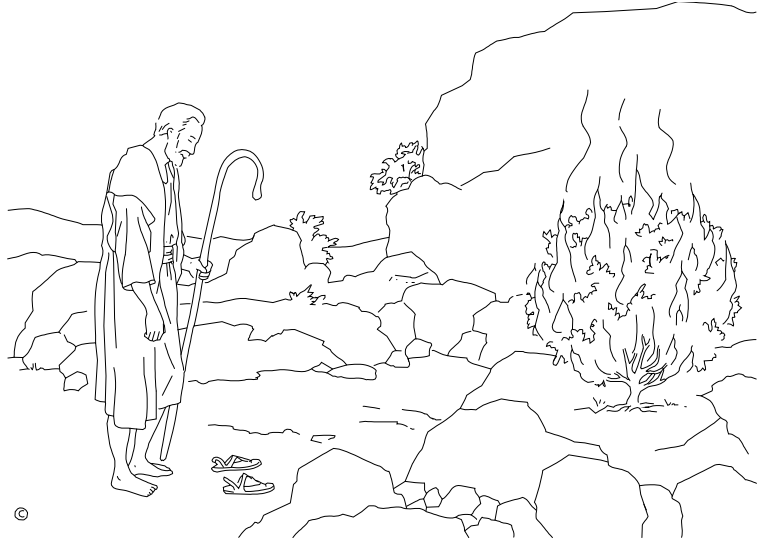
- Tanrı her şeye gücü yetendir.
- O'nun gibi hiç kimse yoktur.

Yanan çalılık, İsrail halkının ne kadar kötü bir durumda olduğunu Musa'ya hatırlatmak istedi.

- Çalılık gibi onlar da tamamen mahvolma tehlikesi içindeydiler.
- Fakat Tanrı çalılıkta ve onu tükenmesin diye koruduğu gibi Tanrı İsraililerle yani İbrahim'in oğullarıyla da birlikteydi.
- Tanrı onlarla birlikteyken Şeytan ve Firavun onları mahvedemezlerdi.

Tanrı Musa'ya mesajını veriyor.

Okuyalım: cik.3:4 RAB Tanrı Musanın yaklaştığını görünce, çalının içinden, "Musa, Musa!" diye seslendi. Musa, "Buyur!" diye yanıtladı.

Musa, Tanrı ona sesleyinceye dek, Tanrı'nın o çalılıkta olduğunu bilmiyordu.

Okuyalım: cik.3:5-6 *Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. Ben babanın, İbrahimin, İshakın, Yakupun Tanrısıyım." Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrıya bakmaya korkuyordu.*

Tanrı, Musa'nın kutsal, mükemmel ve gücü her şeye yeten Rab'bin önünde saygı için ayakkabılarını çıkartmasını istedi.

- O zamanda ayakkabısız olması bir alçakgönüllülük ve boyun eğme işaretiydi.
- Köleler ayakkabısızdılar.

Tanrı kendi planını gerçekleştirmek için istediği kişiyi seçebiliyor. Kendisi zamanın geldiğine karar verince kimse O'nu durduramaz.

Tanrı, Musa'ya İsrail Oğullarını Mısır'daki kölelikten götürmek için onu seçtiğini söyledi. O, onları İbrahim'e vaat edilen ülkeye geriye götürecekti.

Okuyalım: cik.3:7-10 *RAB, "Halkımın Mısırdan çektiği sıkıntıyı çok iyi biliyorum" dedi, "Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum. Bu yüzden aşağıya indim. Onları Mısırlıların elinden kurtaracağım, o ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal ülkesine, Kenanlıların, Hititlerin, Amorluların, Perizlilerin, Hivlilerin, Yevusluların topraklarına götüreceğim. İsraililerin feryadı bana erişti. Mısırlıların onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum. Gel, halkım İsraili Mısırdan çıkarmak için seni Firavuna göndereyim."*

Musa daha önce halkına yardım etmeyi denedi ve başarısız çıktı. O artık iyice biliyordu ki kendi gücüyle Firavun'un önüne çıkamayacaktı ve İsrail Oğullarını işkencelerinden kurtaramazdı.

Okuyalım: cik.3:11 *Musa, "Ben kimim ki Firavuna gidip İsrailileri Mısırdan çıkarayım?" diye karşılık verdi.*

Tanrı Musa'yla birlikte olacağına söz verdi ve ona bir işaret verdi.

- Tanrı, Musa'yı bu yanan çalığın dağına tekrar geri götüreceğine söz verdi.
- Bu dağa Sina dağı ya da Horev deniliyor.

(Haritada tahmin edilen Sina dağının yerini göster.)

Okuyalım: cik.3:12 *Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben sizinle olacağım" dedi, "Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısırdan çıkardığın zaman bu dağda bana tapacaksınız."*

'Ben Benim'

Okuyalım: cik.3:13 *Musa şöyle karşılık verdi: "İsraililere gidip, Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi dersem, Adı nedir? diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?"*

Musa daha memnun değildi.

- Daha önce İsrail halkına, onlara yardım ederken onu reddettiler.
- Musa, dönüşte onlara İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrı'sının onları kurtarmak için kendisini göndereceğine inanacaklarından şüphelendi.

Okuyalım: cik.3:14 *Tanrı, "Ben Benim" dedi, "İsraililere de ki: Beni size Ben Benim diyen gönderdi.*

- **Açıklayalım:** Kutsal Kitap yazılırken her adın bir anlamı vardı. Bir kişinin adı onun karakteri ve özekleri ile ilgiliydi. Örneğin 'Musa' 'çıkarmak' anlamındaydı, çünkü Firavun'un kızı onu gördükten sonra sudan çıkardı.
- **Kıyaslayalım:** Belki aranızda bazıları çocuğunuza uygun bir isim takmak için özel kitaplardan birisini okumuşsunuz. Birçok adların ilginç manaları vardır.

Fakat Tanrı'nın karakteri bir ya da iki adıyla nasıl tarif edilebilir? Bu mümkün değil. Çünkü Tanrı her şeyi aşıyor. O her şeyi yaratandır, her şeyi görendir, her şeyi bilendir, sadık olandır, değişmeyendir ve O güçlü olan yargıdır, bütün kötülüğün öç alandır, sevecen, merhametli ve lütufla dolu olan kurtarıcıdır. Sadece O, Şeytan'dan, günahıtan ve ölümden insanları kurtarabiliyor. O'nun özü bu tür karakterleri içeriyor ve çok daha şey içeriyor.

Tanrı, İsraililere kendisini açıklamak için hangi adı kendisine takabilirdi? Mümkün değildi? Bundan dolayı Tanrı Musa'ya dedi ki: 'Ben Benim'. Bu adın onu gönderdiğini İsraililere söylesin.

Bu ad, 'Ben Benim' o kadar çok şey içeriyor ki, onu tamamen anlamak mümkün değildir. Bu ad demektir ki, Tanrı'nın kendisinden var olduğunu belirtiyor. Kutsal Kitap'ın ilk yazılarını hatırlıyor musunuz: 'Başlangıçta Tanrı ...? Tanrı başlangıçta bile vardı. O'nun başlangıcı yoktur ve sonu da olamaz. O vardı ve hiç birisine bağlı değildir. O her şeyi yarattı ve bütün yaşamın kaynağıdır. Her şey O'na bağlıdır. O bütün dünyayı, yağmuru, rüzgarı, nehirleri, ayı, yıldızları ve güneşi kontrol ediyor. Bütün şeyler O'nun emri altındadırlar. O büyük 'Ben Benim'dir; O her şeyi aşıyor.

Rab olan 'Ben Benim' İsrailileri kurtarmaya karar verdiği anda, Firavun, bütün mısırlılar ve Şeytan bile Tanrı'nın halkını durduramazlar.

Okuyalım: cik.3:15-18 *"İsraililere de ki, Beni size atalarınız İbrahimin, İshakın, Yakupun Tanrısı Yahve gönderdi. Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım. Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: Atalarınız İbrahimin, İshakın, Yakupun Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısırda size yapılanlarla yakından ilgileniyorum. Söz verdim, sizi Mısırda çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım Kenanlıların, Hititlerin, Amorluların, Perizlilerin, Hivlilerin, Yevusluların ülkesine, süt ve bal ülkesine götüreceğim. "İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralına gidip, İbranilerin Tanrısı Yahve bizimle görüşti diyeceksiniz, Şimdi izin ver, Tanrımız Yahveye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.*

Tanrı, Firavun'un ne yapacağını biliyordu.

Okuyalım: cik.3:19-20 *Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek. Elimi uzatacak ve aralarında şaşılacak işler yaparak Mısırı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.*

Tanrı, Mısırlı Firavun'un ne yapacağını çok iyi biliyordu. Tanrı düşüncelerimizi, sözlerimizi ve hareketlerimizi ve üstelik onları daha olmadan önce biliyor. Bizim hakkımızda doğuşumuzdan beri ölümümüze kadar her şeyi biliyor. Dahasını da biliyor, ölümümüzden sonrasını da biliyor.

Tanrı Musa'ya Harun'u yardımcı olarak veriyor.

Musa'nın bir teklifi daha vardı: Tanrı'ya kendisinden daha kabiliyetli olan birisini göndermeyi teklif etti.

Okuyalım: cik.4:13 *Musa, "Aman, ya Rab!" dedi, "Ne olur, benim yerime başkasını gönder."*

Rab, Musa'nın daha pazarlık ettiğinden dolayı Musa'ya karşı kızgındı. Ona rağmen Tanrı'nın Musa'ya bir yardımcı olsun diye onun abisini, yani Harun'u göndereceğine söz verdi.

Okuyalım: cik.4:14-17 *RAB Musaya öfkeleni ve, "Ağabeyin Levili Harun var ya!" dedi, "Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın. Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla yapacaksın."*

Musa Tanrı'ya itaat ediyor.

Okuyalım: cik.4:18 *Musa kayınbabası Yitronun yanına döndü. Ona, "İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneğim" dedi, "Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?" Yitro, "Esenlikle git" diye karşılık verdi.*

Tanrı, eski Firavun'un ve ona karşı kötülük yapmaya hazır olan bütün kişilerin öldüklerinin emniyetini veriyor. Musa Mısır'a doğru gittiğinde bu gerçeğin Musa için cesaret verici bir şey olduğunu tahmin edebiliriz.

Okuyalım: cik.4:19-20 *RAB Midyanda Musaya, "Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü" demişti. Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi Tanrının buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı.*

Tanrı Musa'yı karşılaması için Harun'u gönderiyor.

Tanrı, Musa'ya verdiği sözünü tutup Harun'u, yani Musa'nın abisini Musa'yı karşılamaya gönderiyor.

O Musa'yla birlikte yeni Firavun'u karşı karşıya getirmekte ve İsraililerin özgürlüğünü kazanmaları için ona yardım edecekti.

(Zaman şeridinde Harun'u göster.)

Okuyalım: cik.4:27-28 *RAB Haruna, "Çöle, Musayı karşılamaya git" dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağında karşılayıp öptü. Musa duyurması için RABbin kendisine söylediği bütün sözleri ve yapmasını buyurduğu bütün belirtileri Haruna anlattı.*

Musa ve Harun beraber Mısır'a döndüler. Bütün halkı bir araya getirdiler ve Tanrı'nın Musa'ya ne söylediğini anlattılar.

İsraililer, Tanrı'nın Musa'yı gönderdiğine inandılar.

Okuyalım: cik.4:29-31 *Musayla Harun varıp İsrailin bütün ileri gelenlerini topladılar. Harun RABbin Musaya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi. Halk inandı RABbin kendileriyle ilgilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.*

İsraililer, Musa'nın sayesinde onlara iletilmiş olan Tanrı'nın Söz'üne inandılar. Tanrı'nın onların feryatlarını duyduğundan dolayı çok sevindiler.

- **Düşünelim:** İsraililer, Musa'nın aracılığıyla onlara verilen Tanrı'nın mesajını dinlemekle ve ona inanmakla akıllı davrandılar. Tanrı'nın Söz'üne inanmazsak Tanrı'nın bir yalancı olduğunu söylemiş oluyoruz. Tanrı, kendi Sözüne inanmayanlara yardım etmiyor!

Özet:

Biraz önce okuduğumuz olaylar Musa adlı bir adamın hikayesinden ötedir. Bu İsrail halkının gerçek tarihidir. O Tanrı'nın planının, yani bütün insanlık için gönderilen kurtarıcının bir parçasıydı. Bu Tanrı'nın Tarihidir. Tanrı her şeyden daha üstündür. İsrail'e ne olacağını iyi biliyordu. Tanrı İsraililere ve onlarla birlikte hepimize, sana ve bana da, bu kurtuluşu sağlamak üzereydi. Gelecek toplantımızda İsraililerin kurtuluşu hakkında daha net şeyler öğreneceğiz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 21

Sorular:

1. Neden Firavun İsrailileri köle yaptı?
2. Firavun'un kötü planının arkasında kim vardı?
3. Neden Şeytan İsrailileri mahvetmek istesin ki?
4. Neden Tanrı İsrail'i korudu ve bereketledi?
5. Tanrı Firavun'un kızına Musa'yı evlatlık etmek için neden izin verdi?
6. Şeytan, bir ruh, bir insan ya da başka bir şey Tanrı'yı ve O'nun planlarını durdurmak için imkanları var mı?
7. İsraililer kendi kendilerini Firavun'un işkencesinden kurtarabildiler mi?

8. İnsanları Şeytan'ın egemenliğinden koparma kabiliyetinde olan tek varlık kimdir?
9. Tanrı İsrailileri kölelikten kurtarmaya neden karar verdi? İşaretleyin:
- ☐ Çünkü Tanrı onların acınacak durumunu gördü ve onların feryadını duydu ve sevdi.
 - ☐ Çünkü Tanrı gücünün artık azaldığını biliyordu; o nedenle son anda Mısırlılar'a karşı zafer kazanmak istiyordu.
 - ☐ Çünkü Tanrı İbrahim'e söz verdi. Onun soyu büyük bir ulus olacaktı ve onlardan vaat edilen kurtarıcı gelecekti.
9. Musa'nın gördüğü çalılık yanmasına rağmen ateşi neden hiç bitmedi?
10. Tanrı'nın adı 'BEN BENİM' ne anlamdadır?
11. Musa Firavun'a Tanrı'nın Söz'ünü ilettikten sonra o İsrailileri hemen serbest bırakacağını düşündü mü?
12. İsrail Oğulları Musa'yı Tanrı'nın gönderdiğine inandılar mı?
13. Tanrı, kendi Söz'üne inanmayanlardan hoşlanıyor mu ya da onları kabul ediyor mu?

**Çıkış 5,1.2; 6,1-8; 7,4.5; 11,1.4-7; 12,1-7.12-14.22.28-36.46:
Tanrı'nın Mısır'a verilen belaları ve İsrail'in korunması.**

Giriş:

Bugün okuyacağımız ayetler İsraililer'in Firavun'un işkencesi altında oldukları ile başlıyor.

- Demokrasisi olan bir ülkede olduğumuz için kölelik altında yaşayan bir halkı zor anlıyoruz.
- Fakat bu günahın köleliği idi.

Tanrı'nın İsrail halkını nasıl kurtardığını şimdi yakından inceleyelim.

Firavun, Musa ve Harun aracılığıyla iletilen Tanrı emirlerini reddediyor.

Okuyalım: cik.5:1-2 *Sonra Musayla Harun Firavuna gidip şöyle dediler: "İsrailin Tanrısı RAB diyor ki: Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın." Firavun, "RAB kim oluyor ki, Onun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?" dedi. "RABbi tanımıyorum. İsraililerin gitmesine izin vermeyeceğim."*

Tanrı, Musa ve Harun'un aracılığıyla Firavun'a hitap etti. Fakat Firavun Tanrı'nın emirlerine uymak istemedi. Firavun tek gerçek ve tek yaşayan ve bütün dünyayı, evreni yaratan Tanrı'yı tanıımıyordu.

Mısırlılar Tanrı yerine Tanrı'nın yarattığı şeylere tapındılar.

- Nil nehrine, yani ülkenin en büyük nehrine tapındılar.
- Güneşe, aya ve birçok hayvan türlerine tapındılar.
- Onların birçok Tanrıları vardı.
- Mısırlılar Firavun'a bile Tanrı diye tapındılar.

Bu dünyadaki çoğu milletler ve ırklar gerçek Tanrı bilgisinden bilerek uzaklaşmışlardı.

- Tanrı hakkında bilgileri değiştirerek saptılar.
- Tanrı bu yalana ve sahte Tanrı inançlarına izin verdi, çünkü gerçek olan Tanrı'yı tanımak istemediler.

Bu yeryüzünün nüfusunun çoğu putperestliğin peşinden gittikleri için, gerçek Tanrı bilgisinden uzaklaşmışlardı. Tanrı İbrahim'i çağırdı ve onu İsrail halkının babası yaptı.

- Tanrı, İsrail halkı sayesinde gerçek Tanrı bilgisini korumak için bunu yaptı.
- Tanrı, bu halkı kullanarak bütün dünyadaki milletlere kendi hakkındaki gerçekleri ilan etmek istedi.
- Tanrı, kendisi hakkındaki gerçekleri bu Kutsal Kitap'ta kaydettirdi. İsrail Oğulları sayesinde bu kayıtlar bize ulaştırıldı.

Tanrı, Firavun'a bütün putların sahte tanrılar olduğunu ve İbrahim'in ve İsrail'in Tanrı'sının gerçek Tanrı olduğunu gösterecekti, fakat Firavun dinlemeye hazır değildi.

Tanrı, Firavun'un isyanını kullanarak, İsraililerin Tanrısı olduğunu onlara göstermek istedi.

Musa Mısır'a döndüğü zamanki çağdaşları Tanrı'nın büyüklüğü ve kudreti ile ilgili henüz hiçbir kanıt görmemişlerdi.

- Tanrı'nın İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve Yusuf'a ne yaptığını sadece, kulaktan dolma şeylerle duydular.
- Şimdi Tanrı bu kötü Firavun'u ve onun isyanını kullanarak bütün o zamanki yaşayan İsraililere kendinin kudretini ve hikmetini göstermek istedi. Kendisinin hala gücü her şeye yeten Tanrı ve İsraililerle ilgilenen Tanrı olduğunu onlara göstermek istedi.

Okuyalım: *cik.6:1-8 RAB Musaya, "Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin" dedi, "Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak." Tanrı ayrıca Musaya, "Ben RABbim" dedi, "İbrahime, İshaka ve Yakupa Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım. Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım. Mısırlıların köleleştirdiği İsraililerin iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım. "Onun için İsraililere de ki: Ben RABbim. Sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve güçlü elimle sizi özgür kılacağım. Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkararak Tanrınız RABbin ben olduğumu bileceksiniz. Sizi İbrahime, İshaka ve Yakupa vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben RABbim."*

Tanrı, Firavun'un isyanı sayesinde Mısırlılara da kendisinin tek yaşayan ve gerçek Tanrı olduğunu göstermeye hazırladı.

Tanrı, kendisini Mısırlılara da şöyle göstermek istiyordu:

- Gerçek ve yaşayan Tanrı ve bütün dünya üzerinde egemenliği süren tek Tanrı'nın kendisi olduğunu göstermek istedi.
- Mısırlıların tapındığı tanrılar ve putlar onları İsrail'in Tanrı'sından kurtaramayacaklardı.
- **Düşünelim:** Mısırlılar akıllı ve çok yetenekli bir halktı. Onların arasında hünerli yazarlar, matematikçiler, kimyacılar, tıp doktorlar, askeri ve sivil yöneticiler, mühendisler, sanatçılar, ustalar v.b. vardı. Fakat ruhsal bakımından hepsi kördü ve ahmak oldular. Mısırlılar İsrailileri köle olarak tutuklamalarına rağmen kendileri de ümitsiz bir şekilde kölelikte yaşamak zorundaydılar – Şeytan onları bilgisizlikte hapsetti ve hepsini kendisine esir etti. Mısırlılar, İsrail'in Tanrı'sının ne kadar kuvvetli olduğunu yakında göreceklerdi.
- **Düşünelim:** Bugün açısından Mısırlıların putperestliğinin bir batıl inanç olduğunu biliyoruz. Ama unutmayalım ki, Şeytan o zamanki geleneklere ve bilgilere göre ve o zamanki kültürü kullanarak yalanları kabul ettirecek hale getirdi. Şeytan bu metoduyla insanları bugün de aldatıyor.

Firavun, Tanrı'ya karşı büyük heybetiyle savaşmak istediği için, Tanrı onu kullanarak kendi kudretini ve kendine karşı isyan edenleri bekleyen korkutucu yargısını göstermek istedi.

Okuyalım: *cik.7:4-5 Ama Firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısırın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsraili ordular halinde Mısırdan çıkaracağım. Mısıra karşı elimi kaldırdığım ve İsrailileri aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak."*

Bu herkes için bir uyarı olacaktı.

- Tanrı'nın yargısına uğramak istemezsek, Tanrı'yı görmemezlikten gelemiyoruz ve O'na karşı isyan edemiyoruz.
- Hiç kimse galip gelemeyen ya da cezaya uğramadan Tanrı'ya karşı savaşamaz.

Tanrı Mısır'a on bela getiriyor.

Tanrı, Firavun'un İsrailileri bırakmayı reddettiği için kendisinde olan büyük kudretini göstermeye başladı. Zamanımız dar olduğu için bütün bu gerçekleri okuyamıyoruz. Fakat siz bu olayları **Çıkış kitabında 7,14-10,29'a kadar** okuyabilirsiniz: Burada dokuz belaları özetleyeyim:

- 1.: Tanrı ilk olarak nehirlerin suyunu kana dönüştürdü.
- 2.-4.: Sonra kurbağa, sivri sinek ve kara sineklerle onlara çile çekti.

- 5.: Sonra Tanrı Mısırlıların atlarına, sığırlarına, develerine ve eşeklerine hastalık verdi.
- 6.: Sonra Tanrı bedenlerinde irinli çıbanlar çıkardı.
- 7.-9.: Tanrı görülmemiş ağır bir dolu yağdırdı; ülkeye çekirgeler gönderdi; Mısırlıların yaşayan semtlerine üç günlük tam bir karanlıkla kaplattı.

Firavun ve halkı bu ciddi belalardan kurtulamadılar. Sahte tanrıları da onlara yardım edemediler.

- **Şunu ekleyelim:** İlginç olan bir şey vardır. Tanrı'nın gönderdiği her bela, sahte mısırlı tanrıların inançlarının yalan olduğunu ortaya çıkartıyor: örneğin: kurbağa tanrısı, güneş tanrısı ya da fırtına tanrısı.

Fakat Tanrı sevgisini ve lütfünü İsraililere göstermeseydi onlar da bu belalardan etkilenecekti. İsraililer Mısırlıların hemen yan tarafında oturmalarına rağmen Rab onları korudu ki, onlara bir zarar gelmesin.

- Rab, İsraililer günahlı olmadıkları ya da O'nun bakımını hak ettikleri için onları korumadı.
- Kendi sevgisinden, merhametinden ve lütfünden dolayı onları korudu.
- İsrail'in korunmasının diğer sebebi, Tanrı İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vaatleri verdi ve onları unutmadı.
 - o Tanrı İbrahim'i seçti, onu bereketleyeceğini ve onun soyunu büyük bir halk yapacağını ve Tanrı'nın özel halkı olacağını sözünü verdi.
 - o Yüzlerce yıl geçmesine ve İsraililerin artık Mısır'da köle olmalarına rağmen Tanrı onları seçilmiş ve O'na ait bir halk olarak baktı. Çünkü onlar İbrahim'in soyuydular.
- Tanrı, İsrailileri korumasıyla Firavun'a dünyada tek gerçek Tanrı'nın kendisi olduğunu kanıtıyor.

Her belayı aynı tepki izliyor:

- Tanrı Mısır'a bir bela getirdiği zaman Firavun Musa'yı çağırıyor ve bu beladan kurtulmak için ona rica ediyor.
- Kendisinin ondan sonra İsrail'i bırakmak istediğini anlatıyor.
- Firavun İsraililer'i serbest bırakmayı söyleyince Tanrı belaları her zaman sona erdiliyor.
- Fakat belalar bitirince Firavun'un kalbi sertleşip İsraililer'i Mısır'dan ayrılmalrı için izin vermiyor.
- Firavun'un yüreği her geçen beladan sonra daha da nasırlaşıyor ve kibirli oluyor.

Rab'bin Mısırlılar üzerindeki son yargısı.

Rab'bin, isyancı Mısırlılara dokuz tane korkutucu bela vermesine rağmen Firavun Tanrı'ya hala itaat etmiyor ve İsraililer'i salı vermiyor.

Tanrı, Firavun'un İsrail'i serbest bırakmayı reddedeceğini ve sert kalacağını baştan beri biliyordu.

- Musa'yı Mısır'a göndermeden önce ona ne olacağını önceden anlattı.
- İnsanların hareketleri ya da başka gelişmeler Tanrı'yı sürprizle yakalayamazlar.
- Tanrı'nın planı kaya gibidir. Çünkü Tanrı daha bir şey olmadan önce her şeyi biliyor ve hesaplayabiliyor. Tanrı insansal direnişlere karşı bağımsızdır ve hedefine her zaman ulaşıyor.
- Çürümüş Firavun da Tanrı'nın İbrahim'in soyunu kurtarma planını bozmadı.

Tanrı biliyordu ki bu son beladan sonra Firavun İsrailileri serbest bırakacaktır.

Okuyalım: cik.11:4-7 *Musa Firavuna şöyle dedi: "RAB diyor ki, Gece yarısı Mısırı boydan boyda geçeceğim. Tahtında oturan Firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar da içinde olmak üzere Mısırdaki bütün ilk doğanlar ölecek. Bütün Mısırdaki benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak. İsraililere ya da hayvanlarına bir köpek*

bile havlamayacak. O zaman RABbin İsrailîlilerle Mısırlılara nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.

Tanrı'nın Musa'ya emirleri

Tanrı, İsrailîlilerin son ve en tehlikeli belaya nasıl hazırlanması gerektiğini Musa'ya anlattı. İsrailîliler de günahkarlardı ve günahlarından dolayı onlar da ölümü hak ettiler.

Rab onlara karşı sevecen ve merhametli olmasaydı onlar da en son yargıda ezileceklerdi.

Tanrı İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a verdiği andı ve sözünü hatırladı.

- Tanrı, İbrahim'in soyunu İbrahim'e verilen ülkeye geri götüreceğinin sözünü verdi.
- Tanrı için şimdi bunu yapmanın zamanı geldi.

Musa ve halkının ilk doğanlarının öldürülmemesi için, Tanrı Musa'ya şu emirleri verdi.

1.) Kusursuz bir kuzu seçmeleri gerekiyordu.

Okuyalım: cik.12:1-5 *RAB Mısırdaki Musayla Haruna, "Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak" dedi, "Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak. Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek. Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı.*

- Aile reisinin kusursuz bir kuzu ya da keçi seçmesi gerekiyordu.
- **Hatırlayalım:** İshak'ın yerine kurban edilen koçu hatırlıyor musunuz? Çalılıkta boynuzlarıyla takılıydı. Neden boynuzlarla yakalanmıştı? Çünkü Tanrı mükemmel olduğu için mükemmelliği istiyor. Hasta ya da yaralanmış bir kurban kesinlikle kabul etmez.

2.) Kuzuyu öldürüp kanını bir kaptan toplaması gerekiyordu.

Okuyalım: cik.12:6 *Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.*

Bu kuzuyu Rab'bin seçtiği günde ayırıp saklanması gerekiyordu.

Bu günün akşamında kuzu kesilecekti.

Kuzunun ölmesi gerekiyordu. Hayvanın kanı, yani onun yaşamının gücü ve yaşamının akması lazımdı. Bu gerçek İsrailîlilere günahın cezasının ölüm olduğunu hatırlatacaktı.

- **Hatırlayalım:** Adem ve Havva günah işlemeden önce dünyada ölüm yoktu. Fakat Adem ve Havva isyanlarından dolayı Tanrı'dan uzaklaştırıldıktan sonra, Tanrı onların bedeninin de öleceğini söyledi. Adem ve Havva'nın bütün soyu da günahkar çıktı ve Tanrı'dan uzak doğdular. Bundan dolayı bütün insanlar, biz de dahil ölmek zorundaydılar. Bu dünyada günah olmasaydı bedensel ölüm olmazdı. Günah olmasaydı Tanrı'dan uzak ateş gölünde ikinci bir ölüm olmazdı. Bu ateş Şeytan ve onu izleyenler için hazırlanmıştır.
- **Açıklayalım:** İsrailîliler kuzuları öldürüp kanlarını akıttığında günahın cezasının ölüm olduğunu hatırladılar. Tıpkı İshak'ın yerine koçun öldüğü gibi, burada da mükemmel eksiksiz kuzular İsrailîlilerin ilk çocuklarının yerine öldüler.

3.) Kanı evin yan ve üst kapı sövelerine sürmeleri gerekiyordu.

RESİM 27: Kan kapılara sürülür.

Okuyalım: cik.12:7

Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine süreceksin.

Tanrı, İsrail halkının kanı bir kapta toplamasını emretti. Özel bir çalının küçük bir dalını kana daldırmaları gerekiyordu.

Bu kanlı dal ile, kuzuyu o akşam yiyecek olan evin

kapı sövelerine ve evin yan ve üst tarafına sürmeliydiler. Kapıdaki kuzunun kanı ilk doğanları Tanrı'nın kıyamet gününden koruyacaktı.

4.) Kanın sürüldüğü evin içinde kalmaları gerekiyordu.

Ev halkı evi sonraki güneş doğuşuna dek terk etmemeleriydiler.

Okuyalım: cik.12:22 *Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın.*

- **Açıklayalım:** İsrail Oğulları kan sürülen evlerde kalmaları gerekiyordu. İlginçti. Sanki ilk doğanları korumak için öldürülen kuzunun ve kuzunun kanının arkasında saklanıyorlardı.

5.) Kuzunun kemiklerini kırmamalıydılar.

Hayvanın kemiklerini kuzuyu keserken ya da onu yerken kırmamak zorundaydılar.

Okuyalım: cik.12:46 *Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemiklerin hiçbirini kırmayacaksınız.*

Bu İsrail halkı için Tanrı'nın emirleriydi.

Tanrı'nın Musa'ya tam söylediği gibi yapmak zorundaydılar.

- **Hatırlayalım:** Tanrı değişmiyor. Tanrı insanların kendi kendilerini kurtarmalarına izin vermiyor. Aden Bahçesinde Adem ve Havva'nın hazırladığı kıyafetleri reddettiğini hatırlıyor musunuz? Tanrı Kayın'ın kendi düşüncesine göre hazırlanmış olduğu sunuyu kabul etmedi. Tanrı Nuh'a kendisinin özel talimatlarına göre bir geminin hazırlanması istedi. Tıpkı onun gibi İsrail Oğulları da şimdi Tanrı'nın talimatlarına uymak zorundaydılar.
- **Kıyaslayalım:** Tanrı bugünde aynı kişiliğe sahiptir. O binlerce yıl içerisinde gene de değişmedi. İnsani fikirlere ve hayallere dayanarak Tanrı'ya yaklaşamayız. Sadece Tanrı'nın kendi yoluyla O'na yaklaşabiliriz. O'nun, bize söylemiş olduğu yoldan gelmezsek bizi kesinlikle reddedecektir.

Tanrı'nın İsrail Oğullarına vaadi.

Okuyalım: cik.12:12-14 *"O gece Mısırdan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreğim. Mısırın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RABbim. Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısırı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek. Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RABbin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız."*

Tanrı, İsrail evlerinde kanı görünce onlara zarar vermeyeceğini ve ilk doğanları öldürmeyeceğinin sözünü verdi.

İsrail'in imanı ve itaati.

- **Düşünelim:** Bugün ve burada aynı şey olaksa sizler nasıl hissedecektiniz? İsraililerin Tanrı korkusunun ne kadar büyük olduğunu şimdi anlıyorsunuz. Tanrı'nın söylediğini gerçekten yapacağını biliyorlardı. Onlar Tanrı'ya inandılar ve itaat ettiler.

Okuyalım: cik.12:28 *Sonra gidip RABbin Musayla Haruna verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar.*

- **Düşünelim:** Bir İsraili: 'İyi olan kuzularımın birisini öldürmek istemiyorum. Hasta birisini seçeyim. 'Bu yeterlidir!' deseysi ne olacaktı? Hasta bir kuzunun kanını Tanrı kabul eder miydi?
Ya da başka bir kişi şöyle düşünseydi ki: 'Bu güzel kuzuyu öldürmek utanç verici bir şeydir. Onu öldürmeyeceğim. Onu kapının yanında bağlayacağım. Tanrı yaşayan kuzuyu görünce benim çocuğuma bir zarar vermeyecek.' Tanrı ilk doğandan geçecek miydi?
Hayır! Kuzunun ölmesi gerekiyordu. Onun kanının akıtılması lazım. İsraililer günahın sonucunun ölüm olduğunu unutmayacaklardı. Hepsi Tanrı'nın yolunda ve O'nun istediği gibi olmak zorundaydı.

İsraililer, Tanrı'nın kanı kapılarında görünce ilk doğan çocukları ve hayvanları öldürmeyecek diye O'na güvenmek zorundaydılar.

İlk doğan Mısırlıların hepsi öldü.

Okuyalım: cik.12:29-30 *Gece yarısı RAB tahtında oturan Firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısırdaki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü. O gece Firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.*

RESİM 28: Firavun'un ölü oğlu

Her ilk doğan Mısırlı çocuk ve ilk doğan bütün hayvanlar öldüler.

- **Düşünelim:** Günahın sonucu ve ödülü ölümdür. Fakat şunu bilelim ki, günahın sonucu sadece bedensel ölüm değildir, fakat ateş gölünde Tanrı'dan sonsuza dek ayrı olmasıdır.

Tanrı Mısırlıları tam söylediği gibi vurdu.

- Tanrı kendi sözüne sadıktır. Boş tehditler savurup geriye çekilmiyor.

- Tanrı günahkarlara ceza verme zamanının gelmesine kadar kurtuluş olmayacaktır.

İsrailliler, Tanrı'ya itaat ederek kanı evlerine sürdükleri için tek bir İsrail çocuğu ölmedi ve ilk doğan bir tane hayvan dahi ölmedi.

- Tanrı kendi Sözüne karşı sadıktır.
- Mısırlıların ilk doğan çocuklarını öldüreceğini söyledi ve bunu yaptı.
- Kapısında kan gördüğü yer evden geçeceğinin sözünü verdi ve bunu yaptı.
- Tanrı ne söylerse onu yapacak diye güvenimiz olsun. Buna iyi bir vicdanla inanabiliriz.
- **Düşünelim:** Firavun'a bir uyarı geldi mi? Evet! 9 tane bela önceden haber verildi ve hepsi istisnasız oldular. Tıpkı Musa'nın önceden söylediği gibi. Firavun'un Tanrı'ya itaat etmemesi ona ve bütün Mısırlılara çok pahalıya patladı. Sadece onların evcil hayvanları ve buğdayı değil ilk doğan erkek çocukları da esir alındı. Firavun'un Tanrı'ya iman etmemesinden dolayı kendisine ve bütün Mısırlılar'a korkunç bir ceza geldi. Fakat daha da korkunç olan sonsuz fatura gelince olacak: imansız oldukları için ateş gölünde sonsuza dek Tanrı'dan uzak kalacaklar.

Firavun İsrail Oğullarına gitmeleri için izin veriyor.

Okuyalım: cik.12:31-36 *Aynı gece Firavun Musayla Harunu çağırttı ve, "Kalkın!" dedi, "Siz ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RABbe tapın. Dediğiniz gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!" İsraillilerin ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. "Yoksa hepimiz öleceğiz!" diyorlardı. Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı. İsrailliler Musanın dediğini yapmış, Mısırlılardan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi. RAB İsraillilerin Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular. Aynı gecede Firavun Musa'yı çağırdı ve ona İsraillileri alıp Mısır'dan götürmesini istedi. Firavun Tanrı'ya karşı savaşılabileceğini düşünüp ona karşı galip geleceğini düşündü. Fakat hiç kimse Tanrı'ya karşı savaşıp galip gelemeyiz.*

Özet:

Bu olay bize iletiildiği için biz çok mutlu olmalıyız. Bizim Firavun gibi Tanrı'ya karşı çıkmamız gerekmiyor. Vahim ve acı verici bu faciadan Tanrı'ya ve O'nun Sözüne inanmamız gerektiğini öğrenebiliriz. Tanrı değişmedi.

- Hala bizi O'na inanmamız için çağırıyor.
- Hala günahı yargılıyor.
- Hala vaatlerine sadıktır.

Tanrı önceden söylediği gibi kendi halkını özgürlüğe kavuşturdu.

Tanrı, kendisine karşı savaşanları cezalandıracak, fakat aynı Tanrı kendisine güvenenlere ve kendi barışına gelenleri lütufla karşılayacaktır.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 22

Sorular :

1. Musa, Firavun’a Tanrı’nın gönderdiğini deyince ve İsrailileri serbest bırakmasını isteyince Musa’ya ne cevap verdi?
2. Firavun’un cevabı Tanrı’yı şaşırttı mı?
3. Bir düşünce, bir hareket, bir cevap Tanrı’yı şaşırtabilir mi?
4. Tanrı çok kötü olan Firavun’u nasıl kullanmak istedi?
5. Tanrı kendi gücünü nasıl gösterdi?
6. Bu belalar nelerden ibaretti?
7. Neden bu belalar İsraililerin üzerine gelmediler? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü İsraililer belaların bulunduğu yerden uzak bambaşka bir yerde konaklamışlardı.
 - ☐ Tanrı’nın sevgisi ve lütfundan dolayı; Tanrı İbrahim’e, İshak’a, Yakup’a ve onların soyuna onları büyük bir halk yapacağını ve onların Tanrısı olacağını unutmadığı için. Ayrıca Mısırlı Firavun’a tek gerçek ve yaşayan Tanrı’nın İsrail Tanrısı olduğunu kanıtlamak için.
 - ☐ Mısırlılar belalara uğradıkları zaman, aynı zamanda İsraililer’de başka belalara uğradılar.
8. İsraililer Tanrı’nın korunmasını hak ettiler mi?
9. Tanrı’nın her gönderdiği beladan sonra Firavun’un tepkisi neydi?
10. Rab belaları kaldırıncı Firavun ne yaptı?

11. Bu Rab'bi şaşırttı mı?

12. Firavun'un Tanrı'ya karşı galip gelme şansı var mıydı?

13. Herhangi biri Tanrı'ya karşı savaşıp galip gelebilir mi?

14. Tanrı'nın Mısırlılara verilen en son yargısı neydi?

15. Tanrı, İsraililerin çocuklarının öldürülmemeleri için onlara ne emretti? İşaretleyin:

- ☐ Çocuklarını bir yer altı sığınağında güvene almalıydı.
- ☐ Her katilin öldürülmesini emretti.
- ☐ Mükemmel bir kuzuyu seçmelerini, kuzuyu doğru günde öldürüp onun kanını toplamalarını. Onun kanını, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürmelerini. Kan sürülen evin içinde kalmalarını. Kuzunun kemiklerini kırmamalarını emretti.

16. İsraililer bunları yerine getirmeyince ne olacaktı?

17. Tanrı'ya yaklaşmak için ve O'nun tarafından kabul edilmek için tek doğru yolu gösterebilen kişi kimdir?

18. Tanrı'nın, Mısırlı evlerde bütün ilk doğanları vurmak istediği gecede ne oldu?

19. Tanrı'nın İsraililere verilen vaadi neydi?

20. İsraililere ne oldu?

21. Neden İsraililerin çocukları ölmediler? İşaretleyin:

- ☐ İsraililerin akıllılığı ve kurnazlığı yüzünden.

- ☐ Çünkü İsraililer Tanrı'nın emrine uydular ve kanı kapılarına sürdüler. Tanrı sadıktır ve sözünü tutup onların evlerini esirgedi.
- ☐ Çünkü ölüm melekleri yalnız günahlı Mısırlılar'ın çocuklarını öldürmek için çıkmışlar.

22. Tanrı her zaman söylediğini yapar mı?

23. İlk doğan Mısırlı erkek çocukları ölünce Firavun Musa'ya ne söyledi?

**Çıkış 13,7.18.21; 14,5-7.10-16.19-31; 16,1-3.11-15.35; 17,1-6:
Tanrı İsrail'i kurtarıyor ve onlarla ilgileniyor.**

Giriş:

Mucizeler hakkında düşünelim?

- Onlara karşı şüphemiz olsun mu? Onlar hiç olur mu?
- Ya da onlar sadece garip şeyler mi? Yani şimdilik açıklaması olmayan şeyler mi?

Tanrı, kendisinin yarattıklarının fen ve bilimsel kurallarını çiğnediği zaman bu olaya mucize diyoruz. Tanrı, insanın tarihinde mucizelerin bir parçası olduğunu söylüyor. – Yani Tanrı'nın insanlarla ve dünyayla görülen hareketleridir. Bu mucizelerin raporlarında Tanrı hakkında pek çok gerçekleri öğreniyoruz. Okunacak ayetlerden Tanrı hakkında bugün ne öğrenebiliyoruz?

Tanrı İsrailileri bir bulutla yönlendiriyor.

Tanrı İsrailileri kölelikten kurtarıyor ve onları, İbrahim'e vaat ettiği ülkeye götürmek istiyor. (Yar 15,16a).

Okuyalım: cik.13:17-18 *Firavun İsrailileri salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşıyla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısra geri dönebilir" diye düşündü. Halkı çöl yolundan Kamış Denizine doğru dolaştırdı. İsraililer Mısırdan silahlanmış olarak çıkmışlardı.*

- Arkeolojiktan bir not: Birkaç yıl önce tarihçiler eski Filistinlilerin ülkesinin bazı kalelerini buldular. Bu kaleleri Filistin'e girişi kontrol etmek için kullandılar. Bunun Tanrı'nın Sözü'nün ne kadar doğru olduğunu bir kez daha gözlerimizin önünde sergileniyor. Tanrı'nın söylediği gibi bu yolda Tanrı'nın halkı Mısır'dan kaçmak için başarısız çıkacaktı.
- Başka bir not: 'Kamış Denizi' İbranice'de Kamış ya da Sazlık denizi anlamındadır. Birçok Kutsal Kitap uzmanı bugünkü 'Kızıldeniz'in yerine büyük bir gölün olduğunu düşünüyorlar. Kızıldenizin kuzey tarafında bu göl var olduğunu tahmin ediyorlar. Kızıldeniz'de var olmayan, fakat böyle bir iç deniz gölünde büyüyen kamışın var olduğunu düşünüyorlar. Bu iç denizin tam yeri bilinmiyor, fakat Kutsal Kitab'a göre var olduğunu ve çok derin olduğu biliniyor. Bahsettiğimiz bölgeye haritada bakalım. (Haritada Kızıldenizin kuzeyini göster.)

Okuyalım: cik.13:21 *Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu.*

İsrail Oğulların sayısı çok büyümüştü.

- Mısır'a geldikleri zaman 70 kişilerdi.
- 430 yıl sonra tahmin edildiğine göre 2,5 Milyon insandı (çık 38,25.26: 603.550 ve 20 yaştan daha büyük erkek sayısı).

Tanrı yol göstermek için bir bulut kullandı.

- Bu bulut onlara hep öncülük ediyordu.
- Rab onlara yolu göstermeseydi çölde kaybolarak öleceklerdi.

Tanrı onları sevdi ve bundan dolayı onlarla ilgilendi.

Tanrı İsrail Oğullarından dünyaya kurtarıcı geleceğinden dolayı onları korudu.

- İsrail Oğulları İbrahim'in soyudur.
- Rab İbrahim'in soyundan dünyaya kurtarıcı geleceğini İbrahim'e söz vermişti.

Tanrı, İsraililere kendi Sözünü emanet vermek için de onları korudu. Tanrı, İsraililerin bu sözü bütün milletlere vermesini istedi. Bu Tanrı'nın Sözü biz de Tanrı'dan haberdar olalım diye ve O'nu tanıyalım diye İsraililere verildi.

Firavun İsrailileri tekrar yakalamaya karar verdi.

Firavun Şeytan tarafından yönetildi. (Çık 14,8'e göre Tanrı Firavun'un kalbini nasırlaştırdı. Ona rağmen Firavun kendi hareketleri için sorumludur. Çünkü nasırlaşmış bir kalp Tanrı'ya karşı isyan eden kalbinden kaynaklanır. Tanrı Firavun'a hep merhamet için fırsat verdi. Belalar daha küçükken hep onları kaldırdı ve gerçek tövbe için fırsat verdi. Fakat Firavun onu hep reddetti.)

- Firavun pes etmeyip İsrailileri salıvermek istemdi.
- Firavun onların peşine düşüp ve yakalamak istedi.

Okuyalım: *cik.14:5-7 Halkın kaçtığı Mısır Firavununa bildirilince, Firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: "Biz ne yaptık?" dediler, "İsrailileri salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!" Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı. Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısırın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücülerıyla birlikte yanına aldı.*

İsraililer korkup Musa'yı suçluyorlar.

Okuyalım: *cik.14:10-12 Firavun yaklaşırken, İsraililer Mısırlıların arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RABbe feryat ettiler. Musaya, "Mısırdaki mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısırdan çıkarmakla bize ne yaptın! Mısırdayken sana, Bırak bizi, Mısırlılara kulluk edelim demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılara kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu."*

İsraililer Tanrı'nın Mısır'da yapmış olduğu büyük ve kudretli işleri görmelerine rağmen Tanrı'ya hala güvenmediler. Fakat ona rağmen Musa Tanrı'ya güvendi ve İsrailileri Tanrı'ya güvenmelerine çağırdı.

Okuyalım: *cik.14:13-14 Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlıları bir daha hiç görmeyeceksiniz. RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter."*

- Düşünelim: Biz İsraililerden farklı mıyız? Biz Tanrı'nın Sözüne ve yalnız Tanrı'ya güvenmek istiyor muyuz? Şeytan bizim inanmamızı istemiyor. Belki bizi bunlara inanmamamızı çağıran insanlarla beraber işyerinde çalışmak zorundayız. Fakat SİZ Tanrı'ya güvenmek istiyor musunuz?

İsraililer Tanrı'ya güvenmemelerine ve günah işlemelerine rağmen Tanrı onlara karşı merhametlidir ve onları kurtarmak istiyor.

Onlar kendi kendilerini kurtaramadılar.

- Deniz onların önündeydi ve onların etrafında dağlar vardı ve peşinde arkalarında düşmandı.
- SADECE VE SADECE TANRI ONLARI KURTARABİLDİ.
- Hatırlayalım: Tanrı Adem ve Havva Aden Bahçesinden kovarken, yani Tanrı'nın huzurundan kovarken kendi kendileri tekrar Tanrı'yla barışamadılar. Sadece Tanrı bir barış yolunu hazırlayıp onları kabul edilecek hale döndürebilecekti. Tanrı Habil'e kendisine dönmek için bir yol gösterdi. Sadece Tanrı Nuh'u ve ailesini tufandan kurtarabildi. İshak sunakta yatarken ve babası bıçağı kesmek için kaldırırken sadece Tanrı onu kurtarabildi. İsraililer ilk doğan erkek oğullarını ölümünden kuramazlardı,

fakat Tanrı onlara bir kurtarma yolu gösterdi. Aynı şekilde Tanrı bir kaçış yolunu hazırlamasaydı şimdi de İsraililer Mısırlılardan kaçamazlardı. Biz de aynen böyleyiz. Tanrı'nın gazabından kurtulamayız. Kendi kendimizi Tanrı'yla barıştıramayız. Sadece Tanrı bizi sonsuz cezasından kurtarabiliyor.

Tanrı denizi ayırıyor.

Okuyalım: cik.14:15-16 *RAB Musaya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsraililere söyle, ilerlesinler. Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler.*

Tanrı denizi yarattığı için onu kontrol ediyor.

- Hatırlayalım: Başlangıçta dünya denizle kaplıydı. Tanrı denize emredip kuru toprak çıkmasına izin verdiğini hatırlıyor musunuz? Tanrı değişmedi. Tanrı denize emredip onu geri çekti ve İsraililerin kuru ayakla denizin öbür sahiline ulaşmalarına izin verdi. Tanrı bütün dünyayı yönettiği için bunu yapabildi.

İsraililerin diğer sahile gidebilsinler diye denizi ayırmak Tanrı için zor değildi.

- Tanrı gücü her şeye yeten Rabdir.
- Hiçbir şey ona zor gelmiyor.

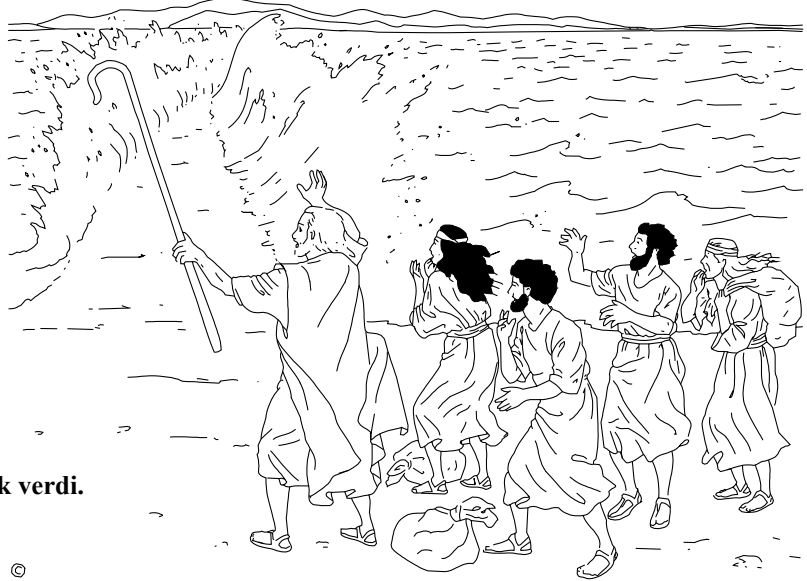
İsraililer Tanrı tarafından denizden geçiriliyorlar.

Okuyalım: cik.14:19-22 *İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrının meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşamadı. Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü, İsraililer kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu.*

RESİM 29: suların duvarı

Tanrı kendi halkını terk etmedi ki.

- Onları Mısır'dan götüreceğini ve İbrahim'e vaat edilen ülkeye götüreceğine söz vermişti.
- Tanrı denizde açılan patikadan götürdü.
- Bulut İsrail Oğullarının arkasındaydı ve güneş gibi ışık saçıyordu.
- Bulut İsraililerin nerede yürüdüklerini görmeleri için ışık verdi.
- Fakat bulut Mısırlıların önünde karanlıktı. Derin bir karanlıktı.

Ona rağmen Mısırlılar İsrailileri kovalamaya devam ettiler, çünkü Rab onları mahvetmek istedi.

Okuyalım: cik.14:23-25 *Mısırlılar ardlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atları denizde onları izliyordu. Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi. Arabalarının tekerleklerini çıkardı öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, "İsraililerden kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor."*

Mısırlıların ordusu denizde boğuldu.

Okuyalım: cik.14:26-29 *RAB Musaya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "Sular Mısırlıların, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün." Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı. Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsraililerin peşinden denize dalan Firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı. Ama İsraililer denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu.*

Tanrı Mısırlıların ordusunu denizde boğdurdu. Tanrı'ya karşı hiç kimse savaşıp galip gelmez.

- O'na karşı savaşanların hepsini cezalandırıyor.
- Fakat aynı zamanda O'nun Sözüne güvenenlere karşı ve kendisinin verdiği yolda O'na geri dönenlere karşı çok merhametlidir.

Okuyalım: cik.14:30 *RAB o gün İsrailileri Mısırlıların elinden kurtardı. İsraililer deniz kıyısında Mısırlıların ölümlerini gördüler.*

Rab bütün İsrailileri koruyor.

- Bir tanesi ölmedi ya da Mısırlıların eline geçmedi.
- Rab, söz verdiği için ve onlara karşı beslediği sevgiden dolayı onları kurtarıyor.

Okuyalım: cik.14:31 *RABbin Mısırlılara gösterdiği büyük gücünü görünce korkan İsrail halkı, RABbe ve kulu Musaya güvendi.*

İsraililer Tanrı'nın büyük mucizesini görünce O'na güvendiler.

- Düşünelim: Bazı insanlar Tanrı'nın büyük ve mucize olan şeyleri yapınca O'na inanacaklarını söylüyorlar. Fakat Tanrı, O'na inanmamız için büyük şeyleri yapacağına bize söz vermedi. Tanrı bize kendi Sözü'nü verdi. O'na güvenmemizi çağırıyor. Kaydedilmiş Sözlerine inanmazsak Tanrı'sız öleceğiz ve sonsuz cezaya uğrayacağız.

İsrail mırıldanıyor.

Okuyalım: cik.16:1-3 *Bütün İsrail topluluğu elimden ayrıldı. Mısırdan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölüne vardılar. Çölde hepsi Musayla Haruna yakınmaya başladı. "Keşke RAB bizi Mısırdayken öldürseydi" dediler, "Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyusıya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz."*

İsraililer, Tanrı'nın denizi yarmasıyla Mısırlılardan onları kurtarmasına rağmen O'na hala güvenmediler.

- Onlar mırıldanıp şikayet ediyorlar, Musa'yı ve Harun'u suçluyorlar.
- Şikayet etmelerinin yerine Rabbin onlara yiyecek vereceğine güvenmeleri gerekiyordu.

Hiçbir yerde yiyecek bulamadılar.

- Musa onlara yiyecek veremedi. (Sin Çölünün nasıl bir yer olduğunu tarif edin: harita ve resimler. Kurtuluş sadece Rabdendir. Yunus 2,7: *Tanrım, Canımı sen kurtardın çukurdan.*)
- Kaldıkları yerde yiyecek satın almak için pazar gibi bir yerde yoktu.
- Susuz ve kurak bir çölün ortasındaydılar.

Tanrı İsraililere tekrar sadece kendisinin onları çaresiz durumlarından kurtarabileceğini bildirmek istedi. Aynı şekilde Tanrı bütün günahkarlara, sonsuz günahın sonucundan yalnız Kendisinin onları kurtarabileceğini bildirmek istiyor.

Tanrı yiyecek vereceğine söz veriyor.

Okuyalım: cik.16:11-12 *RAB Musaya şöyle dedi: "İsraililerin yakınmalarını duydum. Onlara de ki, akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim."*

Ne İsraililer ne de Musa yiyecek bulamamalarına rağmen Rab onu yapabiliyor. Tanrı için hiçbir şey imkansız değil.

Onlar bunu hak etmediler, fakat Tanrı kendisi merhametli olduğu için onlara yiyecek vereceğine söz verdi.

- Hiç kimse Tanrı'nın merhametini ve inayetini hak etmedi.
- Hepimiz sonsuz cezayı hak ettik.

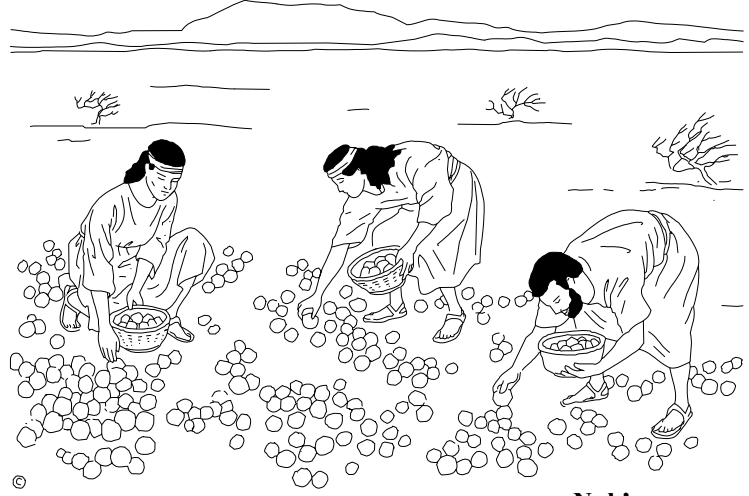
Tanrı onlara yiyecek veriyor.

Okuyalım: cik.16:13-15 *Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı. Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar görüldü. Bunu görünce İsraililer birbirlerine, "Bu da ne?" diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, "RABbin size yemek için verdiği ekmektir bu" dedi,*

RESİM 30: man topluyorlar

Tanrı güçsüz onlanlara yardım ediyor. Çaresiz onlanlara bir kaçış yolunu hazırlıyor.

- Hatırlayalım: Adem ve Havva Tanrı'ya karşı günah işleyip ondan koparıldıktan sonra Tanrı onlara bir kurtarıcı göndereceğinin sözünü verdi. Yapraklardan önlüklerini yapmaya başladılar, fakat Tanrı onlara deri ve postundan giyecek verdi. Kendi merhametine göre Tanrı Habil'in kurbanını kabul etti. Tanrı ailesini tufandan kurtardı. Tanrı İbrahim'i putperestliğinden çağırdı. Yakup'un ailesi Yusuf'un sayesinde kıtlık ölümünden korudu. Musa'yı atadı ve İsrailileri Mısır'daki kölelikten kurtardı ve onların kurtuluşu için denizi yardı. Şimdi de İsraililere yiyecek sözü verdi. Hiç kimse Tanrı'nın nimetlerini hak etmedi. Tanrı merhametli, inayetli ve lütufla dolu olduğu için bunu yaptı.

Nuh'u ve

Okuyalım: cik.16:35 *İsraililer yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler.*

Tanrı bütün çöl seyahatinde onlara man ile yedirdi.

- Tanrı onları hiçbir zaman terk etmedi.
- Tanrı sadıktır.
- İnsan, Tanrı'nın kendi Sözü'nü tutacağına güvenebiliyor.

İsraililer tekrar şikayetçi.

İsraililer verdiği yiyecekten dolayı Tanrı'ya minnettar olmalarına rağmen kısa bir zaman sonra Tanrı'nın kudretini unuttular ve tekrar şikayetçi oldular.

- (Bu size tanıdık gibi geliyor mu?)
- Bakalım bu sefer ne oldu?

Okuyalım: cik.17:1-4 *RABbin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölünden ayrıldı, bir yerden öbürüne geçerek Refidimde konakladı. Ancak orada içecek su yoktu. Musaya, "Bize içecek su ver" diye çıktılar. Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RABbi deniyorsunuz?" Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısırdan çıkardın?" diye Musaya söylendiler, "Biz, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?" Musa, "Bu halka ne yapayım?" diye RABbe feryat etti, "Neredeyse beni taşılayacaklar."*

- Düşünelim: Susuz insan kaç gün yaşayabiliyor? Sadece birkaç gün. İsraililer bu çölde susuzluktan öleceklerinden korktular. Musa üzerindeki baskıyı ve yükü hayal edebiliyor muyuz? O kadar çok kişiye su verme imkanı da yoktu. Sadece Tanrı yardım edebiliyordu. Tanrı'nın her şeyi yapabileceğini biliyoruz. Fakat böyle kurak ve ıssız olan bir yerde nerden suyu bulsun ki? Yakın bir yerde vaha da yoktu. Ve sonunda Tanrı neden insanlarla ilgilensin ki? Zaten onlar O'nun yardımını hak etmediler.

Tanrı Musa'nın ne yapması gerektiğini söylüyor.

Tanrı İsraililerin susuzluktan ölmesine izin vermedi. Onları sevdiği için, merhametli ve lütuflu olduğu için onlara su verdi.

Okuyalım: cik.17:5-6a **RAB Musaya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkaç İsrail ileri gelenini ve ırmağa vurduğun değneği de yanına alıp yürü. cik.17:6 Ben Horev Dağında bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, su fışkıracak, halk içsin diye..**

RESİM 31: Musa kayaya vuruyor.

Tanrı Musa'ya kayaya vurmasını emretti.
Tanrı kayadan su fışkıracığına söz verdi.

- Düşünelim: Tanrı onlara bir kuyu kazmalarını söyleseydi bize daha akıllıca gelmiyor mu? O zaman onlara nasıl suyu verdiğini bir açıklama yolu bulurduk. Fakat bu gerçekten bir Tanrı mucizesiydi. Tanrı ve sadece Tanrı onlara çölün ortasında bir kayadan su fışkırtabilirdi. Sadece O kendisi ölümden kurtarabildiğini İsraililere ve bize de bildirmek istedi.

Musa'nın tam Tanrı'nın talimatlarına göre hareket etmesi gerekiyordu. Çözülmez problemlerin hep karşısında oldukları zaman Tanrı onlara ayrıntılı talimatlar veriyor.

- Kıyaslayalım: Tanrı bugün de aynı Tanrıdır. Bizi günahattan, Şeytandan ve sonsuz cezamızdan kaçmak için ve kendimize bir yol bulmak için kendimize teslim etmiyor (bırakmıyor). Tanrı, kendilerinden yardım beklemeyen, fakat Tanrı'dan yardım bekleyenlere ve O'na güvenenlere kurtarıcı oluyor. Günahattan kurtulmak için sadece O bize bir yolu açabiliyor.

Tanrı onlara suyu sağlıyor.

Okuyalım: cik.17:6b **Ben Horev Dağında bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, su fışkıracak, halk içsin diye."** Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.

Musa Tanrı'ya itaat ederek kayaya vurdu. Hemen büyük bir akım çıktı. Bütün İsraililer ve onların hayvanları için yeterliydi.

- Düşünelim: O zamanki insanların sayısı sadece erkeklerin, 20 yaşından büyük olanlarını biliyoruz. Kutsal Kitap'ta bu sayının rakamı kaydedildi. Fakat rakam aşağı yukarı 2,5 milyon kişi civarındaydı (çık 38,25.26: 603.550 ve 20 yaştan daha büyük erkek sayısı). Onlar ve onların hayvanları için yeterli su vardı! zeb.105:41: **Kayayı yarıdı, sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.** Sadece gücü her şeye yeten Rab bunu yapabiliyor. Yani çölde bir kayadan suyu fışkırtabiliyor – bu büyük topluluk için. Hatırlayalım ki Tanrı her şeyi yarattı. O emretti ve emrettiği şey var oldu. Hiçbir şey O'na zor gelmez.

Tanrı, İsraililer hiçbir iyiliği hak etmemelerine rağmen onlara yiyeceği ve suyu sağladı.

- Bu yiyecek ve su için çalışmadılar.
- Tanrı bir karşılık ya da bedel beklemiyor.
- Onları sevdiği ve merhametli olduğu için onlara yiyecek ve içecek verdi.

Hiç kimse Tanrı'nın sevgisini ve merhametini karşılıklı kazanamaz.

- Biz de Tanrı'nın kabulünü kazanmak için hiçbir şey yapamıyoruz.
- Tanrı'nın affetmesi günahkarlara bir hediye olarak geliyor.

Tanrı İsraililere ihtiyacı olan her şeyi sadıkça verdi ve onlara baktı.

- Tanrı, İbrahim'in soyunu bereketleyeceğine söz verdi.
- Tanrı kendi Sözüne sadıktır.

Özet:

Eski Ahit, Eski Antlaşma Tanrı'nın çölde İsraililere karşı verdiği büyük sevgisinden bahsediyor ve Yeni Antlaşma, yani İncil de bundan alıntı yapıyor.

Bunlar gerçek ve tarihi olaylar.

Evet, bunlar mucizelerdi, fakat Tanrı'nın mucizeleri.

- Kendi vaatlerine karşı sadık olduğunu bize gösteriyor.
- Kendi halkına karşı büyük sevgisini gösteriyor.
- Bütün yaratılış üzerindeki sınırsız kudretini gösteriyor.

Tanrı aklımızı aşıyor – O'nun mucizeleri de.

Fakat bu gerçeklerin söylendiği gibi olduklarına inanabiliriz. Çünkü Tanrı bunu bize iletiyor.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 23

Sorular :

2. Tanrı İsraililere nasıl yol gösterdi?
3. İsraililer hangi ülkeye doğru gittiler?
4. Neden Tanrı İsrailileri korudu? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü O sevecen ve merhametlidir. İbrahim’e, İshak’a ve Yakup’a verdiği vaatten dolayı.
 - ☐ Tanrı Mısırlılar’ı beğenmediğinden dolayı başka bir halk istedi.
 - ☐ Çünkü onların soyundan bir kişi gelecek günahkarların kurtarıcısı olacaktı.
 - ☐ Çünkü İsrail’e kendi Sözü’nü emanet vermek için ve onların onu bütün dünyaya iletmeleri için.
5. İsraililer Firavun’un ordusunu arkalarında fark edince ne yaptılar?
6. İsraililerin kendi kendilerini kurtarmak için bir yolları var mıydı?
7. Ne yapmaları gerekecekti?
8. Tanrı denizi bu kadar kolay nasıl yarabildi? İşaretleyin:
 - ☐ Çünkü Tanrı denizi daha önce yarattı ve baştan beri bütün sular üzerinde ve bütün dünya üzerinde yönetici ve hakimdi. O değişmedi. O emretti ve bu büyük deniz geri çekildi. Böylece İsraililer kuru bir yoldan diğer sahile ulaştılar.
 - ☐ O zamanlar zaten orada bir deniz yoktu.
 - ☐ Denizin altından bir tünel vardı ve Tanrı bunu Musa’ya açıkladı.
9. Tanrı İsrailileri Kızıldenizinden geçirirken Mısırlılardan korumak için ne yaptı?

10. Neden Mısırlılar Tanrı'dan kaçamadılar?
11. Bir insan kendi kendini hak ettiği günahın cezasından ve Tanrı'nın önünde kabul ettirecek hale getirebiliyor mu?
12. İsraililerin çöl yolculuğu devam edince hangi yeni problemleri yaşadılar?
13. Tanrı'nın yaptığı büyük işleri hatırlayıp O'na güvendiler mi?
14. İsraililer Tanrı'nın onlara yiyecek vermelerini hak ettiler mi?
15. Herhangi bir insanın Tanrı'nın sevgisini ve sonsuz cezasından kurtarılmasını hak etti mi?
16. Tanrı İsraililere ne yedirdi?
17. Neden İsraililer kendi kendilerine su bulamadılar?
18. Tanrı Musa'ya suyu sağlaması için ne buyurdu?
19. Tanrı, İsraililer kurtulduktan sonra olayların kendilerinin düşündüğü gibi olmasına izin verdi mi?

TARİHİ SOHBETLER No: 24
Çıkış: 19,1-13.16-20; 20,1-2
İsrail halkı On Emir'e hazırlanılıyor.

Giriş:

On Emir hakkında ne düşünüyorsunuz? Onlar bir takım yaşam kuralları mı? İyi gelenek ve davranışlar için bir kural ölçüsü mü? Bugün Tanrı'nın On Emir hakkında ne söylediğini öğreneceğiz. Fakat ilk olarak Tanrı kendi halkını bu emri kabul etmek için hazırlık yapıyor. Bu bizim için de iyi bir hazırlık olur.

Tanrı İsrail halkını Sina dağına götürüyor.

Okuyalım: *çık 19,1-2 İsraililer Mısırdan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölüne vardılar. Refidimden yola çıkıp Sina Çölüne girdiler. Orada, Sina Dağının karşısında konakladılar. İsrail halkı ne zaman kalkacaklarını, nereye gideceklerini kendi kendilerine karar vermediler.*

- Tanrı onlar için karar verdi.
- Onu yönetici, koruyucu ve aile yardımcısı olarak görmelerini istedi.

Okuyalım: *çık 19,3-4 Musa Tanrının huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi:*

"Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.

(Haritada Sina yarım adasını göster ve Sina dağının sanıldığı yeri göster)

- Ekleyelim: Birçok bilim adamları bu dağı Araplar tarafından 'Dschaebel Musa' diye adlandırıldığını düşünüyorlar. Bu dağ Kutsal Kitap'taki Sina dağıdır, çünkü bu dağ aynı şekilde tarif ediliyor. Kesin bir şey söylenmiyor, fakat Sina dağının bu bölgede olduğu kesindir.

Sina dağında (Horev dağı da söyleniyor) Musa yanan çalılığı gördü. Orada Tanrı Musa'ya daha önce onu ve İsrailileri bu dağa geri getireceğine söz vermişti.

Okuyalım: *çık 3,12 Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım" dedi, "Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısırdan çıkardığın zaman bu dağda bana tapacaksınız."*

Tanrı güvenimize layıktır.

- O Musa'yı korudu, İsrail Oğullarını özgürlüklerine kavuşturdu ve Sina dağına götürdü. Bunu tıpkı daha önce söylediği gibi yaptı.
- Tanrı ne boş vaatler veriyor ne de basit ve önceden hava durumunda bildirilmiş gibi yada doğa ile açıklanabilecek güçlerle uğraşıyor.
- İnsan açısından bu çöl yürüyüşünün hiç mümkün olmadığını biliyoruz.
- Fakat Tanrı'da her şey mümkündür.
- Tanrı'nın Musa'yı önder yapması bile Musa'nın isteği değildi.
- Fakat Tanrı Musa'ya kabiliyet verdi, Firavun'u yendi ve şikayetçi İsraililere her şeyi sağladı.

Tanrı gücü her şeye yeten Rab'dir; Tanrı sadıktır; Tanrı bir sınır tanımıyor.

Biz Tanrı'ya bütün güvenimizi verebiliyoruz, çünkü O vaatlerine sadıktır.

Tanrı'nın İsrail halkına vaadi

Okuyalım: çık 19,5-6 *Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için bir kâhinler krallığı, kutsal bir ulus olacaksınız. İsraililere böyle söyleyeceksin.*"

Tanrı Musa'ya İsrail için kendi mesajını verdi. Tanrı İsrail Oğullarıyla bir anlaşmayı yapmak istedi.

Şu onların anlaşmasıydı:

- İsraililer O'na tamamen istisnasız itaat ederlerse Rab onları bereketleyeceğine söz verdi.
- Tanrı'nın, onlara emrettiği şeyleri yaparlarsa onları kabul edecekti ve ihtiyaçları olan bütün şeyleri vereceğine söz verdi.

(Tanrı tarafından itaatle kabul edilme burada ikinci defa oluyor. Birincisi Tanrı'nın Adem'le Aden Bahçesindeydi. İkinci defa burada: İsrail halkı Tanrı'nın yasasını ve onların anlaşma tarafını mükemmel bir itaatle tutarlarsa onlar Tanrı'nın göz bebeği olacaklardı ve onlar Tanrı'nın krallığı ve kâhinleri olacaklardı Yas 26,16-19; 28,1-68. Fakat yasaya dayanan bereket sadece itaatle oluyor, fakat O'nun isteğine karşı olanlara lanet olacak: Gal 3,10. Merhamet ve yasa karıştırılmaz. Yasa şeyleri emrediyor, fakat onları yapmak için hiç bir yardımda bulunmuyor.)

İsrail halkının Tanrı'ya verdiği sözü

Okuyalım: çık 19,7-8 *Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RABbin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Bütün halk bir ağızdan, "RABbin söylediği her şeyi yapacağız" diye yanıt verdiler. Musa halkın yanıtını RABbe iletti.*

İsraililer Rab'be her konuda itaat etmeye söz verdi.

- Mısır'ın ordusu onları arkalarından Kızıldenizde kovalıyorken Tanrı'dan şüphe duyduklarını unuttular.
- Su ve yiyecek olmadığı zaman nasıl şikayet ettiklerini unuttular.
- Kendi kendilerine çok güvendiler.
- Kalplerinin günahla dolu olduklarını ve Tanrı'ya kendi güçleriyle itaat edemediklerinin farkına varmadılar.
- İsraililer kendi işleriyle Tanrı'yı hoşnut edebileceklerini düşündüler, tıpkı Kayın gibi oldular.

İsraililer, bu yasanın altında, Tanrı'nın onlara bereketlerini ve iyiliklerini verebileceğinin mümkün olmadığının farkında değildiler.

- **Anlaşmaya göre:** Tanrı'ya tamamen itaat ederseler onları kabul edeceğini ve bereketleneceğini, fakat itaat etmezlerse Tanrı'nın onları lanetleyeceğine ve ceza vereceğine söz verdi.

Resim: Yasa kendisine karşı tam bir itaati gerektiriyor.

**Yasa kendisine karşı TAM
bir itaati gerektiriyor**

- Rab, İsrail halkının en kısa zamanda itaatsizlik yapacaklarını ve yasaya (şeriata) göre günahlarından dolayı onları cezalandırması gerektiğini biliyordu.

O zaman Tanrı, İsraililer anlaşmanın kendi tarafını tutamayacaklarını bildiği halde, onlarla bu anlaşmaya neden girdi?

Çünkü Tanrı, onların günahkarlar olduklarını onlara kanıtlamak istedi. O'nu hoşnut etmeye kabiliyetleri yoktu.

Rab, kendi gayretleriyle O'nun dostluğunu ve kabulünü kazanamayacaklarını onlara göstermek istedi.

- Bir örneği düşünelim: Bir adam nehirde yüzüp yoruldu ve kudretli bir akım onu götürmeye başladı. Birkaç kişi nehrin kenarında hepsine tanık oldular. Onlardan hiç kimse boğulmak üzere olan insana yardım edemiyordu. Aralarında antrenmanlı bir sporcu ve iyi bir yüzücü olan tek erkek bunu yapabiliyordu. Sağlam toprakta olan kişiler boğulan adama yardım etmesi için ona yalvarıyorlardı. Fakat o hiç hareket etmedi. Sadece bekliyordu ve gittikçe zayıflayan ve boğulan kişiyi seyrediyordu. Sonunda kişi ölüm mücadelesinden vazgeçip boğulacağından emin olduğu anda güçlü yüzücü kendisini suya attı ve onu kurtardı. Sonra bütün seyirciler can kurtaranı eleştirdiler. O neden bu kadar bekledi? Fakat can kurtaran onlara: 'Boğulan adam daha güçlüyken onu kurtarmam için bana izin vermezdi. Kendi kendini yardım etmeyi bırakınca ancak o zaman ben ona yardım edebildim' dedi.

Tanrı, İsraililer kendi kendilerinin Tanrı'yı hoşnut edemeyeceklerini ve Tanrı'nın kabulünü kazanmak için hiç bir şey yapamayacaklarını farkına varsınlar diye onlara bu yasayı verdi. Eğer pes ederlerse ve artık O'na güvenirlerse onları sonsuz cezasından kurtarmaya razıydı. Tanrı bütün insanlarla böyle çalışıyor. Tanrı, ancak günahkar olduklarını ve Şeytan'ın, yani günahın ve ölümün kötü egemenliği altında olduklarını kabul edenleri kurtarıyor.

Tanrı, kendi kendimizin böyle farkına varmamızı istiyor:

- Çaresiz günahkarız.
- Kendi kendimizi günahtan, Şeytan'dan ve ölümden kurtaramıyoruz.

Dağdaki Rab'bin varlığına hazırlık.

Okuyalım: çık 19,9-11 *RAB Musaya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi, "Öyle ki, seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın söylediklerini RABbe iletti. RAB Musaya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi, "Giysilerini yıkasınlar. Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağına ineceğim.*

Tanrı, İsraililere büyük görkemini, gücünü ve kutsallığını açıklamak istedi. Onlar Tanrı'nın kutsal bir Tanrı olduğunu, günahlardan nefret eden bir Tanrı olduğunu ve kendi Sözünü küçümseyenleri kabul etmeyeceğini anlasınlar.

Okuyalım: çık 19,12-13 *Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki: Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir. Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek. Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler."*

Tanrı, onlara dağın eteklerinde bir sınır kurmalarını emretti.

- Dağa fazla yaklaşmamalarını ve ona dokunmamalarına dikkat etmesini istedi.
- Daha önce dağa inmiş olan Tanrı, dağa yaklaşan her canlıyı öldürülecekti.

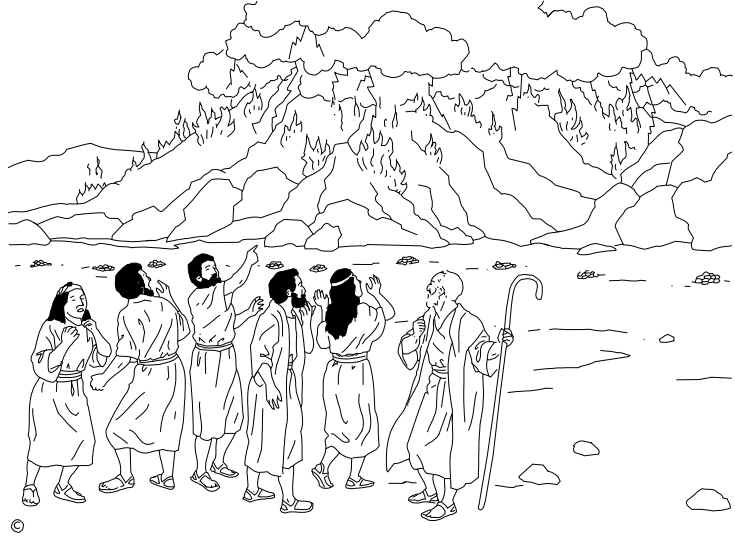
Her günahın sonucu ölümdür.

- Tanrı'nın kutsal ve insan ise tamamen günahlı olduğu için böyledir.
- Tanrı mükemmel olmayan hiç kimseyi kabul etmeyecektir.
- O bütün günahkarları kendinden kovuyor.
- Onlar Tanrı'ya yaklaşamazlar.
- **Hatırlayalım:** Adem ve Havva kendi günahından dolayı Tanrı'nın huzurundan kovuldular. Günah işledikleri için Aden Bahçesinden ve aynı zamanda Tanrı'nın var olduğu yerden kovuldular.
- Tanrı Sözlerine karşı itaatsizlikten nefret ediyor ve günahlarla bir birlik içinde yaşamıyor.

Tanrı Sina dağından İsrail halkına hitap ediyor.

RESİM 32: Kutsal Tanrı Dağı (Sınır taşlarına dikkat edin. Onlar insanları Tanrı'nın dağına fazla yaklaşmamaları için uyardılar. Tanrı, eğer sınırı geçerlerse öleceklerini söyledi.)

Okuyalım: çık 19,16-20 *Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu.*

Ordugahta herkes titremeye başladı. Musa halkın Tanrıyla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular. Sina Dağının her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle ona yanıt verdi.

Tanrı insanlarla konuşurken korkmaları bizi şaşırtmıyor. Tanrı kendi kendini size böyle tanıttırsa nasıl hissederdiniz? Yıldırımlar, ateş, geçilmez bir bulut ve deprem İsraililere Tanrı'nın gücü her şeye yeten, Tanrı'nın her günahı nefret eden ve her günahı cezalandıran Tanrı olduğunu göstermek istedi.

- *Hatırlayalım: Tanrı dünyaya kendi kudretini, günaha karşı nefretini ve cezayı Nuh'un zamanında göstermişti. O zaman bütün dünyayı mahvetmişti. Sodom ve Gomora üzerine ateş ve kükürt yağdığını biliniyordu. Mısırlılara karşı yaptığı korkunç belaları getirdiğinde ve onların ordusunu Kızıldenizinde boğduğunda günaha karşı olan kudretini ve nefretini göstermişti.*
- *Tanrı her günahı nefret ediyor ve her günahı cezalandırıyor.*

Tanrı İsraililerle konuştu ve onlara kendi emirlerini verdi.

Musa Sina dağının eteğine döndükten sonra Tanrı İsraililerle dağından konuştu.

Okuyalım: çık 20,1-2 *Tanrı şöyle konuştu: "Seni Mısırdan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın Yahve benim.*

- **Düşünelim:** Dağ hala yanıp sarsılıyordu. Yıldırım ve gök gürültüsü vardı. Trombon sesi havayı kesti. İnsanların korkmaları ve titremeleri şaşılacak bir şey değildi. Tabi onlar dağa yaklaşmadılar. Sonra Rab onlarla konuştu ve kendi emirlerini verdi.

Tanrı'nın yasasına karşı veya tek bir emrine bile karşı yapılan itaatsizliğin cezası Tanrı'dan uzakta ateş gölünde bir ayrılma getiriyor. Tanrı bu yeri Şeytan'a, onun melekleri için ve bütün Tanrı'ya karşı isyan yapan canlılar için hazırladı (Mat 25,41; Vahiy 20,15).

Okuyalım: Yak 2,10 *Nitekim «Zina etme» demiş olan, aynı zamanda «Adam öldürme» demiştir. Eğer sen zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun.*

Neden Tanrı bu emirleri verdi?

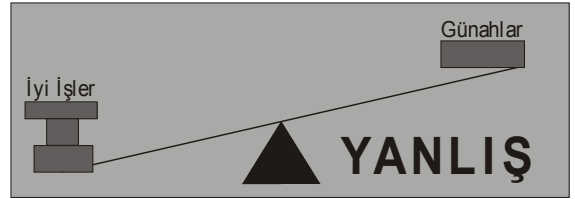
Tanrı, İsrail halkının emirlerine tamamen itaat edemeyeceklerini biliyordu.

- **Fakat Tanrı, O'na gerektiği şekilde itaat edemeyeceklerini ve kendi gayretleriyle kendi kendilerini Tanrı'ya kabul ettiremeyeceklerini onlara göstermek istedi.**
- **Fakat Tanrı, sadece İsraililerin günahkarlar olduklarını ve Tanrı'yı hoşnut edemeyeceklerini kanıtlamak için kendi yasasını vermedi.**
- **Bütün insanların günahkarlar olduklarını ve kendi sevaplarıyla kendilerinin Tanrı'yı hoşnut edemeyeceklerini göstermek için de kendi yasasını verdi.**
- **Tanrı, insanların günahın cezasından kurtulmak için O'nun merhametine ve lütfüne güvensinler diye yasasını verdi.**
- **Kıyaslayalım:**
 - o **Tanrı'nın Yasası bir ayna gibidir. Aynaya bakmayınca dek yüzlerimizin kirli oluşunun farkına varamıyoruz. Aynı şekilde Tanrı'nın yasasına bakmayınca bizim kalplerimizin günahlı olduğunun farkına varamayız (Yak 1,22-25).**
 - o **Tanrı'nın Yasası bir röntgen cihazı gibidir. Tanrı tıpkı bizi gördüğü gibi içimizdeki yaşamı da gösteriyor.**

Tamam, öyleyse Tanrı'nın Emirlerini tamamen tutamazsak ne olacak?

Tanrı, O'nun yasasını tutma gayretimizi ve iyi niyetli olmamızı kabul etmiyor mu?

- **Düşünelim:** Şunu çoğu zaman duymuyor muyuz: Tanrı iyi işlerimizi günahlara karşı terazide tartacak ve bu düşünce insanlara iyi işler yaptırarak teselli ediyor. İyi işleri kötü işlerinden daha ağır basacağını hesaplıyorlar.

Resim: Terazi YANLIŞ

Bu teselli eden bir düşünce olabilir ve bize iyi işleri daha gayretle yapmamızı sağlayabiliyor, fakat bu Şeytan'ın bir yalanıdır! Şeytan bizim gerçekleri görmemizi istemiyor ve gerçeğe inanmamızı istemiyor. Cenneti sevaplarla 'satın alacağımıza' inanmamızı istiyor.

Bunu çok duymadım mı?: 'Bu insan çok iyiydi ve çok sevap yaptı! Eminim ki o cennete girecek!' Fakat gerçeğe uzak bir şeydir bu. Tanrı'nın bir ölçüsü vardır ve bu ölçünün adı mükemmelliktir.

Bir insan çok iyi işler bile gösterebilse, Tanrı'nın Yasasını çoğu zaman tutsa, fakat sadece bir defa başarısız çıkarsa tüm kutsal yasayı çiğnemiş olurdu ve günahla suçlanacaktı.

Resim: Terazi DOĞRU

Tekrar okuyalım: Yak 2,10 Nitekim «Zina etme» demiş olan, aynı zamanda «Adam öldürme» demiştir. Eğer sen zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun.

Tanrı günahkarı tek günah işledikten sonra bile cezalandırıyor.

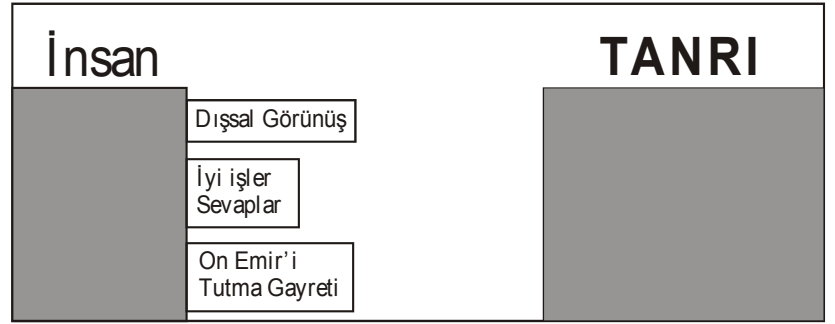
- **Adem ve Havva Aden Bahçesinden kovulmadan önce Tanrı'ya karşı kaç defa günah işlediler?**
- **Adem ve Havva sadece ve sadece bir defa günah işlediler ve bununla ölüm cezasına itildiler.**
- **Tanrı bütün yasasına karşı her zaman ve mükemmel bir itaat istiyor.**

- *Sadece bir defa, Yasasının tek bir emrine karşı geldiğimiz zaman bile Tanrı bizi kabul etmeyecektir.*
- **Kıyaslayalım:** Bir zincir tek kırılmış bir halka ile ne kadar güçlüdür? Böyle bir zincirle bağlanmış, fakat tehlikeli ve yırtıcı bir köpeğe yaklaşır mıydınız? Fakat ben size şunu söyleseydim: 'Lütfen, neden bu kadar korkuyorsunuz? Zincirin dokuz tane güçlü halkaları vardır. Sadece tek bir halka kırılmış durumda.' Zincirin dokuz tane güçlü ve sadece tek kırılmış bir halkası olduğu için köpeğin yakınına gelmek ister miydiniz? Tabi ki hayır! Zincir sadece her halkası sağlamsa güçlüdür. Sadece tek bir halkası kırılmışsa bile bütün zincir güçsüzdür ve işe yaramıyor. Aynı şekilde Tanrı'nın Yasası da böyledir. Sadece Yasasının bir tekini dahi ihmal edersek hepsini yapmamış oluyoruz. Tanrı, Yasanın tek bir emrine dahi uymazsak günah işlemiş oluyoruz ve cezasını alacağımızı söylüyor.

Tanrı bütün insanların O'na göre yeterince iyi olmadıklarını ve hiç kimsenin sonsuz cezadan kurtulmayacağını göstermek istiyor.

Resim: İnsan Tanrı

Tanrı'ya göre gerektiği gibi O'nun Yasasını mükemmel tutmamız bizim için mümkün değildir. Bu da günahkar olarak doğduğumuzdan dolayı ve Tanrı'dan ayrıldığımızdan dolayıdır.

Okuyalım Rom 3,10-12: *Yazılmış olduğu gibi: «Doğru olan kimse yok, bir kişi bile yoktur. Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan kimse yok. Hepsi yoldan saptılar, birlikte yararsız oldular. İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur.»*

Okuyalım: Rom 3,19-20 *Kutsal Yasa'da söylenenlerin, her ağız kapansın ve bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye bu Yasa'nın yönetiminde bulunanlara söylendiğini biliyoruz. Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.*

Tanrı bizi kabul etsin diye Tanrı'yı yeterince tanımıyoruz, O'nu sevemiyoruz ve O'na itaat edemiyoruz.

Tanrı, ne kadar günahlı olduğumuzu bilelim diye Yasayı bize verdi.

- **Açıklayalım:** Hiç kimse papaz, pastör, Tanrı hizmetçisi bu gerçeğinden dışında kalmıyor. Hepsi Tanrı'nın Emirlerine karşı geldiler ve sonsuz cezayı hak ettiler. Hepsi günahkar olarak doğdular ve sevaplarla Tanrı'yı memnun edemiyorlar. Tanrı bir insanı kendi sevapları yüzünden kesinlikle hiç bir zaman kabul etmeyecektir. Tanrı, bizim O'nun Yasasına bakarken Tanrı'nın nefret ettiği şeyleri yaptığımızı kabul etmemizi istiyor. Tanrı, O'nun Yasasını tutma kabiliyetimizin olmadığını ve kendi kendimizi kurtaramayacağımızı kabul etmemizi istiyor.

Tanrı'yı sevaplarımızla hoşnut edemiyoruz. Günahlarımızı Tanrı'nın önünde silemiyoruz. Günahların hepsi ödenecektir. Günahın cezası ölümdür, ateş gölünde Tanrı'dan sonsuza dek ayrılmaktır.

Özet:

Şimdi On Emir hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sonraki buluşmamızda bu On Emir'i inceleyeceğiz. Belki bu On Emir hakkında fikirlerimizi bir hafta sonra tekrar gözden geçirmemiz gerekecek.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 24

Sorular :

1. Musa Sina Dağında yanan çalılığı görünce Tanrı ona ne söz verdi?
2. Tanrı sözünü tuttu mu?
3. Neden Tanrı İsraililere kendi Yasasını vermek istedi?
4. İsraililerin tutumu neydi?
5. Tanrı Musa'ya dağın eteklerinde bir sınır koymasını neden emretti?
6. Neden insanlar korktular?
7. Bu korkutucu gerçeklerle Tanrı İsraililere ne göstermek istedi?
8. Tanrı'nın İsrail halkına elçisi kimdi?
9. Bugün Tanrı'nın Sözünü nasıl duyabiliriz?
10. Günah ile ilgili Tanrı'nın tutumu değişti mi?
11. Tanrı'nın Yasasını tek bir defa çiğnemenin cezası nedir?
12. Tanrı, İsraililerin O'nun Sözüne itaat edecek kabiliyette olduklarını mı sandı?
13. İnsan için Tanrı'nın Yasasını tamamen tutması neden mümkün olmuyor?

Çıkış 20,3-17: Tanrı On Emir'i veriyor.

Giriş:

İsraillilerde bizim gibi günahkar olarak doğmuşlardı. Tanrı'yı hoşnut edemiyorlardı.

Garip olan şey şudur: Günahlı bir yapıya sahip olmamıza rağmen, hala Tanrı'yı hoşnut edebileceğimizi düşünüyoruz.

- İsrailliler kendilerine ait olan antlaşma bölümünü tutabileceklerini düşündüler.
- Bugün biz de aynıyız. Çoğunlukla insanlar diyorlar ki: 'Tanrı'nın yazasını ve şeriatını uygulayın yeter'?

Günahlı yapımızın başka bir kanıtı da, ne yapmamız gerektiğini ya da yasak olan şeyleri yapmamamız gerektiğini kimse bize söylemesin – yaşamlarımızı kendi kendimize yönetmek istiyoruz.

On Emir egemen olan yaratıcımızdan geliyor. O her şeyi biliyor:

- O'nun yarasını tutamayacağımızı biliyor.
- Sarsılmaz ve sabit bir doğruluk ölçüsünün bize gerektiğini biliyor.
- Bu ölçüye bakarak kendi günahlı yapımızın farkına varabileceğimizi biliyor.

Şimdi On Emir'in nelerden ibaret olduğuna bakalım.

Birinci Emir.

Okuyalım: cik.20:3 *"Benden başka tanrın olmayacak.*

İlk emirde her insana yalnız kendisinin Tanrı olmasını emrediyor. İnsanlar sadece O'na ibadet etsinler.

- Sadece gerçek Tanrı tapınmamıza ve tüm teslimimize layıktır.

O yaşamlarımızın en üstünde ve en yüksek yerde alması gerekiyor – diğer şeylerden ve insanlardan daha üstündür.

- Tanrı mevkisini hiç kimseyle ve hiçbir şeyle paylaşmaz.
- İnsanların bu ve sonraki yaşamın bütün ihtiyaçları için sadece O'na güvenmesi gerekiyor.
- Başka şeylere ve insanlara tapınmamalı.
- İnsanlar düşüncelerinde dahi en yüksek yeri O'na ayırmaları gerekiyor. O'na her şey için teşekkür ve övgü vermeleri.

İşaya 45:5a şöyle diyor: *Yahve Benim, başkası yok, Benden başka Tanrı yok...*

Yaşamlarımızda hiçbir şey ve hiç kimse Tanrı'nın yerini almamalı.

- Tanrı'ya ait olan yere başka bir şeyi koyarsak isyan ve günah işliyoruz.
- Dudaklarımızla Tanrı bizim Rabbimizdir dersek de, fakat yüreklerimizde O'na ilk yeri ayırmazsak O'nun yarasını çiğnemiş oluyoruz.
- Düşünelim: Adem bilerek yaşamında Tanrı'ya ait olan ilk yerini vermedi. Tanrı'nın yolunun yerine kendi yolunu izledi. Adem'in bütün soyu da kendi yolunu izlediler. Hiç kimse Tanrı'ya yaşamındaki bütün ayrıntılarına kadar izin vermedi (fakat bir gün herkes O'nun önünde diz çökecek: İşaya 45,23.24; Fil 2,9-11).

Bizim dedelerimiz de bu ilk emre uymadılar. Tanrı'ya ait yerlere put ya da kötü ruhları koyup yaşamlarında Tanrı'nın yerine Şeytan'a yer verdiler.

- Düşünelim: Bugünlerde birçok insan kendi benliklerini Tanrı'nın yerine koyuyorlar – bazen isyancı tutumları onların dini bile olacak noktasına gelecek kadar. Bu din (Hümanizm) insanı sadece Tanrı'ya ait bir mevkie koyuyor. İnsana kendisinin geleceğini kendi ayarlayabileceğinin fikrini veriyor. Başarmış olma övgüsünün kendi kendine ait olduğunu düşünüyor.

Şeytan, bu yalanı insanın egosuna çok çekici kılıyor ve o yalanın babasıdır. İnsanın zayıf taraflarına başvuruyor. Kibirliliğin günahı onu ve onu izleyenleri tökezlediğini biliyor. Daha fazlası, kendisinin ve onu izleyenlerin de sonsuza dek ateş gölünde çile çekeceğini biliyor.

Belki siz kendi kendinizi Hümanist diye adlandırmıyorsunuz, fakat yine de kendi kararlarınızı kendiniz vermek istiyorsunuz. Fakat kendinize ait olan fikirlerinize ve isteklerinize güvenirseniz ve kararlarınız için Tanrı'ya bakmazsanız ilk emri çiğnemiş oluyorsunuz.

Başardığımız bir şey için insanlara (kendimize ve başkalarına) onur ve övgü verirse, fakat sonunda her şey için Tanrı'ya övgü gerektiğini unutursak ne olacak? Evet, ilk emre karşı gelmiş oluyoruz (yas. 8,17-20: kendi kendine güvenenler için iyi bir bölümdür).

Bir falda ögüt ya da gazetelerde günümüzün kararları için horoskopta ipuçları aradık mı? Ya da başka batıl şeylerden yardım istedik mi? Evetse ilk emri çiğnemiş bulunuyoruz.

Ailemiz, evimiz, paramız, varımız yoğunumuz, işimiz, mevkiimiz, görünüşümüz, tatilimiz ya da emekliliğimiz hiç Tanrı'dan daha önemli oldu mu? Cevabımız Evet'se ilk emre çiğnedik.

Hiç kimse Tanrı'ya her zaman her konuda ilk yeri ayırmıyor. (Bunu ayrıntılı düşünün.) Bu ilk emri çiğnemelerinin cezası Tanrı'dan uzaklaştırılmalarıdır. Hepimiz suçluyuz ve emri çiğnedik.

İkinci Emir.

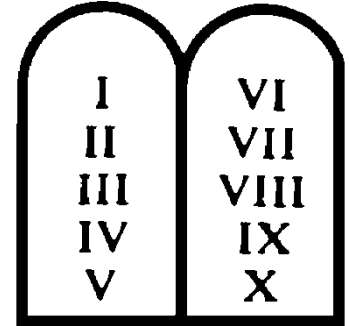
Okuyalım: *cik.20:4-6 "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrıyım. Benden nefret edenin babasının işlediği günahın hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.*

İsrailliler her zaman ve her yerde Tanrı'nın en üstün varlık olduğunu hatırlasınlar diye onlara bu ikinci emri verdi.

- Düşünelim: Tanrı ruhtur ve maddi bir bedeni yoktur. O'nun başlangıcı yok ve sonu da yoktur. O her zaman her yeredir, her şeyi biliyor ve her şeye gücü yetiyor, mükemmel ve tamamen kutsaldır. O düşünülmaz sınırsız olandır. Tanrı evrenin bir parçası değildir. Hiçbir put tapınmamıza layık değildir – sadece Tanrı'ya tapınılır.

Hiç kimse Tanrı'nın nasıl görüldüğünü bilmez. Bundan dolayı Tanrı'nın, bir resmini çizmemeliyiz. Çünkü kesinlikle yalan olur, eksik kalır. Sadece Kutsal Kitab'ıyla, Tanrı'nın Sözüyle, Tanrı'nın nasıl olduğunun farkına varabiliriz. Şeytan yalanlarıyla Kutsal Kitab'a karşı gelmeye çalışıyor.

Bundan dolayı Kutsal Kitab'ın Tanrı hakkında ne dediğini öğrenmeliyiz! O'nu kendi gözlerimizle görmememize rağmen, O'nun Sözü bize O'nun kim olduğunu gösteriyor. Tanrı bizim O'nu tanımamızı istiyor! Bundan dolayı O, bize Kutsal Kitab'ı verdi.

Kutsal Kitap'taki Tanrı hakkında öğrendiklerimiz gerçektir. Kutsal Kitap Tanrı'nın egemen, kutsal, adil, sevecen, merhametli, lütuflu, değişmeyen, gücü her şeye yeten, her şeyi bilen ve her zaman her yerde olmasını ifade ettiği için bunun gerçekten Tanrı'nın karakterini ifade ettiğinden emin olabiliyoruz. Kutsal Kitap Tanrı'nın her günaha karşı ölüm cezasını koyduğunu ifade ettiği için bu gerçek hakkında emin olabiliriz. Şeytan dünyada her yerde insanları gerçek Tanrı bilgisinden uzaklaştırdı. Gerçek ve tek yaşayan Tanrı'yı artık tanımıyorlar. Şeytan Tanrı'nın yerine onlara başka şeyleri verdi. İnsanlar Tanrı acaba nasıldır diye merak etmiyorlar ve kendi hayallerine düşüyorlar.

Belki de bu emri sadece putperest bir uygarlığa verildiğini düşünüyorsunuz. Fakat biraz daha araştırırsak bu emrin bizim uygarlığımız için de geçerli olduğunun farkına varıyoruz. Bugünlerde de insanlar kendi yarattıkları düşüncelerine ve dinlerine tapıyorlar ve onlarla Tanrı önünde başarılı çıkmak istiyorlar. Sadece Tanrı'ya ait olan bir gücü, bu şeylerle sahip olduğunu sayıyorlar (Tebih, ya da heykeller, pirlerin mezarları v.s.).

Tanrı'yı simgeleyen fakat insanlar tarafından yaratılmış olan şeylere tapınanlar ikinci emri çiğnemiş oluyorlar. Tanrı onları mahkum edecek (Rom 1,18-23).

Tanrı İşaya peygamber aracılığıyla bize şöyle hitap ediyor: yea.42:8 *Ben Yahveyim, adım budur. Yüceliğimi bir başkasına, Övgülerimi putlara bırakmam.*

Üçüncü Emir.

Okuyalım: cik.20:7 *"Tanrın Yahvenin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü Yahve, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.*

Üçüncü Emir'de Tanrı İsraililere O'nu tek yaratıcıları ve tek sahibi olarak saymalarını emretti. O'nun adını hiçbir zaman hafife alıp yanlış kullanmasınlar.

- Tanrı her şeyden daha üstündür ve egemendir.
- Herkes bu Tanrı'dan korksun ve O'nu saysın, çünkü O, her an yaşamlarımızı geri alabiliyor ve hepimizi sonsuz bir cezayla mahvedebiliyor.
- Düşünelim: İnsanlar hakkında kötü ve doğru olmayan şeyleri söylemek yanlıştır. Onlara hak ettiği saygıyı vermemek bir hakarettir. Bir çocuk annesine ve babasına karşı saygılı davranışın. Evli bir adam eşine ve eşi kocaya saygı göstermelidir. Her genç yaşlılara karşı saygılı olmalıdır.

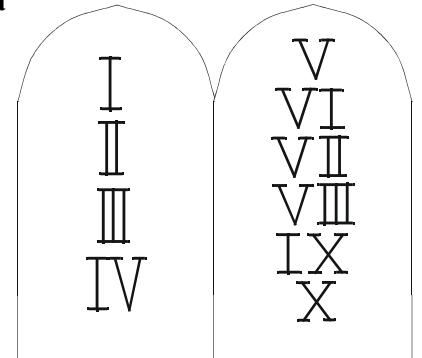
Kültürümüzde düşünceli olmayan, yaramaz ve saygısız kelimeler kabul edilmiş hale geldiler. Yönetimlere karşı olan saygı yavaş yavaş yok oluyor. İnsani bir otoriteye karşı olan saygı – yani babalar, anneler, öğretmenler, yöneticiler hakkında konuşuyorum – kaybolmak üzere, çünkü insanlar düşündüklerini başkalarına kaba bir şekilde açıkça söylüyorlar.

Başka bir insana hakaret etmek yeterince kötüdür, fakat gerçek ve yaşayan tek Tanrı'ya karşı saygısız ve O'nun adını yanlış bir şekilde kullanmak ne kadar daha kötüdür.

Tanrı'ya ait olan saygıyı vermeyenlerin suçu çok büyüktür.

Dördüncü Emir.

Okuyalım: cik.20:8-11 *"Şabat Gününü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Ama yedinci gün bana, Tanrın RABbe Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen,*

oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancı hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Gününü kutsadım ve kutsal kıldım.

Dördüncü emirde Tanrı, insanlara, Tanrı'ya karşı saygı göstererek, bütün var olan şeyleri altı gün içinde yarattığı için yedinci gün özel bir gün olarak bilsinler (Bugün mutlaka yedinci gün değil. Aynı şekilde bugün de kurban her gün kesmiyoruz. İncil'de sadece dördüncü emir tekrarlanmıyor: Kol 2,16.17: Emirler sadece gerçeğin bir gölgesiydi. İsa Mesih onları mükemmel tuttu ve yerine getirdi. Cumartesi günü tutmak isteyenlere diğer dokuz tane emri tutamayacaklarını söyle. Cumartesi günü tutmak bundan dolayı boş olacak Yak 2,10.11).

- Tanrı'nın yedinci günde, yani yaratılışı bitirdikten sonra ne yaptığını hatırlıyor musunuz?
- Tanrı, yaratılışı bitirdikten sonra dinlendi.
- Düşünelim: Rab İsraililere yedinci günde dinlenmelerini emretti. Bu günde yalnız Tanrı'yı ve O'nun bütün evrenin, hayvanların ve insanların yaratıcısı olduğunu hatırlasınlar. Sadece Tanrı bu dünyanın gerçek sahibidir. Şeytan ve onun cinleri kendi çıkarları için bu dünyayı ele geçirdiler. Fakat haklı olarak dünya onların mülkü değildir.

Tanrı bütün yaşamın kaynağıdır. Tanrı dünyaya bitkilerin yetişebilmesi için yeterli yağmuru ve güneşi veriyor. Sadece O yaratıcıdır, sahibi ve her şeyle ilgileniyor. Şeytan bu dünyada çoğu insanı yönetiyor, fakat dünya hala Tanrı'ya aittir.

Mezmur 24,1.2 şöyle diyor: *RABbindir yeryüzü ve içindekiler, Dünya ve üzerinde yaşayanlar Çünkü Odur denizler üzerinde onu kuran, Sular üzerinde durduran.*

Mezmur 33,8.9 şöyle diyor: *Bütün yeryüzü RABden korksun, Dünyada yaşayan herkes Ona saygı duysun. Çünkü O söyleyince, her şey var O buyurunca, her şey belirdi.*

Tek yaratıcı olan ve her şeyin kaynağı olan Tanrı'ya dayanmayan herkes dördüncü emre karşı gelmiş oluyor. Bu korkutucu günah gerçek yaratıcı tarafından cezalandırılacaktır.

Beşinci Emir.

Okuyalım: cik.20:12 *"Annene, babana saygı göstereceksin ki, Tanrın RABbin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.*

Beşinci emrinde Tanrı çocukların annelerine ve babalarına saygılı olmaları ve itaat etmeleri gerektiğini söylüyor (Ef 6,1-4). Bunu yapmazlarsa Yaratıcıya karşı günah işlemiş oluyorlar. Bu emre karşı gelenlerin hepsi Tanrı'ya karşı gelmiş oluyorlar. Hiç kimse babasına ve annesine mükemmel itaat etmedi ki.

- Birkaç örnek: karşı gelmek, görmemezlikten gelmek, onlarla kavga etmek, itaat etmemek, bağırarak ya da ağlayarak kendi isteğini gerçekleştirmek, mırıldanmak, konuşmamak, küsmek, eleştirmek ya da 'Siz hiçbir şeyi zaten anlamıyorsunuz!' düşüncesi.

Hepimiz bu emri çiğnedik ve diğer emirlerini de çiğnedik.

- Hatırlayın ki, tek bir emrine isyan edersek ve dokuz tanesine yerine getirebilsek dahi Tanrı'nın önünde suçlu olurduk.
- Dahası var. Tanrı doğuşumuzdan ölümümüze dek bu emirlere itaat etmemizi bekliyor.
- Tek bir itaatsizlik bizi Tanrı'dan uzak sonsuz ayrılmaya itecektir.

Altıncı Emir.

Okuyalım: cik.20:13 *"Adam öldürmeyeceksin."*

Altıncı emirde Tanrı İsraililere bir adamı öldürmelerinin günah olduğunu söylüyor.

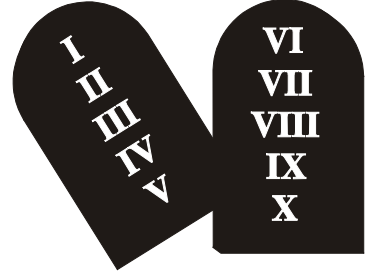
- O bütün insanların yaratıcısıdır.
- O herkese yaşam veriyor.
- Tanrı kendi Sözünde onu söylemezse hiç kimsenin başkasının yaşamını alma hakkı yoktur (Tanrı devletlere katillerin öldürülmesine izin veriyor: Rom 13,1-5).

Tanrı kendi Sözünde, bir insanın başka bir insan için düşünce de nefret ettiğinde katil olduğunu söylüyor. Başka bir insanı öldürme isteğimiz varsa katil olduğumuzu ve Tanrı'nın önünde suç işlemiş olduğumuzu söylüyor.

Matta 5,21.22 şöyle okuyoruz: *«Atalarımıza, 'Adam öldürme. Öldüren, yargılanmayı hak edecek' denildiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, kardeşine karşı öfkelenen her kişi yargılanmayı hak edecek. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'un yargısını hak edecek. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecek.*

- Başka bir kişiyi lanetlersek katil olduk demektir.
- Tanrı bizi sadece yaptığımıza göre değil yapmak istediğimize göre de yargılayacaktır.
- Tanrı bizi hareket ettiren düşünceleri de biliyor, çünkü yüreklerimize bakabiliyor.

Okuyalım: İbr 4,12.13 *Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı her kılıçtan keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini ve amaçlarını yargılar. Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözleri önünde her şey çıplak ve açıktır.*

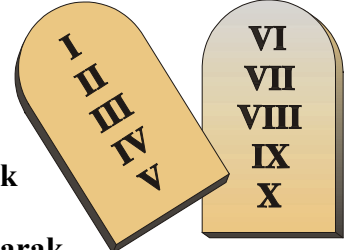

Yedinci Emir.

Okuyalım: cik.20:14 *"Zina etmeyeceksin."*

Yedinci emirde Tanrı İsraililere kendi eşinin ve kendi kocasının dışında hiç kimseyle cinsel bir ilişkiye girmemelerini söyledi. Her cinsel günahın cezası da Tanrı'dan sonsuza dek uzak olmaktır.

- Düşünün: Tanrı Adem'i yarattıktan sonra ona Havva'yı eş olarak verdi. Tanrı'nın bu evlilik bağından sonra artık iki kişi değillerdi. Bir birlik oldular. Koca ve eş birbirlerine bağlıdır ve bütün yaşamlarını birbirleriyle paylaşacaklardı. Birçok kişi bu emirin eski olduğunu ve yanlış bir şey olduğunu söylüyor. Fakat Tanrı daha değişmedi. Günah hala günahdır. Tanrı'nın zina hakkındaki düşüncesi daha değiştirmede.

Zina ve diğer cinsel günahlar düşüncelerde de işleniyor.

Okuyalım: Mt 5,27.28 *«'Zina etme' denildiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, zaten yüreğinde o kadınla zina etmiştir.* Tanrı kendi beyimizin ya da eşimizin dışında bir kişiye bakarak cinsel bir ilişkiyi hayal edersek yedinci emri çiğnemiş olduğumuzu söylüyor.

- Bunu yaparsak Tanrı'ya karşı günah işlemiş oluyoruz.
- Tanrı geçmiş ve şu andaki olan bütün düşüncelerimizi biliyor.
- Her günah yargılanacak, düşüncelerimiz de yargılanacaktır.

Sekizinci Emir.

Okuyalım: cik.20:15 *"Çalmayacaksın.*

Sekizinci emirde Tanrı başkalarının mallarını çalmamamızı söylüyor.

- Tanrı her kişinin bir mal sahibi olmasına izin veriyor.
- Elç. İşl. 17,25a Tanrı *'Herkes yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre,...'* diyor.
- Bir insan başkasına ait olan bir şeyi alırsa Tanrı'ya karşı günah işlemiş oluyor.
- Düşünelim: Bir hırsız çaldığı malı geri verse ya da asıl sahibine tazminat verirse dahi hala Tanrı'ya tazminat vermemiş oluyor. Çalmanın cezası Tanrı'dan sonsuza dek uzak olmasıdır. Tanrı ölümden başka bir kefaret kabul etmeyecektir. Tanrı, bütün ölüm cezasını ödemedikçe günahı affetmeyecektir.

Bir çalma isteği ya da planı bile Tanrı'nın gözünde günahdır ve bu planın gerçekleşip gerçekleşmediğine bakmayarak cezalanmasını istiyor. Tanrı günahın bedelini ödemedikçe hiçbir zaman bağışlamayacaktır. Tanrı, kötü planlarını gerçekleştiren veya gerçekleştirmeyen bütün günahkarları cezalandıracaktır (Lk 12,2; 1.Kor 4,5; İbr 4,12.13).

Dokuzuncu Emir.

Okuyalım: cik.20:16 *"Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.*

Dokuzuncu emirde Tanrı İsraililere her zaman her yerde doğruyu söylemelerini buyurdu. Tanrı hiçbir zaman yalan söylemez ve bizim de hiçbir zaman yalan söylememizi istemiyor.

- Düşünelim: Şeytan en büyük yalancıdır. O Adam'a ve Havva'ya yalan söyledi. O bizim atalarımızı aldattı ve bugün de bütün insanlara yalan söylüyor. Şeytan yalanın babasıdır.
- Şunu bilelim: Bazı insanlar başkalarını haksız yere suçluyorlar. Onların motivasyonu kıskançlık, kin ya da nefret olabiliyor. Yalanlarla diğer insanlara zarar vermeye çalışıyorlar.

Bazı insanlar dedikodu üretiyorlar ve hikayeler yaratıyorlar. Başka insanlar onları iletiyorlar ve birkaç şeyi de ekliyorlar. Birçok kişi dedikoduyu sever. Belki kötü niyetle başlamıyor, fakat konuşma doğru olmayan bir şekilde ilerliyor. Bu yalancılık dışında başka bir şey değildir ve Tanrı'ya karşı günahdır.

Başka insanlar hata yapıyorlar ve yalanla onu örtmeye çalışıyorlar. Mahkemenin önünde bile yalan söylüyorlar.

Bu dünyada birçok kişi ceza almamıştır, çünkü onların yalanı ortaya çıkmamıştır.

Fakat Tanrı'nın önünde bir yalanı bile örtmeyiz. Tanrı her zaman gerçeği söylüyor, herkes ve her şey hakkında gerçeği biliyor.

Belki şimdi meşru bir yalan aklınıza geliyor. Böyle bir şey yok. Bir yalan her zaman bir yalandır. Tanrı yalandan nefret ediyor ve bütün yalancıları cezalandıracaktır.

Onuncu Emir.

Okuyalım: cik.20:17 *"Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin."*

Onuncu emir İsraililerin kendilerine ait olmayan şeylere göz dikmemelerini söyledi. Başkalarına ait herhangi bir şeyi

istememeleri idi.

- **Bu Şeytan'ın günahıydı.**
- **O kibirle ve kıskanarak Tanrı'nın mevkisine göz dikti.**
- **Düşünelim: Birçok insan başkalarının mallarını şiddetle arzu ediyorlar ve kıskanıyorlar. Kendilerinden fazla onlardan nefret ediyorlar ve onların mülkünü istiyorlar. Hiçbir zaman sahip oldukları şeylerle yetinmeyi bilmiyorlar. Düşünceleri kinle doludur, çünkü başkalarının mallarını istiyorlar. Yetinmek yerine birçok insan en son gelişen şeylerin kendilerinde olmalarını istiyorlar. Bütün enerjilerini başkalarının en son aldığı modeli almaya çalışarak harcıyorlar. Bu birçok kişi için çok küçük bir günahdır: 'Başkaları gibi olmak'. Bu göz dikmenin sadece başka bir yüzü. Bugünlerde özellikle reklamlar insanları bu günaha itiyor. Sabahtan akşama kadar televizyonda, radyoda, reklam panolarında, mektupla gelen reklam ya da İnternet reklamları bizim daha da çok mal satın almamızı kulağımıza fısıldıyor. Neden insanların bu kadar çok borçları var? Kültürümüzde göz dikmek bir prestij ve gereken bir seviyeye geldi.**

Fakat Tanrı arzu ve aç gözlülük hakkındaki düşüncesini değiştirmede. Her kötü arzu cezalandırılacaktır, çünkü bu günahdır.

Özet:

Bunlar Tanrı'nın İsraililere verdiği On Emri'dir. Tanrı'nın yasası bütün insanlık için her yerde aynıdır. Bunu hatırlayın ki, yanlış bir hareketinizi düzeltmek isterseniz de Tanrı'nın önünde suçun karşılığını ödemediniz. Diyelim bir zina yaptıktan sonra hayırlı bir iş yapmakla asıl günah düzeltiliyor. Ya da bir hırsızlıktan dolayı hapse atılırsak dahi bu günahın cezası daha ödenmemiş durumdadır.

Günahın ödülü ölümdür. Yani Tanrı'dan uzak ve sonsuza dek, Şeytan ve onun melekleri için hazırlanmış korkunç bir yerde olmaktır.

Tanrı her günahı cezalandıracak. Tanrı günah hakkındaki düşüncelerini daha değiştirmede ve değiştirmeyecek. O'nun Sözü bizim günah hakkındaki düşüncelerimizi değiştirdi mi? On Emir hakkında şimdi ne düşünüyorsunuz?

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 25

Sorular :

1. Tanrı, insanların O'nun dışında bir şeye ya da bir kişiye tapınmalarıyla ilgileniyor mu?
2. Rab, insanlara yaratılan bir şeyin kopyasını yapıp ona tapınmaya izin veriyor mu?
3. Tanrı bizim O'nun hakkında ne düşündüğümüzle ve söylediğimizle ilgileniyor mu?
4. Neden Tanrı İsraililere yedinci günde tatil yapmalarını buyurdu? İşaretleyin:
 - ☐ İnsan her zaman çok yorulduğu için biraz keyfine bakması ve işverenlere bir ders vermek için.
 - ☐ Çünkü Tanrı her şeyi altı günde yarattı ve yedinci günde dinlendi. Ayrıca Tanrı, O'nun yaratıcı olduğunu ve her şeyin O'ndan geldiğini düşünmemizi istiyor. Ne Şeytan'a ne de başka hiçbir şeye bütün şeylerin onurunu vermemizi istemiyor.
 - ☐ Yabani otlara bir şans vermek için onların çoğalmasını sağladı.
5. Tanrı, çocukların anne ve babalarına karşı saygısız oldukları zaman üzülüyor mu?
6. Tanrı bütün katilleri cezalandıracak mı?
7. Tanrı başka birisinden nefret eden hakkında ne diyor?
8. Tanrı'nın zina hakkındaki düşüncesi nedir?
9. Tanrı çalan kişileri neden cezalandırıyor?
10. İnsanlar korkularından geri çekilerek sonunda bir şeyi çalmıyorlarsa hırsızlıkla suçlanacaklar mı?

11. Tanrı'nın Emri yalan hakkında ne diyor?

12. Başka bir insanın malına göz dikersek Tanrı ilgileniyor mu? Bu on emirleri tutmak mümkün olabiliyor mu?

**Çıkış 24,12-18; 25,1-11.17-22; 26,31-33; 27,1.2; 28,1; 39,42.43;
40,17.34.35; Lev 1,1-5; 16,2.3: Buluşma Çadırı**

Giriş:

Merhamet nedir? Ona kimin ihtiyacı var? İsrail halkı Tanrı'ya verdikleri sözü tutabildiler mi? Biz kendi sözlerimizi tutabiliyor muyuz? Bugün Tanrı'nın kutsallığı ve merhameti hakkında konuşacağız.

Tanrı Musa'yı tekrar dağa çağırıyor.

Tanrı İsrail halkına Sina dağından hitap edip yasasını verdi. Tanrı emirlerini unutmamalarını istedi. Bundan dolayı Musa'yı tekrar dağa çağırıyor.

- Tanrı kendisi yasasını iki taş levhaya yazmak istiyordu. Bunlarla Musa İsrailileri eğitebilecekti.
- İsrail halkı Tanrı'nın Sözü'nü duydular, fakat Tanrı kutsal standartların, ölçülerin kalıcı ve yazılı bir kaydını vermek istedi.

Okuyalım: cik.24:12 *RAB Musaya, "Dağa, yanına gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim."*

Yeşu Musa'yla beraber dağa çıktı.

Musa itaat edip Rab'bin yanına dağa çıktı.

Okuyalım: cik.24:13-18 *Musayla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağına çıkarken, İsrail ileri gelenlerine, "Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi, "Harunla Hur aranızda kimin sorunu olursa onlara başvursun." Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. RABbin görkemi Sina Dağının üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musaya seslendi. RABbin görkemi İsraililere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu. Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.*

Yeşu adlı genç bir adam Musa'ya eşlik etti. Yeşu Musa'nın yardımcısıydı.

(Zaman Şeridinde Yeşu adını göster.)

Tanrı Musa'ya Buluşma Çadırının yapılmasını emretti.

Musa daha dağdayken Tanrı ona iki taş levhayı verdi. Onlarda On Emir yazılıydı. Tanrı İsraililer için Musa'ya başka kurallar ve öğütler de verdi.

- Tanrı onların kralıydı.
- Onların bilmeleri gerekenlerin hepsini bildirdi.

Tanrı Musa'ya ve halka çok önemli başka bir şey yapmalarını istedi.

- Açıklayalım: Rab İsraililere On Emir verdi. Tanrı'nın Emirlerine itaat ettikleri zaman Tanrı onlarla onları korumayı ve onlarla ilgileneceği doğrultusunda anlaştı. Fakat Yasalarına karşı geldikleri zaman onların cezalarının karşılığı ölüm olacaktı.

Tanrı İsraililerin günahkar olduklarını biliyordu. O'nun Yasasını sürekli tutamayacaklarını biliyordu. Tanrı onların itaatsizlik yapacaklarını biliyordu. Onlara başka bir kurtuluş yolu sağlamazsa mutlaka onları cezalandırması gerektiğini biliyordu. (İsraililer daha Musa dağdayken Tanrı'nın emirlerine karşı geldiler, bir Altın Buzağı yapıp Tanrı'nın ölüm cezasını istediler. Çık 32,7.8)

Buna rağmen Tanrı onları mahvetmek istemedi. Çünkü onları sevdi. Bundan dolayı Tanrı özel bir yer hazırlamalarını emretti. Bu yerde Tanrı aralarında kalmak istedi. İnsanlar öldürülmeden kutsal Tanrı'nın huzuruna nasıl çıkılacağını öğrenmeleri gerekiyordu.

Okuyalım: cik.25:1-8 *RAB Musaya şöyle dedi: "İsraillilere söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın. Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç lacivert, mor, kırmızı iplik ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı, kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat, başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar. Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapınlar.*

- Ekleyelim: Bu Tanrı'nın artık her yerde olmadığı demek değildir. Tanrı buluşma çadırında kalırken O, hala her yerde aynı zamanda vardı. Bu özel yer, insanların Tanrı'ya nasıl yaklaşmaları gerektiğini öğrenmeleri için inşaa edildi.

Buluşma Çadırı Tanrı'nın Musa'ya emrettiği gibi aynen yapılması gerekiyordu.

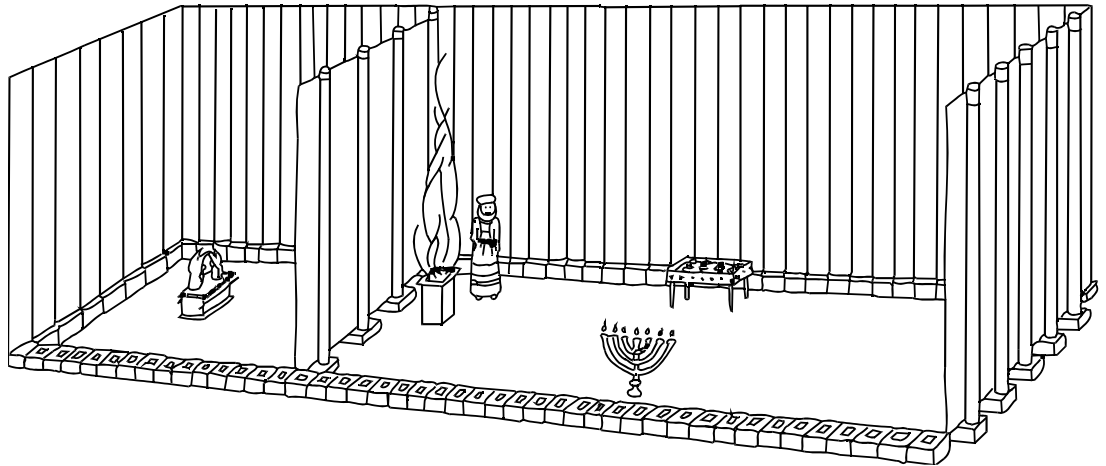
Okuyalım: cik.25:9 *Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın.*

Buluşma Çadırı'nın İbranice kelime karşılığı çadır, ev ya da kalma yeri anlamındadır. Buluşma Çadırındaki her şeyi, her ayrıntıya kadar Tanrı'nın Musa'ya dağda gösterdiği gibi olması gerekiyordu.

- Her şeyin Tanrı'nın planına göre olması gerekiyordu.
 - Kayın'ın Tanrı'nın emrettiği yolda Tanrı'ya yaklaşmayı reddettiğini hatırlıyorsunuz. Sonuç olarak Tanrı'nın da onu reddettiğini hatırlıyorsunuz.
 - Fakat Nuh Tanrı'ya inandı ve kurtuluş gemisini Tanrı'nın talimatlarına göre yaptı. Tanrı Nuh'u ve ailesini kabul edip onları kurtardı.
 - Biz Tanrı'ya nasıl gelmek istediğimizi ona emredemiyoruz.
 - Tanrı'nın bize Kutsal Kitap'ta gösterdiği şekilde O'na yaklaşmalıyız.
- İsrailliler atalarının geldiği ülkeye dönmek üzereydiler. Buluşma Çadırı'nın hafif ve taşınabilecek bir şey olması gerekiyordu.
- Bundan dolayı Rab Tanrı onlara çoğu malzemelerin deriden ya da keçi kılından yapılmasını emretti.
 - Aynı malzemeleri İsrailliler kendi çadırlar için de kullandılar.

En Kutsal Yer

RESİM
35:
Buluşma
Çadırı
(mümkünse üç boyutlu bir modeli de kullanın)

Tanrı Musa'ya Buluşma Çadırı'nın ya da Tanrı'nın Konutu'nun iki oda olması gerektiğini söyledi.

- **Dışardan ilk girilen oda Kutsal Yer ya da Ayrı Yer.**
 - o Tanrı kutsaldır, mükemmeldir ve adildir – günahkarlardan uzak ve farklı birisidir.
 - o Tanrı bu yeri kendisine ayırdı. Bu yer sadece kendisi için kullanılacaktı.
 - o Bu yere sadece kahinler adım atabiliyordu. Tanrı onları hizmeti için ayırmıştı.
 - o Kahinler hakkında daha sonra ayrıntılı bilgiler öğreneceğiz.
- **İçerideki ikinci oda daha da önemliydi.**
 - o Bu yere En Kutsal Yer deniliyor. Bunun Tanrı'nın Konutunda özel bir yer olduğunu ve çok önemli bir yer olduğunu ifade ediyor.
 - o Bu yer sadece Tanrı içindi. Başkahin sadece yılda bir defa girebiliyordu.
 - o Bu gizli yerde Tanrı'nın kendisi kalıyordu.
 - o Bu Buluşma Çadırı'ndaki özel bir yerdi. Bu yerde İsraililerin arasında Tanrı'nın kendisi konaklamak istiyordu.

Antlaşma Sandığı ve Bağışlanma Kapağı

Okuyalım: cik.25:10-11 *"Akasya ağacından bir sandık yapınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun. İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap."*

Rab Musa'ya bu sandığın hazırlanmasını da emretti. Bu sandık ikinci odaya yani en kutsal yere koyulacaktı.

- Tanrı Musa'ya bu sandığın özel bir ağaçtan yapılmasını emretti. Bu sandığa Antlaşma Sandığı deniliyor.
- Antlaşma Sandığı bitirildikten sonra İsraililerin onu altınla kaplanmaları gerekiyordu.

Okuyalım: cik.25:17 *"Saf altından bir Bağışlanma Kapağı yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak."*

Musa'nın saf altından bir kapak yapması gerekiyordu. Bu kapak en kutsal yerde olan sandık üzerine koyulacaktı.

- Bu kapağa Bağışlama Kapağı deniliyordu.
- Bağışlama Kapağı bütün buluşma çadırının en önemli yeri idi.
 - o Bu yerde vaadine göre kutsal Tanrı günahlı İsraililerin arasında oturacaktı ve onlara merhamet edecekti.
 - o Lütuf, günahkarların hak ettikleri cezadan kurtulmaları için Tanrı'nın onlar için gereken merhametiydi.

Resim:

Rab Musa'ya Bağışlama Kapağı'nın her iki tarafında birer Keruv meleğinin yapılmasını emretti.

Okuyalım: cik.25:18 *Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yap.*

- Hatırlayalım: En son ne zaman Keruvlar hakkında bir şey duyduk? Tanrı Aden Bahçesinin önüne birkaç Keruv koydu. Çünkü Adem ve Havva'nın yaşam ağacına ulaşmaları için bir yol kalmasın diye. Dönmesinler diye. Aden Bahçesindeki Keruvlar

Lütuf,
Tanrı'nın günahkarların hak ettikleri cezalarından kurtulmaları için gösterdiği özenidir.

gerçeklerdi ve yaşıyorlardı. Oysa buradaki Keruvlar altından bibloları ya da heykelciklerdi.

Okuyalım: cik.25:19-20 *Keruvlardan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde yap. Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak.*

- Bu iki Keruv sandığın iki tarafında diz çökerek ve birbirine dönük olarak kapağa bakarak koyulsunlar.
- Keruvun kanatları kapağın üzerinde diğer Keruvun kanatlarına kadar uzansınlar.
- Yüzleri kapağa baksınlar.

Okuyalım: cik.25:21-22 *Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine koy. Seninle orada, Levha Sandığının üstündeki Keruvlar arasında, kapağın üzerinde görüşeceğim ve İsraililer için sana buyruklar vereceğim.*

Sandık iç odanın perdelerinden sonraki bir bölümdeydi.

- Tanrı, Musa'nın iki taş levhayı Bağışlama Kapağının altına, yani Antlaşma Sandığının içine koymasını emretti. Tanrı bu levhalara On Emir'i yazmıştı.

Her şey Tanrı'nın emirlerine göre hazırlanırsa kendisinin iç odaya geleceğine söz verdi. Kendi varlığının iki Keruvların arasında görünecek çok aydınlık bir ışıkla belirlenecekti. Bu güçlü ışık 'Şekina-Görkemi', yani Tanrı'nın kendi halkının arasında bulunması ve O'nun görkeminin halkın arasında konuk edilmesi anlamındadır.

Perde

Okuyalım: cik.26:31 *"Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap üzerini Keruvlarla ustaca süsle.*

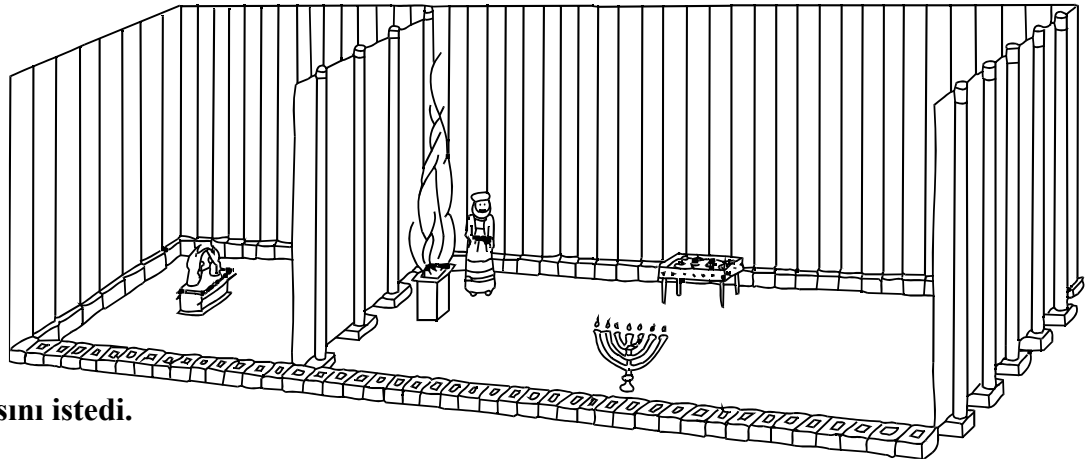
Tanrı, Musa'ya çok güzel ve kalın bir perde yapmasını emretti. Bu perde iki oda arasına bölme olarak asılacaktı. Tanrı bu perde ile İsraililerin kendi günahlarından dolayı Kendisine yaklaşamadıklarını hatırlatmak istedi.

Buluşma Çadırının örtüsü ve ateş sunağı

RESİM 35:

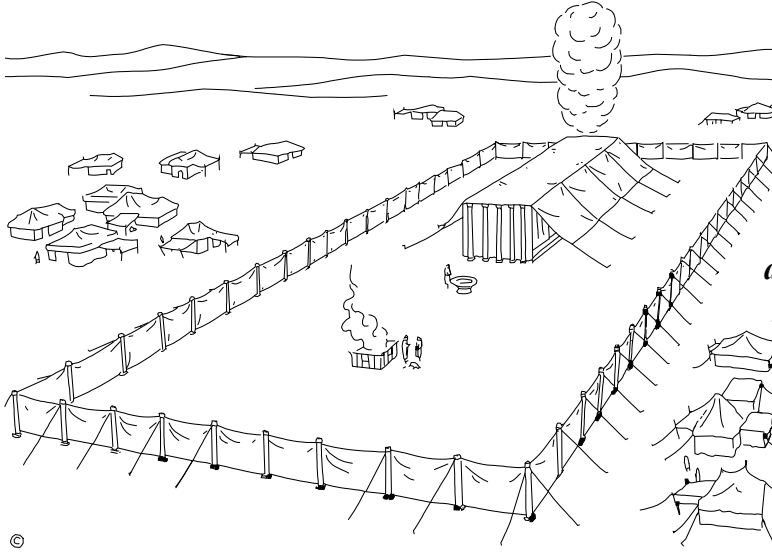
Buluşma
Çadırı

Tanrı
Musa'ya
perdelerle
çerçeve

hazırlanmasını istedi.

RESİM 34: Perdelerle bütün Buluşma Çadırı

İki odalı Buluşma Çadırı boyanmış hayvan postlarıyla ve en dıştaki örtü hayvan derileri ile örtülüyordu.

Okuyalım: cik.27:1-2 *"Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşın olacak. Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapla.*

Çerçevenin girişinden hemen sonrada özel ağaçtan ve tunçla kaplanmış bir sunak koyulmasını

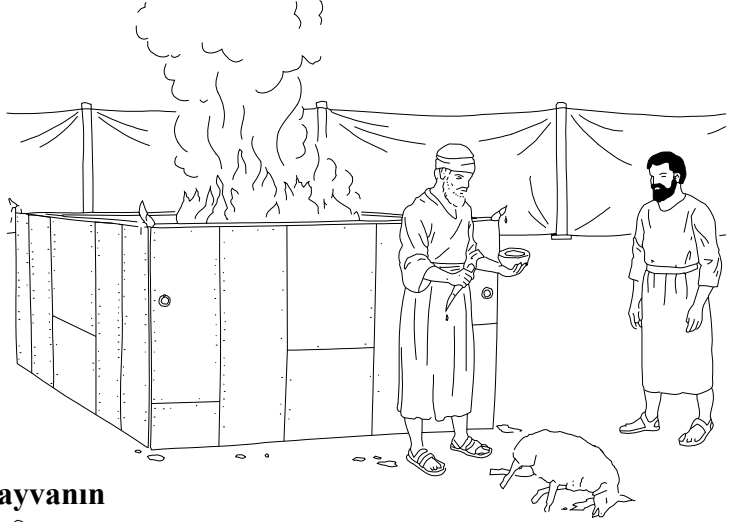
istedi.

RESİM 36: Kefaret Kurban Sunağı

Bir kişi Tanrı'ya gelmek istediğinde önce Rab'be bir kurban sunması gerekiyordu.

Girişten hemen sonra sunuyu Kurban Sunağına götürmesi gerekiyordu. Kurbanın kafasına el koyup öldürmek zorundaydı.

- Bunu yaparak Tanrı'ya kendisinin günahkar olduğunu ve ölümü hak ettiğini kabul ediyordu.
- Hayvanın üzerine elini koyarak hayvanın kendisinin yerine ölmesini gösterdi.
- Kurban veren kişi, hayvanın ölümünün kendisinin yerine geçmesini Tanrı'ya rica ediyor.

Okuyalım: lev.1:1-5 **RAB Musayı çağırıp Buluşma Çadırından ona şöyle seslendi: "İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, içinizden biri RABbe sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı. "Eğer yakmalık sunu sığırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RABbin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde sunmalı. Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir. Boğayı RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler boğanın kanını getirip Buluşma Çadırının giriş bölümündeki sunağın her yanına dökcekler.**

- Tanrı kurban için koyun, keçi, boğa ve kuşlara izin verdi.
- Hayvanların mükemmel ve erkek olmak zorundaydı.
- Hayvanların kanın dökülmesi gerekiyordu.
- Ne okuduğumuzu hatırlayın.

Okuyalım: lev.1:11 *Onu sunağın kuzeyinde, RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökcekler.*

İbraniler 9,22 diyor ki: *'kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.'*

Fakat hayvanların kanı insanların günahının karşılığını ödeyebiliyor muydu? Hayır! Hayvanların kanı sadece günahın bedeli için ne ödenmesi gerektiğini hatırlatmak için bir hatırlama ya da benzetmeydi. Günahın tek adil cezası günahkarın Tanrı'dan uzaklaşmasıdır. Tanrı bizden bugünlerde devamlı kurbanlar beklemiyor. Bu İsraililer ve o zamanki insanlar için bir öngörülmüştü. Tanrı, günahlarımızla ilgilenmek için daha iyi bir yol hazırlamaya başladı.

Harun ve onun oğulları kahin atanıyorlar.

Tanrı Harun'u kahin yaptı. Ve onun oğulları da kahin olacaktı. (Kahinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işleriyle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar yas 18,8-14 ayetlerinde yasaklanmıştır).

Okuyalım: cik.28:1 *"Bana kâhinlik etmeleri için İsraililer arasından ağabeyin Harunu, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamari yanına al.*

En Kutsal yere yani Tanrı'nın olduğu yere girmek için sadece Harun'a yılda bir defa izin verildi. (say.3:38 *Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündeğusu yönünde Buluşma Çadırının önünde konaklayacaklardı. İsraililer adına Kutsal Yerin bakımından sorumlu olacaklardı. Kutsal Yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.*

İbr 9,7 *Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilgisizlikten işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez.)*

- Başka herhangi bir kişi perdeden geçerek girseydi anında ölecekti.
- Harun yılda sadece bir defa En Kutsal'a girebiliyordu, büyük Bağışlama Gününde.
- Sadece daha önce kurban edilmiş bir hayvanın kanıyla girebiliyordu.

Okuyalım: lev.16:2-3 *RABbin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harunun iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musaya şöyle dedi: "Ağabeyin Haruna de ki: Perdenin arkasındaki En Kutsal Bölüme ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığının üzerindeki Bağışlanma Kapağına yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görünüyorum. Harun En Kutsal Bölüme ancak günah sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak girebilir.*

Harun'un en Kutsal yere girmeden önce bir hayvan öldürmesi ve onun kanının bir kaptan toplanması gerekiyordu. Harun sonra aradaki perdeden geçip kaptaki kanı altından olan Bağışlama Kapağına serpmesi gerekiyordu.

Her şey Tanrı'nın emrettiği gibi yapılırsa Tanrı İsraililerin geçen yılda işlemiş oldukları günahları affedeceğine söz verdi. Fakat hayvanların kanı günahları bağışlayabiliyor mu?

- Günahın cezası ölümdür ve bu ölüm Tanrı'dan sonsuza dek uzaklaşmayı içeriyor.
- Günah'ın tamamen ödenmesi gerekiyor.

Ona rağmen Tanrı İsraililere hak ettikleri yargıdan alıkoyulacaklarına söz verdi. Ayrıca daha önce çizmiş olduğu yolda Tanrı'ya gelirlerse geçen yılda işlemiş oldukları günahları affedeceğini de söyledi. İmanla O'na yaklaşımları ve günahları için bir kan kurbanı vermeleri gerekiyordu. Tanrı kendisinin göstermiş olduğu yolla gelenleri kabul edecektir. Bu yolu Kutsal Kitap'ta gösterdi. (Tanrı'nın planı asıl günah İsa'nın kanıyla ödenecek ve o

zamana kadar Tanrı sabırla ceza vermedi: Rom 3,25 ve İbr 9,15. İsa'nın öldüğünde Tanrı Eski Antlaşmanın imanlıların günahlarını da İsa'ya yükledi).

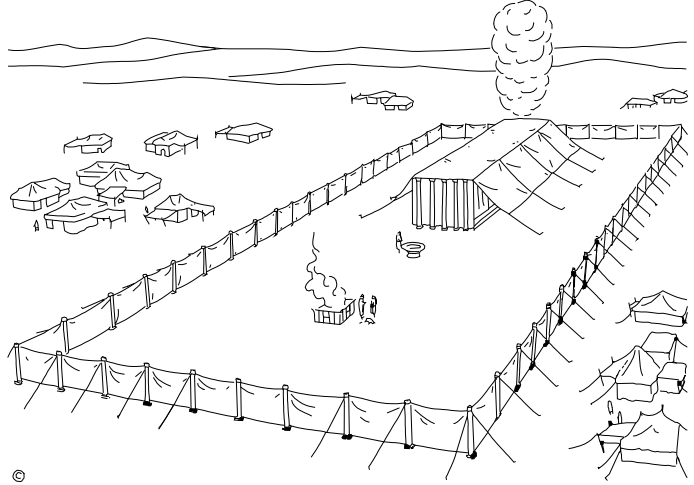
Buluşma Çadır'ın bittirilmesi ve Tanrı ona konaklıyor.

Tanrı Musa'ya İsraililerin Buluşma Çadırının yapılmasını kendisinin onların arasında oturması için emretti. İsraililer Buluşma Çadırı'nı özenle Tanrı'nın emrettiği talimatlara göre yaptılar.

RESİM 34: Perdelerle bütün Buluşma Çadırı

Okuyalım: cik.39:42-43 *Her şeyi tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar. Musa baktı, bütün işlerin RABbin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.*

cik.40:17 *Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu.*

Buluşma Çadırını Tanrı'nın emrettiği gibi hazırlamadysalar

Tanrı onlara gelip aralarında konaklamazdı. Fakat Musa ve İsraililer ince detaylara kadar her şeyi Tanrı'nın talimatlarına göre yaptılar. Ve Tanrı gerçekten geldi ve En Kutsal yerde konakladı.

Okuyalım: cik.40:34-35 *O zaman bulut Buluşma Çadırını kapladı ve RABbin görkemi konutu doldurdu. Musa Buluşma Çadırına giremedi çünkü bulut her yeri kaplamış, RABbin görkemi konutu doldurmuştu.*

İsraililer artık Tanrı'nın gösterdiği yolla O'na yaklaşabildiler. Her yıl Harun, başkahin olarak En Kutsal yere girip kanı Keruvların arasında Antlaşma Sandığının üzerindeki Bağışlanma Kapağına serpebiliyordu.

Neden başkahin bunu her yıl tekrarlamak zorundaydı? Çünkü hayvan kanı insanların günahları için asıl bedel olmadığı için.

İbr 10,4: Çünkü boğaların ve erkeklerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.

Tanrı kendi lütfuna göre İsrail halkının hak ettikleri cezayı bir yıl daha erteledi.

Özet:

İsraililer bizim gibi günahkarlardı. Tanrı'nın merhametine muhtaçtılar. Tanrı'ya nasıl yaklaşacağımıza kendi kendimize karar veremeyiz. Tanrı mükemmeldir ve bizi kendisinin gösterdiği yolla yaklaşırsak ancak kabul ediliyoruz. O'nun Sözü bize bu yolu gösteriyor.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 26

Sorular :

1. Tanrı On Emir’i nereye yazdı?
2. Tanrı Musa’ya ve İsraililer’e ne kurmalarını emretti?
3. Neden Tanrı İsrail halkına bunu yaptırdı?
4. Bu yerin nasıl hazırlanmasını istedi?
5. Tanrı’nın varlığını gösteren Şekina-Görkemi yani aydınlık ışık hangi odadaydı?
6. Yılda sadece bir defa kalın ve büyük bir perdeden geçip bu odaya girebilen kişi kimdi?
7. Yanında ne bulunması gerekiyordu?
8. Başkahinin bu kanla ne yapması gerekiyordu?
9. Başkahin bunu yaparsa Tanrı ne yapacaktı?
10. Hayvanların kanı günahlar için bir kefarete olarak Tanrı’yı hoşnut etti mi?
11. Günahın tek geçerli karşılığı nedir?
12. İsraililer Buluşma Çadırını her ayrıntıya kadar hazırlamasaydılar Tanrı onlara gelir miydi?
13. Günahkarlar Tanrı’ya nasıl yaklaşmak gerektiğini kendi kendilerine seçebiliyorlar mı?
14. Tanrı’ya giden yolun ne olduğunu nereden biliyoruz?

**Çölde Sayım 13,1-3.25-33; 14,1-4.26-32; 20,1.2.7-12; 21,4-9:
İsraillilerin imansızlığı; Tanrı'nın yargıları ve verdiği kurtuluşu**

Giriş:

Tanrı Sina Dağından İsraillilere hitap ederken onlar korkularından titriyorlardı. Şimdi Tanrı onların aralarında kalıyordu. Onlara gereken merhameti, göstererek man ve su veriyordu.

Vaat edilen ülkenin araştırılması.

Tanrı, İsrail Halkına On Emir ve Buluşma Çadırının talimatlarını verdiği Sina Dağından kendi varlığını gösteren bulutu kaldırdı. İsrailliler hareket eden bulutu izlediler. Tanrı onları vaat edilen ülkenin sınırlarına kadar götürdü (harita). Kenan ülkesinde yaşayan halklar çok kötü oldukları için ve Tanrı'ya değil putlara tapındıkları için Tanrı onları mahvetmek istedi ve ülkeyi İsraillilere vermek istedi.

- Hatırlayalım: Tanrı her insanla ilgileniyor. 2.Petrus 3,9 ... *hiç kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.*
- Tanrı'nın yargısını düşünürken O'nun karakterini ve özünü unutmamalıyız. Tanrı kutsaldır ve adildir. Her günahı yargılıyor. Fakat aynı zamanda sevecen, merhametli ve lütfkardır.
- Tanrı'nın Kenanlılarla yapmak istediği tamamen kendi karakterine uyumluydu. Tufan zamanındaki, Sodom ve Gomora'daki ve bütün dünyaya karşı yapılan yargılar tamamen Tanrı'nın karakteriyle uyum içindeydi.

(Haritada Kadeş-Barnea'yı göster: bkz. Say 13,26; Yas 1,19-25)

İsrailliler, İbrahim'e ve soyuna vaat edilen ülkenin sınırlarına varınca, Tanrı Musa'ya on iki oymaktan birer adam seçmesini emretti.

- İsrailliler ülkeye girmeden önce bu on iki kişi ülkeyi araştırmak ve gözetlemek için gönderildiler.

Okuyalım: say.13:1-2 *RAB Musaya, "İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder" dedi, "Ataların her oymağından bir önder gönder."*

- Musa Rab'be itaat edip bu on iki adamı gönderdi. Onlar ülkeyi ve orada yaşayan insanları araştıracaktı.

Okuyalım: say.13:3 *Musa RABbin buyruğu uyarınca Paran Çölünden adamları gönderdi. Hepsİ İsrail halkının önderlerindendi.*

On iki gözetmen Tanrı'ya inanmadılar.

On iki gözetmen / casus döndükten sonra Musa'ya gidip İsraillilere şunu dediler:

Okuyalım: say.13:25-33 *Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler. Paran Çölündeki Kadeşe, Musayla Harunun ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler. Musaya, "Bizi gönderdiğin ülkeye gittik" dediler, "Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri! Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük. Amalekliler Negevde Hititler, Yevushular ve Amorlular dağlık bölgede Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağının kıyısında yaşıyor." Kalev, Musanın önünde halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var" dedi. Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar,*

"Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü" dediler. Araştırdıkları ülke hakkında İsraililer arasında kötü haber yayarak, "Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir" dediler, "Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. Nefilleri, Nefillerin soyundan gelen Anaklıları gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük."

- Bu adamlar gerçeği söylediler.
 - Bu ülke güçlü insanlarla doluydu. Bazıları dev gibi çok büyüktü.
- Fakat bu on iki casus Tanrı'nın yaptığı büyük ve kudretli işleri unuttular.
- Tanrı için mümkün olmayan hiçbir şey yoktur. Bunu çabuk unuttular.
 - Mısır'da Tanrı'nın onları kölelikten kurtarmak için yaptığı görkemli mucizeleri unuttular.
 - Kenanlıları yenebilmek ve kendilerine bu ülkeyi vermesi için Tanrı'nın yeterince gücü olduğuna inanmadılar.

Kalev ve Yeşu Tanrı'ya inandılar.

Fakat Kalev ve Yeşu Tanrı'ya inandılar.

- Onlar da Kenan şehirlerini kuşatan kocaman surları gördüler.
- Fakat onlar Tanrı'nın her şeye yeten bir kudrete sahip olduğunu unutmamışlar.
- Tanrı'nın şimdiye kadar yaptığı büyük işleri hatırlayıp Kenanlıları vaat edilen ülkeden kovarak bu ülkeyi kendilerine vereceğine güvendiler.

Okuyalım: say.13:30 Kalev, Musanın önünde halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var" dedi.

İsraililer Tanrı'ya güvenmiyorlar.

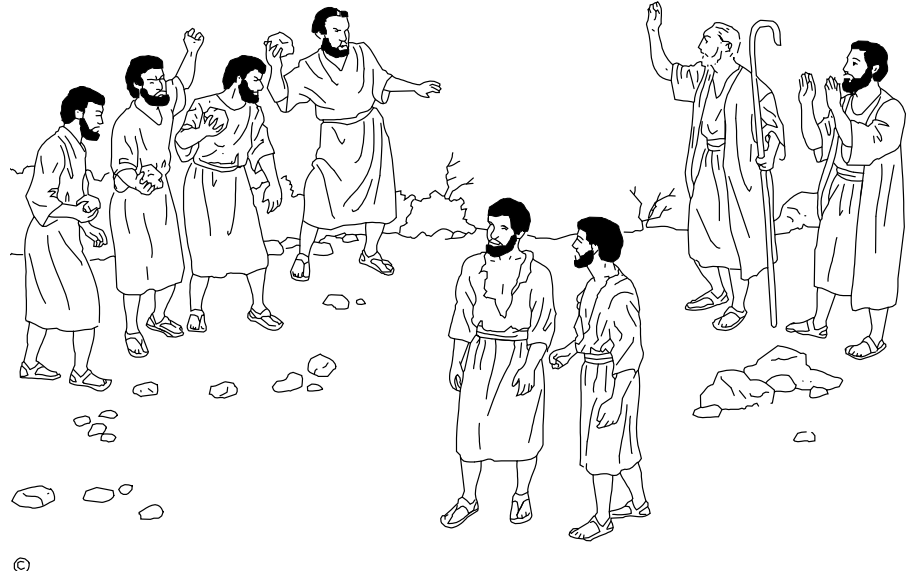
İsraililer kime inandılar kimi izlediler?

Okuyalım: say.14:1-4 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağırsıp ağladı. Bütün İsrail halkı Musayla Haruna söylendi. Onlara, "Keşke Mısırda ya da bu çölde ölseydik!" dediler, "RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısra dönmek bizim için daha iyi değil mi?" Sonra birbirlerine, "Kendimize bir önder seçip Mısra dönelim" dediler.

RESİM 38: Taşlanma
Kalev ve Yeşu

Rab İsraililerin söylediklerini duydu. Kendisine inanmayacaklarını biliyordu. Tanrı'yı bir yalancı duruma koydular.

- Tanrı onlara bu ülkeyi vermek için kesin bir söz verdi. Fakat onlar O'na inanmamakta inat ettiler.

- Kıyaslayalım: Bir kişi size bir şey söylerse ve siz ona inanmazsanız onu yalancı durumuna koymuyor musunuz? Evet, böyledir. Tanrı'nın Sözü'nü dinlersek, fakat ona inanmazsak Tanrı'yı yalancı durumuna koyuyoruz. Haşa O kesinlikle yalancı olamaz!

Tanrı herkesin çölde öleceğini söyledi.

Tanrı'nın İsraililere karşı öfkesi ve gazabı vardı.

Okuyalım: say.14:26-32 *RAB Musayla Haruna da, "Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?" dedi, "Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum. Onlara RAB şöyle diyor de: Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin aynısını size yapacağım: Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek. Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalevle Nun oğlu Yeşudan başkası girmeyecek. Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götürüleceğim orayı tanıyacaklar. Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.*

Tanrı İsraililere yirmi ve daha yukarı yaşta olanların ve Tanrı'ya inanmayan herkesin çölde öleceğini söyledi. Fakat Kalev ve Yeşu Tanrı'ya güvendikleri için çölde ölmeyeceklerdi. 40 yıl yani herkes öldükten sonra onların çocuklarını ve Kalevle Yeşu'yu hep beraber vaat edilen ülkeye götürmeye söz verdi.

Tanrı'ya güvenmemek ve inanmamak büyük bir faciadır.

- Hatırlayalım: Şeytan Havva'ya yasak olan kötüyü ve iyiyi bilme ağacından yiyeceği zaman ölmeyeceğini söyledi. Bununla Şeytan Tanrı'nın bir yalancı olduğunu söylüyor ve Havva ona inandı. Kayın de Tanrı'ya güvenmeyip kendi yoluyla Tanrı'ya yaklaşmak istedi. Tanrı onu ve vermek istediği sunuyu da reddetti. Nuh çağdaşlarına büyük bir tufan geleceğini anlatırken onlar Tanrı'ya inanmadılar. Kurtuluş gemisinde sığınmak aramadılar ve bundan dolayı mahvoldular. Mısırlılar da İsraililerin Tanrı'sının tek ve gücü her şeye yeten Tanrı olduğuna inanmadılar. Kurtulmak için kendi putlarına güvendiler. Fakat Tanrı onların ülkesini mahvetti ve ilk doğanlarını öldürdü. Ordusunun denizde boğulmalarını sağladı.

Tanrı kendisine inanmayan herkesi cezalandıracaktır.

- Tanrı İsrailileri Kenan ülkesinin ortasına götürmek istedi.
- Fakat inanmadıkları için Tanrı onları çölde dolaştırdı.
- O'na güvenmeyen bütün yetişkin olanlar çölde ölecek, tıpkı Tanrı'nın söylediği gibi olacak.

İsrail halkı su olmadığı için Musa'yı ve Harun'u suçluyorlar.

Halk dolaşırken tekrar mırıldanıyorlardı.

Okuyalım: say.20:1-2 *İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölüne vardı, halk Kadeşte konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü. Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musayla Haruna karşı toplandı.*

Halk su olmadığı için Musa'ya ve Harun'a şikayetçi oldu. Neden İsraililer Rab'den su rica etmedi?

- Rab onlara daha önce kayadan gereken suyu fışkırtmadı mı?
- Fakat onlar Rab'be güvenmedikleri için O'na sormadılar. Oysa onlar için çok çok şey yapmıştı.
- Kıyaslayalım: Bugünlerde İsraililerde olduğu gibi pek çok insan aynı şeyi yaşıyor. Her gün, her gece Rab bize gücü her şeye yeten Rab olduğunu gösteriyor. Yaratılış sayesinde kim olduğunu bize gösteriyor. O güneşi, ayı ve yıldızları bir sözle yarattı. O yağmuru ve rüzgarı gönderiyor. Her şeyin gelişmesini sağlıyor. Her şey O'nun

egemenliğinin altındadır. Bunların hepsini O'na inanalım diye bize verdi. Yaşamımızı bile O bize verdi. Gerçeği anlayalım diye kendi sözünü önümüze koyuyor. Tanrı'nın günlük yaptığı güzel şeyleri vermesine rağmen çoğu insan İsraililer gibi hareket ediyor. Tanrı'ya güvenmek istemiyorlar.

- Düşünelim: Birçok insan zor bir hayat yaşadıklarını ve çok hayal kırıklığına uğradıkları için Tanrı'ya inanamadıklarını söylüyorlar. Bugüne kadar okuduğumuz Kutsal Kitaba göre, insanların acı çekmesinin Tanrı'nın suçu olmadığını biliyoruz. Bu insanın günahının sonucudur. Kendi günahlarımızdan dolayısıyla acı çekiyoruz. Diğer günahkarların soyunun günahlarından ve bütün yaratılışın günahımızdan kötü etkilendiğinden dolayı acı çekiyoruz. Hastalık, acı, kötü hava, çetin işler v.s. hepsi insanın Tanrı'ya karşı günahından kaynaklanıyor. Kutsal Kitab'ın bize öğrettiklerini bildiğimiz için Tanrı hakkındaki görüşümüzü tekrar gözden geçirmeliyiz. Tanrı'ya güveniyor musunuz? O'nun Sözüne güveniyor musunuz?

Tanrı Musa'ya kayaya buyruk vermesini emretti.

Okuyalım: say.20:7-8 *RAB Musaya, "Değneği al" dedi, "Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız."*

Tanrı Musa'ya kayaya emir vermesini istedi.

- Daha önce su gerekince Tanrı Musa'ya kayaya vurmasını emretmişti.
- Fakat bu sefer Musa'nın kayaya sadece emir vermesini istedi.
- Her zaman olduğu gibi Tanrı onlara titiz bir şekilde emir verdi.

Musa itaatsizlik yapıyor.

Gelişmelerin ne olduğunu iyice dinleyin.

Okuyalım: say.20:9-12 *Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RABbin önünden aldı. Musayla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, "Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!" dedi, "Bu kayadan size su çıkaralım mı?" Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.*

Musa ve Harun çok öfkeliydiler.

- Bu durumda daha öncesine benzeyen problemlerinde Rab'be güvendikleri gibi güvenmediler.
- Musa Tanrı'ya karşı itaatsizlik yaptı ve kayaya vurdu.

Musa'ya ve Harun'a verilen ceza.

Musa ve Harun, Rab'be güvenmelerinin ve itaat etmelerinin yerine öfkeleriyle hareket ettiler. Sözleriyle ve hareketleriyle Rab'bin adını kirllettiler. Çünkü O'nun sabrını, merhametini ve lütfunu hiçbir şeyi hak etmeyen halka iletmediler.

Tanrı, halkına söz verdiği gibi sadıkça ilgilendiğini suyla göstermek istedi. Tanrı sözünü tutuyor, çünkü O mükemmeldir ve kutsaldır. Fakat Musa ve Harun, Tanrı'nın mükemmel emirlerine uymayarak halka O'nun sadıklığını ve kutsallığını göstermek yerine kendi öfkelerine uydular. Bundan dolayı Tanrı Musa'nın ve Harun'un artık Kenan ülkesine giremeyeceklerini söyledi.

Okuyalım: say.20:12 *RAB Musayla Haruna, "Madem İsraililerin gözü önünde beni kutsayacak kadar bana güvenmediniz" dedi, "Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz."*

İsrail halkı tekrar mırıldanıyor.

Tanrı halkına su verdi, fakat gene de O'na güvenmediler. Kısa bir zaman önce O'nun onlar için yaptıklarını unuttular ve tekrar mırıldanıyorlardı.

Okuyalım: say.21:4-5 *Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağından ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı. Tanrıdan ve Musadan yakınarak, "Çölde ölelim diye mi bizi Mısırdan çıkardınız?" dediler, "Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!"*

Tanrı İsrailileri cezalandırınca çok kişi öldü.

Okuyalım: say.21:6 *Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsraililerden birçok kişi öldü.*

İsraililer yılan sokmasından dolayı öldüler.

- **Bu günahlar için olan Tanrı yargısıydı.**
- **Kıyaslayalım: İsraililer yılanlar tarafından ısırılıp öldüler. Aynı şekilde bütün insanlar günah ve Şeytan tarafından ısırılıp Tanrı'ya karşı öldüler. Bu Şeytan'ın bir yılan olduğu demek değildir. Günahın bizi ısırığının resmidir ve bizim anlamamızı sağlamak içindir. Şeytan ve günah yüzünden Adem ve Havva Tanrı'nın gözünde öldüler. O'ndan koparıldılar. Biz de Şeytan ve günah yüzünden günahlı doğduk ve Tanrı'nın gözünde öldük ve O'ndan koparıldık.**

İsraililer Tanrı'nın gönderdiği zehirli yılanlardan kaçamadılar.

- **Hatırlayalım: Tanrı günahkarları cezalandırma kararını alınca saklanmak için hiçbir yer bulamazlar. Nuh'un zamanında Tanrı kapıyı kapattıktan sonra insanlara tufandan kaçacak bir yer kaldı mı? Tanrı ateşi Sodom ve Gomora üzerine yağdırdığında onlara kaçacak bir yer kaldı mı? Lut'un eşi Rab'be karşı itaatsizlik yaptığında ve geri baktığında kurtuldu mu? Tanrı insanları yargılamaya kalkınca hiç kimse kendini artık bundan kurtaramıyor.**

Tanrı İsraililere zehirli yılanları gönderdiği zaman onlar çok hızlı bir şekilde Tanrı'ya karşı tutumlarını değiştirdiler ve günahlarını itiraf ettiler.

Okuyalım: say.21:7 *Halk Musaya gelip, "RABden ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın" dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.*

Artık sadece Tanrı'nın onları yargıdan esirgeyeceğinin farkına vardılar. Bundan dolayı Musa'ya Tanrı'nın yardımını istesin diye rica ettiler. Kendi kendilerini kurtaramadılar. Ve Musa da onları yılanlardan kurtaramadı. Sadece Tanrı onlara kurtuluşu sağlayabildi.

Tunçtan yılan.

Rab merhametli olduğu için onları affetmek ve kurtarmak istedi. Tanrı'nın yardımını hak etmediler, fakat Tanrı O'na güvenen HERKESİ kurtarıyor.

Rab İsraililerin kurtulması için ne gerektiğini Musa'ya anlattı.

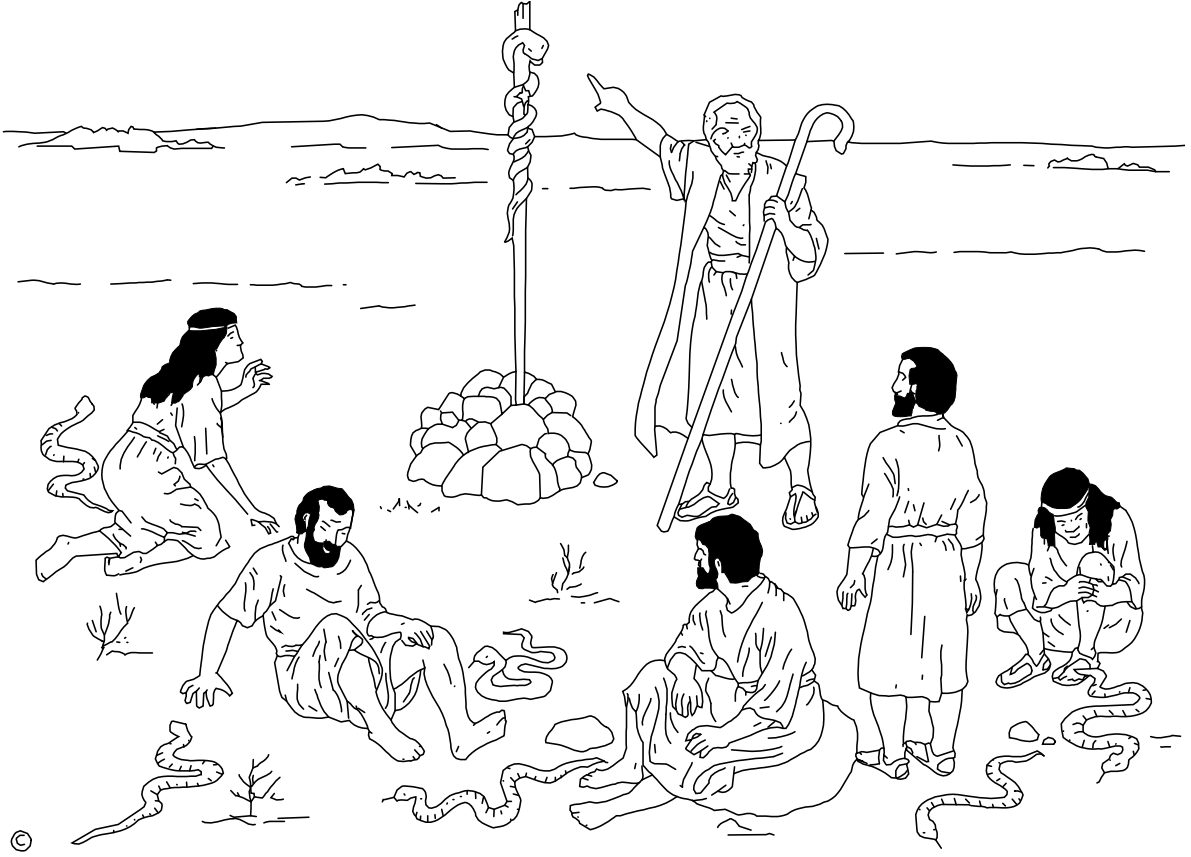
Okuyalım: say.21:8 *RAB Musaya, "Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır" dedi.*

Rab onların iyileşmesi için bir yol aramalarını emretmedi.

- **Tanrı Musa'ya ne yapması gerektiğini net bir şekilde söyledi.**
- **Musa Tanrı'nın söylediğini yapmak zorundaydı ve halk Tanrı'nın Musa'ya emrettiği gibi yılanı bakmak zorundaydılar.**
- **Her şey Tanrı'nın isteğine göre olmalıydı.**

Okuyalım: say.21:9 *Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı bakınca yaşadı.*

RESİM 37: tunç yılan

- Şunu vurgulayalım ki: Tanrı'nın Sözü'nü uygulayarak yılanın zehrinden kurtulmak için ne yapmaları gerekiyordu? (Rab'bin O'na güvenenleri ve tunç yılanı bakanları kurtardığını vurgula. İsa Mesih bu olaydan alıntı yaparak kendi ölümü hakkında konuşuyor Yuh 3,14-15.) Sadece yılanı bakmak yeterliydi. Direğin üzerindeki yılanın herhangi bir gücü var mıydı? Hayır! Tanrı'ya güvenen İsraililerin hepsi asılmış yılanı bakarak Tanrı'nın kendisi tarafından iyileştirildiler.

Rab'be güvendikleri ve inandıkları için O onları iyileştirdi.

- İnsanların dua yoluyla yılanı bakmaksızın iyileştiklerine inanıyor musunuz? Acaba tunç yılanı bakmak yerine Tanrı'ya bir kurban sunsaydılar ne olurdu? İyileştirilecek miydiler? Hayır! Rab'bin onlara söylediği gibi yılanı bakmak zorundaydılar. Bu kadar!

Rab yılanı bakan bir tek kişiyi dahi iyileştirmede mi? Hayır! Tanrı sözünü her zaman tutuyor. Tanrı, gözlerini yukarıya kaldıran herkesi hemen iyileştirdi. Tanrı'nın kendi sözüne karşı sadık olduğuna inanabiliriz.

- Arkeolojik bir şey ekleyelim: Filistin'deki Timna'da yapılan kazılarda tunçtan bir yılan bulunmuş. Bu yılanın Musa'nın zamanından olduğu tespit edildi (National Geographic Magazine 1,1976 yılanın resmini gösteriyor). Bundan başka Filistin'e yakın yerlerde birçok tunç yılanlar bulundu. Bu yılan resimlerinin anlamı bilinmiyor, fakat Kutsal Kitabın tarihi gerçekleri anlattığı bize güven veriyor. Fakat Musa'nın hazırladığı yılanı

Hiskiye kıralı yıktı, çünkü İsraililer ona tapındılar (2.kr 18,4: *Alışlagelen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları parçalayıp Tanrıça Aşerayı simgeleyen sütunları kesti. Musanın yapmış olduğu Nehuştan adındaki tunç yılanı da parçaladı. Çünkü İsraililer o güne kadar ona buhur yakıyorlardı.*).

Özet:

Okuduğumuz olaylar aşağı yukarı 3400 yıl önce gerçekleşmiştir. Buna rağmen bu olaylar hala gündemdedir. Tanrı bizim için bu raporları Kutsal Kitap'ta kaydettirdi. Belki çölde susuzluktan acı çekmeyebiliriz İsraililerin tutumu içimizdeki tutumumuzu yansıtabiliyor. İnsanın yapısı ve doğası hiç değişmedi.

Ve Tanrı da değişmedi.

İsraililer gibi biz de Tanrı'yı dinlemeliyiz ve O'na inanmalıyız.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 27

Sorular :

1. 12 casustan 10 tanesi İsraililerin vaat edilen ülkeyi neden işgal edemeyeceklerini düşündüler? İşaretleyin:
 - ☐ Dev gibi insanları ve savunmaya hazır olan şehirleri gördüler.
 - ☐ Tanrı'nın bu ülkeyi onlara vermeyeceğini biliyorlardı.
 - ☐ Tanrı İsraililere karşı olduğu için.
 - ☐ Tanrı'nın bu ülkeyi onlara vereceğine inanmadıkları için.
2. Yeşu ve Kalev neden İsraililerin bu ülkeyi işgal edebileceklerini düşündüler?
3. Tanrı'nın Sözüne inanmayıp Tanrı'ya güvenmezsek Tanrı'nın ne olduğunu ifade etmiş oluyoruz?
4. Tanrı kendisine güvenmeyen bir insanı kabul eder mi?
5. Tanrı'nın Filistin ülkesini onlara vereceğine inanmayanların cezası neydi?
6. Tanrı'nın sözüne göre vaat edilen ülkeye kim girecekti? İşaretleyin:
 - ☐ Kalev ve Yeşu, çünkü onlar Tanrı'ya güvendiler ve Çölde Musa ile birlikte dolaşan İsraililer'in çocukları.
 - ☐ Her büyük savaşçı ve kahraman girecekti.
 - ☐ Mesleklerini yapmayı iyi bilen ve çok değişik hünerleri olan insanlar.
7. İsraililerin su ihtiyacı olunca ne yapmalıydılar?

8. Musa ve Harun neden vaat edilen ülkeye giremediler? İşaretleyin:
- ☐ Tanrı'ya güvenmedikleri ve itaat etmedikleri için. Tanrı'yı kutsal ve mükemmel olarak halka göstermedikleri için.
 - ☐ Zayıf, silahsız ve korkak oldukları için.
 - ☐ Çünkü Musa kayaya vurdu, oysa Tanrı'nın emrettiğine göre kayaya buyruk vermesi gerekiyordu.
 - ☐ Savaş yönetimini ve hileleri daha bilmedikleri için.
9. Tanrı, İsraililerin imansızlığını cezalandırmak için ne yaptı?
10. Bir yılan gibi insanları ısırıp onları öldüren kimdi?
11. Şeytan bütün insanlara nasıl ölüm getirdi?
12. Tanrı Musa'ya İsrailileri ölümden kurtarması için ne emretti?
13. Yılanların ısırmasından kurtulmak ve iyileşmek için ne yapmaları gerekiyordu?
14. Ona bakanları iyileştirmek için tunç yılanın sihirli bir gücü var mıydı?
15. Yukarıya bakanları kim iyileştirdi?
16. İyileştirilmeyi hak ettiler mi?
17. Rab yılanı bakanları neden iyileştirdi? İşaretleyin:
- ☐ Şeytan o eski yılan olduğundan; O'na inanmalarını istediği için.
 - ☐ Sevecen, merhametli ve lütfkar olduğu için.
 - ☐ Vaadine inanıp emrettiği gibi yılanı baktıkları için. Yılan günahımızı simgeliyor.
18. Yükseltilmiş ve asılmış yılanı bakanlar bir tanesi dahi öldü mü?

Yeşu 1,1.2; 11,23; Hakimler 2,7-19; 2.Samuel 5,4; 7,1-3.12-16; 1.Tarihler 22,5.6; 29,26-28; 2. Tarihler 2,1; 5,1: İsraililer vaat edilen ülkede hakimler ve krallar tarafından yönetiliyor.

Giriş:

İsraililer 40 yıl içerisinde çölde dolaşmışlardı. Rabbin İsraililere vaat edilen ülkeyi vereceğine inanmayanların hepsi bu arada ölmüştü. Bu kendi Sözüne karşı yapılan imansızlığın adil cezasıydı.

- Kıyaslayalım: Musa İsrail halkına Tanrı'nın Sözü'nü ilettiler. Fakat bizim için de Tanrı'nın Sözü kaydedildi. Kutsal Kitab'ı dünyada her yerde bulabiliriz. İstersek onu okuyabiliriz ve araştırabiliriz. Kutsal Kitap'tan edindiğimiz bilgilerle Tanrı'ya karşı bir sorumluluk taşıyor muyuz? Tanrı, kendi Sözüne inanmamız için bize onu veriyor. Tanrı'ya inanmazsak İsraililer gibi öleceğiz. (İbr 3,17-4,2)

Yeşu İsrail halkını Kenan ülkesine götürüyor.

Tanrı'nın söylediği gibi Musa ve Harun vaat edilen ülkeye gitmeden önce vefat ettiler. Bundan dolayı Tanrı Yeşu'yu İsraililerin lideri olarak atadı.

Okuyalım: yes.1:1-2 *RAB, kulu Musanın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşuya şöyle seslendi: "Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün bu halkla birlikte Şeria Irmağını geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin.*

(Kutsal Kitap'tan sadece Tanrı sözünün içeriğini anlamak için en önemli olaylardan bahsediyoruz. Çamaşır ipine asılan kutuların resmini tekrar göster: bkz. ders 1)

Tanrı'ya inanmayanların çocukları büyümüşlerdi. Artık Kenan ülkesine girmek için Tanrı'nın istediği zaman gelmişti. (Haritada Kenan ülkesini göster.)

Yeşu İsrailileri Kenan ülkesine götürdü ve Tanrı İbrahim'e ve onun soyuna vaat ettiği ülkeyi verdi.

- Hatırlayalım: Şeytan ve Firavun İsraililerin Mısırdan çıkışını engellemek istemelerine rağmen ve İsraililer defalarca Tanrı'dan şüphelenmelerine rağmen Tanrı kendi sözünü tuttu. Onları Kızıldeniz'den geçirip kurtardı. 40 yıl içerisinde çölde onlarla ilgilenip korudu ve ihtiyaçlarını karşıladı. Tanrı bir tek sözünden dahi dönmedi.

Okuyalım: yes.11:23 *RABbin Musaya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında miras olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.*

Ölümünden önce Yeşu İsraililere dedi ki: yes.23:14 *İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınıza ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RABbin size verdiği sözlerden hiçbirisi boş çıkmadı hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı.*

Yeşu vefat ettikten sonra İsraililer putlara dönüyor.

Yeşu daha yaşarken İsrail halkı Tanrı'yı anıyordu.

Fakat Yeşu ve çölde Tanrı'nın mucizelerini gören nesil öldükten sonra İsraililer Tanrı'yı unuttular.

- Başka halkların yollarını izlediler. Onlar yaşayan Tanrı'yı tanımıyorlardı ve O'nun Sözü'nü bilmiyorlardı.
- Onlar putlar ürettiler ve Tanrı'nın yerine putlara tapıldılar.

Tanrı putperest Kenanlıları kovup Kenan ülkesini İsraililere vermek istedi.

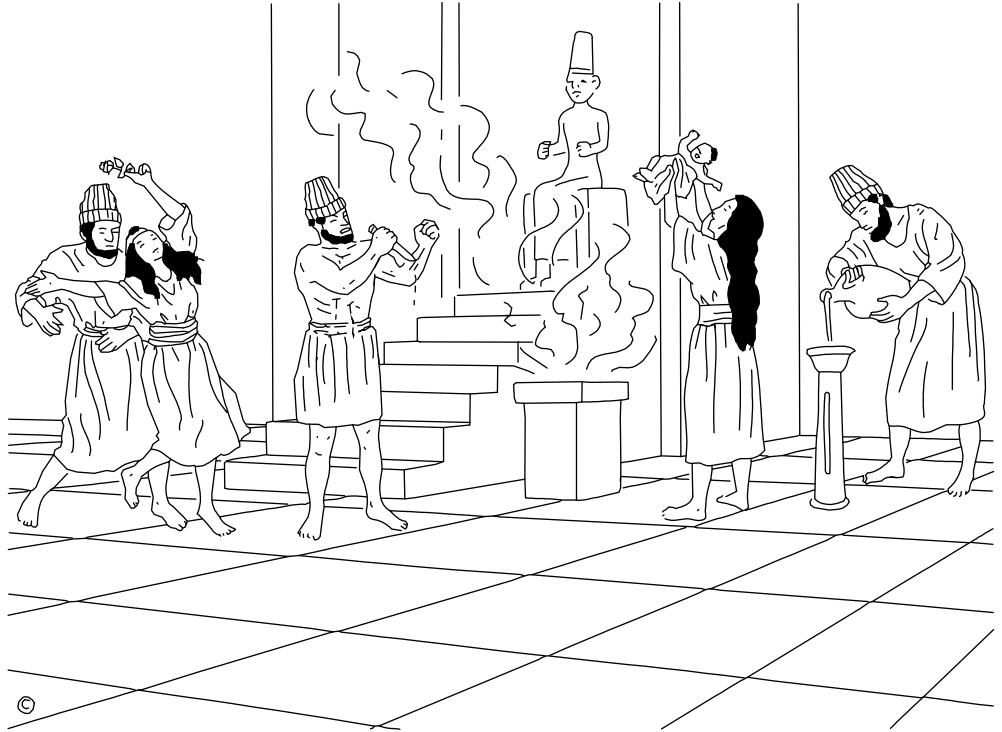
- Fakat İsraililer Tanrı'ya inanmayıp itaat etmediler.
- Bundan dolayı Tanrı bir süre daha Kenanlıların ülkede kalmalarına izin verdi.
- İsraililer putperest bir halkın arasında yaşamaya başlamışlardı.
- İsraililer vaat edilen ülkede Tanrı'ya güvenmek yerine Kenanlıların kötü geleneklerini ve alışkanlıklarını kendileri için kabul ettiler.

Okuyalım: hak.2:7-13 Yeşu yaşadıkça ve RABbin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşudan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk RABbe kulluk etti. RABbin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü. Onu Efrayimin dağlık bölgesindeki Gaaş Dağının kuzeyine, kendi mirasının sınırları içinde kalan Timnat-Herese gömdüler. Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RABbi tanımayan ve Onun İsrail için yaptıklarını bilmeyen başka bir kuşak yetişti. İsraililer RABbin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallara tapındılar. Kendilerini Mısırdan çıkaran atalarının Tanrısı RABbi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara tapınarak RABbi öfkeliendirdiler. Çünkü RABbi terk edip Baala ve Aştoretlere tapındılar.

RESİM 40:
putperestlik

**Kenanlılar
Baala ve
Aştoretler adlı
yalancı
Tanrılara
tapındılar.**

- Şeytan, Baal ve Aştoretlerin gerçek ve yaşayan Tanrılar olduğu konusunda Kenanlıları ikna etti.
- Bununla beraber

aslında Şeytan'a ve onun cinlerine tapındıklarının farkında değildiler.

- Düşünelim: İnsanlar Kutsal Kitap'taki gösterilen yaşayan Tanrı'ya saygı göstermezlerse aslında Şeytan'a tapınmış oluyorlar. Şeytan sahte tavır takınıyor. Şeytan insanların tapındığı putların veya başka şeylerin arkasında saklanıyor. Tıpkı Havva'nın denenmesinde bir yılanı kullandığı gibi yapıyor. Şeytan Tanrı'dan nefret ediyor ve O'na tapınmamızı istemez. Şeytan bütün insanlardan nefret ediyor. Hiç kimsenin Tanrı'ya güvenmelerini istemeyip onların ölümden kurtulmasını da istemez.

Rab, İsraililere O'nu unuttukları için ve O'nun yerine başka putlara tapındıkları için ceza veriyor.

- Tanrı İsraililerin etrafında onlara karşı olan milletlere İsrailileri yenmeleri için izin veriyor. Bu milletler İsraililer köle olarak kullanıyorlar.

Okuyalım: hak.2:14-15 *Bunun üzerine RAB İsraille öfkeleni. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline teslim etti artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı. RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.*

- Rab, kendisine tamamen itaat etmedikleri zaman ve yalnız O'na tapınmadıkları zaman böyle bir şey olacağı konusunda onları uyarıştı.
- Tanrı değişmiyor.
- Kaç yıl geçerse geçsin Tanrı kendi Sözü'nü tutuyor. O sözünü tutmakla beraber O'na inanmayanlara da ceza veriyor.

Hakimlerin Çağı.

İsraililer tövbe ettikleri zaman, yani Tanrı'nın gözünde kendilerini günahkarlar olarak kabul ettikleri zaman ve O'na yakardıkları zaman Tanrı onlara düşmanlarından kurtulması için onlara bir erkek ya da kadın olarak yönetici atadı.

(Zaman şeridinde 'Hakimler' kelimesini göster ve bazı adları sırala.)

Bu kişilere hakimler deniliyor. Bunları Tanrı seçerek İsrailileri yönetmeleri için çağırđı.

Fakat tekrar ve tekrar İsraililer kendi Rab'lerini unuttular. Bundan dolayı Rab defalarca düşmanlarının galip gelmelerine izin verdi.

Okuyalım: hak.2:16-19 *Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hakimler çıkardı. Ama hakimlerini de dinlemediler. RABbe vefasızlık ederek başka ilahlara tapındılar. RABbin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar. RAB onlar için ne zaman bir hakim çıkardıysa, onunla birlikte oldu hakim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu. Ne var ki, hakimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tapınıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçemediler.*

İsraililer Tanrı'ya karşı itaatsizlik yaptıkları için cezalandırılmalarına rağmen, Tanrı hala onları seviyor ve onlarla ilgileniyordu.

- Hatırlayalım: Aden Bahçesinde Tanrı bir kurtarıcı için söz verdi. O Şeytan'ı yenecekti ve dünyayı onun pençesinden kurtaracaktı. Tanrı İbrahim'e, İshak'a ve Yakub'a bu kurtarıcının geleceğinin sözünü verdi. Tanrı bu kurtarıcının onların soylarından geleceğine söz verdi. Tanrı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un soyunu yani İsrailileri bu kurtarıcının onların soyundan geleceği için korudu.

Bunun dışında Tanrı bütün dünyanın O'nu tanımasını istedi.

Tanrı'yı sadece Kutsal Kitap sayesinde tanıyabiliyoruz. İsrail halkının sayesinde Tanrı kendi Sözü'nün çoğunu bize ulaştırdı.

- Tanrı bazı İsrailileri seçerek bu mesajı Kutsal Kitap'ta kaydettirdi (Rom 3,1.2).
- Düşünelim: Kendi Sözü'nün ve kurtarıcının kayıtlarının bize kadar gelebilmesi için Tanrı İsrailileri korudu. İlk sohbet akşamımızda Kutsal Kitab'ı kaydetmek için Tanrı'nın bir tek kişi hariç hepsini İsrail halkından insanları seçtiğini hatırlıyor musunuz? Yahudi ya da İsrail halkı sayesinde Kutsal Kitap bize ulaştı. Ve Tanrı söz verdiği gibi hareket etti. Bütün insanların tek ve aynı kurtuluşa ulaşmaları için Tanrı

bu kurtarıcıyı İsrailin soyundan getirdi. Tanrı kendi Sözü'nü dinlenmemizi istiyor. Böylece biz de kurtulacağız.

Kralların Çağı.

İsraililer dünyanın milletleri arasında çok önemli bir yer almıştı. Çünkü Tanrı kendileri için yönetici ve krallarıydı. Fakat İsrail halkı Tanrı'yı reddedip diğer uluslar da olduğu gibi başka bir kral istediler. Tanrı onların isteğini yerine getirdi. İsraililer üzerinde bir sürü kral yöneticilik yaptı.

(Zaman şeridinde birkaç kral göster.)

- Birkaç kral Tanrı'ya inandı ve O'na güvendiler, fakat çoğu böyle değildi.
- Onlar putlara tapındılar ve İsrail halkını da Tanrı'nın Emirlerine karşı gelmeleri ve günah işlemeleri için teşvik ettiler.
- Arkeolojik bir not: Bu kralların yönetimi ile ilgili birçok arkeolog sayısız gerçekleri keşfedip tasdik etti. Şehirlerin ve köylerin yeri doğrulandı. Tapınaklar, putlar, sunaklar ve bu çağlara ait diğer şeyler kazı yaparak yer altından ışığa çıkarttırıldı. Heykellerde ve mezarlarda bu kralların adları bulundu. Antik çağın alış veriş kontratlarında Kutsal Kitap'taki şehirlerin, yöneticilerin ve savaşların adları bulundu. Ne bulunduysa her zaman Kutsal Kitap'taki kayıtları doğruladı. Bütün bu kazılar Kutsal Kitap'taki kayıtlara uyuyor. Kutsal Kitap tarihsel bakımından da doğru bir kayıttır. Kutsal Kitap'ın her sözüne inanabiliriz, çünkü o Tanrı'nın Sözüdür.

Birkaç arkeolojik örnek verelim: (; tünel;;; v.s.)

Sanherib'in prisma (kaya): İ.Ö. 700; 2.Kr 18; 19; Ysa 36,37

Hizkiyanın tüneli: İ.Ö. 700; 2.Kr 20,20

Jaspis taşından bir mühür: 'Schima, Yaravam'ın (Jerobeam) hizmetçisi': İ.Ö. 750; 2.Kr

14,23-29

Fil dışından kralından Hazael'in adı: İ.Ö. 800; 2.Kr 8,8.15; 12,17.18

Omri Kralı alıntı yapan Moavlıların (Moabiter) taşı: İ.Ö. 800; 1.Kr 16,21-30

v.s.

İsrail kralların arasında en büyük Davut'tu.

Davut İsraililerin en büyük ve en meşhur kralıydı.

Okuyalım: sa2.5:4 *Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı.*

İsraililerin üzerindeki diğer krallara karşın Davut Rab'be bütün kalbiyle inandı ve her şeyde O'na itaat etmek istiyordu.

- Düşünelim: Davut hepimizin olduğu gibi günahkar ve Tanrı'dan kopmuş olarak doğdu. Fakat Davut kendisinin günahkar ve günahın cezasının ölüm olduğunu iyi biliyordu. Tek ümidi Tanrı'nın merhameti ve bağışlaması olduğunu biliyordu. Tanrı'ya itaat ederek günahları için devamlı kurban kesip kan döktü. Davut Rab'be güvendiği için Habil, Henok, Nuh, İbrahim, İshak, Yakup, Musa, Yeşu ve diğer birçok insanlar gibi kabul edildi ve affedildi.

Davut aynı zamanda Tanrı'nın peygamberiydi.

- Tanrı, Davut'a pek çok şeyler kaydettirdi ve bunlar Kutsal Kitap'ın bir bölümünü oluşturuyorlar.
- Davut Mezmurlar yani Zebur'un büyük bir bölümünü yazdı. Onlar aslında Tanrı'ya şükür ilahileridir. Tanrı'nın sevgisini ve merhametini konu alıyorlar. (Davut'un birkaç Mezmurunu göster.)

RESİM 42: Davut

- Ekleyelim: **Tanrı Davut'u krallığa çağırmadan önce bir koyun çobanıydı. Davut'un birkaç Mezmuru çobanlığı ve koyunları konu alıyorlar. Tanrı bu bilgileri kullanarak günahkar olduğumuzu ve koyunlar gibi**

kaybolduğumuzu açıklıyor. Hepimizin güçlü ve akıllı bir çobana ihtiyacımız var. O bizi mahvedilmekten kurtararak doğru patıkaya götürüyor. Rab kendisi bunu yapabiliyor ve hepimizin İYİ ÇOBANI O'dur. (1.Sa 16,11; 17,15.34.35; Mez 23; 65)

Davut bir tapınak yapmaya kalkıyor.

- Ön bilgileri: **Davut İsrail kralı olarak çok zenginleşiyor. Kendisi için görkemli bir saray yapılmasını buyuruyor: özel ağaçtan, taştan, altından ve gümüşten onu inşaat ettiriyor. Bir gün muhteşem evine bakarak Davut şöyle düşündü: Rab'bin evi hala basit hayvan derilerinden ve perdelerden oluşuyor. İsraililer Buluşma Çadırını Sina Dağında Rab için hazırlamışlardı.**
- Bundan dolayı Davut Rab'be daha sağlam ve kudretli taşlardan, değerli ağaçlarından, gümüş ve altından bir bina inşaat etmek istedi.

Davut Rab için sağlam bir oturma yeri hazırlamaya karar verdi. İnsanlar orada O'na tapınsınlar ve O'na kurbanlarını sunsunlar diye.

Rab Davut'un isteğinden çok hoşlandı. Ve Tanrı Davut'la konuşmak için Natan adlı bir peygamber ona gönderiyor.

Okuyalım: sa2.7:1-3 *Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu. O sırada kral, Peygamber Natana, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrının Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi. Natan, "Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir" diye karşılık verdi.*

Tanrı'nın Davut'a olan vaadi.

Rab Davut'a kendisinin değil onun oğlunun bu yeri hazırlamasını istedi. İsraililerin kurbanlar götürüp bu yerde Tanrı'ya tapınmaları için.

Okuyalım: sa2.7:12-17 *"Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun*

krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim. Ama senin önünden kaldırdığım Sauldan esirgediğim gibi ondan sevgimi hiçbir zaman esirgemeyeceğim. Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak tahtın sonsuza dek sürecektir." Böylece Natan bütün bu sözleri ve görüşleri Davuta aktardı.

Tanrı Davut'a daha önce İbrahim'e, İshak'a ve Yakub'a verdiği vaadin aynısını veriyor.

- Tanrı, dünyanın kurtarıcısının ve Şeytan'ı yenecek olan kişinin Davut'un ailesinden geleceğinin sözünü verdi.
- Davut'un soyundan gelecek olan bu kişi her zaman ve sonsuza dek kral olacak.
- Tanrı bir kurtarıcıyı göndereceğinin sözünü hiçbir zaman unutmadı.

Süleyman tapınağı kuruyor.

Davut Kudüs'teki tapınağı, yani Tanrı'nın evini inşa etmek için bütün malzemeleri hazırlayıp stok ediyor.

- Not: Bugünlerde de Kudüs ya da Yerusalemlerine hala gazetelerde ve haberlerde konuşuluyor. Diğer antik şehirlerde olduğu gibi Kudüs de büyük taş surlarla düşmanlara karşı savunması güçlendirildi. Arkeologlar bu eski surlardan ve binalardan pek çok şeyler ortaya çıkarttılar. Bugünlerde de oraya gidebilir ve buraları gezebilirsiniz. Bazıları taa İsraililerin krallarının zamanından kalma.

(Haritada Kudüs şehrini göster.)

Davut vefat etmeden önce oğlu Süleyman'a Rab'bin evini hazırlaması için talimatlar verdi.

Okuyalım: ta1.22:5-6 *Davut, "Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz" dedi, "RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım." Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı. Davut, oğlu Süleymanı yanına çağırdı. Onu İsrailin Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi.*

Süleyman babasının vefatından sonra bütün İsrail halkı üzerinde kral oldu.

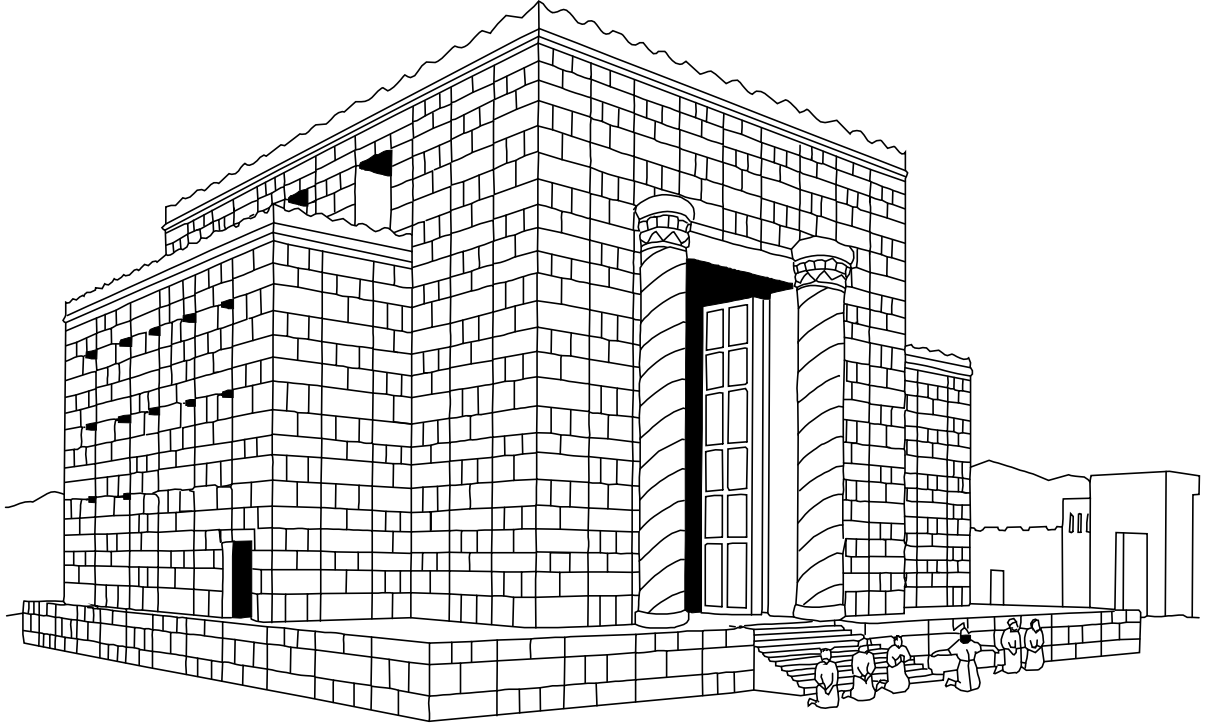
Okuyalım: ta1.29:26-28 *Yişay oğlu Davut bütün İsrailde krallık yaptı. Yedi yıl Hevronda, otuz üç yıl Yerusalemlerde olmak üzere toplam kırk yıl İsrailde krallık yaptı. Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik, onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu.*

Süleyman Kudüs'te yani Yerusalemlerde Rab'bin evini yaptı.

Okuyalım: ta2.2:1 *Süleyman Yahve adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar verdi.*

ta2.5:1 *RABbin Tapınağının yapımı tamamlanınca, Süleyman, babası Davutun adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrının Tapınağının hazine odalarına yerleştirdi.*

RESİM 43: Süleyman'ın tapınağı

©

İsraillilerin hayvan derileriyle ve kumaşlarla hazırlanmış Buluşma Çadırı artık kullanılmıyordu.

Rab’bin bu yeni evi ‘tapınak diye adlandırıldı. Buluşma Çadırında olduğu gibi tapınakta da iki oda vardı:

- En kutsal yer en arka odadaydı ve kutsal olan ilk odadan bir kalın bir perdeyle bölündü. Orada Tanrı kalıyordu.
- Bu perde herkese bir levha gibi ‘GİRMEYİN’ işareti oldu. Başkahin hariç.
- Tanrı ile insanlar arasında ayrımın sembolü oldu.

Tapınağın açılışında ve Tanrı’ya kurban kesildiği anda Tanrı tapınağın en kutsal yerine geldi. Tıpkı daha önce Buluşma Çadırında olduğu gibi oldu. Rab inerken insanlar aydınlık bir ışık gördüler: Şekena-Görkemini gördüler ve Tanrı’ya tapındılar. (ta2. 7,1-3)

- Hatırlayalım: Tek Başkahin yılda sadece bir defa en kutsal yere girebiliyordu. O zaman halk için aracılık yaptı. İsrailliler kendi kendileri oraya giremediler. Onların tek ümidi başkahindi ve onların yerine sunulan kurban kanı.
Her yıl başkahin bu hayvan kanını tapınağın en kutsal yerine götürürdü. Orada kanı bağışlama kapağına serperdi.
İsrailliler hiçbir zaman günahkar olduklarını unutmasınlar. Tanrı mükemmel olduğunu ve günahın karşılığının ölüm olduğunu unutmasınlar diye. Hayvanların kanı onların günahını ortadan kaldıramadığı için her yıl yeniden bu kan gerekiyordu ve her yıl tekrar Tanrı’nın önüne götürülmesi gerekiyordu. (İbr 10,4).

Her yıl Tanrı onların günahlarını örtüp kendi yargısını alıyordu. Bunu tamamen ve mükemmel bir şekilde günahların cezasını ödeneceği anına bakarak yaptı.

İsrail'in Süleyman'dan sonraki birçok kralları.

Süleyman'dan sonra İsrail halkı kendileri üzerinde kimin kral olması gerektiği konusunda kavga çıktı. Sonuçta iki ayrı krallık kuruldu. (Kr1. 11,9-13; 31-37)

Kuzeydeki on oymağa İsrail adı takıldı ve güneydeki iki oymağa Yahuda (Yuda) adı takıldı. (Haritada İsrail ve Yahuda bölgelerini göster).

Özet:

İsraillilerin tarihinin çoğunu gözden geçirdik. (Zaman şeridinde Yeşu'dan İsrail krallarına kadarını göster)

Belki bir gün Kutsal Kitab'ı baştan sona kadar okuyacaksınız. Her kişinin her olayın ayrıntıları bizim için kıymetli öğretişler içeriyor.

Fakat bugünlerde Eski Antlaşma'ya kuş bakışı bakarak geçiyoruz. Böylece bize verilen Tanrı'nın mesajı daha iyi anlayabiliriz.

Sonraki haftalarda bazı peygamberlere daha bakacağız. Onlar İsraillilere ve diğer uluslara ne söylüyorlar.

Ve İsraillilerin kendilerine verilen Tanrı'nın ciddi uyarılarına nasıl cevap verdiklerini de göreceğiz.

Tanrı'ya karşı kendi tepkilerimizi de düşünelim. Tanrı'nın Sözü bizim için kaydedildi ve bununla O'nu tanıyabiliriz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 28

Sorular:

KURS 28:

1. Musa'nın vefatından sonra İsraililerin lideri kim oldu?
2. Tanrı İbrahim'in soyuna söz verdiği ülkeyi verdi mi?
3. İsraililer Yeşu'nun vefatından sonra ne yaptılar?
4. İnsanların putlara veya diğer yaratılmış olan şeylere tapınmaları için kim uğraştı?
5. Gerçek ve yaşayan Tanrı'ya tapınmadıkça ne yapmış oluyoruz?
6. Şeytan neden putlara ve diğer şeylere tapınmamızı istiyor? İşaretleyin:
 - ☐ Şeytan Tanrı'dan nefret ediyor ve O'na tapınmamızı istemez. Birçok şeyleri kullanarak gizleniyor ve insanları aldatıyor.
 - ☐ Onlardan gerçek bir güç kaynaklanıp bize yardımcı olabiliyor. Örneğin muskadan, nazar boncuğundan ve faldan.
 - ☐ Şeytan bütün insanlardan nefret ediyor, Tanrı'ya güvenmemizi istemez ve aynı zamanda ölümden kurtulmamızı da istemez.
7. Tanrı putperestliği için İsrailileri nasıl cezalandırdı?
8. Tanrı İsraililerin yanlış hareket ettiklerini kabul ettikleri zaman ve O'na kurtuluşları için yalvardıkları zaman ne yaptı?
9. Davut'un diğer İsrail krallarıyla arasındaki büyük fark neydi? İşaretleyin:
 - ☐ Davut çok yakışıklı ve güçlü birisiydi ve bundan dolayı halka yeni bir yönetim şeklini verebildi.
 - ☐ Davut Tanrı'ya inanıp itaat etti ve kendisinin günahkar olduğunu biliyordu ve bundan dolayı hayvan kurbanları verdi ve Tanrı'nın onun günahlarını bağışlayacağına güvendi.
 - ☐ Davut İsrail krallarının en sonuncusuydu ve ondan sonra İsa Mesih dünyaya geldi.
10. Tanrı hangi önemli vaadi Davut'a verdi?
11. Davut kendi sarayını bitirdikten sonra ne yapmak istiyordu?
12. Davut Rab için bu tapınağı inşa etti mi?
13. Bu tapınak hangi bakımdan çöldeki Buluşma Çadırına benziyordu? İşaretleyin:

- ☐ Tapınağın birçok odası vardı ve Buluşma Çadırında olduğu gibi üzerine deri örtüler konuldu.
- ☐ Tapınak kum üzerinde inşaa edilip onun kolayca taşınabilmesine olanak sağlanıyordu.
- ☐ Tapınağın iki odası vardı ve malzemeler de aynıydı. En kutsal yerin girişinde olan ağır ve uzun perde başkahin hariç herkese bir ‘Giriş yasağının’ işaretiydi.

14. Başkahin kaç defa bu iç bölüme girebilirdi?

15. Başkahin bu odada ne yapıyordu?

16. Hayvanların kanı İsraililerin günahları için yetiyor muydu? İşaretleyin:

- ☐ Hayır, günah ancak günahkarın ölümüyle ödeniyor. Hayvanların kanı, sadece geçici bir ödeme olarak gerçek kefarete gelinceye dek kabul edildi.
- ☐ Evet, yoksa Tanrı bunu emretmez ve insanların günahlarını da affetmezdi.
- ☐ Hayır, çünkü hiç kimse başka birisinin günahını taşıyamaz.

17. Tanrı, başkahin hayvan kanını bağışlama kapağına serptiğinde ne yaptı? İşaretleyin:

- ☐ Sonuçta günahların kefareti tamamen ödedi ve İsraililer artık hiç günah işlemediler.
- ☐ Tanrı İsraililerin son 1 yılda işlemiş oldukları günahları örttü. Tanrı günahın kefaretinin ödenmesine dek cezayı alıyordu.
- ☐ Başkahin günah işledi, çünkü Tanrı kan serpmesini istemedi.

18. Kral Süleyman’ın vefatından sonra ne oldu?

**Yeşaya 10,5-6; Yeremya 6,13.14; 20,5; 2.Krallar 17,1-8; 25,1-12:
Tanrı'nın peygamberleri; İsrail uyarılarından görmemezlikten geliyor.**

Giriş:

Bir kişiye onun duymak istemediği bir şeyi söylemeyi hiç denediniz mi? Bu kolay değildi, değil mi? Sevdiğiniz bir kişiyi gelecek bir felaket hakkında uyarmak ve eğer bu kişi sizin söylediklerine aldırmıyorsa bu oldukça zordur.

Tanrı baştan beri insanlarla konuştu.

Tanrı dünyanın ve bütün insanların yaratıcısıdır. Tanrı her insanı seviyor ve dünyadaki bütün insanların

Şeytan'ın egemenliğinden kurtulmasını ister. Şeytan'ın korkunç günah ve ölüm dünyasından kurtulsunlar

İstedi (Yea 45,12.18; Yuh 3,16; 2Pe 3,9).

İnsanların O'nun isteğinin bilmesi için Tanrı dünyanın başlangıcından beri insanlarla konuştu.

- **Hatırlayalım:** Tanrı Adem'le Havva ile konuştu, Kahin'le ve Nuh ile de konuştu. Tanrı Nuh'a mesajını verip tövbeye ve sadece ona inanmasına çağırdı. Tanrı İbrahim'e, İshak'a, Yakub'a ve Yusuf'a da hitap etti. Tanrı mesajını Musa'ya verdi ve Musa onu Firavun'a ve İsrail halkına verdi. Musa seçilmiş, halkı vaat edilen ülkeye doğru götürdüğünde Tanrı Musa'yla konuşmaya devam etti. Tanrı İsrail halkıyla konuştu ve onlara Sina Dağından emirlerini verdi

Tanrı İsrail ve Yahuda oymaklarıyla konuşarak Kendi yolunu gösterdi ve günahların yargısından dolayı uyardı. Tanrı ayrıca elçilerini İsraililerin bitişik uluslarına da gönderdi.

Peygamberlerin mesajı.

Tanrı'nın elçilerine peygamberler deniliyordu.

Zaman şeridinde birkaç peygamberlerin adlarını bulalım (kronolojik zaman şeridinde peygamberlerin adlarını göster).

Yeşaya, Yeremya, Hezekiel, Daniel Rab'bin meşhur elçileriydi.

Bu adları ve birkaç tane daha peygamberlerin adları Eski Antlaşmanın kitaplarının başlıkları olarak görebilirsiniz. Tanrı bu kişileri görevlendirip bu kitapları yazdırdı.

Tanrı'nın peygamberleri insanları tövbe etmeye, putları terk etmeye ve yalnız Rab'be inanmalarına çağırdılar.

- **Hatırlayalım,** tövbe eski tutumunun değişimi demektir.
- Tövbe, bizim günahlarımız hakkında Tanrı'nın görüşünü paylaşmak demektir. Tapınakta ayın yapan İsraililerin birçoğu hala ek olarak putlara da taptılar.
- Tanrı bu konuda onlara hiçbir zaman hak vermeyeceğini söyledi.
- Kime ibadet etmek istediklerine artık karar versinler.
- Yasayan Tanrı'ya tapınmak isteyenler kalplerinden ve Tanrı'nın Sözüne göre Tanrı'ya tapmalılar.
- Tek ve gerçek Tanrı O'dur.

Tanrı, kendisinden başka bir şeye tapanların tapınışını kabul etmeyecektir.

Tanrı'nın diğer peygamberleri Musa'ya verilen Tanrı emirlerini halka hatırlattılar.

- İsraililer bu yasaları ihmal ettiler. (Yeremya 5).
- Peygamberler insanları: 'Tövbe edin ya da Tanrı sizi cezalandıracak' diye uyardılar.
 - o Tanrı İsraililerin düşmanlarını çağırıp uyandıracaktı.
 - o Düşmanları İsrailileri yenip yabancı ülkelere sürgün edeceklerdi.
 - o Orada İsraililer düşmanlarının köleleri olarak yaşamak zorunda olacaklardı ve onların İsraililerin bilmedikleri bir dili olduğunu söylüyorlardı.
- **Yeşaya** peygamber İsrail'i (yani kuzeydeki on oymağı) uyardı. Tövbe etmediklerinde Rab'bin Asurluları onlara karşı savaşmaya çağıracağını önceden söyledi (haritada Asur'u ve İsrail'i göster).
- **Okuyalım:** yea. 10:5-6 *"Vay haline Asur, öfkemin değneği! Elindeki sopa benim gazabımdır. Asuru Tanrısız ulusa karşı salacağım Soyup yağma etmeleri, Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemeleri, Öfkelendiğim halkın üzerine yürümeleri için buyruk vereceğim."*
- **Yeremya** peygamber Kudüs'teki ve Yahuda oymağını uyardı. Rab Babil halkını Yahuda'yı mahvetmeye çağırdı.
- **Okuyalım:** yer.20:5 *Bu kentin bütün zenginliğini -ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini- düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babile götürecekler.*

Tanrı değişmedi.

- O hak gerçek ve yaşayan Tanrı'dır.
- O bizim yaratıcımızdır ve O'na tapınmayıp başka bir şeye tapanların hepsini cezalandıracaktır.

Tanrı kurtarıcıyı göndermeyi unutmadı.

Aden Bahçesindeki ilk kurtarıcı gönderme vaadinden sonra binlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı vaadini

unutmadı. Hala kendi kurtarıcısını göndermekten vazgeçmedi. O Şeytan'ı mahvedip insanları kurtaracak. Tanrı'yla insanlar arasındaki bağı yenileyip derin bir dostluğu kurma imkanı sağlayacak.

- **Hatırlayalım:** Tanrı daha önce İbrahim'e, İshak'a ve Yakub'a verilen vaadi tekrarlanıyor. Onların soyundan o kurtarıcının geleceğine söz verdi. Geçmiş yıllarda Tanrı İsraililere hep bu vaat edilen kurtarıcının geleceğini hatırlattı. Tanrı Davut'a da kurtarıcının onun soyundan geleceğini söylemişti.

Tanrı kurtarıcının gelmesinden yüzlerce yıl önce onun hakkında birçok şeyleri belirledi.

- Peygamberlerine bu kurtarıcının neler yaşayacağını olaylar gerçekleşmeden önce söyledi.
- Peygamberler bu gerçekleri kitaplarına yazdılar ve bunlar Kutsal Kitab'ın birer bölümleridir.
- Sonraki saatlerde bu peygamberlik sözlerini ve Tanrı'nın onları nasıl gerçekleştirdiğini öğreneceğiz.

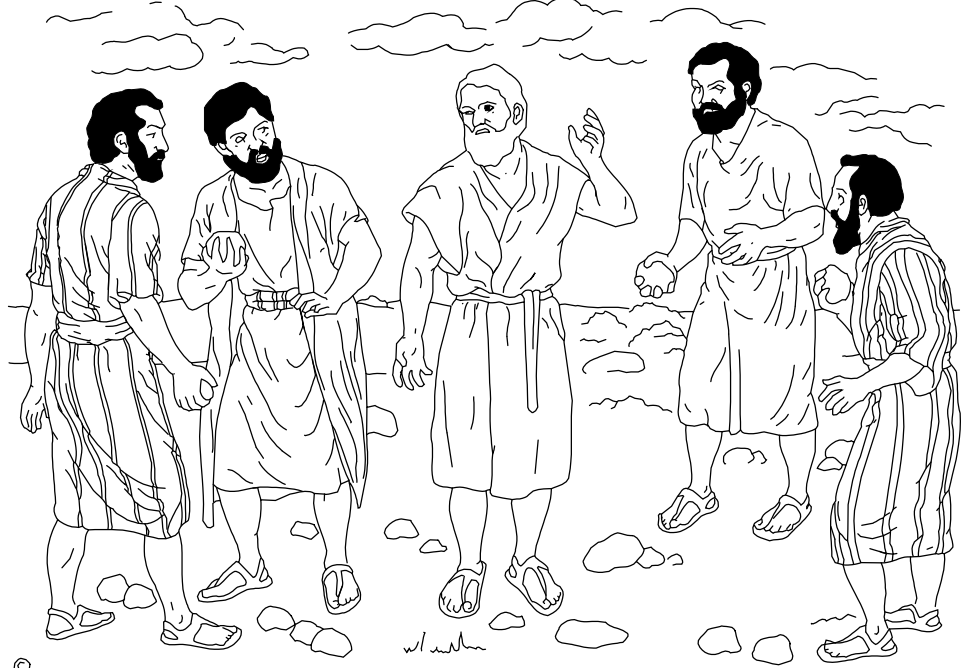
İnsanların çoğu Tanrı'nın isteği ve O'nun vaatleriyle ilgilenmemelerine rağmen Tanrı bir kurtarıcıyı gönderme planını iptal etmedi. Tanrı dünyayı seviyor ve hiç kimsenin sonsuz bir cezayı uğramasını istemiyor.

İsrail'in Tanrı'ya karşı tutumu, peygamberler ve onların mesajı.

İsraililer arasında her zaman Tanrı'ya ve mesajına inanan birkaç kişi vardı. Fakat İsraililerin çoğu Tanrı'nın sözüne itaat etmeyi reddettiler. Onlar Tanrı'nın elçilerine zulmettiler.

RESİM 46:
Reddetme

- Hala putlara tapıyorlardı.
- Onların etrafında yaşayan ulusların çirkin geleneklerine ve alışkanlıklarına uydular.
- Tapınağa gidip Tanrı'ya tapındılar ve bütün ibadetlerine uymaya

- çalıştılar, yani kurban kestiler v.s., fakat günlük yaşamlarında Tanrı'ya itaat etmediler.
- Tanrı'ya ettikleri dualar iyiydi, fakat Tanrı onlara cevap vermedi, çünkü kalpleri söylediklerinden farklıydı.
- Yeşaya 29,13: 'Rab diyor ki, "Bu halk bana yaklaşıp ağızlarıyla, dudaklarıyla beni yüceltiyor, ama yürekleri benden uzak..."' diyor.

- **Düşünelim:** Belki bir kişinin ya da kilise mensubunun davranışı seni Tanrı'ya karşı darılmaya itti. Belki Şöyle düşünürsünüz: 'Ben hiçbir zaman böyle bir kişi olmak istemiyorum! Gerçek inanç buysa o zaman ilgilenmiyorum'.

Tanrı da böyle bir ibadeti reddediyor. Böyle ikiyüzlü bir dindar, Tanrı'ya güvenmek ve onu tanımak için size engel olmasın.

Tanrı yalan söylemez. O her zaman sadık ve dürüsttür. O hiç değişmez. O sevecen, merhametli ve lütfkardır. Fakat aynı zamanda kutsaldır, adildir ve her günahı cezalandırıyor.

Tanrı ikiyüzlü dindarların günahlarıyla ilgilenecek. Sizi utandıran veya Tanrı'yı tanıma bilginizi şaşırtan insanlarla O kendisi ilgilenecek. Sizin işiniz değildir bu.

Tanrı kendi günahlarımızın kötü olduğunu kabul edip O'na güvenmemizi istiyor.

Tanrı'yı aldatamayız.

- İnsan sadece başka bir insanın dış görünüşünü görebiliyor ve onun sözlerini duyabiliyor.
- Oysa Tanrı kalplerimize ve düşüncelerimize bakıyor.

O içimizin nasıl görüldüğünü biliyor.

- Hepimizin günahkar olduğunu söylüyor.
- Hiç kimse kendi sevaplarıyla Tanrı'yı hoşnut edemiyor.

İsraililerin kahinlerinin ve liderlerinin çoğu bozulmuştu.

- Rab'be güvenmediler.
- O'nun sözlerine uymadılar.

-

Fakat Tanrı tarafından gönderilen peygamberlerin yanında sahte ve İsrail'e yalan söyleyen peygamberler de vardı.

- Kendileri Tanrı'nın peygamberleri olduklarını söylediler, fakat gerçekte Şeytan'ın kullarıydılar.
- Halka yalan söylediler.
- İnsanlara her şeyin yolunda olduğunu ve Tanrı'nın onlara ceza vermeyeceğini söylediler.
- **Okuyalım:** yer.6:13-14 *"Küçük büyük herkes kazanç peşinde, peygamberler, kahinler, hepsi halkı aldatıyor. Esenlik yokken, esenlik, esenlik diyerek halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.*
- **Kıyaslayalım:** Şeytan bugün de aynıdır. Şeytan bugünlerde hala insanlarla bize hitap ediyor. Tanrı'nın Sözü'nün gerçek olmadığını ve Tanrı'nın günahı cezalandırmayacağını söylüyor. Bugünlerde sonsuz bir ceza olmadığını ve Tanrı'nın hiç kimseyi cehenneme göndermeyeceğini söylüyorlar. Bize her şeyin yolunda olduğunu ve kaygı çekmek için bir gerekçe olmadığını söylüyorlar. Herkesin herkesle barışacağını, büyük ve mutlu bir aile olacağımızı kaydediyorlar.
- Bazı kişiler Tanrı'nın insanlara sadece maddi ve bedensel avantajlarını sağlamak için var olduğunu söylüyorlar. Başka insanlar kiliseye para verirse Tanrı'nın insanları refahla ve zenginlikle ödüllendireceğini söylüyorlar. Ya da insanlar Tanrı'dan bir şeyler talep etsinler, çünkü Tanrı bunu vermek zorundadır diye anlatıyorlar.
- **Düşünelim:** Tanrı insanlara hiçbir şey borçlu değildir. Tanrı egemendir. O hala kutsal, adil, gücü her şeye yeten Tanrı'dır. Kendi varlığının önünde bir günaha bile izin vermez. O'na inanmayı ve

açıkladığı yolla O'na yaklaşmayı reddedenleri sonsuza dek ateş gölünde cezalandıracaktır. Bozulmuş insanlar için esenlik olmayacak; bu Tanrı'nın Sözüdür. Kutsal Kitab'ın değiştirildiğine ve doğru olmadığına dair konuşan kişi sahte bir peygamberdir (Yea 57,20.21). Tanrı'nın Sözüne karşı gelenleri dinlemeyin. Herkes Tanrı Sözüne ya da insanlara inanmaya karar vermek zorundadır.

İsrail ve Yahuda üzerinde Tanrı'nın yargısı.

Tanrı merhametlidir (2Pe 3,9). Günahkarları hemen cezalandırmıyor.

- **Kıyaslayalım:** Tanrı Nuh'un zamanında insanları 120 yıl uyarak ve ancak sonra tufanla mahvetti. Yüzlerce yıl elçilerini İsraililere gönderdi. İsrail'i uyardılar. Tanrı'nın gazabının ve mahkemesinin onların tövbe etmemeleri yüzünden geleceğine tanıklık ettiler.

İsraililer, Tanrı'nın düşmanlarına ülkeyi ele geçirmek ve kendilerini esir etmek için izin vereceğine inanmadılar. Fakat İsraililer tövbe etmedikleri ve inanmadıkları için onların düşmanlarına onları yenmek için izin verdi. Asurlular kuzeydeki on oymağı yenip onları esir aldılar ve kendi ülkelerine sürgün ettiler. (Haritada: Asur ve Kuzey İsrail'i göster.)

Okuyalım: kr2.17: 1 -8 kr2.17:1 *Yahuda Kralı Ahazın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea Samiriyede İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı. kr2.17:2 RABbin gözündeki kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları kadar değil. kr2.17:3 Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç ödemeye başladı. kr2.17:4 Ancak Asur Kralı Hoşea'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu Sonun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralına ödememişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı. kr2.17:5 Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriyeyi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü. kr2.17:6 Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriyeyi ele geçirdi. İsrail halkını Asura sürdü. Onları Halaha, Habur Irmağı kıyısındaki Gozana ve Med kentlerine yerleştirdi. kr2.17:7 Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavununun boyunduruğundan kurtarıp Mısırdan çıkaran Tanrıları RABbe karşı günah işledikleri için İsraililerin başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar, kr2.17:8 RABbin İsrail halkının*

önünden kovmuş olduğu ulusların törelerine ve İsrail krallarının koyduğu kurallara göre yaşamışlardı.

Sonra Asurlular başka ülkelerden insanları İsrail toprağının kuzeyine yerleştirdiler.

- Bu insanlar putlara taptılar.
- Tek gerçek ve İsraililerin yaşayan Tanrı'sını tanımıyorlardı.

On oymaklardan bir grubu Asur'a sürgün edilmediler. Çünkü onlar başka ülkelerden gelenlerle evlendiler.

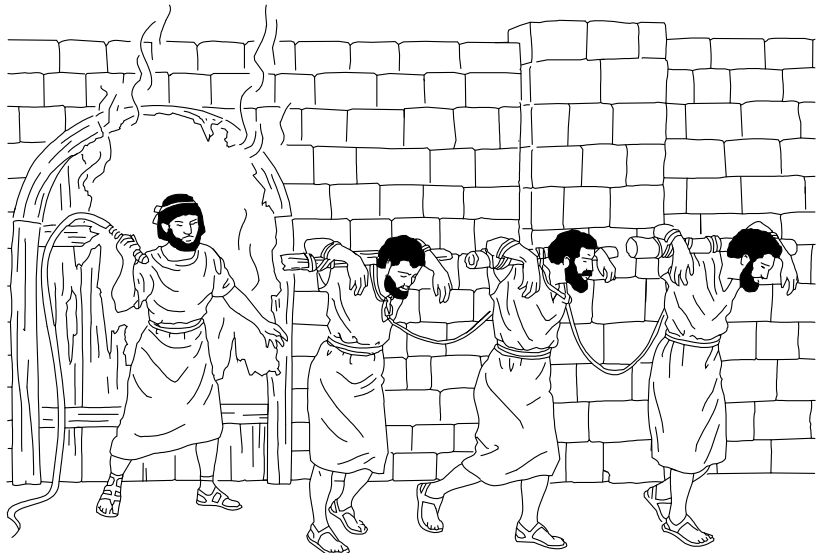
- Karışmış ailelerden gelen soya Samiriyeliler denildi.
- Samiriyeliler Rab'be tapındılar, fakat tapınmayı kendi istedikleri yolla yaptılar. Tanrı'nın Musa'ya emrettiği gibi yapmadılar.
- Tanrı'nın Kudüs'teki tapınağına da gelmeyi reddettiler.
- Bu yüzden Tanrı da onların ibadetini reddetti.

İsraililerin güneydeki iki oymağı Yahuda da Kudüs halkı dahil tövbe etmeyi reddettiler. Bundan dolayı Tanrı Babillilerin ülkelerini işgal etmeye izin verdi. (Haritada Babil' i ve Yahuda' yi göster.)

- Babilliler Kudüs'ün surlarını yağmalayıp yıktılar.
- Süleyman'ın görkemli Tanrı tapınağını da yıkıp yaktılar.

Okuyalım: kr2.25:1-12 Sidkiyanın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerusolim önlerine gelip ordugah kurdu. Kent surlarının çevresine toprak rampalar kurdular. kr2.25:2 Kral Sidkiyanın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı. kr2.25:3 Dördüncü ayın dokuzuncu günü, kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu. kr2.25:4 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olduğu halde, bütün askerler geceleyin kralın bahçesine yakın iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yolundan gittiler. kr2.25:5 Ama Kildani askerler kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetiştiler. Bütün ordu dağıldı. kr2.25:6 Kral Sidkiya yakalanıp Rivlada Babil Kralının huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi. kr2.25:7 Sidkiyanın oğullarını gözünün önünde öldürdüler kendisinin de gözlerini oydular. Sonra onu zincire vurup Babile götürdüler. kr2.25:8 Beşinci ayın yedinci günü, Babil Kralı Nebukadnessarın krallığının on dokuzuncu yılında muhafız birliği komutanı ve Babil Kralının danışmanı olan Nebuzaradan Yerusolime girdi. kr2.25:9

RABbin Tapınağını, kral sarayını ve Yerusolimdeki bütün evleri ateşe verip önemli yerleri yaktı. kr2.25:10 Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildan ordusu Yerusolimi çevreleyen surları yıktı. kr2.25:11 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralının safına geçmiş kaçakları ve artakalan halkı sürgün etti. kr2.25:12 Ancak bağcılık ve çiftçilik yapsınlar diye, bazı yoksul insanlara dokunmadı.

RESİM 47: Kudüs'ün yıkımı.

Tanrı, İsraililerin tövbe etmezler daha önce uyardığı gibi cezalarını gerçekleştirdi.

- Halk O'nun Sözüne inanmadı. Ama Tanrı onları cezalandırdı.
- Tanrı inananların hepsini sonsuza dek cezalandıracak.

Babil sürgününden dönüş.

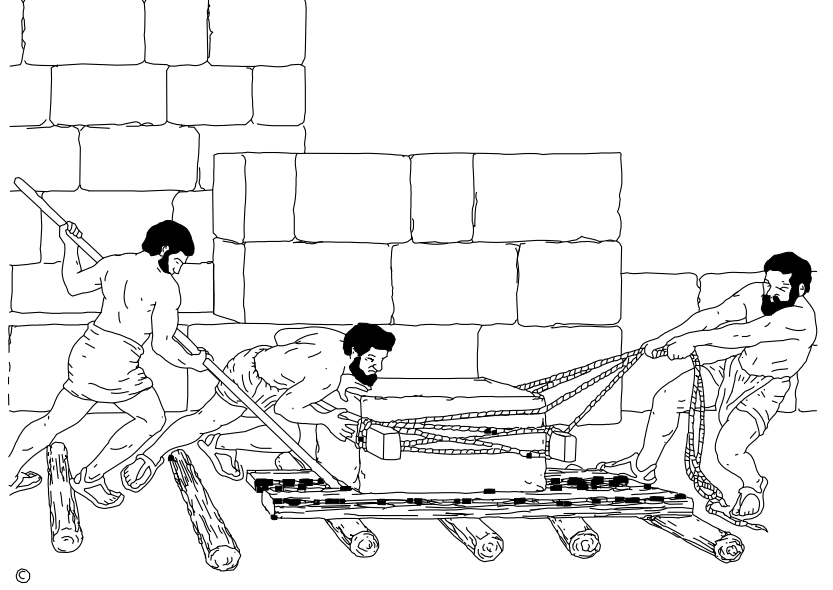
Yıllar sonra Yahuda halkı Babil'de tövbe edip kendi ülkelerine geri götürülmeleri için Tanrı'ya yalvardılar. Rab onların feryadı duyup birçoğunu kendi ülkelerine geri götürdü.

- Kudüs'ü tekrar surlarla kuşattılar (Ezra ve Nehemya kitapları onu anlatıyor).
- Tapınağı da tekrar kurdular.

RESİM 48: 2. tapınağın kurulması.

İsraililerin kendi ülkelerine dönenlerine yeni bir ad takıldı.

- Onlara artık Yahudiler denildi. Bugünlerde de aynı ad onlar için kullanılıyor.
- Yahudi adı büyük olasılıkla Yahuda oymağından geliyor.

Yahudiler Rab'be tapmaya devam ettiler. Fakat çoğu kalplerinden tapınmıyordu.

- Kurbanlarıyla tapınağa gittiler.
- Fakat gerçekten günahkarlar olup da kendilerinin Tanrı'nın merhametine ihtiyaçları olduğuna inanmadılar.

Grekler ve Romalılar.

Rab başka ulusların onları ülkesini işgal etmeleri için izin verip onları tekrar cezalandırdı. Grekler (eski Yunanlılar) ülkenin yönetimini kendi ellerine aldılar ve Grekçe'yi öğretiyorlardı (Haritada Yunanistan'ı göster. İ.Ö. 400 çok etkiliydi ve Yahuda halkı İ.Ö. 330 Büyük İskender'de Yunan egemenliğine alındı).

Tanrı kendi hikmetine göre Grek dilini kullanıp kendi Sözü'nü dünyada çoğunlukla bilinen Grkçe'yle bildirmek istedi.

- **Derinleştirilim:** O zaman Kutsal Kitap daha bitirilmiş değildi. Ancak Eski Antlaşma adında olan bölümü bitirildi (Tevrat, Zebur ve Peygamberler). Eski Antlaşma kitaplarından birçoğu asıl dillerinden yani İbranice'den Grekçe'ye çevrildi. İsraililerden uzak olan halklar bu kitapları okuyarak Tanrı'nın Sözü sayesinde gelecek kurtarıcı için hazırlandılar.

Daha sonra yani İ.S. birinci yüzyılda Tanrı insanlara geri kalan sözlerini verdi. Buna Yeni Antlaşma ya da İncil deniliyor. İncil'i direk Grek dilinde yazdırdı. Çünkü çok uzak olan milletlerin dahi bildiği bir dildi.

Romalılar Grekleri yendiler ve bununla beraber Kudüs'ün ve İsrail toprağının yönetimini de aldılar (Haritada Roma'yı göster. İ.Ö. 63 Filistin yöresi Roma imparatorluğuna düştü. Onlar İ.S. 476 onu yönettiler.)

RESİM 49: Roma yönetimi, asker

Romalılar Yahudilerin topraklarını işgal edip onlardan vergi aldılar.

- Kendi emirlerine uymayanları hemen sert bir şekilde cezalandırdılar.
- Romalılar birçok Yahudi'yi kılıçtan geçirdiler ya da mızrakla öldürdüler. Bazılarını çarmıha gerdiler.
- Sezar olan Roma İmparatoru işgal ettiği ülkeler üzerine yöneticiler koydu.
- Romalılar Sezar dahil birçok sahte tanrılara taptılar.
- Buna rağmen Romalılar Yahudilerin tapınağa girip Rab'be ibadet etmeleri için izin verdiler.

Tanrı'nın izniyle Roma İmparatorluğu büyük avantajlara sahip oldu.

- Tanrı, büyük İmparatorluğu birleştiren çok sayıda iyi yollar yaptırdı.
- Tanrı bununla kendi Sözünün uzak ülkelere ulaşması için zemin hazırladı.

Tanrı diğer uluslarla da ilgileniyor ve onlar da kendisini tanısınlar istiyor.

Tanrı'nın emirlerini öğretmek için havralar (sinagog) inşa ediliyor.

O zamanda Yahudiler toplantı yerleri yani havralar inşa ediyorlardı. Orada Eski Antlaşmanın kitaplarını okuyup öğrettiler.

- Zulümden ve sürgünden bir süre sonra Yahudiler ülkelere götürüldüler.
- Havralar sadece İsrail toprağındaki çoğu köylerde ve şehirlerde kurulmakla kalmayıp Anadolu'da, Yunanistan'da, İran'da ve kuzey Afrika'da kuruluyordu (Haritada bu bölgeleri göster).
- Haftanın son gününde Yahudileri havralarda toplayıp dini liderler onlara Musa'nın ve diğer Peygamberlerin kitaplarından okuyup öğrettiler.
- Fakat açıklamaları Kutsal Kitap'taki Tanrı'nın Sözüne göre değildi.
- Yahudilerin çoğu tapınağa ve havraya gitmelerine rağmen Rab'be güvenmediler ve O'nun Sözüne itaat etmediler.

- Kültürel alışkanlıklarından ve geleneklerden dolayı toplandılar. Fakat yürekleriyle Rab'be tapınmadılar.

Tanrı'dan korkan Yahudi imanlılar.

Buna karşın her zaman Tanrı'nın Sözüne iman eden küçük bir grup vardı.

- Rab'be güvenip O'nun Sözüne itaat etmeye çalıştılar.
- Rab onları imanları yüzünden kabul etti.
- **Kıyaslayalım:** Habil, Nuh, İbrahim ve diğer birçok insan gibydiler. Kendilerinin günahkar olduklarını kabul edip Rab'bin merhameti ve bağışlaması için güvendiler.
- Gelecek kurtarıcıyı beklediler. O onları günahından ve Şeytan'dan kurtaracak (Lk 1,76-79).
- İlk kurtarıcı vaadinin üzerinden binlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı'nın atadığı anda her şeyin gerçekleşeceğini kesin biliyorlardı.
- **Düşünelim:** Biz kime benziyoruz? Tanrı 'ya iman etmeyi reddeden İsrail halkı gibi miyiz? Yoksa Rab 'bin Sözüne güvenen ve sadece O'na inanan az ve küçük bir grup gibi miyiz?

Özet:

İsraililerin imansızlığı ve vaatleri reddetmesi Rab'bi üzdü.

Mezmun 81,13.14.16'de Tanrı: *Keşke halkım beni dinleseydi, İsrail yollarımda yürüseydi!*

Düşmanlarını hemen yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım! Oysa sizleri en iyi buğdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum." diyor.

Tanrı İsrail'in yaptıkları için çok üzüldü; fakat planlarını değiştirmede ve vaatlerinden vazgeçmedi. Fakat şimdi merhametini ve lütufunu bütün dünyaya uzatacağı. Ortak bir dil sistemiyle çalışan bir ulaşım ve yol sistemi kurdu. Ayrıca uzak ülkelerde öğretim okulları da, yani havraları da yaptırdı. Tanrı bununla gelecek olan ve uzun zamandır beklenen kurtarıcı için haberdar olmaları için hazırlık yapmıştı.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 29

Sorular:

1. Tanrı neden kendisi için elçiler atadı?
2. Tanrı'nın peygamberleri İsraililere ne söylediler?
3. Bunu yapmazsa Rab onlara ne olacağını söyledi?
4. Tanrı değişti mi?
5. İlk kurtarıcı vaadinden yani binlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı bir kurtarıcı gönderme vaadini unuttu mu?
6. Tanrı gelecek kurtarıcı hakkında kime çok bilgi verdi?
7. Bu gerçekleri nereye kaydettirdi?.
8. İsraililerin çoğunun peygamberlere karşı tutumları nasıldı? İşaretleyin:
 - ☐ Tanrı'nın peygamberlerine zulmedip öldürdüler. Putperestlikte kaldılar. Onların etraflarında yaşayan ulusların kötü alışkanlıklarını kabul ettiler.
 - ☐ Peygamberleri iyice dinleyip tek olan Tanrı'ya saygılı bir şekilde yaşadılar.
9. Buna rağmen İsraililer tapınağa gidip kurbanlar kesip Tanrı'ya taptılar mı?
10. Tanrı onların ibadetinden hoşlandı mı? Onların kurbanlarını kabul etti mi?
11. Tanrı onların ibadetlerini ve kurbanlarını neden kabul etmedi?
12. Düşüncelerimizi bilen ve yüreklerimize bakan kimdir?
13. Tanrı bizim hakkımızda ne diyor?

14. Tanrı bazı İsrailîlileri kabul etti mi?
15. Bu Yahudi inanlıları kimi beklediler?
16. Tanrı kuzeydeki on oymağa ne yapılmasına izin verdi?
17. Tanrı Kudüs'le ve güneydeki iki oymağa ne yaptı?
18. Bazı İsrailîliler kendi ülkelerine döndüler mü?
19. İsrail toprağına dönünce ne yaptılar?
20. Bu İsrailîlilerin yeni adı neydi?
21. İsrail'in diğér toprağıını işgal eden milletlerin adı neydi?
22. Romalıları kime taptılar?
23. İsrailîlilerin arasında İbrahim, İshak, Yakup, Musa ve Davut gibi gerçèk Yahudi inanlısı var mıydı?

Luka 1,5-17.24-38: Tanrı Yahya'nın ve İsa'nın doğumlarını vaat ediyor

Giriş:

İsrail halkına hitap eden son peygamber Malaki adlı bir kişiydi. (Zaman şeridinde Malaki adına bakalım.)

Hep beraber Malaki kitabını açalım. Eski Antlaşma'nın en son kitabı oluyor. Yerini hafızanıza tutun, çünkü sonra bu bölümden tekrar okuyacağız.

- Malaki, Yahudilere kurtuluş için Tanrı'nın kurtarıcısının geleceğini hatırlattı.
- Bu kurtarıcının gelişinden önce başka bir peygamber gönderileceğini de vurguladı.
- 'Öncülük' yapan bu peygamberin görevi halkı bu kurtarıcı için hazırlamasıydı (Mal 3,1; 4,5.6).

Tanrı, Malaki'den sonra 400 yıl hiç peygamber göndermedi. Fakat bu 'sessiz yıllarda' Tanrı yine de çalışıyordu (Zaman şeridinde 400 yıllık 'sessiz Zamanı' bakalım).

Tanrı gelecek olan kurtarıcı hakkında henüz habersiz olan insanlara müjdelenmesi için büyük bir hazırlık yapmaya başladı (Grekçe dili dünyanın birçok yerinde biliniyordu, uzak olan ülkeleri de Roma yollarıyla bağladı, kendi halkını çok uzak ülkelere dahi gönderdi ve sinagogda [havra] O'nun sözünü öğretmeye başladılar). Bu kurtarıcının gelişi Tanrı'nın vaadinin gerçekleşmesi olacaktı. Bu kurtarıcı sadece Yahudilere değil, bütün dünya için bir kurtarıcı olacaktı.

Tanrı'nın seçtiği zaman gelmişti. Tanrı Aden Bahçesinde verdiği vaadi yerine getirmek istedi (Yar 3,15).

Şimdi Yeni Antlaşma'da, yani İncil'de Yahudi olan yaşlı bir çiftin öyküsünü okuyalım. Onlar Tanrı'ya inandılar ve Tanrı'nın vaadinin gerçekleşmesini beklediler.

Tanrı Zekeriya'ya ve Elizabet'e bir oğul vaat ediyor.

Okuyalım: Luka 1,5-6 *Yahudiye kralı Hirodes zamanında, Abiya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun'un soyundan olan karısının adı ise Elizabet'ti. Her ikisi de Tanrı'nın gözünde doğru kişilerdi, Rab'bin tüm buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı.*

Zekeriya ve eşi Elizabet Yahudilerdi. Tanrı'ya inandılar ve O'nun Sözüne güvendiler.

- Tapınakta Tanrı'nın Musa'ya emrettiği gibi kurban kesiyorlardı.
- Tanrı'ya güvendikleri için ve O'nun verdiği yolla O'na yaklaştıkları için Tanrı onları kabul etti. Tıpkı daha önce Habil ve O'na güvenen diğer kişiler gibiydiler.

Okuyalım: Luka 1,7 *Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. Her ikisinin de yaşı ilerlemişti. Zekeriya ve Elizabet yaşlı olmalarına rağmen maalesef henüz çocukları yoktu.*

Okuyalım: Luka 1,8-10 *Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölümünde olduğu bir gün, Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. Kâhinlik geleneği uyarınca Rab'bin tapınağına girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti. Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.*

Zekeriya'nın Kudüs'teki tapınakta kâhinlik mesleği vardı (Zaman şeridinde Yahya adını göster).

Zekeriya'nın tapınakta kâhinlik işini yaparken ne olduğunu hep beraber öğrenelim.

Okuyalım: Luka 1,11-14 *Bu sırada, Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında dikilip Zekeriya'ya görüldü. Zekeriya onu görünce şaşırды, korkuya kapıldı. Melek ona, «Korkma, Zekeriya» dedi,*

«duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, onun adını Yahya (Johannes) koyacaksın. Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek.

RESİM 50:
Zekeriya ve
melek

Tanrı'nın meleği
Zekeriya'ya bir oğul vaat
etti. Bu oğula Yahya
adını vermesini istedi.

Yahya
kurtarıcının
yolunu
hazırlamak için
görevlendirildi.

Okuyalım: Luka 1,15-
17 O, Rab'bin gözünde
büyük olacak. Hiç şarap
ve içki içmeyecek; daha
annesinin rahmindeyken ©
Kutsal Ruh'la dolacak.

İsrail oğullarından birçoğunu, Tanrıları olan Rab'be döndürecek. Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir.»

Rab Zekeriya'nın oğlu hakkında her şey çok önceden biliyordu. Elizabet hamile olmadan önce bütün bunları biliyordu.

- Tanrı her şeyi çok önceden biliyor.
- Tanrı, bizi babamızın ve annemizin haber olmadan önce tanıyordu.

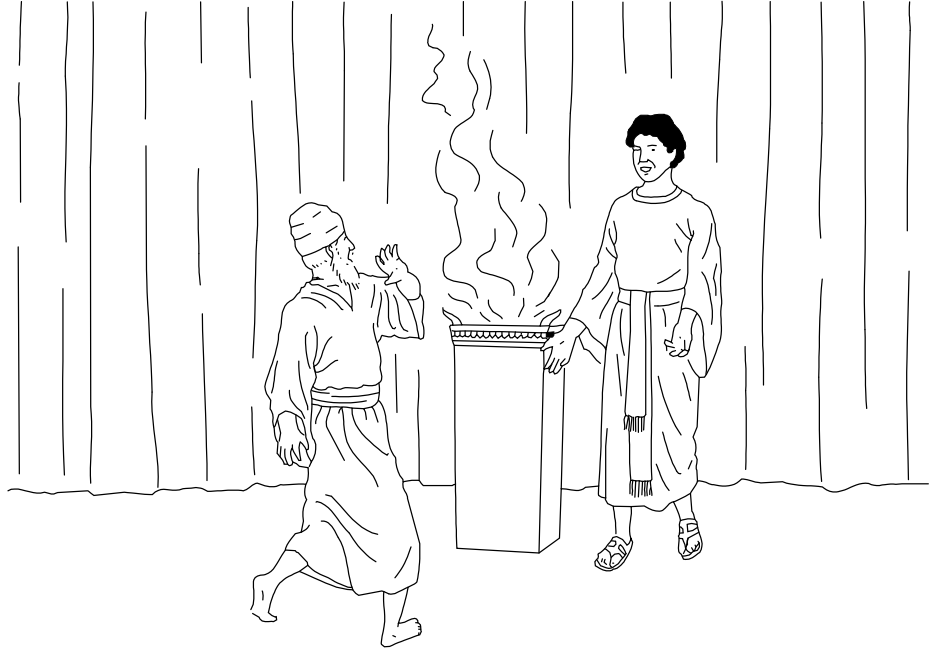
Tanrı Malaki peygamber aracılığıyla Yahya'yı, yani Zekeriya'nın oğlu hakkında bir sürü şeyleri önceden bildiriyor. Tanrı bu gerçekleri önceden bildirmekle kalmayıp vaatlerini de gerçekleştirdi.

Okuyalım: Malaki 3,1 1 "İşte ulağımı gönderiyorum. **Önümde yolu** hazırlayacak. Aradığınız **Rab** **ansızın tapınağına gelecek** görmeyi özlediğiniz antlaşma ulağı gelecek" diyor Her Şeye Egemen RAB.

Tanrı, Yahya'nın doğumdan 400 yıl önce Malaki'ye bu mesajı verdi. Yahya Tanrı'nın elçisi olacaktı diye vaat verdi!

Zekeriya'nın oğlu, insanları gelecek kurtarıcı için hazırlanmasını yapan ulak ve peygamberdi. Melek, Zekeriya'nın oğlunun bu kurtarıcının önünde gidip onun için bir yol hazırlayacağını söyledi. Melek bu gelecek kurtarıcıyı '**RAB**' olarak adlandırıyor.

Özgürlük getiren ve insanların KURTARICI TANRI'NIN KENDİSİ OLACAKTI!
(tekrar ayeti oku) .

Okuyalım: Luka 1,24-25 *Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. «Bunu benim için yapan Rab'dir» dedi. «Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.»*

Elizabet, hamileliğinin Tanrı'nın gücüyle gerçekleştiğini biliyordu.

- Elizabet çok minnettardı ve mutluydu.
- O zamanlarda çocuksuz bir çiftte kötü gözler bakılırdı: topluluğun önünde hor görülür, dışlanırlar ve herkesin maskarası gibi olurlardı.
- Fakat şimdi Zekeriya ve Elizabet yaşlılık günlerinde bir oğulları olacaktı!

Tanrı Meryem'e bir oğul vaat ediyor.

Tanrı'nın vaadine göre kurtarıcının dünyaya gelmesi için uygun gördüğü zaman gelmişti. Tanrı'nın ne söylediğini okuyalım.

Okuyalım: Luka 1,26-31 *Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adama nişanlı olan bir kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, «Ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız, selam! Rab seninledir» dedi. Söylenenlere çok şaşırان Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. Ama melek ona, «Korkma Meryem» dedi, «sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracaksın, adını İsa koyacaksın.*

RESİM 51: Meryem ve melek

Tanrı herhangi bir meleğini değil önemli ve büyük olan Cebrail meleğini Meryem'e gönderiyor. O Meryem'e kurtarıcının annesi olarak seçildiğini söylüyor. Meryem genç ve normal bir kadındı. Bütün insanların olduğu gibi o da günah içinde doğmuştu. Fakat o Rab'be güveniyordu (Meryem de bir kurtarıcıya ihtiyacı olduğunu kabul ediyor ve kendisi de günahsız değildi: Luka 1,47 ve Kutsal Kitap herkesin günah işlediğini söylüyor: Rom 3,23).

Tanrı hiç kimseye bağlı olmadığı için istediği kişiyi seçebiliyor. Meryem'i kurtarıcının annesini olarak seçti. Tanrı her şeye egemendir. Hiç kimseye sorup da fikir almak zorunda değil (Mezmun 115,3; 135,5,6; Yeşaya 45,21,22).

Meryem'in oğlu gelecek kurtarıcı olacaktı. O'nun adı Jesus / İsa olacaktı. Bunun anlamı kurtarıcı ya da özgürlüğü getiren demektir. Tanrı, bir kurtarıcı gönderme vaadini hiç unutmamıştı. Tanrı bütün dünyayı o kadar seviyor ki, günahkarları hak ettikleri cezalarından kurtarmak istedi (Yuh 3,16) (Zaman şeridinde İsa adını bulalım).

Meryem'in oğlu hem insan hem de Tanrı'nın Oğlu olacaktı.

Cebraill meleği Meryem'e gelecek oğlu hakkında hayret verici şeyleri de bildirdi.

Okuyalım: Luka 1,32 *O büyük olacak, kendisine en yüce Olan'ın Oğlu denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek.*

O sadece Meryem'in gerçek oğlu olmakla kalmayıp aynı zamanda EN YÜCE OLAN'IN OĞLU, yani TANRI'NIN OĞLU da olacaktı.

Tanrı Yeşaya peygamber aracılığıyla bu gerçekleri 700 yıl önce bildirmişti.

Okuyalım: yea.9:5-6 *Savaşta giyilen çizmeleri Ve kana bulanmış giysileri Yakılacak, ateşe yem olacak. Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.*

Tanrı'nın Oğlu olarak İsa'nın bir sürü adı vardı. O'nun insani adı: İsa / Jesus'tu.

- **Açıklayalım:** Tarihi Sohbetlere başlarken Üçlü Birlik kavramına bir sefer değinmiştik (2. akşamda). O zaman tek Tanrı'nın üç kişilikten oluştuğunu duyduk. Buna rağmen bu Tanrı tek bir varlıktır. Fakat Tanrı'nın varlığı için bu üç kişilik her konuda eşitler. Bu tek Tanrı'yı oluşturan üç kişilik Baba-Tanrı, Oğul-Tanrı ve Kutsal Ruh-Tanrı'dır. Bunu anlamamız mümkün değil. Fakat Tanrı kendisini böyle tanıtıyor. Bizden daha akıllı ve çok daha üstün bir varlıktır.

İnsanlardan farklı Baba-Tanrı, Oğul-Tanrı ve Kutsal Ruh-Tanrı'nın hiçbir zaman bir bedeni yoktu. Tanrı ruhtur ve insani bir bedeni yoktur. Fakat kurtarıcı bizim gibi bir insan olmalıydı – ancak bir tek farkla: günahsız olmalıydı.

Tanrı kurtarıcı gönderme planını gerçekleştirmek için, Oğul Tanrı'nın insan olarak doğmasını sağladı.

Tanrı Meryem'i kurtarıcının annesi olarak seçti. Kurtarıcı olan Tanrı, yani Oğul Tanrı'nın gökten inip dünyada Meryem'in çocuğu olarak doğması gerekiyordu. Meryem'in oğlu bir bedende hem Tanrı hem de insan olacaktı.

Bu oğul, İsa, gerçek insan ve gerçek Tanrı olacaktı!

Cebrail meleği Meryem'e bu kurtarıcının İsraililerin kralı olacağını söyledi, çünkü o direk Kral Davut'un soyundan geldi.

- O sonsuza dek kral olacaktı.

Okuyalım: Luka 1,32b-33 *...Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, ve egemenliğinin sonu gelmeyecektir.»*

- Tanrı, Davut'a daha önce verdiği vaadi yerine getirmek üzereydi.

Tanrı kendi Sözü'nü tutar.

Kurtarıcı İsa'nın insansal bir babası olmayacaktı.

Okuyalım: Luka 1,34 *Meryem meleğe, «Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki» dedi.*

Meryem çocuğun bir insan babası olmaksızın nasıl gebe kalacağını anlayamadı.

Okuyalım: Luka 1,35 *Melek ona şöyle cevap verdi: «Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, en yüce Olan'ın gücü senin üstüne gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Cebrail meleği Meryem'e Tanrı'nın, yani Kutsal Ruh-Tanrı'nın bu mucizeyi yapacağını söylüyor.*

İsa'nın insansal bir babası olmadığı için günahsızdı.

Adem'in soyundan gelen hiç kimse kutsal ve mükemmel değildi.

- Bu günah evrendeki her insana Adem'den miras kaldı.
- Adem günahı bize de bulaştırdığı için hepimiz günahkarız.

Resim: Adem-günahkar (ders 11'den)

Fakat İsa'nın babası Tanrı'ydı, bir insan değildi. Haşa yaratıcının Meryem'e ihtiyacı da yoktu. Cinsel bir ilişkinin hiç gereği de yoktur. Ruhsal olarak en yüce olan her şeyi hiçten yaratabilir, fakat Tanrı bu konuda karar verdi. Meryem'i seçti.

- Tanrı kutsal ve mükemmel olduğu için günahsızdır.
- İsa Adem'in günahlılığını miras almamalıydı.
- İsa Tanrı'nın Oğlu olarak tamamen kutsal ve günahsızdı!

Resim: Kutsal Tanrı

Kutsal - TANRI

İsa, Oğul-Tanrı - kutsal ve günahsız

Okuyalım: Luka 1,36-37 *Bak, senin akrabalarından*

Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kalmıştır. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur.»

- **Düşünelim:** Bakire bir kızın çocuğunun olması olanaksızdı. Aynı şekilde yaşlı Elizabet'in de bir çocuk doğurması olanaksızdı. Fakat Tanrı için her şey mümkün. Tanrı her şeyi yapıyor!
Tanrı ilk insanı, yani Adem'i, toprağın tozundan yarattı. Ve Tanrı her insana yaşam veriyor. Meryem'e babasız bu çocuk vermek için zorlanmadı. Elizebet'e de bu yaşta bir çocuk vermek Tanrı için zor değildi. Tanrı her şeyi yapıyor!

Okuyalım: Luka 1,38 «*Ben Rab'bin kuluyum» dedi Meryem, «bana dediğin gibi olsun.» Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.*

Meryem Rab'be güvendi ve kendisi için Tanrı'nın isteğini kabul etti. Böylece dünyanın kurtarıcının annesi oldu.

Özet:

Bu kurtarıcı kim olacaktı?

İsa

- Aden Bahçesinde vaat edilen O'dur.
- Davut'un soyundan gelen O'dur.
- Özgürlüğe kavuşturan O'dur.
- Kurtarıcı O'dur.
- Kutsal Tanrı'nın Oğlu O'dur.
- Tanrı, Oğul-Tanrı O'dur.
- Bir insanın bedeninde Tanrı – kutsal ve günahsız Tanrı'nın kutsal ve günahsız Oğlu.

Sonraki bir derste Tanrı'nın vaatlerini nasıl gerçekleştirdiğini daha fazla öğreneceğiz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 30

Sorular :

1. Zekeriya'nın oğluna hangi adı takması gerekiyordu?
2. Yahya'nın görevi ne olacaktı?
3. Meryem'in oğlu hangi soydan gelecekti?
4. Neden kurtarıcının Davut'un soyundan gelmesi gerekiyordu?
5. Kurtarıcının neden bir bakireden doğması gerekiyordu?
6. Meryem'in çocuğunun adı ne olacaktı?
7. İsa'nın adının anlamı nedir?
8. İsa normal bir insandan farklı mı olacaktı?
9. İsa'nın insansal bir babası olmaksızın nasıl yaşamaya başlayabilirdi?
10. İsa, Aden Bahçesinde vaat edilen kurtarıcı mı olacaktı?
11. Yeni Antlaşma'nın, yani İncil'in yazarı kimdir?

TARİHİ SOHBETLER No: 31

Matta 1,1-2; Luka 1,57.67-80: İsa'da ve Yahya'da vaadinin gerçekleşmesi

Giriş:

Tanrı bir şey vaat ederse onu gerçekleştiriyor.

- Ne kadar zor ya da ne kadar olanaksız olursa olsun bunu yapıyor.
- Onu gerçekleştirmesi için binlerce yıl sürse dahi onu yapıyor.
- Tanrı en ufak noktaya kadar planladığı her şeyi yapacak.

Yahya doğuyor.

Okuyalım: Luka 1,57 *Elizabet'in doğum yapacağı vakit geldi ve bir oğul doğurdu.*

Tanrı Zekeriya'ya vaat ettiği şeyi gerçekleştiriyor.

Zekeriya ve eşi Elizabet'in bir oğlu oldu. Meleğini onlara emrettiği gibi adını Yahya koydular. Tanrı bir defa bir söz verip de onu yapmadı mı? (Cevap: Adem ve Havva'ya uyarı; Nuh'un çağdaşlarına uyarı; İbrahim'e büyük bir soy; Yusuf'a rüyalarla yönetmenlik; Musa'ya İsrailiileri Tanrı dağına götürülmesi; İsrailiileri son belada koruması; İsrailiilerin vaat edilen ülkeye götürülmesi; İsrailiilerin tövbe etmedikleri zaman sürgün edilmesi v.s.)

Zekeriya kurtarıcının gelişinin yakın olduğuna inandı.

Okuyalım: Luka 1,67-79 *Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruh'la dolarak şu peygamberlikte bulundu:*

«İsrail'in Tanrısı olan Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.

Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, kulu Davut'un soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; düşmanlarımızdan, bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtuluşumuzu sağladı. Böylece atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.

Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına ve ömrümüz boyunca kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

Sen de, ey çocuk, en yüce Olan'ın peygamberi diye anılacaksın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, yücelerden doğan Güneş, karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere yardımımıza gelecektir.»

Zekeriya Tanrı'nın kurtarıcısının yakında geleceğini iyi biliyordu. O insanları Şeytan'dan, günden ve ölümden kurtaracak.

- Zekeriya, Tanrı'nın peygamberlerine verdiği vaatlerine inandı.
- Tanrı olan Kutsal Ruh, Zekeriya'nın Eski Antlaşma ile ilgili bilgilerini kullanarak, Tanrı'nın vaatlerini yakında gerçekleşeceğini yaymak için kullandı.
- **Düşünelim:** Aramızda olan herkesin Şeytan'ın egemenliğinden koparılması gerekiyor. Bizi yöneten günahlı olan şeylerden, ölümden ve Tanrı'yla aramızdaki ayırmadan kurtulması gerekiyor. Bundan dolayı Tanrı bir kurtarıcı göndermek istedi.

Tekrar okuyalım: Luka 1,72-75 *Böylece atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.*

Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına ve ömrümüz boyunca kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair atamız İbrahim'e ant içerek söz vermişti.

İbrahim İsrail halkının atasıydı. İbrahim Kenan ülkesine taşınmadan önce Tanrı bu kurtarıcının onun soyundan ortaya çıkacağına söz verdiğini hatırlıyor musunuz?

Okuyalım: yar.12:3 *Seni kutsayanları kutsayacağım. Seni lanetleyeni lanetleyeceğim.*

Yeryüzündeki halkların hepsi Senin aracılığıyla kutsanacak."

Bu vaadi verdikten sonra binlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı onu unutmadı. Tanrı Sözünü tutuyor.

Yahya İsrail halkını kurtarıcıya hazırlaması için gönderildi.

Tekrar okuyalım: Luka 1,76 *Sen de, ey çocuk, en yüce Olan'ın peygamberi diye anılacaksın.*

Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur.

Tanrı olan Kutsal Ruh Zekeriya'ya bu mesajını verdi ve Zekeriya O'na inandı.

- Kutsal Ruh'un aracılığıyla Zekeriya kendi oğlu Yahya hakkında peygamberlik yaptı.
- Yahya gelecek kurtarıcının yolunu hazırlayan peygamber olacaktı.
- İsraililere yakında bu kurtarıcının geleceğini ilan edecekti.

Kurtarıcı ve özgürlüğe kavuşturan RAB kendisi olacaktı. Yahya'nın O'nun yolunu hazırlaması gerekiyordu.

- Normal bir insan bizi Şeytan'ın, günahın ve ölümün egemenliğinden kurtaramazdı.
- RAB kendisi O'na güvenenlere büyük ve tek kurtarıcıdır.
- **Hatırlayalım:** Nuh'u ve ailesini kurtaran kimdi? İshak'ı ölümden kurtaran ve onun yerine kesilecek koçu sağlayan kimdi? Lut'u Sodom'un ve Gomora'nın yıkılışından kurtaran kimdi? Yusuf'u Mısır'da kölelikten kurtaran kimdi? Kızıldenizde İsrailiileri Firavun'un ordusundan kurtaran kimdi? Çölde İsrailiileri açlıktan ve susuzluktan kurtaran kimdi? Tek RAB'dir, sadece O kurtarır.

Rab'bin dışında başka bir kurtarıcı yoktur!

Okuyalım: yea.43:11 *"Ben, yalnız ben Yahveyim, Benden başka kurtarıcı yoktur.*

- **Düşünün:** Bugünkü insan kendisini güçlü ve önemli hissettirmek istiyor. İnsan hep ünlü, en akıllı, en yetenekli, en büyük, en zengin, en güzel, en güçlü kişi olmakla övünüyor. Hep kendimizle ilgili düşüncelerimiz Şeytan'ın hoşuna gidiyor, çünkü böylece Tanrı'yı dinleyemiyoruz ve O'na güvenemiyoruz!
Bir kişinin günahlarından ve gelecek cezadan kurtulmak için ne akıl, ne kabiliyet, ne ünlülük, ne zenginlik ne de güç işe yaramıyor. Sadece Tanrı bunu yapabiliyor. Sadece O kurtarıcıdır ve bütün insanları özgürlüğe kavuşturabilen tek varlıktır.

Tekrar okuyalım: Luka 1,77 *Sen de, ey çocuk, en yüce Olan'ın peygamberi diye anılacaksın.*

Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin. Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur.

Zekeriya, gelecek kurtarıcının halkının günahlarının affedilmesi için bir kurtuluş yolunu açacağını söyledi. Günahın cezasının tamamen ödenmeyinceye dek Tanrı günahları affetmez ve affedemez de.

- Günahın cezası sonsuza dek Tanrı'dan uzaklaştırılmak demektir.
- O zaman günah nasıl ödenilebiliyor?
- O halde günahkarlar nasıl affedilebiliyorlar ve sonsuz cezalarından nasıl kurtulabilirler?

Zekeriya kurtarıcının bütün bu sorulara cevap vereceğini söylüyor.

Tekrar okuyalım: Luka 1,78-79 *Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur. O'nun merhameti sayesinde, yücelerden doğan güneş, karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere yardımımıza gelecektir.»*

Kurtarıcı bir sabahleyin güneşin doğması gibi gelecekti.

- **Kıyaslayalım:** Bir ormanda yürüyüş yaparken kaybolursanız nasıl hissedersiniz? Ve güneş battıktan sonra sadece yolu kaybetmekle kalmaz, karanlıkta en yakınınızdaki yerleri bile seçemez oldunuz. Bu durumda tekrar doğru yolu bulmak için herkesin güneşin doğmasını ne kadar özlediğini düşünüyorum.

Aynı şekilde Adem ve Havva'nın günahı da bizi büsbütün karanlığa koyuverdi. Aden Bahçesinde güvenlikteydiler. Çünkü her konuda Tanrı'ya muhtaçtılar. O onların ihtiyacı olan her şeyi vermişti. Fakat günah işledikleri zaman bu günah onların Tanrı'yla aralarında büyük bir uçurum açtı. Aden Bahçesinden kovuldular. Artık bundan sonra sanki karanlıkta yaşıyorlardı ve devamlı Şeytan'ın saldırılarının kurbanlarıydılar.

Onların bütün çocukları ve soyu, yani bizlerde dahil bu günah karanlığına doğduk.

Fakat Tanrı bu karanlıktan bir kaçış yolu hazırlamak üzereydi!

- Zekeriya, kurtarıcının bütün insanların ışığı olarak dünyaya geleceğini söyledi.
 - Özgürlüğe kavuşturan uzun ve karanlık bir geceden sonra doğan bir güneş gibi olacaktı ve her insana ışık verecekti.
 - **Kıyaslayalım:** Kaç tane güneş dünyaya ışık veriyor? Sadece bir tane. Aynı güneş bütün dünyaya ışık saçıyor.
- Tanrı dünyaya kaç tane kurtarıcı göndereceğinin sözünü verdi? Tek bir kurtarıcıya söz verdi.

Tanrı değişik ve çok kurtarıcı için söz vermedi. Bir tane bizim için, başka bir tane de diğer kıtada yaşayan halklara için değil.

- Tanrı, kendisine dönmemizin yolunu açtıran tek bir kurtarıcı için söz verdi (sonraki akşamlarda tek bir yolun var olduğunu daha ayrıntılı bir şekilde konuşulacak).
- O doğan bir güneş gibi bütün dünyayı aydınlatacaktı!

Okuyalım: Luka 1,80 *Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.*

Yahya Tanrı'nın zamanının gelmesine dek çölde yaşadı. Bir gün İsrailileri gelecek kurtarıcı için hazırlayacaktı ve Tanrı'nın mesajını iletecekti.

Yahya Tanrı'ya inandı.

Kendisinin günahkar olduğunu biliyordu ve kabul ediyordu, fakat O Tanrı'nın belirlediği yolla O'na yaklaştı.

- Sonsuz cezadan Tanrı'nın onu kurtaracağını biliyordu.
- Yahya gelecek kurtarıcıya güvendi.
- Yahya İsraililere İsa Mesih hakkında önceden haber veren en son peygamberdi.

Tanrı, kurtarıcı İsa ile ilgili vaadini yerine getiriyor.

Okuyalım: Matta 1,1-2 *İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soyuyla ilgili kayıt şöyledir: İbrahim, İshak'ın babasıydı. İshak, Yakup'un babası; Yakup da Yahuda ve onun kardeşlerinin babasıydı.*

Gelecek kurtarıcı, İsa, İbrahim'in, İshak'ın, Yakub'un ve Davut'un soyundan olacaktı. Tanrı bu insanlarla kurtarıcının onların soyundan geleceğine söz verdi. Tanrı yüzlerce sene peygamberlerine gelecek olan bu peygamber hakkında pek çok bilgiler verdi.

(Cetvele bakalım, sadece başlığa!)

Bu cetveli Tanrı'nın kurtarıcı hakkında önceden verdiği bilgilerin gerçekleşmesine bakmak için kullanacağız. Bu kurtarıcıya ne olacağını ve onun ile ilgili gelişmeleri O dünyaya gelmeden önce planladı.

- **Açıklayalım:** Eski Antlaşma peygamberlerinin kurtarıcı ilgili sözlerine bakarsak, bunların çoğunun birkaç gelişmelere bağlı olduğunu göreceğiz. Bu peygamberlik sözleri hemen bir sonraki olaylar ile ilgiliydi bir de yüzyıllar sonra gerçekleşen olaylar ile ilgiliydi. Önceden haber veren ve bildirilen sözlerin ilk gerçekleşmesi genellikle bu peygamberin yaşadığı zamandaydı. Böylece o zaman yaşayan insanların bu peygamberin gerçekten Tanrı tarafından gönderildiğini ve sahte bir peygamber olmadığını farkına vardılar. Çünkü Tanrı'nın önceden bildirdiği olaylar söylediği gibi gerçekleşmişler. Peygamberler bu sözlerin nasıl gerçekleşeceklerini bilmiyorlardı. Onlar sadece Tanrı'nın mesajlarını kaydettiler.

Fakat bugünden geriye bakarsak bu mesajların özel detaylarının İsa Mesih'te gerçekleştiğini görebiliyoruz.

Okuyalım: yea.9:7 *Davutun tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak Ve sonsuza dek sürdürecektir. Her Şeye Egemen RABbin gayreti bunu sağlayacak.*

(Cetveli göster. İlk peygamberlik sözünü aç: Yeşaya 9,7 Davut'un soyundan. Matta 1,1 üzerinde yaz. İki sözleri oku: vaadi ve gerçekleşmesini.)

Bu Tanrı'nın Davut'a vaadinin ve Yeşaya'nın sözleriyle gerçekleşen olaylar.

İsa aynı zamanda Mesih (Asıl Grekçe dilinde: Hristos, Aramece: Meşiha; İbranice: Maşiah) adıyla da çağrılacaktı.

- Hristos yani Mesih Grekçe'de meshedilmiş olan bir kişi demektir. Bu Tanrı tarafından özel bir iş için ayrılmış kişi demektir.
- Hristos İbranice'de Mesih demektir.
- Tanrı onu meshetti ve üç tane özel görev için ayırdı.
- O Tanrı'nın **PEYGAMBERİ, KAHİNİ ve KRALIYDI.**

Resim: İsa Mesih

Tanrı'nın PEYGAMBERİ olarak, İsa bu dünyaya gönderildi. Bu görevle insanları Şeytan'dan, günahtan, ölümden, sonsuz cezadan kurtulması ve Tanrı'nın yolunu açıklamak için çalışacaktı.

İSA MESİH
Tanrı'nın Meshedileni
PEYGAMBER
KAHİN
KRAL
GÜNAHKÂRLARIN
KURTARICISI

Tanrı İsa'yı en son ve büyük BAŞKAHİN olarak da gönderdi. Eğer hatırlarsanız başkahin hayvanların kanını tapınağın En Kutsal bölümüne yılda bir defa götürüp halkın günahlarını örtmek için giriyordu?

Ayrıca İsa KRAL olarak Davut'un soyunun krallığını sürdüren olacaktı.

Sadece İsa Tanrı tarafından Mesih, yani meshedilmiş olan olarak atandı.

- Başka hiç kimse haklı olarak bu yere sahip çıkamaz.
- Tanrı, sadece İsa Mesih'i vaat etti ve sadece O günahların kurtarıcısı olabiliyor.
- Tanrı bütün dünya için sadece tek bir kurtarıcı gönderecekti.

Özet:

Tanrı Sözünü tutar. Sadece O Tanrı'dır. Sadece O insanları günahlarından kurtarabiliyor.

**TANRI GELECEK KURTARICI HAKKINDA
BUNLARI ÖNCEDEN SÖYLÜYORDU:**

Yeşaya 9,7	Davut'un soyundan geliyor	Matta 1,1
Yeşaya 7,14	Bakire O'nu doğuruyor	Matta 1,18-25
Mika 5,2	Beytlehem'de doğuyor	Matta 2,1-2
Hoşea 11,1	Mısır'a kaçıyor	Matta 2,12-15
Yeşaya 11,2	O'nun karakteri	Luka 2,52
Yeşaya 53,4-5	Başkaları için eziyet çekiyor	Yuh 10,11
Mezmur 41,9	Bir dost ona ihanet ediyor	Mar 14,10-11
Zekeriya 11,12.13	30 gümüş para için satılıyor	Mat 26,14-15
Mezmur 27,12	Yalancı tanıklarla suçlanıyor	Markos 14,56-66
Yeşaya 50,6	Vuruluyor ve yüzüne tükürülüyor	Markos 14,65
Yeşaya 53,7	Suçlamalara karşı sessiz kalıyor	Markos 15,5
Yeşaya 53,3	Yahudiler onu reddediyor	Markos 15,10
Mezmur 69,4	Sebepsiz yere ondan nefret ediliyor	Markos 15,10
Mezmur 22,16	Ellerini ve ayaklarını deliyorlar	Markos 15,24
Mezmur 22,18	Giyisileri için kura çekiyorlar	Markos 15,24
Yeşaya 53,12	Tanrısızlar beraber ölüyor	Markos 15,27
Mezmur 22,6-8	Alay edilip aşağılanıyor	Markos 15,29-32
Yeşaya 53,9	Zenginlerle gömülüyor	Markos 15,43-46
Mezmur 16,10	Diriliyor	Lk 24,6
Mezmur 68,18	Göğe geri alınıyor	Elç.İşl. 1,9

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 31

Sorular:

1. Tanrı Yahya'ya hangi görevi verdi?
2. Zekeriya gelecek kurtarıcı hakkında ne diyordu? Zekeriya, kurtarıcının şunları yapacağını

söyledi:

a. Tanrı'nın İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve diğer peygamberlere verilen bütün vaatleri

...

b. Kendi halkını Şeytan'dan, günahı ve günahın sonucu olan sonsuz ceza için de ...

c. Doğan bir güneş gibi ...

3. Zekeriya kurtarıcının ne yapacağını nereden biliyordu?
4. Değişik kıtalarda insanlar için başka kurtarıcı var mı?
5. İsa'nın ikinci adı olan Mesih'in anlamı ne demektir?.
6. Tanrı İsa'yı hangi üç görev için ayırdı?
7. Hangi ünlü Yahudi kralı İsa'nın atasıydı?
8. 'Mesih' ve 'Hristos' kelimesi ne demek ve hangi dillerden geliyorlar?

TARİHİ SOHBETLER No: 32

Matta 1,18-25; 2,1-15.19-23; Luka 2,40.52: Tanrı vaat ettiği kurtarıcı İsa'yı gönderiyor.

Giriş:

Özgürlüğü getiren –

Kurtarıcı –

İsa Mesih –

Bir kişi derki, bütün dünya tarihi O'nunla ilgilidir. Günlük tarihimizdeki rakamları bir yere yazarsak aslında İsa Mesih'in doğumuna dayanan bir tarihi yazdığımızı hiç düşündünüz mü?

- İsa'dan sonra İ.S. ya da milattan sonra M.S. 2001 ne demektir? İsa Mesih'in doğumundan sonra 2001 demektir.
- Bütün insanlık tarihi iki bölüme ayrılıyor: İsa'dan önceki zaman ve İsa'dan sonraki zaman.

İsa Mesih dünya tarihinin merkezidir.

Yusuf'un problemi .

Meryem, yani İsa'nın gelecekteki annesi Yusuf adlı bir adamla nişanlıydı, yani onun eşi olmak için söz almıştı. Fakat Yusuf Meryem'in hamile olduğunu öğrendi. Kendisinin bebeğin babası olmadığını biliyordu.

- Yahudi yasasına göre Yusuf bunu toplum önünde ilan edebilirdi. Yusuf'tan hamile olmadığı için Meryem öldürülecekti (yas 22,20-21).
- Fakat Yusuf Meryem'i sevdiği için nişanı gizlice iptal etmek istedi.

Okuyalım: *Matta 1,18-19 İsa Mesih'in doğumu da şöyle oldu: annesi Meryem, Yusuf'la nişanlanmıştı. Ama evlenip birleşmelerinden önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe kaldığı anlaşıldı. Meryem'in nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi.*

Tanrı'nın meleği Yusuf'u aydınlatıyor.

Meryem'in bir adamla bir ilişkisi oldu mu? Hayır. O halde Meryem nasıl gebe kaldı?

- Kutsal Ruh ona bir çocuk verdi.
- Onun çocuğu Tanrı'nın Oğluydu. O gökten inip insan oldu. O günahkarların kurtarıcısı olacaktı.

Tanrı, Yusuf'un Meryem'den ayrılmasına izin vermedi.

- Yusuf Tanrı'ya güvenen bir insandı.
- O'nun da günahkar olmasına rağmen Tanrı'nın emrettiği yolla Tanrı'ya yaklaştı.
- Tanrı, Yusuf'un Meryem'le evlenmesini istedi. Bununla İsa'nın insansal ve iyi bir babası olacaktı.
- Bundan dolayı Tanrı Yusuf'a bir melek gönderip Yusuf'a Meryem'in hamileliği hakkındaki gerçeği gösterecekti.

RESİM 53: Melek ve Yusuf.

Okuyalım: **Matta 1,20-21** *Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği ona rüyada görünerek şöyle dedi: «Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan O'dur.»*

İsa, günahkarlar Tanrı'nın verecek cezasından kurtarmak için dünyaya geldi. Tanrı'ya hak verenler için ve günden kurtuluş ihtiyacı hissedenler için İsa kurtarıcı olarak geldi.

©

Okuyalım: **Matta 1,22-23** *Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu sözün yerine gelmesi için oldu: «İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak. O'nun adını İmanuel koyacaklar.» İmanuel, 'Tanrı bizimle' demektir.*

Peygamberler gelecek kurtarıcının bir bakireden doğacağını önceden söylediler.

Okuyalım: **yea.7:14** *Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek: İşte, erden kız gebe kalıp bir erkek çocuk doğuracak ve adını İmanuel koyacak.*

(Peygamberlik cetvelinde [ders 31] 2. satırına bakalım [öbürlerini kapalı tutalım]: **BAKİRE O'NU DOĞUYOR**. Sağ tarafında **Matta 1,18-25** yaz. Vaat, vaat ayeti ve gerçekleşme ayetini oku.)

- Tanrı verdiği sözlerini hatırlıyor.
- İsa'yı bir bakire doğuracaktı.

İsa hem Tanrı hem de insan olacaktı. Bundan dolayı O'nun pek çok ismi vardır.

- O'nun adlarından biri: İmmanuel'dir. Bu 'Tanrı bizimle' anlamındadır.
- Bu İsa'nın Tanrı olduğunu ve bir bebek olarak bu dünyaya geleceğini ifade ediyor. Tanrı insanlar arasında insan olarak yaşacaktı.

İsa tek kurtarıcıdır. Ve aynı zamanda kendisi Tanrı'dır! (Bunu şimdilik tartışmayalım, sadece Kutsal Kitap'ın İsa'yı böyle tanıttığını bilelim. Bunu tartışmak isteyen kişi sonra gelsin. Sohbetinde bunu tartışmak için zamanımız yok.)

Daha önce gördüğümüz gibi Tanrı'nın üç kişiliği bir birlikten oluşuyor.

- İsa Mesih Oğul-Tanrı'dır.
- Bunu bir düşünün! Tanrı'nın kendisi küçük bir bebek olarak bu dünyaya geldi!

Yusuf'un cevabı.

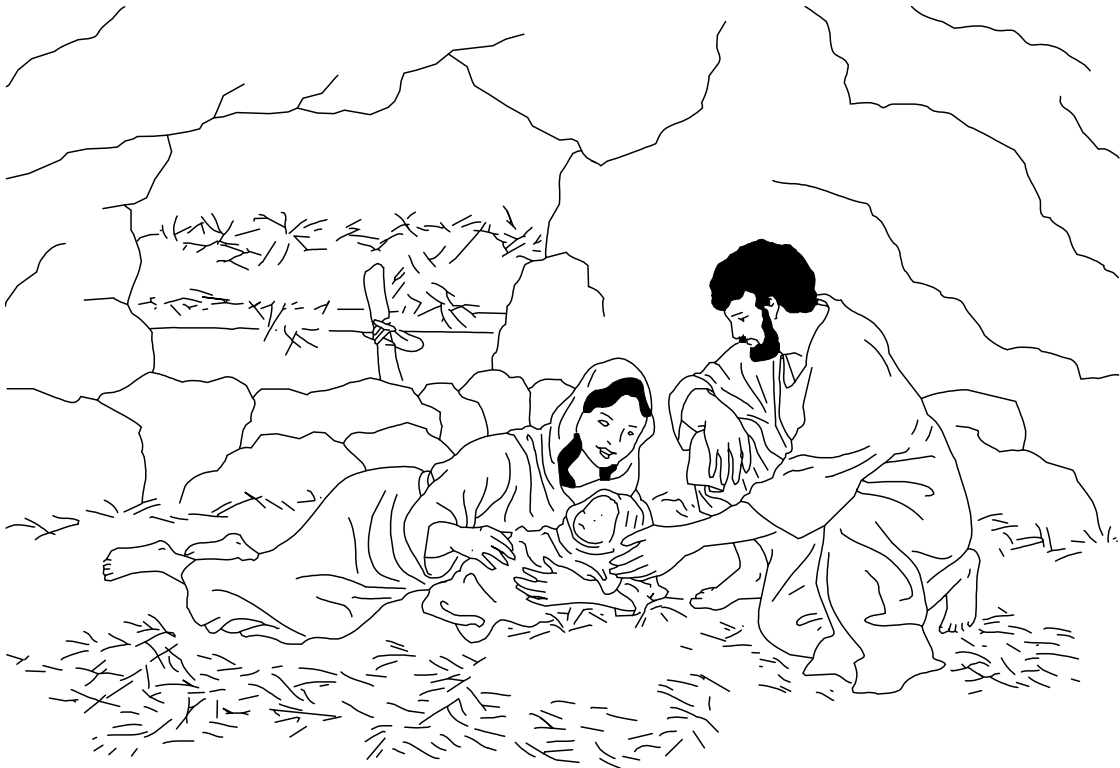
Okuyalım: *Matta 1,24-25 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. Ne var ki, Meryem oğlunu doğuruncaya dek Yusuf onunla birleşmedi. Doğan çocuğun adını İsa koydu.*

Yusuf Tanrı'ya inandı ve Meryem'i kendisine eş olarak aldı.

- Bu sözleri okuyoruz. Doğru. Fakat bizim için bu çiftin problemlerini anlamak güçtür.
- Onlar her şeyde rağmen Tanrı'ya güvendiler.

Yıldızbilimciler İsa'yı arıyorlar.

Okuyalım: *Matta 2,1-2 İsa, Kral Hirodes'in devrinde Yahudiye'nin Beytlehem kasabasında doğduktan sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Kudüs'e gelip şöyle dediler: «Yahudilerin kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük»* <C:\Users\mk\BKUP\pencil\Mt.Dipnotlar.html> - a ve O'na tapınmaya geldik.»

(Filistin haritasında Beytlehem şehrini bululum.)

İsa Beytlehem’de doğdu. Tıpkı Tanrı’nın yüzlerce yıl önce söylediği gibi oldu.

RESİM 54: İsa’nın doğumu.

İsa günahkarların kurtarıcısı olarak doğdu. Onları Şeytan’tan, günahıtan ve ölümden kurtaracaktı.

Okuyalım: *Mika 5,2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsraili benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökü öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.*

(Peygamberlik cetvelinde 3. satırına bakalım [öbürlerini kapalı tutalım]: BEYTLEHEM’DE DOĞUYOR. Sağ tarafında Matta 2,1 yaz. Vaat, vaat ayeti ve gerçekleşme ayetini oku.)

Tanrı olan Baba, Tanrı olan Oğul ve Tanrı olan Kutsal Ruh sonsuz varlıklardır. Tanrı olan Oğul ve kurtarıcı gerçekten de bir kasabada yani Beytlehem’de doğdu ve o gerçek Tanrı’ydı. Sonsuza dek yaşayan Tanrı bir insanın şeklinde geldi ve insanların arasında insan olarak yaşamaya başladı.

Kral Hirades’in korkusu.

Okuyalım: *Matta 2,3-4 Kral Hirodes bunu duyunca bütün Kudüs halkıyla birlikte çok tedirgin oldu. Tüm başkâhinleri ve ulusun din bilginlerini toplayarak onlara Mesih’in nerede doğacağını sordu.*

Musa’nın zamanında Mısırlı Firavun da olduğu gibi burada da bir Kral, yani Hirodes adlı bir adam, kendisinden daha üstün bir yönetici istemedi. Hirodes, bu bebeğin büyümesinden sonra krallığını kaybedeceğini düşünerek korkuyordu.

Okuyalım: Matta 2,5-6 «Yahudiye’nin Beytlehem kasabasında» dediler. «Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: ‘Sen, Yahuda diyarında olan ey Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü benim halkım İsrail’i güdecek olan önder senden çıkacaktır.’»

Üst kademdeki kahinler ve din bilginleri Mika peygamberin kitabından okuyarak kurtarıcının doğum yerini belirlediler. Biraz önce de bu ayetleri okumuştuk.

Okuyalım: Matta 2,7-11 *Bunun üzerine Hiroides yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. «Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulduğunuz zaman bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım» diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda[b] görmüş oldukları yıldız onlara yol gösterdi ve gelip çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durdu. Yıldızı gördüklerindeolağanüstü bir sevinç duydular. Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinelelerini açıp O'na armağan olarak altın, tütü ve mür sundular.*

RESİM 57: Yıldızbilimciler.

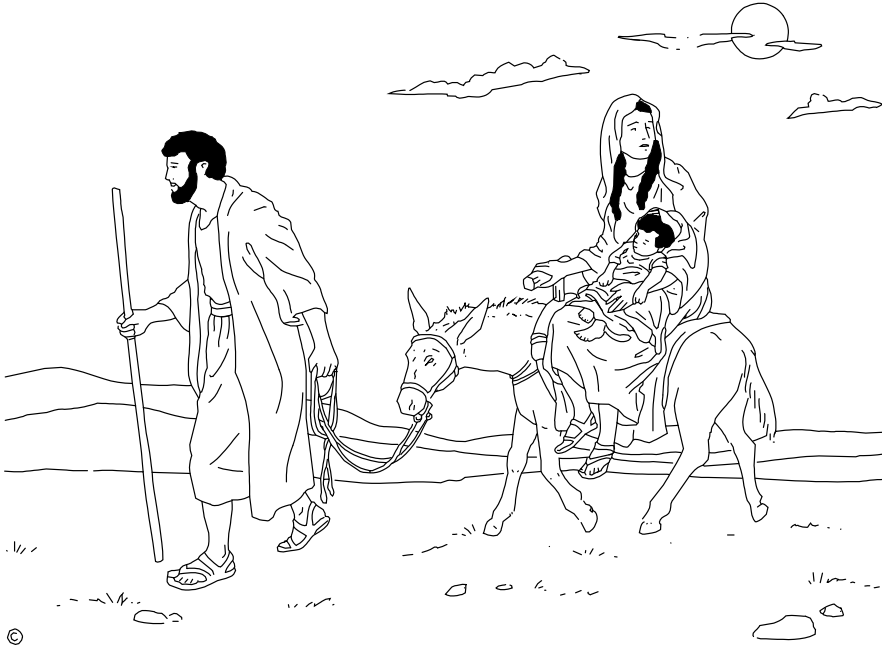
(resimde yemlik yok, çünkü Kutsal Kitap yıldızbilimcilerin bir 'eve' geldiklerini kaydediyor, yani İsa artık yeni doğmuş bir bebek değil biraz büyümüştü.)

- Düşünelim: Aydın yıldızbilimciler İsa'ya tapındılar. Bu doğru muydu? Tanrı Musa'nın yasasında kendisinden başka hiçbir şeye tapınmamaları gerektiğini emretti. Tanrı, bu insanlar İsa'ya tapındıkları için onlara kızdı mı? Hayır! Çünkü İsa kendisi Tanrı'dır. Bundan dolayı İsa'ya tapınmaları doğrudur. İsa her ikisidir: Tanrı ve insan.

Tanrı yıldızbilimcileri uyarıyor.

Okuyalım: Matta 2,12-15 *Sonra Hiroides'in yanına dönmesinler diye rüyada uyarıldıklarından, ülkelerine başka yoldan döndüler. Yıldızbilimciler yola çıktıktan sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada göründü. Ona, «Kalk!» dedi. «Çocuğu ve annesini al ve Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hiroides çocuğu öldürmek amacıyla onu arayacak.» Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocuğu ve annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. Hiroides'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu sözün yerine gelmesi için oldu:*

«Oğlumu Mısır'dan geri çağırdım.»

Tanrı Yusuf'un Mısır'a gitmesini sağladı. Orada Hiroides'in kötü planlarından yani öldürülmekten uzak ve güvendediler. Ne Hiroides, ne yerde, ne gökte herhangi bir güç, Tanrı'nın insanları günahlarından kurtarma planlarını engeliyordu.

RESİM 58: Meryem'in İsa'nın ve Yusuf'un Mısır'a kaışı.

(Haritada Mısır'ı bulalım.)

Peygamberlerin çok önceleri kaydettikleri gibi İsa Mısır'a götürüldü.

Okuyalım: **Hoşea 11,1 "Çocukluğunda sevdim İsraili, Oğlumu Mısırdan çağırdım.**

(Peygamberlik cetvelinde 4. satırı bulalım [öbürlerini kapalı tutalım]: **MISIR'A KAÇIYOR.** Sağ tarafına Matta 2,14 yaz. Vaat, vaat ayeti ve gerçekleşme ayetini oku.)

Tanrı Hirodes'in ne planladığını iyi biliyordu.

Yusuf, Meryem ve İsa Nasıra kentine dönüyorlar.

Okuyalım: **Matta 2,19-22 Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek, «Kalk!» dedi. «Çocuğu ve annesini al, İsrail diyarına dön. Çünkü çocuğu öldürmek isteyenler öldü.» Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocuğu ve annesini alıp İsrail diyarına döndü. Ama Yahudiye'de Hirodes'in yerine oğlu Arhelas'ın tahta geçtiğini duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada aldığı buyruğa uyarak Celile bölgesine gitti.**

Bu arada Hirodes ölüyor. Tanrı bir meleğini Yusuf'a göndererek Meryem'i ve İsa'yı Mısır'dan tekrar Filistin'e götürmesini istiyor.

Okuyalım: **Matta 2,23 Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, «O'na Nasıralı denecektir» sözünün yerine gelmesi için oldu.**

Tanrı'nın, peygamberler aracılığıyla söylediği sözler gerçekleşmiş oldu. Kurtarıcı Nasıra kentinde yaşıyordu (İsa'nın çağdaşları Tanrı'nın sözlerini anladılar, çünkü Nasıra Romalı bir garnizon (asker birliği) şehriydi ve Yahudiler bu yerden sakınıyorlardı (meiden). Yuh 1,46 şunu okuyabiliyoruz: «Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?». Eski Antlaşma'nın peygamberlik sözlerinde insanların İsa'dan sakındıklarını, O'nu reddediklerini ve hor gördüklerini [Mez 22,7 ve Yeşaya 53,3] yazıyor).

İsa Nasıralı bir genç oldu.

Okuyalım: **Luka 2,40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi.**

İsa bir çocuk olarak büyüdü ve sağlıklı bir genç oldu. O'nun babası, Tanrı, O'nu korudu O'nu her konuda, hareketlerinde ve düşüncelerinde yönetiyordu.

O Tanrı'nın emirlerinin hepsine uyup itaat etti.

- **İsa günahkar olarak doğmadığı için hiçbir günah işlemedi.**
- **İsa Adem'in soyundan farklıydı İsa Tanrı'dan koparılmamıştı.**

Daha önce yaşamış insanlar olsun veya şimdi yaşayan herkes Tanrı'nın Emirlerine karşı geldi ve itaat etmedi. Ama İsa Tanrı'nın bütün Sözlerine tamamen uydu.

Resim: Günahkar-Adem

ve

Kutsal-Tanrı
(Tarihi Sohbet 30'dan)

Kutsal - TANRI

İsa, Oğul-Tanrı - kutsal ve günahsız

Sadece Tanrı mükemmel bir şekilde kutsal ve adildir ve İsa Mesih Tanrı'dır!

İsa yetişkin bir adam oluyor.

Okuyalım: **Luka 2,52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.**

İsa Tanrı olmasına rağmen aynı zamanda gerçek bir insandı.

- **İnsansal bir bedende yaşayıp ve erdemleşerek tam bir yetişkin oldu.**

Daha önce gördüğümüz gibi kurtarıcı bir bedende hem Tanrı hem de insandı.

- **Tanrı İsa'nın Babasıydı.**
- **İsa gerçekten Tanrı'ydı.**
- **Fakat İsa bu dünyada doğarak insansal bir bedene sahip oldu insanlar için kurtarıcı olacak ve insanlara özgürlük getirecekti!**

İsa akıllı, bilgeli, düşünen ve ihtiyatlı genç bir adam oldu. Tanrı ondan hoşlandı ve insanlar da O'ndan hoşlandılar. O'nun insani karakteri Tanrı'nın yapısına sahipti:

- **Günahsız ve kutsaldı.**
- **Her zaman sözünü tutuyordu.**
- **Ne yaptıysa her zaman sadıktı.**
- **Tamamen adildi.**
- **Bilgesi mükemmeldi.**
- **Merhamet ve lütufla doluydu, tamamen sevecen ve iyiydi.**

İnsanların ve Tanrı'nın beğenisini kazandığı belliydi ve bu bizi şaşırtmıyor.

Okuyalım: **Yeşaya 11,2 RABbin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu, Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu Onun üzerinde olacak.**

Tanrı'nın peygamberi olan Yeşaya, Kurtarıcının çok bilgili ve anlayışlı olduğunu söylüyor.

Bunu Tanrı'yla ve Kutsal Ruh'la bir oldukları için böyle olacağını söylüyor.

Önceden verilen bu nitelikler tamamen ve güzel bir şekilde İsa Mesih'te gerçekleştiler.

- **Tanrı'nın Sözünden bir tanesi bile yere düşmedi.**
- **Her şey O'nun söylediği gibi bu dünyada gerçekleşiyor.**

(Peygamberlik cetvelinde 4. satırı bulalım [diğerlerini kapalı tutalım]: O'NUN

KARAKTERİ. Sağ tarafta Luka 2,52 yaz. Vaat, vaat ayeti ve gerçekleşme ayetini oku.)

Özet:

Yemlikteki çocuk Tanrı'nın Oğluydu. Büyüdükten sonra O, özgürlüğü getiren ve insanların kurtarıcısı olacaktı.

Tanrı'nın kendisi insan olarak dünyaya geldi. Vaat edilen ve insanları kurtaracak olan nihayet gelmişti.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 32

Sorular :

1. İmmanuel adının anlamı ne demektir?
2. İsa hangi ülkede doğdu?
3. Tanrı'nın daha önce yaşamış olan peygamberlerine göre İsa'nın hangi kentte doğması gerekiyordu?
4. Akıllı yıldızbilimcileri İsa'ya tapınmakla doğru mu yaptılar?
5. Yusuf Hirodes'in saldırısından kaçarak İsa'yı hangi ülkeye götürmesi gerekiyordu?
6. Yusuf ve Meryem Mısır'dan döndükten sonra İsa'yı hangi şehre götürdüler?
7. İsa'nın dünyaya geliş amacı neydi?
8. İsa diğer çocuklar gibi görünmesine rağmen onlardan farkı neydi?
9. İsa'nın yanlış bir hareketi var mıydı?
10. İsa'nın dışında başka kim günahsızdı?

TARİHİ SOHBETLER No: 33

Matta 3,1-9.13-17; Yuhanna 1,24-27.29-37: Yahya öğretip vaftiz ediyor; İsa'yı vaftiz ediyor.

Giriş:

Bir kişinin dikkatini nasıl çekebilirsiniz?

Güzel bir metot şudur: Kişinin önemli saydığı bir konuya değinmelisiniz. Tanrı, Yahya'yı Kutsal Ruh'la kullanarak bunu yaptı. Yahya kurtarıcının geleceğini haber versin diye gönderdi. Halkın dikkatini çekmesi için Yahya'ya kendi mesajını verdi.

Yahya İsrail için Tanrı'nın elçisiydi.

Tanrı Yahudileri gelecek kurtarıcıya hazırlaması için Yahya'yı seçmişti. Büyümüştü ve yetişkin olmuştu. Şimdi Yahya'nın faaliyetlerine başlaması için Tanrı'nın seçtiği zaman gelmişti.

Okuyalım: *Matta 3,1-2 O günlerde Vaftizci Yahya ortaya çıktı. Yahudiye çölünde şu çağrıda bulunuyordu: «Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.»*

(Haritada Yahudiye toprağını bulalım.)

Yahya insanları tövbe etmeleri için çağırırdı.

- Yahya tövbe kelimesiyle insanların Tanrı'ya, kendilerine ve günaha karşı tutumlarını değiştirmelerini söylüyordu.
- Vaat edilen kurtarıcıya hazır olmaları için tutumlarının değişmesi gerekiyordu.

Şu gerçekleri anlamaları ve hak vermeleri gerekiyordu:

- Tek var olan gerçek Tanrı'nın farkına varıp sadece O'na hizmet etmeleri ve tapınmaları gerekiyordu.
- Tanrı'ya karşı günah işlediklerini, O'nun yasalarını çiğnediklerini ve kendi kendilerini kabul edilecek hale getiremeyeceklerini kabul etmeleri idi.
- Her günah Tanrı'ya karşı bir günahıdır. Tanrı günahıtan nefret ettiği için onları cezalandıracak. Tanrı, günahkarı Kendinden uzak ve sonsuza dek sönmeyen ateşinde cezalandıracağını bilsinler.

Tanrı bizim de aynı şeyleri anlamamızı ve Tanrı'ya hak vermemizi istiyor.

- Hatırlayalım: On Emir'i okuduğumuzu hatırlıyor musunuz? Bu emirleri gerektiği gibi mükemmel bir şekilde tutabilen kim var? Doğru! Bizden hiç kimse yok. Tanrı, emirlerinin çiğnenmesine ne diyor? Buna günah diyor. Bütün emirleri çiğnemek için kaç defa günah işlemek gerekiyor?

Okuyalım: *Yakup 2,10 Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getiren, ama tek bir noktada ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.*

Fakat tek bir yalan söylediğimiz zaman ne olur? Bu günah sayılıyor mu? Tabi ki günah sayılıyor. Her günah bizi Tanrı'dan uzaklaştırıyor.

Tanrı kutsal ve adil olduğu için günahımızdan nefret ediyor. Günahın cezası ölümdür ve sonsuza dek Tanrı'dan uzak olmasıdır.

Yeşaya peygamber gelecek kurtarıcının önünde bir sesin yürüdüğünü söylüyor.

Okuyalım: *yea.40:3 Şöyle haykırıyor bir ses: "Çölde RABbin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın.*

Okuyalım: **Matta 3,3 Nitekim Yeşaya peygamber aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: «Çölde yükselen ses, 'Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin' diyor.»**

Yahya fakirdi.

Yahya Tanrı'nın peygamberiydi. Bu demek değildi ki, Yahya zengindi.

- **Yahya çok fakirdi.**
- **Çölde bulduğu şeyleri yiyordu ve kıyafeti de bir fakirin kıyafetiydi.**
- **Okuyalım: Matta 3,4 Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deriden kuşağı vardı. Tek yediği, çekirge ve yaban balıydı.**
- **Düşünelim: Bazı kişiler diyorlar ki: 'Tanrı'ya inanırsak bizi çok parayla ve varlıklarla bereketleyecek!' Zenginlik ve varlıklar Tanrı'nın bereketinin bir kanıtıdır. Hatta bazıları ulaşamadıkları zenginliği ve varlığı imansızlıktan kaynaklandığını söylüyorlar. Tanrı'ya inanırsak ve O'nun Sözüne itaat edersek O bize zenginliği vaat etmiyor. En büyük peygamberler ve başka örnek olan birçok inanlılar çok fakirdiler. Daha sonra İsa kendisi, yani Tanrı'nın Oğlu'nun dünyadayken çok fakir bir kişi olduğunu göreceğiz.**

Birçok kişi Yahya'nın Tanrı mesajına inandılar.

Okuyalım: **Matta 3,5-6 Kudüs'ün, bütün Yahudiye'nin ve tüm Şeria nehri yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria nehrinde vaftiz ediliyordu. (Haritada Şeria [Jordan] nehrini bulalım.)**

Birçok Yahudi Yahya'nın Tanrı Sözüne güvendiler ve vaftiz oldular.

- **Birisi vaftiz edildiği zaman, bu kişi Tanrı'ya hak verdiğini ve kendi günahlarından dolayı ölümü hak ettiğini herkese ilanının bir işaretiydi. Hem de Tanrı'nın onlara vaat edilen kurtarıcıyı göndereceğine güvendiler.**
- **Ekleyelim: Vaftiz özdeşlemek demektir. Vaftiz Grekçe'den geliyor ve 'baptizo' yazılıyor. Bir kumaş parçasını boyasını değiştirmek için de kullanılan bir kelimedir. Bir kumaş boyalı suya batırıldığı zaman suyun rengini alıyor. Kumaşın suyun rengiyle özdeşlediği gibi, yani aynı rengi alması gibi, Yahudiler de Yahya'nın tövbe çağrısıyla özdeşleştiler. Vaftizleri içindeki tövbenin ve imanının dışarıya bir yansımasıydı. Yahya'nın verdiği Tanrı gerçeğiyle özdeşlediler. Fakat vaftiz bizi Tanrı'ya kabul ettirmez (Sembolik olarak şu anlamdadır: İmanlı Mesih'in ölümüyle, cenazeyle ve dirilişiyle özdeşliyor). Dışsal bir vaftiz uygulaması Tanrı'nın gözünde bizi günahlarımızdan arındıramaz. Vaftiz günahlarımızın karşılığını ödemez. Günahın karşılığı ölümdür. Vaftiz sadece başkalarına bir işarettir. Bu kişi Tanrı'nın mesajına hak veriyor ve kurtulmak için artık sadece Tanrı'ya güveniyor.**

Yahya'nın kibirli olanlara ve tövbe etmeyenlere olan mesajı.

Okuyalım: **Matta 3,7 Ne var ki, Ferisilerle Sadukilerden birçok kişinin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: «Ey engerekler soyu! Gelecek olan gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?**

Tapındaki çoğu lider çok kibirliydi. Bu halkın liderlerine biraz daha yakından bakalım. Kutsal Kitap onlar hakkında ne diyor inceleyelim.

- **Din bilginleri: Musa'nın ve peygamberlerin yazıları tomar şeklinde saklanıyordu. Bu tomarı yazan kişiler din bilginleriydi (yazı bilginleri). Onlara 'hakim' ya da 'din**

bilgini' denilirdi. Çünkü onlar Tanrı'nın Sözü'nü iyi biliyorlardı ve onun gerçek anlamını anlatabiliyorlardı.

Birçok din bilginleri bilgili olmalarından dolayı çok kibirliydiler. Tanrı'nın kendilerinden hoşlandığını düşündüler. Çünkü Tanrı'nın Sözü'nün büyük bölümlerini ezbere söyleyebiliyorlardı ve açıklayabiliyorlardı. Fakat Tanrı'nın Sözü'ne inanmanın ve O'na itaat etmenin Tanrı'nın gözünde çok daha önemli olduğunun farkında değildiler.

- Ferisiler: Bazı Yahudi liderleri de Ferisilerdi. Ferisiler Tanrı'yı hoşnut etmeye çalıştılar. Tanrı tarafından kabul edilmek için bir sürü insan tarafından çıkmış kurallara itaat ettiler. Ferisiler Tanrı'nın Sözü'ne pek çok şey eklediler. Diğer insanlar gibi kendilerini günahkar olarak görmediler. Ferisi olmayan insanlardan uzaklaşarak, onlarla ilişkilerini kestiler. Kibirliydiler. Kendi çabalarıyla ve sevaplarıyla Tanrı tarafından kabul edileceklerini düşündüler.
- Sadukiler: Diğer Yahudi önderleri de Sadukilerdi. Sadukiler de tapınakta gereğini yaptılar ve Tanrı'ya taptıklarını söylediler. Ona rağmen Tanrı'nın Sözü'nde yazılan pek çok gerçeklere inanmadılar. Sadukiler Tanrı'nın Sözü'nden birçok gerçekleri çıkartılar (inançlarında, kitaptan değil).
Örneğin Sadukiler meleklerin varlığına ve ölümlerin dirilişine inanmadılar. Tevrat'tın dışındaki her kitabı reddettiler.
Roma yönetimiyle iyi bir ilişkilerinin olmasına çok önem verdiler. Böylece kendi liderlik pozisyonlarını korumaya çalıştılar. Tanrı'ya bütün yürekleriyle güvenmediler.

Dini liderlerin çoğu günahkar olduklarını kabul etmek istemediler.

- Tanrı'nın önünde kabul edilmek için yeterince iyi olduklarını sandılar.
- Kibirlerinden dolayı Yahya da, Ferisilere ve Sadukilere çok sert konuştu.
- Açıklayalım: Kendi kendimiz hakkında gururlu olmayı düşünürsek şunu ifade etmiş oluyoruz: 'Benim yolum en iyisi. Tanrı buna ne derse desin önemi yok!'
Kibir şöyle ifade edilebilir: bencilik, egoizm ve kendini beğenmişlik. Bazı insanlar hep doğruyu bildiklerini zannediyorlar. Haklı olmadıkları zaman da bunu kabul etmek istemiyorlar. O'na karşın kendilerini en büyük olarak göstermek istiyorlar. Oysa herkesin olduğu gibi günahlıdır.
Tanrı'nın Sözü'ne karşı gelirsek ve 'Beni ilgilendirmez' dersek, bunun gerçek sebebi büyük ihtimalle kibirdir.

Tanrı'nın Sözü kibirli olanlara karşı çok serttir.

Yakup 4,6 ...«Tanrı kibirlilere karşıdır...»

Tanrı, kibirlilere ve O'na hak vermeyenlere karşı savaşıyor.

Fakat günahlarını bilen, sadece Tanrı'nın onları kurtarabileceğini düşünen ve kabul eden kişilere karşı yardım etmeye söz verdi.

Okuyalım: Matta 3,8 *Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.*

Yahya Sadukilere ve Ferisilere gerçekten Tanrı'nın düşüncelerini kabul etmek isterlerse bunu tövbe ederek kanıtlamaları gerektiğini söylüyor.

Okuyalım: Matta 3,9 *Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan çocuk yaratacak güçtedir.*

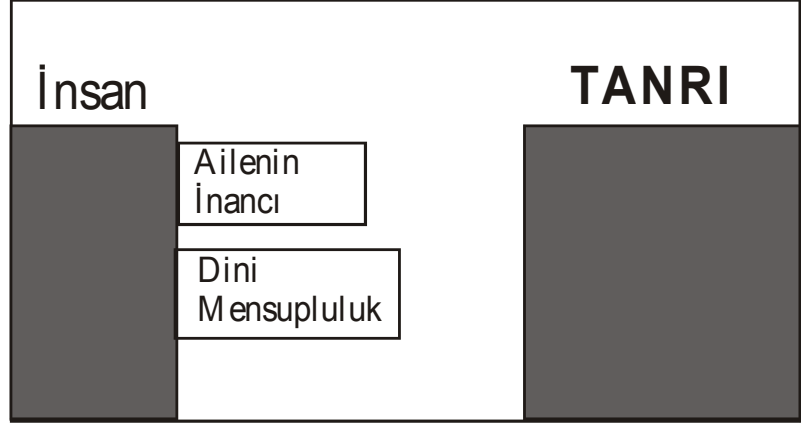
Birçok Yahudi İbrahim'in onların babası olduğu için kibirliydiler. İbrahim'in soyundan geldikleri için Tanrı'nın onları kabul edeceğine inandılar.

- Kıyaslayalım:

- Bazı kişiler, Tanrı'nın annelerinin veya babalarının imanından dolayı kabul edileceklerini düşünüyorlar.
- Ya da birisi bir kilisede büyüdüğü için, başka bir dinde dindar büyüdüğü için, bir sürü din bilgisine sahip olduğu için ya da bazı katılımları olduğu için kabul edileceklerini düşünüyorlar.

Resim: mensupluluk

Hiç kimse ailelerinden ya da bir dine mensup olmalarından dolayı Tanrı tarafından kabul edilemez. Tanrı herkesi teker teker yargılayacak. Ailesine, sevgilerine ya da dindarlığına bakarak değil.

Yahya Ferisilere kibirli olmamaları gerektiğini ya da İbrahim'in çocukları olmalarına güvenmemelerini söylüyor.

- Tanrı ne yapmak isterse yapabiliyor.
- Tanrı isterse taşlardan dahi İbrahim'e çocuklar yaratabiliyor.
- Kendilerine gurur veren hiçbir şey olmadığını söylüyor.

Yahya'nın kurtarıcı hakkındaki belirtileri.

Okuyalım: Yuhanna 1,24-27 *Yahya'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, «Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?» diye sordular. Yahya onlara şöyle cevap verdi: «Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.»*

Yahya insanları gelecek kurtarıcıya hazırlayacaktı ve Tanrı'nın peygamberiydi.

- Yahya sadece bir insandı.
- Fakat gelecek kurtarıcı Tanrı'nın Oğluydu.
- Açıklayalım: Yahya'nın zamanında saygıdeğer insanların köleleri vardı. Onlar her işi yaparlardı. Önemli bir adam kendi ayakkabılarını çıkartmazdı ve giyinmezdi. Bu onun kölesinin işiydi. Yahya kurtarıcının ayakkabılarını çıkartmaya bile layık olmadığını söylüyor. Kurtarıcı Tanrı'nın Oğluydu. Bu dünyanın yaratıcısı ve Yahya'ya yaşam verendi (Kol 1,16).

Yahya İsa'yı vaftiz ediyor.

Kutsal Kitap Luka 3,23'te İsa'nın aşağı yukarı 30 yaşında olduğu bildiriliyor.

Okuyalım: Matta 3,13-16 *Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria nehrine, Yahya'nın yanına geldi. Ne var ki Yahya, «Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?» diyerek O'na engel olmak istedi. İsa ona şu karşılığı verdi: «Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.» O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu. İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.*

İsa vaftiz olmak için Yahya'ya geliyor. Fakat bunu diğer insanlar gibi günahlı olduğundan dolayı yapmıyor.

- İsa mükemmel bir şekilde dünyaya geldi.
- Her zaman her konuda Tanrı'yla uyum içindeydi.

İsa, Tanrı'nın İsrail halkına verdiği bütün emirlere uyarak ve bununla Yahya'yı Tanrı'nın büyük bir peygamberi olduğunu kabul ederek vaftiz edilmeye geldi.

- İsa vaftiz olmasaydı O'nun Tanrı'nın emirlerine uymadığı düşünülürdü.
 - İsa vaftiz olmasaydı halk belki Yahya'nın vaftiz emrini Tanrı'dan almadığını anlardı.
- Kutsal Ruh İsa'nın üzerine kondu ve O'nu her konuda Baba-Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için güçlendirdi.

İsa da her şeye egemen Tanrı'dır, fakat insan olduğu için Kutsal Ruh-Tanrı'yla her konuda bağlı olmaya karar verdi. Dünyada kurtarıcının işini gerçekleştirmesi için gereken gücü O'ndan alacaktı.

Tanrı İsa hakkındaki sözleri.

Okuyalım: **Matta 3,17** *Göklerden gelen bir ses de şöyle dedi: «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum.»*

Baba-Tanrı İsa'ya benim Oğlum diyor.

- İsa insandı.
- Fakat aynı zamanda Tanrı'ydı, gökten inen Oğul-Tanrı.

Tanrı İsa'dan hoşlanıyor.

- Tanrı'nın isteğini her konuda yerine getiren tek insan İsa'ydı.
- Tanrı, İsa'nın günahsız olduğunu biliyordu.
- İsa tamamen kutsal, adil ve Tanrı'nın gözünde mükemmeldi.

Tanrı kuzusu İsa.

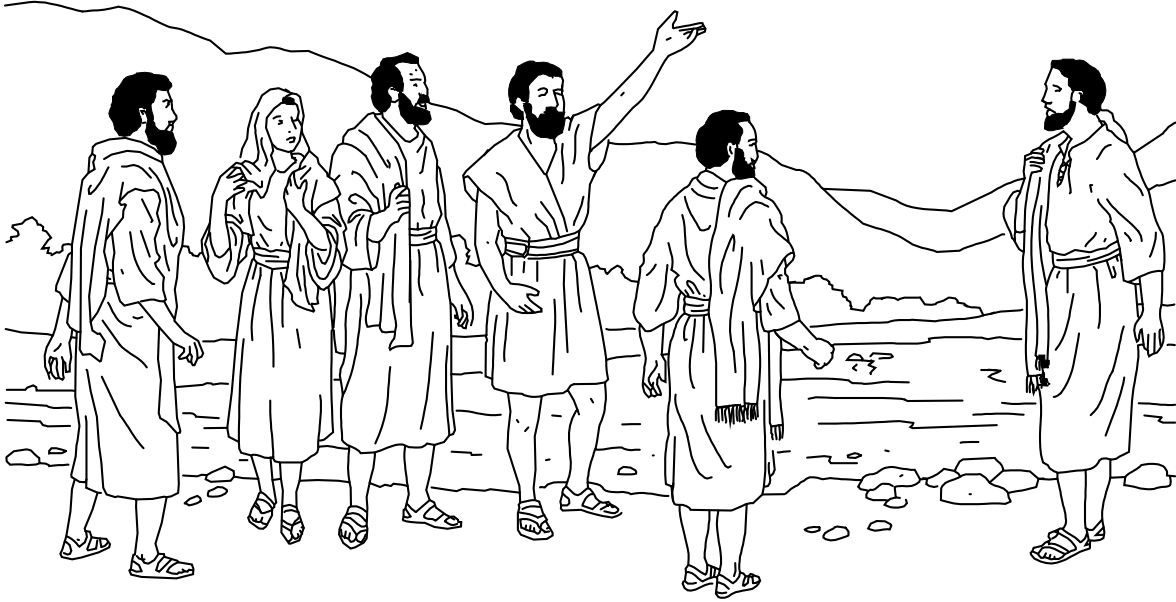
Okuyalım: **Yuhanna 1,29** *Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: «İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!*

Yahya İsa'yı görünce O'nun Tanrı'dan verilen ve gönderilen Tanrı kuzusu olduğunu söylüyor.

RESİM 60: İsa ve Yahya.

Daha sonra İsa'nın Tanrı kuzusu olmasının ne demek olduğunu göreceğiz.

Yahya İsa'nın vaat edilen kurtarıcı olduğunu biliyordu.

©

Okuyalım: *Yuhanna 1,30-37* Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur. Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim.» Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: «Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. Ben O'nu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim.» Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. Oradan geçmekte olan İsa'ya bakarak, «İşte Tanrı Kuzusu!» dedi. İki öğrenci onun söylediklerini işitince İsa'nın ardından gittiler. **Yahya kurtarıcının kim olduğunu bilmiyordu. Fakat Tanrı'nın işaretini görünce İsa'nın Tanrı'nın Oğlu ve dünyanın kurtarıcısı olduğunu anladı.**

Özet:

Kendimize bakalım. Biz nasılız?

Yahya'da olduğu gibi İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu ve vaat edilen kurtarıcıyı bilmek için bizim de özel işaretlere ihtiyacımız var mı?

- Hayır! Böyle mucizelere dayanmak zorunda değiliz.
- Bizim elimizde Tanrı'nın Sözü var, yani Kutsal Kitap.

Ya da dini liderler gibi miyiz? Kendi dindarlığımızla Tanrı tarafından kabul edileceğimizi düşünüyor muyuz?

- Aramızdaki herkesin kurtarıcıya ihtiyacı var.
- Ve Tanrı bize bir tane verdi: İsa Mesih, Tanrı'nın Kuzusu.
- O dünyanın tek kurtarıcısı, senin ve benim için de tek kurtarıcı.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 33

Sorular :

1. Yahya halka ne söylüyordu?
2. Tövbe etmek ne demek?
3. Yahya halkı kime hazırladı?
4. Din bilginleri kimlerdi? İşaretleyin:
 - ☐ *Yahudilerin dini liderleriydi. Eski Antlaşma'nın yazılarını ezberliyorlardı. Kendi bilgilerinden dolayı çok kibirliydiler.*
 - ☐ *Yahudilerin bir tarikatıydı ve insanları başka bir dine çekmek istediler.*
 - ☐ *Tanrı'nın Sözü'nü sadece bilmenin değil onu yapmanın önemli olduğunu farkına varmadılar.*
5. Ferisiler kimlerdi? İşaretleyin:
 - ☐ *Onlar da kibirli Yahudilerin dini liderlerindendi. Tanrı'nın onları kendi sevaplarından dolayı kabul edeceğini düşündüler.*
 - ☐ *Kendi çıkardıkları kuralları yaparak Tanrı'yı hoşnut etmeye çalıştılar.*
 - ☐ *Ferisiler tutucu ve güzel bir tarikat olup bugünlerde de bize bir örnek olabiliyorlar.*
6. Sadukiler kimlerdi? İşaretleyin:
 - ☐ *Ferisilerin olduğu gibi onlar da Yahudilerin dini liderleriydi. Fakat Eski Antlaşma'nın tümünü Tanrı'nın Sözü olarak kabul etmediler.*

- ☐ *Sadukiler ilk planda Tanrı'yı hoşnut etmek yerine Yahudi liderliğinde kendi yerlerini kaybetmemek ve Roma yönetimiyle iyi anlaşmak için çalıştılar.*
- ☐ *Sadukiler, Ferisiler ve din bilginleri aslında tek bir gurubu ifade eden değişik adlardır.*

7. Neden kahinler ve diğer dini liderler Yahya'nın öğretilerini kabul etmediler? İşaretleyin:

- ☐ *Yahya'nın öğretilerinden haberleri yoktu. İsrail o zamanlar çok geniş bir toprak parçasına sahipti ve gazeteler daha yoktu. Herkesin her şeyi bilme imkanı henüz yoktu.*
- ☐ *Kendi sevaplarıyla Tanrı'yı hoşnut ettiklerini sanıyorlardı.*
- ☐ *İbrahim'in soyundan geldikleri için Tanrı'nın onları kabul edeceğini sandılar. Bundan dolayı Yahya'nın öğretilerini kabul etmediler.*

8. Günahın yönetiminden ve cezasından kurtulmak için vaftiz olmamız gerekiyor mu?

9. Bu dünyada İsa'ya her konuda yardım eden kimdi?

10. Baba-Tanrı İsa vaftiz edildiği zaman ne diyor? İşaretleyin:

- ☐ *Baba-Tanrı İsa'dan hoşnut kaldığını söylüyor ve İsa'ya Oğlum diyor.*
- ☐ *Tanrı İsa hakkında bir şey demiyor.*
- ☐ *Tanrı, İsa hakkında onun yalnızca bir peygamber olduğunu ve herkesin onu dinlemesini söylüyor.*

TARİHİ SOHBETLER No: 34

Matta 4,1-11: İsa Şeytan'ın ayartmalarına direniyor.

Giriş:

En son ne zaman dayanamayacağımız bir ayartmayla karşılaştık? Bazı ayartmaların hemen farkına varabiliyoruz. Bazıları ise daha sinsi oldukları için farkına varamıyoruz. Bazı ayartmalara çok kolay karşı koyabiliyoruz. Fakat yorgun düştüğümüz zaman bunu nasıl yapabiliyoruz? İsa'nın da bir insan olarak ayartmalar gördüğünü biliyor musunuz?

Şeytan İsa'yı ayartmaya çalışıyor.

Okuyalım: *Matta 4,1 Bundan sonra İsa, İblis'in denemelerinden geçmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü.*

Tanrı Luzifer'i mükemmel yaratmıştı.

- Fakat Luzifer başlangıçta (şimdi ona Şeytan ya da İblis diyoruz) Tanrı'ya karşı isyan etmeye karar vermişti (Hezekiel 28,15.17; Yeşaya 14,13.14; Yuh 8,44).

- O andan itibaren Şeytan'ın sürekli kötülük yaptığını görebiliyoruz.

Şeytan Adem'i Tanrı'ya karşı isyan ettirdi. Ve şimdi İsa'yı Tanrı'ya karşı isyan ettirmeye çalışıyor.

Resim: Günahkar-Adem;

Kutsal-Tanrı (32.derste kullanılmış)

Kutsal - TANRI
İsa, Oğul-Tanrı - kutsal ve günahsız

Şeytan İsa'nın bizim kurtarıcımız olmaması için O'nu kendi egemenliğine çekmeye çalıştı.

İlk deneme.

Okuyalım: *Matta 4,2 İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.*

İsa'nın Tanrı olmasına rağmen aynı zamanda gerçek bir insandı. O da bizim gibi acıktı.

RESİM 61: İsa çölde.

Okuyalım: **Matta 4,3** *O zaman Ayartıcı O'na gelip, «Tanrı'nın Oğluyun, söyle de şu taşlar ekme olsun» dedi.*

Şeytan İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu İsa'nın kanıtlamasını istedi.

- Şeytan bununla İsa'nın Tanrı'nın emretmediği şeyleri yapması için teşvik etti.
- İsa gökten inip sadece Babasının isteğini yerine getirmek için geldi.

Çünkü İsa Tanrı'nın Oğluydu.

- İsa taşları ekmeğe çevirebilirdi, fakat İsa Şeytan'a izin vermedi.
- İsa Şeytan'nın bir tek çağrısına dahi uymayacaktı.

Okuyalım: **Matta 4,4** *İsa ona şu karşılığı verdi: «Kutsal Yazılarda, 'İnsan yalnız ekmele değil, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır.»*

Bedenimizi yaşatmak için yiyecek gerekiyor. Fakat Tanrı çok daha önemli bir yiyeceğin var olduğunu söylüyor.

Tanrı'nın Sözü bize öyle gerekli ki, o bize yalan söyleyerek sonsuz yaşam yolunu gösterecek.

- Açıklayalım: **Bedenimizin yiyeceği olmazsa beden ölüyor.** Sağlıklı bir bedene sahip olursak, fakat ancak Tanrısız ölmek ve sonsuz cezaya uğramak ne işe yarar ki? **Bedenimiz için bize sadece yiyecek gerekmiyor, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemek ve O'na inanmak bizi sonsuza dek Tanrı'yla yaşatacak.**

İkinci deneme.

Okuyalım: **Matta 4,5-6** *Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp dedi ki, «Tanrı'nın Oğluyun, kendini buradan aşağı at. Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşla çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'»*

Şeytan burada **Mezmun 91,11-12** arasında bazı bölümlerden alıntı yapıyor.

- Şeytan da Tanrı'nın Sözü'nü biliyor. Ama onları yanlış bir şekilde kullanıyor.
- Şeytan Tanrı'nın Sözlerini kötüye kullanarak onlarla insanları aldatmaya çalışıyor.
- Hatırlayalım: Şeytan'ın Havva'yı nasıl aldattığını hatırlıyor musunuz? Şeytan *kadına, "Tanrı gerçekten, Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi?" diye sordu.* (yar 3,1)

Şeytan, Tanrı'nın Adem'e ne söylediğini iyi biliyordu. Ama bu sözleri biraz değiştirdi.

Şeytan bir yalancı ve aldatıcıdır (Yuh 8,44).

- Düşünelim: **Dikkat!** Şeytan bugünlerde de hala aynı metodu kullanıyor. İnsanlara Tanrı'nın büyük mucizeler yapmasını emretsin diye teşvik veriyor. Şeytan insanların dikkatini ilginç ve gizemli şeylere çevirmeye çalışıyor. Bunu tek bir amaçla yapıyor. İnsanlar Tanrı'nın Sözlerini duymasınlar ve O'na itaat etmesinler diye.

Şeytan İsa'nın kendisini tapınağın çatısından aşağı atmasını istiyor. Bununla Tanrı'ya meydan okumuş olacaktı, çünkü Tanrı kendi Oğlunu koruması için söz vermişti.

- İsa Babasını tanımak için denemek zorunda değildi. İsa Babasının O'nu koruduğunu zaten biliyordu. Bunu kanıtlamak zorunda değildi.

Okuyalım: **Matta 4,7** *İsa İblis'e şu karşılığı verdi: «Tanrının olan Rab'bi sınama' diye de yazılmıştır.»*

- Baba-Tanrı İsa'sını koruyacağına söz verdiği için İsa Babasının Sözlerine güvendi.
- Düşünelim: Yüzlerce yıl geçmesine rağmen Tanrı mükemmel sadıqlığını kanıtlamıştı. Biz de O'na koşulsuz güvenebiliyoruz. Kendi Sözü'nde ne söylediyse bunu yapacağına güvenirsek iyi olur.

Üçüncü deneme.

Okuyalım: Matta 4,8-9 İblis aynı şekilde İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkarıp O'na tüm görkemleriyle dünyanın bütün ülkelerini gösterdi. «Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim» dedi.

Şeytan İsa'ya nasıl dünyanın yönetimini teklif edebiliyor? Dünyanın yönetimini nereden aldı? Adem Tanrı'ya karşı isyan ettiği ve Şeytan'a uyduğu zamanda, O dünyanın tanrısı oldu ve bununla dünyanın yönetimini aldı (Yuh 12,31; 2.Kor 4,4; Ef 2,2). Şeytan artık insanların tutumlarında etkilidir ve kendi kötü planlarına çekiyor.

Okuyalım: Matta 4,10 İsa ona şöyle karşılık verdi: «Çekil git, Şeytan! Tanrının olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır.»

Şeytan İsa'nın kendisine tapması için ikna etmeye çalışıyor.

- Hatırlayalım: Başlangıçta Şeytan Tanrı'nın yerini almaya çalışıp bütün evrenin egemeni olmak istedi. Şeytan'nın başarısız olmasına rağmen birçok melek ona katıldılar. Sonra Şeytan bütün insanları kazanıp onlar da artık O'na tapıp O'na hizmet ediyor. Şeytan İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu bildiği için tekrar Tanrı'nın yerini almaya çalışıyor ve İsa'nın ona tapmasını istiyor.

Tanrı tarafından Şeytan'ın egemenliğinden kurtulmamış olan herkes Tanrı'ya değil aslında Şeytan'a hizmet ediyor. İsa Şeytan'ı yendi. Nasıl yendi? Tanrı'nın Sözlerini ona karşı kullanarak yendi. İsa Tanrı'nın Sözlerini doğru bir şekilde kullandı.

Aden Bahçesinde Adem'in olduğu gibi İsa Şeytan'a uymadı. İsa Baba-Tanrısını tanıyordu, seviyordu ve O'na itaat ediyordu.

İsa kendisi Tanrı'dır.

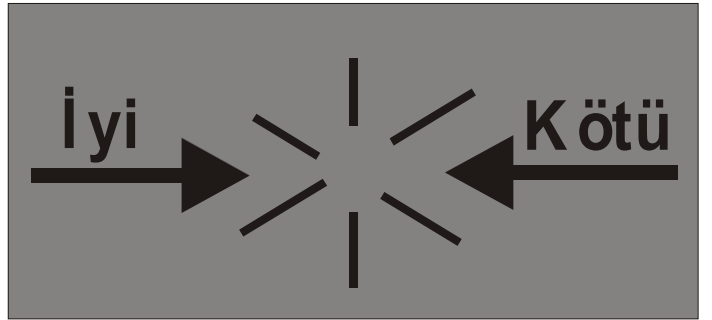
Bunun dışında İsa Şeytan'dan çok daha güçlüdür. Çünkü İsa aynı zamanda Tanrı'dır.

- Başlangıçta O Şeytan'ı (o zaman Luzifer'idi) yarattı. Çok önemli ve muhteşem bir melekti. Onu Tanrı'ya hizmet etmesi için yarattı.
- Bir gün İsa Şeytan'ı ateş gölüne atacak. Tanrı bu işkence yerini Şeytan için ve onu izleyenler için hazırladı.
- Düşünelim: Kötü ve iyi güçler arasındaki savaş sahnelerini filmlerde ve videolarda görmüşsünüzdür. Çoğu zaman bu savaşın iki aynı güce sahip olan kuvvetler arasında gerçekleştiği gösteriliyor – yani kötü ve iyi kuvvet aynı seviyede savaşıyor.

Resim: İyi-kötü

Fakat Kutsal Kitap Tanrı'nın saltanatının sürdüğünü söylüyor. O gücü her şeye yeten Yaratıcıdır. İsa Oğul-Tanrı'dır – her şeyin sahibi ve her şeyin yaratıcısıdır. İnsan bedeninde bizim gibi acı çekti. Fakat hiçbir zaman günah işlemedi.

Şeytan, yani yaratılmış ve isyancı ruhsal varlık, İsa'yı günaha sokamadı. Şeytan güçlüdür, fakat her şeye egemen Rab'be karşı koyamaz. Kavga insanların düşündüğü gibi değildir. Tanrı sadece bir 'GÜÇ' değildir. İsa dünyamıza gelirken insan bedeninde gelen Tanrı'ydı. Tanrı Şeytan'dan her konuda üstündür.

İnsanlara göre kavga

Resim:

Tanrı'nın Sözüne göre gerçek

Tanrı'nın Sözü'nün Gerçeği

Şeytan İsa'dan bir zaman için ayrılıyor.

Okuyalım: **Matta 4,11** *Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler de gelip İsa'ya hizmet ettiler.*

Şeytan yenildiğinin farkına vardı. Bundan dolayı İsa'dan bir süre için vazgeçti.

- **Fakat Şeytan daha sonra defalarca gelip İsa'yı tekrar denedi. Her şekilde her metotla İsa'yı Tanrı'ya karşı itaatsizliğe itmeye çalıştı (İbr 4,15).**
- **Şeytan İsa'yı insanları denediği her metotla da sınıdı.**

Fakat İsa Şeytan'ın davetlerini kabul etmedi. İsa'nın yaptığı her şeyden Baba-Tanrı hoşlandı (Yuh 8,29). Şeytan İsa'dan uzaklaştıktan sonra Tanrı ona melekleri gönderdi.

Özet:

İnsanlık tarihinde Tanrı'ya tamamen ve mükemmel bir şekilde itaat eden ve Şeytan'ı reddeden tek kişi İsa'ydı. İsa Mesih hem gerçek insandı, hem de Tanrı'ydı. Bizi günahattan, Şeytan'dan ve ölümden tek kurtaran O'dur.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 34

Sorular :

1. Şeytan neden İsa'yı sınıdı? İşaretleyin:
 - ☐ Şeytan gibi bir yaratık yok, bu yalnızca insanın düşüncesinden kaynaklanan bir felsefedir.
 - ☐ Şeytan İsa'nın günah işlemesini ve bizi kurtaramamasını ve İsa'nın kendi egemenliğinin altında olmasını ve Tanrı'nın yerini almak istedi.
 - ☐ Şeytan İsa'yı sevmediği için ona bir ders vermek istiyordu.
2. İsa neden taşları ekmeğe çevirmedi? Aç değil miydi?
3. Yemekten daha önemli ne var?
4. Şeytan Tanrı'nın Sözü'nü bilip kullanıyor mu?
5. Şeytan İsa'ya nasıl bütün dünya ve her insan üzerinde nasıl egemenlik ikram edebildi?
6. İsa Şeytan'a karşı nasıl ve neyle savaştı?
7. Kim daha güçlü İsa mı Şeytan mı?

TARİHİ SOHBETLER No: 35

Markos 1,14-28.34-42: İsa görevini başlıyor.

Giriş:

Vaftizci Yahya bugün bizim yöremize gelseydi ve bizi tövbeye çağırıyorsa insanlar onu dinler miydi?

- Biz dinler miydik?
- Tövbe ve dönme ihtiyacı kimde var?
-

Vaftizci Yahya

Yahya sadakatle Tanrı'nın mesajını insanlara ilettiler. Bu mesajla insanların Kurtarıcı İsa'ya güvenmelerini istedi. Pek çok kişi kendileri ve günahları hakkındaki görüşlerini değiştirdiler.

- Kendilerini günahın cezasından kurtaran bir kurtarıcıya ihtiyaçları olduğunu biliyorlardı.
- Kurtarıcının işine yakında başlayacağına inanarak O'nu beklediler.

Diğer insanlar, yani Ferisiler de olduğu gibi, kendilerine güvendiler ve Tanrı'nın gözünde yeterince iyi olduklarına inandılar.

- Kıyaslayalım: Bu insanlar bugünkü insanlarla kıyaslanabiliyor mu? Dindar oldukları ve kiliselere ya da camilere gidiyorlar ve kendi yaptıkları sevaplardan dolayı sonsuz cezadan kaçacaklarına inanıyorlar. Kıyaslama oluyor mu? Tanrı'nın Sözüne göre hiçbir şeyin O'nun kutsal ve mükemmel gözünde bizi kabul edilecek hale getirmediğine inanmıyorlar.

Günahlı bir yaşam süren Kral Hirodes Yahya'nın söylediği şeylerden hoşlanmadı (Mt 14,1-12; Mk 6,14-29). Bundan dolayı Hirodes Yahya'yı yakalayıp zindana attı ve sonunda onu öldürdü.

İsa'nın mesajı.

Okuyalım: Mk 1,14-15 *Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın müjdesini duyura duyura Celile'ye gitti. «Zaman doldu» diyordu, «Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!»*

Fakat Yahya öldürülmeden önce kendi görevini bitirdi. Rab için yolu hazırlamıştı. Artık İsa'nın ortaya çıkma zamanı geldi. Daha önce kaydettiğimiz gibi İsa 30 yaşındaydı.

İsa insanlara öğretmeye başladı. Onları şu şeylere çağırdı:

- Tutumlarını değiştirmelerine çağırdı.
- Âciz günahkarlar olarak Tanrı'nın söylediklerine hak vermek gerekiyor.
- İsa'nın getirdiği müjdeye inanmalıydılar.

Tanrı'ya inanmazsak O'nu hoşnut edemeyiz ve bizi kabul etmez.

İbraniler 11,6 şöyle diyor: *İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır.*

- Hatırlayalım: Tanrı Habil'i neden kabul etti? Günahkar olmadığı için mi? Hayır. Tanrı'nın Sözüne inandığı ve O'na güvendiği için kabul edildi.

Tanrı Nuh'a kurtuluş gemisini yapma emrini verdiği zaman Nuh Tanrı'ya inandı. Ve Tanrı bütün dünyayı mahvetti, fakat Nuh'u ve ailesini kurtardı.

Tanrı İbrahim'e kendi memleketini terk etmesini ve kendisinin göstereceği bir ülkeye gitmesini buyurdu. İbrahim Tanrı'ya inandı ve Rab onu Kenan ülkesine götürdü. Musa Rab'be güvendi ve İsraililere kurbanlarının kanını kapıların yan ve üst sövelerine sürmelerini buyurdu. Rab onları ölüm meleşinden korudu. Yeşu ve Kalev Kenan ülkesinde büyük devlerin yaşadığını bilmelerine rağmen Tanrı'nın orayı onlara verebileceğine inandılar. Bütün soydan yalnız bu iki kişi vaat edilen ülkeye ayak basabildiler.

Tanrı tarafından kabul edilmemiz için O'na ve Kutsal Kitap'ta yazılan Sözüne inanmamız gerekiyor.

'Evangelium' Müjde'nin ya da iyi haber'in karşılığıdır.

İsa, insanların Tanrı'ya hak vermelerini ve müjdeye inanmaları gerektiğini vurguluyor. Çünkü Tanrı'nın egemenliğinin yakında başlayacağını söylüyor (Yuh 12,31; 2Kor 4,4; Eph 2,2).

- **Adem Tanrı'ya itaatsizlik yapıp Şeytan'a uyduğu anda Şeytan dünyanın yöneticisi oldu.**
- **Tanrı günahkarlara karşı sevecen, merhametli ve lütuflu olduğu için İsa'yı dünyaya gönderdi. O Şeytan'ı yenip insanları onun egemenliğinden kurtaracaktı.**
- **Hepimiz dünyaya doğuşumuzla Şeytan'ın egemenliğinin altına koyulduk.**
- **İsa, Şeytan'ın egemenliğinden kurtulmak için sadece tek bir yolun var olduğunu söylüyor. Bu yol Tanrı'ya hak vermek ve İsa'nın müjdesine inanmaktır.**

Tanrı'nın bu müjdesi bizim için: Tanrı'ya inanmak ve kurtarıcıya güvenmek. Bununla Şeytan'ın egemenliğinden kaçabiliyoruz ve tekrar Tanrı'yla uyum ve barış içinde yaşayabiliyoruz.

İsa kendine yardım eden kişileri çağırıyor.

Okuyalım: Markos 1,16-20 İsa, Celile gölünün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreya'yı gördü. Bu adamlar balıkçıydı. 17İsa onlara, «Ardımdan gelin, sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım» dedi. 18Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler. 19Oradan biraz ileri gidince Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna'yı gördü. Kayıkta ağlarını onarıyorlardı. 20İsa hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte kayıkta bırakarak İsa'nın ardından gittiler.

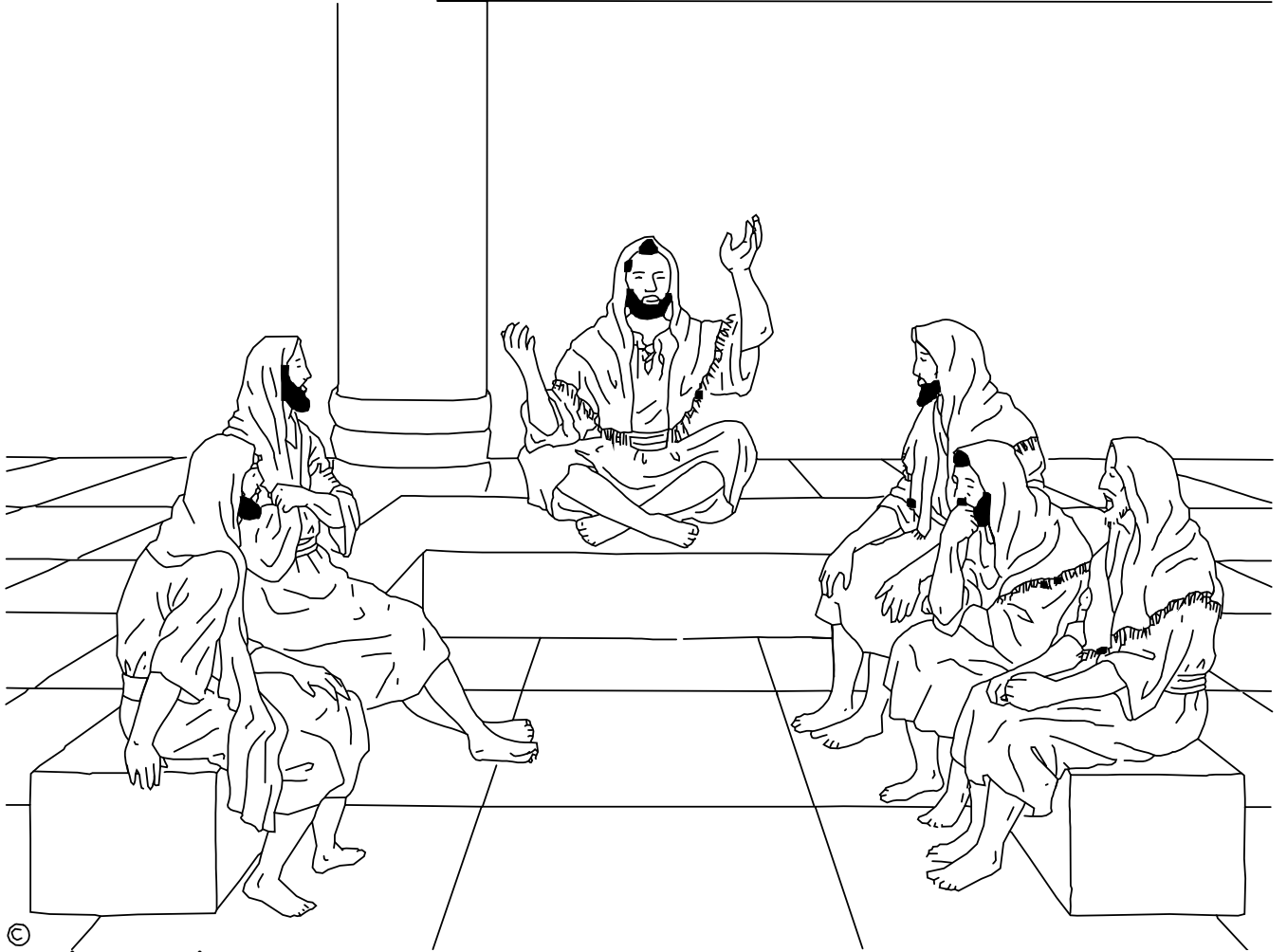
İsa insanları kendini izlemelerine çağırıyor.

- **Onlara öğretmek istiyordu.**

- Dünyaya gelecek olan Tanrı'nın egemenliğinden başkalarına anlatmaları için onları göndermek istedi.
- İsa onlara 'sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım' derken, insanları Tanrı'ya geri getirmeleri için müjdeyi iletmelerini gösterecekti.

İsa özel bir kudretle öğretiyor.

Okuyalım: **Markos 1,21 Kefernahum'a girdiler. Sept günü olunca İsa hemen havraya girip ders vermeye başladı.**

©
RESİM 62: İsa havrada öğretiyor.

(Haritada Kefernahum'u göster.)

Daha önce gördüğümüz gibi Yahudiler Filistin toprağında ve diğer ülkelerde her şehirde sinagog ya da havra adlı yerlerde toplanıyorlardı.

- Havralarda Tanrı'nın Musa'ya verdiği kutsal yazıları okuyup öğretiyorlardı.
- Kudüs'ün dışındaki Yahudiler, Tanrı'nın Musa'ya emrettiği gibi sadece çok özel dini bayramlarda Kudüs'teki tapınağa geldiler.

Okuyalım: **Markos 1,22 Halk O'nun öğretişine şaşırıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi ders veriyordu.**

İsa'yı dinleyen insanlar İsa'nın yetkili biri gibi konuşmasından dolayı şaşırdılar. Çünkü İsa Tanrı'nın Sözlerinin anlamını çok kuvvetli açıklayabiliyordu. İsa din bilginlerinden çok farklı öğretiyordu:

- Din bilginleri Eski Antlaşma'nın kopyalarını hazırladılar.
- Tanrı Sözünün öğretmenleriydiler.
- Fakat bu görevlilerin çoğunun Tanrı'ya ve O'nun Sözüne gerçek imanları yoktu.
- Kurtulmak için kendi sevaplarına ve Tanrı Sözü hakkındaki bilgilerine güvendiler.
- Tanrı'nın Sözü hakkında birçok bilgileri olduğu doğrudur. Fakat Tanrı'yı gerçekten tanımıyorlardı.
- Kendi bildiklerine güvendikleri için ve Tanrı'yı tanımadıkları için Tanrı'nın Sözüne iyi anlamıyorlardı. Bundan dolayı insanlara sadece kendilerinin Tanrı Sözü hakkındaki düşündüklerini anlatabildiler.

Fakat İsa Tanrı'dır.

- O kendi Babasını tanıyordu ve Tanrı'nın Sözüne de doğru anlıyordu.
- İsa insanlara öğretiler verirken, Tanrı'nın Musa'nın, Davut'un ve diğer peygamberlerin öğretmek istediği yazılarından tam öğretebiliyordu.

İsa kötü ruhlar kovuyor.

Okuyalım: Markos 1,23-24 *Tam o sırada havralarında bulunan ve kötü ruha tutsak olan bir adam, «Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?» diye bağırdı. «Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalısın sen!»*

Cinler ve kötü ruhlar da melekti. Onlar çok önce Tanrı'ya karşı isyan edip Şeytan'ı izlediler.

- İnsanları ele geçirmeye bayılıyorlar çünkü onlar zaten Şeytan'ın egemenliğinin altındadırlar.
- Şeytan ve cinler İsa'nın Tanrı ve onların yaratıcısı olduğunu biliyorlar.
- İsa'nın kutsal olduğunu da biliyorlar.
- O'nun mükemmel olduğunu ve her günahı nefret ettiğini de biliyorlardı.
- Bu kötü ruhlar bir gün ateş gölüne atılacaklarını biliyorlardı ve İsa'nın daha şimdiden bu kudrete sahip olduğunu biliyorlardı. Yani İsa onları hemen ateşe atabilirdi!

Okuyalım: Markos 1,25-26 *İsa, «Sus, çık o adamdan!» diyerek kötü ruhu azarladı. 26Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.*

İsa kötü ruhun susmasını buyurdu.

- Cinler ve kötü ruhlar İsa'nın insanlara kendisinden bahsetmesini istemedi.
- Şeytan bir yalancıdır. İsa gerçeği konuşmaya geldi.
- İsa insanlara Tanrı'nın Gerçeğini yani Kendisini anlatmak istedi ve mucizelerle O'nun kudretini göstermek istedi.

Okuyalım: Markos 1,27-28 *Herkes şaşırıp kaldı. Birbirlerine, «Bu nasıl şey?» diye sormaya başladılar. «Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyorlar.» 28Böylece İsa'yla ilgili haberler, tüm Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı. İnsanlar tekrar İsa'nın inanılmaz kudretini ve otoritesini gördüler.*

İsa birçok hastayı iyileştiriyor ve O cinleri kovuyor.

Okuyalım: Markos 1,34-39 *İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.*

35Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı. 36Simun ile yanındakiler İsa'yı aramaya çıktılar. 37O'nu bulunca, «Herkes seni arıyor!» dediler. 38İsa onlara, «Başka yerlere, yakındaki kasabalara gidelim» dedi. «Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.» 39Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak tüm Celile bölgesini dolaştı. İsa Tanrı olduğu için O her şeye egemendir. Göklerde ve yerde en büyük kudret Tanrı'ya aittir.

İsa hasta ve cinlere tutsak insanlara acıdı. O bütün bu üzücü şeylerin sadece ve sadece günahtan ve Şeytan'ın egemenliğinden dolayı var olduğu biliyordu.

- Düşünelim: Rab seninle ve benimle de ilgileniyor. Hala ölüm kudretinin altında yaşayıp yaşamadığımızı biliyor. Tanrı her insanı Şeytan'ın egemenliğinden kurtarmak istiyor.

İsa cüzamlı bir adamı iyileştiriyor.

Okuyalım: Markos 1,40 İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çöküp O'na şöyle yalvardı: «Eğer istersen beni temiz kılabilirsin.»

- Açıklayalım: Kutsal Kitap'ta cüzam kelimesi kullanıldığında miskin bir hastalığı veya başka cilt hastalıklarını içeriyordu. Bu hastalıklardan birkaçı ellerde ya da ayaklarda sinirlerin ölmesine yol açıyordu. Bununla beraber enfeksiyonlar ve etin çürümesi başlıyordu. Böylece hastalanmış bir kişi bedeninin üyelerini, yani parmaklarını, ellerini ve bazen yüzünün bölgelerini bile kaybediyordu. O zamanlarda cüzamlıyı iyileştiren bir ilaç yoktu, yani tedavisi imkansızdı.

İsa'ya gelen bu insan da kendi kendine ya da başka insanların ona yardım edemediğini çok iyi biliyordu.

Fakat İsa farklıydı.

- Evet, İsa insandı, fakat O'nda Tanrı'nın gücü vardı, çünkü kendisi Tanrı'ydı!
- Cüzamlı adam başka hiç kimsenin kendisine yardım edemeyeceğini, fakat İsa'nın kendisine yardım edebileceğinin farkına vardı.

Tek yapılabilecek şeyi yaptı. İsa'ya geldi ve O'nun yardımına ve merhametine başvurdu.

- Kıyaslayalım: Bu cüzam hastalığı aslında yaşamımızdaki günah gibidir. Kendi kendimizi günahlarımızdan kurtaramıyoruz. Tanrı günahtan nefret ediyor. Sadece kurtarıcı İsa bize yardım edebiliyor. İsa bundan dolayı dünyaya gelmişti. Ve bu sebepten dolayı Tanrı'nın mesajıyla ilgileniyoruz: İsa'nın Şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtardığını anlayalım.

Okuyalım: Markos 1,41-42 Yüreği sızlayan İsa, elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi. 42Adam hemen o anda cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.

O zamanlarda cüzamlı kişileri toplumdan uzaklaştırırlardı ve insanlar onlardan sakınıyorlardı. Fakat İsa bu adama dokundu, çünkü onu sevdi.

- İsa elini uzatarak adama dokundu ve O'nun emriyle cüzam o anda kayboldu.
- İsa adamı hitap ederek de iyileştirebiliyordu.
- Hiç kimsede cüzamlı bir adama dokunma cesareti yoktu.
- Fakat İsa Tanrı'nın bu adamı da ne kadar çok sevdiğini göstermek için bunu yaptı.

Özet:

Hepimizin bu cüzamlı adamla özdeşleşmesi gerekiyor:

- Günahımızdan dolayı biz de Tanrı'nın gözünde kirli ve hastayız.
- Günahın yükünü ve suçunu kaldırmak için kendi kendimize hiçbir şey yapamıyoruz.

- Başka hiç kimse de bize yardım edemiyor.
- Üzücü olan da şudur ki: bizim günahlı yapımızın tanıkları da bize yardım etmek istemiyorlar. Belki cüzamlı adamdan sakındıkları gibi bizi de reddediyorlar.
- Ya da bazıları içimizdeki inancımızı bildikleri zaman bizimle ilişkiyi keseceklerini düşünüyoruz.

Fakat Tanrı yaşamımızın her feci ayrıntısına kadar bizi tanıyor. Bütün bunlara rağmen bizim kurtarıcımız olmak istiyor.

O bizi sadece **merak** etmiyor ve sadece ulaşmak istemiyor. Hayır daha fazlasını yapmak istiyor. Sadece O'nun bizi kurtarmak için **kudreti var**.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 35

Sorular :

1. Neden Ferisiler ve diğer dini liderler Vaftizci Yahya'nın öğretişini kabul etmediler?
2. İsa insanlara ne yapmalarını buyurdu?
3. Tanrı'yı hoşnut etmenin tek yolu nedir?
4. İsa'yı izleyen birkaç insanın mesleği neydi?
5. İsa hangi bakımdan diğer din bilginlerinden farklı öğretiyordu?
6. Başlangıçta cinlerin nelerdi?
7. Neden cinler İsa'dan korktular?
8. Hangi bakımdan cüzam size günahı hatırlatıyor?

TARİHİ SOHBETLER No: 36

Yuhanna 3,1-7.14-20: Yeniden doğmalısın!

Giriş:

Yeni bir yıla kaç defa iyi niyetlerle girdik? – Fakat iyi niyetlerimizi tutamadık.

Yaşamınızda hiç yeni bir başlangıç yaptınız mı? Fakat başlangıcınız başarısız oldu.

Hala bunu deniyor muyuz? Ve hala başarısız oluyor muyuz?

Tanrı'nın, bizden yaşamımızı kendi kendimize değiştirmemizi beklemediğini biliyor musunuz?

Daha net olarak bunu ifade etmek istiyorum. Bunu kendi kendimize yapamayacağımızı söylüyor.

Birazdan Kutsal Kitap'ın en meşhur ve en güzel parçalarından birini okuyacağız. Bütün Kutsal Kitap'ta olduğu gibi Tanrı bu olayı da bizim faydalanmamız ve öğrenmemiz için kaydettirdi (2.Tim 3,16).

Bu mesaj sana, bana ve her insan için geliyor. İyice dinleyelim.

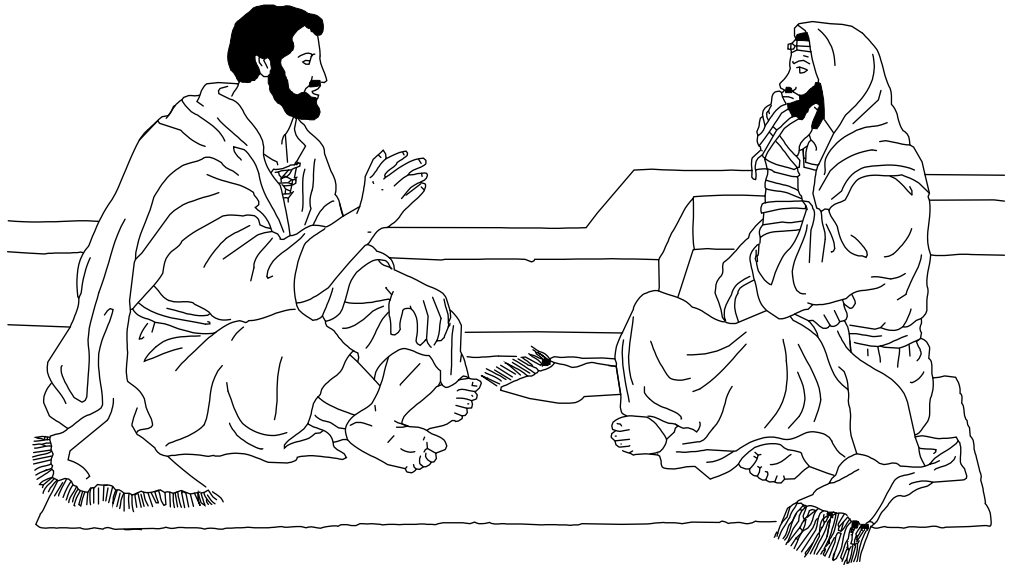
Nikodim İsa'ya geliyor.

Okuyalım Yuh 3,1-2: *Yahudilerin Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisilerden olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, «Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz» dedi.*

RESİM 63: Nikodim İsa'yı gecede ziyaret ediyor.

Nikodim, İsa'nın Tanrı tarafından gönderildiğinden emindi. İsa'nın bu büyük mucizeleri yapma gücünü sadece Tanrı'nın gücüyle yaptığını iyi biliyordu.

- Diğer Ferisiler İsa'dan nefret ettiler. O'nun bu mucizelerini Şeytan'ın gücünden kaynaklandığını iddia ettiler.

- Nikodim İsa'yı bundan dolayı gece ziyaret etti. Çünkü Yahudi yöneticilerin O'nun İsa'yla buluştuğunu öğrenmelerini istemedi.

Yeniden Doğma.

Okuyalım: Yuh 3,3 İsa ona şu karşılığı verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez.»

Yahudiler ve özellikle Ferisiler İbrahim'in soydaşları oldukları için çok gururluydular.

- İbrahim'in soydaşları olmakla Tanrı'nın ailesine ait olduklarını düşündüler.
- Ferisiler her insanın bu dünyaya doğmakla birlikte Şeytan'ın egemenliği altına girdiklerini bilmiyorlardı ve bundan dolayı her çocuğun da Şeytan'a ait olduğunu anlamadılar.
- Hatırlayalım: Başlangıçta Tanrı Adem ve Havva'yı kendi benzeyişine göre yarattı. O'nu anlamaları için onlara bir zihin verdi. Onlara kendisine itaat etmek için özgür bir irade verdi. Fakat Adem ve Havva günah işledikleri anda Tanrı'ya karşı öldüler ve O'ndan koparıldılar. Artık O'nunla bir uyum içinde değildiler ve O'nunla bir ilişkileri yoktu. Yaratıldıktan sonraki Tanrı'yla olan büyük dostluklarını da kaybettiler. Onların hala zihni vardı, fakat günahlarından dolayı Tanrı'nın farkına varamadılar ve O'nun Sözü'nü de anlamadılar. Ne Tanrı'yı sevebildiler ne de itaat edebildiler. Bundan dolayı Tanrı'yı hoşnut edemediler. Akılları, duyguları ve iradeleri artık Şeytan'ın egemenliğinin altındaydı. Kayın ve Habil ve bundan sonra doğan bütün insanlar Tanrı'yı tanıyamadılar. O'nu sevebildiler ve O'na itaat edemediler. Bu dünyada artık hiçbir insan Tanrı'yı hoşnut edemez. Bütün insanlar hangi milletten olursa olsun, hangi ırktan ve hangi dili konuşursa konuşsun Şeytan'ın egemenliğinin altına doğdu.

İsa Nikodim'e Şeytan'ın egemenliğinden kaçmak için ve tekrar Tanrı'ya karşı sevgili, bilgili ve itaatli bir yaşam yaşamak için sadece tek bir imkan olduğunu söylüyor: Yeniden doğmak gerekiyor.

- İsa Nikodim'e, bir insanın Adem'in ve Havva'nın günah işlemekten öncesi gibi Tanrı'yı tanıdıkları yeni bir zihninin, yeni bir kalbinin olması gerektiğini söylemek istedi.
- Biz de Tanrı'yı anlamak, sevmek ve O'na itaat etmek için yeniden doğmalıyız.

Bir insan nasıl yeniden doğabilir? Bir insanın Şeytan'ın gücünün altında değil de, Tanrı'nın yönetiminin altında olması için nasıl değişebiliyor? Kendi kendimizi değiştirebiliyor muyuz? Hayır, bu imkansız.

Kendi hareketlerimizden dolayı mı Şeytan'ın egemenliği altına doğduk?

Tabi ki hayır! Adem günah işledi ve Adem'den sonra bu günah bütün doğanlara miras kaldı.

- Bizim işlediğimiz günahı bundan dolayı Şeytan'ın egemenliğinin altına doğmadık.
- Aynı şekilde kendi gücümüzle Şeytan'dan kaçamıyoruz ve yaşamlarımızı Tanrı'yı hoşnut edecek bir şekilde değiştiremiyoruz.
- Sevaplarımız ve gayretlerimiz bizi Şeytan'ın egemenliğinden, Tanrı'nın egemenliğine havale edemiyor.
- Hepimiz Tanrı'dan koparıldık ve bu dünyaya ölü olarak doğduk.
- Bizim için kendimizi tekrar Tanrı'yla bir uyum içine sokmak mümkün değil.

Bunu sadece Tanrı yapabiliyor.

- O her şeye gücü yeten RAB'dir.

- O'nun için hiçbir şey olanaksız değil.
- İnsanlar O'nun kudretiyle yeniden doğabilirler – yeni bir doğuşla Tanrı'nın ailesine doğabilirler.

Okuyalım: Yuh 3,4: *Nikodim, «Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?» diye sordu.*

Nikodim, bir insanın Tanrı'nın egemenliğe girmesi ve O'nun egemenliği altında yaşamak için yeniden doğması gerektiğini duyunca çok şaşıtı. Büyük bir ihtimalle Nikodim İsa'yla konuşmadan önce Tanrı'yla bir ilişki sürebilmek için ilk doğuşun yeterli olduğunu düşünmüştü.

- O İbrahim'in soyundandı.
- O bir Ferisiydi.
- O Yahudilerin liderlerinden biriydi.

İsa Nikodim'e yeniden doğması gerektiğini söylediğinde, Nikodim tekrar bebek olarak doğacağını düşündü.

Okuyalım: Yuh 3,5 *İsa şöyle cevap verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez.*

İsa'nın bahsettiği su vaftiz değildir. (Bazı insanların vaftizin bir insanı kurtarabileceğini duymuş olabilirler. Ya da imanla vaftiz bu işi başarabilir diye düşünebilirler. Kutsal Kitap'tan bazı ayetler bağlarından alınırsa böyle bir yorum çıkabilir. Katılanları Kutsal Kitap'ı okumaya teşvik edin. İmanlı olmayan bir insan Tanrı'nın Sözü'nü anlamaz, fakat Kutsal Ruh bu sözü kullanarak insanları ikna etmeye çalışıyor ve böylece onları kurtarabiliyor.)

- Vaftiz bizi ne Tanrı'nın çocukları yapar ne de günahlarımızı siler.

Okuyalım: 1.Petrus 1,23 *Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.*

- İsa, bir insanın Tanrı'nın egemenliğinin altına girebilmesi için ilk önce suyla doğması gerektiğini söyleyince, bu insanın Tanrı'nın Sözü'ne iman etmesiyle yeni bir zihin, yeni bir kalp alacağını ifade etmek istedi. Bu yeni kalple Tanrı'yı sevebiliyor ve O'na itaat edebiliyoruz.
- O zaman Kutsal Ruh insanları değiştirecektir.
 - o Tanrı'nın farkına varabiliyorlar.
 - o O'nun Sözü'nü anlayabiliyorlar.
 - o O'nu sevebiliyorlar.
 - o O'nun egemenliğinin ve otoritesinin altında yaşatabiliyorlar.
 - o Tanrı'nın Egemenliğine girebiliyorlar.

(Ef 5,26; Yuh 15,3; Mez 119,9) (Su burada Tanrı'nın Sözü'dür: yea.11:9 ... **Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin bilgisiyle dolacak.** = hab.2:14)

Okuyalım: Yuh 3,6-7 *Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. 7Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.*

İsa, Nikodim'e bir insanın tekrar doğması gerektiğine şaşmamasını söyledi.

Tanrı'nın gözünde dünyada sadece iki cins insan var:

- Zengin ve fakir değil.
- Günahkar ve iyi olanlar değil.

- Yaşlı ve gençler değil.
- Şu iki kategori var: Cetvel

İnsanların iki kategori	
Bir defa doğanlar Sadece bir defa doğanlar hala Şeytan'ın egemenliğinin altındadır	İki defa doğanlar İkinci defa doğanlar Tanrı'nın egemenliğinin altındadır

- Bir defa dünyaya doğanlar Şeytan'ın ailesine aittir.
- İkinci defa doğanlar Tanrı'nın ailesine aittir.

İsa'nın yükseltilmesi gerekiyor.

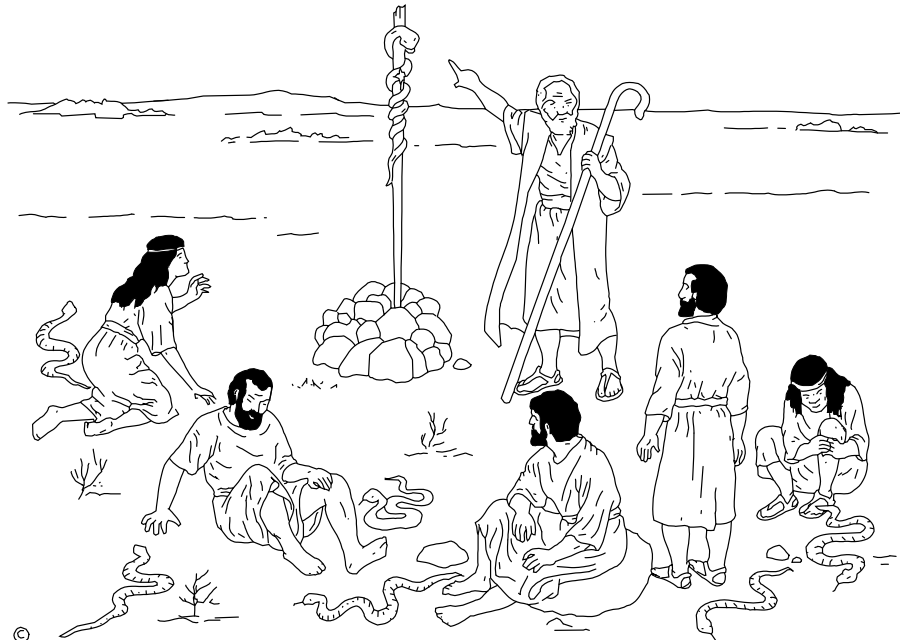
Nikodim Tanrı'nın ailesine nasıl gelebileceğini hala anlamıyordu.

Okuyalım: Yuh 3,14-15 *Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırırsa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. 15Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.*

İsa Nikodim'e bu gerçekleri açıklamak istedi. Ona çöldeki Yahudi atalarını hatırlatarak yardımcı oldu.

RESİM 37: Musa ve tunç yılan

- Hatırlayalım: İsraililer Tanrı'ya karşı günah işledikleri için O, onlara zehirli yılanları gönderdi. Onların ısırılmaları halinde öleceklerdi. İsraililer tövbe ettikleri zaman,

yani tutumlarını değiştirdikleri zaman ve günah işlediklerini kabul ettikleri zaman Tanrı Musa'ya tunçtan bir yılan yapmasını buyurdu. Ve onu bir kazığa takmasını istedi. Tanrı, ısırılmış dahi olsa bu tunç yılanı bakan herkesin iyileştirileceğini söz verdi (Çölde Sayım 21,8-9).

- Kıyaslayalım: Nikodim, Tanrı'nın Emirlerine uymaya çalışmıştı. Kendi çabalarının Tanrı'yı hoşnut edemediklerinin farkına varmadı. Sadece Tanrı'ya güvenmesi gerekiyordu.
- Kıyaslayalım: Bizim durumumuz da çöldeki İsrail halkının duruma benziyor. Şeytan başka bir yerde de yılan olarak adlandırılıyor. O bizi Tanrı'dan uzaklaştırdı. Adem Tanrı'ya karşı günah işlediği zaman öldü. Şimdi Adem'in bütün soyu Tanrı'dan koparılıp ölüyorlar, çünkü günahkardırlar. Günahın ücreti ölümdür. İsraililer kendi kendilerini yılanlardan kurtaramadılar. Ve aynı şekilde biz de kendimizi ölümden kurtaramayız. Tanrı İsrailileri kurtardı ve gene sadece Tanrı bizi kurtarabilir (Vahiy 12,9; 20,2; Rom 5,12; 6,23; Yuh 14,6; 12,32-33).

İsa Şeytan'dan, günden, ölümden kaçmanın ve Tanrı'nın ailesine kavuşmak için tek bir yol olduğunu söylüyor.

- İsa, kendisinin çöldeki yılan gibi kaldırılması gerektiğini söylüyor ve böylece O'na inanan herkesin ikinci bir doğuşla Tanrı'nın ailesine doğacağını söylüyor.,
- İsa'ya güvenen herkes Tanrı'dan sonsuz yaşam hediyesi alır.

Okuyalım: Yuh 3,16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbir mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

İsa şöyle dedi: 'Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi.'

Tanrı, hiç kimsenin Şeytan'la birlikte sonsuza kadar mahvolmasını istemediği için İsa'yı, yani kurtarıcıyı dünyaya gönderdi.

Tanrı kurtarıcı olarak kimi verdi?

- 'Biricik Oğlunu' verdi.
- İsa Tanrı'nın tek Oğluydu.
- O'nun gibi başka hiç kimse yok.

İsa, günahkarların Şeytan'ın egemenliğinden kopmaları için ne yapmalarını söylüyordu? 'O'na iman etmelerini'

- Bir adam, bir kadın ya da bir çocuk Tanrı'nın Sözüne inanırsa ve İsa'ya kurtarıcı olarak güvenirse Tanrı bu kişilere yeni bir yaşam hediye ediyor.
- Bu insan artık ne Şeytan'ın çocuğudur ne de onun egemenliğinin altındadır.
- O Tanrı'nın çocuğu oluyor.
- Bundan dolayı İsa insanların kendi tutumlarını değiştirmelerini ve müjdeye inanmalarına çağırıyor.

Yaşam yolu ve ölüm yolu.

İsa kendisine iman edenlere diyor ki: 'hiçbiri mahvolmasın'. 'Hepsi sonsuz yaşama kavuşsun'.

Okuyalım: Yuh 3,17 Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

Bu Tanrı'nın vaadidir.

- Tanrı güvenilir mi?
- Evet, tamamen güvenilirdir. Okuduğumuza göre Tanrı söz verdiği şeyleri en küçük ayrıntılarına kadar tuttu.
- Tanrı'nın iyi vaatlerinden okuduk. Bazıları binlerce yıl önce söylendi ve gerçekleştiler.

Okuyalım: Yuh 3,18 *O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlunun adına iman etmemiştir.*

Hiçbir insanın Tanrı'nın onu kabul edip etmeyeceğini bilmek için ölüme kadar beklemesi gerekmiyor. Bu kurtarıcıyı reddedenler şimdiden yargılanmış ve suçlu bulunmuşlardır.

Okuyalım: Yuh 5,24 *«Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.*

- Fakat Tanrı'ya hak verenler ve kurtarıcı İsa Mesih'e güvenenler yargılanmaz.
- Tanrı'nın günahkarlar için verdiği tek bir kurtarıcı vardır ve bu kurtarıcı İSA MESİH'TİR.

Okuyalım: Yuh 3,19-20 *Yargı da şudur: dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışığın yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. 20Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve işleri açığa çıkmasın diye ışığa gelmez.*

Fakat birçok insan Tanrı'nın Sözü'nü dinlemek ve Sözüne uymak istemiyor. O'na güvenmek istemiyorlar, çünkü kendi günah dolu alışkanlıklarını seviyorlar.

- Kendilerinin haksız olduklarını kabul etmek istemiyorlar.
- Tanrı tarafından yenilenmek istemiyorlar.
- Tanrı'nın gerçeğinden uzak durmaya çalışıyorlar, çünkü günahlı yapılarının açığa çıkmasını istemiyorlar.
- Fakat Tanrı her insan hakkında her şeyi biliyor ve bundan dolayı Tanrı'nın önünde bir şey gizlemeye çalışırsak bu aptallık olur.

Okuyalım: Yuh 8,12 *İsa yine halka seslenip şöyle dedi: «Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.»*

Zekeriya, kurtarıcının 'karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak' (Lk 1,79) için geldiğini söylüyor. İsa, kendisine güvenenlere ışık ve yaşam vermeyi geldi.

Özet:

Cetvelde iki kategori göster.

Aramızda olan herkes kendisinin hangi kategoriye ait olduğunu öğrenmeli. Kutsal Kitap bize Tanrı'nın her insanı Kendi ailesine kabul etmek istediğini söylüyor. Bundan dolayı Tanrı Öz Oğlunu gönderdi. Bu İsa Mesih'tir.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 36

Sorular :

1. Nikodim neden İsa'nın Tanrı'dan gönderildiğine inandı?
2. Ferisiler ve diğer birçok insan sonsuz yaşamı almak için nelere güvendiler? İşaretleyin:
 - ☐ Tanrı'ya ve O'nun sonsuz sevgisine ve O'nun hiç kimseye cehennem cezasını vermeyeceğine inandılar.
 - ☐ Sonsuz yaşamın yalnızca bir kavram olduğunu ve şimdi bu dünyada ve bu yaşam sırasında gerçekleşeceğine inandılar.
 - ☐ Kendilerinin yaptıkları iyiliklere ve İbrahim'in soyundan gelmelerine
3. İsa, bizim sudan doğmamız gerektiğini söylemekle neyi kastetti?
4. Bizim Tanrı'nın ailesine doğmamız için Tanrı'nın Sözü'nü kim kullanıyor?
5. Hangi bakımından Musa'nın çölde kurduğu tunç yılan bize İsa Mesih'i hatırlatıyor? İşaretleyin:
 - ☐ Musa tunç yılanı çölde kaldırdığı gibi İsa da çölde kaldırıldı ve vefat etti. Aslında yanlışlıkla oldu.
 - ☐ Tunç yılan zafer sancağı gibi kaldırıldı. Aynı şekilde İsa Mesih'te ölmedi fakat Tanrı'nın huzuruna yükseltildi ve zafer kazandı.
 - ☐ Yılanın kazığa takıldığı ve kaldırıldığı gibi İsa da kaldırılacaktı. Yılana bakan herkes yılanın ölümcül zehrinden kurtulmuştu. Aynı şekilde Tanrı İsa'ya yani Kurtarıcıya güvenen herkesi Şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtaracaktı.
6. Neden Tanrı İsa'yı dünyaya gönderdi?
7. Neden insanlar Tanrı'nın Sözüne uymak istemediler?

Markos 2,1-17; 3,1-19: İsa'nın mucizeleri ve yöneticilerin reddi.

(Mucizeler hakkında birkaç not:

Kurtarıcıyı bekleyen için İsa'nın mucizeleri O'nun Tanrılığının bir tasdikiydi. Bkz.: Yuh 10,38-42; 14,11; 20,30.31

Tanrı kesinlikle bugün de insanları iyileştiriyor. Onu yapmıyorsa yine de en iyisini yapıyor. Anlamazsak da Tanrı'nın yolları mükemmeldir.

Bazı insanlar: 'Tanrı'ya rica edersek bizi iyileştirmek zorundadır!' diye söylüyorlar. Fakat Tanrı'nın mucizelerini hak etmedik. O'ndan zorlamayla değil O'na güvenerek O'na rica edebiliriz. Bkz.: 2.Kor 12,1-10. Tanrı kendi gücünde hiç sınırlı değildir. İsa o zamanda olduğu gibi bugün de aynı kişidir. Bkz.: İbr 13,8. Fakat bazen Tanrı bedensel bir iyileşmeden daha büyük bir şey planlıyor. O bize iyilik edeceğine söz verdi. Ve en iyisinin ne olduğunu sadece O biliyor. O'nun bütün vaatlerini Tanrı'nın Sözündeki bağlamalara bakarak değerlendirmemiz gerekiyor.

Bedensel bir iyileştirme, çarmıhtaki en büyük iyileştirmenin sadece bir hatırlatmasıdır. İsa orada bizim için hasta olan canlarımızı iyileştirdi. Ne kadar hasta olsak ya da hasta olmasak da, hepimiz günahlarımız yüzünden bir gün öleceğiz. Fakat İsa'ya iman etmekle sonsuz yaşama sahip olduk. Ve bir gün sonsuz ve mükemmel bir bedene sahip olacağız!

Fil.3:20 Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. fil.3:21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.).

Giriş:

İsa'nın çağdaşları olduğumuzu bir düşün. Acaba O'nu arayan kalabalığın içerisinde olacak mıydık? Evet! Belki orada olurduk. Burada da O'nun hakkında daha fazla bilgi almak için toplanıyoruz.

İnsanlar değişik sebeplerden dolayı İsa'yı görmeye geldiler.

- Bazıları merak ediyorlardı.
- Bazı kişiler O'nun kral olacağını düşündüler. Onları Roma işgalinden kurtaracağını umut ediyorlardı.
- Yine de pek çok kişi O'nun Tanrı'nın Sözüne büyük yetkiyle söylediği için O'nu dinlemek istediler.
- Bazıları O'nu suçlayıcı bir hatayla yakalamak için izlediler. İsa'ya engel olmak istemelerinin sebebi O'nun kötü olması değildi. Hayır, O'nu kışkırdıkları için bunu yaptılar, çünkü bütün halk O'nu seviyordu ve O'na hayrandı. Bu insanlar gerçeğin ne olduğunu bilmek istemiyorlardı. Sadece kendi itibarlarını ön planda tutmak istediler.

İsa Tanrı'nın Sözüne öğretiyordu.

Okuyalım: mar.2:1 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. mar.2:2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu.

(Kefarnahum haritada göster.)

İsa'nın öğretişini birçok kişi duymak istiyordu.

- O onlara Tanrı'nın Sözünü öğretiyordu.
- İsa onlara bugün bizim okuyacağımız mesajı da öğretti.

Hasta bir adam İsa'ya götürülüyor.

Okuyalım: mar.2:3 Bu arada O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.

Bu adam kendi kendini iyileştirmek için hiçbir şey yapamıyordu. Felçliydi.

- Doktorlar onu iyileştiremiyorlardı.
- Dostları ona yardımcı olamıyorlardı.

Bu bize bütün insanların çaresizliğini hatırlatıyor. Hiç kimse kendi kendini Şeytan'ın egemenliğinden, günahlarından ve gelecek cezadan kurtaramıyor. İyi işler, sevaplar, örnek bir yaşam bizi kurtaramaz. Hristiyan bir dost ya da tanıdık da bizi kurtaramaz. Hiçbir din, topluluğu, ya da vaftiz olmak da bizi kurtaramıyor. O zaman kim bunu yapabiliyor.

Okuyalım: mar.2:4 Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler.

Bu adamlar hasta dostlarını tek yardım edebilen kişiye götürdüler.

- Not: Yahudilerin evlerinin düz çatıları vardı. Eskiden Türkiye'de de yapıldığı gibi ya da bugünlerde hala bazı köylerde gördüğümüz gibi, duvardan duvara karşılıklı mertekler koyup üzerine saman ya da kamış koyuyorlardı. Üzerine toprak ya da kerpiçe de çatıyı su geçirmez hale getiriyorlardı. Geleneksel olarak duvarın dış tarafına da bir merdiven koyuyorlardı. Ve böylece çatıya çıkılıyordu.
- Bu adamlar hasta dostlarını evin çatısına çıkarttılar.
- Çatıya bir delik açarak yatakla beraber tam İsa'nın önüne indirdiler.

RESİM 65:
Çatıdan
indirilme

İsa hasta
adamın
günahlarını
affediyor.

Okuyalım: mar.2:5
İsa onların imanını
görünce felçliye,
«Oğlum, günahların
bağışlandı» dedi.

İsa bu insanların
gerçekten kendisine
inandıklarını gördü
ve O adamın
günahlarını bağışladı.

Okuyalım: mar.2:6

mar.2:7 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: «Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?»

Bu adamlar doğru düşündüler. Sadece Tanrı günahları bağışlayabilir ve affedebilir. Fakat İsa'nın günah işlediğini söylerken yanıldılar.

- Çünkü O Tanrı'dır. İsa Tanrı olarak insanların günahlarını affedebiliyor.
- Din bilginleri İsa'nın kurtarıcı olarak gökten inen Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanmadılar.
- İsa'nın sadece normal bir insan olduğunu düşündüler.
- **Düşünelim:** Bir pastör, bir papaz ya da başka herhangi bir insan günahlarımızı duyduğunda onları affedebilmek için yetkisi var mı? Hayır! Yalnız Tanrı günahlarımızı affedebilir (1.Tim 2,5; 1.Yuh 1,9; 2,1-2).

İsa hasta adamı iyileştirdi.

Okuyalım: *mar.2:8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, «Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?» dedi.*

Bu insanların hiçbir şey söylememelerine rağmen İsa onların düşüncelerini biliyordu.

Okuyalım: *mar.2:9 «Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi? mar.2:10 mar.2:11 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...» Sonra felçliye, «Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!» dedi. mar.2:12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, «Böylesini hiç görmemiştik» diyorlardı.*

İsa Tanrı olarak kendisine ait kudretini sergileyerek bu hasta adamı tamamen iyileştirdi.

- Etraftaki insanlar şaşıyorlardı ve Tanrı'yı övüyorlardı.
- Daha önce böyle bir şey hiç yaşamamışlardı.

İsa Levi'yi çağırıyor.

Okuyalım: *mar.2:13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı. mar.2:14 Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, «Ardımdan gel» dedi. Levi de kalkıp İsa'nın ardından gitti.*

İsa Levi'yi bir talebe, öğrenci olarak seçiyor ve kendisini izlesin diye onu çağırıyor. Levi başka bir isimle yani Matta olarak da çağırılıyor.

İsa Matta'yı çağırdığı zaman, O Romalılar için çalışıyordu. Romalılarla işbirliği yaparak, kendi halkı olan Yahudilerden vergi istiyordu.

- Vergi memurları Romalılar için çalıştıkları için, Yahudiler onları hor görürler ve onlardan nefret ederlerdi.
- Vergi memurlarının kötü tarafı da şuydu: İnsanlardan gereğinden fazla vergi alarak bu parayı kendileri için saklamışlardı.

Matta kendi günahlarından tövbe etti.

- Kendisi hakkında, günah hakkında ve Tanrı'nın Sözü hakkındaki tutumunu değiştirdi.
- İsa'nın Tanrı tarafından dünyaya gönderilen kurtarıcı olarak O'na güvendi.

Uzun bir süre sonra Tanrı Matta'yı kullanarak Kutsal Kitap'ın bir bölümü ona yazdırdı.

- Kutsal Ruh Matta'ya bu ayetleri nasıl yazması gerektiğini gösterdi.
- Matta bölümü Yeni Antlaşma'nın, yani İncil'in ilk kitabıdır. Ve bu kitap Eski Antlaşma'dan, yani Tevrat'tan ve Zebur'dan alıntılarla doludur. Yahudiler bu ayetleri iyi biliyorlardı.

İsa günahkarları çağırmaya geldi.

Okuyalım: *mar.2:15 Sonra İsa, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. O'nu izleyen böyle birçok kişi vardı. mar.2:16 Ferisiler'den bazı din bilginleri, O'nu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, «Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular. Din bilginleri ve Ferisiler çok küstahlardı.*

- Kendilerini başkalarından çok daha üstün gördüler. Çünkü oruç tutup dua ediyorlardı ve Tanrı'yı hoşnut etmek için birçok iyi işler yapmakla meşguldüler.
- Din bilginleri ve Ferisiler günah işleyen insanlarla, örneğin vergi memurlarıyla yemek yemezlerdi.

Okuyalım: *mar.2:17 Bunu duyan İsa onlara, «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var» dedi. «Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.»*

İsa din bilginlerine ve Ferisilere sağlıklı insanların bir doktora ihtiyacı olmadığını, fakat hasta olanların bir doktora ihtiyacı olduğunu söylüyor.

İsa günahsız ya da kendilerinin iyi olduğunu düşünenler için gelmedi. Hayır İsa çaresiz, rezil olmuş günahkarların kurtarıcısı olarak geldi. Onlar sadece Tanrı'nın merhametiyle kurtulabilirler.

Ferisilerin kötü planları.

Okuyalım: *mar.3:1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı. mar.3:2 Bazıları İsa'yı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye O'nu gözlüyorlardı.*

Ferisiler diğer Yahudi yöneticilerinin de olduğu gibi Vaftizci Yahya'nın mesajını reddetmişlerdi. Ve şimdi kurtarıcı olan İsa Mesih'in mesajını da reddediyorlardı.

Sürekli İsa'yı izliyorlardı. Çünkü bir gün O'nun yanlış bir hareketini yakalayıp kurallara karşı geldiğini kullanarak O'nu ölüme mahkum etmek istiyorlardı.

İsa Tanrı'nın Yasasını ve Emirlerini tamamen tuttu. Fakat yöneticiler Tanrı'yı hoşnut etmek çabasıyla Tanrı'nın Sözüne kendi kurallarından pek çok şey eklemişlerdi.

- Dini liderlerin eklediği bir kural da şuydu: Şabat gününde iyileştirmenin yasak olduğuydu.
- Şabat gününde bir insanın iyileştirilmesini çalışmak olduğuna karar verdiler.
- İsa, Yahudilerin Tanrı'nın Sözüne eklediği kurallara itaat etmeyi reddetti.

İsa Kendisinin Tanrı'nın Oğlu ve kurtarıcı olduğunu söylediği için Yahudi sorumluları O'ndan nefret ettiler. İsa onların günahkar olduklarını söylediği için de ona kin beslediler. İsa, bu yöneticiler dürüst ve doğrulukla Tanrı'ya hürmet vermek istemediklerini biliyordu.

- Dışarıdan dindar görünüp içlerinden bencil ve kötüydüler.
- Kutsal Kitap böyle kişilere 'ikiyüzlüler' diyor
 - o Bir insan dindar görünmek isterse, fakat gerçekte Tanrı'yla hiç ilgilenmezse bu iki yüzlülüktür (Mat 6,2.5.16; 23,1-39).
 - o İsa insanların yüreklerini iyi biliyordu ve Yahudilere kendi yöneticilerinin ikiyüzlü olduklarını söyledi.

İnsan kalabalıkları İsa'yı izlediler.

- Bu gelişmeler Yahudi yöneticilerini daha da kızdırdı.
- İsa'yı kışkırdılar.
- **Düşünelim:** Bugünde bazı insanlar o zamanki Yahudi yöneticileri gibiler. Çok dindar olduklarını söylüyorlar, fakat içlerinde Tanrı'yla bir alakaları yok. Bu insanlar inançlı olduklarını söylüyorlar, ancak Tanrı'ya güvenmiyorlar. Hala Şeytan'ın egemenliğinin altındalar.

Daha önce gördüğümüz gibi, böyle kişiler insanları İsa'dan uzaklaştırmak istiyorlar. Bazıları hiçbir zaman Hristiyan, yani bir Mesih inanlısı olmak istemediklerini söylüyorlar. Sebebi ise şudur: bir kişi tanıyorlar bu şahıs Hristiyan olduğunu söylüyor, fakat onun ikiyüzlülüğünü gördüklerinde yanlış düşünebiliyorlar. Başka insanların ikiyüzlülüğü bizi Tanrı'dan alıkoymamalı. Kutsal Kitap'a bakmalıyız. Orada doğruluğu görüyoruz ve ancak ikiyüzlülerden dolayı Tanrı'dan vazgeçemiyorlar.

Tanrı her insanın kalbini biliyor. Ve O, zamanı gelince ikiyüzlülerle ilgilenecek. Herkes kendinden sorumludur. Herkes İsa Mesih'ten öğrenmeli ve tek kurtarıcının, O olduğunu bilmelidir. Sadece O, bizi Şeytan'dan, günahattan ve ölümden kurtarabiliyor.

İsa bir adamın elini iyileştiriyor.

Okuyalım: *mar.3:3 İsa, eli sakat adama, «Kalk, öne çık!» dedi. mar.3:4 Sonra havradakilere, «Kutsal Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?» diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.*

İsa Yahudi yöneticilere kızdı. Çünkü kalpleriyle ve tutumlarıyla Tanrı'nın onlara göstermek istediği şeylere karşı koydular.

- **Hatırlayalım:** Tanrı Musa'yı Firavuna gönderince ve ona İsraililer salıvermesini buyurunca o ne yaptı? Firavun yüreğiyle ve tutumuyla Tanrı'ya karşı koydu ve kesin bir kararlilikla kendi isteğini yerine getirmeye karar verdi. Fakat Tanrı bu kötü insanı mahvetti ve ülkesini de fakirleştirdi.
- Tanrı'ya ve mesajına karşı koymak çok tehlikelidir.
- Tanrı, kendisine inanmak istemeyenleri erken ya da geç kesinlikle mahvedecek.
- Hiç kimse Tanrı'ya karşı savaşıp galip gelmez.

Okuyalım: *mar.3:5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yürekerinin duygusuzluğu O'nu kederlendirmişti. Adama, «Elini uzat!» dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapaşağlam oluverdi.*

İsa bu adamın elin tamamen iyileştirdi.

- Tanrı'nın dışında hiç kimse bunu yapamazdı.
- İsa Tanrı'dır ve Tanrı her şeye gücü yetendir.

İsa bu adamı nasıl iyileştirdi?

- İsa ne yaptı?
- İsa sadece konuştu ve adamın eli iyileşti.
- **Hatırlayalım:** Tanrı dünyayı kendi sözüyle yarattı. İsa Tanrı'dır. O her şeyi sadece bir sözle emir vererek var olmasını buyurdu. Aynı şekilde İsa bu adamın elinin iyileşmesini buyurdu ve hemen aynı anda tamamen iyileşmiş oldu.

Ferisiler İsa'yı öldürmek için Hirodes yanlılarıyla anlaşıyorlar.

Okuyalım: *mar.3:6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.*

Hirodes yanlıları Kral Hirodes'i izliyorlar ve ona yardım ediyorlardı.

- Bu kraldan başka bir kral istemiyorlardı.
- Bahsettiğimiz bu Kral Hirodes, İsa daha bebek iken O'nu öldürmek isteyen Kral Hirodes'in oğluydu.

İsa kalabalıklara öğretiyor, insanları iyileştiriyordu.

Okuyalım: *mar.3:7 mar.3:8 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celile'den büyük bir kalabalık O'nun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiye'den,*

Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria Irmağı'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti.

Çevre bölgelerden büyük kalabalıklar İsa'ya gelmeye başladı. O'nu dinleyerek hastalıklarından kurtulmak istediler.

(Haritada Yeruşalim, Yahudiye, Şeria Irmağı, Sur ve Sayda'yı göster.)

Okuyalım: *mar.3:9 İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi. mar.3:10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar O'na dokunmak için üzerine üşüşüyordu.*

İsa halka Celile Gölü'nün kenarında öğretiyordu (harita). O kadar çok kişi gelmeye başladı ki, İsa kendisinin ezilmemesi için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını buyurdu. Bu insanlar hiçbir zaman İsa gibi birinin olmadığını iyi biliyordu.

- O herkesten daha büyüktü.
- O'na imanla dokunan insanların hastalıkları ne olursa olsun anında iyileştiler.

Kötü ruhlar İsa'yı tanıyorlardı.

Okuyalım: *mar.3:11 Kötü ruhlar O'nu görünce ayaklarına kapanıyor, «Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!» diye bağıryorlardı.*

Yahudi önderler İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna inanmıyorlardı, fakat kötü ruhlar bunu biliyordu. Onlar O'nu tanıyorlardı ve onlar Şeytan'ı izlemeden daha önce, O'na hizmet etmişlerdi.

Okuyalım: *mar.3:12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.*

İsa kötü ruhları sessiz olmaları için uyardı.

- İnsanların kötü ruhların söylediklerine dayanarak kendisine inanmalarını istemedi.
- İsa insanların kendi öğretileriyle günahkar olduklarını ve O'nun kurtarıcı olduğunun farkına varmaları için bir fırsat vermek istedi.
- **Düşünelim:** Tanrı bizi imana çağırmak için mucizeler yapmak zorunda değil. Kutsal Kitap'taki yazılara dayanarak, O'na iman etmemizi istiyor.

İsa 12 öğrenci seçiyor.

(Zaman şeridinde 12 öğrenci göster.)

Okuyalım: *mar.3:13 İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler.*

mar.3:14 mar.3:15 mar.3:16 mar.3:17 mar.3:18 mar.3:19 İsa bunlardan on iki kişiyi yanına

bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti.

Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

RESİM 66: İsa ve 12 öğrenci.

İsa'nın çok öğrencileri ve izleyicileri vardı. Hepsi de Tanrı'nın mesajını duymak istiyorlardı. İsa bu büyük gruptan 12 adam seçti. Onlar özel öğrenciler olacaklardı. Onlar iyileştirme görevinde, öğretme görevinde ve kötü ruhları kovma görevinde İsa'ya yardım edeceklerdi.

- İsa bu adamları kendi elçileri yaparak diğer insanlara göndermek istedi.
- Kutsal Kitap'ta bu 12 kişiye onikiler, havariler ya da elçiler deniliyor.
- İsa Levi (Matta) adlı bir adamı vergi görevinden çağırıp kendi öğrencisi yaptı. Levi O'nu izledi.
- İsa'nın seçtiği kişiler yüksek tahsilli kişiler değildi.
- Zengin değildiler.
- İsa'yı izlemeden önce bazıları balıkçılık yapıyordu.
- Fakat Tanrı'dan gönderilen kurtarıcıyı, izlemenin İsa Mesih'e güvenmenin ne kadar büyük bir değer olduğunu biliyorlardı.

Bir kişi hariç hepsi O'na inanıyordu: Yahuda İskariot'tu.

- Yahuda sahteydi. O Tanrı'nın günah hakkındaki görüşünü paylaşıyormuş gibi göründü ve İsa'ya güveniyor gibi yaptı, fakat gerçekte öyle değildi.
- O ikiyüzlüydü. Kalbi ve tutumu Tanrı'ya yönelik değildi.
- İsa'nın kendisini Şeytan'ın egemenliğinden, günahından ve ölümden kurtarabileceğine inanmadı.

Diğer 11 öğrenci Yahuda'nın gerçekten imanlı olmadığını farkında değildiler. Fakat İsa bu öğrencinin ne olduğunu biliyordu. İsa, Yahuda'nın bir gün düşmanlarıyla anlaşarak kendisine ihanet edeceğini biliyordu.

Özet:

İsa insanların kalplerini biliyordu.

İsa insanların hasta bedenlerini iyileştirdi.

Kötü ruhlar üzerinde yetkisi vardı.

İsa Mesih gerçek yaşayan Tanrı'dır.

Fakat dindar yöneticiler onu reddettiler.

İsa kendi öğrencilerini ve yardımcılarını basit ve sade insanlardan seçti.

Bütün insanlara erkeklere, kadınlara ve çocuklara Şeytan'ın egemenliğinden ve sonsuz cezalarından kurtarmak için geldiğini bildirmek istedi.

Ve kendi öğrencilerinden birinin yakında kendisine ihanet edeceğini ve ölüme mahkum edileceğini biliyordu

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET: Tarihi Sohbet 37**Soruları:**

1. İsa felçli adamın günahlarını affetmek için nereden yetkiyi aldı?
2. İsa hastalıkları nasıl iyileştirebiliyordu?
3. Levi'nin diğer adı neydi?
4. İsa'yı izlemeden önce Levi'nin görevi neydi?
5. İsa hangi insanları çağırmak ve kurtarmak istedi?
6. Kendi sevaplarına ve iyi karakterlerine güvenenler kurtulacaklar mı?
7. Neden din bilginleri ve Ferisiler İsa'yı gözetlediler?

8. O'ndan neden nefret ettiler? İşaretleyin:

- ☐ *Fırcılar halkı ona karşı kışkırtmışlar çünkü İsa onları doyurdu ve fırcıların işini bozdu.*
- ☐ *İsa Tanrı'nın Oğlu olduğunu ve vaat edilen kurtarıcı olduğunu söylediği için.*
- ☐ *Onların ne kadar kötü olduklarını söylediği için ve halkın önünde onların suçlarını açığa vurduğu için.*

9. İsa neden kötü ruhları konuşmamaları ve kendisinin kim olduğunu açıklamamaları için

uyardı?

10. İsa'nın çok öğrencisinin olmasına rağmen İsa sürekli beraber olmak kaç kişiyi seçti?

11. Bu adamlar eğitimli ve zengin miydi?.

12. Bazen insanlar birbirini aldatabilirler. Ama hiçbir zaman Tanrı'yı aldatamazlar. Neden?

TARİHİ SOHBETLER No: 38

Markos 4,35-41; 5,1-20: **İsa fırtına dindiriyor ve cine tuzak birini özgürlüğe kavuşturuyor.**

Başlıkları okumayın. Bunlar sadece konuşma yapan kişi içindir.

Giriş:

En son ne zaman tek başınıza halletmeyeceğiniz çaresiz bir durumda bulundunuz? Bir problemle başa çıkamadığınızda ilk yaptığınız şey nedir? Nerede yardım arıyorsunuz? Rab'den mi? Rab'bin kudreti ne kadardır? O'nun gücünü aşan bir şey olabilir mi? (Yer 32,27)

Fırtına

İsa kalabalıkları kendi memleketlerine geri gönderdikten sonra akşam olmuştu. İsa onikilerle beraber teknelerine bindiler. Celile gölünün karşı yakasına geçtiler.
(Haritada Celile Gölü'nü göster)

Ne olduğunu beraber öğrenelim.

Okuyalım: *mar.4:35 O gün akşam olunca öğrencilerine, «Karşı yakaya geçelim» dedi. mar.4:36 Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsa'yı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı. mar.4:37 Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.*

Bu, çok şiddetli bir fırtınaydı. Rüzgar büyük gücüyle esiyordu ve dalgalar tekneye giriyordu. Tekne su topluyordu ve artık batmak üzereydi.

- **Düşünelim:** Aranızdan biri hiç denizde bir gemiyle bir yere gidip fırtınayla karşı karşıya geldi mi? Cevabınız evet ise o zaman İsa'nın öğrencilerinin nasıl hissettiklerini bilirsiniz.

Öğrenciler İsa'yı uyandırıyorlar.

Okuyalım: *Mar.4:38 İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler O'nu uyandırıp, «Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?» dediler.*

İsa teknenin arka bölümünde uyuyordu.

- İsa Tanrı olmasına rağmen aynı zamanda, tam bir insandı.
- O da tıpkı bizim gibi yoruluyordu ve uykuya ihtiyacı vardı.

Öğrenciler İsa'nın nasıl böyle kaygısız bir şekilde uyumaya devam edebildiğini anlamadılar ve sonunda O'nu uyandırdılar.

- Fakat onlar İsa'yı ilgisizlikle suçlamak yerine, İsa'nın onlarla ilgilendiğini bilmeleri gerekiyordu.

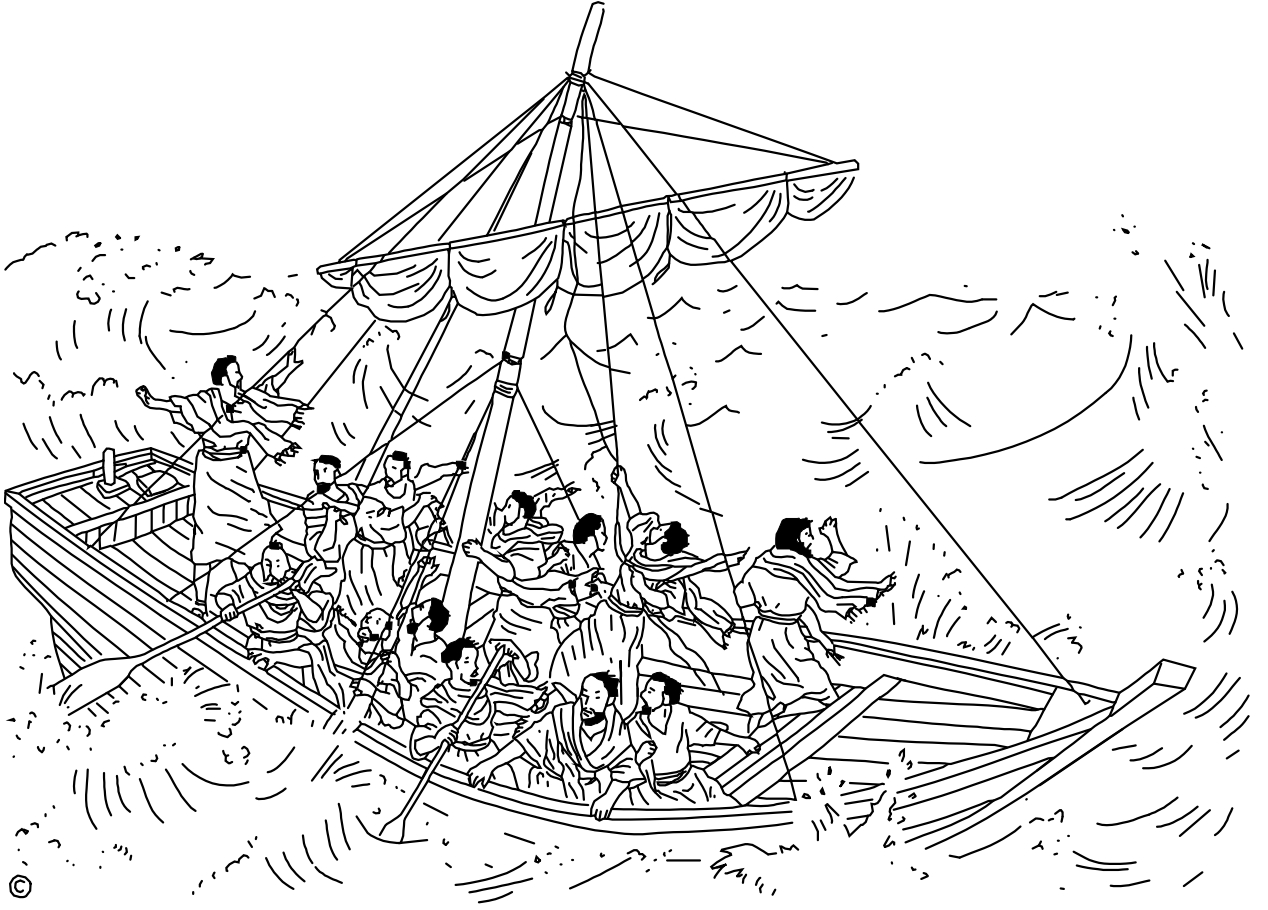
İsa fırtınayı dindiriyor.

- **Düşünelim:** İsa onlar için ne yapabilecekti? İsa hastaları iyileştirdi ve kötü ruhları kovdu, fakat güçlü fırtınaya karşı ve büyük dalgalara karşı bir şey yapabilecek miydi?

Okuyalım: *mar.4:39 İsa kalkıp rüzgarı azarladi, göle, «Sus, sakın ol!» dedi. Rüzgar dindi, ortalık sültilman oldu.*

RESİM 68: tekne ve fırtına.

İsa aynı zamanda Tanrı'dır.

- Denizi ve rüzgarı da O yarattı.
- **Hatırlayalım:** Başlangıçta denizin geri çekilmesi ve kuru toprak olması için kim emir verdi? İsraililerin Mısırlılardan kaçabilmeleri için Kızıldenizi ayıran kimdi? Tabii ki Tanrı! Denizler ve göller dahil hepsi Tanrı'nın egemenliğinin altında, çünkü O, her şeyi yarattı. **İsa Mesih Oğul Tanrı'dır.**
- Koloseliler 1,16 her şey O'nun aracılığıyla var olduğunu söylüyor (*kol. 1:16 Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümlerlikler- O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı.*).
- **Kıyaslayalım:** Kendi yaptığımız şeyler kendimize aittir. Onlarla ne yapmak istersek yapabiliriz.

Aynı şekilde İsa'da öğrencilerle birlikte olduğu göl de İsa'ya aitti. O her şeyi başlangıçta yapmıştı. İsa gölü, rüzgarı, yıldırımını, gök gürültüsünü ve bulutları yaptı. Fırtına İsa'ya itaat etmek zorundaydı, çünkü O her şeyin yaratıcısı ve sahibidir.

Okuyalım: mar. 4:40 İsa öğrencilerine, «Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?» dedi. İsa öğrencilerine neden kendisine ve babası olan Tanrı'ya güvenmediklerini soruyor. Öğrenciler Tanrı'nın her zaman, yani kötü olsun iyi olsun, her şeyi gördüğünü unutmuşlardı.

Okuyalım: mar. 4:41 Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, «Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?» dediler.

İsa'nın hastalıkları iyileştirdiğini ve cinleri kovduğunu görmüşlerdi, fakat böyle bir şey daha önce hiç yaşamamışlardı.

Cine tutsak bir adam.

Okuyalım: *mar. 5:1 Gölün karşı yakasına, Gerasalılar'ın memleketine vardılar. mar. 5:2 İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp O'nu karşıladı. mar. 5:3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu. mar. 5:4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu.*

Bu adam kendi kendini cinlerin gücünden ve etkisinden kurtaramıyordu.

Bir sürü kişi onu durdurmaya çalışmışlardı, fakat adamın içindeki cinlerin demir zincirleri bile kırmaya güçleri vardı.

Adam mağaralarda yaşıyordu. Bu mağaralar mezarlık olarak kullanılıyordu.

- Adam çaresizdi.
- O'nun için ümit yoktu.
- **Düşünelim:** Belki böyle bir kişiye acıyoruz ve onun durumda olmadığımızdan dolayı şükür ediyoruz. Fakat bu dünyadaki her insan aslında aynı bu adam gibi çaresiz ve ümitsiz bir durumdadır. Şeytan nadiren insanlara böyle bir şekilde hareket ettiriyor. Ama İsa insanları özgür kılmayıncaya dek, Şeytan her insanı kendi kontrolü altında tutuyor (Yuh 8,44).

Şeytan ve cinleri sadece insanları mahvetmek istiyorlar. Şeytan ve cinleri insanlara yüzeysel bakış açısından bazen iyi davranmalarına rağmen onları mahvetmek için bir fırsat bekliyorlar. Şimdi bakalım onlar bu insana ne yaptılar.

Okuyalım: *mar. 5:5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.*

Şeytan ve cinleri bu adama o kadar çok ıstırap ve işkence verip işkence çektiriyorlardı ki, sürekli kendi yaşamına son vermek istiyordu.

- **Düşünelim:** Bugünlerde aramızda yaşayan pek çok kişinin intihar düşünceleri vardır. Şeytan ve cinler bir insanın intihar etmekten başka bir yol olmadığına ikna etmeye çalışıyorlar. Ama bu bir yalandır. Hatırlıyor musunuz? Şeytan bir yalancı ve katildir. O Tanrı'dan nefret ediyor ve insanlardan da nefret ediyor.

Şeytan insanlara hep bedenlerini ve yaşamlarını mahveden alışkanlıkları bırakmamanın duygusunu veriyor. Pek çok kişi ümitsiz bir şekilde uyuşturucuya, alkole (Almanya'da 6 Mil.) ve diğer alışkanlıklara köle olmuşlar. Bağımlılıklarından kurtulmak istiyorlar, fakat Şeytan buna izin vermiyor.

Çok çareye başvurmışlar – fakat kalıcı bir çözüm ve rahatlama bulamamışlar. Bazıları bu Gerasalılardaki adama benziyorlar – toplumda artık yer bulamıyorlar ve toplum da onlar için bir çözüm bulamıyor.

Gerçekten ümitleri yok mu?

Şeytan onların ve bütün dünyanın da böyle düşünmesini istiyor.

Şeytan bir yalancı olarak onları ve dünyanın geri kalanını Tanrı'dan sonsuza dek ayrılık sokmak istiyor. Tanrı'nın gerçeğine inanmamızı engellemek için her şeyi yapacaklar.

Neden? Çünkü Tanrı'nın gerçeği iyi haberdır, yani sonsuz yaşamın müjdesidir.

Okuyalım: *yuh. 3:16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.*

Tanrı yepyeni bir yaşam vermek istiyor – yukardan bir doğum – tıpkı Nikodim'e söylediği gibi.

- **Düşünelim:** Belki: 'Bu Nikodim için geçerli olabilir' diye düşünüyorsunuz, 'fakat Gerasalılardaki adamda olan kişiler için ya da uyuşturucuya bağlı olan bir kişi için?' Onların hala ümidi yok, değil mi?

Kendi kendilerine yardım etmek istiyorlarsa ya da başka insanlardan yardım bekliyorlarsa da cevap her zaman: 'Evet ümitsizdirler'.

İnsanlar kendi kendilerini Şeytan'ın etkisinden kurtaramazlar. Ancak İsa bunu yapabiliyor. Ne yaptığını okuyalım.

Cinler İsa'yı tanıyorlar.

Okuyalım: *mar. 5:6 Uzaktan İsa'yı görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. mar. 5:7 Yüksek sesle haykırarak, «Ey İsa, yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!» dedi.*

Cinler İsa'nın kimliğini biliyorlardı. O onların yaratıcısıdır ve Oğul-Tanrı'dır.

Cinler İsa'nın kendilerine hemen ceza vereceğinden korktular. Yani İsa'nın onları hemen sonsuzluğa dek yanan ateş gölüne atmasından korktular.

Tanrı'nın Şeytan ve bütün ruhsal varlıklar üzerinde de egemenliği sürüyor.

- Onlarla ne yapmak isterse onu yapar.
- Kendisinin karar verdiği zamanda bütün cinleri gerçekten ateş gölüne atacaktır.

İsa cine çıkmasını buyurdu.

Okuyalım: *mar. 5:8 Çünkü İsa, «Ey kötü ruh, adamın içinden çık!» demişti. mar. 5:9 Sonra İsa adama, «Adın ne?» diye sordu. «Adım Tümen. Çünkü sayımız çok» dedi.*

Dünyada çok ruhlar ve cinler vardır. Şeytan onların sahibidir.

Okuyalım: *mar. 5:10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsa'ya yalvarıp yakardı.*

Cinler İsa'ya karşı hiçbir şey yapamayacaklarını biliyorlardı, çünkü O onların Tanrı'sı ve yaratıcısıdır.

- İsa, Şeytan ve onun ruhları üzerinde egemenlik sürüyor.
- Şeytan ve bütün cinler İsa'ya karşı hiçbir şey yapamazlar.
- Bir gün İsa'nın hükümdarlığının altında pes etmek zorunda olacaklarını biliyorlar (Vah 20,10).
- **Kıyaslayalım:** İnsan olarak Tanrı'ya karşı ve O'nun hak ettiği mevkiye karşı isyan etmek o halde kadar yanlıştır! Ve Şeytan'ın egemenliğinin altında kalmak istemesi de çok yanlıştır. Bir gün o ve onun izleyicileri ateş gölüne atılacak. Bütün hükümdarlık ve güç Tanrı'ya aittir.

Cinler domuzların içine girdi.

Okuyalım: *mar. 5:11-14 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.*

mar. 5:12 Kötü ruhlar İsa'ya, «Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim» diye yalvardılar.

mar. 5:13 İsa'nın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu. mar. 5:14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı.

RESİM 69: İsa, adam ve domuzlar.

Domuzlar boğuldu, fakat cinler boğulmadı, çünkü onların insanlar ya da hayvanlar da olduğu gibi bir bedenleri yok. İsa bu kötü ruhları henüz sonsuz ceza çecekleri yerlerine göndermiyor.

- Cinlere domuzların içine girmeleri için izin verdi.
- Onları isyanları ve günahlarından dolayı cezalandırmak için henüz Tanrı'nın zamanı gelmemişti.
- Fakat Tanrı Şeytanı ve cinleri yargılamak için gelecekte bir zaman ayırdı (Mat 25,41; Vah 20,10).

Özgürlüğe kavuşturulmuş bir insan.

Okuyalım: mar. 5:15 İsa'nın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, akli başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.

Bu adam Rab İsa'nın gücüyle Şeytan'ın ve cinlerin egemenliğinden koparılmıştı.

- Artık cinlerin söylediklerini yapmak zorunda değildi.
- Artık Tanrı'nın kudretinin altındaydı.

Ahmak insanlar.

Okuyalım: mar. 5:16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar. mar. 5:17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsa'ya yalvarmaya başladı.

Bu insanlar ahmaklardı.

- İsa, Oğul Tanrı olarak onlara gelip onlara öğretmek istiyordu.
- Oysa onlar O'nun kalmasını istemediler.

Bu insanlar neden İsa'nın ayrılmasını istediler?

- Tanrı'nın gerçeğini anlamaktan, Şeytan'ın, günahın ve ölümün kudretinden kurtulmak istemediler, çünkü onlar için domuzlarının kaybı daha önemliydi.
- **Kıyaslayalım:** Bugün de hala böyle kişiler var. Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeyi reddediyorlar. Çünkü bu dünyadaki şeyleri daha önemli sayıyorlar. Ölümden sonra ne olacağı onlar için önem taşıyor. Sadece şimdiki zamanda yaşıyorlar. Fakat bu yaşamın şeyleri sadece kısa bir zaman için tasarlanmış. Yakında bütün bunlar kaybolacak. Ölürsek varımızı yoğumuzu hiçbir şeyi götüremeyiz. Fakat Tanrı'nın Kutsal Kitap sayesinde bize öğrettiği şeyler sonsuz yaşama doğru olan yolu gösteriyor.

Mesajla bir adam.

Okuyalım: mar. 5:18-20 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam O'na, «Seninle geleyim» diye yalvardı. mar. 5:19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, «Evine, yakınlarının yanına dön» dedi.

«Rab'bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.» mar. 5:20 Adam da gitti, İsa'nın kendisi için neler yaptığını Dekapolis'te duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşırıp kalıyordu.

- **Düşünelim:** Bir an için hayal edin! Bu adam, daha önce kontrolden çıkmış, çıplak ve kendine zarar veren kişiydi. Evde oturup ve herhangi bir işe yaramayan bir adamdı. Dışlanmış ve kaybolmuş bir insan. Kendinden geçmiş, zincirleri kıran bir adam, evet, şimdi aynı adam giyinmiş, akıllı ve kendinde, sağduyulu eve gidebiliyor ve faydalı olabiliyor. Şimdi artık yaşamaya değer bir şeyin var olduğunu biliyor. Başkalarına muhteşem bir tanıklık anlatabiliyordu. İsa onun memleketine gidip ailesine olup bitenleri anlatmasını istedi. Onun yaşamındaki değişimleri herkesten daha iyi görebileceklerdi. Onu görünce onların nasıl hissettiklerini hayal edebilir misiniz? Tanrı için hiçbir şey imkansız değil. Ve Tanrı bugün de aynıdır.
- **Kıyaslayalım:** Bugünlerde bu adam gibi cinler tarafından yönetilen az kişiler var. Fakat herkes Şeytan'ın egemenliğinin altına doğdu. Ben de Şeytan'ın egemenliğinin altında idim – sonsuz cezama doğru giden yolumda gidiyordum. Fakat o zaman Tanrı'nın Sözü'nü duydum ve Tanrı'ya hak verdim (onayladım). Kendimi günahkar olarak kabul ettim ve Tanrı'nın emirlerine karşı geldiğimizin farkındaydım. Tanrı Kutsal Kitap sayesinde kendimi O'nun gözünde kabul ettiremeyeceğimi ve sonsuz cezamdan kaçamayacağımı gösterdi. Tanrı'nın İsa'yı, yani Oğlunu günahkarlar için kurtarıcı olarak gönderdiğini okudum. Bundan dolayı da ben İsa Mesih'e kurtarıcı olarak güvendim.

Özet:

Okuyalım: yuh. 8:36 *Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.*

Tanrı için hiçbir şey zor değil.

Gerasalılar'ın adamı özgür oldu. Tanrı herkesi özgür kılabilir, bugün de bunu yapar, ve yapıyor.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET: Tarihi Sohbet 38

Soruları:

1. Neden İsa yoruluyordu, acıkıyordu ve bu gibi şeylere gereksinim duyuyordu?
2. Fırtına varken kimin gözü öğrencilerin üzerindeydi?
3. İsa rüzgara ve denize sülman olsunlar diye nasıl emir verebildi?
4. Cinli adam kendi kendini cinlerden kurtarabildi mi ya da başka birisi ona yardım edebildi mi?
5. Biz kendi kendimizi ya da başka bir insan bizi Şeytan'ın egemenliğinden koparabilir mi?
6. Bu anlatımdan sonra cinlerin insanlardan nefret ettiklerini nasıl anlayabiliyoruz?
7. Dünyadaki bütün cinlerin kontrolü kimdedir?
8. Şeytan'dan ve cinlerinden daha güçlü olan kimdir?
9. Cinler gölde boğuldular mı?
10. Bu adamın yaşamını değiştiren kimdi?
11. İnsanları Şeytan'ın gücünden, günahından ve ölümünden kurtarabilen tek kişi kimdir?

Yuhanna 6,31-35: İsa 5000 kişiyi doyuruyor.

Giriş:

Bir somun ekmek ne zamana kadar saklanılabiliyor? Birinin kısa zamanda bu somunu yemesi gerekiyor yoksa küflenir. Ekmeğin ömrünün kısa olmasına rağmen devamlı onu satın alıyoruz, çünkü günlük gıdamızın çok önemli bir parçasıdır.

Bedensel ihtiyaçlarımızı kabul etmek kolaydır. Fakat ruhsal ihtiyaçlarımızı görmek ve kabul etmek aynı şekilde kolay mı?

Kalabalıklar İsa'yı izliyor.

Okuyalım: yuh.6:1-2 Bundan sonra İsa, Celile -Taberiye- Gölü'nün karşı yakasına geçti. yuh.6:2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hatsalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. (Haritada Celile Gölünü göster.)

Bu insanlar neden İsa'yı izliyorlar?

- Kendi kendilerinin günahkar olduklarını ve kendilerinin bir kurtarıcıya ihtiyaçları olduklarının farkına vardılar mı?
- Hayır. Sadece kendileri için maddi bir çıkar alacaklarını ümit ederek İsa'yı izlediler.
- Ruhsal şeylerle ilgilenmediler.
- Bedenleri için faydalı olan şeyleri aradılar.
- **Düşünelim:** Dünyasal çıkarlar için Kutsal Kitap'ın öğretişini izlemek doğru değildir. İsa, insanlara dünyasal zenginlikleri vermek için dünyaya gelmedi. Kutsal Kitap'a inanmak ve İsa Mesih kurtarıcı olarak güvenmek daha iyi yaşam şartlarını sağlamayabilir. Tanrı bize bunu vaat etmiyor.

İsa bu dünyaya başka bir hedefle geldi. Tanrı İsa'yı Şeytan'dan, günahtan ve sonsuz ölümden kurtuluş sağlaması için gönderdi (1.Tim 1,15; Yuh 12,27; 18,36-37).

Okuyalım: yuh.6:3-4 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. yuh.6:4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı.

- **Hatırlayalım:** Fısıh Bayramında Yahudiler atalarının Mısır'da yaşadıkları son gecesini hatırlıyorlardı (Çık 12,1-28; Yas 16,1-8). Ölüm meleğinin kapılardan nasıl geçtiğini hatırlıyor musunuz? Daha önce bir kuzu öldürüp kanıyla kapıların üst ve yanlarını boyadılar. Kapıda kuzuların kanını gören ölüm meleği bu evi esirgedi. Atalarının Mısır'dan kurtulmasını hatırlamak için Tanrı Yahudilere yılda bir defa bir kuzunun kesilmesini ve onu yemelerini buyurdu. Yahudi halkının büyük bir bölümü uzak olan yerlerden gelerek yılda bir defa kutlanan Fısıh Bayramı için Kudüs'te bulunmak zorundaydı.
- **Düşünelim:** İsraililerin ilk Fısıh Bayramının ve Mısır'dan kaçmalarının üzerinden aşağı yukarı 1400 yıl geçmişti. Neden Yahudiler hala bu kadar çok önemli bu Fısıh Bayramını kutladılar? Hepsi gerçek imanlı mıydılar ve gelecek kurtarıcıyı beklediler mi? Hayır, değildiler. Pek çok kişi bunu sadece bir tören olduğu için yapıyordu; bazıları ise göstermelik Tanrı Emirlerini tuttuklarını ispat etmek için Fısıh Bayramına katıldılar, fakat içten ne Tanrı'yla ilgileri ne de Tanrı'ya inandılar. Fakat bazıları ise Tanrı'nın onlara bu kutlamayı emrettiği için, Tanrı'ya inandıkları için ve Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğine inandıkları için Fısıh Bayramını tuttular ve kutladılar. Tanrı Sözü'nü tutmuştu. Kurtarıcı olan İsa nihayet gelmişti!

Beş ekmekle iki küçük balık.

Okuyalım: yuh.6:5-7 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, «Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?» diye sordu. yuh.6:6 Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. yuh.6:7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: «Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez.»

İsa ne yapacağını biliyordu. Filipus adlı öğrenciye sordu. İsa sadece onun reaksiyonunu öğrenmek için sordu.

- Filipus İsa'nın yaptığı diğer mucizeleri de görmüştü.
- İsa'nın yaptığı bazı mucizeleri hatırlıyor musunuz? (Şimdiye kadar bahsettiğimiz mucizelerden: Genel: hastaları iyileştirme, cinleri kovmak. Özel: fırtına yatıştırma. İyileştirmeler: - felçli adam, sakat adam, eli sakat olan, göldeki cinli adam).
- Filipus'un nasıl bir reaksiyonunun olması gerekirdi?
- Filipus'un İsa'ya güvenmesi gerekiyordu.

Okuyalım: yuh.6:8-9 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, «Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bukadar adam için bunlar nedir ki?»

İsa 5000 kişiyi doyuruyor.

Okuyalım: yuh.6:10-13 İsa, «Halkı yere oturtun» dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. yuh.6:11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. yuh.6:12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, «Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın» dedi. yuh.6:13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.

RESİM 71: İsa insanları doyuruyor.

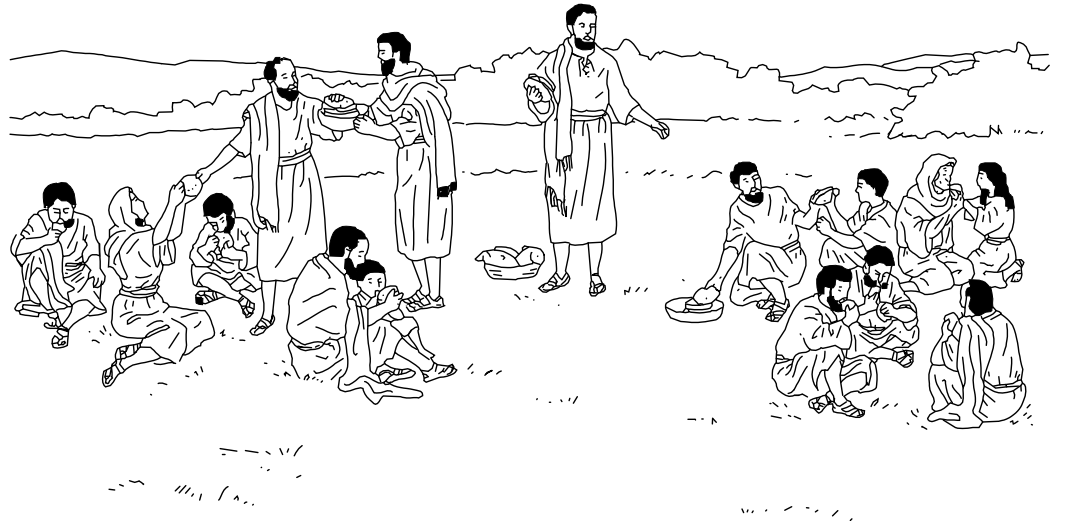
İsa balıkları ve ekmeği eline alırken çoğaldı.

- **Kıyaslayalım:** Ailelerimizi küçük bir ekmekle doyurabiliyor muyuz? Hayır! Sadece Tanrı, gücü her şeye yeten Tanrı bunu yapabiliyor.

- İsa gücü her şeye yeten tek Tanrı olduğu için bunu yapabiliyordu.

İnsanların planı.

Okuyalım: yuh.6:14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, «Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur» dedi.

İnsanlar İsa'yı vaat edilen kurtarıcı olarak kabul etmiş gibi görünüyorlardı.

Fakat Şeytan'ın kudretinden, günahıtan ve ölümden kurtulmak için henüz ihtiyaç duymuyorlardı.

İsa'yı sadece kral yapmak istediler, çünkü O'nun onların hastalıklarını iyileştirsın, yiyecek versin ve Roma imparatorluğunun egemenliğinden kurtarmalarını sağlayacaktı.

Okuyalım: yuh.6:15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklarını bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

İsa su üstünde yürüyor.

Okuyalım: yuh.6:16-21 Akşam olunca öğrencileri göle indiler. yuh.6:17 Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. yuh.6:18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. yuh.6:19 Öğrenciler üç mil kadarı kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. yuh.6:20 Ama İsa, «Korkmayın, benim!» dedi. yuh.6:21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.

İnsanlar çok şey başarabilirler, fakat su üzerinde yürüyemezler (Petrus suda yürürken bunu sadece İsa'nın kudretiyle yapabildi). O gölü İsa yaratmıştı ve bundan dolayı onun üzerinde yürümek O'nun için zor değildi (Kol 1,16).

İnsanlar İsa'yı arıyorlar.

Okuyalım: yuh.6:22-26 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. yuh.6:23 Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. yuh.6:24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti. yuh.6:25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, «Rabbî, buraya ne zaman geldin?» diye sordular. yuh.6:26 İsa şöyle yanıt verdi: «Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.

İsa bu insanların düşüncelerini biliyordu. Kendisini aramalarının asıl sebebini de biliyordu.

- **Düşünelim:** Tanrı düşüncelerimizi biliyor. O'na ne zaman gerçekten güvenmediğimizi biliyor ve O'nun Sözüne ne zaman içtenlikle itaat etmek istemediğimizi de biliyor. Neden O'nun mesajını dinlediğimizi de biliyor. Ama O'na ne zaman inandığımızı ve ihtiyacımızın farkına vardığımızı ve bizim için bir kurtarıcıya ihtiyacımız olduğunu da biliyor.

İsa yaşam ekmeğidir.

Okuyalım: yuh.6:27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.»

- **Açıklayalım:** İsa günlük ekmeğimiz için çalışmamamız gerektiğini söylemiyor. Fakat bu insanlara sadece bedenleri için gıda aramamaları gerektiğini söylüyor. Bütün güçleriyle, bütün imkanlarıyla gelecekte yani bu dünyadan ayrıldıktan sonra Tanrı'yla yaşamak için çalışmaları gerektiğini söylüyor (Luk 12,15-23).

İsa onların düşünmelerini ve sonsuz, ruhsal gıda bulmalarını istiyor. Bu sonsuz, ruhsal gıda İsa'nın öğrettiği gerçeklerdir (Dan 12,2; Mat 25,46; Yuh 5,29).

Bedenlerimiz öldükten sonra da yaşamımız devam ediyor. Sonsuzluğu ya cennette ya da sonsuz işkence veren bir yerde sürdüreceğiz. Öldükten ve sonsuz cezaya uğradıktan sonra sağlıklı bir beden ya da zenginlik bizim ne işimize yarayacak?

Okuyalım: yuh.6:28-29 Onlar da şunu sordular: «Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?» yuh.6:29 İsa, «Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir» diye

yanıt verdi.

- **Hatırlayalım:** İsraililer çölde zehirli yılanların ısırılmalarından ve ölümden kurtulmak için ne yapmak zorundaydılar? Sadece Musa'nın direğiyle kurduğu tunç yılanı bakmak yeterliydi (Say 21,4-9).
- **Kıyaslayalım:** Bir uçak yolcusu hedefine ulaşmak için ne yapmak zorunda? Sadece oturup uçağın ve pilotun onu istediği yere götürmesine güvenmesi gerekiyor. Böyle bir şekilde kurtarıcı İsa Mesih'e güvenmemiz gerekiyor. Ölümden kurtarabilecek ve Tanrı'nın önünde kabul edilmemiz için tek kurtarıcı O'dur.

Tanrı'yı hoşnut etmek ya da kendimizi kabul ettirmek için hiç bir şey yapamıyoruz. Tanrı bizden sadece şunu bekliyor: Başka bir şeye güvenmemizi ve sadece Kurtarıcı İsa Mesih'e güvenmemizi istiyor.

Okuyalım: yuh.6:30-31 *Bunun üzerine, «Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?» dediler. yuh.6:31 «Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'*»

İnsanlar İsa'nın yaptıklarına rağmen O'na güvenmediler. Sanki yaptığı mucizeler yetersizmiş gibi daha fazla mucizeler görmek istediler.

Sadece İsa'nın yaptığı büyük mucizelere baktılar, fakat O'nun öğretisindeki gerçekleri duymakta fayda görmediler.

- İsa'ya atalarının çölde kırk yıl süreyle yemiş oldukları manı hatırlattılar.
- Verilen man hediyesinin Tanrı'nın değil de, Musa sayesinde geldiğini söylüyorlar.
- İsa eğer gerçekten Tanrı'nın Oğlu olsaydı şimdi onlara Musa'nın yaptığı mucize de olduğu gibi bir mucize göstermeliydi.

Okuyalım: yuh.6:32-33 *İsa onlara dedi ki, «Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. yuh.6:33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.»*

İsa onlara, atalarına man verenin Musa değil, kendi Babası olduğunu açıklıyor. Sonra İsa onlara çöldeki İsraililere gerekli olan manı veren Baba'nın, şimdi gökten inen gerçek ekmeği verdiğini açıklıyor.

- İsa kendisi hakkında konuşuyordu.
- İsa'nın kendisi bu ekmektir. Bu ekmek Tanrı'dan geldi ve dünyanın ölmemesi için ve dünyanın sonsuza dek Tanrı'dan ayrılmasını engellemek için geldi.

Okuyalım: yuh.6:34 *Onlar da, «Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!» dediler.*

Ama insanlar hala bedensel gıdaları olan ekmeği düşündüler. İsa'nın daha önce onlara yedirdiği ekmek ve balıklar gibi ileri de onlara yiyecek vermesini istediler.

- **Hatırlayalım:** İsa'nın Nikodim'e: 'Yeniden doğmalısın!' dediğini anlamadığını hatırlıyor musunuz? Nikodim İsa'nın tekrar bir bebek gibi doğması gerektiğini söylemek istediğini düşünmüştü. Nikodim de olduğu gibi bu insanlar da İsa'nın maddi ve dünyasal şeyler hakkında konuştuğunu düşündüler.

Okuyalım: yuh.6:35 *İsa, «Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz» dedi.*

- **Kıyaslayalım:** Tanrı İsraililere gökten man ve kayadan su verdi. Bunları sağlayarak onları çölde bekleyen bedensel ölümden kurtardı. Tanrı İsa'yı gökten dünyaya gönderip günahlı insanları sonsuz ölümden esirgiliyor. Bir kişi yemek istemezse ölür.

Bir kişi İsa'ya kurtarıcı olarak inanmazsa Tanrı'ya karşı ölmüş olarak kalıp sonsuza dek O'ndan kopmuş olarak kalacak.

- **Hatırlayalım:** Adem ve Havva günah işlerken aynı anda Tanrı'dan kopmuşlardı. Tanrı'nın benzeyişine göre yaratılmalarına rağmen ve O'nu tanımak, sevmek ve itaat etmek yeteneğiyle yaratılmalarına rağmen artık Tanrı'ya cevap veremediler. Günahkar oldukları için Tanrı'yla bir ilişki içinde yaşayamaz oldular. Adem'in soyu olarak hepimiz Tanrı'dan kopmuş olarak doğduk.
- **Kıyaslayalım:** İyi bir yemek bizi saatlerce götürebilir. Fakat zamanı geldiğinde tekrar açıkcağız. İnsanlar İsa'nın verdiği gıdadan doymuşlardı, fakat sonraki günde dahasını istiyorlardı.

Ama İsa onlara kendisine güvenenlerin gerçek yaşamı bulacaklarını söyledi. Tamamen doyulacak yaşam.

İsa bunu bizim için nasıl yapıyor?

Bizi Tanrı'yla bir ilişkiye sokabildiği için yalnız O bize mutluluk verebiliyor. Bize yeni yaşam vermek için geldi – sonsuza dek süren bir yaşam - doyulacak yaşam.

İsa kendisine bağı olanlara eksiksiz mutluluk verir. Mezmurlardan güzel bir ayetle belirtelim (107,9): *zeb.107:9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir, aç canı iyiliklerle doyurur.*

Sadece İsa Mesih'e ihtiyacımız var. Yalnız O bizi Tanrı'nın gözünde kabul edilmemiz için kurtarabilir ve yalnız O bize sonsuz yaşam verebiliyor.

Kurtarıcı İsa'ya güvenen kendi iyi işlerine, sevaplarına ya da başka hiç bir şeye güvenmek zorunda değildir.

Özet:

Masamızda yemeğimizin olabilmesi için çalışmamız gerektiğini biliyoruz. Çoğu kişi kendi açlığını ve ailelerinin açlığını gidermek için bu teşebbüse girmeye razılar.

Fakat ruhsal açlık hakkında tutuğumuz nasıldır? Rabbin bize vermek istediği sonsuz yiyeceğe açlık duyuyor muyuz? Bu gıdayı çalışarak satın alamıyoruz. Bu yiyeceği sadece Tanrı'nın bize gereğini vereceğine güvenerek alabiliyoruz. Sadece Tanrı bunu verebiliyor. Ve bunu bize İsa Mesih aracılığıyla verdi.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 39

Sorular:

1. Hangi sebepten dolayı insanlar İsa'yı izlediler?
2. Yahudiler Fısıh Bayramını tutarken neyi hatırlayarak bunu kutladılar?
3. İsa 5000 kişiyi doyururken başlangıçta kaç ekmek ve kaç balık vardı?
4. İsa bu kadar büyük mucizeleri nasıl yapabildi?
5. Neden İsa kendisini kral yapmaları için halka izin vermedi?
6. Hangi bakımdan İsa, çölde İsraililere Tanrı tarafından verilen man gibiydi?
 - ☐ Tanrı manı gökten gönderdi. İsa' da gökten kurtarıcı olarak geldi.
 - ☐ Tanrı İsraililere man vermeseydi öleceklerdi. Tanrı bize İsa'yı kurtarıcı olarak göndermeseydi hepimiz sonsuz cezaya uğrayacaktık. Man yiyenler dünyasal bir ölümden kurtulmuş oldular.
 - ☐ Fakat İsa'ya güvenenler sonsuz ölümden, ateş gölünden Tanrı'dan uzak korkunç yerden kurtulacaklar.
 - ☐ İsraililer her gün dolaşarak yerden man topladıkları gibi bütün İsraililerin artık İsa'yla dolaşarak onun sözlerini yerden toplamaları gerekiyordu.

Giriş:

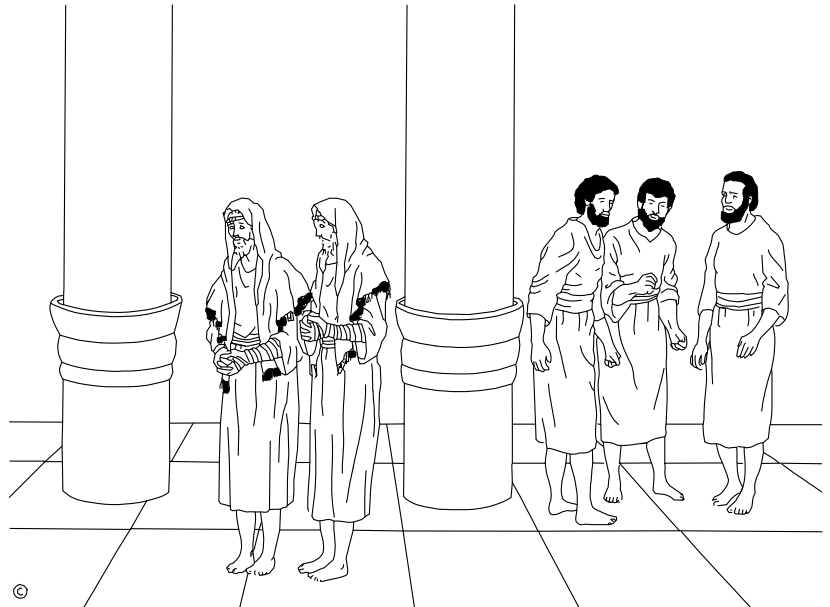
Hiç kullanılmış bir araba satın aldınız mı? – yani çok sağlam ve bakımlı bir arabadan bahsediyorum. Belki arabanın sağlam gibi parçalarının sadece boyanmış olduğunun geç farkına vardınız! Arabanın bozuk olduğunu bilseydiniz onu hiç satın almayacaktınız. Bazen bazı eşyaların içlerini göremiyoruz, fakat Tanrı HER ŞEYİ görüyor. (1.Sam 16,7; İbr 4,13)

Ferisilerin kuralları.

Okuyalım: mar.7:1-15 Yeruslaim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsa'nın çevresinde toplandılar. mar.7:2 O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler. mar.7:3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler. mar.7:4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. mar.7:5 Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, «Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?» diye sordular. mar.7:6 yea.29:13 İsa onları şöyle yanıtladı: «Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. mar.7:7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.' mar.7:8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz.» mar.7:9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: «Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz! mar.7:10 cik.20:12; cik.21:17; lev.20:9; yas.5:16 Musa, 'Annene babana saygı göstereceksin' ve, 'Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir' diye buyurmuştu. mar.7:11 mar.7:12 Ama siz, 'Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok' diyorsunuz. mar.7:13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.» mar.7:14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, «Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin» dedi. mar.7:15 mar.7:16 «İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.»

**RESİM: No 72: İsa
Ferisilerle tapınakta**

- **Not edelim:** Tipik bir Ferisi alnına küçük ve deriden bir kutu bağlıyordu. Kutunun içinde Kutsal Kitap'tan bazı

ayetler vardı. Kolunda da uzun deri kayışlarla aynen böyle bir kutu bağlıyordu. Tanrı İsraililere Kendi Sözü'nü ellerine ve gözlerinin arasına bağlamasını emretti (Yas 6,8; Mat 6,2.5; 23,1-28). Onlar Tanrı'ya harf harfine göre uymak istediler. Herkes onların Tanrı'nın Yasasına uyduklarını görsün. Bir Ferisi fakirlere para bağışı ya da tapınak vergisi verirken herkesin bağışı verdiğinin farkına varmalarından emin olmak istediler. Herkes onu görsün diye açık meydanlarda dua ederdi. Herkes onun dindarlığını ve Tanrı'ya teslimiyetini görsün. Yaptığı bütün şeyleri – yani Tanrı Sözü'nü tutma, bağış verme ve dua etme – aslında bütün bunlar Tanrı'ya hakaret sayılmıyordu. Fakat onun kalp tutumu yanlıştı. Bunları Tanrı'ya inandığı veya Tanrı'nın onu günahlarından kurtaracağına güvendiği için yapmadı. Tipik bir Ferisi kendi gücüyle Tanrı'yı hoşnut edebileceğini ve kendisinin yeterince iyi olduğunu düşündü. Bütün insanların onun ne kadar iyi olduğunu görmelerini istedi.

Ferisiler İsa'nın öğrencilerini hor gördüler, çünkü havariler Ferisilerin Tanrı önünde kabul edilmeleri için önemli saydıkları şeylere uymadılar.

- Din bilginleri ve Ferisiler Tanrı'nın Sözü'ne kendilerinin düşündükleri birçok kuralları eklemişlerdi.
- Tanrı'nın önünde kabul edilmeleri için bu kurallara uymak gerektiğini öğretiyorlardı.
- Yahudi önderleri kendi kurallarından gurur duydular ve onları tuttukları için övünüyorlardı (buna rağmen sürekli kendi kurallarına aykırı yaşadıklarını biliyorlardı).
- **Not ekleyelim:** Ferisiler, Musa aracılığıyla Tanrı tarafından verilen Tanrı Yasasına binlerce kural eklediler (Tanrı tarafından verilen yasayı korumak için kendi yasaları koydular ki, asıl yasayı çiğnetmekten korunsun. Örneğin Şabat gününde 39 hareket yasaklamışlardı. Bkz. The Illustrated Bible Dictionary, Cilt 3, Sayfa 1210). Hiç kimse bu kadar çok yasaları tutamadı. Ama Ferisiler bu kuralları insanlara emrediyorlardı. Birisi bu kuralları çiğnediği anda bu kişiyi yargılıyorlardı, oysa Ferisilerin kendileri de bu yasaları çiğniyorlardı. Günahkarlara karşı merhametleri yoktu. Onların yüklerini daha da zorlaştırdılar ve taşınamaz bir hale getirdiler. Çünkü onları devamlı suçluyorlar ve yargılıyorlardı.

Onlar ikiyüzlüydü.

- Yemekten önce dışsal bir el yıkanmasıyla, kâse, testi ve bakır kaplarının yıkanmasıyla övünüyorlardı.
- Fakat Tanrı'nın onların kalplerinde kötülüğü gördüğünün farkında değildiler.
- **Kıyaslayalım:** Bugünlerde de dindarlığını sergilemek isteyen ve ancak dindar gibi yaşamayan, insanları yargılayan kişiler var. Fakat kalpleri hala Şeytan'ın egemenliğinin altındadır.

İsa'nın Ferisiler hakkındaki yargısı.

Okuyalım: mar.7:6 yea.29:13 İsa onları şöyle yanıtladı: «Yeşaya'nın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, 'Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

İsa Yeşaya peygamberden Yahudilerin durumu için bu ayetlerden alıntı yapıyor.

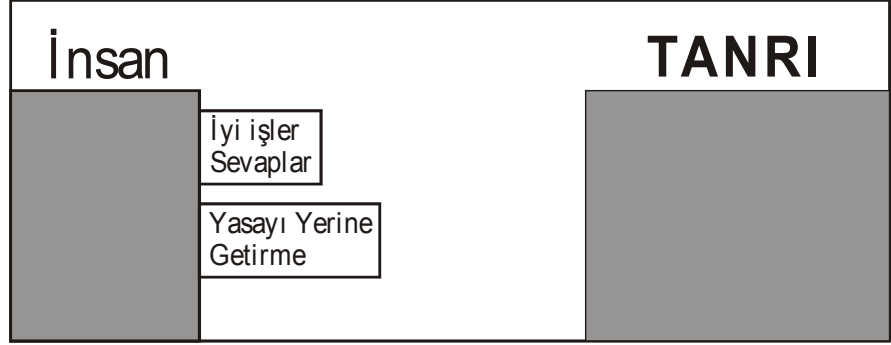
- Dudaklarıyla Tanrı hakkında bir süre güzel şeyler anlatıyorlar.
- Fakat yüreklerinde Tanrı'yı sevmiyorlardı, O'na inanmıyorlardı ve Sözü'ne itaat etmiyorlardı.

Okuyalım: mar.7:7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.' mar.7:8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz.» mar.7:9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: «Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz!

Tanrı onların tapınmalarını kabul etmedi, çünkü bunu yürekten yapmadılar.

- Tanrı onları reddetti.
- Tanrı'nın önünde günahkar olduklarını kabul etmediler ve gelecek kurtarıcının vaadine de inanmadılar.
- **Kıyaslayalım:** Bugün hala Tanrı Sözü yerine kendi fikirlerini öğreten kişiler var. Bir sürü inanç ve dinler insanlara kurallar veriyor ve ancak bunlar Kutsal Kitap'ta bulunmuyor. İnsanlara, bu kurallara göre yaşarlarsa Tanrı'nın onları kabul edeceğini söylüyorlar.

RESİM: İnsan - Tanrı

- Tanrı bize böyle öğretişlerin faydasız olduğunu söylüyor.
- Böyle kişiler Tanrı'ya itaat ettiklerini ve O'na taptıklarını öne sürüyorlar, tabii ki bu doğru değil.
- Kurallara ve yasalara uymaya güvenenleri Tanrı kabul etmeyecek.

Tanrı Sözüne hiçbir şey eklememeliyiz ve hiçbir şey çıkartmamalıyız.

Ne yediğimiz önemli değil ne olduğumuz önemlidir.

Ferisiler özel yiyeceklere çok önem verdiler. Tanrı'nın onları bu yiyeceklerden dolayı kabul edeceklerini düşündüler.

Okuyalım: mar.7:14-19 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, «Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin» dedi. mar.7:15 mar.7:16 «İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.» mar.7:17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular. mar.7:18 O da onlara, «Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?» dedi. «Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? mar.7:19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.» İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

İsa, yiyeceğin bizi Tanrı'nın gözünde kirletmeyeceğini, fakat Tanrı'nın kalplerimizdeki günah olarak gördüğü şeylerin bizi kirlettiğini vurguladı.

- **Düşünelim:** Bir kişinin yediği ya da yemediği şeylerin onun yüreğinin tutumunu nasıl değiştirebilir?
Yediğimiz ya da yemediğimiz şeyler günahlı kalbimizi değiştiremez ve Tanrı'nın gözünde bizi kabul ettiremez.

Okuyalım: mar.7:20 İsa şöyle devam etti: «İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. mar.7:21 mar.7:22 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. mar.7:23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.»

Tanrı kalplerimizdeki bütün kötü şeyleri görüyor.

- Bunlar bizi Tanrı'nın önünde kirliliyorlar.
- Bunları yapmazsak da Tanrı kalplerimizde hala böyle kötü şeyler ve düşünceler olduğunu biliyor ve bundan dolayı bizi kabul edemiyor.
- **Düşünelim:** Markos 7,21-23'deki listesine biraz daha ayrıntılı olarak bakalım.

Kendimize karşı dürüst olursak bu listede kalbimizin tutumunu sergileyen birkaç şey bulacağız. Belki bir şey çalmadık, fakat yaptığımız başarıdan dolayı kibirli olmuşuzdur. Ama bu övgünün aslında Tanrı'ya ait olduğunu düşünmemişizdir. Çünkü bütün kabiliyetlerin O'ndan geldiğini bilmeliyiz.

Yas 8,18'de bu ayet hakkında düşünürsek iyi olur: *yas.8:18 Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın.*

Yak 2,10 da unutmamalıyız: *yak.2:10 Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan*

sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.

Kibirli Ferisiler.

Okuyalım: *luk.18:9-12 luk.18:9+10 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: «Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı. luk.18:11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. luk.18:12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondallığını veriyorum.'* İsa insanlara bir benzetme anlatıyor.

Bu benzetme dünyadaki şeyler hakkında konuşup Tanrı'nın önündeki gerçekleri ve bizim onunla olan ilişki hakkında bize bir takım şeyler anlatmak istiyor.

Bu Ferisi dua etmek için tapınağa gidiyor.

- Kibirli bir şekilde kendine, yaptığı merhamete ve işlediği seaplara güvenen bir insandı.
- Kendi işlerine dayanarak Tanrı'nın önünde kabul edileceğini düşündü.
- **Kıyaslayalım:** Bu Ferisi Kayin gibiydi. Kayin kendi yoluyla Tanrı'ya yaklaşmak istedi. Kayin toprakta ektiği şeylere güvendi. Tanrı Kayin'i reddettiği gibi bu Ferisiyi de reddetti.
- **Kıyaslayalım:** Ferisinin, yani kendine ve seaplarına güvenen bir kişinin, Tanrı'nın önünde durumu kendine ve seaplara güvenen herhangi bir kişiden farklı mıdır? Hayır. İkisi de günahlarından dolayı Tanrı'dan ayrıldılar. Şeytan, tıpkı bu Ferisi de olduğu gibi, insanlar kendi kibirleriyle kolay yönlendirebileceğini biliyor. Bu Ferisi Tanrı'nın önünde yeterince iyi olduğunu düşündü. Bugünlerde ne kadar çok kişi kendi seaplarına güvenerek kurtulacağını düşünüyorlar? Bir araştırma yapsaydık ve etrafımızdaki insanlara neden Tanrı'nın onları cennete girme hakkının vermesi gerektiğini sorsaydık, pek çok kişi seaplarından dolayı kabul edileceklerini söyleyeceklerdi.
- İyi bir yaşam sürmüşler.
- Bir dine, camiye, tarikata ya da kiliseye mensuplar.
- Sünnet ya da vaftiz olmuşlar.
- Topluluğa yardım eden bir kuruluşa yardım etmişler.
- Hayırlı işlerle uğraşmışlar ve namaz kılmışlar.
- Ailelerine yardım etmişler.
- Aciz kişilere de yardım etmişler.

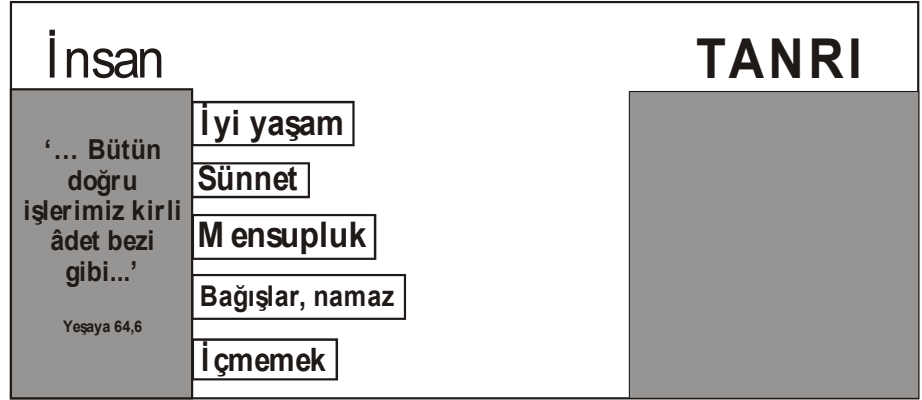
Ya da yapmadıkları şeylerden dolayı Tanrı'nın onları kabul etmelerini istiyorlar.

- İçki içmemişler.
- Sigara içmemişler.
- Yalan söylememişler veya hırsızlık yapmamışlar.

Diğer bu kötü şeyleri yapan insanlardan daha iyi oldukları kesin değil mi?

Tanrı herkesin günah işlediğini söylüyor. Herkes O'ndan koparıldı ve kendi güçleriyle O'na tekrar kavuşmak için hiçbir şey yapamazlar.

RESİM: İnsan - Tanrı

Tanrı İşaya 64,6’da şunu diyor: *Hepimiz murdar olanlara benzedik, bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi...*

Tövbekar vergi görevlisi

Okuyalım: luk.18:13 «Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, ‘Tanrım, ben günahkâra merhamet et’ diyordu.

- **Hatırlayalım:** Daha önce okuduğumuz başka bir vergi görevlisi vardı hatırlıyor musunuz? Evet, bu Levi’ydi. Onun ikinci adı Matta’ydi. İnsanların vergi görevlileri hakkındaki düşüncelerini hatırlıyor musunuz? Vergi görevlilerinden nefret ettiler, çünkü onlar insanlardan fazla para alıp kendi cebine attılar – yani insanlardan para çaldılar.

Bu vergi görevlisi Tanrı’ya yaklaşıp kendi günahlılığını gizlemeye çalışmadı.

- Tanrı’nın onu gördüğü gibi o da kendini aynı şekilde gördü.
- Tanrı’ya günahlı olduğundan dolayı hak verdi.
- Tanrı bir kurtarıcı göndermeyecek olsaydı sonsuza dek günahlardan dolayı Tanrı’nın cezasını çekmek zorunda olduğunu biliyordu.

Fakat bu adam Tanrı’ya kurtarıcı diye güvendi.

- Tanrı ona merhamet etti.
- Tanrı onu affetti ve kabul etti.
- **Kıyaslayalım:** Bu adam Habil gibiydi. Tanrı’ya hak verdi ve kurtulmak için sadece Tanrı’ya güvendi.

İsa’nın yargısı.

Okuyalım: luk.18:14 mat.23:12; luk.14:11 «Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.»

Ferisi günahlı, çaresiz bir günahkar ve Tanrı’nın merhametine muhtaç birisi olduğunu kabul etmek istemedi. Bundan dolayı Tanrı onun günahlarını affetmedi. Tanrı onu imansız ve isyancı Kayın gibi reddetti.

Vergi görevlisi farklıydı.

- O Tanrı Sözüne inandı ve çaresiz bir günahkar olduğunu kabul etti. Sadece Tanrı’nın merhametinin onu sonsuz Tanrı cezasından kurtaracağını biliyordu.

- Bu vergi görevlisi sonsuza dek Tanrı'nın huzurundan kovulmayı hak etti.
- Fakat sevecen, merhametli ve lütuf dolu olan Tanrı onu Habil gibi kabul etti, çünkü o da Tanrı'nın Sözüne güvendi.

Özet:

Bir insan diğer insanlar tarafından seilmeyebilir, sayılmayabilir ya da insanların iyi saydığı şeyleri yapmamış olabilir. Tanrı onu, O'na imanla yaklaştığı için ve Kurtarıcı İsa Mesih'e güvendiği için kabul edilecektir.

Tanrı bu kişiyi İsa Mesih'e kurtarıcı olarak inandığı için kabul edecek.

- Tanrı'nın insanları kabul edebileceği TEK YOL budur.
- Başka bir yolla yani, bu yol ne olursa olsun, gelenleri kabul etmeyecek.

Kendi kendimizi kurtarmak için hiç, ama hiçbir şey yapamıyoruz.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 40

Sorular :

10. Neden Ferisiler İsa'nın öğrencilerine kızdılar?

11. Yeşaya peygamber Ferisiler gibi kişiler hakkında ne söyledi?

12. Kutsal Kitap'a kendi fikirlerimizi ya da kendi kurallarımızı eklemek doğru mu?

13. Yiyeceğimiz ya da kıyafetimiz bizi Tanrı'ya kabul ettiriyor mu?

14. İnsanlar bizi dışarıdan yargılayarak değerlendiriyorlar. Acaba Tanrı neye bakıyor?

15. Her insanın yüreğinde günahlı şeyler olarak Tanrı neleri görüyor?

16. Neden Tanrı vergi görevlisini kabul edip Ferisi'yi reddetti?

İsa Mesih Tanrı Oğludur; İsa'nın Görünümü Değişiyor.

Giriş:

Çocuklar masalları çok seviyorlar. Büyükler de bazen hayali hikayelerden de hoşlanıyor. Fakat sonsuzluk ve gelecek yaşam hakkında düşünürsek hayalleri değil gerçeği gözlerimizin önünde bulundurmalıyız.

Dünyadaki insanlar değişik inanç sistemlerini, fikirleri ve hikayeleri izliyorlar. Bunların kaynağı gerçek değildir. Bunlar Şeytan'ın yalanlarından kaynaklanıyor. Bu fikirler erkek, kadın çocuk ve tüm insanları Tanrı'nın gerçeğinden uzaklaştırmak için tasarlanmışlardır.

Ama Kutsal Kitap'la Tanrı'dan gelen gerçeği direk bulabiliyoruz. O yalan söylemez, aldatmaz.

İnsanların İsa hakkındaki düşünceleri

Okuyalım: mar.8:27-28 *İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'ne bağlı köylere gitti.*

Yolda öğrencilerine, «Halk benim kim olduğumu söylüyor?» diye sordu. mar.8:28 (mar.6:14-15; luk.9:7-8) Öğrencileri O'na şu karşılığı verdiler: «Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.»

Kral Hirodes Vaftizci Yahya'yı yakalayıp öldürdüğü için birçok kişi İsa'nın, tekrar ölümden dirilen Yahya olduğunu düşünüyorlardı (Mk 6,14-29).

Başka kişiler İsa'nın İlyas peygamber olduğunu düşünüyorlardı.

- İlyas İsa'dan aşağı yukarı 850 yıl önce yaşamış bir peygamberdir. Fakat İlyas ölmeyerek direk göğe doğru Tanrı'ya götürüldü (2kr 2,11).
- Bazı kişiler İsa'nın, tekrar dünyaya gelen İlyas düşünüyorlardı (Mal 3,22-24).

İsa insanlara kim olduğunu açıkça göstermişti.

- Onlara Tanrı'nın Oğlu, olduğunu Tanrı'nın başlangıçtan beri vaat ettiği Kurtarıcı olduğunu söyledi.
- Büyük mucizelerle kendi kudretini kanıtladı.

Fakat yine de Yahudilerin çoğu O'na inanmadılar.

- **Düşünelim:** İsa hakkındaki düşüncelerimiz çok büyük bir önem taşıyor. O'nun sadece ve sadece bir insan olduğunu mu düşünüyoruz? O iyi bir öğretmen olarak sadece birkaç mucize mi yaptı? Bazı Yahudilerin söylediği gibi O, sadece diğer peygamberler gibi bir peygamber miydi?

O bir yalancı mıydı, yoksa gerçeği mi söyledi?

İsa, kendisi hakkında bize açıkladığı sözlerden sadece birkaçına inanmamızı istemiyor.

O'nun söylediklerinden herhangi bir şey doğru olmasaydı Tanrı'nın Oğlu olamazdı, çünkü Tanrı kutsal ve mükemmeldir. Halbuki gerçeği söylediği için bizim için O'na inanmamız ve söylediği şeylere güvenmemiz gerekiyor.

İsa kendisi için Tanrı olduğunu söylüyor.

Petrus'un İsa hakkındaki düşünceleri.

Okuyalım: mar.8:29 (yuh.6:68-69) *O da onlara, «Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?» diye sordu.*

Petrus, «Sen Mesih'sin» yanıtını verdi.

İsa, öğrencilere O'nun Tanrı'nın vaat ettiği kurtarıcı olduğuna inanmadıkça Tanrı'nın, yani İsa'nın Babasının onları kabul edemeyeceğini biliyordu.

Petrus bilinçli olarak şuna inandı:

- İsa'nın, Tanrı'nın Aden Bahçesinde Adem'e ve Havva'ya günaha düşüşlerinden sonra vaat edilen kişi olduğunu biliyordu.
- İbrahim'in ve Davut'un soyundan gelen ve vaat edilen kişinin İsa'dan başka kimse olmadığını biliyordu.
- Tanrı, peygamberler aracılığıyla vaat edilen ve dünyaya gelecek olan kurtarıcının İsa olduğunu biliyordu.
- İsa'nın Mesih olduğunu, yani Tanrı'nın büyük peygamberi, kahin ve kral olduğunu biliyordu.

Mesih olan İsa Tanrı'nın elçisi yani **peygamber** olarak bütün dünyaya hitap ediyordu ve konuşurken sadece ve sadece gerçekleri konuştu.

Mesih olan İsa büyük **başkahindi**. Tanrı'dan gelerek dünyanın günahını ortadan kaldırmak için görevlendirildi (meshedildi).

Mesih olan İsa büyük **kraldı**. Bütün dünya üzerinde egemenlik sürecek olan Kral olarak Tanrı tarafından gönderilmişti.

Okuyalım: *mar.8:30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.*

İsa insanların O'nu dinmelerini istedi ve O'nun Sözlerine yürekten inanmalarını istedi.

- Sadece havarileri O'na Mesih diyordu. Ama halk O'nun Mesih olduğunu bilmiyordu.
- **Kıyaslayalım:** Tanrı, sadece birkaç kişinin İsa hakkındaki söylediği şeylere dayanarak İsa'ya inanmamızı istemiyor. Diğer insanların dediklerine güvenmemelisin, Tanrı'nın Sözüne inanmalısın. İnsanları izler, ancak Tanrı'nın Sözüne inanmazsan Tanrı seni kabul etmez. İncamızın Tanrı'nın Sözüne dayanması gerekiyor.

İsa ölümünü ve dirilişini önceden bildiriyor.

Okuyalım: *mar.8:31 İsa, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı.*

İsa ölmesi gerektiğini biliyordu.

- İsa, Şeytan'nın Yahudi önderlerine onu öldürtmelerinin fikrini verdiğini biliyordu, çünkü İsa'nın Tanrı'nın Oğlu ve kurtarıcı olduğuna inanmadılar.
- İsa, öleceğini ve gömüleceğini ancak üç gün sonra mezardan çıkacağını biliyordu.
- **Kıyaslayalım:** Siz yarın ne olacağını söyleyebilir misiniz? Hasta olacak mıyız, sağlıklı olacak mıyız? Bir yıl sonra nerede olacağız? Bu dünyada yaşamımız ne kadar daha devam edecek? Bu sorulardan bir tanesine dahi cevap veremeyiz. Geleceğimizi bilemiyoruz, fakat İsa kendinin bütün geleceğini biliyordu.

Tanrı her şeyi biliyor.

- İsa bizim gibi sadece bir insan değildi.
- Aynı zamanda Oğul Tanrı'ydı.

Yüzlerce yıl önce peygamberler İsa'nın neler yaşacağını küçük detaylara kadar önceden bildirmişti. (Peygamberlik cetvelini göster. Genel olarak yani ayrıntılara girmeden.)

- Elem çekeceğini ve zulüm göreceğini

- Yahudi önderlerin O'nu reddedeceğini
- Öldürüleceğini
- Ölümünden dirileceğini

İsa Eski Antlaşma'da (Tevrat, Zebur ve Peygamberler) kendisi hakkında ne yazıldığını biliyor ve buna inanıyordu (1Pe 1,10-11).

- Tanrı'nın vaat ettiği kurtarıcının kendisi olduğunu biliyordu ve neler olacağını da biliyordu.
- Tanrı'nın Sözü her zaman gerçekleşecektir.

İsa'nın görünümü değişiyor.

Okuyalım: mar.9:2 2-3 (pe.1:17-18) Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. mar.9:3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu. İsa bizim gibi insani bir bedeni vardı. İsa tam anlamıyla insandı, fakat aynı zamanda O gerçek Tanrı'ydı.

- İnsanlar O'na baktıkları zaman sıradan bir insan gibi görünüyordu.
- Ama O'nun söyledikleri ve yaptıkları kendisi bambaşka biri olduğunu kanıtladı.

RESİM 75: İsa'nın görünümü değişiyor.

İsa bu dünyada yaşarken 'tanrısal varlığının' insansal bedeninden görüldüğü tek olaydı.

- İnsansal bedeni genellikle 'tanrısal varlığını' gizliyordu.
- Bundan dolayı İsa diğer insanlara normal bir insan gibi göründü (Yeş 53,1-2).

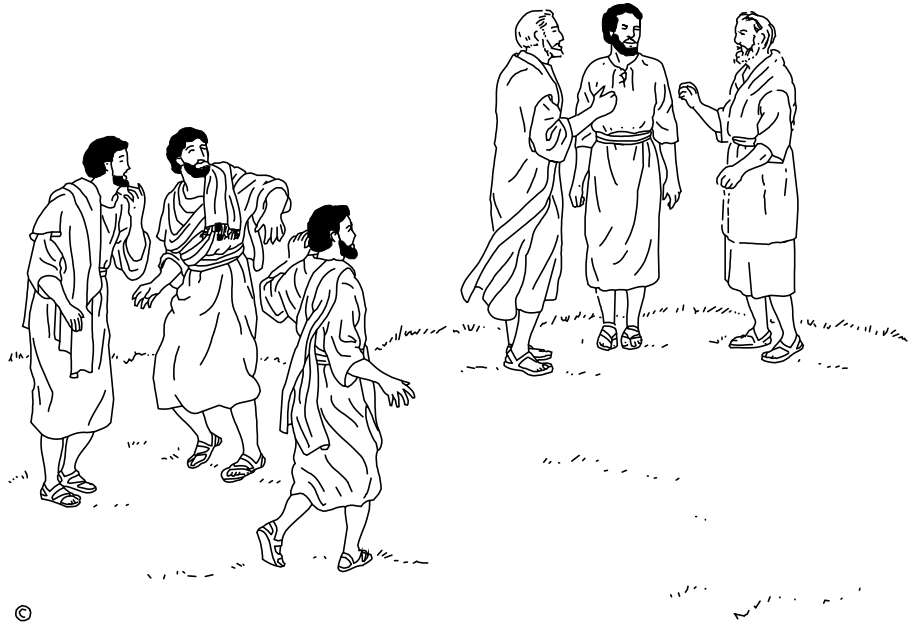
- **Hatırlayalım:** Musa ve İsraililer daha çölde Tanrı Dağındayken Tanrı'nın

talimatlarına göre inşa ettikleri Buluşma Çadırını hatırlıyor musunuz? Çadırın dış tarafı hayvan postlarıyla kapatılmıştı. İnsanlar ona bakarken sadece eski, kurumuş deriyi gördüler. Ama içte, yani bu eski ve kurumuş derilerin altında Tanrı'nın varlığını gösteren çok aydınlık bir ışık vardı (Çık 36,14-19; 40,34-35).

- **Kıyaslayalım:** Aynı şekilde İsa'da böyleydi. Dünyasal bedeni herhangi biri gibi görünüyordu. Ama O'nun içinde gücü her şeye yeten, gökleri ve yeri yaratan ve her şeyi bilen Tanrı yaşıyordu.

İsa'nın öğrencisi olan Matta kendisinin yazdığı Kutsal Kitap'ın bölümünde dağda İsa'nın yüzü güneş gibi parlamaya başlamıştı diye bildiriyor.

Musa ve İlyas İsa'yla konuşuyor.

Okuyalım: mar.9:4 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı.

İlyas Yahudi bir peygamberdi.

- Fakat İlyas diğer insanlar gibi ölmemişti.
- Daha önce duyduğumuz gibi İlyas İsa'dan önce 850 yıl yaşamış ve direk göğe alınmıştı (2Kr 2,11; Yas 34,5-6).

Kutsal Kitap'ta Yasa'nın Tekrarı bölümünde bize Musa'nın ölümünü bildiriyor. İlginç olan şey Tanrı'nın kendisinin onu gömdüğü yazılıyor.

- Musa'nın ölümü İsa gelmeden önce aşağı yukarı 1400 yıl önce olmuştu.
- Tanrı onu İlyas'ta olduğu gibi göğe aldı.
- Musa ölürken kendi bedenini terk etti, ancak kalan bedeni gömüldü.
- **Düşünelim:** İlyas ve Musa yüzlerce yıldır Tanrı'daydılar. Daha bu dünyada yaşarken Tanrı'nın Sözüne inandılar, Tanrı'ya ve gelecek kurtarıcıya güvendiler. Bundan dolayı onlar dünyayı terk ederken Tanrı'dan uzaklaştırılmadılar. Tanrı onları Habil, Set, Hanok, İbrahim, Sara, İshak, Yakup, Yusuf, Musa, Jeşu, Davut ve kendilerinin çaresiz günahkar olduklarından dolayı Tanrı'ya hak veren kişiler gibiydiler. Bunların hepsi Tanrı'nın bir kurtarıcı göndereceğine güvendiler.

Şimdi Tanrı İlyas'a ve Musa'ya dünyaya dönmeleri ve İsa'yla konuşmaları için izin verdi. Cennet somut bir yerdir, yani hayal değil, fakat cennet bu dünyada değil.

- Cennet Tanrı'nın mekanıdır.
- Tanrı'ya hak veren, Tanrı tarafından gönderilen ve vaat edilen kurtarıcıya güvenen herkes ölümden sonra Tanrı'yla beraber cennette yaşayacak (2Ta 6,30; Yuh 3,16; 14,1-6).

Musa ve İlyas, Tanrı'nın peygamberi olarak daha dünyada yaşarken gelecek kurtarıcının doğacağını ve ölmesi gerektiğini biliyorlardı (Luk 24,27; İbr 11,24-28; 32-40).

Luka da İsa'nın özgeçmişini anlatırken dağda Musa ve İlyas İsa'yla İsa'nın Kudüs'te gerekli olan ölümü hakkında konuştuklarını bildiriyor.

Okuyalım: luk.9:30-31 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsa'yla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyas'tı. İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

Bu iki adam İsa doğumundan yüzlerce yıl önce bu dünyadan ayrılmalarına rağmen Tanrı'nın gelecek kurtarıcı ile ilgili vaadinin Tanrı söylediği gibi gerçekleşeceğini biliyorlardı.

Tanrı verdiği sözünü gerçekleştirmek için binlerce yıl geçse de onu hiç unutmaz (Yeş 46,10).

Baba Tanrı'nın İsa hakkındaki söyleyişleri.

Okuyalım: mar.9:5-8 Petrus İsa'ya, «Rabbî, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a» dedi. mar.9:6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı. mar.9:7 (mat.3:17; mar.1:11; luk.3:21-22) Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!» dedi. mar.9:8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Baba olan Tanrı konuştu.

Öğrencilere İsa'nın gerçekten kendisinin ifade ettiği gibi olduğunu tasdik ediyor: yani sevilen Tanrı Oğlu.

- İsa Tanrı'nın Oğlu olduğu için Tanrı öğrencilere O'nu dinmelerini ve söylediği her şeye itaat etmelerini buyurdu.
- Daha önce Tanrı'nın Oğlu gibi bir kişi hiç yoktu ve daha sonra da böyle bir kişi olmayacak.

Özet:

Tanrı bugün bize gökten gelen bir sesle hitap etmiyor, çünkü bize söylemek istediği her şeyi Kutsal Kitap'ta kaydettirdi.

Tanrı bize İsa'nın bildirmek istediği Sözlerini Kutsal Kitap'ta kaydetti. Tanrı bizden bunları dinleyip uymamızı bekliyor.

İsa'nın görünümünün değişmesinden yıllarca sonra Petrus şunu kaydetti.

Okuyalım: *2pe.1:16-21 Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmamak. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. 2pe.1:17 (mat.17:1-5; mar.9:2-7; luk.9:28-35) Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine ulaşan sesle, «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum» diyen sesle Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. 2pe.1:18 Kutsal dağda O'nunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik. 2pe.1:19 Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlerle kulak verirsiniz, iyi edersiniz. 2pe.1:20 Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. 2pe.1:21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler.*

Kutsal Kitap gerçektir.

Tanrı'nın peygamberleri gerçekleri söylediler. İsa gerçeği söyledi. O'nun sözleri bizim Tanrı'ya ve sonsuz yaşama ulaşmamız için verildi.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.
YOKLAMA – ANKET TS 41

Sorular :

1. İsa hakkında ne düşündüğümüzün bir önemi var mı?
2. Petrus İsa'nın kim olduğuna inandı?
3. İsa öğrencilerine kendisine neler olacağını söyledi?
4. İnsanlar İsa'ya baktıkları zaman normal bir insan gibi görünüyor muydu?
5. İsa'nın normal bir insan görünüşünün olmasına rağmen O'nun farklılığı neydi?
6. Dağda İsa'ya ne oldu?
7. İlyas kimdi? İlyas Tanrı'nın peygamberlerinden biriydi.
8. İsa, Musa ve İlyas dağda ne konuştular?
9. Baba Petrus'a ve diğerlerine ne söyledi?
10. Bizim inanmamız için İsa'nın sözlerini nasıl bilebiliriz?

Yuhanna 10,7-11; 14,6: Sonuz Yaşama Giden Tek Yol İsa'dır.

Giriş:

Güvende olmak. Emniyette olmak. Korunmak. Bu kelimelerin sizin için anlamı var mı? İsa'nın çağdaşları için de bu sözcükler büyük önem taşıyordu.

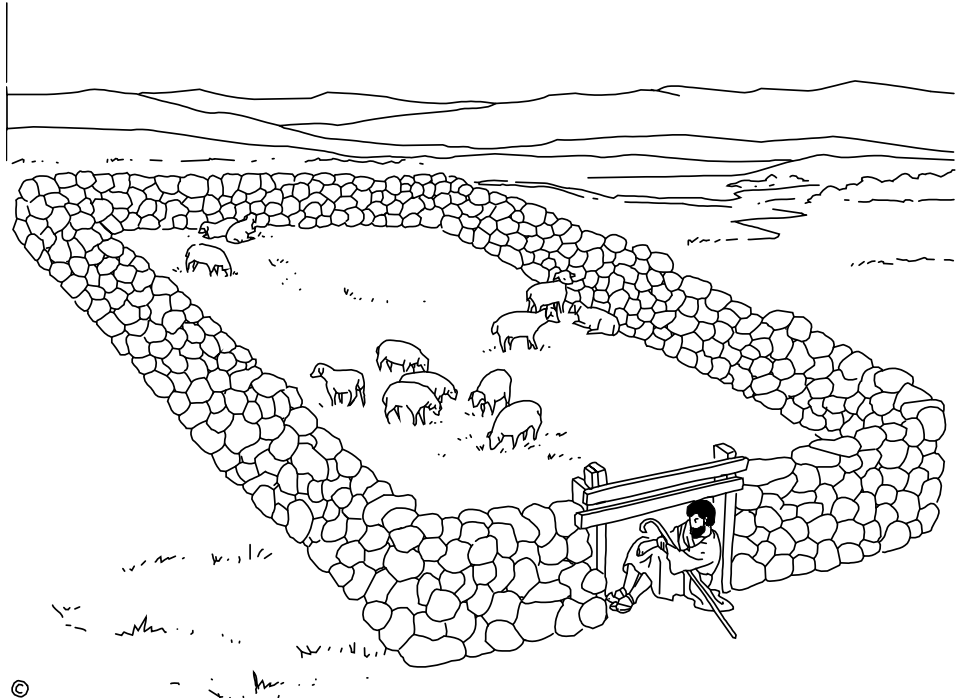
Eski Antlaşmanın bölümlerin bahsedilen kişilerin pek çoğu çobandı. İsa'nın zamanında koyunları gütmek Yahudiler arasında çok yaygın yapılan bir işti. İsa koyunlardan ve çobanlardan bahsettiği zaman herkes bunların ne olduğunu iyi biliyordu. Koyunlar ile ilgili belki fazla bilgimiz olmayabilir, fakat bu mesaj bizim için de anlatılıyor.

Koyunlara kapı.

- Şunu bilelim: Filistin toprağının çoğu kuru ve verimsiz topraktan oluşuyor. Koyunlar için ot bulmak bazen çok zor. Pek çok zaman çobanlar evlerini terk edip uzun bir yola koyularak koyunlara otlak bulurlar. Çobanlar güneş batışında evlerinden o kadar çok uzakta kalmışlar ki, koyunlarla beraber tarlada ve defalarca dağlarda kalmaları gerekmiştir. Dışarıda yatmak tehlikeliydi. Yırtıcı hayvan ve haydutlar koyunları çalmayı ya da onları öldürebilirlerdi. Bundan dolayı bir çoban gece basmadan önce bir mağara bulup koyunları emniyete alması gerekiyordu. Başka bir yöntem de çobanların gündüz bir ağıl kurmalarıydı. Orada koyunlar geceliyorlardı. Bunlar genellikle taştan ya da dikenli çalılardan yapılan mandıralardı.

RESİM 73: Mandıra

- Açıklayalım:
Bu Yahudilerin geleneksel mandıralarından bir çizimdir. Böyle mandıralar bugün hala Filistin toprağında bulunuyorlar. Karanlık başlarken çobanlar koyun sürüsünü bu korunmuş mandıraya yönlendiriyordu. Sonra

kendileri de girişte yatıyorlardı. Mandıraya girmek isteyen herkes önce çobanın

üzerinden geçmeleri gerekiyordu. Böylece çoban bir kapı gibiydi ya da mandıranın parmaklığı. Mandıraya girmek için sadece bir tek yol vardı ve orada da çoban yatıyordu.

Okuyalım: yuh.10:7 *Bunun için İsa yine, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Ben koyunların kapısıyım.*

İsa, güvenli ve korunan bu yerde kendisinin bu kapı olduğunu söylemek istedi.

- Dışarıdaki dünyada Şeytan, kötü ruhlar, günah ve ölüm var.
- Onlar haydutlar ve yırtıcı hayvanlar gibidirler. Onlar koyunlara saldırıp öldürüyorlar.
- Düşünelim: Ağılın dışındakilere Şeytan kendi toprağında çok daha güvenli olduklarına inandırmaya çalışıyor. Birisi bu kapıdan girecek olursa yaşamın pek çok güzel ve hoş taraflarından vazgeçmesi gerekmeyecek mi?

Çoğunluğun peşine değil de, artık İsa Mesih'e güvenen birisi olursa diğerleri ne düşünecek? Bu kişinin yaşamı çok zorlaştırılabilir. Böyle bir kişi belki de çok baskı görecektir ya da arkadaşlarını kaybedecek.

İsa Mesih'i kurtarıcı olarak kabul etmek isteyenlere böyle ya da buna benzeyen düşünceleri Şeytan insanlara veriyor.

Şeytan bir yalancı ve aldatıcıdır. Tanrı'nın Sözü'nü okuduğumuza göre Şeytan her zaman sadece gerçeğin bir bölümünü söyleyip günahlı hırslımıza başvuruyor.

Lütfen düşünün:

Bir insan bencilce yaşarken ve yaşamın verebileceği her şeyi yaşarsa, fakat sonunda ölürse ve mahvolmaya giderse, yani cehenneme (Şeytan bu son gerçeği ihmal ediyor.)? Bütün arkadaşları ve dostları bu kişiye sadık kalırlarsa ve hiçbir zaman aralarına bir şey girmezse dahi ne olacak? Bir gün bu kişi ve belki onun arkadaşları da Tanrı'dan sonsuza ayrılacak ve yalnızlıkta ateş içinde sona erecekler.

Fakat bir insan kendi yaşamı ve dostlarının yaşamları hakkında düşünecek olursa, tek kurtarıcı olan İsa Mesih'e inanacak. Belki dostlarından birkaçı onun değişmiş hayatına bakıp ve İsa'yla ilgili onu soruşturacaklar. (Şeytan bu tarafı da söylemiyor).

Şeytan'ın arazisinde olmak gerçekten daha iyi midir?

Kutsal Kitap'ın Özdeyişler bölümünde şu söyleniyor: ozd.14:12 (ozd.16:25) *Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, ama sonu ölümdür.*

Yuhanna 8,44'te İsa Şeytan'ı bir yalancı ve katil olarak adlandırıyor.

Şeytan insanları binlerce yıldan beri aldatıyor ve mahvediyor.

- Onun egemenliğinin altındayız, çünkü Adem'in günahlı soyuna doğduk.
- Şeytan'ın tek hedefi, bizi yıkmak. Böylece sonsuza dek Tanrı'dan uzaklaştırılmamızı istiyor.
- Onun bir aldatıcı olduğunu hatırlayın. Çünkü kendi yolunu çekici kılmak için her şeye başvurur.
- Fakat onun yolu ölüme, yani sonsuza dek ceza çekme yerine götürür.

Ağıla, yani güvenli, korunan ve bizi yaşatacak yerde tek bir kapı var.

- İsa Mesih Tanrı'dır ve yalnız O kurtarıcıdır.
- İsa sonsuz yaşama giden tek kapıdır.
- Onun dışında başka bir yol yoktur.
- Kıyaslayalım: Çoban koyunları sevdiği gibi ve onlarla ilgilendiği gibi, aynı şekilde Rab İsa'da bütün insanları seviyor ve onlarla ilgileniyor.

O bizi Şeytan'dan, günden ve ölümden kurtarmak istiyor.

Yanlış kurtarıcılar.

Okuyalım: yuh.10:8 *Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.*

İsa gelmeden önce Yahudilere giden başka adamlar gelmişti. Kendilerinin Tanrı'dan gönderilen kurtarıcı olduklarını ileri sürdüler.

İsa, bu kişilerin gece gelen hırsıza benzetiyordu. Gece geliyorlar ve koyunları çalıp öldürüyorlardı. (2.Korintliler 11,13-15).

Şeytan bizi ikna etmek için bir sürü aldatmalar kullanarak gösterdiği yolun doğru olduğuna inanmamızı istiyor.

- Şeytan'ın yolları bize güzel görünebilir (Özd 16,25).
- Fakat bu yolların sonu güzel değil, ancak sonsuz ölümdür, ve Tanrı'dan uzakta kalmamızdır. Tanrı bu ateşe Şeytan'ı ve O'nu izleyenleri atacak.

Bunu nereden bilebiliyoruz?

Gerçeği anlamak için sadece tek bir imkanımız var. Kutsal Kitap'ın bize ne söylediğini bilmeliyiz (Rom 10,17).

Yuhanna 8,32.36 *şunu diyor: «Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak» dedi. yuh.8:36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılsa, gerçekten özgür olursunuz.*

Yeremya 29,13 *Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.*

Gerçeğin ne olduğu sizi şaşırtıyor mu? Tanrı Sözünden size gerçeği göstereceğini diye, O'na dua edin. Bundan dolayı biz burada O'nun Sözüne etüt ediyoruz – O'nu ve bize gönderilmiş olan kurtarıcı İsa Mesih'i daha iyi anlamak ve tanımak için bunu yapıyoruz (Yuh 17,3).

Tek kapı İsa'dır.

Okuyalım: yuh.10:9 *Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.*

Koyun ağılına her zaman sadece tek bir kapı vardı. Aynı şekilde sonsuz hayat için İsa tek yoldur.

- Düşünelim: Bazı kişiler, Kutsal Kitap'ın öğretileri Hristiyanlar için doğru olabilir, fakat başka dinler de var. Bu dinler de insanları Tanrı'ya götürüyor (Kavga etmeyin. Sadece Tanrı'nın Sözüne açıklayın. Böylece Kutsal Ruh çalışabiliyor). Bu Şeytan'ın yalanıdır. Kurtulmak için ve Tanrı'yla bir uyuma girmek için birkaç yol, birkaç kapı yoktur. Sonsuz hayat için birkaç yol yoktur. Tanrı'ya ve sonsuz hayata tek bir yol vardır.

İsa bu kapıdır. O bütün insanların kurtarıcısı olarak geldi. Her yerde, her dilde, nasıl yaşarlarsa yaşasınlar İsa onların tek kurtarıcısıdır.

- Hatırlayalım: Tanrı bütün dünyayı cezalandırmak üzere Nuh'a kurtuluş gemisini yapmayı emretti. Nuh'un sadece tek bir gemi yapması gerekiyordu, filo değil. Ve bu geminin sadece tek bir kapısı vardı. Sadece bu kapıdan kurtuluş gemisine giren kişiler Tanrı'nın yargısından kurtuldular.
- Nuh Tanrı'ya inandı ve bu kapıdan gemiye bindi.
- Nuh Tanrı'ya ve O'nun Sözüne güvendiği için bu kapıdan girdi ve Tanrı'nın gazabından kurtuldu.

Tanrı'ya, O'nun Sözüne ve yalnızca Kurtarıcı İsa'ya güvenirsek, biz de bu kapıdan sonsuz yaşama girebiliyoruz.

- İsa Tanrı'ya girişimizi sağlayandır.
- Tanrı'ya giden başka hiçbir yol yoktur.

Okuyalım: yuh.10:10 *Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol*

yaşama sahip olsunlar diye geldim.

İsa, Şeytan'ın yaptığı gibi insanları öldürmeye gelmedi. İsa kendisine inananların hepsine Tanrı'da sonsuz yaşamı vermeye geldi.

- Düşünelim: Şeytan aldatıcı olarak kendi yolunun en iyi ve en çekici olduğunu bize göstermek istiyor. İnsanlara yeterince eğlence vererek kendi yolunun İsa Mesih'in yolundan daha iyi olduğunu insanlara inandırıyor. Ne kadar korkunç bir yalan bu! Kutsal Kitap bize, İsa Mesih'te olan yaşamı ikramiye olarak kabul etmeyen herkesin Tanrı'dan uzakta ateş gölünde cezalandırılacaklarını tespit ediyor.

İsa bu ayette bize gerçek yaşam ve bol yaşam vermeye hazır olduğunu gösteriyor.

- O'nun söz verdiği her şey gerçekleşecektir.
- İsa'nın vereceği yaşam en iyi yol ve sonu hiçbir zaman bizi hayal kırıklığına uğratmaz.
- Kendisine inananlara yeni ve sonsuz yaşam vermeye geldi.
- Önceki bir akşamda İsa'nın bize verdiği yaşamın bize gerçekten mutluluk verdiğini öğrendik.
- Okuyalım: yuh.6:35 *İsa, «Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz» dedi.*

İyi çoban İsa'dır.

Okuyalım: yuh.10:11 *Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.*

İsa, daha önce öğrencilerine Yahudi önderlerinin O'na Tanrı'nın Oğlu olarak ve Tanrı'dan gönderilen kişi olarak inanmayacaklarını söylemişti. Bundan dolayı Yahudi önderler O'nu öldürecekler.

İsa, kendisini koyunlarını çok seven bir çobana benzetiyor ki, onları hırsızlardan ve yırtıcı hayvanlardan kurtarmak için kendi canını vermeye hazırды.

Yeşaya peygamber, İsa'nın bütün insanlar için acı çekeceğini ve öleceğini çok önceden söylemişti. Tanrı Yeşaya peygamberin söylediklerini gerçekleştirdi.

Okuyalım: yea.53:4-5 (*mat.8:17*) *Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yüklendi.*

Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık. (1pe.2:24) Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.

Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

(Peygamberlik cetvelinde Yuhanna 10,11 karşısına Yeşaya 53,4-5 yaz. Peygamberlik sözlerini ve gerçekleşmesini de oku.)

İsa yol, gerçek ve yaşamdır.

Okuyalım: yuh.14:6 *İsa, «Yol, gerçek ve yaşam Ben'im» dedi. «Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemaz.*

İsa Tanrı'ya ve sonsuz yaşama giden tek yoldur. İsa Tanrı'nın isteğini gözlerimizin önünde sergilemeye geldi.

- İsa'nın söylediği her söz gerçektir.

- O yalan söylemez.

İsa'ya inananların kurtarıcısı Kendisidir.

Sonsuz cezadan – Tanrı'dan ayrılışından – bizi kurtarabilen tek O'dur.

Özet:

Bir Tanrı.

Bir kurtarıcı.

Bütün dünya için.

Senin için.

Benim için.

Kurtulmak için başka bir yol yok.

(Yeşaya 43,11; Yuh 3,16; Elç İşl 4,12; 1.Tim 2,5-6).

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 42

Sorular :

1. İsa'nın çağdaşlarının zamanında hangi bakımından çobanlar koyunlara tek kapı oluyorlardı?
2. İsa neden kendisini koyunların kapısı olarak adlandırıyor?
3. Hangi bakımdan Nuh'un kurtuluş gemisi bize İsa'yı hatırlatıyor? İşaretleyin:
 - ☐ Geminin tufandaki selde çalkalandığı gibi biz de İsa'nın yüzünden bir sürü problemlerle karşılaşp çalkalanıyoruz.
 - ☐ Geminin tek bir kapısı olduğu gibi, İsa da sonsuz hayata giden tek kapıdır.
 - ☐ Bu kapıdan gemiye binenlerin hepsi Tanrı'nın yargısından nasıl kurtulduysalar, aynı şekilde İsa'ya güvenenlerin hepsi de sonsuz ateşten kurtulacaklar.
4. Koyunları çalan, öldüren haydutlar ve hırsızlar bize neleri hatırlatıyor?
5. İsa koyunlar için ne yapacaktı?
6. İsa koyunlarına ne vermeye söz verdi?
7. İsa'nın koyunları kimdir?

Yuhanna 11,1-48: İsa Lazar'ı ölümden diriltiyor.

Giriş:

Bugün insanların pek konuşmak istemediği bir konu hakkında sizinle sohbet etmek istiyorum.

- İnsanlarca çok iyi bilinen bir konu, fakat insanların pek konuşmak istemediği bir şey olduğundan dolayı bu insanı şaşırtıyor.
- Sağlığımız hakkında konuşuyoruz.
- Yaşlılık ve emekliliğimizden bahsediyoruz.
- Birçok insan sağlıklı olmak için ya da sağlıklı kalmak için büyük paralar harcıyor.
- Fakat ölüm hakkında sadece çok az insan konuşmak istiyor.

İsa ölüm hakkında konuştu. Ve O'nun söyledikleri bizim ölüm ve yaşam hakkındaki düşüncelerimizi değiştirmesi gerekiyor.

İsa Lazar'ın ölümünü bekliyor.

Okuyalım: yuh.11:1-6 (luk.10:38-39) *Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı. yuh.11:2 yuh.12:3 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. yuh.11:3 İki kızkardeş İsa'ya, «Rab, sevdiğin kişi hasta» diye haber gönderdiler. yuh.11:4 İsa bunu işitince, «Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek» dedi. yuh.11:5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. yuh.11:6 yuh.11:7 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, «Yahudiye'ye dönelim» dedi.*

(Haritada Beytanya'yı, Kudüs'ü ve Şeria ırmağının doğusunu göster.)

İsa Şeria ırmağının doğusundaydı. İsa, Lazar'dan uzakta olmasına rağmen Lazar'a ne olacağını biliyordu.

- İsa Mesih kendisi Tanrı'dır.
- O'nun bilmediği hiçbir şey yoktur.
- İsa Lazar'ın öleceğini biliyordu.

İsa her güce sahipti.

- İsteseydi Lazar'ın yanına gitmeden onu iyileştirebilirdi.
- Ya da İsa Lazar'ın yanına gidip de onu iyileştirebilirdi.

Bunun yerine İsa iki gün bekliyor. Kendine ait olan Oğul Tanrı kudretini göstermek için bunun bir fırsat olduğunu iyi biliyordu.

İlk bakışta İsa'nın Lazar'ı, Marta'yı ve Meryem'i sevmiyor gibi görünebilir, fakat gerçekte böyle değildi. İsa onları sevdi onlarla ilgilendi, fakat iyi bir sebepten dolayı Lazar'ın ölmesini bekledi.

İsa her insanı seviyor ve O'na kurtarıcımız diye güvenmemizi istiyor. İsa, Lazar'ın ölümüyle kendisine güvenenlere yaşam verebilecek güçte olduğunu kanıtlamak istedi.

İsa Lazar'ı diriltmek için onun yanına gidiyor.

Okuyalım: yuh.11:7-16 *Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, «Yahudiye'ye dönelim» dedi. Öğrenciler, «Rabbî» dediler, «Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?» yuh.11:9 İsa şu karşılığı verdi: «Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. yuh.11:10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.» yuh.11:11 Bu sözleri söyledikten sonra, «Dostumuz Lazar uyudu» diye ekledi, «Onu uyandırmaya gidiyorum.» yuh.11:12 Öğrenciler, «Ya Rab» dediler, «Uyuduysa iyileşecektir.» yuh.11:13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. yuh.11:14 Bunun üzerine İsa açıkça, «Lazar öldü» dedi. yuh.11:15 «İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.» Yuh.11:16 «İkiz» diye anılan Tomas öbür öğrencilere, «Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!» dedi.*

Öğrenciler İsa'nın söylemek istediğini anlamadılar.

- Onlar, İsa'nın Yahudi önderler tarafından öldürülmeye razı olduğunu ve böylece ölüm diyarında Lazar'la beraber olacağını düşündüler.
- Fakat İsa bu düşüncede değildi.

İsa diriliş ve yaşamdır.

Okuyalım: yuh.11:17-22 *İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. yuh.11:18 Beytanya, Yerusâlim'e on beş ok atımıs kadar uzaklıktaydı. yuh.11:19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. yuh.11:20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. yuh.11:21 Marta İsa'ya, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. yuh.11:22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum.»*

Marta İsa'ya inandı. İsa'nın Lazar'ı iyileştirecek güçte olduğuna da inandı ve Baba-Tanrı, onun Babası'nın her dilediğini yerine getireceğine de inandı.

Okuyalım: yuh.11:23-24 *İsa, «Kardeşin dirilecektir» dedi. yuh.11:24 Marta, «Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum» dedi.*

- Açıklayalım: İsa, Marta'nın kardeşini hemen ölümden dirilteceğini anlamasını istedi. Fakat Marta, İsa'nın dünyanın sonunda bütün insanların dirilişi hakkında konuştuğunu düşündü. Tanrı Yahudilere peygamberler aracılığıyla bütün insanların ölümden diriltileceklerini söyledi. Tanrı, daha insanlar doğmadan önce yaşamlarını veriyor. Aynı şekilde bütün ölüleri de zamanı gelince yaşama daha diriltecek. O zaman herkes Tanrı'nın önünde duracak ve yargılanacak (İmansızların yargılanması Vah 20,15 imanlıların yargılanmadan 1ko 3,11-15 farklıdır).

Günahların yargısından kurtulmak için sadece tek bir şansımız var. Bu şans Tanrı bize verdi: Kurtarıcımız İsa Mesih'tir (Dan 12,2; Mat 25,46; Yuh 5,28.29; Elç 24,15; Vah 20,12-15).

Okuyalım: yuh.11:25 *İsa ona, «Diriliş ve yaşam Ben'im» dedi. «Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.*

- İsa Marta'ya Lazar'ın son yargıya kadar ölü olarak kalmayacağını söylemek istedi.
- İsa yaşamın kaynağıdır ve bundan dolayı ölümlere yaşamlarını geri verebiliyor ve bu güce sahiptir.

Ölümlere yaşamı geri verebilen tek kişi İsa'dır (Mez 24,1; Elç 17,25; Kol 1,16).

- Başka hiç kimse bunu yapamaz.
 - Şeytan ölümlere yaşam veremez.
 - Sadece Tanrı yaşam verebiliyor, çünkü gücü her şeye yeten yaratıcı O'dur ve her şeye yaşam veren O'dur.
 - Düşünelim: Bugünlerde bazı kişiler reinkarnasyon'a (ruhun bir bedenden diğerine geçmesi) inanıyorlar (Reinkarnasyon yalanı bugünlerde çok yaygındır. Bu konu hakkında Kutsal Kitap'ın ışığında konuşmanın faydası var. Fakat kavga etmekle değil. Direnen bir kişi varsa onun düşündüklerinden ve Tanrı'nın Sözünden bir farklılık olduğunu vurgulabiliriz).
- Reinkarnasyon'a inananlar bir kişinin öldükten sonra başka bir kişi ya da hayvan ve başka bir varlık olarak tekrar dünyaya geldiğine inanıyorlar. Bu Şeytan'ın bir yalanıdır. Şeytan insanları günahlarından kurtulmalarının gereksiz olduğuna inandırmaya çalışıyor. İnsanların sonsuz bir ceza ve yargının beklediğini bilmelerini istemiyor. Şeytan insanları tekrar bu dünyaya başka bir yaşamla geleceklerine inandırmayı başarırsa İsa Mesih'e ihtiyaçları olmadığını düşünürler. O zaman hiç kimsenin onları ölümden, günahattan ve sonsuz cezalarından kurtarması gerekmiyormuş. Şeytan bir yalancı ve aldatıcıdır. Reinkarnasyon sadece onun insanları Tanrı'dan ve sonsuz yaşamdan uzakta tutmak için birçok denemelerden bir tanesidir. Bu reinkarnasyon yalanı ne kadar inandırıcı sergilense de ona inanmayın! Kutsal Kitap bize İbraniler 9,27'de bir insanın bir defa ölmesi gerektiğini söylüyor ve sonra yargı olacak... *Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse...*

Okuyalım: yuh.11:25-26 *İsa ona, «Diriliş ve yaşam Ben'im» dedi. «Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. yuh.11:26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?»*

İsa, kendisine kurtarıcı olarak inanan herkesin bedende ölmesi gerektiğini, fakat Tanrı'nın gözünde hiçbir zaman ölmeyeceklerini söyledi. (Yuh 3,16; 5,24)

- Onlar hiçbir zaman Tanrı'dan kopuk olarak değil günahları için de cezalandırılmayacaklarını söyledi.
- Onlar sadece bu dünyadan ayrıлып gökte Tanrı'yla birlikte olacaklar.

Okuyalım: yuh.11:27 *Marta, «Evet, ya Rab» dedi. «Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.»*

Marta diğer insanlar gibi İsa'yı bir çıkar için, bir iyileştirme için, bir yiyecek için ya da bir politik özgürlük için O'nu izlemedi.

- Onlar kendi günahlarının ve sonsuz cezalarının kurtarıcısı olarak O'nu görmediler. Marta İsa'nın, Tanrı'dan gelen ve vaat edilen kurtarıcı olduğuna inandı ve güvendi.

İsa Lazar'ın mezarına gidiyor.

Okuyalım: yuh.11:28-38 *Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. «Öğretmen burada, seni çağırıyor» dedi. yuh.11:29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti. yuh.11:30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. yuh.11:31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler. yuh.11:32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.» yuh.11:33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın ruhunu hüznün kapladı, yüreği sızladı.*

yuh.11:34 «Onu nereye koydunuz?» diye sordu. O'na, «Ya Rab, gel gör» dediler. yuh.11:35 İsa ağladı. yuh.11:36 Yahudiler, «Bakın, onu ne kadar seviyormuş!» dediler. yuh.11:37 Ama içlerinden bazıları, «Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?» dediler. yuh.11:38 İsa yine derinden hüznlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu.

(2.Kor 1,3; İbr 4,15)

İsa Lazar'ı tekrar yaşama kavuşturabileceğini biliyordu. Fakat insanların Lazar için acılar içinde olduklarını hissetti.

- Hatırlayalım: İnsanın Tanrı'nın benzeyişine göre yaratıldığını hatırlıyor musunuz? yar.1:26 İko.11:7 Tanrı, «İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım» dedi. Tanrı insanlara duygular verdi. Çünkü kendisinin duyguları var. O da üzüntü duyabiliyordu.

İsa Mesih Tanrı'dır. O da üzüntü ve kaygı hissediyor. Acı çektiğimiz zaman bizimle hissedebiliyor.

İsa ağladı. Lazar'ı tekrar yaşama geri getirmek için ümitsiz olduğundan değil. Oysa insanların üzüntü ve kaygılarını anlayabildiğinden dolayı ve günahın çok ciddi sonuçlarından dolayı. Bu sebepten dünyaya gelmişti: büyükleri ve küçükleri ölümden kurtarmak ve onlara sonsuz yaşamı vermek için.

- Düşünelim: Bazı insanlar duyguların kötü bir şey olduğunu düşünüyorlar. Fakat Tanrı bize duygular verdi. O üzüntü hissini, sevgi, haksızlıklara karşı öfkeyi, doğruluk ve adillik hakkında coşku hissedebiliyor.

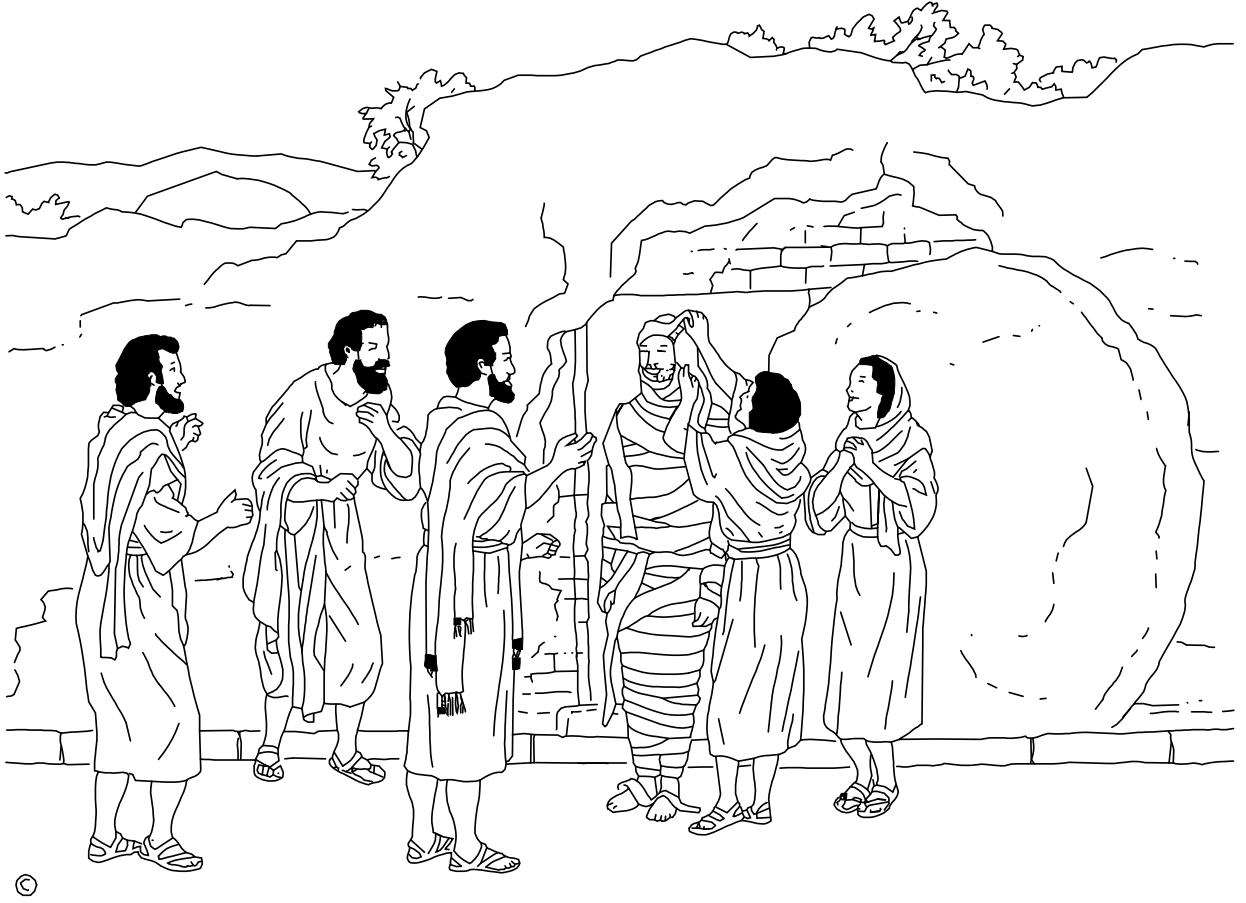
Dünyada günah olduğu için Tanrı bütün insanlar için endişe duyuyor.

- Sadece günahattan dolayı hastalık ve ölüm vardır.
- Günah ve ölüm Adem ve Havva'nın Tanrı'ya karşı işlemiş oldukları itaatsizlikten dolayı dünyaya girdi.
- Artık bütün insanlar günahkarlar ve Adem'in soyundan geldiğimiz için hepimiz öleceğiz.
- Düşünelim: Hasta olduğumuzda ya da birisinin ölümünde Tanrı üzülüyor mu? EVET, O üzülüyor. Tanrı bizi seviyor, bizim O'nun Sözüne ve kurtarıcımız İsa Mesih'e inanmamızı istiyor. O bizim sonsuza dek O'nun yanında olmamızı istiyor. Hiç kimse bu sonsuz cezayı ve ayrı yaşamayı diye Tanrı İsa'yı dünyaya göndererek O bizi günahattan, Şeytan'dan ve ölümden kurtarıyor.

İsa Lazar'ı ölümden diriltiyor.

Okuyalım: yuh.11:39-44 İsa, «Taşı çekin!» dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, «Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu» dedi. yuh.11:40 İsa ona, «Ben sana, İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin' demedim mi?» dedi. yuh.11:41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: «Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. yuh.11:42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.» yuh.11:43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, «Lazar, dışarı çık!» diye bağırdı. yuh.11:44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, «Onu çözün, bırakın gitsin» dedi.

RESİM 74: Lazar'ın dirilişi

İsa Tanrı'dır.

- O'nun gibi hiçbir insan yoktu.
- O gücü her şey yeten biridir.
- Başlangıçta O Baba Tanrı'yla birlikte ve Kutsal Ruh Tanrı'yla birlikte her şeyi yaratmıştı.
- O 'Ol!' dedi ve oldu. (Kol 1,16)

Şimdi İsa mezarın girişinde durdu ve bir emir verdi.

- O Lazar'ın tekrar yaşama dönmesini emretti.
- İsa'nın söyledikleri her zaman oluyor.

Birçok kişi inanıyor, bazıları ise onu reddediyor.

Okuyalım: yuh.11:45-48 *O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. yuh.11:46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. (mat.26:1-5; mar.14:1-2; luk.22:1-2) yuh.11:47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, «Ne yapacağız? Bu adam birçok doğüstü belirti gerçekleştiriyor. yuh.11:48 Böyle devam etmesine izin verirse, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.»*

İsa'nın Lazar'ı ölümden diriltmesiyle ve İsa'nın kudretini gören birçok Yahudi İsa'ya inanıyor. Fakat kahinler ve Ferisiler sadece kendi güçlerini ve kendi refahlarını korumak istediler. Halkın İsa'yı kendilerinin kralı olarak ilan edeceklerinden korktular.

- Yahudi önderler, ülkeleri üzerinde egemenlik süren Romalıların, İsa'yı hiçbir zaman kral olarak kabul etmeyeceklerini biliyorlardı.
- Yahudi önderleri halkın İsa'yı kral ilan etmelerin de Romalıların kendilerini suçlayacaklarından korktular.

Din bilginleri, Kahinler ve Ferisiler kendi kariyerlerini kaybetmemek için İsa'yı öldürmeyi planladılar. Şeytan bu insanları aldattı.

- Şeytan, herhangi bir insanın İsa'ya inanmasını ve böylece kendisinin egemenliğinden koparılmasını istemez.
- Bugünlerde de insanların İsa'ya ihtiyaçlarının olmadığını söylüyor.

Özet:

İsa Şeytan hakkında: yuh.8:44 '... *O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır*' dedi.

Fakat Kendisi hakkında İsa: 'yuh.11:25 «*Diriliş ve yaşam Ben'im*» dedi. «*Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.*» dedi.

İsa'da yaşam sözleri var.

yuh.3:16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 43

Sorular :

1. Yaşamı alıp verme gücüne sahip olan kimdir?
2. Bütün insanlar ölümden diriltilip yargılanacaklar mı?
3. Neden Lazar diriltilmek için son yargıya kadar beklemek zorunda değildi?
4. *‘Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek’* sözleriyle İsa neyi kastetti?
5. İsa Beytanya’ya varmadan önce Lazar’ın öldüğünü biliyor muydu?
6. Neden İsa Lazar’ı tekrar yaşama kavuşturmak istedi?
7. İsa neden ağladı?
8. Kahinler ve Ferisiler İsa’nın bu büyük mucizeyi yaptığını duyunca neden sevinmediler?
9. Bu insanları saptıran kimdi?
10. Neden Şeytan insanların Reenkarnasyona inanmalarını istiyor?

Markos 10,13-24: İsa çocukları seviyor, zengin bir genciyle konuşuyor.

Giriş:

İyi giyinmiş genç bir iş adamı tanınmış bir firmanın giriş kapısından giriyor. Sekreter hanıma kart vizitini uzatıyor. Sekreter ona nazikçe bir kahve ikram edip koltukta yer almasını rica ediyor. O beklerken sekreter direktörü arayıp onunla konuşmak isteyip istemediğini öğrenmeye çalışıyor.

Birkaç dakika sonra genç iş adamı direktörün ofisine davet edilip orada onunla bir iş görüşmesi yapıyor. Direktör candan ve severek o genç adamı dinliyor, fakat kısa bir süre sonra görüşmeyi bitiriyor.

Genç iş adamı direktörün ofisinden ayrıldığı anda koşarak içeri giren bir çocuk az kalsın onun düşmesine sebep oluyordu. Çocuk özür dileyerek koşmasına devam ediyor ve Babasının bürosuna girdiği zaman Babası onu kucaklıyor ve yanına alıyor.

Genç iş adamı üzülerek firmadan ayrılmak üzereyken sekreter direktörün ofisine bakarak: “Anladığım kadarıyla iş görüşmeniz yeni müşterinizle devam ediyor“ gülerek diyor.

Direktör: „O bunu doğru yapıyor!“ diyor. Oğlunu iyice kucaklıyor. „O beni görmeye geldi. Öbür adam beni sadece kabiliyetleriyle ikna etmeye çalıştı.“

İsa çocukları seviyor.

Okuyalım: mar.10:13 *Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar.*

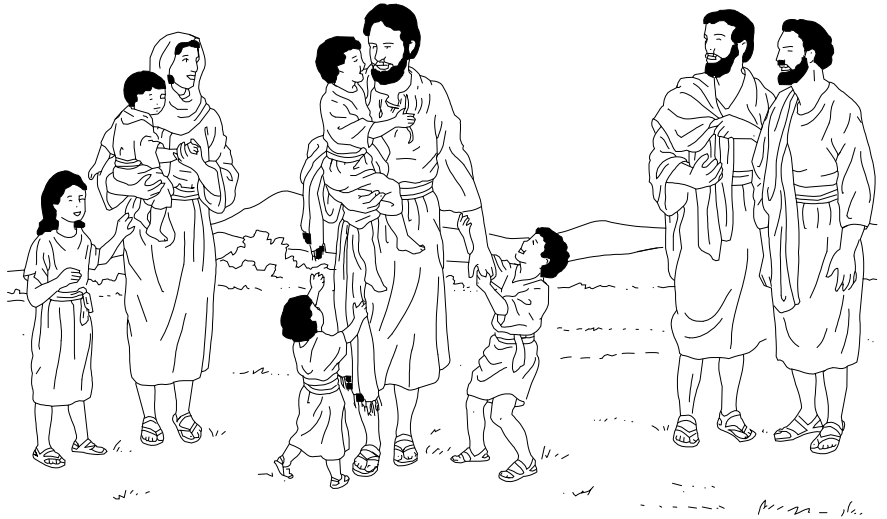
Öğrenciler İsa'nın çocuklara sevgi ve yakınlık göstermek için zamanının olmadığını düşündüler.

Okuyalım: mar.10:14 *İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, «Bırakın, çocuklar bana gelsin» dedi. «Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir.*

RESİM 76: İsa ve çocukla

İsa çocukları seviyor.
Onların da O'nun
Sözüne inanıp O'na
güvenmelerini istiyor.

- Hepsi de günahkarlar ve Şeytan'ın egemenliğinin altına ve ölüme doğuyorlar.
- Genç ya da yaşlı kurtulmak için tek şansımız İsa Mesih'e kurtarıcı

olarak inanmamızdır.

Okuyalım: **mar.10:15-16 (mat.18:2-3)** *Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.» mar.10:16 Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.*

Tanrı'ya gelmeyen ve O'na küçücük bir çocuk gibi güvenmeyen cennete giremezler.

- Düşünelim: Küçük bir bebek birinin kollarında rahat bir şekilde duruyorlar ve güveniyorlar. Düşürüleceğinin korkusu yok. Senin onu tutacağını ve onunla ilgileneneğine güveniyor.

Biz daha bebekken önce ailelerimize sorular sormadık. Kendimiz her şeyi keşfetmek yerine ailelerimizin söylediklerine güvendik.

Fakat büyüdükçe daha da bağımsız olduk. Yetişkinler olarak tabi ki ölçülü bir sorumluk taşımamız gerekiyor.

Fakat Tanrı bizi Kendisinden bağımsız olarak yaratmadı. O insanı kendi suretinde, kendine benzer yarattı. Böylece insan Tanrı'yı tanıyabilecek, sevebilecek ve O'na itaat edebilecekti.

Günahkar olarak bunu yapamıyoruz. Günahlarımızdan dolayı Tanrı'dan koparıldık. Doğal olarak bağımsızız ve benciliz.

İçimizde bir değişikliğin olması için bunun sadece bizim çabamızla olduğunu düşünüyoruz. Fakat bu müjdenin, yani iyi haberin gerçeği değildir. İsa Mesih bizi günahlardan kurtarmaya geldi.

O bizim yeniden doğmamız gerektiğini söylüyor. Nasıl ki bedensel ilk doğumu kendi gücümüzle gerçekleştiremediğimiz gibi ikinci ruhsal doğumu da kendi gücümüzle gerçekleştiremiyoruz.

Okuyalım: **mar.10:13-14** *Bu arada bazıları küçük çocukları İsa'nın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar. mar.10:14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, «Bırakın, çocuklar bana gelsin» dedi. «Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerininindir.*

Sadece Tanrı bize yeni bir yaşam verebiliyor. Sadece O bizi günahlarımızın cezasından kurtarabilir. Bundan dolayı O öz Oğlunu, İsa Mesih'i dünyaya gönderdi.

Okuyalım: **mar.10:16** *Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı. Kendi yaşamımızı bağımsız bir şekilde yönettiğimiz için bu mesajın kolaylığını kabul etmek bizim için zor olabilir. Bundan dolayı İsa bizi çocukların muhtaç olduğu gibi gelmemizi istiyor.*

Sadece Tanrı'ya ve O'nun Sözüne güvenmek istemeyen pek çok kişi kaybolacak.

Fakat bir insan kendini alçaltarak bir çocuk gibi Tanrı'nın Sözüne güvendiği zaman, Tanrı bu insanı Şeytan'ın pençesinden, günden ve ölümden kurtaracak.

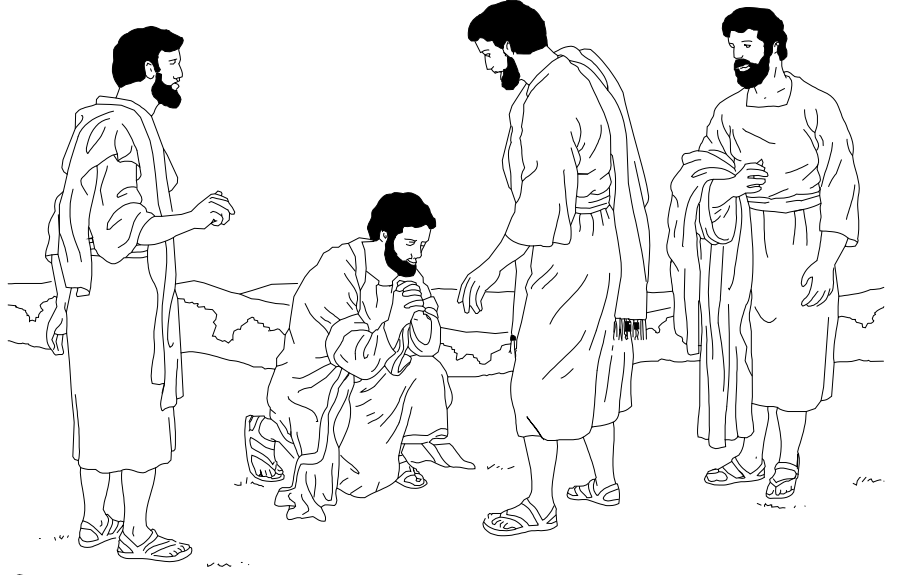
Genç zengin adamın sorusu.

Okuyalım: **mar.10:17 (mat.19:16-30; luk.18:18-30)** *İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, «İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?» diye sordu.*

RESİM 77: Zengin genç adam

Genç adam kendine ait olan iyilikle ve Tanrı'nın Yasasına itaatkar olursa Tanrı'yı hoşnut edebileceğini düşündü. Böylece Tanrı'nın egemenliğine, yani cennette girebileceğini düşündü.

- Kendi iyi işlerinin sonsuz yaşamı kazanmak için yeterli olduğunu düşündü.
- Bundan dolayı Rab İsa'ya sonsuz hayata kavuşabilmesi için ne yapması gerektiğini soruyor.
- Hatırlayalım: Bu genç adam Kayin gibiydi. Kayin Tanrı için ektiği şeylerle Tanrı'yı hoşnut edebileceğini düşündü. Fakat Tanrı Kayin'i bu şeyleri sunarken kabul etti mi? Hayır!

Sadece Tanrı iyidir.

Okuyalım: *mar.10:18 İsa, «Bana neden iyi diyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.*

Bu genç adam hiçbir insan Tanrı'yı hoşnut etmek için yeterince iyi olamadığını daha anlamamıştı.

- Sadece ve sadece Tanrı'nın iyi olduğunu bilmiyordu.
- Kendisinin iyi olduğunu düşündü ve İsa'nın da diğer iyi insanlar da olduğu gibi iyi bir insan olduğunu düşünüyordu.
- İsa'nın Tanrı olduğunu daha bilmemesine rağmen O'nu iyi olarak sıfatlıyordu.
- İsa ona cevap verirken kendisinin iyi ya da Tanrı olmadığını söylemedi.
- Fakat İsa bu genç adama hiçbir insanın iyi olmadığını göstermek istedi.

Bu genç adam İsa'nın iyi olduğunu bilseydi İsa'nın, Tanrı olmasının da farkına varması gerekirdi. Çünkü yalnız Tanrı iyidir.

Yasanın yolu.

Okuyalım: *mar.10:19-20 (cik.20:12-16; yas.5:16-20) O'nun buyruklarını biliyorsun: 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.'*» *mar.10:20 Adam, «Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum» dedi.*

Genç adam şunun farkında değildi:

- Kendisinin günahkar olarak doğduğunu bilmedi.
- Şeytan'ın egemenliğinin içinde yaşadığını bilmedi.
- Bundan dolayı hiçbir zaman Tanrı'nın emirlerini gerektiği gibi mükemmel bir şekilde tutamayacağını bilmiyordu. Fakat sadece bununla Tanrı hoşnut edilemez.

Tanrı bu dünyadaki hiçbir insanın iyi olmadığını ve hiçbir insanın O'nun isteğini yerine getiremeyeceğini söylüyor (Yeş 64,6).

İsa hariç hiçbir insan Tanrı'nın isteğini mükemmel bir şekilde tutmadı (Rom 3,11-20). Bu insan On Emri yüzeysel bir şekilde tuttuğu için onları yerine getirdiğini düşündü. Fakat bu emirleri yerine getirdiyse dahi kalbinde başka bir yasaya uyuyordu.

İsa daha önce Yasanın anlamını açıklamıştı (Mat 5,17-28):

- Bir insan başka bir insandan kalbinde nefret ederse birini öldürmüş gibidir.
- Bir erkek bir kadına şehvetli bakarsa Tanrı'nın gözünde zina etmiş gibidir.

Tanrı insanı sadece dışsal hareketlerine göre yargılamıyor (1.Sam 16,7; İbr 4,12-13).

İbraniler 4,12'de en içteki, yani yüreğin düşüncelerini, amaçlarını ve isteklerini bildiğini söylüyor.

- Birisi başkasının varlığına hırsıyla bakarsa şimdiden hırsızlık yapmış oluyor.
- Bir yetişkin ya da bir çocuk dışsal bir şekilde otoritelere itaat ederse de, fakat yüreğinde öfkeyle gönülsüz itaat ederse şimdiden Tanrı'ya karşı günah işlemiş oluyor.

Tanrı İsrail halkına tutabilecekler diye emirler vermedi (Rom 3,19-22). Hayır! Tanrı bu On Emrini onlara ve bizlere de günah işlediğimizi ve Tanrı'nın merhametinin ölçüsüne göre çok geride kaldığımızı göstermek için verdi.

- Kıyaslayalım: Anlatılacak hikaye Kutsal Kitap'ın öğretişini gösterebilir.
Bir kasabada bir nehir vardı. Bir gün bütün halk toplanıp özel bir yarış yapmaya karar verdiler. Nehrin dar bir yerinde bir kişi bu nehirden atlayabilecek miydi diye. Bir sürü kişi haftalarca antrenman yaptılar. Çocuklar atlamalarını okulda denediler. Bazılar çok iyidiler. Bazı yetişkinler de bu yarış çok ciddiye aldılar. Kendi kendilerini spor öğretmenlerinin öğütleriyle günlerce zorladılar. Kaslarını güçlendirdiler. Bazı yaşlılar bile bunu denemeye kalktılar. Bir yerde buluşup birbirlerini yüreklendirerek atladıkları denemelerden hoşlandılar.
Büyük gün geldiğinde nehrin bir tarafında atlama çizgisi vardı, diğer tarafında varış noktası hazırlanmıştı.
Genç, yaşlı herkes geldi. Son dakikada bazı antrenmanlı olmayan kişiler de yarışa katılmaya karar verdiler. Onlar da sırf espri olsun diye katılmaya karar verdiler. Fakat nehrin en dar yerinde bile nehir çok geniştir. Arka arkaya koşmaya başladılar ve atladılar. Fakat hepsi diğer yakasından çok uzakta suya düştüler. Genç, yaşlı, antrenmanlı ve antrenmanlı olmayanlar da, bazıları çok büyük gayretle ve hırslı olanlar ve espri olsun diye atlayanlar da – bir tanesi bile diğer yakaya varamadı.
- Kıyaslayalım: Aynı şekilde Tanrı'nın Emirleri (Şeriatı). Çok gayreti gösterenler bile onları gerekli olduğu gibi tutamıyorlar. Hepimiz eksik kaldık ve başarısız çıktık. Utanç verici! İyilik ve mükemmellik açısından Tanrı'nın ölçüsüne göre hepimiz geride kaldık.

Belki kendinin iyi bir insan olduğunu düşünüyorsun.

Sonsuz cehennemi hak etmediğini düşünürsün.

Fakat sen de Tanrı'nın emrettiği ölçüye göre yaşamadın. Kendi güçlerimizle Tanrı'yı hoşnut edemeyiz, çünkü Adem'in soyu olarak doğduk ve Tanrı'dan ayrıldık.

- Tanrı yüreklerimize bakarak kötülüğü görüyor.
- Tanrı'nın hoşnutluğunu kendi uğraşlarımızla kazanamayız.

Zenginliğin aldatıcılığı.

Okuyalım: mar.10:21a *Ona sevgiyle bakan İsa,*

İsa bu genç adamı seviyordu. Kibirli ve Tanrı'nın ışığında günahkar olduğunun farkına varmamasına rağmen onu seviyordu. Günahkar olmamıza rağmen Tanrı bizi seviyor. Sonsuza dek Kendisinden uzak olmamızı istemiyor.

Okuyalım: mar.10:21 *Ona sevgiyle bakan İsa, «Bir eksiğin var» dedi. «Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.»*

İsa bu zengin genç adama bütün varlığını satmasını ve onun karşılığında aldığı parayı fakirlere vermesini istiyor.

- İsa'nın bu adamın açgözlü olduğunu ve bu zenginliğin ona insanlardan daha değerli olduğunu biliyordu.
- İsa O'na Tanrı'nın emirlerini çiğnediğini söylemek istedi. Çünkü Tanrı'nın emrine göre komşularımızı kendi kendimiz gibi sevmeliyiz.
- İsa o adamın günahkar olduğunu ve bir kurtarıcıya ihtiyacı olduğunu anlaması için yardımcı olmak istedi.

İsa kendi evini terk edip İsa'yı izlemesini istedi, çünkü İsa Tanrı'dır.

- İsa, bu insanın refahlığını Tanrı'dan daha çok sevdiğini de biliyordu.
- Tanrı'nın ilk ve en önemli emri, Tanrı olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla sevmesini emrediyor (Mat 22,37-38). Hiçbir şeyi Tanrı'nın yerine koymamalıyız.

İsa bu genç adamın zenginliğini Tanrı'nın yerine koyduğunun farkına varsın diye yardımcı olmak istedi.

- O Tanrı'nın Emrini çiğnemişti. Bundan dolayı Tanrı'nın gözünde suçlu bulunmuş bir günahkardı.
- Kendi iyilikleriyle Tanrı'nın gözünde kabul edilemeyeceğini görmesi için İsa ona yardımcı olmak istedi. Tanrı'nın gözünde bu kişi şimdiden ölmüş ve O'ndan koparılmıştı.

Hiç kimse yaşamlarında Tanrı'ya gereken yeri ayırmadı. Bunun cezası ölümdür. Tanrı'dan uzak bir yerde işkence yerinde olmaktır.

- Tanrı günahlarımızın cezasını kaldırmaz ve cezalandırmaktan vazgeçmez.
- Günahı tamamen ödemedikçe hiçbir zaman bizi affetmez.

Sonsuz ateşinden kurtulmak için ve günahlarımızı yine ödemek için bir yol var mı? EVET, var! İsa Mesih bunun için geldi!

Okuyalım: mar.10:22-24 *Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. mar.10:23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, «Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliği'ne girmesi ne güç olacak!» dedi. mar.10:24 Öğrenciler O'nun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, «Çocuklar» dedi, «Tanrı'nın Egemenliği'ne girmek ne güçtür!*

Bu zengin adam seçimini yapmıştı.

- Zenginliğine karar verdi. Sadece bu yaşamda tadılabilen zenginlikleri seçti. Tanrı'daki sonsuz hayata yüz çevirdi.
- Sonsuz hayatı istemeyip aynı zamanda parasını Tanrı'dan ve insanlardan daha çok sevdi.
- İsa'nın ona söylediklerini yapmak istemedi.

Belki sen de bu genç adam gibisin. Yaşamında en önemli hedefinin zengin olmak olduğunu düşünürsün. Ancak öldüğün anda zenginliğinden hiçbir şeyi yanında götüremezsin. Zenginler ve fakirler Tanrı'nın gözünde aynı durumdadır. Tanrı'nın gözünde önemli olan şey bizim varımız yoğumuz değil, fakat O'nun Sözü'nü dinlememiz ve O'na itaat etmemiz çok önemlidir.

Özet:

Tanrı'nın Sözü'nde İsa'nın 5000 kişiyi beş ekmekle ve iki balıkla doyurduğunu hatırlıyor musunuz? İnsanlar bundan sonra daha çok yiyecek alabilecekler ümidiyle İsa'ya gelmişlerdi. İsa bu kişilere ne söylemişti?

Okuyalım: yuh.6:27-29 *Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir.» yuh.6:28 Onlar da şunu sordular: «Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?» yuh.6:29 İsa, «Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir» diye yanıt verdi.*

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 44

Sorular:

1. İsa çocuklarla ilgilendi mi?
2. Çocukların da Şeytan'ın, günahın ve ölümün pençesinden kurtulması gerekiyor mu?
3. İsa, bizim de çocuklarımız gibi olmamız gerektiğini ve böylece Tanrı'nın egemenliğine

girebileceğimizi söyleyince aslında ne söylemek istedi?

4. İsa'ya gelen genç adam Tanrı'yı nasıl hoşnut edebileceğini ve nasıl cennete girebileceğini

düşünüyordu?

5. İsa genç zengine: '*Bana neden iyi diyorsun? «İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır.*'

konusurken, kendisinin iyi olmadığını ya da Tanrı olmadığını söyledi mi?

6. İsa bu genç adama ne söylemek istedi?

7. Neden genç adam üzülerek ayrıldı?

8. İsa, zengin olmanın günah olduğunu söyledi mi?

9. Bu dünyadaki zenginlikleri biriktirmekten daha önemli olan ne var?

Luka 12,15-21; 16,19-31: Zenginliklere güvenmek yanlıştır.

Giriş:

Şu anda sorunlarla karşı karşıya mısınız? Bugün biri size 1 Milyon Euro ikram ederse yaşamınızı nasıl değiştirdi? Bu para problemlerinizi çözer miydi? Bazen böyle düşünüyoruz, fakat bu gerçeklere bşr de sonsuzluk açısından bakalım.

Sadece bu dünyadaki şeylerle ilgilenmek ahmaklıktır. Zengin Budala.

Okuyalım: luk.12:15 *Sonra onlara, «Dikkatli olun!» dedi. «Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.»*

Pek çok insan dünyadaki zenginlikleri her şeyden daha çok istiyorlar.

- Başkalarının varını yoğunu kıskanıyorlar.
- Yeterince zengin olduklarında artık mutlu olacaklarına ve bu zenginlik ile yetineceklerine inanıyorlar.

Böyle kişilere İsa bir benzetme anlattı.

- Daha önce söylediğimiz gibi benzetmeler bu dünya ile ilgili bir hikaye kullanarak Tanrı ve O'nunla olan ilişkimiz hakkındaki gerçekleri anlatmak istiyor.
- İsa, insanların Tanrı'yla olan ilişkilerinin bütün dünya zenginliklerinden daha önemli olduğunu onlara göstermek istedi.
- Bir insan bütün dünyanın hazinelerine sahip olsa dahi sonsuz cehennemden kurtulmak için hiçbir faydası olmazdı. Yine de ölecekti ve bitmeyen bir işkenceyi görürdü.
- Tanrı'ya inanmak ve sonsuz yaşama sahip olmak, insanlar sürdürdüğü rahat ve zengin yaşamdan çok daha değerlidir.

Okuyalım: luk.12:16-19 *İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi. luk.12:17 Adam kendi kendine, 'Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok' diye düşündü. luk.12:18*

Sonra, 'Şöyle yapacağım' dedi. 'Ambarlarımı yıktıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım. luk.12:19 Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.'

RESİM 78: Zengin budala.

Bu çiftçi ihtiyacı olan her şeye sahip olduğunu düşündü.

- Çok zengin olduğu için kaygılanmak gerekmediğini düşündü.
 - Tanrı'yı görmemezlikten gelip kendi isteğine göre yaşabileceğini düşündü.
- Bu adam yaşamı Tanrı'dan ödünç olarak aldığını ve O'nun bunu tekrar geri vermek zorunda kalacağını hesaplamadı (Hez 18,4).

Tanrı'nın hükümdar olduğunu reddetmesine rağmen, Tanrı onu unutmadı.

- Zengin adam planlarını tasarladı, fakat Tanrı'nın onunla başka bir planı vardı – bu gecede bile.
- Onunla Tanrı'nın planı şuydu:

Okuyalım: luk.12:20 «*Ama Tanrı ona, 'Ey akılsız!' dedi. 'Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?'*

Tanrı bir kişinin ölmesi gerektiğine karar verirse ölecek. Hiç kimse zamanı durduramaz. Tanrı bu zengin adama akılsız diyor. Çünkü Tanrı'yı kabul etmeden planlar yapıyor ve sadece bu dünyadaki zenginlikler için yaşıyordu.

Okuyalım: luk.12:21 «*Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.*»

Tanrı'ya güvenenler için Tanrı çok daha güzel şeyleri hazırladı.

- Bu dünyadaki her şey sadece kısa bir süre için sağlam kalıyorlar. Her an onları kaybedebiliriz.
- Tanrı bizim akıllı olmamızı istiyor. Bütün enerjimizi ve zamanımızı Kendisinden öğrenmek için harcamamızı ister. O gerçek ihtiyacımızın ne olduğunu bize gösteriyor.

Dilenci olan Lazar ile Zengin Adam

Okuyalım: luk.16:19-21 «*Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. luk.16:20 luk.16:21 Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.*

Biraz önce okuduğumuz bir benzetme değil, gerçek bir hikayedir.

- Bu olay gerçekten de böyle oldu.
- İsa bu hikayeyi anlatmadan önce bu iki kişi gerçekten bu dünyada bir yerde yaşamışlar.

Bu iki adamı düşünürsek ilk bakışta zengin adamın Lazar'dan çok daha iyi bir durumda olduğuna karar verebiliriz.

- Zengin adamın her şeyi vardı. Fazlası da vardı.
- Oysa Lazar hastaydı, yeterince yiyeceği yoktu ve köpekler bile gelip onun yaralarını yalıyordu.

Bu iki adam hakkındaki gelişmelere bakalım. Daha sonra ne oldu?

Okuyalım: luk.16:22 «*Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.*

- Düşünelim: Zenginlikleri zengin adamı ölümden kurtarabildi mi?

Öldükten sonra bu adamın zenginliği bu konuda yardımcı oluyor muydu?

Lazar öldükten sonra nereye gitti?

İbrahim'in olduğu yere geldi. (Kutsal Kitap'a göre İbrahim ise Tanrı'nın yanındadır.

mat.8:11 *Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar. luk.13:28*

«*İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtsı olacaktır. luk.13:29*

İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar.)

Zengin adama ne oldu?

O da İbrahim'in yanına geldi mi?

İsa, zengin adamın bedeninin gömüldüğünü söylüyor.

Bedeni terk ettikten sonra adamın ruhu nereye götürüldü?

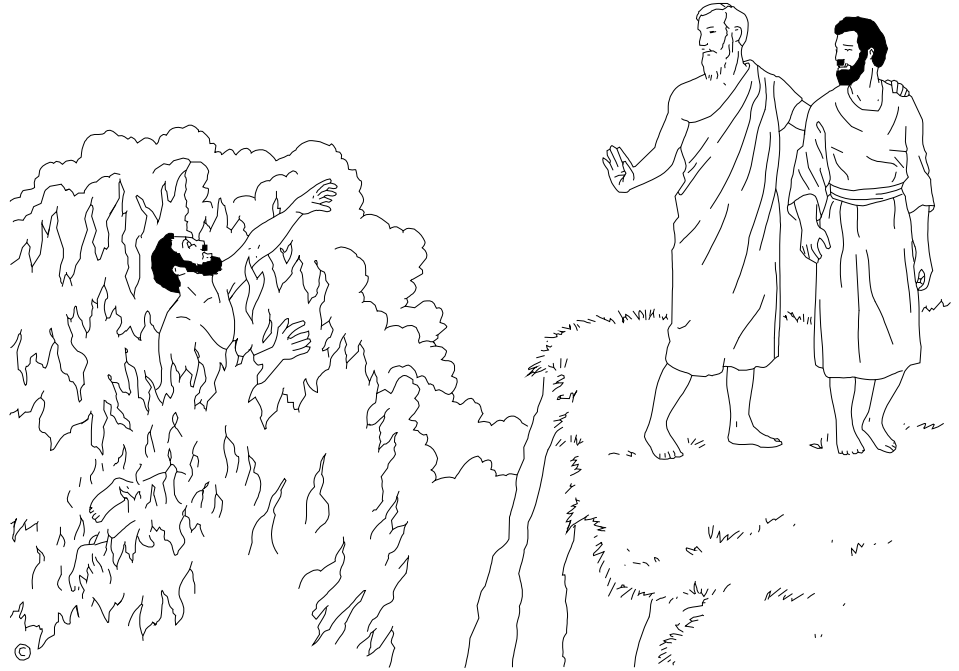
İnsanlar öldükten hemen sonra Tanrı'ya ya da ceza çekmesi gereken yerlere götürülürler (Luk 23,43). İbrahim, bu iki adam doğmadan önce ölmüştü ve gömülmüştü, fakat hala Tanrı'yla birlikte yaşıyordu. Bizler de ya Tanrı'yla göklerde yaşayacağız ya da sonsuza dek günahlarımızın cezası olarak ateş gölünde kalacağız. (Şu ana dek 'Hades' ve ateş gölünün arasındaki farkı anlatmadık ve burada da bunu anlatmıyoruz. 'Hades' zengin adama son durağı olmasına rağmen cehenneme giden insanlar Hades'te bile sonsuzluğun acıları çekiyorlar. Büyük beyaz tahtındaki yargıdan sonra Hades'teki kişileri Şeytan ve onun cinleri için hazırlanmış ateş gölüne atılacaklar (Vahiy 20,10.12-15)). Ölmüş olan zengin adamın nereye götürüldüğünü okuyalım.

Zengin adamın yardım isteme bağıışı.

Okuyalım: luk.16:23 *Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü.*

RESİM 79: Zengin adam, İbrahim ve Lazar

İsa Lazar'ın ve zengin adamın nereye götürüldüklerini biliyordu. O Tanrı'dır ve bundan dolayı insanların öldükten sonra her insanın nereye götürüldüğünü biliyor (Mez 139,7-8).

Lazar, Tanrı'nın yanındaki neşeli yere, yani kabul edildiği yere götürüldü. Fakat zengin adam ateş ve sonsuza kadar cezası olan yere götürüldü.

- **Düşünelim: Şimdiye kadar, yani 2000 yıl sonra bu zengin adam hala aynı yerde ve sonsuza dek bu yerde ceza çekecek.**

Lazar ise Tanrı'dadır ve sonsuza dek O'nunla beraber olacak.

Okuyalım: luk.16:24 *'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'*

Orada büyük azap ve işkence var. Tanrı'nın Sözüne itaat etmek istemeyen insanlar oraya götürülecekler ve azap çekecekler. Tanrı günahattan nefret ediyor.

- Tanrı günahların cezasıyla bizi sadece korkutmak istemiyor.
- Bütün günahların cezasının ödenmesi gerekiyor. Kutsal Kitap'a göre bu ödeme sonsuza dek ve bitmeyen bir olaydır.

Okuyalım: luk.16:25 *«İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.*

- Düşünelim: Lazar, Tanrı'daki teselli dolu ve güzel yere fakir olduğundan dolayı mı götürüldü? Zengin adam ateş yerine zengin olduğundan dolayı mı götürüldü? Tanrı fakirleri kabul edip de zenginleri mi reddediyor? Hayır! Bu iki adamın arasındaki fark değildi.

Zengin adam günahkar olduğuna dair Tanrı'ya hak vermediği için ve Tanrı'ya ve onun gönderdiği kurtarıcıya güvenmediği için azap çekme yerine götürülmüştü. Sadece bu kurtarıcı onu ölümden, Şeytan'ın etkisinden ve günahattan kurtarabilecekti. Ama ona güvenmemişti. Zengin adam Tanrı hakkında düşünmek için zaman ayırmamıştı ve O'nun Sözüne inanmamıştı. Bu dünyada sadece kendisini eğlendirmek için yaşamıştı. Ne Tanrı'yla ilgilendi ne de diğer insanlarla.

Fakat Lazar farklıydı. Lazar günahkar olduğunu kabul etmişti. Tanrı'ya ve vaat edilen kurtarıcıya güvenmişti. Tıpkı İbrahim'de olduğu gibi o da Tanrı'ya güvendi.

Okuyalım: luk.16:26 *Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'*

Bir insan ölüp işkence yerine götürüldüyse artık hiç kurtuluşu yoktur.

- Çıkış için geç olur (Ne dua, ne kurban, ne başka uğraşlar ona yardım etmez).
- Sonsuza dek orada kalacak.

Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeyi reddedersen ve O'nun tarafından daha kabul edilmeden ölürsen sen de bu işkence yerine götürüleceksin.

Günahlarından dolayı Tanrı'dan uzaklaştırılmış ölümler sonsuza dek Tanrı'dan uzakta kalacaklar. (Birisi geçici bir arıtma ateşini sorarsa, Kutsal Kitap'ta böyle bir şeye hiçbir yerde raslanmadığını söyleyebiliriz. Geçici bir arıtma ateşi insani bir düşüncedir. Orada ölü insanlar ikinci bir şans verilip Tanrı'yla tekrar hesaplaşabildiklerini düşünüyorlar.

Yanlış bir öğretiler hakkında konuşursak buna inanan fertleri ya da dinlere saldırmayarak Kutsal Kitap'ın öğretisiyle karşı koymak gerekiyor. Gruba katılan bir kişi yine de utandırılırsa onun üzerine gitmemeli ve kendisini Kutsal Kitap'ın öğretilerini araştırmaya davet ediyoruz).

Zengin adam kardeşleri için yalvarıyor.

Okuyalım: luk.16:27-28 *«Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder. luk.16:28 Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'*

İnanması zor işkenceler görmesine rağmen, zengin adam kardeşlerini ve akrabalarını düşünüyor.

- İşkence gören insanlar bu dünyayı hala hatırlıyorlar.
- Daha yaşarken ne yaptıklarını ve akrabalarını ve dostlarını da hatırlıyorlar.
- Düşünelim: Neden zengin adam İbrahimin Lazar'ı beş kardeşine geri göndermesini istedi?

Lazar zengin adamın kardeşlerine ne söyleyecekti?

Zengin adam Lazar'ın dünyaya dönmesini istedi, çünkü akrabalarını uyarması ve bu kötü yere gelmemeleri için.

(Ölmüş ve ancak İsa'yı kurtarıcı olarak kabul etmeyen akrabalar konusuna gelinirse: Bu çok hassas bir konu – bunu merhametli ve ağır bir şekilde cevaplamalı, çünkü bu sorunun basit bir cevabı yoktur. Kutsal Kitap'ın gerçekleri bu konuda birini çok teselli etmiyorlar. Dua edin ki soru soran serleşmesin, tersine Tanrı'yı bu konuda arasın ve bütün güvenini kurtarıcıya koysun. Rab bu çetin ve zor durumu kullanabiliyor. Belki şöyle cevap verebiliriz: „Seninle bu konudaki duygularını paylaşıyorum. Bir akrabanı kaybettin. Senin üzüntünü anlıyorum. Hepimizin İsa Mesih'e iman etmemiş, fakat vefat etmiş akrabaları vardır. Şeytan bizi, akrabalarımızın yanında ateş gölünde olmanın İsa Mesih'e, yani kurtarıcıya güvenmekten daha iyi olduğuna ikna etmeye çalışıyor.

Aldanma! Ateş gölü kurtuluşa kavuşulabilecek bir yer değildir. Zengin adamın yerinde olsaydın dostlarının ve akrabalarının aynı yerde can çekmelerini ister miydin? Zengin adam bunu istemedi bile. Aynı zamanda hala yaşayan akrabalarımız ve dostlarımız var. Onlar bizim Kutsal Kitap'a karşı olan tutumumuzu izliyorlar.

Tanrı biz daha yaşarken bizim Tanrı'nın ailesine doğduğumuzu söylüyor ve bizi teselli ediyor. O bizimle duygulanabiliyor ve acılarımızı da anlıyor. O bizi seviyor!”).

İbrahim'in cevabı.

Lazar dünyaya dönme iznini aldı mı? Hayır! İbrahim zengin adama ne cevap verdi?

Okuyalım: luk.16:29 «İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler' dedi.

İbrahim zengin adama kardeşlerinin Kutsal Kitap'ta Musa'nın ve peygamberlerin sözlerini dinlemelerini söylüyor.

- **Hiç kimse sonsuz cezayı çekmek zorunda değil.**
- **Tanrı'nın Sözü'nü dinlersek, O bize Rab İsa sayesinde sonsuz yaşama giden yolu gösterecektir.**

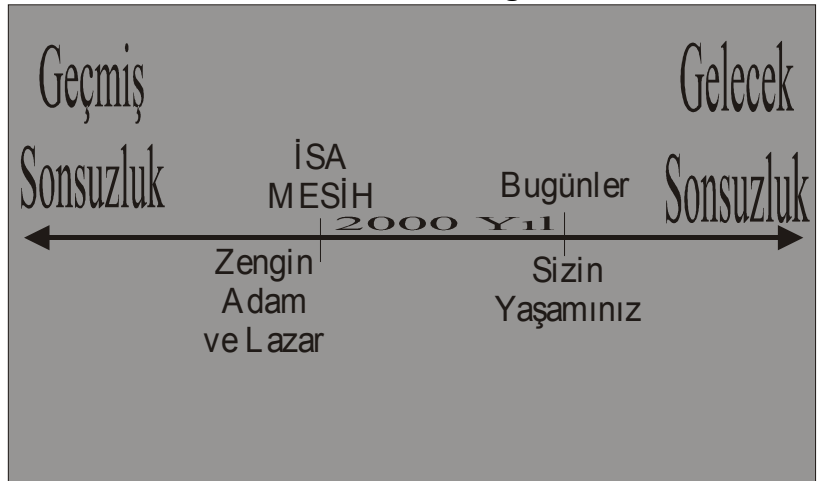
Zengin adamın itirazı ve İbrahim'in yargısı.

Okuyalım: luk.16:30-31 «Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölümler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.' «İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse,

ölümler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi.»

İnsanlar Tanrı'nın Sözüne güvenmeyi reddetseler, Tanrı uyarı olsun diye birinin ölümden yaşama veya dünyaya geri göndermesiyle de inanmazlar.

Yahudi önderleri, İsa'nın Lazar'ı ölümden dirilttiğini bilmelerine rağmen inanmadılar (Yuh 11,48).

Özet:

Düşman insanları sadece şimdiki zamanı düşündürmekle gerçekten aldattı. Para, mülk, itibar görmek ve sağlık bile birçok kişi için Tanrı'dan daha önemlidir.

Söylediğimi bittirmeden önce size bir zaman şeridi göstermek istiyorum. Bu bizim söylediklerimizi daha iyi açıklayacak.

RESİM: Zaman Şeridi

Resmin ortasındaki çizgi zamanın akışını simgeliyor. Zaman çizgisinin her yöne doğru sonsuzluğa uzatıldığını görebiliyorsunuz. İsa okuduğumuz Lazar ve zengin adamın olayını anlattıktan sonra aşağı yukarı 2000 yıl geçti. İki adam da şu anda İsa'nın bu hikayeyi anlattığı andan itibaren hala aynı durumdalar.

- Lazar Tanrı'dadır.
- Zengin adam işkence yerindedir.

Bu yerler hiç değişmediler. İki adamın gelecekleri hakkındaki daha bu dünyadayken karara varıldı.

- Lazar kurtarıcı olan Tanrı'ya güvendi.
- Zengin adam Tanrı'ya güvenmedi. En azından daha yaşarken güvenmedi.

Fakat işkence yerine vardığı zaman İbrahim'e yalvararak, Lazar'ı kendi akrabalarının görecekları ceza konusunda uyarmak üzere göndermesini istedi.

- Fakat İbrahim'in ya da Lazar'ın yapabileceği hiçbir şey yoktu.

İbrahim zengin adamın akrabalarının Musa'nın ve peygamberlerin tanıklıklarına sahip olduğunu söyledi.

Bizim durumumuz nasıldır?

Zaman şeridinde neredeyiz?

Yaşamınızın ne kadar süreceğini tahmin edersiniz?

- 50, 60, 70, 80 yıl?
- Acaba böyle bir zaman miktarı zaman şeridinde ne kadar büyük bir çizgi oluşturuyordu?
- Sonsuzluğun uzunluğunu düşünürken böyle bir zaman miktarı ne kadar küçük olurdu?

Bunu düşünün. Sonsuzluk UZUN ve sonu olmayan bir zaman.

Tanrı'nın Sözüne güvenip güvenmeyeceğini ve günah için Tanrı'nın hazırlanmış olduğu kurtuluşa güvenip güvenmeyeceğini BÜTÜN SONSUZLUĞU nerede geçireceğini belirliyor.

İsa Mesih çok net ve kararlı bir şekilde bizi uyarıyor:

Okuyalım: mar.8:36 *İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?*

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 45

Sorular :

1. Zengin olmaktan çok daha önemli olan şey nedir?
2. Ne zaman öleceğimize kim karar verecek?
3. Zengin adamın ve Lazar'ın hikayesi bir benzetme midir?
4. İnsanlar öldükten sonra nereye götürülecekler?
5. Bu cezalandırma yerinden kişiler tekrar kurtulabilecekler mi?
6. Zengin adam İbrahim'den ne rica etti? İşaretleyin:
 - ☐ Azap çektiği için, kendisine bir damla suyla dilini serinleştirsın diye Lazar'ı göndermesini istedi.
 - ☐ Korkunç ve ıstırap veren ateşin kapanmasını istedi.
 - ☐ Tekrar dünyada yaşayıp her şeyi düzeltmek istedi.
 - ☐ Bu ıstırapın ne kadar süreceğini sordu.
 - ☐ Kardeşlerini uyarması ve onların da bu işkence yerine gelmemeleri için Lazar'ı tekrar dünyaya göndermesini istedi.
7. İbrahim zengin adamın kardeşlerinin ne yapmalarını tavsiye etti?
8. Tanrı'ya ve sonsuz yaşamın yolunu nasıl bulabiliriz?

Markos 11,1-10; 14,1-2.10-26: İsa Yerus alim'e varıyor. Yahuda O'na ihanet ediyor. İsa RAB'in sofrasını tutmayı öğretiyor.

Giriş:

İsa nereye gittiyse kalabalıklar da onu izliyordu.

- Pek çok kişi bedensel hastalıklarından kurtulmak istiyorlardı.
- Bazıları ise Romalıların esaretinden kurtulup siyasi bir bağımsızlık istediler.
- Çok az kişi ruhsal ihtiyaçlarını düşünüyordu.
- Birkaç kişi en büyük ihtiyaçlarının şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtulmak olduğunu kabul ettiler.

Biz İsa Mesih'te neyi bulmaya çalışıyoruz?

şu anda bunu biraz düşünün.

İsa öğrencilerini bir sıpayı binmek için onları sıpayı almaya gönderiyor.

İsa ve  ğrencileri Yerus alim'e doğru giderken Beytanya köyüne vardılar. Bu köy Yerus alim'in hemen bitişiğinde bir k yd . (Haritada Yerus alim ve Beytanya'yı göster.) Meryem ve Marta Beytanya'da oturuyorlardı. Kıza bir zaman önce İsa Lazar'ı ölümden burada diriltmişti.

Okuyalım: mar.11:1-6 *Yerus alim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa iki öğrencisini  nden gönderdi. Onlara, «Karşınızdaki köye gidin» dedi, «Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediğı, bağı duran bir sıpa bulacaksınız. Onu     p bana getirin. Biri size, 'Bunu niye yapıyorsunuz?' derse, 'Rab'bin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz.» Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağı buldukları sıpayı     ler. Orada duranlardan bazıları, «Sıpayı ne diye     yorsunuz?» dediler. Öğrenciler İsa'nın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.*

İnsanlar İsa'yı özgürlük sağılayan biri olarak kabul ediyorlardı.

Okuyalım: mar.11:7-10 *Sıpayı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa sıpayı bindi. Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.  nden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağııyorlardı: «Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! Atamız Davut'un yaklaşan egemenliğı kutlu olsun! En yücelerde hozana!» İsa bir eşeğin yavrusunun yani bir sıpanın üzerinde Yerus alim'e geliyor. Tıpkı Tanrı'nın daha önce vaat ettiğı gibi.*

Okuyalım: zek.9:9 (mat.21:4-5; yuh.12:14-15) *Ey Siyon kızı, sevinçle  oş! Sevinç  iğlikleri at, ey Yerus alim kızı! İşte kralın! O adil kurtarıcı ve al akg n ll d r. Eşeğe, evet, sıpayı, Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!*

RES M 81: İsa sıpanın üzerinde geliyor.

©

Kalabalıklar İsa'yı, Tanrı tarafından gönderilmiş olan Kurtarıcı olarak kabul ediyorlardı.

- Bütün Tanrı peygamberlerinin daha önce vaat ettiği olan ve Tanrı tarafından gönderilmiş olan kral olarak kabul ediyorlardı.
- Fakat maalesef pek çoğu İsa'nın onları Şeytan'ın egemenliğinden, günahlarından ve Tanrı'nın gazabından kurtaracağına inanmadılar.
- Onları düşmanlarından, yani Filistin'de egemen olan Romalılardan kurtarmasını sağlaması için İsa'yı kral yapmak istediler.

Yahudi önderlerinin planı .

Okuyalım: mar.14:1-2 (cik.12:1-27) *Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı.*

Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı.

«Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar» diyorlardı.

Yahudiler İsa'yı öldürmekte kararlıydılar, fakat halktan korktular. İsa yaptığı büyük mucizeler yüzünden halkın büyük bir saygısını ve sevgisini kazanmış durumdaydı.

Yahuda İsa'ya ihanet etmeye karar veriyor.

Okuyalım: mar.14:10 *Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.*

Yahuda on ikilerden biriydi. İsa on ikileri özellikle kendisine yakın yoldaşlar olsunlar diye seçmişti. Fakat Yahudiler Tanrı önündeki kendi günahlılıkları hakkında hiçbir düşünmek istemediler.

- İsa'ya günahlarının kurtarıcısı diye güvenmediler.
- Yahuda İsa'yı kendi çıkarları için izledi.

- Not: Yuhanna 12,6 bize Yahuda'nın bir hırsız olduğunu söylüyor. yuh.12:6 (*Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu.*) Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

İsa'yı izlemek onun için beklentilerine göre karşılık göremeyince İsa'yı düşmanların eline vermeye hazırdı.

Tanrı Sözü'nün ifadeleri gerçekleşiyor.

- Tanrı İsa'nın bir dostunun düşmanlarına satacağını daha önce söylemişti.
- Yahuda üç yıl İsa'nın en yakın izleyicilerin biriydi.

Okuyalım: zeb.41:9 (*mat.26:23; mar.14:20; luk.22:21; yuh.13:18*) *Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana.*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Dostundan İhanet' ve Markos 14,10-11'i karşısında Mezmur 41,9 yaz. İkisini tekrar oku.)

Şeytan Yahuda'nın İsa'ya ihanet etmesini sağladı.

- Şeytan İsa'dan nefret ediyor, çünkü O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu biliyor ve O'nun insanlara gerçeği gösterdiğini de biliyordu.
- Şeytan, Tanrı'nın planını bozmayı hedefleyerek ve günahkarların kurtulmasını engellemek için Yahudi Önderlerinin İsa'yı öldürmesini sağlayacağını sandı.

Yahuda İsa'nın düşmanlarına gidip onlara, İsa'yı para karşılığında ele vermek için razı olduğunu bildirdi. Yahudi önderleri bu ihanet hakkında ne düşündüler? Ne söylüyorsunuz?

Okuyalım: mar.14:11 *Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.*

Matta Yahudi önderlerinin Yahuda'ya 30 gümüş para için söz verdiklerini söylüyor.

- Not: O zamanki köle fiyatı 30 gümüş parçaydı.

500 yıl önce Tanrı Zekeriya peygamber aracılığıyla kurtarıcının başına böyle bir şey geleceğini önceden söyledi.

Okuyalım: zek.11,12-13 (*mat.27:9-10*) *Onlara, «Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin» dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler. RAB bana, «Çömlekçiye at» dedi. Böylece bana bıktıkları yüksek değer karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım.*

(Peygamberlik cetvelini göster: '30 gümüş para için satılıyor' ve Matta 16,14-15'i karşısında Zekeriya 11,12-13 yaz. İkisini tekrar oku.)

Fısıh Yemeğinin hazırlanması.

Okuyalım: mar.14:12 *Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, «Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular.*

Yahudiler hangi özel olayı hatırlayarak Fısıh Bayramını tuttular? (Mısırdan Çıkış 12,21-27).

Okuyalım: mar.14:13-15 *O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: «Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin. mar.14:14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini*

yiyeceğim konuk odası nerede? Diye soruyor.' mar.14:15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın.»

İsa öğrencilerine bir adama rastlayacaklarını ve onun bir su testisi taşıyacağını söylüyordu.

- Bu normal olmayan bir görünüşü. Çünkü su almanın genellikle hanımların işi olduğu yaygındı.
- RAB her şey gerçekleşmeden önce bunları biliyordu.
- Düşünelim: RAB olay gelişmeden 500 yıl önce İsa'ya 30 gümüş paralar için ihanet edileceğini biliyordu.

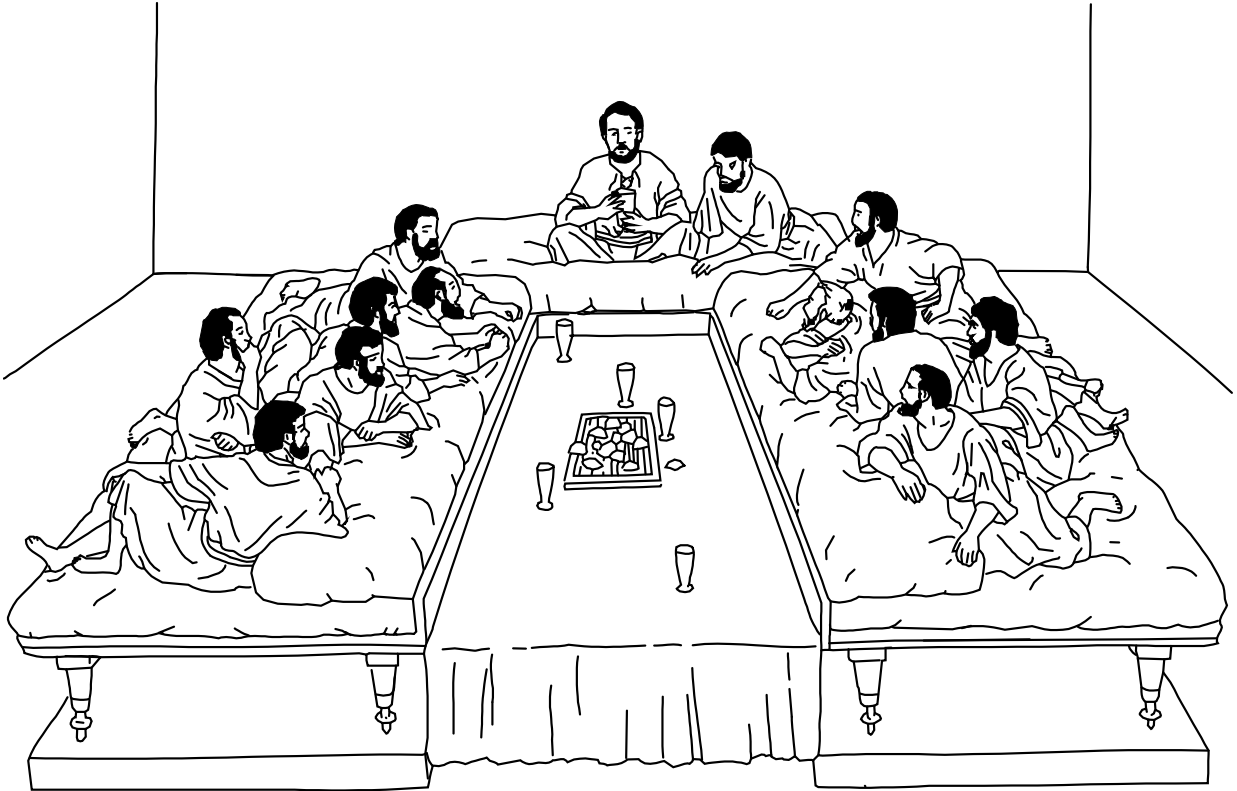
O küçük ve önemsiz şeyleri de biliyor. Kutsal Kitap derki, Tanrı küçük bir serçenin bile yere düşüp öldüğünü görüp, biliyor (Mt 10,29).

Tanrı'nın sınırsız bir hikmeti var, fakat buna rağmen en küçük yaşam ayrıntılarına kadar bakıp onlarla ilgileniyor.

Okuyalım: mar.14:16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.

İsa kendisine ihanet eden kişiyi önceden biliyor.

Okuyalım: mar.14:17-18 Akşam olunca İsa Onikiler'le birlikte geldi. mar.14:18 (zeb.41:9) Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek.»

©

RESİM 82: Fısıh yemeği = RAB'bin Sofrası.

Hiç kimsenin İsa'ya bunu açıklamasına rağmen, Yahuda'nın kendisine ihanet edeceğini önceden biliyordu. Ona rağmen İsa onu seviyordu ve Yahuda'nın bunu yapmasından dolayı büyük bir üzüntü duydu (Mezmur 41,9; 55,12-13).

Okuyalım: mar.14:19-20 *Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, «Beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar. mar.14:20 İsa onlara, «Onikiler'den biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır» dedi.*

- Açıklayalım: Yahudiler hep beraber yemek yerken büyük bir somun ekmeğinden bir parça koparıp masanın ortasında duran bir sahana batırıyorlardı. Bu sahanda genellikle ezilmiş meyvelerden yapılmış bir ezme vardı. İsa ziyafet veren kişi sayılıyordu. Bildiğimiz gibi Orta Doğunun kültürüne göre bir kişinin ziyafetine gidip, bu kişiyi yaralamak özellikle büyük bir kötülük sayılıyordu.

İsa kendisine ihanet eden kişinin on ikilerinden ve ziyafeti O'nunla paylaşanlardan biri olduğunu söylüyor.

- İsa ve O'na ihanet edecek sahte kişiyle ekmeğin parçalarını aynı sahana batırıyorlardı.
- Bu yemeği beraber yemelerine rağmen bu yoldaş yakında İsa'yı düşmanlarına teslim edecekti.

İsa, on ikilerden birinin bunu yapacağını söylerken Yahuda'yı bu çirkin planından dolayı uyarmak istedi. İsa bununla beraber Yahuda'ya tutumunu değiştirmesi için bir şans verdi. (1.Petrus 1,10-11)

Okuyalım: mar.14:21 *«Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.»*

İsa kendisinden birçok yerde 'İnsanoğlu' olarak bahsediyor. Çünkü Tanrı'nın Oğlu olmasına rağmen aynı zamanda gerçek bir insandı.

Tanrı'nın daha önce Eski Antlaşma'da peygamberlere söylediği gibi öleceğini biliyordu. İsa'nın ölmesinin gerektiği Yahuda'nın ihaneti için bir mazeret değildi.

(İnanmayan kişiler bazı kitaplar ve metinler yazarak Yahuda'nın bir kurban olduğunu öne sürüyorlar. Gerçekten bir suç olmadığını, Tanrı'nın onu bu iş için seçtiğini söylüyorlar. Kader gibi. Katılanlardan biri böyle bir şey söylerse ona karşı Tanrı'nın böyle bir karakteri olmadığını söyleyin: Beraber 2.Petrus 3,9 okuyun.

Yuhanna 12,4-6 okursanız Yahuda'nın karakteri biraz daha ışıktırılıyor.

Belki katılanlardan biri Tanrı'nın egemen olması ve insana özgür seçim hakkı arasında bir

çelişki görüyor olabilir. Böyle tartışmalardan kaçın. Tanrı'nın hikmeti sınırsızdır ve bizi düşündürmek için verdiği şeylere dikkat etmeliyiz. Bazı şeyler insanın varabileceği hikmeti çok aşıyor ve onları rahatça Tanrı'nın eline bırakabiliyoruz.

Katılanlardan biri daha derin bu konuyu etüt etmek isterse onu destekle. Fakat Kutsal Kitap araştırmanın odak noktası olsun.)

Yahuda'nın İsa'ya ihanet etmesi Tanrı'dan değildi.

Yahuda günahlarından dolayı sonsuza dek ceza çekecekti: bencillikten dolayı, suçsuz bir insanın – Tanrı'nın Oğlu – öldürülmesine sebep olmasından dolayı ve İsa Mesih'e kendi kurtarıcısı olarak inanmadığından dolayı.

Onun bu çirkin hareketi iman etmediğini kanıtlıyor.

Ekmeğin ve şarabın anlamı.

Okuyalım: **mar.14:22** *İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, «Alın, bu benim bedenimdir» diyerek öğrencilerine verdi.*

İsa ekmeği böldü ve kendi bedeninin yakında bu ekmekte olduğu gibi kötü insanlar tarafından kırılacağını açıkladı.

Okuyalım: **mar. 14:23-24** *Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti. mar.14:24 (cik.24:8; yer.31:31-34) «Bu benim kanım» dedi İsa, «Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.*

İsa dağıtılmış olan ve öğrencilerin yakında içeceği şarapta olduğu gibi benzetme olarak kendi kanını da ölürken bedeninden akacağını söyledi.

İsa kendi yaşamının fidiye (kefaret) olarak günahkarlar için vereceğini ifade etmek istedi. (Bu sözlerle müjdeyi paylaşmış oluyorsun. Bunu çok dikkatli ve daha önce hazırlanmış yürekler için bunu güzel bir şekilde nasıl bildirmen gerektiğine özen ver.)

Okuyalım: **mar.14:25-26** *Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.» mar.14:26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler.*

Özet:

İsa'nın bize karşı olan sevgisinin derinliğini hayal etmek bile bizim için imkansız. O hiçbir zaman günah işlememişti. Ona rağmen günahkarlar için ölecekti. Bu masada olan herkes İsa'nın yapmak üzere olduğu işe muhtaçtı. Herkes, sen ve ben dahil, İsa'nın bizim yerimize yapacağı işe ihtiyacımız var.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.
YOKLAMA – ANKET TS 46

Sorular:

1. İsa halkın O'na vermek istediğı onuru, yani O'nu kral ilan etmelerini neden kabul etmedi?
2. Kahinler ve Yahudi önderleri İsa'yı neden hemen tutuklayıp öldürmediler?
3. Yahuda kendi günahının farkına varıp tövbe etti mi ve İsa'ya güvendi mi?
4. Peygamberlerin önceden belirlediğıne göre kurtarıcı kaç paraya satılacaktı?
5. İsa kaç para için satıldı?
6. İsa Yahuda'nın yapmak istediğini nereden biliyordu?
7. Peygamberlerin ifadelerine göre kurtarıcıya kim ihanet edecekti?
8. İsa böldüğü ekmeğı neye benzetti?
9. İsa şarabı neye benzetti?
10. İsa kendi kanını kimin için dökeceğini söyledi?

Markos 14,32-65; 15,1-19: İsa'nın düşmanları O'nu tutukluyorlar.

Giriş:

Arası sıra insanların işlemedikleri bir suç için haksız olarak cezalandırıldığını duyuyoruz. Böyle bir kişinin acılarını paylaşabiliyoruz.

Yapmadığınız bir yanlışlık yüzünden hiç suçlandınız mı? Öyleyse nasıl hissettiniz?

Fakat durumu biraz daha da değiştirelim. Senin yaptığın yanlışlığı birisi üstlendi mi? Böyle biri senin hak ettiğin cezayı çekti mi? Bugün İsa'nın tutuklanmasını okurken bunun üzerinde düşünün.

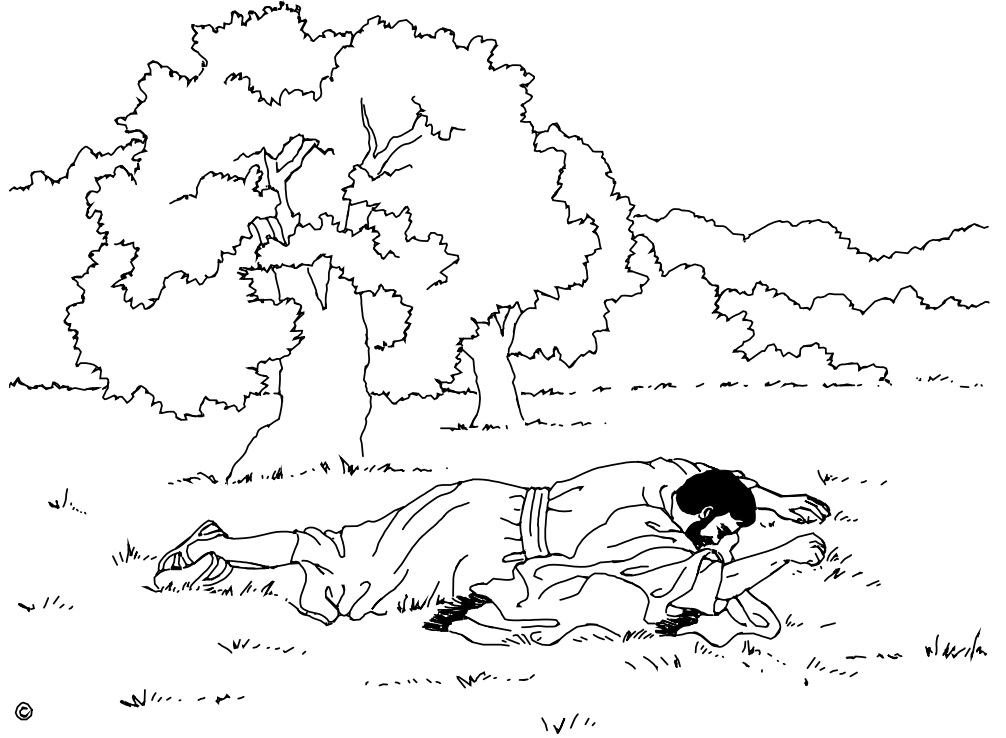
İsa Mesih Getsemani'de

Okuyalım: mar.14:32-36 *Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, «Ben dua ederken siz burada oturun» dedi. mar.14:33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. mar.14:34 Onlara, «Ölesiye kederliyim» dedi. «Burada kalın, uyanık durun.» mar.14:35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Mümkünse o saati yaşamayayım» dedi. mar.14:36 «Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun.»*

RESİM 83: İsa dua ediyor.

Daha önce öğrendiğimiz gibi İsa Tanrı olmasına rağmen aynı zamanda insandı.

- Gelecek olan korkunç şeyleri kabul etmek ve onlar yüzünden inanılması güç bir acı çekmek İsa için de zordu. Kendisine ne olacağını iyi biliyordu.
- İnsanları kurtarmak için, daha önce onların yaşamadıkları bir acıyı çekmesi gerektiğini biliyordu.

Birazdan O'nu en çok kederlendiren şeyin ne olduğunu öğreneceğiz (Markos 15,34).

Okuyalım: mar.14:37-42 *Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, «Simun» dedi, «Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? mar.14:38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.» mar.14:39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri*

tekrarlayarak dua etti. mar.14:40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı. mar.14:41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor mar.14:42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!»

İsa'ya ihanet edilip tutuklanıyor

Okuyalım: mar.14:43-46 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. mar.14:44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, «Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün» diye onlarla sözleşmişti. mar.14:45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, «Rabbî» diyerek O'nu öptü. mar.14:46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

RESİM 84: İsa tutuklanıyor.

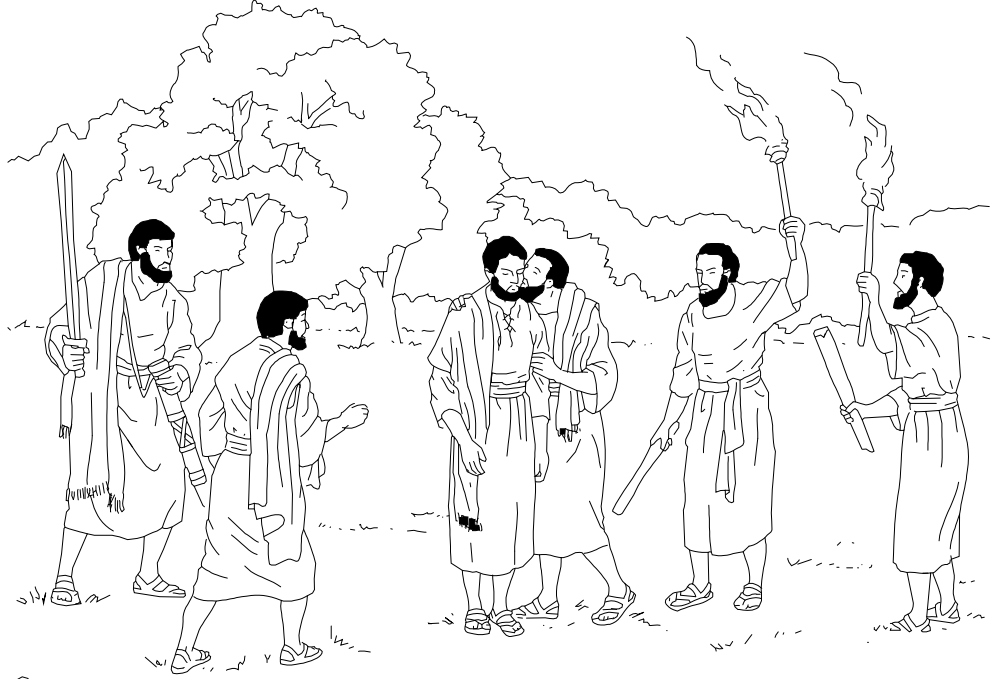
İsa'yı tutuklamaya gelenler ve Yahuda da büyük ihtimalle Şeytan tarafından yönetildiklerini bilmiyorlardı.

- Kıyaslayalım:

Bugünde insanlar Şeytan tarafından yanlış yola saptırıldıklarını

1 düşünmüyorlar. ©
r. Tanrı'nın

Sözüne karşı isyan ettikleri zaman ve İsa Mesih'in Tanrı'dan gönderilen dünyanın kurtarıcısı olduğuna iman etmedikleri zaman Şeytan'ın onları yönettiğini bilmiyorlar.

Okuyalım: mar.14:47-49 İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. mar.14:48 İsa onlara, «Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?» dedi. «Her gün tapınakta, yanbaşıınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.»

İsa, Eski Antlaşmadaki Tanrı vaatlerini ve yazıldığı gibi gerçekleşeceklerini biliyordu.

Öğrenciler kaçıyor.

Okuyalım: mar.14:50-52 O zaman öğrencilerinin hepsi O'nu bırakıp kaçtı. mar.14:51 İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. mar.14:52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

Öğrencilerin hepsi kaçıp İsa'yı yapayalnız bıraktılar. Tıpkı İsa'nın onlara daha önce nasıl olacağını anlattığı gibi oldu.

- Onlar korktular, hayal kırıklığına uğradılar ve şaşırılmışlardı.

- İsa'nın Tanrı'dan gönderilen kurtarıcı olduğunu düşünmüşlerdi. Fakat düşmanlar tarafından öldürülmekle nasıl beklenilen kurtarıcı olacağını anlamamışlar.
- O'nun ölümünün nasıl onları Şeytan'dan, günahattan ve ölümden kurtarabileceğini bilmiyorlardı.

İsa Yüksek Kurul'un Önünde sorgulanıyor.

Okuyalım: mar.14:53-54 *İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı. mar.14:54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.*

Petrus İsa'yı uzaktan izliyordu. Kendisi de yakalanmaktan ve öldürülmekten korkuyordu.

Okuyalım: mar.14:55 *Başkâhinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.*

İsa Sanhedrin, yani Yahudilerin yüksek kurulunun önündeydi. (Bu İsa'nın çekmek zorunda olan altı tane cezaya çarpmalarından biriydi. Üç tane dini liderlerden aldı, üç tane Roma memurlardan aldı. Bunların, usullerine göre hepsi yasa dışıydı: örneğin yalancı tanıkların çağrılması v.b.).

- İsa hiçbir haksızlık yapmamıştı.
- Bundan dolayı yasalarına göre ve onu bir cezaya çarptırmak için hiçbir neden bulamadılar.
- İsa'dan nefret etmelerinin tek sebebi, kendi günahlarını çok sevmeleriydi, Tanrı'nın Sözüne uymak istemediler ve İsa onlara bunları anlatmıştı.

Okuyalım: mar.14:56-59 *Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. mar.14:57 yuh.2:19 mar.14:58 Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: «Biz O'nun, 'Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini işittik.» mar.14:59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.*

Doğru peygamberler daha önce yalancı tanıklar gerçek kurtarıcıya karşı tanıklık edeceklerini söylemişti.

Okuyalım: zeb.27:12 *Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Yalancı tanıklarla suçlanıyor' ve Markos 14,56-57'i karşısında Mezmur 27,12 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

Tanrı Davut'a bu peygamberlik sözlerini 1000 yıl önce yazdırdı. İsa Sanhedrin kurulunun önünde dururken Davut'un kaydetmiş olduğu bu sözler gerçekleşti.

Okuyalım: mar.14:60-62 *Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, «Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?» diye sordu. mar.14:61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, «Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?» diye sordu. mar.14:62 dan.7:13 İsa, «Benim» dedi. «Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.»*

İsa hakkında yalan söyledikleri zaman ve O'nu suçladıkları zaman O, sakindi ve cevap vermiyordu.

- Tanrı'nın yani, Babasının O'nunla olan kendi planlarını hedefe ulaştıracağına güvendi (1.Petrus 2,23).
- İsa, Baba'nın isteğine göre her şeyin gerçekleşeceğini biliyordu. Hedef bizi Şeytan'dan, günahattan ve ölümden kurtarmaktı.

İsa'ya gerçekten Tanrı'nın Oğlu (kurtarıcı) olup olmadığını sorarken, O sade bir cevap vererek, Evet, O olduğunu söyledi.

- **Hatırlayalım:** Musa İsrail halkına onu kimin gönderdiğine dair soru sorarlarsa, Tanrı'nın adına ilişkin Tanrı'nın O'na hangi cevabı verdiğini hatırlıyor musunuz?
Tanrı Çıkış kitabında 3:14 (yuh.8:24,28,58; vah.1:4,8) şu cevabı veriyor: *Tanrı, «Ben Ben'im» dedi, «İsrailliler'e de ki, 'Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi.'*
- **Düşünelim:** Yuhanna 18'inci bölümde İsa'nın tutuklanması yazılıdır ve orada adamlar Nasıralı İsa'yı aradıklarını söylediler. Sözler şöyledir (18,6): *İsa onlara, «Benim» dedi. İsa, «Benim» deyince gerileyip yere düştüler.*
Yahudi önderleri Tanrı'nın adının 'Benim' olduğunu iyi biliyorlardı. Ve onlar İsa'nın kendisinin Tanrı olduğunu ifade ettiğini de biliyorlardı.

İsa dünyaya ilk geldiğinde kurtarıcı olarak geldi. Fakat ikinci gelişinde gücü her şeye yeten Tanrı Oğlu ve bütün insanların yargııcı olarak dünyaya dönecek.

- Dünyaya tekrar döndüğün herkes O'nun gerçekten ve doğru olarak Tanrı olduğunun farkına varacak. Çünkü herkese her konuda Kendi Babasına eşit olduğunu gösterecek.

Okuyalım: mar.14:63-64 (lev.24:16) *Başkâhin giysilerini yırtarak, «Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?» dedi. «Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?» Hepsî İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.*

Yahudilerde kızdırıcı bir durumda ya da sinirlendirildikleri zaman giysilerini yırtma töresi vardı. Başkâhin çok kızmıştı, çünkü İsa bu cevapla Kendisini Tanrı'yla eşit kılmıştı.

Okuyalım: mar.14:65 *Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar.«Haydi, peygamberliğini göster!» diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar.*

Peygamberler olarak bu şeylerin kurtarıcıya tam olacağını önceden söylemişlerdi.

Okuyalım: yea.50:6 mat.26:67-68; mar.14:65 *Bana vuranlara sırtımı açtım, Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Vuruluyor ve yüzüne tükürülüyor' ve Yeşaya 53,6 karşısında Markos 14,65'i yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

Yeşaya peygamber İsa'dan 700 yıl önce bu sözleri kaydetmişti. İsa Yeşaya peygamberin daha önce söylediği bu acıları serbest ve özgürce seçerek taşıdı.

İsa Pilatus önünde sorgulanıyor.

Okuyalım: mar.15:1 *Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler.*

İsrail halkının üzerinde yönetime sahip olan Romalılar Yahudilere kendilerinden birini ölüm cezasına çarptırmak için izin vermediler. Sezar, yani Roma imparatoru, Pilatus'u Samiriye ve Yahudiye üzerinde vali adamıştı.

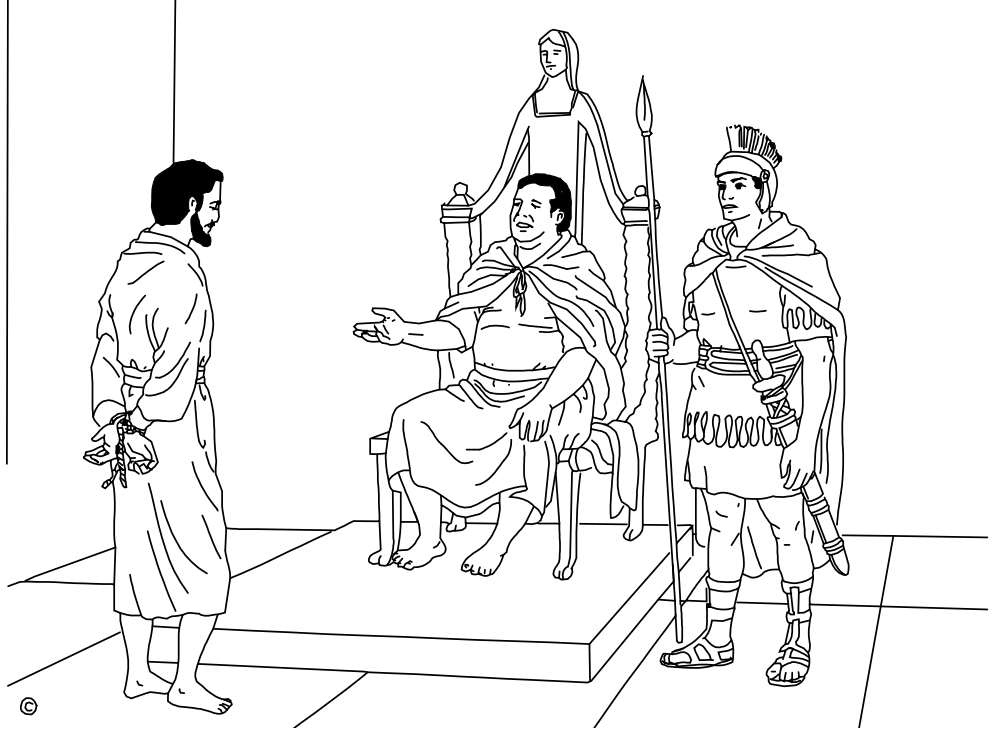
Bundan dolayı Yahudi önderleri İsa'yı yalancı tanıklarıyla ve suçlarıyla Pilatus'a götürdüler ki, O'nun üzerinde idam kararı koyacağını ümit etmişlerdi.

(Yahudiye ve Samiriye haritada göster.)

**RESİM 85: İsa
Pilatus'un
önünde.**

Okuyalım: mar.15:2
*Pilatus O'na, «Sen
Yahudiler'in Kralı
mısın?» diye sordu. İsa,
«Söylediğin gibidir»
yanıtını verdi.*

İsa Kral Davut'un
soyundan geldi ve
Yahudilerin üzerinde
kral olması gerekiyordu.
(İsa istenmeyen bir
kraldı. Fakat Tanrı'nın
gözünde onların
kralıydı.)

Okuyalım: mar.15:3-5 *Başkâhinler O'na karşı birçok suçlamada bulundular. mar.15:4 Pilatus O'na
yeniden, «Hiç yanıt vermeyecek misin?» diye sordu. «Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!» mar.15:5
Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.*

Yeşaya peygamber dünyanın kurtarıcı yalancısı için tanıklara karşı yanıt vermeyeceğini önceden
söylemiş bulunuyordu. Bütün peygamberlik sözleri en küçük ayrıntıya kadar gerçekleştiler.

Okuyalım: yea.53:7 (1pe.2:23; vah.5:6 elc.8:32-33) *O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını.*
(Peygamberlik cetvelini göster: 'Suçlamalara karşı sessiz kalıyor'
ve Yeşaya 53,7 karşısında Markos 15,3-5'e yaz. Peygamberlik sözü
ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

Barabba ya da İsa?

Okuyalım: mar.15:6-11 *Pilatus, her Fısıh Bayramı'nda halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.
mar.15:7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da
vardı. mar.15:8 Halk, Pilatus'a gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.
mar.15:9 Pilatus onlara, «Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?» dedi.
mar.15:10 Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. mar.15:11
Ne var ki başkâhinler, İsa'nın değil, Barabba'nın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.*
Vali Pilatus Fısıh Bayramında Yahudilerin istediği bir tutukluyu serbest bırakmaya halkını
alıştırmıştı.

- Pilatus İsa'nın yanlış bir şey yapmadığını iyi biliyordu.
- Yahudi önderler O'nu kıskançlıktan dolayı ve halkta O'na karşı büyük bir sevgi gördükleri için O'nu öldürülmeye ittiklerini de biliyorlardı.
- Pilatus Yahuda halkının Barabbanın, yani bir katilin yerine İsa'nın serbest bırakılmasını istemelerini ümit etti.

Yahudi önderler İsa'yı çarmıha germesini istiyorlar.

Okuyalım: mar.15:12-14 *Pilatus onlara tekrar seslenerek, «Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?» diye sordu. mar.15:13 «O'nu çarmıha ger!» diye bağırdılar yine. mar.15:14 Pilatus onlara, «O ne kötülük yaptı ki?» dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, «O'nu çarmıha ger!» diye bağıştılar.*

Romalılarda çarmıha germe cezası sadece ağır ceza olarak kullanıyorlardı. Bugünkü gaz odalarına ya da elektrikli sandalyeye benziyor.

Fakat çarmıha germe cezası daha çirkindi. Gerilmiş kişi hemen ölmüyordu. Kişi ölmeden önce saatlerce bazen günlerce çok ağır acılara katlanmak zorundaydı.

Adım adım Eski Antlaşma peygamberlerinin dünyanın kurtarıcısı hakkındaki sözleri İsa Mesih'te gerçekleştiler.

- Tanrı peygamberler aracılığıyla Yahudilerin kurtarıcısından sebepsiz nefret edeceklerini söyledi.
- Onların O'nu reddedeceklerini önceden söyledi.
- Gelecek kurtarıcı hakkındaki bütün peygamberlerin sözleri kurtarıcı İsa Mesih'te gerçekleştiler.

Okuyalım: yea.53:3 *İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, Ona değer vermedik.*

Okuyalım: mar.15:10 *Başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. (Peygamberlik cetvelini göster: 'Yahudiler O'nu reddediyor' ve Yeşaya 53,3 karşısında Markos 15,10'i yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)*

İsa'nın Aşağılanması ve Dövülmesi

Okuyalım: mar.15:15 *Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçlattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.*

Güncel araştırmalara göre Roma işkence metotları şöyledi:

- Kamçı (kırbaç) deri dilimlerden oluştu.
- Keskin metal ya da kemik parçaları deri dilimlerinin uçlarına bağlanırdı. Keskin parçalar kamçılanan kişinin sırtını kesiyordu.
- Yakalanan kişinin kaçmaması için o uzatılmış kollarıyla bir kazığa bağlanırdı.
- Sürekli inen kamçı vuruşları deriyi parçalıyordu, eti, sinirleri, kasları derin kesiyordu ve bununla birlikte kurban ciddi bir şoka girerdi.
- Birçok tutuklu sadece bu işkence yüzünden ölmüşlerdi.

Okuyalım: mar.15:16-19 *Askerler İsa'yı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar. mar.15:17 O'na mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. mar.15:18 «Selam, ey Yahudiler'in Kralı!» diyerek O'nu selamlamaya başladılar. mar.15:19 Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı.*

RESİM 86:
Askerler İsa'yı
aşağılıyorlar.

Korkunç işkenceden sonra askerler İsa'yı aşağılıyorlardı.

- O'na mor bir giysi giydirdiler. (Bu kralların rengiydi.)

O'na keskin dikenlerden bit taç örüp İsa'nın başına geçirdiler.

- **Not:** Adem ve Havva günah işlerken Tanrı

toprağı lanetleyip onun üzerinde artık dikenler büyüyeceklerini söyledi. İsa bizi Tanrı'nın lanetinden kurtarmak için acı çekmek ve ölmek için dünyaya geldi. Tanrı, bu dikenleri başına takmak için ve bununla O'nun dünyanın günahları için öleceğini işareti olsun diye İsa'nın düşmanlarına izin verdi.

Özet:

Haksız bir şekilde birisi acı çekerse biz de derin bir üzüntü duyuyoruz ve içimiz böyle bir duruma karşı isyan ediyor. Fakat İsa'da durum nasıldı?

İsa Mesih senin ve benim için acı çekti – **bizim yaptığımız** şeyler için.

O alay, utanç ve bedensel acılara katlandı; fakat bir defa bile şikayet etmedi.

O bunu benim için yaptı – benim günahlarım için.

O bunu senin için yaptı – senin günahların için.

Onu düşünün.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 47

Sorular :

1. İsa Tanrı'ydı. Neden gelecek olan ve çirkin acılara karşı zorlandı?
2. Yahuda'yı ve Yahudi önderleri İsa'yı tutuklasınlar ve öldürsünler diye kim yönlendirdi?
3. Bugünlerde Şeytan tarafından kimler yönetiliyor?
4. İsa yanlış bir şey yapmış mıydı? İdam cezasını hak etti mi?
5. Peygamberler İsa'yı suçlayan tanıklar hakkında ne söylediler?
6. İsa hakkında bir sürü yalan söylerken İsa'nın tutumu nasıldı?
7. İsa'ya Tanrı tarafından gönderilip gönderilmediğini ve Tanrı'nın Oğlu olup olmadığını sorduklarında O ne cevap verdi?
8. Neden başkahin ve önderler İsa'yı idam cezasına çarptırdılar?
9. Roma askerlerinin İsa'ya yaptıkları işkencelerden hangilerini önceden peygamberler yazmışlardı?
10. İsa'nın çarmıha gerilmesinden önce O'na daha ne yaptılar? İşaretleyin:
 - ☐ Mor bir kaftan giydirdiler.
 - ☐ Dikenlerden bit taç örüp İsa'nın başına geçirdiler.
 - ☐ Kamışla başına vuruyorlardı.
 - ☐ O'nunla alay ederek önünde diz çöküp yere kapanıyorlardı sanki O'na saygı gösteriyorlarmış gibi yaptılar.
 - ☐ Ona gerileceği çarmıhı ve yeri gösterdiler.
11. Dikenlerden yapılan bu taç bize neyi hatırlatıyor?

Markos 15,20-46: İsa çarmıha gerilip gömülüyor.

Giriş:

Geçmiş ve gelecek olan insanlık tarihindeki en önemli olay hakkında bugün konuşacağız. Hiçbir şey insanların hayatlarını bu kadar etkilememiştir. Tanrı hariç hiç kimse şuandaki düşüncelerimizi bilmiyor. Tanrı bugün burada sana hitap ediyor. Bana hitap ediyor. Her insana hitap ediyor. İyice dinleyin. Tanrı tarafından kabul edilmemiz ve sonsuz ceza çekmememiz için İsa Mesih'in bizim için ne yaptığını öğreneceğiz.

İsa çarmıha geriliyor.

Okuyalım: mar.15:20-22 *O'nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler. mar.15:21 (rom.16:13) Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama İsa'nın çarmıhını zorla taşıttılar. mar.15:22 İsa'yı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.*

Golgota Kudüs şehrinde surların hemen önünde bir tepeydi (İbr.13,11.12). (Haritada Kudüs göster.)

Okuyalım: mar.15:23 *O'na mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi.*

Yahudi hanımlar bu içeceği bir merhamet işareti olsun diye hazırlayıp gerilen kişinin acılarını hafifletmek için bir uyuşturucu olarak kullanılıyorlardı.

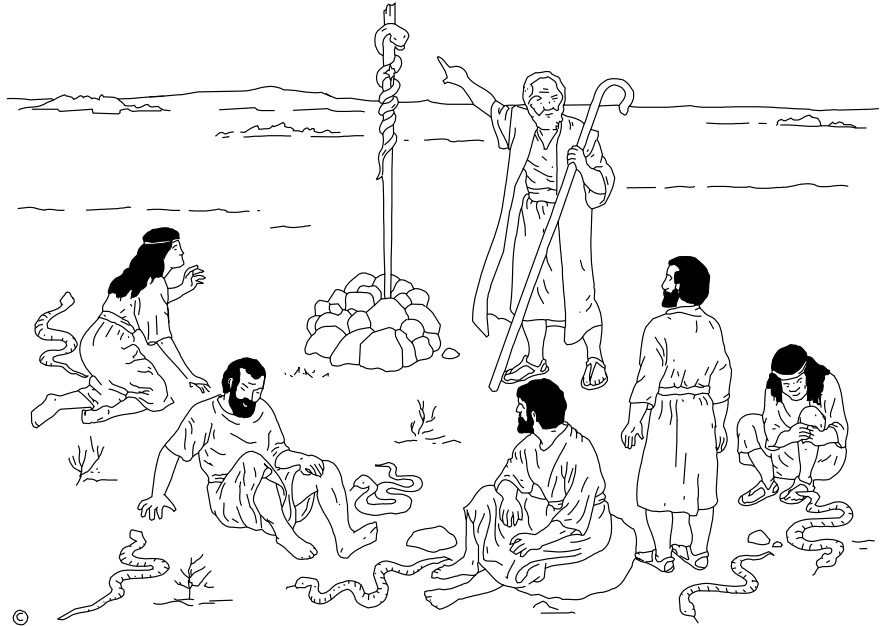
- **Not:** Mür küçük çalı gibi bir ağacın reçinesidir.

Okuyalım: mar.15:24 (zeb.22:18) *Sonra O'nu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.*

Büyük çivileri İsa Mesih'in ellerinden ve ayaklarından geçirerek çarmıhın odununa vurdular. Sonra çarmıh yerden kaldırıldı.

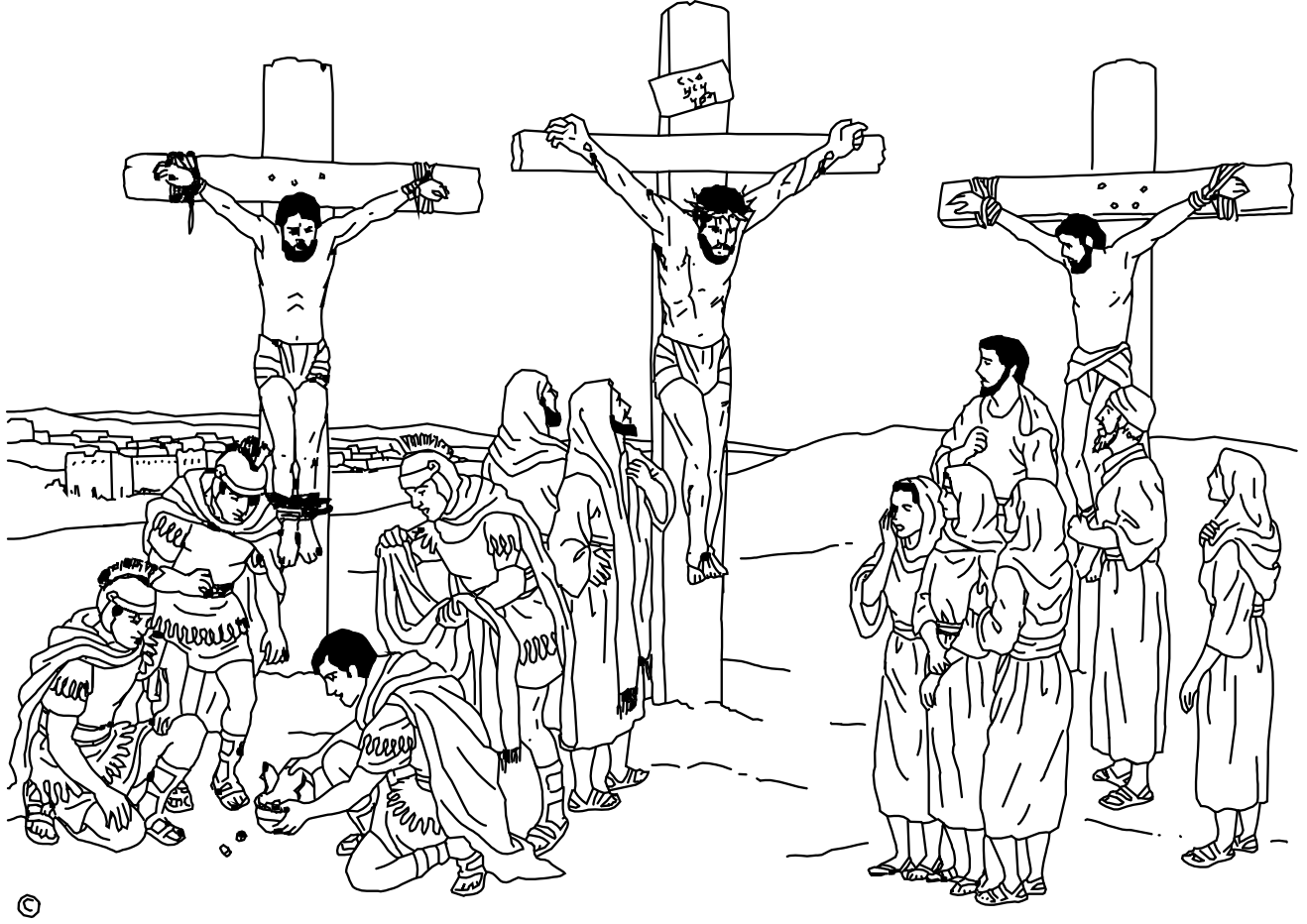
- Hatırlayalım:

Nikodim'in İsa'ya ne söylediğini hatırlıyor musunuz? Çölde kazıkta asılıp yüceltilen yılan da olduğu gibi kurtarıcı İsa da günahkarları cezalarından kurtarmak için yüceltilmesi gerekiyordu. İsa bir çarmıha gerilip yüceltilti. Tıpkı kendisinin daha önce söylediği gibi oldu. (Çölde Sayım 21,4-9; Yuh 3,14)

RESİM 37: Kazıkta yılan

RESİM 87: İsa çarmıhta

(Kronolojik dersi yaparken 87'deki resmin ayrıntılarını göster.)

Tanrı 2000 yıl önce Davut'a kurtarıcının ellerinin ve ayaklarının deşileceğini yazdırdı.

- **Not:** Bugünkü bilimin bildiği kadarıyla Davut'un zamanında çarmıha gerilme cezası hem bilinmiyor ve uygulanmıyordu. Bundan dolayı bu peygamberlik sözleri daha da ilginçtir. Kurtarıcının kıyafetleri için zar atılacağını da söylemişti.

Okuyalım: zeb.22:16 *Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.*

Okuyalım: zeb.22:18 (mat.27:35; mar.15:24; luk.23:34; yuh.19:24) *Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.*

(Peygamberlik cetvelini göster: '**Ellerini ve ayaklarını deliyorlar**' ve Mezmur 22,16 karşısında Markos 15,24 yaz. '**Giysileri için kura çekiyorlar**' ve Mezmur 22,18 karşısında Markos 15,24 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

- **Arkeolojik bir not:** Çarmıha gerilme cezası tarihi kitaplarda geçiyor, fakat 1968'de çarmıha gerilmiş olan kemiklerde çivilerin kalıntıları da bulundu. Aynı yılda İsa'dan sonra birinci yüz

yıla ait bir mezar da bulundu. Mezarda çarmıh cezasıyla öldürülen bir adamın kemikleri bulundu. Buradaki yazılan alıntı Dr.N.Haas aittir. O İbrani üniversitesinde v Hadassah Tıp Fakültesinin üyesidir: 'İki ayak bileği kemiği büyük bir demir çiviyle delinmiş durumda. Baldır kemiği de kasten delinmişti. Ölümü çarmıha gerilme cezasıyla gerçekleştirildi.' (Kaynak: Josh McDowell 'He walked among us, Here's life Publishers, San Bernadino, CA, 1989, Sayfa 223). (Yaratılış 3,15)

Okuyalım: mar.15:25 *İsa'yı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. mar.15:26 Üzerindeki suç yaftasında, YAHUDİLER'İN KRALI diye yazılıydı.*

Çarmıha gerilenin üzerine genellikle bir suç levhası takılırdı. Onun üzerinde hangi suçtan dolayı ölüm cezasını hak ettiği yazılıyordu (Kol 2,14).

Fakat İsa bir suç işlememişti. Pilatus O'nu suçlamak için hiçbir sebep bulamamıştı (Mat 27,24; Luk 23,4.13-15; Yuh 19,6).

Fakat bu levhayı İsa'nın başının üzerine takmasını buyurdu.

- Pilatus, İsa'nın Yahudilerin kralı olduğuna inanmadı.
- Belki Pilatus Yahudilerin Roma imparatorluğundan özgür olmak ve Yahudilerin kendilerinden bir kral yapma istekleriyle alay etti.

Yahudiler bu başlığın herkesin okuyabileceği bir şekilde İsa'nın üzerine takılmasını istemediler.

- **Düşünelim:** Suç yaftası genellikle cezaya çarpılan kişinin suçunu ifade ediyordu. İsa günah işlemedi – O'nun yaftasında: 'Yahudilerin kralı' yazılıyordu. Fakat bir düşünün. İsa günahlar için ölüyordu: benim günahlarım için, senin günahların için, bütün dünyanın günahları için. Senin ve benim bu çarmıha gerilmemiz gerekiyordu. O bizim cezamızı kendisi üstlendi. Tanrı'nın önünde sakın ve sessiz bir düşünün. Senin yaftanda ne yazılırdı? Seninle Tanrı arasında çukur açan günahları düşün. İsa bütün bu günahlar için utanç ve bütün cezayı çekti. Unuttuğumuz ve hatırlamadığımız günahlar için de bunu yaptı. O bütün hesabı kapattı: Bunu senin ve benim için ölüm cezasıyla ödedi.

Okuyalım: mar.15:27-28 *İsa'yla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.*

Tanrı Yeşaya peygamber aracılığıyla kurtarıcının tanrısız insanlarla beraber öleceğini önceden söyledi.

Okuyalım: yea.53:12 (mar.15:28; luk.22:37) *Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle paylaşacak. Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Tanrısızlar beraber ölüyor' ve Yeşaya 53,12 karşısında Markos 15,28 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

İsa çarmıhta asılıyken O'nunla alay ediliyordu.

Okuyalım: mar.15:29-32 *Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor, «Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!» diyorlardı. mar.15:31 Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de O'nunla alay ederek aralarında, «Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor» diye konuşuyorlardı. mar.15:32 «İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.» İsa'yla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ettiler.*

Okuyalım: yuh.2:18-21 *Yahudi yetkililer İsa'ya, «Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?» diye sordular. yuh.2:19 (mat.26:61; mat.27:40; mar.14:58; mar.15:29) İsa şu yanıtı verdi: «Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.» yuh.2:20 Yahudi yetkililer, «Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?» dediler. yuh.2:21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.*

İsa çarmıhtaki ölümünden sonra dirileceğini daha önce söylemişti.

- Yahudiler O'nun kendi bedeninden bahsettiğini anlamıyorlardı.
- Kudüs'teki tapınaktan bahsettiğini düşünmüşlerdi.

Kral Davut, gelecek kurtarıcının düşmanlarının O'nunla alay edeceklerini ve çektiği acılardan dolayı güleceklerini önceden söyledi. Tanrı, kendi Oğlunu dünyaya göndermeden çok önce O'na ne olacağını iyi biliyordu.

Okuyalım: zeb.22:6-8 *Ama ben insan değil, toprak kurdum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor. zeb.22:7 (mat.27:39-40; mar.15:29-30; luk.23:35) Beni gören herkes alay ediyor, Sırtıp baş sallayarak diyorlar ki, zeb.22:8 (mat.27:43) «Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!»*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Alay edilip aşağılanıyor' ve Mezmur 22,6-8 karşısında Markos 15,29-32 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

İsa günahların ücretini Kendi ölümüyle ödüyor.

Daha önce söylediğimiz gibi bu olay insanlık tarihindeki en önemli bir gelişmedir. Bu gelişme peygamberler hakkında konuşmuştu. Onlar İsa Mesih hakkında konuşmuşlardı; O bu kurtarıcıdır – O'nun adı, 'Tanrı kurtarır' demektir.

Tarihi Sohbetlere başlarken Kutsal Kitap Tanrı'nın bize özel bir mektup gibi olduğunu söylemiştik.

- Bu özel mektubun kalbi buradadır.
- Bu Tanrı'nın her birimize olan özel mesajıdır.
- Tanrı Oğlu bundan dolayı bu dünyaya inmişti.

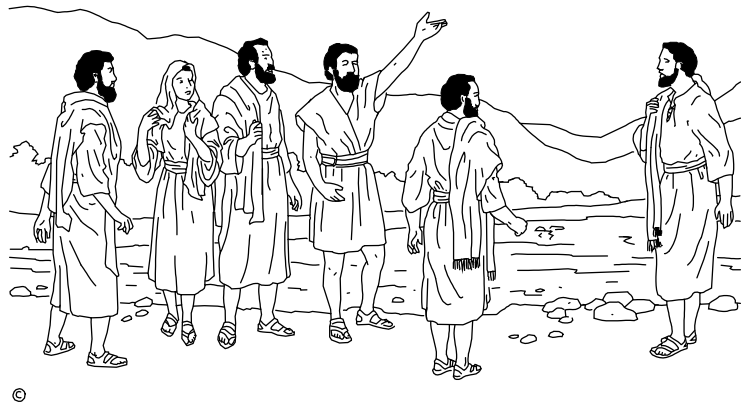
Tanrı şunu bizi Şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtarmak için yaptı:

1. Günahın ödenmesi gerekiyor. (!)

Günahımızın cezasını tamamen ödemeyinceye dek Tanrı bizi hiçbir zaman affetmezdi ve bizi kendine kabul etmezdi. (!!!)

- Günahın cezası nedir? Ölümdür.
- Bu sadece bedensel bir ölüm değil. Fakat ölüm aynı zamanda işkence yerinde ve Tanrı'dan uzaklaştırılmış olarak acı çekmek demektir.

Bundan dolayı bizi kurtarmak için sadece tek bir imkan vardı: İsa Tanrı'nın önünde bizim yerimize geçip bizim günahlarımız için

cezalandırıldı.

2. İsa günahsızdı.

İsa'nın ölümü hak edecek hiçbir günahı yoktu.

- İsa mükemmel ve yetkindi.
- İsa Yahya tarafından vaftiz edildiği zaman Tanrı gökten bir sesle İsa'dan sevgili Oğlu olarak hoşlandığını söylüyor.

RESİM 60: Yahya halka İsa'nın Tanrı kuzusu olduğunu söylüyor.

İsa günahsız olduğu için Kendi Kendini Tanrı'ya günahların karşılığın bir kurban olarak sunabildi (2.Kor. 5,21).

- **Hatırlayalım:** İnsanlar günah işlemeye başladığı andan itibaren Tanrı insanlara hatasız kurbanlar sunmalarını emretti.

RESİM 18: İbrahim'in İshak'ı sunması.

İshak sunakta bağlanmış durumdayken İbrahim bıçağını eline alıp kesmek için onu salladığını ve Tanrı o anda İbrahim'e seslenip kesmemeyi buyurduğunu hatırlıyor musunuz (Yar. 22,13)? Sonra İbrahim etrafına baktığında bir koç gördü. Koç boynuzlarıyla çalılıkta takılı kalmıştı. Tanrı bu koçu İshak'ın yerine ölmesi için oraya götürmüştü. Neden Tanrı koçu boynuzlarıyla yakalanmasını sağladı? Çünkü yaralanmış bir hayvan İshak'ın yerine geçmezdi. Tanrı onu kabul etmezdi. Tanrı mükemmeldir. Bundan dolayı O'na kurban edilen hayvan da hatasız ve yaralı ya da hasta olmaması gerekiyordu (Çıkış 12,5).

İsa Tanrı'nın önünde hatasız ve günahsız olduğu için Kendi Kendini bizim yerimize kurban edebildi. Tıpkı koçun İshak'ın yerine öldüğü gibi, İsa da Tanrı'nın önünde bizim yerimize geçip öldü. İsa, bunun için dünyaya geldi.

3. İsa bizim günahlarımızdan dolayı Tanrı'dan bir ayrıma düştü.

İsa'nın acılarını bir düşünün.

- Kendi öğrencilerinin biri tarafından ihanet edilmişti. Haksız yere yakalanmıştı. Geçerli bir sebep olmaksızın yargıya uğramıştı. Kendini kral ve RAB olarak ilan etmesi gereken halk tarafından reddedilmişti.
- Acımasız bir şekilde yakalandı, işkence gördü ve çarmıha gerildi.
- Şimdi çarmıhta asılı bitkin, kanayan acılarla kıvranıyordu.

Fakat bu **bedensel** acılardan çok daha ağır olan bizim **günahlarımızın** cezası O'nun üzerine geldi.

Okuyalım: mar.15:33 *Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.*

Neden gün kararıyordu? Neden üç saat içerisinde karanlık bastı? Çünkü **Tanrı İsa'ya yüz çevirdi. Tanrı İsa'ya yüz çevirdi ve sevdiği Oğlunu yapayalnız bıraktı.**

Okuyalım: mar.15:34 (zeb.22:1) *Saat üçte İsa yüksek sesle, «Elohi, Elohi, lema şevaktani» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı.*

Neden Tanrı İsa'ya bu kadar korkunç bir şey yaptı?

- İsa Tanrı'ya her zaman itaat etmişti.
- İsa hiçbir zaman yanlış bir şey yapmamıştı.
- O Tanrı'nın Emirlerinin hepsini tutmuştu.

Neden Tanrı O'nu orada yapayalnız bıraktı?

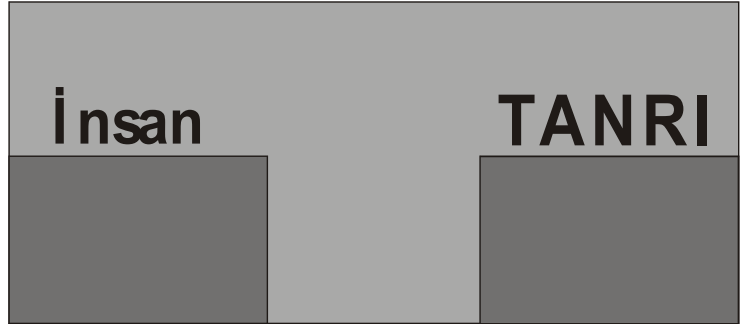
Çünkü Tanrı İsa'yı benim günahlarım için, senin günahların için ve bütün insanların günahları için orada cezalandırdı. İsa çarmıhtayken bizim günahlarımız yüzünden Tanrı'dan, sevilen Babasından uzaklaştırılmıştı.

İsa bizim günahlarımızın cezasını çekti ki, Tanrı bizi affedebilsin ve bizi yani kendine iman edenler olarak çocukları olarak kabul edebilsin diye.

- **Hatırlayalım:** Başlangıçta Tanrı Adem'e 'iyiyle kötüyü bilme ağacından' yememesini buyurdu. Yediği anda öleceğini söylemişti. Adem yaşamı veren Tanrı'dan uzaklaştırılacağını söyledi. Bu yalnız Adem'in bedeninin ölmesi demek değildi ve ölümden sonra Tanrı, Şeytan ve cinler için hazırladığı işkence yerine götürülüp Tanrı'dan uzak olacaklarını kastetti.

RESİM: İnsan - Tanrı

- **Kıyaslayalım:** İsa'nın bundan dolayı Tanrı'dan uzaklaştırılması gerekiyordu. Sadece bu yolla bizim günahlarımızı ödeyebildi.

Tekrar okuyalım: mar.15:34 (zeb.22:1) *Saat üçte İsa yüksek sesle, «Elohi, Elohi, lema şevaktani» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı.*

Okuyalım: mar.15:35-36 *Orada duranlardan bazıları bunu işitince, «Bakın, İlyas'ı çağırıyor» dediler.*

mar.15:36 (zeb.69:21) *Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi. «Dur bakalım, İlyas gelip O'nu indirecek mi?» dedi.*

İnsanlar İsa'nın söylediklerini yanlış anladılar.

Okuyalım: mar.15:37 *Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.*

İsa öldü ve bizim için yaşamını yitirdi.

4. İsa bizim Şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtulmamız için gerekeni yaptı.

Markos İsa'nın yüksek sesle bağırdığını ve ruhunu verdiğini söylüyor. Yuhanna, İsa'nın başka bir öğrencisi, İsa'nın bağırdığını da yazdı.

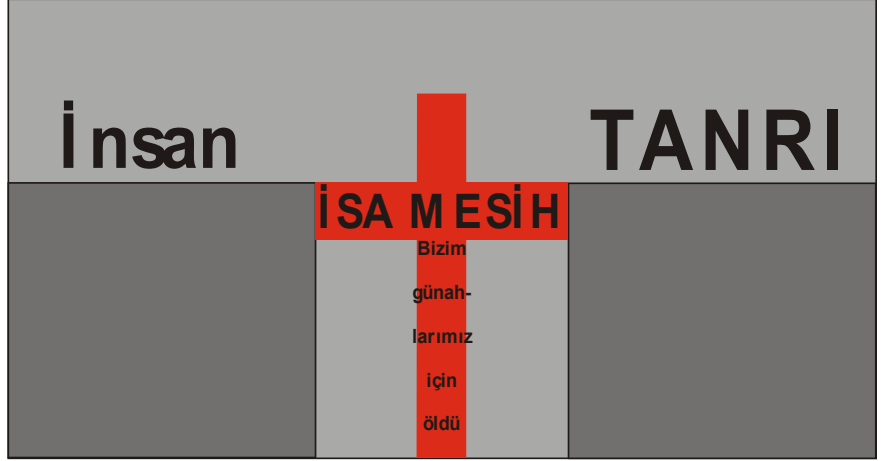
Okuyalım: yuh.19:30 *İsa şarabı tadınca, «Tamamlandı!» dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti. '... Tamamlandı? ...'*

- **Düşünelim:** İsa bununla ne kastetti? Sonuna kadar geldiğini mi söylemek istedi? Hayır, çünkü daha önce üçüncü günde dirileceğini söylemişti.
- Tamamlandı demekle neyi kastetti?
Dünyaya bir görev için gelmişti ve bu görevi bitirmişti, yani tamamlandı.
- İsa günahkarlar Şeytan'dan, günahtan ve ölümden kurtarmak için görevlendirilip dünyaya gelmişti.
- Tanrı'dan uzaklaştırılarak, kendi kanını dökmekle ve yaşamı vermekle günahlarımızı eksiksiz bir şekilde ödeyerek bu görevi yerine getirdi.

Artık Tanrı'dan uzakta yaşamamız için hiçbir sebep yoktur. Bizi Tanrı'ya geri götürmek için kendimizin yapamadığını İsa Mesih bizim için yaptı.

**RESİM: İnsan -İsa
Mesih- Tanrı**

İsa Mesih'in günahlarımızın karşılığında çarmıhtaki ölümünü Tanrı kabul ediyor. Bunun dışında hiçbir ödeme kabul etmeyecek. İsa bizim için Tanrı'dan uzaklaştırıldı. Bundan dolayı biz Tanrı'yla tekrar bir ilişkiye girebiliriz.

İsa Mesih'in çarmıhta ne yaptığına güvenimiz olursa, İsa Mesih sayesinde tekrar Tanrı'yla uyum içinde bir ilişkiye girmiş bulunuyoruz.

- **Hatırlayalım:** Aden Bahçesinde Tanrı bir kurtarıcı göndermeye söz vermişti (Yar.3,15). Tanrı sözünü tuttu. Bizim kurtulmamız için gereken görevi İsa başarıyla bitirdi. Adem'in günahı insanları Tanrı'dan uzaklaştırmıştı. Fakat İsa Mesih'in haçtaki ölümü, İsa Mesih'e güvenenleri tekrar Tanrı'yla birleştiriyor ve onları tekrar Tanrı'ya kavuşturuyor (Rom.5,12-21).

Okuyalım: mar.15:38 (cik.26:31-33) *O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.*

- **Hatırlayalım:** Bu kalın perde Buluşma Çadırındaki içteki odanın önünde asılıydı. İsraililer bu Buluşma Çadırını çölde Tanrı'nın Evi diye kurmuşlardı. Tapınak inşa edilirken bu perde içteki odanın önünde, yani En Kutsal'ın önünde asıyorlardı. Tanrı İsraililere bu kalın perdeyi En Kutsal yerin önünde asmasını buyurmuştu. Onlar hiçbir zaman günahlardan dolayı Tanrı'dan uzaklaştırıldıklarını unutmasınlar diye bunu buyurmuştu. Perdenin arkasında Şekinah görkemliği ışık saçıyordu. Bu Tanrı'nın onların arasında olduğunun bir göstergesiydi. Bu yere Başkahin yılda bir defa hayvanların kanını serpiyordu (Levililer 16,12-16).

Sizce perdeyi yukarıdan aşağıya kadar yırtan kimdi?

Tanrı'nın kendisiydi.

Tanrı neden bunu yaptı?

- Tanrı, İsa'nın günahkarlar için karşılığı ödemesiyle tamamen memnun olduğunu göstermek için bunu yaptı.
- Artık hayvan kurbanları için hiçbir sebep kalmadı. Artık hayvan kurban olmayacaktı (İbr.9,1-28; 10,1-18).
- **Kıyaslayalım:** Yılda bir defa Başkahin en içteki, En Kutsal yerer girerdi. Orada hayvanların kanı Tanrı önünde serpiliyordu. Fakat bu hayvan kanı Tanrı'yı hoşnut etmedi, çünkü yetmiyordu. Fakat Tanrı yine de bu hayvan kanını kabul etmişti. Neden? Bir gün İsa Mesih'in ölümüyle Tanrı'nın Kendisi O'na güvenenlerin günahlarını örtecekti. Çünkü Tanrı biliyordu ki, bir gün Kendi Oğlunun Kendi kanını bütün günahlar için mükemmel bir ödemeyle dökeceğini biliyordu.

İsa öldüğü anda Tanrı perdeyi yırttı ki, herkes Tanrı'nın artık bir hayvan kanına gerek duymadığını ve İsa'nın yaptığı ödemeyle tamamen hoşnut edildiğini görsün ve anlasın diye. Günahların ödenmesi için İsa Kendi kanını verdiği için artık Tanrı'ya geri dönüş ve affedilmek olur. (Kesin bir kurtuluş da olur.)

Tanrı Kendisine güvenenlere, sadece İsa Mesih'e ve O'nun günahlara karşı yaptığı işine güvenenlere söz veriyor ki, onlar kesinlikle kabul edilecekler ve hiçbir zaman kaybolmayacaklar. (Ne cehennemi görecekler ne de şimdiki bir belirsizlik içinde yaşayacaklar.)

Okuyalım: yuh.3:16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Okuyalım: mar.15:39 İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, «Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu» dedi. 100 asker bir yüzbaşının emri altındaydı.

Okuyalım: mar.15:40-41 (luk.8:2-3) Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. mar.15:41 İsa daha Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu. Bu kadınlar Tanrı Sözüne güvenenlerdi ve İsa Mesih'in vaat edilen kurtarıcı olduğuna da inanıyorlardı.

İsa'nın Gömülmesi

Okuyalım: mar.15:42-46 O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olup Tanrı'nın Egemenliği'ni umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı, İsa'nın cesedini istedi. mar.15:44 Pilatus, İsa'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşını çağırıp, «Öleli çok oldu mu?» diye sordu. mar.15:45 Yüzbaşından durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi. mar.15:46 Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı.

İsa gömülürken bile Tanrı'nın vahiyi gerçekleşti.

- Aramatyalı Yusuf zengin bir adamdı.
- İsa Yusuf'a ait kaya oyma bir mezara gömüldü.

Okuyalım: yea.53:9 (Ipe.2:22) Şiddete başvurmadağı, Ağzından hileli söz çıkmadağı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Zenginlerle gömölüyor' ve Yeşaya 53,9 karşısında Markos 15,43-46 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

Özet:

İsa Mesih hakkında düşünün:

- O bu dünyada günahsız bir yaşam sürdü.
- O Tanrı'nın mükemmel yasasını eksiksiz yerine getirdi.
- Benim ve senin hak ettiğimiz feci yargıya O uğradı.
- O çarmıhta Tanrı'dan yani sevilen Babasından koparıldı, çünkü biz sonsuza dek Tanrı'dan koparılmayı hak ettik. Hepimiz cehennemi hak ettik.

Tamamlandı – O bizim yerimize öldü!

- Bütün fatura kapatıldı.
- Günahlarımızın ödenmesi için hiçbir şey eklememeliyiz.
- Perde yırtıldı.
- İsa Mesih sayesinde Tanrı'ya yolumuz açıktır.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 48

Sorular :

1. İsa nerede çarmıha gerildi?
2. Neden İsa çarmıha gerildi?
3. Kral Davut kurtarıcının elleriyle ve ayaklarına ne olacağını yazmıştı?
4. İsa çarmıhta asılıyken neden üç saat güneş karardı?
5. İsa: ‘Tamamlandı’ derken neyi kastetti?
6. İsa günahsız olarak neden çarmıha gerildi?
7. Neden Tanrı tapınaktaki perdeyi yukardan aşağıya yırttı? İşaretleyin:
 - ☐ Tanrı, İsa’nın bedenini verdiği günahların ödemesiyle tamamen memnun olduğunu göstermek için.
 - ☐ Kumaştan daha sağlam bir malzeme kullanmalarını işaret etmek için.
 - ☐ Başkahinin artık tapınağın En Kutsal yerine hayvan kanını götürmesinin gerekmediğini işaretlemek için.

**Yar 3,7.21; 4,1-5; 6,5.7-9.13.16; Çık 12,5-7.27:
İsa'nın çarmıhtaki ölümünün Eski Antlaşmadaki anlamı**

Giriş:

Eski Antlaşmayı bir levha olarak hiç gördünüz mü?

Tanrı herkesin yolunu kaybettiğini biliyor.

Fakat Kendisine dönüş yolunu güzel bir şekilde levhayla işaretlemeye dikkat etti.

Eski Antlaşma Tanrı'nın bir levhası gibidir. Orada kaydedilmiş olan birçok tarihi olaylar İsa'nın doğumuna, ölümüne, gömülmesine ve Rab'bin dirilişine işaret veriyor.

Bugünkü sohbet saatimizde bu geçmiş tarihi olayların birkaçı RAB İsa'nın ve O'nun çarmıhtaki ölümüne nasıl işaret verdiklerine bakacağız.

Tanrı hayvanları öldürüp derilerinden Adem'e ve Havva'ya birer giyecek yaptı.

Adem ve Havva çıplak olduklarının farkına vardıkları zaman nasıl bir tepki gösterdiklerini hatırlıyor musunuz? Kendilerine yapraklardan önlük yaptılar.

RESİM 6: Önlüklü Adem ve Havva.

Okuyalım: yar.3:7 *İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.*

Tanrı onların, yani kendilerinin hazırladığı kıyafetleri kabul etti mi? Hayır! Tanrı kendi utançlarını kapatmak için hazırladıkları kıyafeti reddetti. Tanrı onlara kendilerini O'na kabul ettirmek için hiçbir şey yapamayacaklarını göstermek istedi.

- **Kıyaslayalım:** Tanrı bunu hepimize de göstermek istiyor.

Kendiliğimizden Tanrı'yı hoşnut etmek için hiçbir şey yapamıyoruz.

Camiye, Kiliseye gitmek, ailemize iyi bakmak, sevap işlemek, zekat vermek, muhtaçlara yardım etmek, doğamızı kurtarmaya çalışmak v.s. – bunların hepsi yapmamız gereken şeylerdir.

Fakat bunlardan hiç birisi bizi Tanrı'nın gözünde O'na kabul ettiremez.

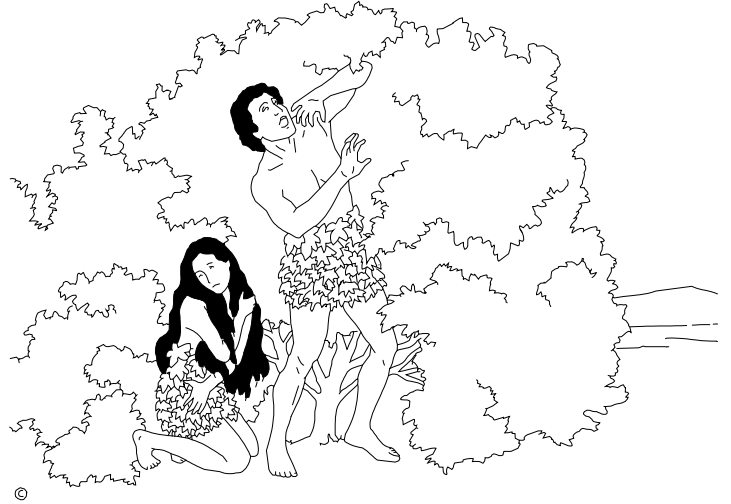
Kendi kendini Tanrı'ya kabul ettirmeye çalışıyor musun?

Evetse, Adem ve Havva'nın teşebbüsleri onları Tanrı'ya nasıl kabul ettiremediyse, senin mücadelen de seni Tanrı'ya kabul ettiremez.

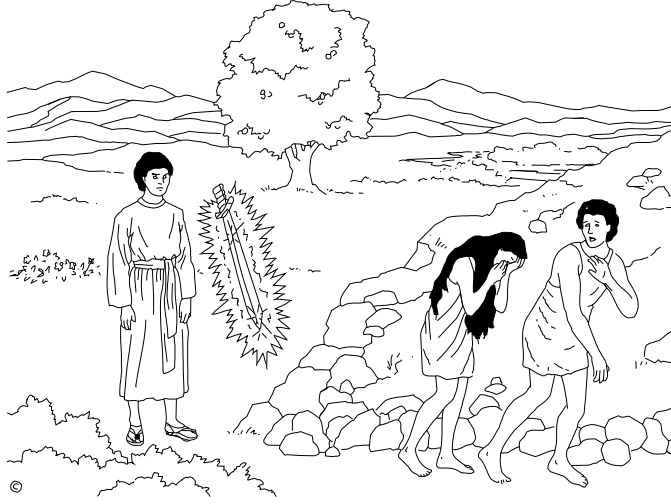
Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, kendi çalışmalarımızla cennete giriş hakkı kazanamayız.

Okuyalım: yar.3:21 *RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.*

Tanrı Adem ve Havva'nın kendileri için hazırladığı kıyafetleri kabul etmedi.

RESİM 7: Adem'in ve Havva'nın Aden Bahçesinden kovulması.

O'nun yerine Tanrı kendisi hayvanları öldürüp onların postlarından Adem'e ve Havva'ya giyecek yaptı.

- **Kıyaslayalım:** Aynı şekilde Tanrı bizim Kendisine kabul ettirmek için yaptığımız gayretlerimizi ve işlerimizi de kabul etmez.

Fakat bizi sevdiği için kendi Oğlunu gönderdi, Rab İsa, O bizim yerimize ölüp bizi Tanrı'nın önünde kabul edilebilecek hale getirdi.

Durum böyleyse bir insan Tanrı tarafından kabul edilmek için ne yapmalı?

Resim: Tanrı tarafından kabul edilmek için bir kişi şunu yapmalı:

Sadece O'na iman edersen O günahlarını affedecek ve seni tamamen adil olarak kendi gözünde olarak kabul edecektir. Tıpkı Tanrı'nın Adem ve Havva için hazırladığı ve kabul edilecek giyecek hazırladığı gibi.

Tanrı seni kabul edecektir. Günahsız olduğundan dolayı değil. Tanrı seni günahsız Rab İsa Mesih sayesinde ve O'nun senin yerine ölmesinin sayesinde kabul edecek (Yeş 61,10).

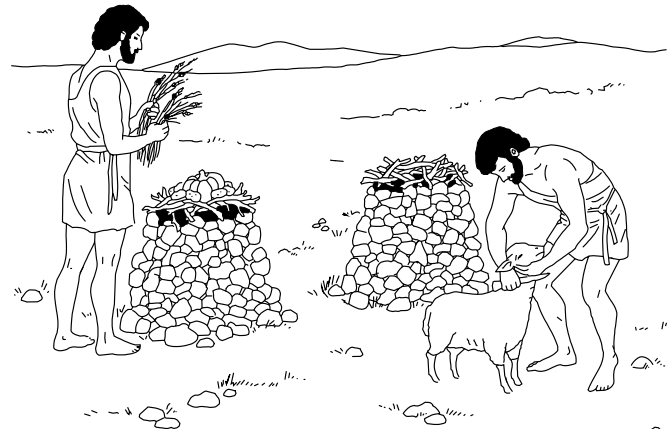
Tanrı Habil'in kurbanını kabul edip Kayin'in kurbanını geri çevirdi.

Kayin ve Habil'in olayları hakkında düşünelim. Onlar Adem'in ve Havva'nın ilk çocuklarıydı. İkisi de Rab'be kurbanlar sundu.

RESİM 8: Kayin ve Habil Kurbanlarını sunuyor.

Tanrı kimin kurbanını kabul etmişti?

Okuyalım: yar.4:1-5 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. «RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim» dedi. yar.4:2 Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi.

TANRI tarafından kabul edilmek için bir kişi şunu yapmalı:

Kendini günahkar olduğunu kabul etmek ve iyi yapma kabiliyetine güvenmeyi bırakmak.

Günahlarından kurtulmak için tek kurtarıcı olan RAB İSA MESİH'E inanmak ve O'nun çarmıhtaki ölmesine, kanını dökülmesine ve İsa kendi hayatının vermesiyle bizim suçumuzun bütün faturasını kapattığına güvenmek gerekiyor.

yar.4:3 *Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. yar.4:4 (ibr.11:4) Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. yar.4:5 Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.*

Tanrı neden Kayin'in kurbanını geri çevirdi?

Tanrı Kayin'in kendi yoluyla ve kendi fikirleriyle Tanrı'ya geldiği için ve Tanrı'nın emrettiği yolla gelmediği için reddedildi.

Tanrı başlangıçtan beri Kendisine tapmak isteyen olursa bir hayvan getirip onun öldürölmesini onun kanının dökölmesi gerektiğini belirtmişti.

Tanrı, bir gün Kendi Oğlu'nun bütün dünyanın günahı için kanını dökeceğini bildiği için bunu söyledi.

Evet, Habil de günahkardı. Fakat kurtulmak için Tanrı'ya güvendiği için Tanrı'ya uyarak bir kan kurbanı yaptı ve Tanrı onu kabul etti.

Habil'in kestiği kurban Tanrı'ya sunuldu ve bu bize Rab İsa'yı hatırlatıyor.

Vaftizci Yahya Şeria Irmağındaiken, Rab kendisine doğru gelirken O'nun hakkında ne söylediğini hatırlıyor musunuz?

Okuyalım: yuh.1:29 *Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: «İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!*

Habil Tanrı'ya güvendiği için ve doğru kurban kestiği için Tanrı onu kabul etti.

Aynı şekilde Tanrı Rab İsa'ya ve bütün dünyadaki her insanın günahı için döktüğü kanına güvenen herkesi kabul edecek.

Tanrı Nuh'u ve gemideki herkesi kurtardı.

Kutsal Kitap'ta Nuh'un çağdaşları hakkında ne okuduğumuzu hatırlıyor musunuz?

Okuyalım: yar.6:5 (*mat.24:37; luk.17:26; 1pe.3:20*) *RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötölük çok, akıllı fikri hep kötölükte.*

Sonunda Tanrı dünyayı bir tufanla mahvetmek istediğini söylüyor. Çünkü insanlar Nuh'un Tanrı'nın adında verdiği uyarılara karşı geldiler.

Okuyalım: yar.6:7 *«Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım» dedi, «Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.»*

Nuh, Habil'de olduğu gibi kendisi de günahkar olduğunu biliyordu ve Tanrı'nın bir kurtarıcıyı göndereceğine güvenmesine rağmen Tanrı onu da mahvetmek mi istedi?

Okuyalım: yar.6:8-8 *Ama Nuh RAB'bin gözündeki lütuf buldu. yar.6:9 (2pe.2:5) Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.*

yar.6:13-14 *Tanrı Nuh'a, «İnsanlığa son vereceğim» dedi, «Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim. yar.6:14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.*

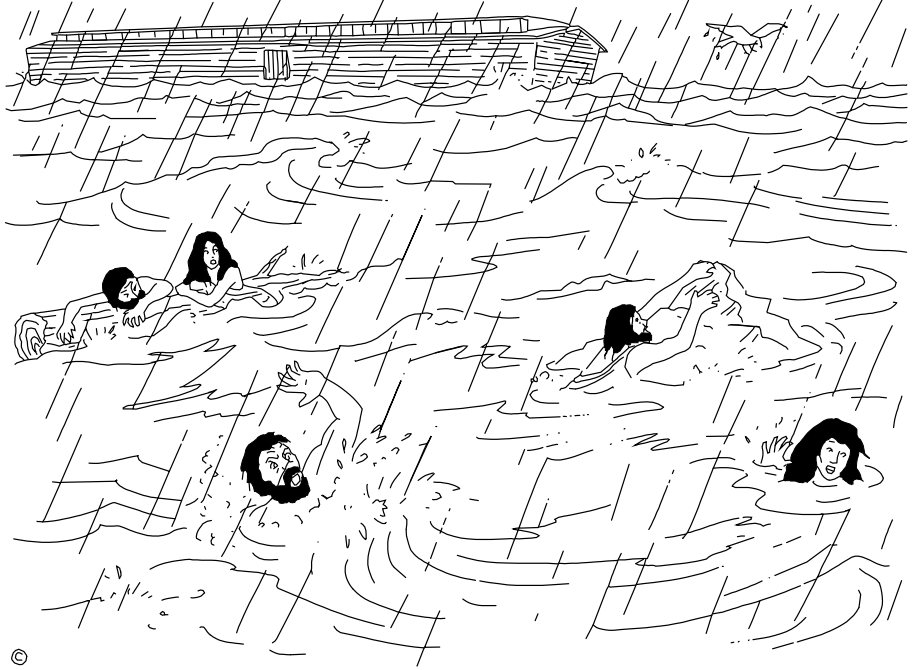
Tanrı, Nuh'a kurtuluş gemisine kaç tane kapı yaptırmasını emrettiğini hatırlıyor musunuz?

Okuyalım: yar.6:16 *Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.*

RESİM 10: Tufan

Kurtuluş gemisine girmek için tek bir yol vardı. Tanrı'nın gazabından kurtulmak için tek bir kapı bekliyordu.

- Tufan gelmeden önce hayvanlar, Nuh ve ailesi bu kapıdan girmiştiler. Ve Tanrı bu kapıyı Kendisi kapatmıştı.
- Geminin içindekiler günahlı dünyanın hak ettiği Tanrı yargısından uzak ve emniyet içindeydiler.

Dışarıda insanlar seller ve sular içinde boğuldu, çünkü kapısından girmeyi reddetmişlerdi.

Tanrı'ya güvenmeyi ve geminin

- Bu kapı bize Rab İsa'yı hatırlatıyor. O sonsuz yaşama giden tek kapıdır.
- İsa Mesih'in bizim günahlarımız için öldüğüne inanırsak ve güvencimizi sadece O'na koyarsak Tanrı bizi affediyor ve sonsuz yaşamı veriyor.

Nuh'un çağdaşları kurtuluş gemisine girmeyi reddettiği gibi sen de yanlış hareket etme.

Okuyalım: yuh.14:6 İsa, «Yol, gerçek ve yaşam Ben'im» dedi. «Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.

Tanrı kanı görünce İsrailililerin evlerinden geçti.

İsa Mesih ve O'nun günahkarlar için ölmesine ışık veren Eski Antlaşmada başka bir kayıt daha Mısır'da görebiliyoruz. Tanrı ailelerde ilk doğan her erkek çocuğunu öldürmüştü.

Tanrı İsraililere bir kurtuluş yolu hazırlamasaydı ilk doğan erkek çocuklarını Mısır halkında olduğu gibi kaybedeceklerdi.

1. Kusursuz bir kuzu.

- Tanrı İsraililere lekesiz, kusursuz ve sağlıklı bir kuzu seçmelerini buyurdu.

Okuyalım: cik.12:5 Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı.

- İsraililerin bu mükemmel kuzuları bize İsa Mesih'i hatırlatıyor. O günahsız bir şekilde doğmuştu. O bütün yaşamı boyunca bir tane günah bile işlememişti.
- İsa günahsız olduğu için Tanrı O'nu günahlarımızın kefareti olarak kabul edebildi.
- **Not:** Çarmıhta idam edilenlerin ölümünü hızlandırmak için askerler birçok defa onların ayak kemiklerini kırdılar. Kırılmış ayaklarla çarmıha gerilenler artık kendilerini doğrultamıyorlardı ve böylece hava alamayıp sonunda boğuluyorlardı. Fakat Yuhanna 19,32-33'te askerler İsa'nın ve diğer iki mahkumların ayaklarını kırmaya geldikleri zaman, İsa'nın öldüğünü gördüler. Bundan dolayı O'nun ayaklarını kırmadılar.

Fısıh Bayramının kuzusunun şartlarını hatırlıyor musunuz? İsraililere onun kemiklerini kırma yasağı vardı. Böylece İsa her yönden mükemmel bir suç kurbanının şartları yerine getirmişti.

2. Kuzunun ölmesi gerekiyor.

- Onu öldürmeden önce İsraililerin kuzunun hatasızlığını kontrol etmeleri gerekiyordu.

Okuyalım: cik.12:6 *Ayin on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.*

- **Kıyaslayalım:** İlk doğanları ölümden kurtarmak için kuzuyu öldürüp kanını dökmeleri gerekiyordu.

Aynı şekilde Rab İsa'nın Kendi kanını günahlar için vermesi gerekiyordu.

3. Kuzunun kanı evin yan ve üst kapı sövelerine sürülmesi gerekiyor.

- İsraililer Tanrı'nın emrine göre kuzuyu öldürüp kanını bir kap içinde toplamasalardı ve Tanrı'nın söylediği bir şartı yerine getirmeseydiler yine de ilk doğanları ölecekti.

Okuyalım: cik.12:7 *Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekle.*

RESİM 27: Kuzunun kanını sövelere sürecekle.

- Sadece günahkar ve günahlı olmamızı bilmek ve sadece İsa'nın bizim günahlarımız için çarmıhta ölmesini bilmek bizi kurtarmıyor.
- **Kıyaslayalım:** İsraililer kuzunun kanını sövelere sürmeleri gerekiyordu. Böylece bu kanın onları boğazlama meleğinden koruyacağına inandıklarını göstermiş oluyorlar.

Aynı şekilde biz de Rab

İsa'ya ve bizim günahlarımızın karşılığında O'nun ölümünün bizim için gerçekten mükemmel bir ödeme yaptığına güvenmemiz gerekiyor.

- Rab İsa'nın çarmıhta gerçekleştirdiği işin her birimiz için geçerli olduğuna inanmamız gerekiyor.

İsa şahsi benim için öldü.

İsa şahsi SENİN için öldü.

4. İsraililerin hiçbir ilk doğanı ölmemişti.

- Hangi evlerde ölüm meleği kanı görünce oradaki ilk doğanı öldürdü?

Okuyalım: cik.12:27 *'Bu RAB'bin Fısıh kurbanıdır' diyeceksiniz, 'Çünkü RAB Mısırlılar'ı öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.'* » İsraililer eğilip tapındılar.

- Tanrı sözünü tutuyor.

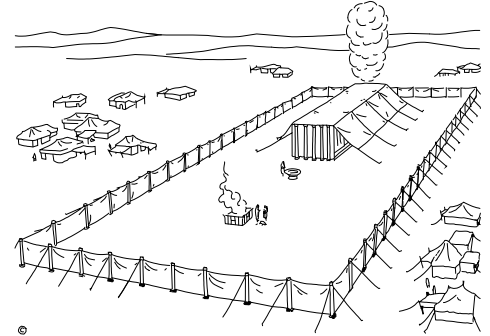
- **Kıyaslayalım:** O, kan göreceği evlerden geçeceğine önceden söz vermişti. Ve bunu yaptı. Aynı şekilde sen de Rab İsa'ya ve O'nun senin için yaşadığı ölüme inanırsan hiç ama hiçbir zaman günahların için cezalandırılmayacaksın.
- İsa'nın kanı bütün günahların için yeterli bir ödeme yaptığı için, Tanrı'nın senden ikinci bir ödeme talep etmeyeceğinden emin olabilirsin.
- İsa'ya güvenenlerin hepsinin sonsuz yaşamı vardır.

Okuyalım: yuh.3:16-18 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. yuh.3:17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. yuh.3:18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.

yuh.3:36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

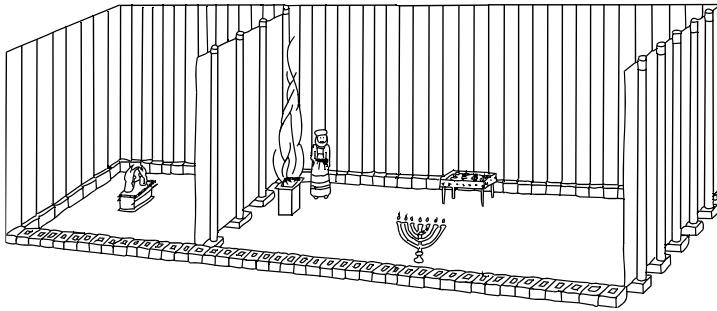
Tanrı bağışlama kapağına kan serpildiği zaman İsrailîlilerin günahlarını affetti.

- **Hatırlayalım:** Tanrı İsrailîlileri Mısırdan kurtardıktan sonra onları Kızıl Denizinden geçirip çöldeki Sina Dağına götürdü. Tanrı bu dağda onlara On Emri ve diğer emirleri verdi. Onların çaresiz günahkarlar ve ölümün hükmü altında olduklarını gösteriyordu. Fakat Tanrı sevecen, merhametli ve lütufla dolu olduğu için Musa'ya bir buluşma çadırının yapılmasını emretti. Orada Kendi halkını ziyaret edecekti ve onların günahlarını örtecekti.

RESİM 34: Buluşma Çadırı

RESİM 35: Buluşma Çadırının bölümleri

(En içteki odayı, yani En Kutsal'ı göster. Öğretim verirken ilgili bölümleri ve aletleri göster.)

Yılda bir defa başkahin Buluşma Çadırının en içteki bölümüne girerdi. Kuzunun kanıyla girer ve onu iki Keruv meleklerin arasındaki bağışlama kapağına serperdi (İbr 9,7; 10,2-4). Birçok yüz yıl içinde her yıl hayvanlar kurban ediliyordu ve onların kanı Buluşma Çadırındaki ve sonra Kudüs'teki tapınaktaki Bağışlama Sandığının Kapağına serpiliyordu. Bu kurbanlar gelecek olan Rab İsa'ya işaretlerdi. Mükemmel, lekesiz yaşamı ve kusursuz günah kurbanı olmak üzere İsa Mesih bunu başardı (İbr 10,1-10).

- İsa öldükten sonra tapınakta ne oldu?

Okuyalım: mar.15:37-38 *Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi. mar.15:38 cik.26:31-33 O anda tapındaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.*

- En Kutsal odanın önünde asılan bir perdeydi. Orada her yıl kuzuların kanları İsraililerin günahlarının örtmesi için serpiyorlardı.
- Neden Tanrı onu yırttı? (Cevap vermek için zaman verin)
- Tanrı herkese, İsa'nın bütün günah hesabını kapattığını bildirmek istedi.
Artık hayvanların kanını dökmeleri için bir sebep kalmadı.
İsa'nın yaptığı ödeme artık her zaman için, geçmiş ve gelecek zaman için geçerli bir ödemeydi.
- Yahudiler İsa Mesih'in Tanrı'dan gönderilen kurtarıcı olduğunu kabul etmemekle akılsızca davrandılar.
- Her günah için O'nun kanının tamamen ödeme yaptığına inanmak istememeleri ne kadar yanlış.
Büyük ihtimalle En Kutsal yerin önünde asılan ve yırtılmış olan perdeyi tekrar dikip eski haline getirip hayvanların kanını hala serpiyorlardı.
İsa Mesih tarafından bütün günahların affedilmesi için verilen kefarettir açısından ne kadar yararsız bir hareketti.
- **Kıyaslayalım:** Bugünkü insanlar aynı şekilde akılsız değil mi? İsa'nın bizim için başardığı kurtuluşa inanmak yerine kendi sevaplarıyla ve iyi işleriyle kendilerini kurtarmak isteyince olmuyor.
- Fakat senin bu konudaki durumun nasıl?
- Kendi iyi işlerine mi güveniyorsun ya da İsa'nın çarmıhta başardığı kurtuluşa mı?

Resim: İSA MESİH: Günah için sonsuza dek geçerli bir kefarettir

- İsa Mesih herkes için bütün hesabı kapattı.

Eski Antlaşma zamanında yaşayanlar ve Kurtarıcının gelişini bekleyenler ve inananlar, yani İbrahim, Musa, Davut gibi kişiler İsa Mesih'in çarmıhta onlar için de öldüğü için tamamen affedildiler.

Tanrı, İsa Mesih'in çağdaşları olup O'na iman edenlerin hepsini, yani Matta, Markos, Luka ve Yuhanna gibi kişilere de Rab İsa'nın doğruluğundan dolayı affetti ve onları kabul etti. O zamandan bu güne kadar milyonlarca kişi her ülkeden Rab İsa'nın onlar için yaptığı kurtuluşa geri baktılar ve İsa'nın onlar için öldüğüne ve O'na kurtarıcı olarak inandıkları için kurtuldular.

Özet:

- **Tanıklık:** (Burada bir örnek tanıklığı izliyoruz. Fakat bu öğretmenin tanıklığı olmalı. Sadece bir şey okuyormuş gibi değil. Öğretmenin yaşadığı ve inandığı bu tanıklık olmalı. İmana gelmek isteyenler ve bu hediye kabul etmek isteyenlere İsa'nın üçüncü günde dirilttiğini de anlatmanız gerekiyor.)

Ben Tanrı'ya tamamen bir günahkar olduğuma dair hak verdim ve onadım. Güvencimi artık Rab İsa'ya ve O'nun ölümüne koydum. Sonsuz yaşama sahip olduğumu biliyorum. Cennetliyim. İsa Mesih benim günahlarım için bütün ödeme yaptığını biliyorum. Fakat İsa yalnız benim için ölmedi. Sen sadece O'na inanırsan ve O'nun ölümünü senin günahlarının hesabını da kapattığına güvenirsen, Tanrı seni de affedecek ve sonsuz yaşamı verecek.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 49

Sorular:

1. Eski Antlaşma'yı neden bir levhaya benzetebiliriz?
2. Adem ve Havva günah işleyip çıplak olduklarının farkına vardıktan sonra ne yaptılar?
3. Tanrı, Adem ve Havva'nın kendileri için hazırlanmış oldukları kıyafeti görünce ne yaptı?
4. Bu olay hangi bakımından Tanrı'nın bizim için ne hazırladığını bize hatırlatıyor?
5. Biz Tanrı'nın önünde nasıl kabul edilebiliriz? İşaretleyin:
 - ☐ *Tanrı'ya inanıp çok çok sevap işlemeliyiz ki gökte hesabımız kabarık olsun. Çünkü Tanrı bir gün bizden hesap soracaktır.*
 - ☐ *İlk önce çaresiz bir günahkar olduğumu kabul etmeliyim ve Tanrı'nın gözündeki kabul edilmek için kendi sevaplarıma güvenmemeliyim.*
 - ☐ *İkincisi Rab İsa'ya ve O'nun kanının bütün günahlarım için geçerli bir kefareti verdiğine inanmalıyım.*
6. Neden Tanrı Kahin'i ve onun sunduğu kurbanı kabul etmedi?
7. Vaftizci Yahya İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce ne dedi?
8. Nuh'un kurtuluş gemisine kaç tane kapı koyması gerekiyordu?
9. Geminin tek kapısı bize hangi açıdan Rab İsa'yı hatırlatıyor?

10. İsraililer ilk doğanlarını ölümden kurtarmak için nasıl kuzular seçmeleri gerekiyordu?

11. Mükemmel kuzu bize hangi acıdan İsa'yı hatırlatıyor?

12. İsraililerin ilk doğanları kuzu kesmeden kurtulabilecek mıydı?

13. İsa ölmeseydi, bizim günahlarımızdan dolayı uğrayacağımız Tanrı gazabından kurtulmak için başka bir seçeneğimiz olacak mıydı?

14. Bir İsraili'nin kusursuz bir kuzuyu öldürdükten sonra ve onun kanını bir kapta toplandıktan sonra başka bir şey yapması gerekiyor muydu?

15. Günahlarımız yüzünden hak ettiğimiz cezadan kurtulmak için biz de buna benzer bir şey yapmak zorunda mıyız?

16. Ölüm meleği sövelerde kan görünce evlerin içindeki bir ilk doğanı dahi öldürdü mü? *Hayır.*

17. Günahlar için neden bugünlerde bir kurban kesmeye gerek yok?

**Markos 14,61-62; Luka 24,1-32.35-48; Elçilerin İşleri 1,9-11:
İsa'nın dirilişi ve göğe alınması**

Giriş:

Kutsal Kitap çalışması bir yıl önce başlarken, Kutsal Kitap'ın tarihi olaylara dayandığını söylemiştik. İsa Mesih dünya tarihinin ilk merkezi olan kişidir. O'nun hakkında yazılan olaylar gerçektir.

Burada diğer dini liderler de olduğu gibi başka birine bakmıyoruz. Burada gücü her şeye yeten Tanrı'nın hikayesine bakıyoruz. Yaşayan Tanrı, Tanrı Oğlu, İsa Mesih kurtarıcı olup bu dünyaya geldi.

Mezarda kadınlar.

İsa'nın cesedi üç gün ve üç gece önce bir oyma (yani mağara) kaya mezarına defnedildi. (Bir kişi 'üç gün ve üç gece' hakkında bir sorusu olursa 3gün3gece.doc bakınız (İngilizce ve Almanca))

Haftanın ilk gününde İsa'ya iman eden ve O'nun gömülmesine tanık olan kadınlar bir araya gelip oyma mezara gittiler.

Okuyalım: luk.24:1 *Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler.*

Yahudi geleneğinde vefat eden bir kişinin bedenine güzel kokulu baharatlar sürmek vardı. Fakat İsa büyük bir aceleyle gömülmüştü.

- Yahudi halkı tam Fısıh Bayramının ortasındaydı.
- O'nun bedenine baharatlar sürmek için zamanı yoktu.
- Sonraki gün bir Şabat (Cumartesi) günüydü, yani bayramdı. Bu günde iş yapmak yasaktı.
- Bundan dolayı İsa'nın bedenine baharat sürmek için haftanın ilk gününe kadar beklemek zorundaydılar.

Bundan dolayı hanımlar Pazar günü çok erkenden İsa'nın gömüldüğü mezara gittiler. O'nun cesedini hala mezarda bulacaklarını düşündüler.

Fakat onlar inanılmaz bir şok geçirdiler.

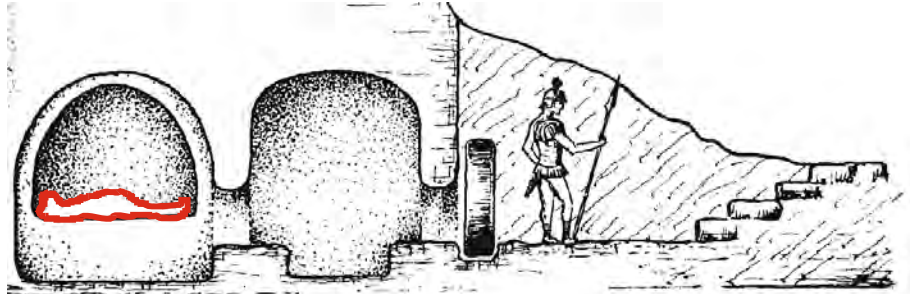
Okuyalım: luk.24:2 *Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.*

Kadınlar, Tanrı'nın meleşini gönderip İsa'nın gömüldüğü mezarın girişindeki ağır taşı yuvarladığını bilmiyorlardı (Mt 28,1-4).

- **Arkeolojik bir Not:** Kudüs'de bugünde gezerseniz hala İsa'nın zamanında yapılmış olan mezarlar görebilirsiniz. Bu mezarlardan birkaçına giriş kapısı olarak yuvarlak taş kapılar kullanılırdı. Bu yuvarlık taş kapılar birer oluk içinde hareket ediliyordu. Kapatılabiliyordu ve yuvarlayarak, yana itilerek açılabilirdi. Tıpkı bizim okuduğumuz ayetlerde yazıldığı gibi.

Bu taş kapılar tıpkı Türkiye'deki yer altı şehirlerindeki taş kapıları gibiydiler. (İlk yüz yıldan ya da Türkiye'nin yer altı şehir taş kapılarından resimler varsa onları göster. En küçük ayrıntılara kadar arkeolojik buluşlar Kutsal Kitap'ı destekliyor.)

Resim: Oyma Mezar

Meleklerin Mesajı.

Okuyalım: luk.24:3-4 *Ama içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. luk.24:4 Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi.*

RESİM 88: Diriliş

İsa'nın cesedi mezarda değildi! Büyük bir korkuya kapılıyorlar. O sırada iki melek onlara selam veriyordu! Meleklerin onlara ne söylediklerini bir okuyalım.

Okuyalım: luk.24:5-7 *Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, «Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?» dediler. (luk.24:6 mat.16:21; mat.17:22-23; mat.20:17-19; mar.8:31; mar.9:31; mar.10:32-34; luk.9:22; luk.18:31-33) «O burada yok, dirildi. Daha*

Celile'deyken size söylediğini anımsayın. luk.24:7 İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.»

İsa ölümden dirilmişti, tıpkı daha önce söylediği gibi olmuştu.

İsa Tanrı'dır.

- O bizi Şeytan'dan, ölümden ve günden kurtarmak için dünyaya inip insan oldu.
- İsa gökten ayrılmadan önce de, bizi kurtarmak için yaşamını vermesi gerektiğini biliyordu.
- Tekrar dirileceğini ve hiç ölmeyeceğini de biliyordu.

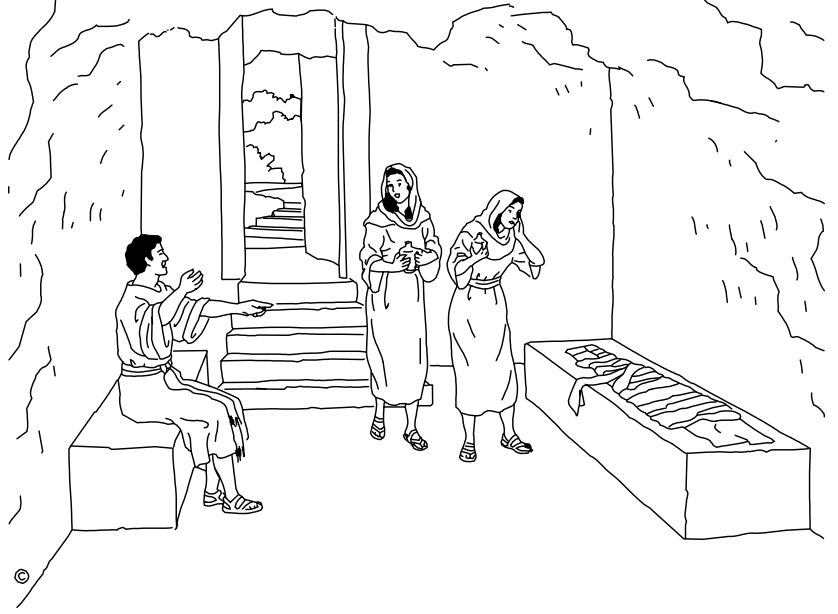
Okuyalım: zeb.16:10 *elc.2:31; elc.13:35 Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin.*

(Peygamberlik cetvelini göster: 'Diriliyor' ve Mezmur 16,10 karşısında Luka 24,6 yaz. Peygamberlik sözü ve gerçekleşmesi, ikisini tekrar oku.)

Okuyalım: luk.24:8-12 *O zaman İsa'nın sözlerini anımsadılar. luk.24:9 Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler. luk.24:10 Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı. luk.24:11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. luk.24:12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.*

İsa'nın yanlılarının, kendisinin ölmeden önce bu konu hakkında birçok kez konuştuğu için O'nun ölümü ve üçüncü gündeki dirilişini beklemeliydiler.

- Ya İsa'nın söylediklerini anlamamışlardı ya da bunu hatırlamıyorlardı. Ya da ölümden dönme kabiliyeti olduğuna inanmadılar.
- Fakat bir şey ne kadar çok olanaksız görünürse görünsün Tanrı için hiçbir şey imkansız değildir. Tanrı vaatlerini her zaman yerine getirir.

İsa Tanrı'nın Oğlu'dur.

İsa'nın gerçekten Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve vaat edilen kurtarıcı olduğuna emin olabiliriz, çünkü Tanrı ölümden diriltti (Rom 1,4; 10,9).

- Yahudi önderler İsa'yı Tanrı'nın Oğlu ve vaat edilen kurtarıcı olduğuna dair kendi sözlerinden dolayı çarmıha gerdiler.
- Fakat Tanrı, İsa'nın kendisinin de söylediğinin gibi doğru olduğunu herkesin önünde kanıtlamak için İsa'yı ölümden diriltti.

Tanrı İsa'nın kefareten memnun.

Tanrı'nın Sözünden, İsa'nın bizim için ödediği kefareten tamamen memnun olduğunu bilebiliriz.

- **Hatırlayalım:** İsa hemen ölmeden önce son söylediği sözleri hatırlıyor musunuz? 'Tamamlandı' dedi. Sonra tapınaktaki perde yukardan aşağıya kadar yırtılmıştı. Tanrı bunu, artık Kendisine doğru giden yolun açık olduğunu göstermek için yaptı. Çünkü İsa'nın kanının günahların ödenmesi için tamamladığı biliniyor.

Fakat Tanrı'nın, İsa'nın günahlar için verdiği Kendi kanının ödemesiyle memnun olduğunun başka bir kanıtı daha var.

- Tanrı İsa'yı ölümden diriltti.
- Tanrı İsa'nın yaptığıı ödemeyi yeterli görmeseydi İsa'yı diriltmezdi.
- **Kıyaslayalım:** Bir insan yetkili bir hakim tarafından cezalandırılıp hapse gönderilirse orada cezasının bitmesine dek kalması gerekecek. Hapisten kaçarsa polis bu kişiyi tekrar yakalayacak ve tekrar ceza evine götürecektir. Fakat bir tutuklu hapiste kalırsa ve cezasını bitirirse tahliye olduktan sonra korkmasına gerek yok. Polis ona tahliye olduktan sonra yine bakabilir, fakat onu tekrar tutuklayıp hapse geri götürmeye hakkı yok. O serbest kaldı, çünkü yaptığıı kötülükten dolayı uğradığı cezayı kabul etmişti. İsa'nın kendi günahı yoktu. Fakat bizim günahlarımızın bütün faturasının sorumluluğunu kendisi üstlendi. Tanrı'nın önünde kabul edilmemiz için günahlarımızın bütün hesabının kapanması gerekiyordu. İsa Tanrı'nın önünde bizim yerimize geçti ve Tanrı İsa'yı bizim yerimize cezalandırdı.

İsa'nın bütün günahlarımızın faturasını kapattığını ve Tanrı'nın, yani yargıcın buna razı olduğunu nereden bilebiliriz?

- Tanrı İsa'yı ölümden bırakmayıp O'nu tekrar yaşama geri getirdiği için artık ödenecek bir şeyin kalmadığını gösteriyor.
- Tanrı olan yargıç razı olmasaydı, İsa'yı da ölümden diriltmezdi.

Şeytan'dan, gınahtan ve sonsuza dek Tanrı'dan ayrılmaktan nasıl kurtulabilirsin?

Bütün güvenini Rab İsa'ya koymak ve O'nun kanının bütün günahların kefaretenini verdiğine ve sana sonsuz yaşam vermek için ölümden dirildiğine iman etmek gerekiyor.

İsa yandaşlarından birkaçına göründü.

Okuyalım: luk.24:13-24 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yerusallim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. luk.24:14 Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. luk.24:15 Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. luk.24:16 Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

luk.24:17 İsa, «Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?» dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. luk.24:18 Bunlardan adı Kleopas olan O'na, «Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?» diye karşılık verdi. luk.24:19 İsa onlara, «Hangi olup bitenleri?» dedi. O'na, «Nasırallı İsa'yla ilgili olayları» dediler. «O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. luk.24:20 luk.24:21 luk.24:22 luk.24:23 Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görünümde, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. luk.24:24 Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler.» İsa'nın onlarla beraber yürümesine rağmen O'nun olduğunu anlamıyorlardı. Kutsal Kitap bize nedenini açıklamıyor. Sadece varsayılanları düşünebiliriz.

İsa Eski Antlaşmadaki peygamberlik sözlerini kullanarak kendisini açıkladı.

İsa öğrencilere tıpkı bizim Tarihi Sohbetlerde okuduğumuz gibi Eski Antlaşmadaki peygamberlik sözlerinden kendi kendisi hakkında ders verdi.

Okuyalım: luk.24:25-27 İsa onlara, «Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! luk.24:26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?» dedi. luk.24:27 Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. Sonra onlarla konuşan İsa'nın kendisi olduğunu hala anlamıyorlardı.

Öğrenciler dirilen Mesih'i tanıyorlardı.

Okuyalım: luk.24:28-32 luk.24:29 Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekti gibi davrandı. Ama onlar, «Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere» diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi. luk.24:30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. luk.24:31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. luk.24:32 Onlar birbirine, «Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?» dediler.

Daha önce Rab ve Öğretmenleriyle birçok defa beraber yemek yemişlerdi ve O'nun ekmeği bölmesini gördüler! Tekrar ekmeğin bölündüğünü görünce birden bire İsa'nın onların önünde olduğunun farkına vardılar!

Daha sonra bütün öğrenciler bir araya geldikleri zaman hepsine tekrar göründü.

Okuyalım: luk.24:35-44 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar. (mat.28:16-20; mar.16:14-18; yuh.20:19-23; elc.1:6-8) luk.24:36 Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. luk.24:37 Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. luk.24:38 İsa onlara, «Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkuvar doğuyorsunuz?» dedi. luk.24:39 «Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.» luk.24:40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. luk.24:41 Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, «Sizde yiyecek bir şey var mı?» diye sordu. luk.24:42 Kendisine bir parça kızarmış

balık verdiler. luk.24:43 İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi. luk.24:44 Sonra onlara şöyle dedi: «Daha sizlerle birlikteyken, Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' demiştim.»

İsa'dan öğrencilerine son sözler.

Okuyalım: luk.24:45-48 *Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.*

luk.24:46 luk.24:47 Onlara dedi ki, «Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. luk.24:48 Sizler bu olayların tanıklarısınız. luk.24:49 elc.1:4 Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.»

Bu İsa'dan gelen emri sadece ilk öğrencilerine değil, O'na iman edenlerin hepsine, O'nu ve ödemesini kabul edenler için geçerlidir.

- İsa bütün insanlar için öldüğünden için Tanrı herkesin Şeytan'dan, gınahtan ve ölümden kurtulabileceğini bilmelerini ister.
- Tanrı hiç kimsenin sonsuz cezaya uğramasını istemez. (2.Pe 3,9; 1.Tim 2,4)

Okuyalım: yuh.3:16 *«Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.*

Bundan dolayı Kutsal Kitap'ı beraber etüt ettik – bu mükemmel mesajı duymak için, onu anlamak için, ona inanmak için ve sonunda bu mesajı başkalarına iletmemiz için.

- Tanrı'nın mesajı senin ve benim için.
- O bizi kabul etmek için ve sonsuza dek kabul edilmemiz için İsa Mesih'te bizim için ne yaptığına inanmamızı istiyor.

Tanrı Sözüne inanmamız gerekiyor.

- **Tanıklık:** Ben İsa Mesih'i kendi gözlerimle görmedim. Fakat İsa bizim günahlarımız için dünyaya geldiğine ve üçüncü günde dirildiğine inanıyorum. Ben bunu biliyorum ve buna inanıyorum, çünkü Tanrı bunu Kutsal Kitap'ta kaydettirdi. Ben Tanrı'ya çaresiz bir günahkar olduğuma dair hak verdim. Ve İsa Mesih'e güvenimi koydum. O'nun benim günahlarıma karşılık verdiği kendi yaşamına güveniyorum. Tanrı'nın önünde kabul edilmem için başka hiçbir şeye artık inanmıyorum. (Bu mesaj kendi tanıklılığın olmalı.)
- **Hatırlayalım:** İsa çarmıha gerilmeden önce zengin bir adamdan ve fakir Lazar'dan bahsettiğini hatırlıyor musunuz? İsa ikisinin de öldüğünü söyledi. Tanrı'nın Lazar'ı kabul ettiğini ve zengin adamı sonsuz cezaya gönderdiğini anlattı. İsa bu zengin adamın çektiği çileleri niteliyor. O İbrahim'den Lazar'ı dünyaya göndermesini rica ediyor. O'nun zengin adamın kardeşlerini uyarak aynı sonsuz ıstırap çekme yerine gelmemeleri için. Fakat İbrahim zengin adama, kardeşlerinin peygamberlerin kutsal yazılarına sahip olduklarını ve onlara inanmaları gerektiğini söyledi.
- **Kıyaslayalım:** Tanrı bizden aynısını bekliyor. İsa'yı kendi gözlerimizle görmememize rağmen Kutsal Kitap'ın mesajını biliyoruz.

Tanrı bu müjdeye ve İsa hakkındaki iyi habere inanmamız gerektiğini söylüyor. Mesajı tekrarlıyoruz: İsa bizim günahlarımız için öldü, gömüldü ve ölümden dirildi. Buna inanmamız gerekiyor.

- İnanırsak Tanrı'nın bizim günahlarımızı affettiğini şimdiden bilebiliriz ve bizi kabul edeceğini kesin bilebiliriz.

- Sen Tanrı'nın kendi Sözünde yazılanlara inanırsan ve sadece İsa Mesih'e kendi günahlarının ödenmesi için güvenirsen Tanrı bütün günahlarını affedip seni kabul eder ve sonsuz yaşamı sana hediye eder.

İsa göğe yükseliyor.

İsa öğrencilere bu müjdeyi bütün insanlara iletmesini buyurduktan sonra onları geri de bırakıp Baba'nın yanına gitti.

Okuyalım: elc.1:9 (mar.16:19; luk.24:50-51) *İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.*

RESİM 90: İsa göğe yükseliyor.

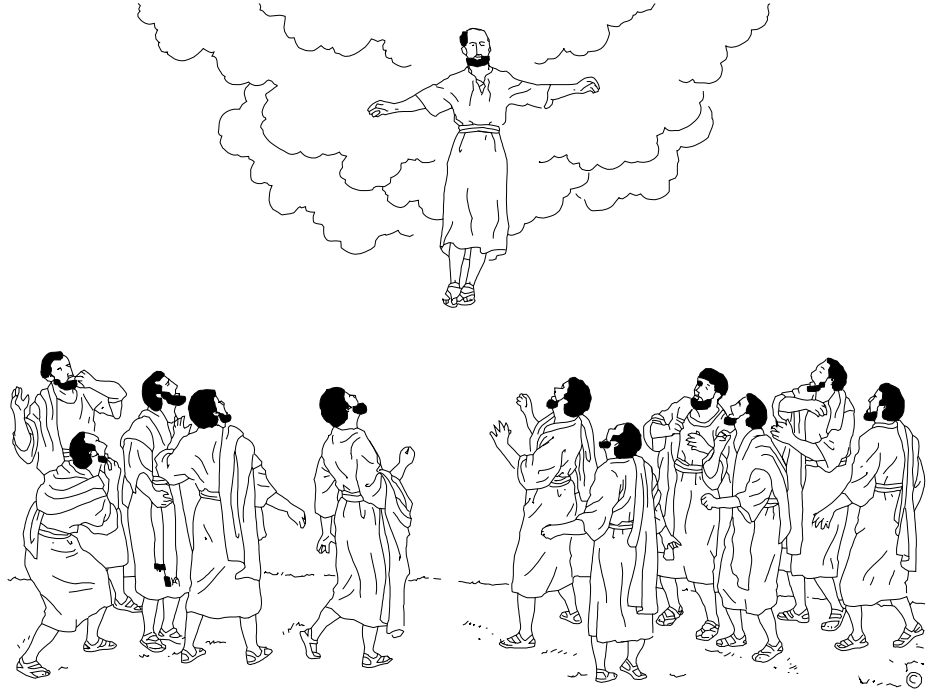
Okuyalım: zeb.68:18 (efe.4:8)

*Sen yükseğe çıktın, tutsakları
peşine taktın, İnsanlardan,
başkaldıranlardan bile
armağanlar aldın, Oraya
yerleşmek için, ya RAB Tanrı.*

(Peygamberlik
cetvelini göster:
'Göğe geri alınıyor'
ve Mezmur 68,19
karşısında Elçilerin
İşleri 1,9 yaz.
Peygamberlik sözü ve
gerçekleşmesini,
ikisini tekrar oku.)

İsa tekrar gelecek.

Okuyalım: elc.1:10 *İsa
giderken onlar gözlerini göğe
dikmiş bakıyorlardı. Tam o
sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi.*
Bunlar iki melekti.

Okuyalım: elc.1:11 «Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?» diye sordular. «Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.»

İsa tekrar dünyaya dönecektir. Fakat o zaman günahkarları Şeytan'dan, günden ve ölümden kurtarmak için gelmeyecek – bu işi İsa şimdiden başardı.

Tanrı herkesi tövbe etmeye çağırıyor. Bu çaresiz günahkarlar olduğumuzu ve O'nun cezasını hak ettiğimizi kabul etmek demektir. Ayrıca sadece İsa Mesih'in yaptığı ödemeye güvenmek gerekiyor. İsa ikinci defa geldiğinde büyük ve gücü her şeye yeten kendisi olarak ve bütün dünyanın yargıcı olarak gelecek. Mahşer! (Elç. İşl. 17,30-31).

Bunu da Yahudi önderlere hemen çarpmıya gerilmeden önce kesin sözler söyledi.

Okuyalım: mar.14:61-62 *Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin O'na yeniden, «Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?» diye sordu. mar.14:62 dan.7:13 İsa, «Benim» dedi.*

«Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.»

İsa gücü her şeye yeten yargıç olarak döndüğünde tövbe etmeyenler, İsa'ya ve O'nun kefaretime güvenmeyenler Şeytan'la ve O'nun düştüğü meleklerle birlikte sonsuz ateşe atılacaklar.

Okuyalım: vah.20:15 *Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.*

Özet:

Bize iletilen Tanrı mesajı besbelli.

İsa'nın bütün öğrencileri O'na inandılar (İsa'yı 30 gümüş para için satan Yahuda hariç).

Tanrı'dan gönderilen kurtarıcı olduğunu biliyorlardı.

O'nun mucizelerini, O'nun ölümünü gördüler. Tekrar yaşama döndüğünü ve bulutlarla göğe alındığının görgü tanıkları oldular.

Öğrenciler İsa hakkındaki bu mesajı başkalarına anlattılar ve binlerce kişi iman ettiler. Fakat İsa'ya karşı gelenler olduğu gibi bazı insanlar onlara karşı da koydular.

Tarihçiler ilk 11 öğrencilerin imanlarından dolayı hepsinin öldürüldüklerini bize bildiriyor.

Bazılarına işkence çektirildi; bazıları çarmıha gerildiler; birisi ceza evinde öldü.

Bu insanlar bir yalan uğruna mı yaşamlarını vereceklerdi? Hayır. (Bazı insanlar bir çıkar için bir ganimet için savaşıyorlar. Fakat İsa'nın havariyelerin hiçbir çıkarı olmadı.)

Gerçeği anladıkları için ölmeye razı oldular.

Biz imanımızı Tanrı'nın Sözüne koyabiliriz, çünkü O gerçektir ve şahidir.

Tekrar okuyalım: yuh.3:16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Lütfen yoklama doldurun ve bize gönderin.

YOKLAMA – ANKET TS 50

Sorular:

1. Hanımlar haftanın ilk günün sabahında İsa'nın mezarına varırken ne buldular?
2. Hanımlar mezara gelmeden önce ne oldu?
3. Hanımlar oyma kaya mezara girerken ne gördüler? İşaretleyin:
 - ☐ Mezara giremediler.
 - ☐ İsa'nın cesedi yoktu.
 - ☐ Hırsızların kaçtığını gördüler.
 - ☐ İki meleği gördüler.
4. İsa'nın dirilişi bize neyi gösteriyor?
5. İsa Mesih bize sonsuz yaşamı kendi kanıyla satın aldığını ve Tanrı affedişini nasıl alabiliyoruz?
6. Mecdelli Meryem ve diğer imanlılar öğrencilere ne anlattılar?
7. Öğrenciler Mecdelli Meryem'e ve diğer imanlılara inandılar mı?

8. İsa'nın dirilişı hakkında şaşkımları gerekiyor muydu?

9. Neden İsa öğrencilere bütün dünyaya gitmelerini buyurdu?

10. İsa tekrar dünyaya geri gelecek mi?

11. İsa bu dünyaya geri geldiğinde ne yapacak?

Başardınız! Tebrikler!

Adresimiz: Kutsal Kitap Bilgilendirme Merkezi, Postfach 41 01 61,
D-44271 Dortmund, Germany-Almanya

İnternet: www.TevratZeburIncil.org

E-posta: mektup@TevratZeburIncil.org

Tel ve SMS: Almanya: 0049-(0)69-93 993 555

